

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Kommissionen

2002/C 103 E/01	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (KOM(2001) 123 endelig udg./2 — 2001/0060(COD)) ⁽¹⁾	1
2002/C 103 E/02	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe der ankommer til og/eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater (KOM(2001) 753 endelig udg. — 2001/0026(COD)) ⁽¹⁾	5
2002/C 103 E/03	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (KOM(2001) 729 endelig udg. — 2001/0291(COD)) ⁽¹⁾	17
2002/C 103 E/04	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om yderligere finansiering i 2001 i henhold til den gældende EF-UNRWA-konvention for årene 1999-2001 (KOM(2001) 741 endelig udg. — 2001/0288(CNS))	21
2002/C 103 E/05	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af bilag I til beslutning nr. 1336/97/EF om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet (KOM(2001) 742 endelig udg. — 2001/0296(COD)) ⁽¹⁾	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 103 E/06	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum (KOM(2001) 564 endelig udg./2 — 2001/0235(COD)) ⁽¹⁾	26
2002/C 103 E/07	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum (KOM(2001) 564 endelig udg./2 — 2001/0236(COD)) ⁽¹⁾	35
2002/C 103 E/08	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet (KOM(2001) 564 endelig udg./2 — 2001/0237(COD)) ⁽¹⁾	41
2002/C 103 E/09	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 90/425/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår animalske biprodukter (KOM(2001) 747 endelig udg. — 2000/0230(COD)) ⁽¹⁾	55
2002/C 103 E/10	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (KOM(2001) 748 endelig udg. — 2000/0259(COD)) ⁽¹⁾	58
2002/C 103 E/11	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe (KOM(2001) 676 endelig udg. — 2000/0327(COD)) ⁽¹⁾	184
2002/C 103 E/12	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) (KOM(2001) 754 endelig udg. — 2001/0293(COD)) ⁽¹⁾	198
2002/C 103 E/13	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport (KOM(2001) 547 endelig udg. — 2001/0265(COD)) ⁽¹⁾	205
2002/C 103 E/14	Forslag til Rådets beslutning om indgåelse af tillægsprotokollen til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Malta med henblik på at associere Republikken Malta med det femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) (KOM(2001) 777 endelig udg. — 2001/0303(CNS))	208
2002/C 103 E/15	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/81/EØF for så vidt angår muligheden for at anvende en reduceret punktafgiftssats på biobrændstoffer og på visse mineralolier, der indeholder biobrændstoffer (KOM(2001) 547 endelig udg. — 2001/0266(CNS)) ⁽¹⁾	217
2002/C 103 E/16	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om etablering af en fællesskabsramme for støjklassificering af civile subsoniske jetfly med henblik på beregning af støjafgifter (KOM(2001) 74 endelig udg. — 2001/0308(COD)) ⁽¹⁾	221
2002/C 103 E/17	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser (KOM(2001) 784 endelig udg. — 2001/0305(COD)) ⁽¹⁾	225

2002/C 103 E/18	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et økopointsystem, som finder anvendelse i 2004 på lastvogne, der kører gennem Østrig (KOM(2001) 807 endelig udg. — 2001/0310(COD)) 230	230
2002/C 103 E/19	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et udvalg for sikkerhed til søs og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (KOM(2001) 788 endelig udg. — 2000/0236(COD)) ⁽¹⁾ 233	233
2002/C 103 E/20	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (KOM(2001) 788 endelig udg. — 2000/0237(COD)) ⁽¹⁾ 243	243
2002/C 103 E/21	Ændret forslag til Rådets forordning om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmerne (KOM(2001) 808 endelig udg. — 2000/0337(CNS)) 253	253
2002/C 103 E/22	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs rammeprogram 2002-2006 (KOM(2001) 822 endelig udg. — 2001/0202(COD)) 266	266
2002/C 103 E/23	Ændret forslag til Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (KOM(2001) 691 endelig udg./2 — 2000/0203(CNS)) 292	292
2002/C 103 E/24	Ændret forslag til Rådets afgørelse om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram 2002-2006 (Euratom) (KOM(2001) 823 endelig udg./2 — 2001/0327(CNS)) 331	331
2002/C 103 E/25	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (KOM(2002) 7 endelig udg. — 2002/0013(COD)) ⁽¹⁾ 350	350
2002/C 103 E/26	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne (KOM(2002) 8 endelig udg. — 2002/0014(COD)) ⁽¹⁾ 351	351
2002/C 103 E/27	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et fællesskabsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i det indre marked (Fiscalis 2007-programmet) (KOM(2002) 10 endelig udg. — 2002/0015(COD)) 361	361
2002/C 103 E/28	Forslag til Rådets afgørelse om supplerende makrofinansiel bistand til Ukraine (KOM(2002) 12 endelig udg. — 2002/0018(CNS)) 366	366
2002/C 103 E/29	Forslag til Rådets direktiv om forbedret adgang til domstolsprøvelse i forbindelse med grænseoverskridende sager gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp og andre finansielle aspekter i civile retssager (KOM(2002) 13 endelig udg. — 2002/0020(CNS)) 368	368

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum

(2002/C 103 E/01)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 123 endelig udg./2 — 2001/0060(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 30. november 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsen af den fælles transportpolitik kræver et effektivt lufttrafiksystem, der tillader en sikker og regelmæssig funktion af lufttrafikken, således at den frie bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser lettes.
- (2) På sit ekstraordinære møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen til at fremsætte forslag om regulering af luftrummet, lufttrafikken og trafikstrømmene på grundlag af arbejdet i Gruppen på Højt Plan om det Fælles Europæiske Luftrum, nedsat af Kommissionen. Gruppen består navnlig af civile og militære luftfartsmyndigheder i medlemsstaterne, og den aflagde rapport i november 2000.
- (3) Hvis lufttrafiksystemet skal fungere tilfredsstillende, kræver det luftfartstjenester, der muliggør en optimal udnyttelse af det europæiske luftrum og et ensartet, højt sikkerhedsniveau for lufttrafikken i overensstemmelse med luftfartstjenesteudbydernes almene økonomiske interesser.
- (4) Luftfartstjenesterne skal udvikles i henhold til de generelle sikkerheds- og præstationsmål i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i Konventionen angående International Civil Luftfart, der blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944.
- (5) Af disse grunde og med henblik på udvidelsen af det fælles europæiske luftrum til flere europæiske lande må

Fællesskabet opstille en række fælles mål og et handlingsprogram, som kan mobilisere Fællesskabets, medlemsstaternes og de forskellige økonomiske aktørers indsats for at skabe et fælles europæisk luftrum, det fælles europæiske luftrum, samtidig med at der tages hensyn til udviklingen inden for Den Europæiske Organisation for Luftfartssikkerhed (»Eurocontrol«).

- (6) Et udvidet civil-militært samarbejde, som er af afgørende betydning for en effektiv udnyttelse af luftrummet, bør fremmes, så vidt muligt under anvendelse af eksisterende samarbejdsrammer og alle egnede instrumenter i forbindelse med ethvert spørgsmål vedrørende lufttrafik og luftfartstjenester udelukkende til militære formål.
- (7) Fastsættelse af bestemmelser på fællesskabsniveau bør muliggøre en optimering af udnyttelsen af hele luftrummet og ydelsen af luftfartstjenester.
- (8) Disse bestemmelser bør både omfatte organisation og udnyttelse af luftrummet og de dertil knyttede procedurer, udførelse af luftfartstjenester, herunder de økonomiske aspekter, og luftfartstjenesteudstyr og -systemer og de dertil knyttede procedurer.
- (9) Udnyttelsen af luftrummet bør tilrettelægges og styres effektivt og med fuldstændig sikkerhed, så behovene hos både civile og militære brugere imødekommes, og der sikres en retfærdig, ikke-diskriminerende fordeling af ressourcerne mellem alle brugere.
- (10) Luftfartstjenesterne bør udføres på et ensartet, højt sikkerhedsniveau for lufttrafikken, som er afhængig af disse tjenester. Udøvelsen af disse tjenesteydelser bør optimeres, så der sikres den bedst mulige udnyttelse af Europas luft-ressourcer.
- (11) De tekniske og operative løsninger bør garantere og forbedre sikkerhedsniveauet, systemets globale kapacitet samt en fuldstændig og effektiv udnyttelse af den disponible kapacitet.

- (12) Nogle af de foranstaltninger, der er nødvendige for at oprette det fælles europæiske luftrum, kræver, at Kommissionen af hensyn til effektivitet og hurtighed udøver de gennemførelsesbeføjelser, som den har fået tildelt i overensstemmelse med Rådets beslutning 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾. Oprettelse af det fælles europæiske luftrum kræver derfor, at der nedsættes et samarbejdsorgan med medlemsstaterne i form af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, som gør det muligt at tilgodese både de civile og militære interesser, og tilknytte eksterne eksperter.
- (13) Indtil afslutningen af forhandlingerne om Fællesskabets tiltrædelse af Eurocontrol, som udgør et vigtigt led i gennemførelsen af et fælleseuropæisk luftrum, kan Kommissionen indgå egnede aftaler med henblik på at give Eurocontrol mulighed for at bidrage til udarbejdelsen af Fællesskabets lovgivning om luftfart i Europa.
- (14) Det er ønskeligt at udvide det fælles europæiske luftrum til at omfatte tredjelande, enten inden for rammerne af Fællesskabets deltagelse i Eurocontrols arbejde, forudsat at Fællesskabet tiltræder denne internationale organisation, eller gennem aftaler, som Fællesskabet indgår med tredjelande.
- (15) Det er nødvendigt at etablere en ordning, der sikrer Kommissionen effektiv og regelmæssig bistand i dens arbejde med at overvåge og kontrollere oprettelsen af det fælles europæiske luftrum, bl.a. ved at udnytte medlemsstaternes og Eurocontrols ekspertise.
- (16) Det bør til stadighed vurderes, hvordan luftfartstjenesterne som helhed fungerer på europæisk plan for at sikre, at de vedtagne foranstaltninger er effektive og for at kunne foreslå yderligere foranstaltninger.
- (17) Arbejdsmarkedets parter kan blive informeret og hørt om alle foranstaltninger, der har vigtige sociale virkninger. Sektordialogudvalget der er nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse 1998/500/EF af 20. maj 1998 om oprettelse af sektordialogudvalg til fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan ⁽²⁾ kan også høres.
- (18) Udarbejdelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at oprette det fælles europæiske luftrum, forudsætter en bred høring af de berørte parter i branchen.
- (19) Virkningerne af de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, bør vurderes på grundlag af de rapporter, som Kommissionen regelmæssigt bør forelægge.
- (20) Målene for denne forordning, nemlig at fastlægge rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum,

kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens grænseoverskridende omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan, samtidig med at det sikres, at der i gennemførelsesbestemmelserne tages hensyn til de specifikke lokale forhold; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er senest den 31. december 2004 at oprette et europæisk luftrum, der udformes og styres som et enhedsluftrum med optimale sikkerheds- og effektivitetsvilkår for lufttrafikken i Fællesskabet, og som sikrer et kapacitetsniveau, der opfylder de civile og militære brugeres behov. Dette enhedsluftrum benævnes herefter »det fælles europæiske luftrum«.

Denne forordning fastlægger de generelle retningslinjer for oprettelsen af det fælles europæiske luftrum og præciserer Fællesskabets interventionsområder og de midler, i form af strukturer, procedurer og ressourcer, der er nødvendige for at skabe det fælles europæiske luftrum, samtidig med at der tages hensyn til Eurocontrols opgave, som er at oprette et fælles-europæisk luftrum.

Retningslinjerne efter andet afsnit gennemføres ved fælles sikkerheds- og præstationsregler for luftfartstjenesterne, ved ordninger, der muliggør en bedre udnyttelse af luftrummet på fællesskabsplan, og under inddragelse af alle berørte økonomiske og sociale aktører.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder følgende definitioner:

- a) »luftfartstjeneste«: Alle former for flyvekontrolltjeneste, herunder hjælpetjenester, der stiller kommunikations-, navigations- og overvågningsinfrastruktur til rådighed, vejrtjenester for brugere af luftrummet, eftersøgnings- og rednings-tjenester samt luftfartsinformationstjenester, idet alle disse tjenester ydes til luftrumsbrugere under alle flyvningens etaper
- b) »luftfartstjenesteudbydere«: enhver offentlig eller privat enhed, der har til opgave at drive og forvalte luftfartstjenester

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 27.

- c) »lufttrafik«: alle bevægelser, der foretages af civile luftfartøjer og statsluftfartøjer, herunder militærets, toldvæsenets og politiets luftfartøjer
- d) »luftrumsbrugere«: alle civile luftfartøjer og statsluftfartøjer, herunder militærets, toldvæsenets og politiets luftfartøjer
- e) »Eurocontrol«: Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed, som blev oprettet i henhold til den internationale konvention af 13. december 1960 ⁽¹⁾.

Artikel 3

Kommissionens interventionsområder

1. For at gennemføre det fælles europæiske luftrum træffes der på følgende områder foranstaltninger, der samtidig skal garantere et maksimalt sikkerhedsniveau:

- a) organisation og udnyttelse af luftrummet og de dertil knyttede procedurer
- b) udøvelse af luftfartstjeneste, herunder de økonomiske aspekter
- c) udstyr og systemer til lufttrafikstyring og de dertil knyttede procedurer.

2. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal fastlægge mål og eventuelt midler, der gør det muligt at nå målene i offentlighedens interesse.

Artikel 4

Organisation og udnyttelse af luftrummet

Foranstaltningerne vedrørende organisation og udnyttelse af luftrummet skal udformes på en sådan måde, at:

- a) luftrummet over Fællesskabets område behandles som en fælles ressource, der udgør et kontinuum
- b) udnyttelsen af luftrummet bliver fleksibel, dvs. uden permanent opdeling og således, at varigheden af enhver midlertidig opdeling til militære formål optimeres

⁽¹⁾ Konventionen er ændret ved protokollen af 12. februar 1981 og revideret ved protokollen af 27. juni 1997.

- c) størsteparten af flyvningerne kan udføres i lige linje mellem afgangsstedet og ankomststedet eller efter den rute, der ligger tættest på denne lige linje, samtidig med at kravene til sikkerhed, miljøbeskyttelse og regulering af lufttrafikken overholdes
- d) luftrummet opdeles i flyvekontrolsektorer, hovedsagelig på grundlag af operative hensyn
- e) planlægning og regulering af lufttrafikken muliggør en smidig og fleksibel lufttrafik, hvor den disponible kapacitet udnyttes bedst muligt.

Artikel 5

Udøvelse af luftfartstjenester

Foranstaltningerne vedrørende udøvelse af luftfartstjeneste skal udformes på en sådan måde, at:

- a) fastlæggelsen af den i artikel 1 omhandlede regulering og kontrollen med dens gennemførelse foregår adskilt fra driften af de luftfartstjenester, som reguleringen gælder for
- b) luftfartstjenesteudbydere gennemfører formelle og regelmæssige høringer af brugerne af luftrummet vedrørende udformningen af og betalingen for luftfartstjenester for at sikre, at der tages hensyn til disse brugeres behov ved udformningen af tjenesterne
- c) luftfartstjenesteudbydere sikrer gennemsækelighed i luftfartstjenesterne ved at offentliggøre årsregnskaber og årsberetninger og underkastes regelmæssig uafhængig revision
- d) udøvelsen af luftfartstjeneste harmoniseres for at sikre integrering og sammenhæng mellem luftfartstjenesteudbydernes operationer, luftrumsbrugernes og lufthavnene
- e) samarbejdet mellem de civile luftfartstjenesteudbydere styrkes, især ved at lette dannelsen af grupper, der består af to eller flere tjenesteudbydere
- f) der tilskyndes til samarbejde mellem civile og militære luftfartstjenesteudbydere
- g) etableringen af de nye tjenester sker samtidig for alle berørte aktører i de berørte medlemsstater
- h) luftfartstjenesteudbyderne udveksler alle oplysninger om flyvesituationen under alle faser af en flyvning for at lette driften af luftfartstjenester, og således at disse oplysninger er tilgængelige for alle berørte aktører uden forskelsbehandling og under iagttagelse af sikkerhedskravene

- i) de økonomiske bestemmelser medvirker til at effektivisere udøvelsen af luftfartstjeneste og fremmer kapacitetsfrigørende tjenesteudøvelse, så behovene i Europa kan opfyldes
- j) der opstår præstationsfremmende incitamenter, som kan stimulere nye investeringer i sektoren og belønne rettidig tilrådighedsstillelse af højkvalitetsydelser, der opfylder luftbrugsbrugernes behov.

Artikel 6

Luftfartstjenesteudstyr og -systemer

Foranstaltningerne vedrørende udstyr og systemer til lufttrafikstyring skal udformes på en sådan måde, at:

- a) de tekniske og operative løsninger tillader en ensartet planlægning og drift af det europæiske system, herunder interoperabilitet
- b) oprettelsen af det fælles europæiske luftrum fremmer indførelse af nye tekniske og operative løsninger for luftfarten
- c) udarbejdelsen og valideringen af de tekniske og operative løsninger modsvarer luftbrugsbrugernes fælles behov og tager hensyn til disse brugeres ønsker med hensyn til valg af ruter og flyveprofiler.

Artikel 7

Udvalg for det Fælles Luftrum

1. Kommissionen bistås af »Udvalget for det Fælles Luftrum«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Medlemsstaterne udpeger hver to repræsentanter og to suppleanter.
3. Tredjelande, som har indgået luftfartsaftaler med Fællesskabet, deltager i udvalgets arbejde i henhold til aftalernes bestemmelser.

Artikel 8

Forbindelser med tredjelande

Ved udarbejdelsen af foranstaltningerne i medfør af denne forordning sørger Kommissionen for at holde muligheden åben for, at det fælles europæiske luftrum kan udvides til at omfatte stater, der ikke er medlemmer af Fællesskabet, enten ved bilaterale aftaler, som indgås med tredjelande, eller inden for rammerne af Eurocontrol.

Artikel 9

Tilsyn og kontrol

1. Foranstaltningerne i henhold til artikel 3 skal fastlægge passende ordninger med henblik på at bistå Kommissionen i

dens arbejde med at overvåge og kontrollere anvendelsen af disse foranstaltninger, herunder tilvejebringelse af en civil og militær teknisk ekspertise.

2. Tilsyns- og kontrolmetoderne bygger på indsendelse af regelmæssige rapporter fra luftfartstjenesteudbydere om gennemførelsen af de vedtagne foranstaltninger.

Artikel 10

Præstationsvurdering

Kommissionen forestår vurdering og sammenligning af præstationerne i luftfartssektoren, bl.a. med bistand fra Eurocontrols præstationsvurderingskommission.

Artikel 11

Vurdering af virkningerne

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en vurderingsrapport om oprettelsen af det fælles europæiske luftrum hvert femte år efter denne forordnings ikrafttræden og første gang senest den 30. juni 2005.

Ved udarbejdelsen af denne rapport kan Kommissionen høre Udvalget for det Fælles Luftrum.

Rapporten skal indeholde en evaluering af resultaterne af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne forordning på de forskellige interventionsområder i forhold til de oprindelige mål og de fremtidige behov.

Artikel 12

Beskyttelsesklause

Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan vedtage eller gennemføre nødvendige foranstaltninger i tilfælde af alvorlige nationale uroligheder, der påvirker den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, som udgør en krigstrussel, eller for at opfylde deres forpligtelser med sigte på at opretholde fred og international sikkerhed.

Artikel 13

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe der ankommer til og/eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/02)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 753 endelig udg. — 2001/0026(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 6. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 85.

OPRINDELIGT FORSLAG

EUROPA-PARLEMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet fører en veletableret politik til fremme af
bæredygtige transportformer, f.eks. søfart, og navnlig til
fremme af short sea shipping.

(2) Lettelse af søtransporten er vigtig målsætning for Fælles-
skabet med henblik på yderligere at styrke søfartens stil-
ling i transportsystemet som et alternativ og supplement
til andre transportformer i en dør-til-dør transportkæde.

(3) Den dokumentprocedure, der kræves inden for søfart, kan
hindre fuld udnyttelse af søfartens potentiale.

(4) Den Internationale Søfartsorganisations Konvention om
Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen, i det
følgende benævnt »IMO FAL-Konventionen«, blev vedtaget
af Den Internationale Konference om Lettelse af Søfart og
Søtransport den 9. april 1965 og indeholder et sæt
modeller til standardformularer, som skibe skal udfylde,
når de ankommer til og afsejler fra en havn, med henblik
på at efterkomme bestemte meldeformaliteter.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

(4) Den Internationale Søfartsorganisations Konvention om
Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen, i det
følgende benævnt »IMO FAL-Konventionen«, blev vedtaget
af Den Internationale Konference om Lettelse af Søfart og
Søtransport den 9. april 1965 og indeholder et sæt
modeller til standardformularer, som skibe skal udfylde,
når de ankommer til og/eller afsejler fra en havn, med
henblik på at efterkomme bestemte meldeformaliteter.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (5) De fleste medlemsstater anvender disse standardformularer, men anvender ikke modellerne ifølge IMO FAL-Konventionen på ensartet vis.
- (6) For at gavne udviklingen af Fællesskabets søfart bør de formularer, som kræves for skibe, der ankommer til og afsejler fra en havn, have et ensartet format for at lette dokumentbehandlingen ved ankomsten til havnene.
- (7) Derfor bør der indføres IMO-meldeformularer, i det følgende benævnt »IMO FAL-formularer«, som bør anerkendes på fællesskabsplan. Medlemsstaterne bør anerkende disse formularer og oplysningerne i dem som tilstrækkeligt bevis for, at et skib har efterkommet de meldeformaliteter, disse formularer er beregnet til.
- (8) Anerkendelse af bestemte IMO FAL-formularer, navnlig ladningserklæringsskemaet og, for passagerskibe, passagerlisten, vil yderligere komplicere meldeformaliteterne, enten fordi disse formularer ikke kan indeholde alle de nødvendige oplysninger, eller fordi der allerede findes en veletableret praksis. Der bør derfor ikke indføres obligatorisk anerkendelse af disse formularer.
- (9) Søtransport er verdensomspændende, og indførelse af IMO FAL-formularer i Fællesskabet kan føre til, at de i stigende omfang anvendes i hele verden.
- (10) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, kan målet for det foreslåede tiltag, nemlig at fremme søtransporten, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre gennemføres af på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun det, som er nødvendigt for, at dette mål kan nås, og det er ikke mere vidtrækkende end det er nødvendigt i forhold til det fastsatte mål.
- (11) Da gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv er generelle foranstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —
- Uændret
- Uændret

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Formål**

Formålet med dette direktiv er at lette søtransport, navnlig mellem havne i medlemsstaterne, ved standardisering af meldeformaliteterne.

Formålet med dette direktiv er at lette søtransport ved standardisering af meldeformaliteterne.

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

Dette direktiv gælder for de i bilag I, del A, anførte meldeformaliteter skibet, dets stores, besætningens personlige ejendele, bemandingslisten og, for skibe, der har tilladelse til at transportere højst 12 passagerer, passagerlisten.

Uændret

Dette direktiv gælder for de i bilag I, del A, anførte meldeformaliteter ved ankomst til og/eller afgang fra havne i Fællesskabets medlemsstater, vedrørende skibet, dets stores, besætningens personlige ejendele, bemandingslisten og, for skibe, der har tilladelse til at transportere højst 12 passagerer, passagerlisten.

*Artikel 3***Definitioner**

Uændret

I dette direktiv forstås ved:

- a) »IMO FAL-Konventionen«: Den Internationale Søfartsorganisations Konvention om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen vedtaget af Den Internationale Konference om Lettelse af Søfart og Søtransport den 9. april 1965
- b) »IMO FAL-formularer«: IMO-modellen til standardformularer i A4-format som fastsat i IMO FAL-Konventionen
- c) »Meldeformalitet«: de oplysninger, der, hvis det kræves af en medlemsstat, skal opgives til administrative og proceduremæssige formål, når et skib ankommer til og afsejler fra en havn
- d) »Skib«: et søgående fartøj uanset type, som sejler på havet
- e) »Skibsstores«: varer til anvendelse på skibe, herunder forbrugsvarer, varer som medbringes til salg til passager og besætningsmedlemmer, brændstof og smøremidler, men ikke skibsudstyr og reservedele
- f) »Skibsudstyr«: genstande, dog ikke reservedele, på skibet til anvendelse på dette, som kan flyttes men ikke forbruges, herunder udstyr som f.eks. redningsbåde, redningsudstyr, inventar, skibsudstyr og lignende

- c) »Meldeformalitet«: de oplysninger, der, hvis det kræves af en medlemsstat, skal opgives til administrative og proceduremæssige formål, når et skib ankommer til og/eller afsejler fra en havn

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- g) »Skibsreservedele«: genstande til reparation eller udskiftning af dele på det skib, hvormed de transporteres
- h) »Besætningens personlige ejendele«: beklædning, bl.a. genstande til daglig brug, evt. penge, besætningens ejendele, som transporteres på skibet
- i) »Besætningsmedlem«: en person, som er ansat til at udføre arbejde om bord i forbindelse med skibets drift eller vedligeholdelse under en sørejse, og som er opført på besætningslisten
- j) »Passager«: enhver person på skibet, undtagen besætningsmedlemmer og børn under et år.

Udgår

Artikel 4

Uændret

Accept af formularerne

Medlemsstaterne skal anse de i artikel 2 nævnte meldeformaliteter for opfyldt, hvis de indgivne oplysninger er i overensstemmelse med

- a) specifikationer i bilag I, del B og C, og
- b) formularerne i bilag II med de forskellige kategorier af oplysninger.

Artikel 5

Ændringsprocedure

Ændringer til bilag og henvisninger til IMO-instrumenter for at bringe dem i overensstemmelse med EF- eller IMO foranstaltninger, som er trådt i kraft, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6, stk. 2.

Ændringer til bilag I og II til dette direktiv og henvisninger til IMO-instrumenter for at bringe dem i overensstemmelse med EF- eller IMO foranstaltninger, som er trådt i kraft, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6, stk. 2, for så vidt sådanne ændringer ikke udvider direktivets anvendelsesområde.

Artikel 6

Uændret

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved artikel 12, stk. 1, i direktiv 93/75/EØF ⁽¹⁾.

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 93/75/EØF ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses, artikel 8.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF jf. afgørelsens artikel 8.

Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19. Direktiv senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19. Direktiv senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 7

Uændret

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ...⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Uændret

Artikel 8

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

Adressat

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

Uændret

DEL A

Liste over meldeformaliteter, som anført i artikel 2, for skibe, der ankommer og afsejler fra EF-havne**Liste over meldeformaliteter, som anført i artikel 2, for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater**

1. IMO FAL formular 1, almindelig erklæring

Uændret

Den almindelige erklæring er det grunddokument, der ved skibets ankomst og afgang indeholder de oplysninger om skibet, der kræves af en medlemsstats myndigheder.

Den almindelige erklæring er det grunddokument, der ved skibets ankomst og/eller afgang indeholder de oplysninger om skibet, der kræves af en medlemsstats myndigheder.

2. IMO FAL formular 3, erklæring om skibsstores

Uændret

Erklæringen om skibsstores er det grunddokument, der ved skibets ankomst og afgang indeholder de oplysninger om stores, der kræves af medlemsstatens myndigheder.

Erklæringen om skibsstores er det grunddokument, der ved skibets ankomst og/eller afgang indeholder de oplysninger om stores, der kræves af medlemsstatens myndigheder.

3. IMO FAL formular 4, erklæring om besætningens personlige ejendele

Uændret

Erklæring om besætningens personlige ejendele er det grunddokument, der indeholder de oplysninger om besætningens personlige ejendele, der kræves af medlemsstatens myndigheder. Det kræves ikke ved afgang.

⁽¹⁾ 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. IMO FAL formular 5, besætningsliste

Besætningslisten er det grunddokument, der giver medlemsstatens myndigheder oplysninger vedrørende antallet og sammensætningen af besætningen ved skibets ankomst og afgang. Hvis myndighederne kræver oplysninger om skibets besætning ved afgang, accepteres en genpart af den besætningsliste, der blev forelagt ved ankomst med ny underskrift og påtegning, der angiver eventuelle ændringer i antallet eller sammensætningen af besætningen, eller som angiver, at der ingen ændringer er.

Besætningslisten er det grunddokument, der giver medlemsstatens myndigheder oplysninger vedrørende antallet og sammensætningen af besætningen ved skibets ankomst og/eller afgang. Hvis myndighederne kræver oplysninger om skibets besætning ved afgang, accepteres en genpart af den besætningsliste, der blev forelagt ved ankomst med ny underskrift og påtegning, der angiver eventuelle ændringer i antallet eller sammensætningen af besætningen, eller som angiver, at der ingen ændringer er.

5. IMO FAL formular 6, passagerliste

For skibe, der har ret til at transportere 12 passagerer eller derunder, er passagerlisten det grunddokument, der ved skibets ankomst og afgang giver medlemsstatens myndigheder oplysninger om passagererne.

Uændret

For skibe, der har ret til at transportere 12 passagerer eller derunder, er passagerlisten det grunddokument, der ved skibets ankomst og/eller afgang giver medlemsstatens myndigheder oplysninger om passagererne.

DEL B

Uændret

Underskrivere

1. IMO FAL formular 1, almindelig erklæring

Medlemsstatens myndigheder accepterer en almindelig erklæring, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren, skibets agent eller en anden person, der er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

2. IMO FAL formular 3, skibsstores erklæring

Medlemsstatens myndigheder accepterer en erklæring om skibsstores, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren eller af en af skibets officerer, som er korrekt bemyndiget af skibsføreren, og som har personligt kendskab til kendsgerningerne vedrørende skibets stores eller som er anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

3. IMO FAL formular 4, erklæring om besætningens personlige ejendele

Medlemsstatens myndighed accepterer en erklæring om besætningens personlige ejendele, som enten er dateret og underskrevet af skibsføreren eller en anden skibsofficer, som er korrekt bemyndiget af skibsføreren, eller som er anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed. Medlemsstatens myndigheder kan også kræve, at hvert enkelt besætningsmedlem skriver sit navn, eller hvis han ikke kan skrive, sætter sit mærke, på den del af erklæringen, der vedrører vedkommende ejendele.

4. IMO FAL formular 5, besætningsliste

Medlemsstatens myndigheder accepterer en besætningsliste, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren eller af en anden skibsofficer, der er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller, som er anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5. IMO FAL formular 6, passagerliste

For skibe der har ret til at transportere 12 passagerer eller derunder accepterer medlemsstatens myndigheder en passagerliste, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren, skibets agent eller en anden person, der er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

DEL C

Tekniske specifikationer

1. IMO FAL formularernes format skal følge proportionerne på de modeller, der foreligger i bilag II så nært som teknisk muligt. De trykkes på særskilte A4-papirark (210 × 297 mm) med højformat. Mindst 1/3 af formularernes bagside skal være forbeholdt medlemsstaternes myndigheder til officielt brug.

Formater og layout for standardiserede FAL formularer, der anbefales og fremstilles af IMO, og som bygger på IMO FAL Konventionen, således som denne var gyldig den 1. maj 1997 anerkendes og betragtes som svarende til formaterne i bilag II.

2. Medlemsstaternes myndigheder skal acceptere oplysninger, der gives på læselig og forståelig måde, inklusive formularer, der er udfyldt med blæk eller udslettelig blyant eller som udfærdiget ved automatisk databehandling.
3. Idet dette ikke berører elektroniske metoder til overførelse af oplysninger, skal formatet på slutbrugerens skærm og i udtrykt form følge modellerne i bilag II, når en medlemsstat når accepterer modtagelse af skibets meldeoplysninger i elektronisk form.

Billedet på slutbrugerens skærm kan være anderledes end den faktiske A4-størrelse, men skal følge proportionerne ved elektronisk transmission af en formular.

3. Uden at det berører elektroniske metoder til overførelse af oplysninger, skal en medlemsstat, når den accepterer modtagelse af skibets meldeoplysninger i elektronisk form, også acceptere, at disse meldeoplysninger overføres ved hjælp af edb eller dataudvekslingsteknologier, der opfylder internationale krav, forudsat at de er læselige og forståelige samt indeholder de krævede oplysninger.

Medlemsstaterne kan derefter behandle de indsamlede data i et hvilket som helst format, de finder passende.

BILAG II

Modeller til IMO FAL formularer, som nævnt i artikel 4 og bilag I

Af reproduktionshensyn vises modellerne i dette bilag i forhold 4:5 sammenlignet med et A4-ark.

IMO ALMINDELIG ERKLÆRING

IMO Konventionen om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen

		☐ Ankomst	☐ Afgang
1. Skibets navn, beskrivelse		2. Ankomst/afgangshavn	3. Dato — ankomst- og afgangstidspunkt
4. Skibets nationalitet	5. Skibsførers navn	6. Sidste havn/destinationshavn	
7. Registreringscertifikat (havn, dato, nummer)		8. Skibets agent: navn og adresse	
9. Bruttotonnage	10. Nettotonnage		
11. Skibets placering i havnen (kajplads eller ankerplads)			
12. Kort beskrivelse af sejladsen (foregående og følgende anløbshavne — de havne, hvor resten af lasten losses understreges)			
13. Kort beskrivelse af lasten			
14. Antal besætningsmedlemmer (inklusive skibsfører)	15. Antal passagerer	16. Bemærkninger	
Vedlagte dokumenter (antal genparter)			
17. Lasterklæring	18. Storeserklæring		
19. Besætningsliste	20. Passagerliste	21. Dato og underskrift (skibsfører, bemyndiget agent eller officer)	
22. Erklæring om besætnings personlige ejendele (*)	23. Sundhedserklæring for skibsfarten (*)		

Til myndighedens brug

(*) Kun ved ankomst.

IMO ERKLÆRING OM SKIBSSTORES

[illegible]

12. Dato og underskrift — skibsfører, bemyndiget agent eller officer.

IMO BESÆTNINGSLISTE

[illegible]

12. Dato og underskrift — skibsfører, bemyndiget agent eller officer.

IMO PASSENGERLISTE

[illegible]

10. Dato og underskrift — skibsfører, bemyndiget agent eller officer.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(2002/C 103 E/03)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 729 endelig udg. — 2001/0291(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 7. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

opnåelsen af målene i artikel 6, stk. 1, idet deres nuværende lave emballageforbrug tages i betragtning.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 94/62/EF ⁽¹⁾ skal Rådet senest seks måneder inden afslutningen af femårsperioden efter den fastsatte dato for direktivets gennemførelse i national ret opstille de konkrete mål for den efterfølgende femårsperiode.
- (2) Definitionen på »emballage« bør tydeliggøres gennem tilføjelse af et fortolkningsbilag til direktivet. Som følge af udviklingen af nye genvindingsteknikker bør der endvidere tilføjes nye definitioner.
- (3) Der skal indføres materialespecifikke genvindingsmål på grundlag af livscyklusvurderinger og lønsomhedsanalyser, som har vist tydelige forskelle både i omkostninger og fordele ved genvinding af de forskellige emballagematerialer. Dette vil gøre indre marked for genvinding af disse materialer mere kohærent.
- (4) Genvinding og genanvendelse af emballageaffald skal øges yderligere for at mindske miljøbelastningen fra emballageaffald.
- (5) Nogle medlemsstater, der på grund af deres særlige situation havde fået tilladelse til at forlænge fristen for opnåelse af genanvendelses- og genvindingsmålene i direktiv 94/62/EF, bør gives en yderligere, men begrænset udsættelse.
- (6) Med henblik på Den Europæiske Unions udvidelse bør der tages tilbørligt hensyn til den særlige situation, der gør sig gældende i de fremtidige medlemsstater, navnlig hvad angår

(7) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet i traktatens artikel 5 kan målene med den foreslåede handling, dvs. harmonisering af de nationale mål for genvinding af emballageaffald og tydeliggørelse af definitionerne, ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne og kan derfor bedre på grund af foranstaltningens omfang opnås af Fællesskabet. Dette direktiv begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt, for at nå disse mål, og går ikke ud over, hvad der i den forbindelse er nødvendigt.

(8) Da de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 94/62/EF er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, skal de vedtages med den forskriftsprocedure, der er omhandlet i den pågældende afgørelses artikel 5.

(9) Direktiv 94/62/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 94/62/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke føjes til nr. 1):

»Definitionen på »emballage« fortolkes yderligere i overensstemmelse med vejledningen i bilag I;«

b) Følgende nr. 9a, 9b og 9c indsættes:

»9a. »mekanisk genvinding«: oparbejdning af affaldsmateriale til dets oprindelige formål eller til andre formål, undtagen energiudnyttelse eller bortskaffelse, uden at det oparbejdede materiales kemiske struktur ændres

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31.12.1993, s. 10.⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

9b. »kemisk genvinding til samme materiale«: (kemisk genvinding) oparbejdning, bortset fra organisk genvinding, af affaldsmateriale til dets oprindelige formål eller til andre formål, undtagen energiudnyttelse og bortskaffelse, ved at affaldsmaterialets kemiske struktur ændres og de kemiske bestanddele genvindes til affaldets oprindelige materiale

9c. »kemisk genvinding til andet materiale«: (feedstock genvinding) oparbejdning, bortset fra organisk genvinding, af affaldsmateriale til dets oprindelige formål eller til andre formål, undtagen energiudnyttelse og bortskaffelse, ved at affaldsmaterialets kemiske struktur ændres og de kemiske bestanddele genvindes til andre materialer end affaldets oprindelige materiale.«

2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. For at efterkomme dette direktivs målsætninger træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til senest den 30. juni 2006 at nå følgende mål på hele deres område:

a) mellem mindst 60 vægtprocent som et minimum og 75 vægtprocent som et maksimum af emballageaffaldet genanvendes

b) mellem 55 vægtprocent som et minimum og 70 vægtprocent som et maksimum af emballageaffaldet genvindes

c) desuden nås følgende minimumsgenvindingsmål for materialer, der indgår i emballageaffaldet:

— 60 vægtprocent for glas;

— 55 vægtprocent for papir og pap;

— 50 vægtprocent for metal;

— 20 vægtprocent for plast, udelukkende ved mekanisk og/eller kemisk genvinding.

2. Medlemsstaterne fremmer energiudnyttelse, hvor det af miljøhensyn- og lønsomhedshensyn er at foretrække

frem for materiale-genvinding. Dette kunne gøres ved at overveje en tilstrækkelig margen mellem de nationale mål for genvinding og genanvendelse.

3. Medlemsstaterne tilskynder industrien til ved fremstilling af emballage og andre produkter at bruge materialer, der stammer fra genvundet emballageaffald, hvis dette er hensigtsmæssigt.

4. Senest den 31. december 2005 opstiller Europa-Parlamentet og Rådet med kvalificeret flertal, på forslag af Kommissionen, de konkrete mål for den tredje femårsperiode 2006 til 2011 på grundlag af de erfaringer, medlemsstaterne har gjort ved gennemførelsen af de i stk. 1, fastsatte mål, og resultaterne af forskning og vurderingsteknikker, såsom livscyklusvurdering og lønsomhedsanalyse.

Denne proces gentages hvert femte år.

5. De foranstaltninger og mål, der er nævnt i stk. 1, offentliggøres af medlemsstaterne og gøres til genstand for en oplysningskampagne, der er rettet mod såvel offentligheden som de økonomiske beslutningstagere.

6. Grækenland, Irland og Portugal kan på grund af deres særlige situation forlænge fristen for at nå målene i stk. 1 til en dato, de finder hensigtsmæssig, dog senest den 30. juni 2009.

7. Medlemsstater, som allerede har vedtaget eller planlægger at vedtage programmer, som rækker ud over målene i stk. 1, litra a), og som har tilstrækkelig kapacitet til genvinding og genanvendelse, kan forfølge disse mål med henblik på et højt miljøbeskyttelsesniveau, såfremt de pågældende foranstaltninger hverken giver anledning til forvridning på det indre marked eller er til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom. Kommissionen bekræfter disse foranstaltninger, efter sammen med medlemsstaterne at have forvisset sig om, at de er forenelige med ovenstående betragtninger, og at de ikke udgør et vilkårligt middel til diskrimination eller en skjult handelshindring mellem medlemsstaterne.«

3) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. For at fremme indsamling, genbrug og genanvendelse, herunder genvinding, angives det på emballagen, til brug for den berørte industri, hvad emballagematerialet/-materialerne består af, med henblik på identifikation eller klassificering.

Dette gøres på grundlag af Kommissionens beslutning 97/129/EF.«

4) Artikel 19 affattes således:

»De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse identifikationssystemet, jf. artikel 8, stk. 2. og artikel 10, sidste led, og skemaerne med oplysninger fra databaserne, jf. artikel 12, stk. 3, og bilag III såvel som vejledningen i fortolkning af definitionen på emballage som anført i bilag I, til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 21.«

5) Bilag I erstattes med bilaget til dette direktiv.

6) Artikel 21 affattes således:

»1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på højst tre måneder.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [18 måneder efter vedtagelsen af direktivet]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

*BILAG**»BILAG I***VEJLEDNING I FORTOLKNING AF DEFINITIONEN PÅ EMBALLAGE**

1. Definitionen på emballage vedrører emballagens emballagefunktioner uden hensyntagen til andre funktioner, som emballagen også måtte have, medmindre emballagen opfylder principperne i punkt 6 og 7 nedenfor.
2. En artikel, der fungerer som primær eller sekundær emballage, og som generelt er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, betragtes som emballage.

Illustrative eksempler:

Emballage:

Papir- eller plastbæreposer

Ikke emballage:

Plastfolie

Madpakkeposer

Aluminiumsfolie

3. Emballagekomponenterne er en del af den emballage, som de er knyttet til; de er ikke selvstændige emballageartikler.

Illustrative eksempler:

Emballage:

Mascarabørste, som er en del af beholderens lukkemekanisme

Selvklæbende etiketter anbragt på en anden emballageartikel

Etiketter, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet

4. Hjælpeelementer, der er integreret i emballagen eller i en emballagekomponent, og/eller som har en funktion i tilknytning til en emballagekomponent, herunder til forstærknings- eller dekorationsformål, indgår i emballagen og er ikke særskilte emballageartikler.

Illustrative eksempler:

Emballage:

Hæfteklammer

Tape

Plastbanderoler (f.eks. omkring drikkevareflasker)

5. Engangsprodukter, der sælges påfyldt, eller som er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, er emballage, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.

Illustrative eksempler:

Emballage:

Engangstallerkener

Engangskopper o.lign.

Ikke emballage:

Gaffel til pommes frites

6. Selv om en artikel opfylder de ovennævnte betingelser, betragtes den imidlertid ikke som emballage, hvis dens funktion i forhold til produktet klart er vigtigere end dens emballagefunktion.

Det gælder imidlertid også artikler, som udgør en integrerende og uadskillelig del af et varigt produkt på købstidspunktet, og som tjener til at indeholde, støtte eller bevare det pågældende produkt i hele dets levetid.

Det gælder ikke artikler, der er integreret i en emballagekomponent.

Illustrative eksempler:

Emballage:

Æsker

Konfektæsker

Cellofan omkring et CD-omslag

Ikke emballage:

Urtepotter, der er beregnet til at rumme en plante i hele dennes liv

Tonerkassetter

Værktøjsskasser

7. Selv om en artikel opfylder principperne i punkt 1-5, betragtes den imidlertid ikke som emballage, hvis den både er en del af forarbejdningsprocessen og en del af produktet.

Illustrative eksempler:

Ikke emballage:

Teposer

Voksskorper (f.eks. omkring ost)

Pølseskind«

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om yderligere finansiering i 2001 i henhold til den gældende EF-UNRWA-konvention for årene 1999-2001

(2002/C 103 E/04)

KOM(2001) 741 endelig udg. — 2001/0288(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 7. december 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181 sammenholdt med artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med den nuværende krise i Mellemøsten er der blevet lagt ekstra byrder på UNRWA.
- (2) Fællesskabets bistand til UNRWA er et vigtigt element i forbindelse med bestræbelserne på at stabilisere situationen i Mellemøsten og udgør endvidere en del af fattigdomsbekæmpelsen i udviklingslandene og bidrager hermed til en bæredygtig økonomisk og social udvikling for den berørte befolkning og de lande, den lever i.
- (3) Støtte til UNRWA vil kunne bidrage til at nå Fællesskabets mål som beskrevet ovenfor.

- (4) Ifølge den gældende konvention mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) for årene 1999-2001 (EF-UNRWA-konventionen ⁽¹⁾), særlig artikel 6, kan der foretages justering af de finansielle bidrag —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Brevvekslingen mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) vedrørende et yderligere bidrag på 15 mio. EUR til den eksisterende finansiering i 2001 i henhold til den gældende konvention godkendes hermed.

Teksten til brevvekslingen er vedlagt denne Afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne konventionen med bindende virkning for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 261 af 7.10.1999, s. 36.

AFTALE

i form af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om yderligere finansiering i henhold til EF-UNRWA-konventionen for årene 1999-2001

A. Brev fra Det Europæiske Fællesskab

Udfærdiget i Bruxelles, den

Hr.,

Jeg skal hermed henvise til forhandlingerne mellem Det Europæiske Fællesskabs repræsentant og UNRWA om yderligere finansiering i henhold til den konvention, der blev undertegnet den 19. september 1999, mellem Det Europæiske Fællesskab og UNRWA om bistand til flygtningene i landene i Mellemøsten for årene 1999-2001.

Det er os en glæde i henhold til artikel 6 i nævnte konvention at kunne meddele Dem, at Fællesskabet er indforstået med at yde et bidrag til UNRWA ud over det bidrag for året 2001, der er angivet i artikel 2. Dette yderligere bidrag består af 12,7 mio. EUR til uddannelsesprogrammet og 2,3 mio. EUR til det generelle sundhedsprogram.

Alle andre betingelser i konventionen ændres ikke.

De bedes bekræfte, at UNRWA er indforstået med ovenstående.

Med venlig hilsen

*På Det Europæiske Fællesskabs vegne**B. Brev fra UNRWA*

Udfærdiget i Bruxelles, den

Hr.,

»Jeg skal hermed henvise til forhandlingerne mellem Det Europæiske Fællesskabs repræsentant og UNRWA om yderligere finansiering i henhold til den konvention, der blev undertegnet den 19. september 1999, mellem Det Europæiske Fællesskab og UNRWA om bistand til flygtningene i landene i Mellemøsten for årene 1999-2001.

Det er os en glæde i henhold til artikel 6 i nævnte konvention at kunne meddele Dem, at Fællesskabet er indforstået med at yde et bidrag til UNRWA ud over det bidrag for året 2001, der er angivet i artikel 2. Dette yderligere bidrag består af 12,7 mio. EUR til uddannelsesprogrammet og 2,3 mio. EUR til det generelle sundhedsprogram.

Alle andre betingelser i konventionen ændres ikke.

De bedes bekræfte, at UNRWA er indforstået med ovenstående.

Med venlig hilsen«

Jeg kan hermed bekræfte, at UNRWA er indforstået med ovenstående.

Med venlig hilsen

På UNRWA's vegne

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af bilag I til beslutning nr. 1336/97/EF om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet

(2002/C 103 E/05)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 742 endelig udg. — 2001/0296(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 10. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

initiativet, der lægger særlig vægt på den sociale dimension af informationssamfundet.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156,

(6) Bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF bør derfor revideres i overensstemmelse hermed.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(7) Da de for gennemførelsen af nærværende beslutning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251,

og ud fra følgende betragtninger:

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

(1) Ifølge artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF skal Kommissionen hvert tredje år forelægge en beretning om gennemførelsen af beslutningen for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

1. Artikel 8, stk. 2, erstattes af følgende:

(2) Kommissionen forelagde denne beretning den [...];

»(2) Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

(3) Ifølge artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF skal Kommissionen forelægge passende forslag til revision af bilag I til beslutningen på grundlag af den tekniske udvikling og de indhøstede erfaringer.

(3) Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på 3 måneder.»

(4) Revisionsrettens særberetning nr. 9/2000 indeholder en række anbefalinger, der tages op i Kommissionens beretning.

2. Bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF erstattes af bilag I til nærværende beslutning.

(5) I meddelelsen om Kommissionens initiativ op til Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, præsenterede Kommissionen »Europe-

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

BILAG

FASTLÆGGELSE AF PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

Transeuropæiske telenet vil bringe innovative transeuropæiske tjenester i almenhedens interesse. Tjenesterne vil bidrage til informationssamfundets udvikling med hensyn til vækst, beskæftigelse, social samhørighed og inddragelse af alle i den videnbaserede økonomi.

TEN-Telecom-programmet yder støtte til undersøgelse og godtgørelse af sådanne tjenesters tekniske og kommercielle gennemførlighed samt til iværksættelse af tjenesterne. Tjenesterne skal være innovative, transeuropæiske og baseret på kendt teknologi:

- en tjeneste kan lanceres i forskellige medlemsstater med passende tilpasning i hver enkelt medlemsstat
- en tjeneste, der allerede er indført i en enkelt medlemsstat, kan udvides til andre medlemsstater
- en tjeneste kan indføres i en enkelt medlemsstat, hvis den klart har tværeuropæisk interesse.

Selv om tjenesterne skal være transeuropæiske, kan de godt iværksættes af en eller flere organisationer, der er hjemmehørende i en og samme medlemsstat. Der tilskyndes dog til projekter med deltagelse af organisationer fra mere end en medlemsstat.

På denne baggrund fastlægges projekter af fælles interesse ud fra, i hvor høj grad de kan yde praktisk støtte til, at målene i denne beslutning nås.

De projekter af fælles interesse, der beskrives nedenfor, er inddelt i tre niveauer, der udgør en sammenhængende struktur.

— Applikationer

Applikationer opfylder brugernes behov og tager hensyn til kulturelle og sproglige forskelle samt handicappedes behov. Hvor det er relevant, skal de tage højde for de særlige behov i mindre udviklede eller tyndt befolkede regioner.

— Generiske tjenester

Generiske tjenester skal opfylde applikationernes fælles krav ved at levere fælles værktøjer til udvikling og implementering af nye applikationer baseret på indbyrdes kompatible standarder. De skal levere tjenester til dataoverførsel og -integritet på tværs af net.

— Sammenkobling af og interoperabilitet mellem net

Der vil blive ydet støtte til sammenkobling, interoperabilitet og sikkerhed i forbindelse med net, der danner grundlag for særlige applikationer og tjenester af offentlig interesse.

I de følgende afsnit fastlægges, for hvert niveau i de transeuropæiske net, de projekter af fælles interesse, der i henhold til artikel 9 skal specificeres efter proceduren i artikel 8.

1. Applikationer

- *e-Forvaltning og e-Administration*: En mere effektiv, interaktiv og integreret service fra det offentlige er en af de oplagte muligheder, informationssamfundet byder på. Der vil blive ydet støtte til tjenester på alle niveauer: europæisk, nationalt, regionalt og lokalt, f.eks. tjenester vedrørende elektroniske offentlige indkøb, turisme, personlig sikkerhed og virksomhedsstøtte for SMV'er. Miljøapplikationer og -tjenester vil blive støttet, for så vidt angår overvågning, tilsyn og informationsadgang. Tjenesterne kan leveres af eller med støtte fra offentlige myndigheder som en tjeneste i offentlighedens interesse til gavn for borgere og SMV'er.
- *Sundhed*: Telematiknet og -tjenester i sundhedssektoren giver vid mulighed for at forbedre adgangen til og kvaliteten af sundhedsplejen, samt for at begrænse de stigende omkostninger til sundhedspleje som følge af lægevidenskabelige fremskridt og demografiske ændringer. Der vil blive ydet støtte til innovative tjenester, der forbinder sundhedsplejeinstitutioner og andre behandlingssteder, og som gør det muligt at yde sundhedstjenester direkte til offentligheden, navnlig til støtte for sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende tiltag.
- *Handicappede og ældre*: Udviklingen inden for netbaseret kommunikation giver for alvor mulighed for at inddrage ældre og handicappede i informationssamfundet. Netapplikationer og -tjenester, der opfylder denne befolkningsgruppes særlige behov, kan medvirke til at overvinde socio-økonomiske, geografiske og kulturelle barrierer. Der vil blive ydet støtte til tjenester, der tilgodeser ældre og handicappedes behov, så denne befolkningsgruppe kan integreres og deltage fuldt ud i informationssamfundet.

- *Læring og kultur*: Et højt niveau af almen og faglig uddannelse samt kulturel bevidsthed er afgørende for den økonomiske udvikling og den sociale samhørighed. Der vil fortsat blive lagt stor vægt på disse aspekter i fremtiden, hvor teknologien vil spille en stigende rolle i samfundet. Der vil blive ydet støtte til tjenester, der byder på innovative måder at præsentere undervisningsstof og kulturelt materiale på, bl.a. tjenester vedrørende livslang læring.

2. Generiske tjenester

- *Avancerede mobiltjenester*: Der er forsøg i gang om interoperabilitetsaspekterne af innovative applikationer til 2½- og 3G-mobilnet. De vil danne grundlag for avancerede end-to-end-løsninger inden for mobilkommunikation, med lokationsbaserede, personligt tilpassede og kontekstfølsomme tjenester. Der vil blive ydet støtte til lancering af avancerede mobilapplikationer og -tjenester i almenhedens interesse, bl.a. tjenester inden for navigation og styring, trafik- og rejseinformation, netsikkerhed og betaling via nettet, m-handel, m-business og mobiltjenester på områderne arbejde, læring og kultur, nødhjælp og sundhed.
- *Tillidsfremmende tjenester*: Hvorvidt virksomheder og borgere deltager aktivt i informationssamfundet afhænger af, om de har tillid til de tjenester, der udbydes. Sikkerhed er derfor et højt prioriteret emne, der udgør en betydelig udfordring for fremtiden. Der vil blive ydet støtte til tjenester i offentlighedens interesse vedrørende alle aspekter af sikkerhed, herunder effektivt netsamarbejde inden for EU om de nationale IT-katastrofehjælpssystemer (CERT).

3. Sammenkobling af og interoperabilitet mellem net

- *Sammenkobling og interoperabilitet*: Sammenkobling af og interoperabilitet mellem net er en forudsætning for effektive transeuropæiske tjenester. Der vil blive ydet støtte til sammenkobling, interoperabilitet og sikkerhed i forbindelse med net, der er nødvendige for bestemte tjenester af offentlig interesse. Projekter vedrørende udvikling og forbedring af telenet vil blive undersøgt ekstra omhyggeligt for at sikre, at de ikke griber ind i de frie markedsvilkår.

4. Supplerende støtte- og samordningsforanstaltninger

Ud over at yde støtte til projekter af fælles interesse iværksætter Fællesskabet en række foranstaltninger, der sigter mod at skabe passende rammer for gennemførelse af projekterne. Disse foranstaltninger skal bidrage til at skabe øget opmærksomhed om programmet, udvikle konsensus og fremme samordningen af nationale, regionale og lokale aktiviteter, der sigter mod at stimulere og fremme nye applikationer og tjenester i overensstemmelse med gennemførelsen af programmer på andre områder, samt bidrage til udviklingen af bredbåndsnet. De vil bl.a. indebære høring af de europæiske organisationer for standardisering og strategisk planlægning samt samordning med andre aktiviteter, der finansieres af Fællesskabets forskellige finansieringsinstrumenter. Foranstaltningerne omfatter:

- strategiske undersøgelser med henblik på at udvikle målspecifikationer, og overgang hen imod disse mål. Specifikationerne skal hjælpe aktørerne i sektoren til at træffe fornuftige økonomiske investeringsbeslutninger
 - fastlæggelse af metoder til at få adgang til bredbåndsnet
 - etablering af fælles specifikationer på grundlag af europæiske standarder og verdensstandarder
 - fremme af samarbejdet mellem aktørerne i sektoren, herunder offentlig-private partnerskaber
 - samordning af aktiviteter i medfør af denne beslutning med relevante fællesskabsprogrammer og nationale programmer.
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum

(2002/C 103 E/06)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 564 endelig udg./2 — 2001/0235(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 11. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

passende vis bør være uafhængige af udbyderne af luftfartstjenester.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

(6) Medlemsstaterne bør have mulighed for at overdrage det til anerkendte organisationer at verificere og certificere, at udbyderne af luftfartstjenester og andre relevante operatører overholder Fællesskabets krav.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(7) For at lufttransportsystemet skal kunne fungere tilfredsstillende, kræves det også, at luftfartstjenesteudbyderne anvender de samme høje sikkerhedsstandarder.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

(8) Der vil blive fremsat forslag til afhjælpning af mangelen på flyveledere i form af bedre procedurer for uddannelse og licensgivning og i form af harmonisering af sådanne procedurer på fællesskabsplan.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaterne har i forskelligt omfang omstruktureret deres nationale luftfartstjenesteudbydere ved at udvide deres selvstændighed og frihed til tjenesteudøvelse. Under disse nye forhold er det i stigende grad nødvendigt at sikre, at minimumskrav i offentlighedens interesse bliver opfyldt.

(9) Samtidig med at det sikres, at der er kontinuitet i tjenesteudøvelsen, bør der indføres et fælles system for godkendelse af luftfartstjenester, som kan udgøre et middel til at fastlægge luftfartstjenesteudbydernes rettigheder og forpligtelser.

(2) Rapporten fra Gruppen på Højt Plan om et Fælles Europæisk Luftrum (herefter »Gruppen på Højt Plan«) har bekræftet, at der er behov for bestemmelser på fællesskabsniveau, så der kan skelnes mellem regulering og tjenesteudøvelse, og for at indføre et system med godkendelser og en afgiftsordning, som kan stimulere omkostningseffektiviteten.

(10) Godkendelsesordningen bør omfatte metoder til at kontrollere adgangen til erhvervet. Der bør tages højde for behovet for at lette indførelsen af nye tjenesteydelser samt nye regler for tjenesteudøvelse. Godkendelserne bør derfor give adgang til den bedst mulige kontrol, som er forenelig med opfyldelsen af de gældende krav. Det er også vigtigt at fastsætte ikke-diskriminerende krav vedrørende etableringssted for og kontrol med tjenesteudbydere, især udbydere af lufttrafik tjenester, som anmoder om godkendelse.

(3) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... fastlægges rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum.

(4) Med henblik på oprettelsen af det fælles europæiske luftrum bør der vedtages foranstaltninger, der kan sikre, at luftfartstjeneste udøves sikkert og effektivt, og som er forenelige med organisationen og brugen af luftrummet, som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... af ... 2001 [om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum]. Det er vigtigt at tilrettelægge harmoniserede rammer for udøvelsen af luftfartstjeneste, således at luftrumsbrugernes behov kan opfyldes i tilstrækkeligt omfang og lufttrafikken afvikles sikkert og effektivt.

(11) Det er nødvendigt at fastsætte betingelser i forbindelse med godkendelserne, således at målsætningerne om offentlighedens interesser opfyldes til gavn for brugere af luftrummet og flypassagerer. Betingelserne bør begrundes objektivt og bør være ikke-diskriminerende, rimelige og gennemskuelige.

(5) Det er hovedsagelig medlemsstaternes opgave at kontrollere, at udbydere af luftfartstjenester og andre relevante operatører opfylder Fællesskabets krav. Heraf følger, at de myndigheder, der udfører en sådan kontrol, på

(12) Harmoniseringen af betingelserne i forbindelse med godkendelserne og af procedurerne for udstedelse af godkendelser burde i væsentlig grad lette udøvelsen af luftfartstjeneste i Fællesskabet.

(13) Inden for en rimelig periode bør eksisterende udbydere af luftfartstjenester have mulighed for at tilpasse sig til den nye godkendelsesordnings krav.

- (14) Alle medlemsstater bør gensidigt acceptere hinandens godkendelser, så luftfartstjenesteudbydere kan udøve tjeneste i en anden medlemsstat end den, hvor de fik tildelt deres godkendelser, inden for de grænser kravene til sikkerhed stiller.
- (15) Med henblik på at muliggøre en sikker afvikling af lufttrafikken på tværs af medlemsstaternes grænser til gavn for brugerne af luftrummet og deres passagerer bør godkendelsesordningen omfatte rammer, der gør det muligt for medlemsstaterne at udpege udbydere af lufttrafiktjenester, uanset hvor de er blevet godkendt.
- (16) Udøvelse af hjælpetjeneste, flyvevejrtjeneste og luftfartsinformationstjeneste bør tilrettelægges inden for et konkurrencepræget marked, samtidig med at der tages hensyn til de særlige forhold i forbindelse med disse ydelser.
- (17) Samarbejdet mellem tjenesteudbydere, luftrumsbrugere og andre operatører bør fremmes på et kontraktmæssigt grundlag.
- (18) Luftfartstjenesteudbydere bør gennem passende aftaler etablere og opretholde et nært samarbejde med de militære myndigheder, der er ansvarlige for aktiviteter, som kan påvirke lufttrafikken.
- (19) Regnskaberne for alle luftfartstjenesteudbydere bør være så gennemskuelige som muligt. Med henblik herpå bør der foreligge særskilte regnskaber for hver tjeneste og kontrolcenter.
- (20) Indførelsen af harmoniserede principper og betingelser for adgang til operative data bør lette udøvelsen af luftfartstjeneste og luftrumsbrugeres og lufthavnes operationer under nye forhold.
- (21) Betingelserne vedrørende afgifter for luftrumsbrugere bør være rimelige og gennemskuelige.
- (22) Brugeravgifter tjener som modydelse for de faciliteter og tjenester, som luftfartstjenesteudbydere stiller til rådighed, og sådanne faciliteter og tjenester kan i sagens natur kun stilles til rådighed af luftfartstjenesteudbydere selv; i betragtning af denne monopolstilling bør brugeravgifternes størrelse stå i et rimeligt forhold til omkostningerne i forbindelse med tilrådighedsstillelse af sådanne faciliteter og tjenester under hensyntagen til målsætningen om økonomisk effektivitet.
- (23) Der bør ikke finde nogen forskelsbehandling sted mellem luftrumsbrugere i forbindelse med ydelse af ækvivalente luftfartstjenester.
- (24) Luftfartstjenesteudbydere tilbyder en række faciliteter og tjenester, som har direkte relation til styringen af luftfartøjet, og omkostningerne herved bør kunne dækkes ind efter princippet om at »brugeren betaler«, dvs. at luftrumsbrugere bør betale for de omkostninger, de forårsager på selve brugsstedet eller så tæt som muligt på dette.
- (25) Det er vigtigt at sikre, at der er gennemskuelighed med hensyn til de omkostninger, som sådanne tjenester eller faciliteter giver anledning til. Derfor bør luftrumsbrugere orienteres om enhver ændring af afgiftsordningen eller afgifternes størrelse; der bør redegøres for sådanne ændringer eller investeringer, som luftfartstjenesteudbydere foreslår, som led i en udveksling af oplysninger mellem deres forvaltningsorganer og luftrumsbrugere.
- (26) Der bør være mulighed for at modulere afgifter, som bidrager til at maksimere systemets samlede kapacitet. Økonomiske incitamenter er en hensigtsmæssig måde, hvorpå indførelse af jordbaseret eller luftbåret udstyr, som øger kapaciteten, kan fremskyndes, et højt præstationsniveau belønnes eller ulemperne ved at vælge mindre ønskværdige ruteføringer afbødes.
- (27) Kommissionen bør undersøge muligheden for at indføre en midlertidig økonomisk støtte til foranstaltninger, som kan øge kapaciteten inden for det europæiske flyvekontrollsystem som helhed.
- (28) Kommissionen skal konstant føre tilsyn med fastlæggelsen og opkrævningen af afgifter fra luftrumsbrugere i samarbejde med Den Europæiske Organisation for Luftfartssikkerhed (»Eurocontrol«) og i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og luftrumsbrugere.
- (29) Præstationerne i luftfartstjenestesystemet som helhed på europæisk niveau bør konstant undersøges med henblik på at kontrollere effektiviteten af de vedtagne foranstaltninger og foreslå fremtidige foranstaltninger.
- (30) Da der er tale om meget følsomme oplysninger vedrørende tjenesteudbydere, bør de nationale tilsynsmyndigheder ikke frigive oplysninger, som er omfattet af tavshedspligt, hvilket dog ikke bør hindre, at der kan tilrettelægges en ordning, hvorved der føres kontrol og offentliggøres oplysninger om tjenesteudbydernes præstationer.
- (31) Målene for denne forordning, nemlig at fremme en sikker og effektiv udøvelse af luftfartstjeneste, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens grænseoverskridende omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan, samtidig med at det sikres, at der i gennemførelsesbestemmelserne tages hensyn til de specifikke lokale forhold; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(32) Da hovedparten af de for gennemførelsen af denne forordning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾ bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse. I medfør af artikel 2, litra c), i nævnte afgørelse bør visse gennemførelsesbestemmelser imidlertid fastsættes efter rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for udøvelse af luftfartstjeneste for civil flyvning, herunder lufttrafiktjeneste, vejrtjeneste, eftersøgnings- og redningstjeneste, hjælpe tjenester, som leverer kommunikations-, navigations- og overvågningsinfrastruktur, samt luftfartsinformationstjeneste som specificeret i bilag I, i overensstemmelse med og inden for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. ... [om rammerne for oprettelsen af et fælles europæisk luftrum].

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. ... [om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk rum] anvendelse.

Endvidere finder følgende definitioner anvendelse:

- a) »national tilsynsmyndighed«: Et eller flere organer, som er udpeget af en medlemsstat til at føre tilsyn med udbydere af luftfartstjenester
- b) »anerkendt organisation«: Et privat eller offentligt organ, som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 4, og som udfører vurderingsarbejde for en national tilsynsmyndighed
- c) »godkendelse«: En tilladelse, som udstedes af en medlemsstat, og som certificerer, at en udbyder af luftfartstjenester er egnet til at levere en specifik tjeneste
- d) »bundt af tjenester«: To eller flere luftfartstjenester som anført i bilag I
- e) »lufttrafiktjenester«: Alle flyveinformationstjenester, alarmeringstjenester, lufttrafikirådgivningstjenester og flyvekontroltjenester, herunder områdekontrolltjenester, indflyvningskontrolltjenester og tårnkontrolltjenester som anført i bilag I
- f) »udpegelse«: En udnævnelse, som en medlemsstat eller flere medlemsstater foretager i overensstemmelse med denne

forordning, og som giver en tjenesteudbyder eneret til at være ansvarlig for udøvelse af lufttrafiktjeneste

- g) »hjelpetjenester«: Kommunikations-, navigations- og overvågningstjenester som yderligere defineret i bilag I
- h) »luftrumsblok«: Et luftrum af definerede dimensioner, over land eller vand, inden for hvilket der udøves luftfartstjeneste
- i) »funktional luftrumsblok«: En luftrumsblok med optimalt afgrænsede dimensioner
- j) »operative data«: Oplysninger og/eller data, som anvendes af luftfartstjenesteudbydere og luftrumsbrugere under udøvelsen af deres operative aktiviteter
- k) »afgifter«: Den pris, der har relation til drifts- og investeringsomkostningerne for luftfartstjenester og dertil relaterede anlæg.

Artikel 3

National tilsynsmyndighed

1. Der bør oprettes nationale tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat, som kan påtage sig de relevante ansvar og forpligtelser i henhold til kravene i denne forordning. De nationale tilsynsmyndigheder skal være uafhængige af luftfartstjenesteudbydere. Denne uafhængighed skal opnås gennem en passende adskillelse i det mindste på det funktionelle plan mellem de nationale tilsynsmyndigheder og sådanne tjenesteudbydere.

2. Den nationale tilsynsmyndighed skal varetage passende tilsyn med og gennemførelse af denne forordning og især tilse, at udbydere af luftfartstjenester opererer sikkert og effektivt. I denne forbindelse skal den nationale tilsynsmyndighed gennemføre behørig inspektioner og undersøgelser for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navne og adresser på de nationale tilsynsmyndigheder og anfører, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at bestemmelserne i stk. 1 overholdes. Medlemsstaterne kan indgå aftale om den tilsynsrolle, der er omhandlet i denne artikel, over for regionale tjenesteudbydere.

4. Medlemsstaterne giver underretning om enhver ændring af de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 3, inden én måned efter at de foreligger.

Artikel 4

Anerkendte organisationer

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan beslutte, at de i forbindelse med udbydere af luftfartstjenester, som opererer under deres ansvar, vil overdrage det til anerkendte organisationer fuldt ud eller delvis at foretage inspektioner og undersøgelser.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Medlemsstaterne må kun anerkende de organisationer, som opfylder de kriterier, der er fastsat i stk. 4, og som har forelagt de nationale tilsynsmyndigheder en anmodning om anerkendelse.

3. En anerkendelse, som er udstedt af en national tilsynsmyndighed, er gyldig i Fællesskabet. Nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge enhver af de anerkendte organisationer, som er beliggende i Fællesskabet, at foretage de i artikel 3, stk. 2, nævnte inspektioner og undersøgelser.

4. De anerkendte organisationer skal opfylde de minimums-krav, der er fastlagt i bilag II, samt enhver anden foranstaltning, der er defineret efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 2, herunder procedurerne for tildeling af anerkendelse, kontrollen med dem og arbejdsforholdet mellem dem og ansvaret mellem de anerkendte organisationer og de nationale tilsynsmyndigheder.

Artikel 5

Sikkerhedskrav

1. Eurocontrols sikkerhedskrav, (Eurocontrol Safety Regulatory Requirements) (ESARR) og Eurocontrols efterfølgende ændringer af disse krav identificeres og vedtages efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 2. Offentliggørelse foretages i form af referencer til sådanne ESARR i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Stk. 1 berører ikke artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EØF) nr. ... [om fælles regler for civil luftfart og oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur].

Artikel 6

Licens til flyveledere og deres uddannelse

Flyveledernes mobilitet og forbedrede uddannelsesvilkår skal fremmes af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

KAPITEL II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE TJENESTEUDØVELSE

Artikel 7

Godkendelsesordning

1. Udøvelse af luftfartstjeneste betinges af en godkendelsesordning, hvorved det certificeres, at tjenesteudbydere er egnede til at udøve denne virksomhed.

2. Medlemsstaterne udsteder og fører tilsyn med godkendelser af luftfartstjenester. Godkendelserne kan udstedes for hver enkelt luftfartstjeneste som anført i bilag I eller for en samling af sådanne tjenester.

3. Medlemsstaterne accepterer enhver tilladelse, som er udstedt i Fællesskabet i henhold til kravene i denne artikel. Med forbehold af internationale aftaler og konventioner, som Fællesskabet er en kontraherende part af, skal udbydere af luft-

trafiktjenester ejes og forblive ejet direkte eller gennem majoritetsejerskab af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstaterne. De skal til enhver tid reelt være kontrolleret af sådanne medlemsstater eller sådanne statsborgere.

4. Udbydere af luftfartstjenester, som opfylder godkendelsesordningens krav, skal være berettiget til en godkendelse med henblik på at levere luftfartstjenester. I den forbindelse skal udbydere af luftfartstjenester indgive ansøgning til den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor de har deres hovedaktivitetssted og eventuelt deres hjemsted.

5. Godkendelserne skal specificere de betingelser med hensyn til rettigheder og forpligtelser for udbydere af luftfartstjenester, som er objektivt berettigede med henblik på at imødekomme denne forordnings målsætninger. Betingelserne i forbindelse med godkendelserne og procedurerne med henblik på deres tildeling skal:

a) være i overensstemmelse med de generelle retningslinjer, der er fastlagt i bilag III

b) være ikke-diskriminerende, rimelige og gennemskuelige

c) forhindre enhver form for interessekonflikt i administrationen eller driften af luftfartstjenester og sikre lige adgang for alle luftrumsbrugere

d) afspejle den betydning for offentligheden, som luftfartstjenester har.

6. Godkendelsesordningen, herunder harmoniserede betingelser med hensyn til de forskellige luftfartstjenester og de relevante betingelser og procedurer for tildeling af godkendelser, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 2.

7. Udbydere af luftfartstjenester, som eksisterer på det tidspunkt, hvor denne forordning træder i kraft, får tilladelse til fortsat at udbyde tjenester, forudsat at de opfylder betingelserne i stk. 1-5 inden for en periode på seks måneder fra vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelserne for godkendelser i overensstemmelse med stk. 5.

8. Det er en forudsætning for, at en udbyder af luftfartstjenester, som er etableret i Fællesskabet, kan få tilladelse til at operere inden for Fællesskabet, at den pågældende har fået tildelt en godkendelse

Artikel 8

Udpegelse af tjenesteudbydere

1. Udøvelse af lufttrafiktjenester er underkastet en ordning med udpegelse, som giver tjenesteudbyderen mulighed for at operere med eneret inden for specifikke luftrumsblokke og som fastlægger forpligtelser og krav til driften. Medlemsstaterne skal udpege tjenesteudbydere til at udøve lufttrafiktjeneste vedrørende luftrummet over deres territorium. Med henblik herpå kan medlemsstaterne udpege en hvilken som helst tjenesteudbyder, som er i besiddelse af en gyldig godkendelse inden for Fællesskabet.

2. Lufttrafiktjenester, som på det tidspunkt, hvor denne forordning træder i kraft, ydes af en luftfartstjenesteudbyder vedrørende specifikke luftrumsblokke, skal give den pågældende tjenesteudbyder ret til at blive udpeget for de samme tjenester inden for samme luftrumsblokke for en periode på højst tre år, uden at det påvirker anvendelsen af bestemmelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. ... [om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum].

3. Tildeling af de relevante godkendelser giver tjenesteudbyderne ret til at udøve hjælpetjeneste, vejrtjeneste og luftfartsinformationstjeneste inden for Fællesskabet, på betingelse af at de til de relevante nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne samt til Kommissionen giver underretning om de luftrumsblokke, for hvilke sådanne tjenester vil blive ydet.

4. Luftfartstjenesteudbydere skal udøve deres tjeneste på en åben, ikke-diskriminerende og gennemskelig måde. Deres tjenester skal leveres i overensstemmelse med betingelserne i de relevante godkendelser og eventuelt de relevante udpegelser.

5. Når funktionelle luftrumsblokke, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. ... [om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum], konfigurationsmæssigt adskiller sig fra de luftrumsblokke, der er tildelt på grundlag af stk. 1 og 2 i denne artikel, udpeger medlemsstaterne tjenesteudbydere, som kan levere lufttrafiktjenester i funktionelle luftrumsblokke. Når funktionelle luftrumsblokke omfatter mere end ét lands territorium, udpeger de berørte medlemsstater tjenesteudbyderen i fællesskab senest en måned efter fastlæggelsen af den funktionelle luftrumsblok.

Kommissionen skal omgående underrettes om sådanne luftfartstjenesteudbydere.

Artikel 9

Forbindelserne mellem tjenesteudbydere

Luftfartstjenesteudbydere kan benytte sig af andre tjenesteudbyderes tjenester, især for så vidt angår hjælpetjenester, vejrtjenester og luftfartsinformationstjenester. I sådanne tilfælde skal luftfartstjenesteudbyderne formalisere deres samarbejdsforhold ved hjælp af skriftlige aftaler eller tilsvarende juridiske ordninger, som fastlægger udbydernes specifikke forpligtelser og funktioner. Disse ordninger skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 10

Forbindelserne til de militære myndigheder

1. Udbydere af luftfartstjenester skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at indgå skriftlige aftaler eller tilsvarende juridiske ordninger med de militære myndigheder for de luftrumsblokke, som de er udpeget for. Disse ordninger skal fastlægge hver parts specifikke forpligtelser, herunder omfanget af og procedurerne for at udveksle data og for over-

førslen af kontrol efter vedtagelsen af foranstaltningerne i artikel 12 i forordning (EF) nr. ... [om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum]. Disse ordninger skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

2. Så længe medlemsstaterne har særskilte enheder til at yde lufttrafiktjenester til den civile og militære lufttrafik, skal de give Kommissionen meddelelse om, hvordan samarbejdet mellem sådanne enheder er organiseret.

Artikel 11

Særskilte regnskaber

1. Udbydere af luftfartstjenester skal, uanset deres form for ejerskab eller juridiske form, udarbejde, forelægge til revision og offentliggøre deres årsregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, som Fællesskabet har vedtaget.

2. Når luftfartstjenesteudbydere yder et bundt af tjenester, skal de i deres interne bogføring føre særskilte regnskaber for hver tjeneste, som er opført i bilag I, og i givet fald konsoliderede regnskaber for andre tjenester, som ikke er luftfartstjenester, som det ville blive krævet af dem, hvis de pågældende tjenester blev ydet af forskellige virksomheder. Når udbydere af lufttrafiktjenester opererer inden for funktionelle luftrumsblokke, skal de i deres interne regnskaber føre særskilte regnskaber for hvert kontrolcenter, der er ansvarlig for den pågældende blok.

3. Tjenesteudbydere skal meddele Kommissionen de regler for allokering af aktiver, passiver, indtægter og udgifter, som tjenesteudbyderne anvender i forbindelse med udarbejdelsen af de i stk. 2 nævnte særskilte regnskaber.

4. Medlemsstaterne eller enhver kompetent myndighed, som de udpeger, samt Kommissionen, skal have ret til adgang til tjenesteudbydernes regnskaber.

Artikel 12

Adgang til og beskyttelse af data

1. Operative data skal udveksles i realtid mellem tjenesteudbydere og mellem sådanne tjenesteudbydere og luftrumsbrugere for at lette begge parter operative behov.

2. Der skal gives alle godkendte luftfartstjenesteudbydere, luftrumsbrugere og andre berørte operatører adgang til operative data på et ikke-diskriminerende grundlag.

3. Hver tjenesteudbyder skal udforme standardbetingelser for andre tjenesteudbyderes og luftrumsbrugeres adgang til de operative data. Nationale tilsynsmyndigheder skal godkende sådanne standardbetingelser. Der udarbejdes i givet fald detaljerede regler om sådanne betingelser efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 2.

KAPITEL III

AFGIFTSORDNINGER

Artikel 13

Generelle bestemmelser

I overensstemmelse med kravene i artikel 14 og 15 udarbejdes der en afgiftsordning for luftfartstjenester, som bidrager til skabelse af større gennemsækelighed i forbindelse med beregning, pålæggelse og opkrævning af afgifter for luftrumsbrugere. Denne afgiftsordning skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15 i 1944 Chicago-Konventionen om international civil luftfart

Artikel 14

Generelle principper

1. Afgiftsordningen skal omfatte en redegørelse for de luftfartstjenesteomkostninger som tjenesteudbydere påføres på grund af luftrumsbrugere.

Ordningen allokere omkostningerne ved luftfartstjenester mellem bruger kategorier og udvikler en afgiftspolitik.

2. Følgende principper skal anvendes ved fastlæggelsen af omkostningsgrundlaget for afgifterne:

a) De omkostninger, som skal fordeles på luftrumsbrugere, skal være de fulde omkostninger ved at udøve luftfartstjeneste, herunder passende beløb til forrentning af kapitalinvesteringer og afskrivning af aktiver samt omkostninger til vedligeholdelse, drift, forvaltning og administration.

b) De omkostninger, der skal tages hensyn til, skal være sådanne, som anses for at vedrøre anlæg og tjenester, og som der er fastsat bestemmelser for og som er gennemført i henhold til den 24. udgave fra 1998 af ICAO Regional Air Navigation Plan, European Region dok. nr. 7754.

c) Omkostningerne ved de forskellige luftfartstjenester skal anføres særskilt, jf. artikel 11.

d) Krydssubsidiering mellem forskellige luftfartstjenester skal klart angives.

e) Omkostninger, som er eksterne i forhold til drift af anlæg og af tjenester for luftrumsbrugere såsom miljøomkostninger, indgår på den mest hensigtsmæssige måde som del af brugerafgifterne.

f) Luftfartstjenester kan give så store indtægter, at de overstiger alle direkte og indirekte driftsomkostninger og skaber et rimeligt afkast på aktiverne, så de kan bidrage til nødvendige kapitalforbedringer.

3. For så vidt angår afgiftsfastsættelsen finder følgende principper anvendelse:

a) Afgifter for tilrådgivningsstillelse af luftfartstjenester skal fastsættes på ikke-diskriminerende vilkår. Der bør ikke være forskel på afgifter, der pålægges forskellige grupper af luftrumsbrugere for brug af samme tjeneste for så vidt angår nationalitet eller kategori af luftrumsbrugere.

b) Afgifterne skal afspejle omkostningerne ved de luftfartstjenester og anlæg, som benyttes af de luftrumsbrugere, som forårsager dem.

c) Det skal sikres, at omkostningsgrundlaget for afgifterne er gennemsækeligt. Der skal fastsættes standarder for tjenesteudbydere fremsendelse af oplysninger, således at der kan gennemføres revision af udbydere prognoser, faktiske omkostninger og indkomst. Der skal regelmæssigt udveksles oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder, tjenesteudbydere, luftrumsbrugere, Kommissionen og Eurocontrol.

d) Afgifterne skal skabe incitamenter til at fremme en sikker, effektiv og rentabel udøvelse af luftfartstjeneste på det lavest mulige omkostningsniveau og stimulere integreret tjenesteudøvelse. De kan omfatte incitamenter og præventive foranstaltninger, der består i økonomiske fordele og ulemper, som gælder for udbydere af luftfartstjenester og/eller luftrumsbrugere. De kan også omfatte indtægter, der kan benyttes til projekter, som er beregnet til at bistå specifikke kategorier af brugere og/eller luftfartstjenesteudbydere med henblik på at forbedre de kollektive luftfartsinfrastrukturer, udøvelsen af luftfartstjeneste og brugen af luftrummet.

4. Gennemførelsesbestemmelserne på de områder, som denne artikel stk. 1, 2 og 3 omfatter, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 2.

Artikel 15

Tilsyn med afgifter

1. Kommissionen skal, navnlig i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder, sørge for, at der løbende føres tilsyn med i overensstemmelsen med principperne og reglerne i artikel 13 og 14. Kommissionen kan også indføre de nødvendige mekanismer til at anvende Eurocontrols ekspertise.

2. Efter anmodning fra en eller flere medlemsstater, som mener, at principperne og reglerne ikke er blevet anvendt korrekt, eller på eget initiativ, skal Kommissionen gennemføre en undersøgelse af enhver påstand om, at tjenesteudbydere ikke overholder bestemmelserne eller principperne. Senest to måneder efter modtagelse af en anmodning, og efter at Udvalget for det Fælles Luftrum er blevet rådspurgt efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 3, træffer Kommissionen beslutning om anvendelse af artikel 13 og 14 og afgør, om tjenesteudbyderen fortsat må anvende de pågældende principper eller regler.

3. Kommissionen meddeler medlemsstaterne og den berørte tjenesteudbyder sin beslutning. Enhver medlemsstat kan forelægge Rådet Kommissionens afgørelse inden en måned. Rådet, som handler på grundlag af kvalificeret flertal, kan træffe en anden afgørelse inden en frist på en måned.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Præstationsordning

Der skal fastsættes detaljerede bestemmelser om forelæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. ... [om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum] efter fremgangsmåden i denne forordnings artikel 19, stk. 2, med henblik på at gøre det muligt at foretage en sammenligning og at forbedre udøvelsen af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum. Forelæggelsen af disse oplysninger skal:

- a) fremme det brede præstationsniveau for et net af luftfartstjenesteudbydere i Fællesskabet
- b) give en oversigt over luftfartstjenesteudbydernes evne til at levere de krævede tjenester
- c) forbedre konsultationsprocessen mellem luftrumsbrugere og luftfartstjenesteudbyderne
- d) gøre det muligt at identificere og fremme bedste praksis.

Artikel 17

Tilpasning til den tekniske udvikling

1. Med henblik på at foretage tilpasninger til den tekniske udvikling kan der foretages ændringer efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 2, i:

- a) bilagene
- b) henvisningen til ICAO Regional Air Navigation Plan, jf. artikel 14, stk. 2.

2. Kommissionen offentliggør de gennemførelsesregler, der vedtages på grundlag af denne forordning, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 18

Fortrolig behandling af oplysninger

Nationale tilsynsmyndigheder skal ikke afsløre oplysninger, som er omfattet af tavshedspligt, især oplysninger om tjenesteudbydere, deres forretningsforbindelser eller deres omkostnings-komponenter.

Første afsnit griber ikke ind i de nationale tilsynsmyndigheders ret til at kræve dispensation fra tavshedspligten, når dette er af afgørende betydning i forbindelse med opfyldelsen af deres pligter, og i så fald skal dispensationen være afpasset og tage hensyn til tjenesteudbydernes legitime interesser med hensyn til beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

Første afsnit udelukker endvidere ikke offentliggørelse af oplysninger om betingelser og præstationsniveau for tjenesteudøvelsen i henhold til artikel 16, når de ikke omfatter oplysninger af fortrolig art.

Artikel 19

Udvalgsproceduren

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Fælles Luftrum, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. ... [om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum].

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, og artikel 8.

Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, og artikel 8.

Artikel 20

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

ANVENDELSESOMRÅDE FOR OG DEFINITION PÅ LUFTFARTSTJENESTER

Lufttrafiktjenester

1. *Områdekontrolltjeneste*: Flyvekontrol for kontrollerede flyvninger inden for et kontrolområde. Flyvekontrol er en tjeneste, som har til opgave at forebygge sammenstød mellem luftfartøjer og på manøvreområdet mellem luftfartøjer og hindringer og at fremme og opretholde en ordentlig regulering af lufttrafikken.
2. *Indflyvningskontrolltjeneste*: Flyvekontrolltjeneste for ankommende og afgående flyvninger.
3. *Tårnkontrolltjeneste*: Flyvekontrolltjeneste for flyvepladstrafik.

Andre tjenester

4. *Eftersøgnings- og redningstjeneste*: En tjeneste, der yder bistand til luftfartøjer, der er i vanskeligheder og til overlevende fra flyulykker.
5. *Vejrtjeneste*: En tjeneste, som giver operatører, flybesætningsmedlemmer, lufttrafiktjenesteenheder, eftersøgnings- og redningsenheder, lufthavne og andre, der er beskæftiget med gennemførelse eller udvikling af luftfart de nødvendige meteorologiske meldinger til brug for udøvelse af deres respektive funktioner.
6. *Luftfartsinformationstjeneste*: En tjeneste, der har til opgave at sikre den informationsstrøm, som er nødvendig for den internationale luftfarts sikkerhed, regelmæssighed og effektivitet.

Hjælpetjenester

7. *Kommunikationstjeneste*: En kommunikationstjeneste til brug for luftfarten.
8. *Navigationstjeneste*: En navigationstjeneste til brug for luftfarten.
9. *Overvågningstjeneste*: En overvågningstjeneste til brug for luftfarten.

BILAG II

MINIMUMSKRAV TIL ANERKENDTE ORGANISATIONER

En anerkendt organisation skal:

- kunne dokumentere omfattende erfaring med vurdering af offentlige og private enheder inden for lufttransportsektorerne, især udbydere af luftfartstjenester, og inden for andre lignende sektorer på et eller flere af de områder, som forordningen omfatter
- organisationen skal have omfattende regler og forskrifter for de periodiske undersøgelser med ovennævnte enheder, og disse regler og forskrifter skal offentliggøres og løbende ajourføres og forbedres gennem forsknings- og udviklingsprogrammer
- organisationen må ikke være kontrolleret af udbydere af luftfartstjenester eller af andre med kommerciel interesse i udøvelse af luftfartstjeneste eller lufttrafiktjeneste
- organisationen skal beskæftige et personale inden for teknik, ledelse, støtte og forskning, der står i et rimeligt forhold til de opgaver, der skal udføres
- organisationen skal ledes og administreres på et sådan måde, at det sikres, at der er tavshedspligt omkring de oplysninger, som er nødvendige for administrationen
- organisationen skal være indstillet på at give den nationale tilsynsmyndighed og Kommissionen alle relevante oplysninger
- organisationen skal have defineret og dokumenteret sin politik, sine mål og sin forpligtelse med hensyn til kvalitet, og den skal have sikret, at politikken er blevet forstået og gennemført og opretholdt på alle niveauer i organisationen
- organisationen skal have udviklet og gennemført og opretholdt et effektivt internt kvalitetsstyringssystem, der er baseret på relevante dele af de internationalt anerkendte kvalitetsstandards, og som er i overensstemmelse med EN 45004 (inspektionsorganer) og med EN 29001, som fortolket i IACS Quality System Certification Scheme Requirements (krav til en ordning for certificering af kvalitetsstyringssystemer)
- organisationens kvalitetsstyringssystem skal være certificeret af et uafhængigt organ med auditorer, der er anerkendt af administrationen i den stat, hvor det er beliggende.

BILAG III

EVENTUELLE BETINGELSER I TILKNYTNING TIL GODKENDELSENE

1. Generelle oplysninger vedrørende:

- modtageren af godkendelsen
- en generel beskrivelse af formålet med godkendelsen
- bekræftelse på det udstedende organs myndighed til at udstede godkendelsen
- omfattende henvisninger til den gældende lovgivning, i henhold til hvilken godkendelsen udstedes, og i henhold til hvilken den vil blive anvendt
- en klar angivelse af den periode, godkendelsen gælder for
- den frist, der kræves, for at den godkendte tjenesteudbyder kan give afkald på godkendelsen eller den nationale tilsynsmyndighed kan tilbagekalde den
- definitioner på udtryk, der er anvendt i godkendelsen.

2. Betingelser vedrørende:

- tjenesteudbyderens organisatoriske struktur og ejerskab, herunder forebyggelse af interessekonflikter
 - tjenesteudbyderens finansielle styrke og forsikring med hensyn til ansvarsrisici
 - godkendelsesmodtagerens egnethed, især vedrørende tidligere erfaring og troværdighed, sikkerheds- og kvalitetsstyringssystemer og -processer, politik for menneskelige ressourcer
 - forelæggelse af oplysninger i rimeligt omfang med henblik på verificering af overensstemmelse med de gældende betingelser, herunder regelmæssig offentliggørelse fra tjenesteudbyderens side af erhvervsplaner, finansielle og operative data og rapportering af sikkerhedshændelser
 - styring af aktiver i forbindelse med udøvelse af den godkendt tjenesteudøvelse, herunder kapital og menneskelige ressourcer
 - ikke-diskriminerende adgang til tjenester for luftfraktsbrugere og det krævede præstationsniveau for sådanne tjenester, herunder sikkerheds- og interoperabilitetsniveauer
 - afgrænsning eller restriktioner vedrørende erhvervsudøvelse ud over dem, der er relateret til udøvelsen af luftfartstjeneste
 - alle andre juridiske betingelser, som ikke er specifikke for luftfartstjenester
 - foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i overensstemmelse med krav af hensyn til almenvellet, som er anerkendt i traktaten, især vedrørende den offentlige sædelighed, den offentlige sikkerhed, herunder undersøgelse af kriminelle aktiviteter, samt den offentlige orden.
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum

(2002/C 103 E/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 564 endelig udg./2 — 2001/0236(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 11. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

medlemsstaternes sikkerheds- og forsvarsbehov og deres forpligtelser i internationale organisationer.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Oprettelse af et fælles europæisk luftrum kræver, at lufttrumets organisation og udnyttelse reguleres efter ensartede principper.
- (2) I rapporten fra Gruppen på Højt Plan om et Fælles Europæisk Luftrum (herefter »Gruppen på Højt Plan«) bekræftes det, at der er behov for regler på fællesskabsplan for at udforme og regulere luftrummet og forvalte det strategisk på et europæisk grundlag og for at styrke lufttrafikreguleringen.
- (3) Kommissionens meddelelse om skabelse af et fælles europæisk luftrum ⁽¹⁾ slår til lyd for strukturelle reformer, så der kan oprettes et fælles europæisk luftrum gennem integreret luftrumsregulering og udvikling af nye begreber og procedurer for lufttrafikstyring.
- (4) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... fastlægges rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum.
- (5) Luftrummet er en fælles ressource, som skal udnyttes på fleksibel måde for at sikre samtlige brugere lige adgang og gennemsikkelige vilkår, dog under hensyntagen til

- (6) Effektiv regulering af luftrummet er en nødvendig forudsætning for, at vi kan øge lufttrafiktjenestesystemets kapacitet, imødekomme de forskellige brugerkrav på bedst mulig måde og udnytte luftrummet så fleksibelt som muligt.

- (7) Aktiviteterne i Den Europæiske Organisation for Luftens Sikkerhed (herefter »Eurocontrol«) bekræfter, at det ikke er realistisk at udvikle rutenet og luftrumsstruktur isoleret i hver medlemsstat, eftersom de alle indgår som en integreret del i det europæiske lufttrafikstyringsnet.

- (8) Der bør oprettes et fælles europæisk luftrum for en route-lufttrafik i det øvre luftrum; grænsefladen mellem dette luftrum og det nedre luftrum, dvs. det regionale og lokale luftrum, bør fastlægges i overensstemmelse hermed.

- (9) Ved afgrænsningen af det luftrum, hvori der skal udøves lufttrafiktjeneste, bør der tages hensyn til behovet for effektive tjenester og ikke til landegrænserne.

- (10) Luftrumets brugere har ikke alle de samme betingelser for adgang til og fri bevægelighed i Fællesskabets luftrum. Dette skyldes manglende harmonisering af luftrumsklassifikationen.

- (11) Som følge af restriktioner i fastlæggelsen af rutenettet koncentrerer lufttrafikken omkring faste luftvejskryds, mens princippet om direkte rutføring derimod giver mulighed for at udnytte Fællesskabets luftrum bedre i både økonomisk og miljømæssig henseende.

- (12) Det er vigtigt at realisere en fælles, harmoniseret luftrumsstruktur, at bygge den nuværende og fremtidige tildeling af luftrum på fælles principper og at udforme og regulere luftrummet efter ensartede regler.

- (13) Det er ønskeligt, at den harmoniserede luftrumsstruktur udvides til at omfatte det nedre luftrum.

⁽¹⁾ KOM(2001) 123 endelig udg.

- (14) Forskellene i tilrettelæggelsen af civil/militært samarbejde i Fællesskabet skaber hindringer for en ensartet og rettidig regulering af luftrummet og for gennemførelse af ændringer. Kun med et effektivt samarbejde mellem civile og militære myndigheder kan det fælles europæiske luftrum realiseres.
- (15) Effektiv anvendelse af konceptet fleksibel udnyttelse af luftrummet og samarbejdsbaseret forvaltning er en forudsætning for, at militære øvelser og civil lufttrafik uden vanskeligheder kan afpasses efter hinanden. Placeringen og omfanget af og tidsrummene for udnyttelse af de luftumssektorer, der er tildelt militære formål, bør optimeres, navnlig i perioder med tæt civil lufttrafik og i stærkt trafikerede luftrum.
- (16) Militære operationer bør sikres, hvis anvendelsen af fælles principper og kriterier er til hinder for, at sådanne operationer kan gennemføres sikkert og effektivt.
- (17) Der bør indføres passende foranstaltninger til at effektivisere lufttrafikreguleringen.
- (18) Som anført i konklusionerne fra Gruppen på Højt Plan er Eurocontrol i besiddelse af den ekspertise, der skal til for at bistå Fællesskabet med at udfylde sin funktion som regulerende myndighed. I overensstemmelse hermed bør Eurocontrol have adgang til at udarbejde udkast til foranstaltninger efter passende retningslinjer under den forudsætning, at Eurocontrol overholder betingelserne i en rammeaftale om samarbejde mellem Kommissionen og Eurocontrol.
- (19) Målene for denne forordning, nemlig oprettelse af et fælles europæisk operativt luftrum, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens grænseoverskridende omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan, samtidig med at det sikres, at der i gennemførelsesbestemmelserne tages hensyn til de specifikke lokale forhold; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) Da gennemførelsesbestemmelserne til forordningen er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning omhandler organisationen og udnyttelsen af luftrummet i overensstemmelse med og inden for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæiske luftrum).

2. Denne forordning finder anvendelse på det luftrum, hvori medlemsstaterne udpeger udbydere af luftfartstjenester som fastsat i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum).

Artikel 2

Formål

Formålet med denne forordning er at oprette et fællesskabsluftrum, der fungerer som et enkelt operativt luftrum, hvor fælles procedurer for udformning, planlægning og regulering sikrer, at styringen af lufttrafikken er effektiv og sikker.

Fællesskabsluftrummet skal udnyttes på en måde, der beforder driften af luftfartstjenesterne som et sammenhængende hele i overensstemmelse med forordning (EF) nr. ... (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum).

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum) anvendelse.

Endvidere finder følgende definitioner anvendelse:

- a) »fælles operativt luftrum«: Ensartede luftrumsreguleringsprocedurer og sikkerheds-standarder for udøvelse af flyvekontrol
- b) »udformning af luftrummet«: En hensigtsmæssig og effektiv proces til strukturering, opdeling og kategorisering af luftrummet og til rute- og luftrumsplanlægning

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- c) »flyveinformationsregion«: Et nærmere afgrænset luftrum, inden for hvilket der udøves flyveinformations- og alarmeringstjeneste
- d) »grænseflade«: Grænsen mellem det øvre og det nedre luftrum
- e) »øvre luftrum«: Luftrummet over et bestemt flyveniveau
- f) »nedre luftrum«: Luftrummet under et bestemt flyveniveau
- g) »flyveniveau«: Flade med konstant lufttryk, som bestemmes med trykværdien 1 013,2 hektopascal som udgangspunkt, og som er adskilt fra andre sådanne flader med bestemte trykintervaller
- h) »luftrumsblok«: Et luftrum af definerede dimensioner, over land eller vand, inden for hvilket der udøves luftfartstjeneste
- i) »funktionel luftrumsblok«: En luftrumsblok med optimalt afgrænsede dimensioner
- j) »kontrolcentral«: En enhed, som udøver flyvekontrolltjeneste inden for en luftrumsblok under dens ansvarsområde
- k) »luftrumsklassifikation«: Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO)'s klassifikation af luftrum i klasse A-G, som anført i tillæg 4 til den tolvte udgave fra juli 1998 af bilag 11 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart, også defineret som luftrum af bestemte dimensioner, betegnet med bogstaver, hvori nærmere bestemte flytyper må flyve, og for hvilke der er fastsat bestemte lufttrafiktjenester og driftsregler
- l) »direkte ruteføring«: Drift af et luftfartøj, der giver mulighed for flyvning direkte mellem to punkter uden for de fastlagte ruter
- m) »rutenet«: Et net af nærmere fastsatte ruter til kanalisering af lufttrafik, hvor dette er nødvendigt for udøvelse af lufttrafiktjeneste
- n) »sektor«: En opdeling af de samlede kontrolopgaver i håndterbare luftrumsafsnit, hvor trafik og kapacitet kan måles
- o) »fleksibel udnyttelse af luftrummet«: Et luftrumsreguleringskoncept, der anvendes i ECAC-området (ECAC — Den Europæiske Civile Luftfartskonference), som anført i den første udgave af 5. februar 1996 af »Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace«, udgivet af Eurocontrol
- p) »luftrumsregulering«: En planlægningsfunktion, der primært tager sigte på bedst mulig udnyttelse af det disponible luftrum gennem dynamisk fordeling af tiden og eventuelt opdeling af luftrummet mellem de forskellige kategorier af luftrumsbrugere ud fra behovene på kort sigt
- q) »lufttrafikregulering«: En tjeneste, der har til opgave at bidrage til sikker, ordnet og hurtig lufttrafik ved at sikre, at flyvekontrollens kapacitet udnyttes bedst muligt, og at trafikmængden er i overensstemmelse med den kapacitet, som de pågældende udbydere af lufttrafiktjenester har angivet
- r) »samarbejdsbaseret beslutningsproces«: En proces for udveksling af oplysninger mellem udbydere af lufttrafiktjenester, lufthavnsoperatører, udbydere af lufttrafikreguleringstjenester og luftrumsbrugere med henblik på større fleksibilitet i processerne for tildeling af landings- og afgangperioder og ruter og i flyvekoordineringsprocesserne, således at den sparsomme kapacitet kan udnyttes optimalt.

KAPITEL II

LUFTRUMMETS STRUKTUR

Artikel 4

Oprettelse af en europæisk øvre flyveinformationsregion

1. Under hensyntagen til ICAO-kravene, som anført i den tolvte udgave fra juli 1998 af bilag 11 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart fra 1944, skal der oprettes en fælles europæisk flyveinformationsregion i det øvre luftrum (European Upper Flight Information Region) (EUIR).

2. Grænsefladen mellem det øvre og nedre luftrum sættes ved flyveniveau 285.

3. Senest tre år efter oprettelsen af EUIR udvider Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen det i stk. 1 omhandlede koncept til at omfatte oprettelsen af en europæisk flyveinformationsregion i det nedre luftrum.

4. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for, at EUIR anerkendes af ICAO, som foreskrevet i den 10. udgave fra juli 1997 af bilag 15 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart fra 1944. Kommissionen sørger i samarbejde med Eurocontrol også for, at der gennem en sammenfatning af de bestående nationale luftfartsinformationer offentliggøres en fælles luftfartsinformation gældende for EUIR. Denne publikation skal omfatte alle ændringer i krav og procedurer, som indføres med virkeliggørelsen af det fælles europæiske luftrum.

Artikel 5

Omkonfigurering af det øvre luftrum

1. EUIR omkonfigureres i funktionelle luftrumsblokke af en vis mindstestørrelse ud fra sikkerheds- og effektivitetshensyn. Grænserne for sådanne funktionelle luftrumsblokke behøver ikke at falde sammen med landegrænser. Funktionelle luftrumsblokke oprettes for at befordre udøvelsen af lufttrafiktjeneste gennem de kontrolcentraler, der har ansvaret for en optimal luftrumsstørrelse i EUIR.

2. Funktionelle luftrumsblokke fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2. Disse funktionelle luftrumsblokke fastlægges ud fra følgende kriterier:

- a) de skal være til effektiv støtte for de nuværende og fremtidige lufttrafikmønstre
- b) hver enkelt luftrumsblok skal skabes med henblik på at gøre det europæiske luftrum som helhed så effektivt som muligt
- c) der skal tages hensyn til menneske- og kapitalressourcerne hos de forskellige udbydere af luftfartstjenester
- d) transaktionsomkostningerne mellem de forskellige kontrolcentraler skal begrænses mest muligt
- e) der skal sikres sammenhæng mellem det øvre og det nedre luftrums konfigurationer.

Artikel 6

Luftrumsklassifikation

EUIR udformes i overensstemmelse med en harmoniseret luftrumsklassifikation, så der kan sikres sømløs udøvelse af luftfartstjeneste i hele Fællesskabet og yderligere skabes en fælles kategori, hvor udbydere af lufttrafiktjenester har kendskab til den samlede lufttrafik, både med hensyn til position og flyveintentioner.

Denne klassifikation etableres på grundlag af en fælles og forenklet anvendelse af den luftrumsklassifikation, der er foreskrevet i kapitel 2 i den 12. udgave fra juli 1998 af bilag 11 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart fra 1944.

De nødvendige gennemførelsesbestemmelser på de områder, som første og andet afsnit omfatter, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2.

Artikel 7

Direkte ruteføring i det øvre luftrum

Efter at have foretaget en analyse af sikkerhedsaspekterne indfører udbydere af luftfartstjenester gradvis direkte ruteføring i EUIR med sigte på en i optimal økonomisk og miljøvenlig udnyttelse af fællesskabsluftrummet.

Udbydere af luftfartstjenester aflægger regelmæssig beretning for Kommissionen om gennemførelsen heraf.

Artikel 8

Ensartet udformning af luftrummet

Ved struktureringen, opdelingen og kategoriseringen af luftrummet og ved planlægningen af luftruterne anvendes ensartede og effektive udformningsprincipper inden for rammerne af det vedtagne driftskoncept. Til dette formål opstilles luftrumsregler, fælles principper og kriterier for sektoropdeling, navnlig for udformning af sektorer på tværs af grænserne, og for udformning af rutenettet på grundlag af »Concept and Criteria for Medium Term EUR Route Network and Associated Airspace Sectorisation«, EATMP ARN, udg. 4, udgivet af Eurocontrol den 1. april 2001.

Gennemførelsesbestemmelserne på de områder, som første afsnit omfatter, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2.

Artikel 9

Sammenhæng med udformningen af det nedre luftrum

På grundlag af kriterierne i artikel 5, stk. 2, for definitionen af funktionelle luftrumsblokke og efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2, harmoniseres planlægningen og udformningen af det nedre luftrum, så der skabes sammenhæng med det øvre luftrum og tages hensyn til miljøet i og omkring lufthavnene. Konceptet udvides for at etablere tilsvarende blokke i det nedre luftrum, navnlig til løsning af problemer i forbindelse med grænseoverskridelse ved korte og mellemlange flyvninger.

Udbydere af luftfartstjenester harmoniserer arbejdsgangene i forbindelse med luftfartøjers indflyvninger og afgang til og fra lufthavne og deres bevægelser på lufthavnsarealet. En fælles procedure for fastlæggelse af sådanne arbejdsgange, herunder risikovurderingsmetoder til undersøgelse af, om de kan anvendes lokalt, opstilles efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2.

KAPITEL III

CIVIL OG MILITÆR KOORDINERING

Artikel 10

Civilt og militært samarbejde

1. Medlemsstaterne sørger for effektiv tildeling af luftrummet til civile og militære brugere og effektiv udnyttelse heraf gennem en ensartet og konsekvent gennemførelse af konceptet fleksibel udnyttelse af luftrummet.

2. Medlemsstaterne fremmer tilrettelæggelsen af civil/militært samarbejde, navnlig inden for alle aspekter af luftrums- og lufttrafikregulering. De civile og militære udbydere af luftfartstjenester udveksler oplysninger i henhold til de i artikel 10 i forordning (EF) nr. ... (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum) omhandlede aftaler.

3. Under hensyntagen til de generelle regler for lufttrafikregulering som fastsat i artikel 13 fastlægges der kriterier efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2, for:

- a) udnyttelsen af adskilte luftrum, herunder faktorer for fastsættelse af vandrette og lodrette grænser, sådanne luftrums placering og deres opdeling i funktionelle elementer, der kan aktiveres efter behov
- b) anvendelse af konceptet fleksibel udnyttelse af luftrummet.

Kriterierne tjener til at gennemføre principperne i artikel 4 i forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum).

4. Medlemsstaterne ansporer til, at luftforsvaret integreres fuldt ud i luftrumsreguleringen, for at sikre, at luftrummet udnyttes til fulde under skyldig hensyntagen til visse vedtagne betingelser og aftaler og til de nationale sikkerhedskrav.

5. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler og konventioner, hvori Fællesskabet er kontraherende part, kan medlemsstaterne af hensyn til den civile luftfarts sikkerhed kræve forelagt en flyveplan for alle militære fly, der flyver ind i det luftrum, hvor de har udpeget udbydere af lufttrafik-tjenester i overensstemmelse med artikel 8 og 9 i forordning

(EF) nr. ... (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum), uanset flyvningens afgang- og/eller bestemmelsessted.

Artikel 11

Midlertidig undtagelse med henblik på tilpasninger

I tilfælde af alvorlig forstyrrelse af militære operationer kan én eller flere medlemsstater anmode Kommissionen om på deres område at foreslå tilpasninger af de kriterier, der er opstillet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3. Indtil sådanne tilpasninger er udarbejdet, undtager Kommissionen midlertidigt den eller de pågældende medlemsstater fra disse kriterier.

Artikel 12

Videregivelse af oplysninger

I henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum) forelægger medlemsstaterne, med henblik på nøjere granskning og offentliggørelse, Kommissionen oplysninger om behovet for og den faktiske udnyttelse af luftrum, der er forbudt, lukket eller behæftet med restriktioner af militære årsager.

KAPITEL IV

TRAFIKREGULERING

Artikel 13

Lufttrafikregulering

Der fastsættes regler for lufttrafikregulering med henblik på at optimere udnyttelsen af det disponible luftrum og forbedre trafikreguleringsprocesserne. Disse regler skal være gennemskuelige og effektive og sikre, at disponibel kapacitet stilles til rådighed fleksibelt og rettidigt. De skal fremme tilvejebringelsen af en operativ beslutningsramme for luftfartstjenesteudbydere, lufthavnsejere og luftrumsbrugere, hvor beslutningstagning baseres på samarbejde. Disse regler skal omfatte:

- a) en sammenhængende rute- og trafikpolitik, der nedfældes i en enkelt publikation
- b) sammenhæng mellem landings- og afgangsprioriteter i lufthavnene og landings- og afgangsprioriteter, der tildeles i forbindelse med trafikreguleringen
- c) uoverensstemmelser i flyveplanlægningen
- d) muligheder for omledning af lufttrafikken fra tæt trafikerede områder til ruter i mindre trafikerede områder

- e) prioriteringsregler for adgang til luftrummet, navnlig i stærkt trafikbelastede perioder og i kriseperioder.

Gennemførelsesbestemmelser vedtages efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Procedurer

Når Kommissionen udarbejder til gennemførelsesreglerne for denne forordning, kan den i givet fald anmode Eurocontrol om at udarbejde udkast til foranstaltninger på grundlag af et arbejdsprogram, som Kommissionen har opstillet.

Artikel 15

Revision

1. Af hensyn til tilpasningen til den tekniske udvikling kan der efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2, foretages ændringer i:

- a) flyveniveauet som omhandlet i artikel 4, stk. 2
- b) henvisninger til ICAO- og Eurocontrol-dokumenter som omhandlet i artikel 3, 4, 6 og 8.

2. Kommissionen offentliggør de gennemførelsesregler, der vedtages på grundlag af denne forordning, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 16

Udvalgsprocedurer

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Fælles Luftrum, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.
3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

KAPITEL VI

IKRAFTTRÆDELSE

Artikel 17

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet

(2002/C 103 E/08)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 564 endelig udg./2 — 2001/0237(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 11. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

nenter på jorden og i luften og også i rummet herunder anlæg, udstyr, edb-materiel og programmer, samt de personer, der betjener dem.

(5) Rapporten fra Gruppen på Højt Plan har bekræftet, at nok er der gjort fremskridt i de senere år hen imod sømløs drift af lufttrafikstyringsnettet i Europa, men situationen er stadig utilfredsstillende, idet integrationen mellem de nationale lufttrafikstyringssystemer stadig er ringe, og det går langsomt at indføre de nye driftskoncepter og teknologier, som er en forudsætning for den påkrævede kapacitetsforøgelse.

(6) Denne svage integration i europæisk skala betyder, at effektiviteten i mange situationer er alt for ringe, at anskaffelser og vedligeholdelse bliver dyrere, og at driftskoordineringen vanskeliggøres.

(7) Nationale tekniske specifikationer, der ofte er udviklet i samarbejde mellem luftfartstjenesteudbyderen og den nationale industri, dominerer ved anskaffelser, og det har ført til opsplitning af markedet for udstyr, hvad der ikke letter industrisamarbejde på fællesskabsplan. Det er således særlig industrien, der mærker virkningerne, fordi den i høj grad må tilpasse sine produkter til hvert lands marked. Udvikling og ibrugtagning af ny teknik bliver på den måde et unødigt vanskeligt forehavende, og indførelsen af nye driftskoncepter, der er nødvendige for at øge kapaciteten, sinkes.

(8) Derfor har alle, der er involveret i lufttrafikstyring, interesse i at få etableret en ny form for partnerskab, der inddrager alle på en afbalanceret måde, stimulerer kreativitet og udveksling af viden, erfaringer og risici. Et sådant partnerskab bør sigte mod i samarbejde med industrien at tilrettelægge et sammenhængende sæt fællesskabsspecifikationer, der kan imødekomme det bredest mulige spektrum af behov; blandt disse specifikationer skal en udbyder af luftfartstjenester kunne vælge de dele, der passer bedst til udbyderens forhold, og nøjes med så få lokale tilpasninger som muligt.

(9) Derfor bør der fastlægges væsentlige krav til systemer og komponenter i lufttrafikstyringsnettet. Komplexiteten i lufttrafikstyringsnettet har gjort det nødvendigt at opdele det i en række systemer.

(1) Til etablering af det fælles europæiske luftrum bør der træffes foranstaltninger vedrørende udstyr, systemer og tilhørende procedurer for at sikre sømløs drift af lufttrafikstyringsnettet; foranstaltningerne bør således passe til den udøvelse af luftfartstjeneste, som der er fastsat bestemmelser om i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... af ... 2001 (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum), og til den organisation og udnyttelse af luftrummet, som der er fastsat bestemmelser om i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... af ... 2001 (om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum).

(2) Rapporten fra Gruppen på Højt Plan om et Fælles Europæisk Luftrum (herefter »Gruppen på Højt Plan«) har bekræftet, at det er nødvendigt at fastsætte tekniske regler på grundlag af »den nye metode« i overensstemmelse med Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder⁽¹⁾, med komplementære og konsistente væsentlige krav, regler og standarder.

(3) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... fastlægges rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum.

(4) Lufttrafikstyringsnet er en kompleks og stærkt interaktiv struktur, der omfatter et stort antal systemer og kompo-

⁽¹⁾ EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.

- (10) Udarbejdelsen og vedtagelsen af fællesskabsspecifikationer til lufttrafikstyringsnettet, dets systemer og komponenter er et egnet middel til at fastlægge de tekniske og driftsmæssige betingelser, der skal opfyldes med henblik på overholdelse af de væsentlige krav. Opfyldelse af disse fællesskabsspecifikationer bør skabe en formodning for overensstemmelse med de væsentlige krav.
- (11) For nogle systemer, som er vigtige for opfyldelsen af de væsentlige krav i denne forordning, bør der vedtages gennemførelsesregler. Desuden bør der vedtages gennemførelsesregler for at lette samordning og indførelse af nye principper for lufttrafikstyring. Gennemførelsesregler bør til enhver tid overholdes. Gennemførelsesreglerne bør bygge på regler og standarder, der er udarbejdet af internationale organisationer som Eurocontrol og ICAO.
- (12) Som anført i konklusionerne fra Gruppen på Højt Plan er Eurocontrol i besiddelse af den ekspertise, der skal til for at bistå Fællesskabet med at udfylde sin funktion som regulerende myndighed. Eurocontrol bør derfor have adgang til at udarbejde forslag til foranstaltninger efter passende retningslinjer under den forudsætning, at Eurocontrol overholder betingelserne i en rammeaftale om samarbejde mellem Kommissionen og Eurocontrol.
- (13) For at sikre adskillelsen mellem funktionerne regeludstedelse og standardisering bør fællesskabsspecifikationer overvejende udarbejdes af de europæiske standardiseringsorganer i samarbejde med European Organisation for Civil Aviation Equipment (Eurocae); de bør have form af europæiske standarder.
- (14) Eurocae er en nonprofit-organisation hvis opgave er at udarbejde udkast til tekniske specifikationer for udstyr til civil luftfart. Alle interessenter på luftfartsområdet kan blive medlemmer, herunder bl.a. luftfartstjenesteudbydere, brugere af luftrummet og virksomheder i fremstillingsindustrien. Eurocae skal oprette formelle forbindelser til europæiske standardiseringsorganer, så dens specifikationer kan blive anerkendt som europæiske standarder efter de procedurer, der er fastlagt af de europæiske standardiseringsorganisationer.
- (15) Eurocontrol bør om nødvendigt have adgang til at udarbejde fællesskabsspecifikationer, hvis principperne i Rådets resolution af 7. maj 1985 overholdes og Fællesskabets almindelige standardiseringsprocedurer følges. Disse procedurer bør som minimum omfatte overholdelse af principperne for åbenhed, gennemsækelighed, upartiskhed, konsensus, vedligeholdelse, offentlig adgang til specifikationer, effektivitet, ansvarlighed og kohærens. Detaljerede bestemmelser herom vil være omfattet af en rammeaftale om samarbejde med Eurocontrol.
- (16) Procedurene for vurdering af komponenters overensstemmelse eller anvendelsesegnethed bør bygge på modulerne i Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurene for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkningen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering ⁽¹⁾. Disse moduler bør i nødvendigt omfang kunne udvides til at omfatte særlige behov hos de berørte industrier.
- (17) Det marked, det drejer sig om, er ikke ret stort; det omfatter systemer og komponenter, der næsten udelukkende bruges til lufttrafikstyring og ikke er bestemt for almindelige forbrugere. Derfor ville det være en overdriivelse at CE-mærke komponenter, for en fabrikanterklæring om overensstemmelse på grundlag af en vurdering af overensstemmelse og/eller anvendelsesegnethed er tilstrækkelig. Dette bør ikke indskrænke fabrikanternes pligt til at anbringe CE-mærket på visse komponenter som angivelse af, at de er i overensstemmelse med andre EF-bestemmelser, som de er omfattet af.
- (18) Ibrugtagning, fornyelse eller opgradering af lufttrafikstyringssystemer bør betinges af, at overensstemmelsen med de væsentlige krav er verificeret. Overensstemmelsen bygger på gennemførelsesreglerne. Brug af fællesskabsspecifikationer bør skabe en formodning om, at der er overensstemmelse med de væsentlige krav. Alt efter hvilket system der er tale om, bør det — navnlig af sikkerhedsmæssige grunde — anses for nødvendigt at inddrage et bemyndiget organ.
- (19) Som anbefalet i konklusionerne i rapporten fra Gruppen på Højt Plan bør Kommissionen konsultere industrien for at lette tilrettelæggelsen af et sammenhængende strategisk styringsprogram for indførelse af nye principper for lufttrafikstyring.
- (20) Med henblik på fuld anvendelse af denne forordning bør der tilrettelægges en overgangsstrategi, som bør søge at fastholde målet om sømløs drift af lufttrafikstyringsnettet, uden at der ud fra en cost-benefit-betragtning opstår urimelige hindringer for bevaring af den eksisterende infrastruktur.
- (21) Målene for denne forordning, nemlig at gennemføre interoperabilitet i Fællesskabets lufttrafikstyringsnet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens grænseoverskridende omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(1) EFT L 220 af 30.8.1993, s. 23.

(22) Inden for rammerne af den relevante fællesskabslovgivning bør der tages behørigt hensyn til behovet for at sikre harmoniserede forhold, hvad angår rådighed over og effektiv udnyttelse af de radiofrekvenser, der er nødvendige for at realisere det fælles europæiske luftrum; herunder skal der også tages hensyn til forhold vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet. Der bør sikres effektiv og hensigtsmæssig udnyttelse af frekvenser, som tildeles og forvaltes af luftfartssektoren alene.

(23) Rådets direktiv 93/65/EØF af 19. juli 1993 om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems) ⁽¹⁾, gælder kun for ordregivende myndigheder. Denne forordning er mere omfattende; den vedrører alle aktørers forpligtelser, herunder udbydere af luftfartstjenester, luftbrugsbrugere, fremstillingsindustrien og lufthavne og giver både mulighed for at fastsætte regler, der gælder for alle, og for at vedtage fællesskabsspecifikationer, som det er frivilligt, om man vil følge, men som giver formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav. Derfor bør direktiv 93/65/EØF ophæves.

(24) Da Kommissionens direktiv 97/15/EF af 25. marts 1997 om vedtagelse af Eurocontrolstandarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems) ⁽²⁾ er forældet, bør det ophæves.

(25) Foranstaltningerne til anvendelse af direktiv 93/65/EØF som fastsat i bilag I, II og III til Kommissionens forordning (EF) nr. 2082/2000 af 6. september 2000 om vedtagelse af Eurocontrolstandarder og om ændring af direktiv 97/15/EF om vedtagelse af Eurokontrolstandarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF ⁽³⁾ er forenelige med bestemmelserne i denne forordning.

(26) Da hovedparten af de for gennemførelsen af denne forordning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾ bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse. I medfør af artikel 2, litra c), i nævnte afgørelse bør visse gennemførelsesbestemmelser imidlertid fastsættes efter rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelsen —

⁽¹⁾ EFT L 187 af 29.7.1993, s. 52.

⁽²⁾ EFT L 95 af 10.4.1997, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 254 af 9.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for udstyr, systemer og tilhørende procedurer for etablering af et lufttrafikstyringsnet og dets driftskoncept i overensstemmelse med og inden for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum).

2. Generelle vilkår i tilknytning til luftfartstjenesteudbyderes rettigheder og pligter som omhandlet i forordning (EF) nr. ... (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum) er ikke omfattet af nærværende forordning.

Artikel 2

Formål

Hovedformålet med denne forordning er at fastlægge de betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan opnås interoperabilitet mellem de forskellige systemer og komponenter i lufttrafikstyringsnettet på Fællesskabets område, herunder sømløs drift og videreudvikling af disse systemer samt opgradering til ny teknologi.

For at opfylde det formål, der er nævnt i første afsnit, skal denne forordning også bidrage til, at der efterhånden opbygges et indre marked for udstyr, systemer og tilhørende tjenester.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum) anvendelse.

Endvidere finder følgende definitioner anvendelse:

a) »lufttrafikstyringsnet« (»ATM-net«): Et system af jord- og flybaserede elementer, der muliggør udøvelse af luftfartstjeneste, og hvis formål er at give luftrumsbrugerne mulighed for at overholde deres planmæssige afgang- og ankomsttider og følge deres foretrukne flyveprofiler med færrest mulige begrænsninger uden at de i fællesskab fastlagte sikkerhedsniveauer forringes

b) »systemer«: Lufttrafikstyringsnettet består af systemer, jf. bilag I, for hvilke der skal fastlægges væsentlige krav. Hvert system udgøres af et antal komponenter og har grænseflader til andre systemer. Begrebet komponent omfatter både materielle og immaterielle objekter, for eksempel programmer eller procedurer

- c) »driftskoncept«: Specifikation af kriterierne for operativ anvendelse af luftnavigationsudstyr og -systemer. Driftskonceptet indeholder oplysninger om de involverede driftselementer, behovene hos alle, der anvender dem operativt, funktionalitet i jord- og flybaseret udstyr samt om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at garantere en fortsat sikker og effektiv lufttrafikstyring
- d) »sømløs drift«: Drift af hele systemet på en sådan måde, at det for brugeren at se fungerer, som om det var et eneste system
- e) »væsentlige krav«: Alle de betingelser, der er fastlagt i bilag II, og som lufttrafikstyringsnettet, dets systemer og disses komponenter skal opfylde
- f) »fællesskabsspecifikation«: En europæisk standard som defineret i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF⁽¹⁾ eller en teknisk specifikation fra Eurocontrol, hvis referencenummer er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*
- g) »gennemførelsesregler«: Regler, der gælder for et system eller en del af et system, og hvis formål er at sikre opfyldelse af de væsentlige krav og sømløs drift af lufttrafikstyringsnettet, herunder interoperabilitet
- h) »national tilsynsmyndighed«: Et eller flere organer, som er udpeget af en medlemsstat til at føre tilsyn med udbydere af luftfartstjenester
- i) »opgradering«: Enhver større ændring af et system eller en del af et system, der kræver udarbejdelse af en verifikationserklæring
- j) »fornyelse«: Ethvert større udskiftningsarbejde på et system eller en del af et system, der kræver udarbejdelse af en verifikationserklæring.

KAPITEL II

VÆSENTLIGE KRAV, FÆLLESSKABSSPECIFIKATIONER OG GENNEMFØRELSESREGLER

Artikel 4

Væsentlige krav

Det europæiske lufttrafikstyringsnet, dets systemer og komponenter skal opfylde de væsentlige krav, der er beskrevet i bilag II.

Artikel 5

Fællesskabsspecifikationer

1. Systemer og komponenter formodes at opfylde de væsentlige krav i bilag II, når de opfylder de relevante fællesskabsspecifikationer eller dele deraf, hvis referencenumre er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Mener en medlemsstat eller Kommissionen, at opfyldelse af en given fællesskabsspecifikation ikke sikrer opfyldelse af de væsentlige krav i bilag II, som det er meningen, at fællesskabsspecifikationen skal omfatte, finder proceduren, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, anvendelse.

3. Er der mangler i europæiske standarder set i forhold til de væsentlige krav, kan de pågældende standarder eller ændringer af dem trækkes helt eller delvis tilbage fra de publikationer, hvor de er nævnt; dette gøres efter fremgangsmåden i artikel 5 i direktiv 98/34/EF.

4. Er der mangler i tekniske specifikationer udarbejdet af Eurocontrol set i forhold til de væsentlige krav, kan de pågældende specifikationer eller ændringer af dem trækkes helt eller delvis tilbage fra de publikationer, hvor de er nævnt, efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 3.

Artikel 6

Gennemførelsesregler

1. Der udarbejdes gennemførelsesregler:

- a) for systemer, der er vigtige for opfyldelsen af formålet med denne forordning
- b) til støtte for samordnet og hurtig indførelse af nye driftskoncepter og nye teknologiske koncepter inden for lufttrafikstyring.

2. Et system eller en del af et system kan være omfattet af flere gennemførelsesregler, når det er nødvendigt; dette gælder især hvis det er nødvendigt for at kunne behandle kategorier af systemer, for at give løsningen af visse problemer forrang eller for at afspejle en gradvis indførelse af ny teknologi. Omvendt kan det for at opnå givne operative præstationer i dele af nettet være nødvendigt, at udarbejde regler, hvori der stilles krav til mere end ét system.

3. Systemer eller dele heraf skal opfylde de relevante gennemførelsesregler; reglerne skal være opfyldt til enhver tid, sålænge det enkelte system er i brug.

4. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde de formål, der er fastlagt i artikel 2, skal hver gennemførelsesregel fastlægge følgende forhold:

- a) den skal fastlægge specifikke krav vedrørende sømløs drift, herunder interoperabilitet, sikkerhed og præstationer, som er afgørende for opfyldelsen af denne forordnings formål
- b) den skal i hvert enkelt af de behandlede tilfælde fastlægge, hvilke af de i afgørelse 93/465/EØF definerede moduler eller i givet fald hvilke specifikke procedurer der skal anvendes ved vurderingen af komponenternes overensstemmelse henholdsvis anvendelsesegnet med henblik på sømløs drift, sikkerhed eller præstationer, samt ved verifikationen af systemerne.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

5. Mener en medlemsstat eller Kommissionen, at opfyldelse af en gennemførelsesregel ikke sikrer opfyldelse af de væsentlige krav i bilag II, som var sigtet med udformningen af den pågældende gennemførelsesregel, finder proceduren, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, anvendelse.

6. Er der mangler i gennemførelsesreglerne set i forhold til de væsentlige krav, besluttet det efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2, at de pågældende regler eller ændringer af dem skal trækkes helt eller delvis tilbage fra de publikationer, hvor de er nævnt.

KAPITEL III

PROCEDURER

Artikel 7

Fællesskabsspecifikationer

1. Fællesskabsspecifikationer er europæiske standarder udarbejdet af de europæiske standardiseringsorganer i samarbejde med Eurocae efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i direktiv 98/34/EF.

På visse specialiserede områder, navnlig i sager om intern samordning mellem udbydere af luftfartstjenester, f.eks. procedurer, kan Kommissionen anmode Eurocontrol om at udarbejde tekniske specifikationer ud fra en liste, som tilvejebringes efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 3.

2. Kommissionen offentliggør referencerne til de i stk. 1 nævnte europæiske standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Referencerne til de i stk. 1 nævnte europæiske specifikationer fra Eurocontrol offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 3.

Artikel 8

Gennemførelsesregler

1. Under forberedelsen af gennemførelsesregler, jf. artikel 6, kan Kommissionen i givet fald anmode Eurocontrol om at udarbejde et udkast til foranstaltninger på grundlag af et arbejdsprogram, som Kommissionen har vedtaget. Gennemførelsesregler vedtages og revideres efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2. De offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. For at finde den mest holdbare løsning tages der under udarbejdelse, vedtagelse og revision af gennemførelsesregler hensyn til de anslåede omkostninger ved tekniske løsninger, der kan opfylde reglerne. Med dette formål vedlægges hvert udkast til gennemførelsesregel en vurdering af omkostninger og udbytte ved de pågældende løsninger både for alle interessenter og for det europæiske lufttrafikstyringsnet.

3. Ved vedtagelsen af hver gennemførelsesregel fastsættes ikrafttrædelsesdatoen efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2. Når det er en forudsætning for opfyldelse af denne forordnings formål, at forskellige interessenter handler samtidig, kan ikrafttrædelsesdatoen også være en mældato for, hvornår alle interessenter skal have anskaffet systemer, der opfylder den relevante gennemførelsesregel.

KAPITEL IV

OVERENSSTEMMESESKONTROL

Artikel 9

EF-erklæring om komponenters overensstemmelse eller anvendelsesegnethed

1. Komponenter formodes at opfylde denne forordnings væsentlige krav, når de er forsynet med en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed; erklæringen skal indeholde de elementer, der er anført i bilag III.

2. Ved udarbejdelse af en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed skal fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant følge bestemmelserne i de relevante gennemførelsesregler. Kræves det i den pågældende gennemførelsesregel, skal komponenten vurderes af det bemyndigede organ jf. artikel 12, som fabrikanten eller dennes repræsentant har indsendt ansøgningen til.

3. Er komponenter omfattet af andre fællesskabsbestemmelser, der vedrører andre aspekter, anføres det på EF-erklæringen om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed, at komponenten også opfylder disse andre bestemmelser.

Artikel 10

EF-erklæring om systemverifikation

1. Ibrugtagning, fornyelse og opgradering af de systemer, der udgør det europæiske lufttrafikstyringsnet, forudsætter verifikation af, at disse systemer konstrueres, udvikles, installeres og drives på en sådan måde, at de væsentlige krav, der gælder for dem, opfyldes, når de integreres i det europæiske lufttrafikstyringsnet.

2. Før ibrugtagning sender udbyderen af luftfartstjenester den berørte nationale tilsynsmyndighed en EF-erklæring om overensstemmelse, der bekræfter, at de væsentlige krav er opfyldt; erklæringen vedlægges et teknisk dossier, som skal have det indhold, der foreskrives i bilag IV. Det tekniske dossier vil indeholde resultaterne af en verifikation foretaget af et bemyndiget organ jf. artikel 12, når den eller de relevante gennemførelsesregler kræver det.

3. Ved opgradering, der omfatter flybaserede komponenter, erklærer luftrumsbrugerne overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser, samtidig med at de ansøger om sikkerhedsgodkendelse hos den nationale tilsynsmyndighed.

Artikel 11

Beskyttelsesklausul

1. Finder en national tilsynsmyndighed, at der er sandsynlighed for, at komponenter, der er forsynet med en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed, eller systemer, der er ledsaget af en EF-verifikationerklæring, ikke vil opfylde de væsentlige krav ved tilsigtet brug, så træffer den alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse deres anvendelsesområde, forbyde deres anvendelse eller trække dem tilbage fra markedet.

Den nationale tilsynsmyndighed underretter omgående Kommissionen om sådanne foranstaltninger og angiver begrundelsen for dem, herunder navnlig om den forventede manglende opfyldelse skyldes:

- a) manglende opfyldelse af de væsentlige krav i bilag II
- b) forkert anvendelse af gennemførelsesregler eller fællesskabsspecifikationer
- c) mangler i gennemførelsesreglerne eller fællesskabsspecifikationerne.

2. Kommissionen hører hurtigst muligt de berørte parter. Hvis Kommissionen efter høringen konstaterer, at foranstaltningen er berettiget, underretter den omgående den medlemsstat, der har taget initiativet, og de andre medlemsstater. Når den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, er begrundet med mangler i gennemførelsesreglerne eller fællesskabsspecifikationerne, anvendes den i artikel 5 og 6 omhandlede fremgangsmåde. Hvis Kommissionen efter høringen konstaterer, at foranstaltningen ikke er berettiget, underretter den omgående den medlemsstat, der har taget initiativet, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

3. Hvis komponenter, der er forsynet med en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed, eller systemer, der er ledsaget af en EF-verifikationerklæring ikke opfylder kravene, træffer medlemsstaten passende foranstaltninger over for den, der har udstedt EF-erklæringen om overensstemmelse eller anvendelseegnethed eller EF-verifikationerklæringen.

Artikel 12

Bemyndigede organer

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de andre medlemsstater om, hvilke organer der har fået til opgave at gennemføre proceduren for vurdering af overensstemmelse eller anvendelseegnethed, jf. artikel 9, og verifikationspro-

ceduren, jf. artikel 10, hvert enkelt af organernes kompetenceområde samt de identifikationsnumre, som disse har fået tildelt af Kommissionens tjenestegrene.

I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggør og ajourfører Kommissionen en fortegnelse over organerne, deres identifikationsnumre og kompetenceområder.

2. Medlemsstaterne anvender de i bilag V anførte kriterier ved bedømmelsen af de organer, der skal bemyndiges. Organer, som opfylder bedømmelseskriterierne i de relevante europæiske standarder, formodes at opfylde ovennævnte kriterier.

3. En medlemsstat trækker sin godkendelse af et organ tilbage, hvis det ikke længere opfylder kriterierne i bilag V.

Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Medlemsstaterne kan vedtage at udpege den eller de organisationer, der er anerkendt efter artikel 4 i forordning (EF) nr. ... (om udøvelse af luftfartstjeneste i det fælles europæiske luftrum) som bemyndigede organer, men dette indskrænker ikke gyldigheden af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Revision af bilagene

Efter fremgangsmåden i artikel 16, stk. 2, kan bilag I og II tilpasses til den tekniske udvikling, navnlig til udviklingen i fastlæggelsen af det fremtidige driftskoncept, jf. artikel 14.

Artikel 14

Indførelse af ny teknologi og branchehøring

1. Kommissionen udarbejder et driftskoncept, som skal gennemføres under denne forordning med henblik på at opnå sikker og effektiv udnyttelse af luftrummet for alle faser i flyvningen.

2. Til støtte for rettidig indførelse af det i stk. 1 omhandlede driftskoncept hører Kommissionen interessenterne, herunder udbydere af luftfartstjenester, luftrumsbrugere og fremstillingsindustrien, med det mål at udarbejde et strategisk styringsprogram for indførelse af nye koncepter og teknologier til Fællesskabets lufttrafikstyringsnet og sikre, at det får bred tilslutning.

3. Under udførelsen af sine opgaver kan Kommissionen indhente udtalelser fra branchen som nævnt i stk. 2, for at sikre, at de gennemførelsesregler og fællesskabsspecifikationer, som der stilles forslag om at vedtage i henhold til denne forordning, er gennemførlige, rimelige og omkostningseffektive.

*Artikel 15***Overgangsordninger**

1. Fra den 1. januar 2003 finder de væsentlige krav i bilag II anvendelse for ibrugtagning, fornyelse og opgradering af systemer og komponenter i lufttrafikstyringsnettet.
2. Pr. 1. januar 2009 skal alle idriftværende systemer og komponenter opfylde de væsentlige krav i bilag II.

*Artikel 16***Udvalgsprocedurer**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Fælles Luftrum, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. ... (om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum).
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.
- Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.

*Artikel 17***Ophævelse**

Direktiv 93/65/EØF og 97/15/EF ophæves.

Henvisninger til det ophævede direktiv anses for henvisninger til denne forordning.

*Artikel 18***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

*BILAG I***LISTE OVER LUFTTRAFIKSTYRINGSNETTETS SYSTEMER**

I denne forordning opdeles lufttrafikstyringsnettet i syv systemer.

Når der er behov for det, tænkes et system at omfatte ikke blot den jordbaserede del, men også det flybaserede udstyr og de procedurer om bord, som er knyttet til lufttrafikstyringsoperationer, samt udstyr og procedurer i lufthavne i forbindelse med lufttrafikstyringsoperationer.

1. Udstyr og procedurer, der benyttes til lufttrafikregulering.
 2. Udstyr og procedurer til luftrumsregulering.
 3. Udstyr og procedurer til flyvekontrol, herunder navnlig til systemer til behandling af flyvningsdata, systemer til behandling af overvågningsdata og menneske/maskinegrænseflader.
 4. Kommunikationsudstyr og procedurer for jord-jord-, luft-jord- og luft-luftkommunikation.
 5. Navigationsudstyr og -procedurer.
 6. Overvågningsudstyr og -procedurer.
 7. Udstyr og procedurer til luftfartsinformation og vejrinformation.
-

BILAG II

VÆSENTLIGE KRAV

DEL A: GENERELLE KRAV

1. **Sømløs drift**

Lufttrafikstyringssystemer og disses komponenter skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at det sikres, at lufttrafikstyringsnettet fungerer som én sammenhængende, sømløs helhed i hele Fællesskabet til enhver tid og for alle faser af en flyvning. Sømløs drift viser sig navnlig ved informationsudveksling, ensartet forståelse af informationer, sammenlignelige forarbejdningspræstationer og tilhørende procedurer, idet alt dette muliggør fælles driftspræstationer, der er aftalt for hele lufttrafikstyringsnettet eller dele af det.

2. **Understøttelse af nye driftskoncepter**

Lufttrafikstyringsnettet, dets systemer og disses komponenter skal på samordnet måde understøtte nye, indbyrdes aftalte driftskoncepter, der forbedrer luftfartstjenesternes kvalitet, navnlig på områderne sikkerhed og kapacitet; herunder skal der tages behørigt hensyn til teknologiudviklingen og til sikkerheden under koncepternes indførelse.

3. **Sikkerhed**

Ved udviklingen af systemer og operationer i lufttrafikstyringsnettet skal der opnås indbyrdes aftalte, høje sikkerhedsniveauer. For at nå dette mål skal der opstilles indbyrdes aftalte sikkerhedsledelsesmetoder. Der skal fastlægges et harmoniseret sæt sikkerhedskrav til systemerne og deres bestanddele med det formål at nå de aftalte sikkerhedsniveauer.

4. **Integreret civil og militær drift**

Lufttrafikstyringsnettet, dets systemer og disses komponenter skal understøtte integrerede civile og militære operationer i det omfang det er nødvendigt for effektiv udnyttelse af luftrummet.

5. **Miljøhensyn**

Ved udviklingen af systemer og operationer i lufttrafikstyringsnettet skal påvirkningen af miljøet minimeres i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning.

6. **Principper for systemopbygningen**

Systemer skal konstrueres, fremstilles og vedligeholdes på grundlag af solide tekniske principper, herunder navnlig principper for høj disponibilitet, redundans og fejltolerance for de kritiske komponenter.

DEL B: SPECIFIKKE KRAV

1. **Udstyr og procedurer, der benyttes til luftrumsregulering**1.2. *Sømløs drift*

Informationer om prætaktiske og taktiske aspekter af luftrumets disponibilitet skal stilles til rådighed for de berørte parter på passende måde og i rette tid, så der sikres en effektiv allokering og udnyttelse af luftrummet for alle luftrumsbrugere. Der skal herunder tages nationale sikkerhedshensyn.

1.3. *Sikkerhed*

Konstruktion, implementering, vedligeholdelse og drift af udstyr og procedurer for luftrumsregulering skal opfylde gældende sikkerhedskrav for de relevante dele af nettet (eller de relevante udsnit af luftrummet).

1.4. *Integreret civil og militær drift*

Udstyr og procedurer, der benyttes til luftrumsregulering skal understøtte og lette gradvis integration af civile og militære operationer, herunder navnlig fleksibel udnyttelse af luftrummet.

2. **Udstyr og procedurer, der benyttes til lufttrafikregulering**2.1. *Sømløs drift*

Udstyr og procedurer skal understøtte tovejsudveksling af korrekte, sammenhængende og relevante strategiske og prætaktiske flyveinformationer og give mulighed for dialog med henblik på optimeret udnyttelse af luftrummet.

For yderligere at optimere lufrumsudnyttelsen skal der tilvejebringes nøjagtige og relevante taktiske flyveinformationer vedrørende alle faser af en flyvning.

2.2. Sikkerhed

For at sikre at belastningen af nettet holder sig inden for de grænser, der sættes af standarder for adskillelse og sikkerhed, skal udstyr og procedurer afstemme efterspørgslen efter brug af lufrummet med den til rådighed stående lufrumskapacitet under optimal udnyttelse af lufrummet.

2.3. Integreret civil og militær drift

Udstyr og procedurer skal understøtte og lette gradvis integration af civile og militære operationer, herunder navnlig fleksibel udnyttelse af lufrummet.

3. Udstyr og procedurer til flyvekontrol

3.1. Generelle krav

3.1.1. Principper for systemopbygningen

Systemer skal konstrueres, fremstilles og vedligeholdes på grundlag af solide tekniske principper, herunder navnlig principper vedrørende modularitet med henblik på udskiftelighed mellem komponenter.

3.1.2. Sikkerhed

Systemer skal konstrueres, fremstilles og vedligeholdes på en sådan måde, at der under både nominelle og forringede driftsvilkår opretholdes høje sikkerhedsniveauer, især når automatiseringen øges.

Systemer skal konstrueres, fremstilles og vedligeholdes på en sådan måde, at der ved svigt sker en gradvis og ordnet overgang fra nominelle vilkår for automatiseret drift til forringede driftsvilkår.

3.2. Systemer til bearbejdning af flyvedata

3.2.1. Sømløs drift

Systemer for flyvedatabearbejdning skal være driftskompatible, hvad angår rettidig udveksling af korrekte og sammenhængende informationer og ensartet operativ opfattelse af disse informationer, så det sikres, at planlægningsprocessen er sammenhængende og konsistent, og at der kan foregå en ressourceeffektiv taktisk koordinering i hele Fællesskabet under alle faser af en flyvning.

For at databehandlingen kan forløbe sikkert, gnidningsfrit og hurtigt i hele Fællesskabet, skal flyvedatabehandlingssystemernes præstationer være ensartede og formålstjenlige i et givet miljø (overflade, flyvepladsmanøvreområde, en-route) for kendte trafikkarakteristika og ved drift under et bestemt driftskoncept, navnlig med hensyn til behandlingsresultaternes nøjagtighed og fejltolerance.

3.2.2. Understøttelse af nye driftskoncepter

Flyvedatabehandlingssystemer skal kunne understøtte gradvis indførelse af avancerede driftskoncepter for alle faser af en flyvning, navnlig med hensyn til samarbejdsbaserede beslutningsprocesser, forstærket automatisering og uddelegering af ansvaret for adskillelse til luftfartøjerne.

Stærkt automatiserede værktøjer skal have karakteristika, der muliggør en sammenhængende og effektiv præaktisk og taktisk behandling af flyveinformation i dele af nettet.

Fly- og jordbaserede systemer og disses komponenter, som understøtter samarbejdsbaserede beslutningsprocesser og uddelegering af ansvaret for adskillelse til luftfartøjerne, skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de er driftskompatible, hvad angår rettidig udveksling af korrekte og sammenhængende informationer og fælles opfattelse af den aktuelle og fremtidige driftssituation.

3.2.3. Sikkerhed

Flyvedatabehandlingssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at der opnås høje sikkerhedsniveauer både under nominelle og under forringede driftsvilkår; formålet hermed er at mindske antallet af uheld og risikobehæftede hændelser, hvis årsag ligger i lufttrafikstyringen; dette gælder for alle faser af en flyvning og hele det europæiske lufttrafikstyringsnet.

Sikkerhedsnet skal have indbyrdes aftalte fælles ydeevneegenskaber, der afledes af de indbyrdes aftalte sikkerhedsniveauer for nettet som helhed eller del af det.

3.2.4. Integreret civil og militær drift

Flyvedatabehandlingssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de understøtter rettidig udveksling af korrekte og sammenhængende informationer mellem civile og militære instanser; de skal omfatte alle faser af en flyvning og hele det europæiske lufttrafikstyringsnet, og de skal i videst mulig udstrækning fungere i et ensartede arbejdsomgivelser.

3.3. Systemer til behandling af overvågningsdata

3.3.1. Sømløs drift

Systemer til behandling af overvågningsdata skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at en ydelse af den fornødne kvalitet kan leveres i et givet miljø (overflade, flyvepladsmanøvreområde, en-route) ved kendte trafikforhold, navnlig med hensyn til de beregnede resultaters nøjagtighed og pålidelighed og informationernes rigtighed, integritet, disponibilitet, kontinuitet og rettidige fremkomst på flyvelederens arbejdsplads.

Systemer til behandling af overvågningsdata skal kunne understøtte rettidig indbyrdes udveksling af relevante, nøjagtige, konsistente og sammenhængende informationer, således at operationerne optimeres undervejs gennem de forskellige dele af nettet.

3.3.2. Understøttelse af nye driftskoncepter

Systemer til behandling af overvågningsdata skal kunne understøtte gradvis fremkomst af nye kilder til overvågningsinformationer på en sådan måde, at ydelsernes samlede kvalitet opretholdes.

3.4. Menneske/maskine-grænseflade

3.4.1. Sømløs drift

Menneske/maskine-grænseflader i jordbaserede lufttrafikstyringssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at alle flyveledere får ensartede arbejdsomgivelser.

3.4.2. Sikkerhed

Menneske/maskine-grænseflader skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives således, at flyvelederopgaverne ligger inden for det menneskeligt muliges grænser både under normale og forringede driftsvilkår, og på en måde, der er forenelig med de fastsatte sikkerhedsnormer.

4. Kommunikationsudstyr og procedurer for jord-jord-, luft-jord- og luft-luftkommunikation

4.1. Sømløs drift

Kommunikationssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de påkrævede ydeevner opnås inden for et givet udsnit af luftrummet eller i forbindelse med en bestemt anvendelse, navnlig hvad angår behandlingstid, integritet, disponibilitet og funktionskontinuitet for kommunikationen.

Kommunikationsnettet, der dækker hele Fællesskabet, skal opfylde kravene til tjenestekvalitet, dækningsomfang og redundans.

4.2. Understøttelse af nye driftskoncepter

Kommunikationssystemer skal understøtte gradvis indførelse af avancerede driftskoncepter for alle faser af en flyvning, navnlig hvad angår samarbejdsbaserede beslutningsprocesser, forstærket automatisering og uddelegering af ansvaret for adskillelse til luftfartøjerne.

4.3. Miljøhensyn

Jordbaserede kommunikationssystemer skal placeres og drives under hensyntagen til miljøet.

Jordbaserede kommunikationssystemer skal konstrueres, fremstilles, installeres, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de er elektromagnetisk immune og ikke interfererer med anlæg, udstyr og offentlige eller private net i deres normale miljø.

5. Navigationsudstyr og -procedurer

5.1. Sømløs drift

Navigationssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de yder den for givne omgivelser (overflade, flyvepladsmanøvreområde, en-route) påkrævede horisontale og vertikale præcision i navigationen ved kendte trafikforhold og ved drift under et bestemt driftskoncept.

5.2. Sikkerhed

Navigationssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at der er garanti for sikkerhed på det niveau, der er fastsat for nettet eller dele af det, herunder det, der er fastsat for specifikke forringede driftsforhold.

5.3. Miljøhensyn

Jordbaserede navigationssystemer skal placeres og drives under hensyntagen til miljøet, og kravene til elektromagnetisk kompatibilitet skal opfyldes.

Jordbaserede navigationssystemer skal konstrueres, fremstilles, installeres, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de elektromagnetisk immune og ikke interfererer med anlæg, udstyr og offentlige eller private net i deres normale miljø.

6. Overvågningsudstyr og -procedurer

6.1. Sømløs drift

Overvågningssystemer skal konstrueres, fremstilles, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de yder den for givne omgivelser (overflade, flyvepladsmanøvreområde, en-route) påkrævede mindste adskillelse ved kendte trafikforhold og ved drift under et bestemt driftskoncept, navnlig for så vidt angår præcision ved kontrolpositionen, dækningsomfang, rækkevidde og tjenestekvalitet.

Overvågningsnettet, der dækker hele Fællesskabet, skal opfylde kravene til præcision, dækningsomfang og redundans, herunder rådighed over informationer, således at operationerne optimeres undervejs gennem de forskellige dele af nettet.

6.2. Miljøhensyn

Jordbaserede overvågningssystemer skal placeres og drives under hensyntagen til miljøet.

Jordbaserede overvågningssystemer skal konstrueres, fremstilles, installeres, vedligeholdes og drives på en sådan måde, at de elektromagnetisk immune og ikke interfererer med anlæg, udstyr og offentlige eller private net i deres normale miljø.

7. Udstyr og procedurer vedrørende luftfartsinformation og vejrinformation

7.1. Sømløs drift

Der skal efterhånden tilvejebringes nøjagtige og konsistente luftfartsinformationer i elektronisk form på grundlag af en indbyrdes aftalt og standardiseret datamodel.

Nøjagtige, fuldstændige og ajourførte vejrinformationer skal stilles til rådighed rettidigt på grundlag af et indbyrdes aftalt datasæt.

7.2. Understøttelse af nye driftskoncepter

Stadig mere nøjagtige, fuldstændige og ajourførte luftfartsinformationer skal stilles til rådighed og bruges i rette tid med henblik på løbende effektivisering af luftrumsudnyttelsen.

Stadig mere nøjagtige, fuldstændige og ajourførte vejrinformationer skal stilles til rådighed og bruges i rette tid med henblik på løbende effektivisering af luftrumsudnyttelsen.

7.3. Sikkerhed

Nøjagtig og konsistent luftfartsinformation skal stilles rettidigt til rådighed, navnlig ved udveksling mellem fly- og jordbaserede komponenter eller systemer.

BILAG III

KOMPONENTER

EF-erklæring

- **om overensstemmelse**
- **om anvendelsesegnethed**

1. *Komponenter*

EF-erklæringer udstedes for komponenter, der er væsentlige for opfyldelsen af denne forordnings formål. Hvilke komponenter der er tale om, vil blive fastlagt i gennemførelsesreglerne, jf. forordningens artikel 6.

2. *Omfang*

EF-erklæringen omfatter:

- enten et eller flere bemyndigede organers vurdering af, om en komponent isoleret set opfylder de fællesskabs-specifikationer, som den skal opfylde,
- eller et eller flere bemyndigede organers vurdering/bedømmelse af en komponents anvendelsesegnethed, når den betragtes som et led i det lufttrafikstyringssystem, den skal indgå i.

Til vurderingsprocedurerne i konstruktionsfasen og produktionsfasen benytter de bemyndigede organer de moduler, der er defineret i afgørelse 93/465/EØF, således som anført i gennemførelsesbestemmelserne.

3. *EF-erklæringens indhold*

EF-erklæringen om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives.

Erklæringen skal affattes på samme sprog som instruktionshæftet og skal indeholde følgende elementer:

- henvisninger til forordningen og i givet fald til andre anvendte fællesskabsbestemmelser
- navn og adresse på fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. (Der angives firmanavn og fuld adresse. Er der tale om en repræsentant, anføres fabrikantens firmanavn også)
- beskrivelse af komponenten
- angivelse af, hvilken procedure der er fulgt med henblik på erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed (artikel 9)
- alle relevante beskrivelser vedrørende komponenten, herunder navnlig anvendelsesbetingelserne
- i givet fald navn og adresse på det eller de bemyndigede organer, som har medvirket i den procedure, der er fulgt for at konstatere overensstemmelsen eller anvendelsesegnetheden, samt undersøgelsescertifikatets dato og, i givet fald, varigheden af og betingelserne for certifikatets gyldighed
- i givet fald henvisning til de fællesskabsspecifikationer, der er fulgt
- identitetsoplysninger for den, der har fået fuldmagt til at skrive under med forpligtende virkning for fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

BILAG IV

SYSTEMER

EF-erklæring om systemverifikation**Verifikationsprocedure for systemer***1. Indholdet af en EF-erklæring om systemverifikation*

EF-verifikationserklæringen og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives.

Erklæringen skal affattes på samme sprog som det tekniske dossier og skal indeholde følgende elementer:

- henvisninger til forordningen og i givet fald til andre anvendte fællesskabsbestemmelser
- navn og adresse på ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. (Der angives firmanavn og fuld adresse. Er der tale om en repræsentant, anføres ordregiverens firmanavn også.)
- en kortfattet beskrivelse af systemet
- angivelse af, hvilken procedure der er fulgt med henblik på erklæring om systemets overensstemmelse (jf. artikel 10)
- i givet fald navn og adresse på det bemyndigede organ, som har gennemført verifikationsproceduren
- henvisninger til dokumenterne i det tekniske dossier
- i givet fald henvisning til fællesskabsspecifikationerne
- alle relevante bestemmelser, hvad enten de er foreløbige eller endelige, som systemerne skal overholde, herunder i givet fald begrænsninger i eller betingelser for driften
- er EF-erklæringen foreløbig, angives dens gyldighedsperiode
- underskriverens identitet.

2. Verifikationsprocedure for systemer

Verifikationsproceduren for systemer er den procedure, hvorved en udbyder af luftfartstjenester eller, hvis det kræves af den gældende gennemførelsesregel, et bemyndiget organ kontrollerer og attesterer, at et system er:

- i overensstemmelse med denne forordning
- i overensstemmelse med andre gældende fællesskabsbestemmelser

og kan sættes i drift.

Verifikationen af systemet finder sted i følgende etaper:

- konstruktionen som helhed
- udvikling og integration af systemet, herunder navnlig samling af komponenter og generelle tilpasninger
- operativ systemintegration.

Når der gøres brug af et bemyndiget organ, udarbejder dette et overensstemmelsescertifikat for ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. Ordregiveren udarbejder derpå verifikationserklæringen til den nationale tilsynsmyndighed.

3. Teknisk dossier

Det tekniske dossier, der ledsager EF-verifikationserklæringen skal indeholde alle nødvendige dokumenter om systemets egenskaber, herunder betingelser for og begrænsninger i dets anvendelse samt i givet fald dokumentation for komponenternes overensstemmelse.

Dossieret skal mindst indeholde følgende dokumenter:

- en angivelse af de relevante dele af de tekniske specifikationer, der er brugt til anskaffelsen, og som sikrer overensstemmelse med de gældende gennemførelsesregler, samt i givet fald fællesskabsspecifikationer

- en liste over de komponenter, der er afgørende for sømløs drift, jf. artikel 6
- kopier af de EF-erklæringer om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed, som skal være udstedt for komponenterne i henhold til artikel 9, i givet fald ledsaget af en kopi af protokollerne for de prøvninger og undersøgelser, som de bemyndigede organer har gennemført
- når et bemyndiget organ har været inddraget i verifikationen af systemet eller systemerne, vedlægges et certifikat, der er kontraseret af organet, og hvori det erklæres, at systemet er i overensstemmelse med forordningen, og anføres hvilke eventuelle forbehold, der er taget under udførelsen af aktiviteterne, og som ikke er ophævet
- når et bemyndiget organ ikke har været inddraget, vedlægges en dokumentation for de prøvninger og installationskonfigurationer, der er gennemført for at sikre, at de væsentlige krav og eventuelle særlige krav i de relevante gennemførelsesregler er opfyldt.

4. Deponering

Det tekniske dossier skal vedlægges verifikationserklæringen, som ordregiveren sender til den nationale tilsynsmyndighed.

Ordregiveren opbevarer en kopi af det tekniske dossier i hele systemets levetid. Dossieret fremsendes til de øvrige medlemsstater, som anmoder herom.

BILAG V

BEMYNDIGEDE ORGANER

1. Organet, dets leder og det personale, som skal udføre verifikationen, må hverken direkte eller som repræsentanter være impliceret i konstruktion, fremstilling, markedsføring eller vedligeholdelse af komponenterne eller systemerne; de må heller ikke være impliceret i anvendelsen af dem. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikanten eller entreprenøren og det bemyndigede organ.
 2. Organet og kontrolpersonalet skal udføre verifikationen med den største faglige integritet og tekniske kompetence og være uafhængige af enhver form for pression eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kunne øve indflydelse på deres vurdering eller resultaterne af deres kontrol, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i verifikationsresultaterne.
 3. Organet skal råde over det nødvendige personale og besidde de nødvendige midler til på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med udførelsen af verifikation; det skal også have adgang til det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de ekstraordinære verifikationer.
 4. Inspektionspersonalet skal være i besiddelse af:
 - en solid teknisk og faglig uddannelse
 - tilfredsstillende kendskab til forskrifterne for den kontrol, det udfører, og tilstrækkelig erfaring med udførelse af den form for opgaver
 - den fornødne færdighed i at udarbejde certifikater, protokoller og rapporter, der kan vise, at kontrollen er gennemført.
 5. Der skal være sikkerhed for kontrolpersonalets upartiskhed. Medarbejdernes aflønning må hverken være afhængig af, hvor mange kontroller de gennemfører, eller af kontrolresultaterne.
 6. Organet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civile retlige ansvar ifølge nationale retsregler dækkes af staten, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for kontrollen.
 7. Organets personale har tavshedspligt om alle oplysninger, det får kendskab til under udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning.
-

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 90/425/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår animalske biprodukter ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/09)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 747 endelig udg. — 2000/0230(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 12. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 62 E af 27.2.2001.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der blev fastsat dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald og for produktion af, markedsføring af, handel med og indførsel af animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum, i adskillige EF-retsakter.
- (2) Reglerne i disse direktiver og beslutninger er blevet omarbejdet og vedtaget som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum.
- (3) For at tage hensyn til de nye bestemmelser bør Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, og Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾, ændres —

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved beslutning 1999/724/EF (EFT L 290 af 12.11.1999, s. 32).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 90/425/EØF, kapitel I, afsnit 1, syvende led, af bilag A affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../. ... om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (EFT L ...).«

Artikel 2

I direktiv 92/118/EØF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 2, stk. 1, litra e) og g), udgår.

2. I artikel 3, første led, udgår følgende ord:

»og gelatiner, som ikke er bestemt til konsum,«

3. Artikel 10, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) medmindre produkterne på anden måde er specificeret i bilag II, skal de hidrøre fra virksomheder, der er opført på en EF-liste, der udarbejdes efter proceduren i artikel 18«.

4. I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Kapitel 1, 3 og 4 udgår.

b) I kapitel 5 foretages følgende ændringer:

i) Følgende ord føjes til titlen:

»bestemt til konsum«

ii) I del A udgår følgende:

»A. hvis produkterne er bestemt til konsum eller foder«.

iii) Del B udgår.

c) I kapitel 6 foretages følgende ændringer:

i) Følgende ord føjes til titlen:

»bestemt til konsum«

ii) Del I ændres således:

— Punkt A affattes således:

»A. for så vidt angår samhandel skal der forevises et dokument eller certifikat som omhandlet i direktiv 77/99/EØF med erklæring om, at nævnte direktivs krav er opfyldt«.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— Punkt B, 1), litra a), affattes således:

»a) at produkterne opfylder kravene i direktiv 80/215/EØF«.

d) I kapitel 7 udgår del II.

e) Kapitel 8, 10 og 12-15 udgår.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv pr. 1. februar 2003 ⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv pr. . . . ⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Uændret

⁽¹⁾ Denne dato skal svare til anvendelsesdatoen for forordningen om animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum.

⁽¹⁾ Denne dato skal svare til anvendelsesdatoen for forordningen om animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 748 endelig udg. — 2000/0259(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 12. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 40.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF ⁽¹⁾ fastlægger det princip, at alt animalsk affald, uanset hvor det kommer fra, kan anvendes til fremstilling af fodermidler efter at have gennemgået en passende behandling.

(2) Den Videnskabelige Styringskomité har vedtaget en række udtalelser. Hovedkonklusionen af disse videnskabelige udtalelser er, at animalske biprodukter fra dyr, der ved sundhedskontrollen findes uegnede til konsum, ikke bør indgå i foderkæden.

⁽¹⁾ EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (3) På baggrund af ovennævnte videnskabelige udtalelser bør de foranstaltninger, der skal iværksættes, afhænge af arten af de animalske biprodukter, der anvendes. Mulighederne for at anvende visse former for animalsk materiale bør begrænses. Der bør fastlægges forskellige metoder til anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter som alternativer til fremstillingen af fodermidler.
- (4) På baggrund af erfaringerne fra de seneste år vil det være hensigtsmæssigt at afklare forholdet mellem direktiv 90/667/EØF og Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽¹⁾, for at undgå forvirring hos og interessekonflikter mellem medlemsstaternes myndigheder. Navnlig bør et animalsk biprodukt, når det sendes til bortskaffelse eller nyttiggørelse, behandles som affald for at sikre, at bortskaffelsen eller nyttiggørelsen foregår på en sådan måde, at målsætningerne i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF virkeliggøres, og menneskers sundhed og miljøet beskyttes.
- (5) Den internationale videnskabelige konference om kød- og benmel, som Kommissionen og Europa-Parlamentet afholdt i Bruxelles den 1.-2. juli 1997, indledte en debat om produktion af og fodring med kød- og benmel. På konferencen opfordredes der til yderligere overvejelser angående den fremtidige politik på dette område. Med henblik på at skabe den bredest mulige offentlige debat om EF's fremtidige lovgivning på foderstofområdet fremlagde Kommissionen i november 1997 et høringspapir om kød og benmel. På grundlag af denne høring fremgik det, at det generelt erkendes, at der er et behov for at ændre direktiv 90/667/EØF, så det bringes på linje med den aktuelle viden på dette område.

- (3) På baggrund af ovennævnte videnskabelige udtalelser bør de foranstaltninger, der skal iværksættes, afhænge af arten af de animalske biprodukter, der anvendes. Mulighederne for at anvende visse former for animalsk materiale bør begrænses, så kun produkter, som anses for egnede til konsum omfattes. Endvidere bør den nuværende mulighed for genanvendelse inden for samme art som foderprodukter fjernes. Der bør fastlægges forskellige metoder til anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter som alternativer til fremstillingen af fodermidler.
- (4) På baggrund af erfaringerne fra de seneste år vil det være hensigtsmæssigt at afklare forholdet mellem direktiv 90/667/EØF og Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽¹⁾, for at undgå forvirring hos og interessekonflikter mellem medlemsstaternes myndigheder. Navnlig bør et animalsk biprodukt, når det sendes til bortskaffelse eller nyttiggørelse, behandles som affald for at sikre, at bortskaffelsen eller nyttiggørelsen foregår på en sådan måde, at målsætningerne i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF virkeliggøres, og menneskers sundhed og miljøet beskyttes. Forordningen bør endvidere ikke berøre gennemførelsen af gældende miljølovgivning eller forhindre, at der udvikles nye regler om miljøbeskyttelse, navnlig hvad angår bionedbrydeligt affald.

Uændret

- (5a) I sin beslutning af 16. november 2000 ⁽²⁾ krævede Europa-Parlamentet et forbud mod foderstofproduktion og foderpraksis, som involverer genanvendelse af animalsk affald til kvæg, får, geder og alle andre dyr, herunder fjerkræ og fisk, så længe medlemsstaterne ikke kan garantere gennemførelsen af den eksisterende EU-lovgivning om forebyggelse af BSE (behandling ved 133 °C ved 3 bar i 20 minutter, garanteret adskillelse af specificeret risikomateriale), og så længe udelukkelse af selvdøde dyr i henhold til denne forordning ikke er trådt i kraft.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

⁽²⁾ EFT C 223 af 8.8.2001, s. 281.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(6) Fra oktober 1996 foretog Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor i flere runder inspektioner i medlemsstaterne for at vurdere tilstedeværelsen og forvaltningen af de væsentligste risikofaktorer og overvågningsprocedurer med hensyn til BSE. En del af vurderingen vedrørte ordningerne for kommerciel destruktion og andre metoder til bortskaffelse af animalsk affald. Efter disse inspektioner blev der draget nogle generelle konklusioner og fremsat en række henstillinger, specielt vedrørende muligheden for at kunne spore animalske biprodukter.

(7) For at undgå enhver risiko for udbredelse af patogener og/eller restkoncentrationer bør animalske biprodukter forarbejdes og opbevares i et godkendt anlæg, som der føres tilsyn med, og som udpeges af den pågældende medlemsstat, eller bortskaffes på en anden hensigtsmæssig måde. Under visse omstændigheder, især når afstand, transporttid eller kapacitetsproblemer gør det berettiget, kan det pågældende forarbejdnings-, forbrændings- eller medforbrændingsanlæg ligge i en anden medlemsstat.

(8) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om kontrollen med forarbejdningsanlæg, navnlig vedrørende de nærmere procedurer for validering af forarbejdningsmetoder og egenkontrollen med produktionen.

(5b) Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 16. november 2000, »at det er nødvendigt, at foderstofindustrien leverer åbne deklarationer af samtlige ingredienser, der indgår i alt foderstof, som produceres og afsættes i EU«.

(5c) BSE-epidemien er opstået og har udviklet sig på grund af kontamineret kød- og benmel, og denne kontaminering kunne være undgået, hvis medlemsstaterne havde gennemført de beslutninger, der var truffet på fællesskabsplan.

Uændret

(7) For at undgå enhver risiko for udbredelse af patogener og/eller restkoncentrationer bør animalske biprodukter adskilles, forarbejdes og opbevares i et godkendt anlæg, som der føres tilsyn med, og som udpeges af den pågældende medlemsstat, eller bortskaffes på en anden hensigtsmæssig måde. Under visse omstændigheder, især når afstand, transporttid eller kapacitetsproblemer gør det berettiget, kan det pågældende forarbejdnings-, forbrændings- eller medforbrændingsanlæg ligge i en anden medlemsstat.

(7a) Animalske biprodukter, det er tilladt at anvende i foder, opdeles efter dyreklasse under alle faser af forarbejdning, opbevaring og transport.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (9) For at tage hensyn til visse former for praksis bør der åbnes mulighed for at tillade undtagelser fra den foreskrevne forarbejdning, når der er tale om kontrollerede anvendelsesformål.
- (10) Der bør foretages EF-inspektioner i medlemsstaterne for at sikre en ensartet gennemførelse af sundhedskravene. En sådan kontrol bør også omfatte systemrevision.
- (11) EF-retsfor skrifterne vedrørende sundhedsforhold bør fastsættes på et videnskabeligt grundlag. I den forbindelse bør de relevante videnskabelige komitéer, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 97/404/EF ⁽¹⁾ og 97/579/EF ⁽²⁾, høres, hver gang der er behov herfor.
- (12) I medlemsstaterne findes der meget forskellige former for finansiel støtte til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter. For at undgå, at dette påvirker de forskellige landbrugsprodukters indbyrdes konkurrencevilkår, er det nødvendigt at foretage en analyse og om fornødent på EF-plan at træffe de påkrævede foranstaltninger.
- (13) På baggrund af ovenstående er en grundlæggende revision af direktiv 90/667/EØF derfor nødvendig.
- (14) De animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum (navnlig forarbejdet animalsk protein, afsmeltet fedt, foder til selskabsdyr, huder og skind og uld), er medtaget i listen over varer i traktatens bilag I. Afsætningen af disse produkter er en væsentlig indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen. For at sikre en rationel udvikling af denne sektor og øge dens produktivitet bør der på EF-plan fastsættes sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige bestemmelser for de pågældende produkter. Som følge af den betydelige risiko for spredning af dyresygdomme, bør der for visse animalske biprodukter opstilles særlige krav vedrørende afsætningen heraf, navnlig i områder, der har en høj sundhedsmæssig status.

- (14) De animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum (navnlig forarbejdet animalsk protein, afsmeltet fedt, foder til selskabsdyr, huder og skind og uld), er medtaget i listen over varer i traktatens bilag I. Afsætningen af disse produkter er en væsentlig indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen. For at sikre en rationel udvikling af denne sektor bør der på EF-plan fastsættes sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige bestemmelser for de pågældende produkter. Som følge af den betydelige risiko for spredning af dyresygdomme, bør der for visse animalske biprodukter opstilles særlige krav vedrørende afsætningen heraf, navnlig i områder, der har en høj sundhedsmæssig status.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 27.6.1997, s. 85. Afgørelse ændret ved afgørelse 2000/443/EF (EFT L 179 af 18.7.2000, s. 13).

⁽²⁾ EFT L 237 af 28.8.1997, s. 18. Afgørelse ændret ved afgørelse 2000/443/EØF.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (15) For at sikre, at produkter, der indføres fra tredjelande, er af en hygiejnemæssig standard, der mindst er lig med eller svarer til den, der gælder i EF, bør der indføres en godkendelsesordning for tredjelande og disses virksomheder samt en procedure for EF-inspektioner, der kan sikre, at betingelserne for en sådan godkendelse overholdes. Indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf kan foregå på andre betingelser end dem, der gælder for sådanne produkter fremstillet i EF, specielt hvis de krævede garantier vedrører restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt ved Rådets direktiv 96/22/EF ⁽¹⁾. For at sikre at sådant foder til selskabsdyr og sådanne råvarer kun anvendes til det påregnede formål, bør der fastlægges passende kontrolforanstaltninger med hensyn til materiale, for hvilket der gælder en undtagelse.
- (16) Et ledsagedokument for animalske produkter er den måde, hvorpå myndighederne på bestemmelsesstedet bedst kan opnå garanti for, at en forsendelse opfylder betingelserne i denne forordning. Sundhedscertifikatet bør bibeholdes af hensyn til kontrollen med visse indførte produkters bestemmelsessted.
- (17) På baggrund af ovennævnte målsætninger vedtog Rådet direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i kapitel I i bilag A til direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾.
- (18) Rådet og Kommissionen har vedtaget flere beslutninger om gennemførelsen af direktiv 90/667/EØF og 92/118/EØF. Desuden er der foretaget væsentlige ændringer af direktiv 92/118/EØF, og der skal foretages yderligere ændringer. Bestemmelserne om animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum, findes således i øjeblikket i en lang række forskellige EF-retsakter. Der er derfor behov for en forenkling af EF-bestemmelserne vedrørende disse produkter.
- (19) En sådan forenkling vil også medføre en større gennemsigtighed med hensyn til de særlige sundhedsbestemmelser, der gælder for animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum. Forenklingen af de særlige sundhedsbestemmelser må ikke medføre en deregulering. Det er derfor nødvendigt at opretholde og, hvor det er påkrævet for at beskytte menneskers og dyrs sundhed, at skærpe de nærmere sundhedsbestemmelser vedrørende animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum.

Uændret

- (19) En sådan forenkling vil også medføre en større gennemsigtighed med hensyn til de særlige sundhedsbestemmelser, der gælder for animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum. Forenklingen af de særlige sundhedsbestemmelser må ikke medføre en deregulering. Det er derfor nødvendigt at opretholde og beskytte menneskers og dyrs sundhed og at skærpe de nærmere sundhedsbestemmelser vedrørende animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum.

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3 (Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/22/EF, KOM(2000) 320 endelig).

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 1999/724/EF (EFT L 290 af 12.11.1999, s. 32).

OPRINDELIGT FORSLAG

- (20) De pågældende produkter bør være underlagt bestemmelserne om veterinærkontrol og de eventuelle beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾.
- (21) Der bør føres effektiv kontrol med produkter, der indføres til EF. Det kan ske ved en gennemførelse af den kontrol, der er foreskrevet i Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen med tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽²⁾.
- (22) Direktiv 90/667/EØF, Rådets beslutning 95/348/EF af 22. juni 1995 om veterinære og dyresundhedsmæssige bestemmelser, der skal gælde i Det Forenede Kongerige og Irland, for behandling af visse former for affald, der skal afsættes lokalt som foder til bestemte grupper af dyr ⁽³⁾, og Rådets beslutning 1999/534/EF af 19. juli 1999 om foranstaltninger for forarbejdning af visse former for animalsk affald med henblik på beskyttelse mod overførbare spongiforme encephalopatii og om ændring af Kommissionens beslutning 97/735/EF ⁽⁴⁾, bør derfor ophæves.
- (24) For at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling bør der sikres en procedure for et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF ⁽⁵⁾.
- (25) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5 —

ÆNDRET FORSLAG

- (20) De pågældende produkter bør gøres til genstand for en streng kontrol også fra Fællesskabets inspektørers side og være underlagt bestemmelserne om veterinærkontrol og de eventuelle beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾.

Uændret

- (23) Gennemførelse af de nye sundhedsbestemmelser, der er fastsat i denne forordning, kræver tilpasninger fra erhvervslivets side. Der bør derfor fastsættes en frist til at gennemføre disse krav. Endvidere bør medlemsstaterne orientere Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes for at sikre overholdelse af denne forordning, når den er trådt i kraft, således at Kommissionen på grundlag af disse informationer kan udarbejde en rapport og fremlægge den for Europa-Parlamentet og Rådet ledsaget af evt. relevante forslag.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 202 af 26.8.1995, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 204 af 4.8.1999, s. 37.

⁽⁵⁾ EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes:

- a) sundheds- og dyresundhedsbestemmelser for indsamling, transport, opbevaring, håndtering, forarbejdning og anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter for derved at undgå, at sådanne produkter kan udgøre en risiko for menneskers eller dyrs sundhed
- b) sundheds- og dyresundhedsbestemmelser for afsætning af, samhandel med og indførsel af animalske biprodukter og deraf afledte produkter, der ikke er bestemt til konsum.

2. Uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af de relevante sundheds- og dyresundhedsbestemmelser, gælder denne forordning ikke for:

- a) rått foder til selskabsdyr hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og opbevaring udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren det pågældende sted
- b) flydende mælk og colostrum, der bortskaffes eller anvendes på oprindelsesbedriften
- c) slagtekroppe eller dele af vildt, der ikke mistænkes for at være inficerede med sygdomme, som kan overføres til mennesker eller dyr
- d) rått foder til selskabsdyr til brug på stedet, når det kommer fra dyr, der er slagtet på oprindelsesbedriften alene med henblik på landbrugerens og dennes families anvendelse heraf som fødevarer i overensstemmelse med national lovgivning.

e) køkken- og madaffald, undtagen

i) fra transportmidler i international fart

ii) når det er bestemt til foderbrug

iii) når det er bestemt til anvendelse i biogasanlæg eller til kompostering

f) æg, embryoner og sæd til avlsformål.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Denne forordning berører ikke nationale veterinærbestemmelser om udryddelse af og kontrol med visse sygdomme og om anvendelse af køkken- og madaffald.

Artikel 2

Definitioner

I forbindelse med denne forordning finder følgende definitioner og definitionerne i bilag I anvendelse:

- 1) *Animalske biprodukter*: slagtekroppe, dele af dyr og animalske produkter som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, som ikke er bestemt til konsum, dog med undtagelse af æg, embryoner, sæd og køkken- og madaffald
- 2) *Kategori 1-materiale*: animalske biprodukter som omhandlet i artikel 4
- 3) *Kategori 2-materiale*: animalske biprodukter som omhandlet i artikel 5
- 4) *Kategori 3-materiale*: animalske biprodukter som omhandlet i artikel 6
- 5) *Dyr*: alle hvirveldyr og hvirvelløse dyr (herunder fisk, krybdyr og padder)
- 6) *Opdrættede dyr*: alle dyr, som holdes, opfædes eller opdrættes med henblik på produktion af fødevarer (kød, mælk, æg), uld, pelsværk, fjer, huder eller andre animalske produkter
- 7) *Vildt*: dyr, der ikke holdes af mennesker, bortset fra fisk
- 8) *Selskabsdyr*: dyr tilhørende arter, der normalt fodres og holdes af mennesker, uden at dette tager sigte på konsum eller nogen landbrugsproduktion
- 9) *Myndighederne*: den centrale myndighed i en medlemsstat, der har til opgave at føre kontrol med, at denne forordning overholdes, og de eventuelle myndigheder, som den centrale myndighed måtte have uddelegeret dette ansvarsområde til
- 10) *Afsætning*: enhver aktivitet, som har til formål at levere animalske biprodukter eller deraf afledte produkter, der er omfattet af denne forordning, til tredjemand med henblik på salg eller enhver anden form for overdragelse til tredjemand, det være sig mod betaling eller gratis, og opbevaring med henblik på levering til tredjemand, uanset om aktiviteten finder sted i en medlemsstat, mellem medlemsstater eller mellem en medlemsstat og et tredjeland

ÆNDRET FORSLAG

3. Denne forordning berører ikke nationale veterinærbestemmelser om udryddelse af og kontrol med visse sygdomme.

Uændret

- 1) *Animalske biprodukter*: hele kroppe eller dele af dyr og animalske produkter som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, som ikke er bestemt til konsum, herunder æg, embryoner, sæd og køkken- og madaffald

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- 11) *Samhandel*: handel mellem medlemsstater med varer som omhandlet i traktatens artikel 23, stk. 2
- 12) *Producent*: enhver, der i forbindelse med sine aktiviteter producerer animalske biprodukter
- 13) *Forarbejdningsanlæg*: en virksomhed, der forarbejder animalske biprodukter
- 14) *Kategori 1-forarbejdningsanlæg*: et anlæg, hvor der forarbejdes kategori 1-materiale inden dets endelige bortskaffelse eller videre forarbejdning
- 15) *Kategori 2-forarbejdningsanlæg*: et anlæg, hvor der forarbejdes kategori 2-materiale inden dets endelige bortskaffelse eller videre forarbejdning
- 16) *Kategori 3-forarbejdningsanlæg*: et anlæg, hvor kategori 3-materiale forarbejdes til fodermidler
- 17) *Forarbejdningmetoder*: de metoder, der er anført i bilag III, kapitel III
- 18) *oliekemisk anlæg*: et anlæg, der forarbejder afsmeltet fedt fra kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale på de betingelser, der er fastlagt i bilag IV, kapitel III
- 19) *Forbrænding*: bortskaffelse af animalske biprodukter eller deraf afledte produkter i et forbrændingsanlæg
- 20) *Medforbrænding*: bortskaffelse af animalske biprodukter eller deraf afledte produkter i et medforbrændingsanlæg
- 21) *Forbrændingsanlæg*: bortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/EF [om forbrænding af affald] ⁽¹⁾

ÆNDRET FORSLAG

- 18) *Kategori 2-oliekemisk anlæg*: et anlæg, der forarbejder afsmeltet fedt fra kategori 2-materiale på de betingelser, der er fastlagt i bilag IV, kapitel III
- 18a) *Kategori 3-oliekemisk anlæg*: et anlæg, der forarbejder afsmeltet fedt fra kategori 3-materiale
- Uændret
- 21) *Forbrændingsanlæg*: bortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/76/EF ⁽¹⁾
- 21a) *Højkapacitetsforbrændingsanlæg*: forbrændingsanlæg med en forbrændingskapacitet på 50 kg animalske biprodukter i timen eller derover
- 21b) *Lavkapacitetsforbrændingsanlæg*: forbrændingsanlæg med en forbrændingskapacitet på mindre end 50 kg animalske biprodukter i timen

⁽¹⁾ KOM(1998) 558 endelig.⁽¹⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- 22) *Medforbrændingsanlæg*: bortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/EF
- 23) *Deponeringsanlæg*: bortskaffelsesanlæg som defineret i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽¹⁾
- 24) *Biogasanlæg*: et anlæg for biologisk nedbrydning af organisk materiale på anaerobe betingelser med henblik på produktion og opsamling af biogas
- 25) *Komposteringsanlæg*: et anlæg for biologisk nedbrydning af organisk materiale på aerobe betingelser
- 26) *Tekniske produkter*: produkter, der er afledt af visse animalske biprodukter, bestemt til andre anvendelsesformål end konsum og foder; de omfatter garvede og behandlede huder og skind, jagttrofæer, forarbejdet uld, hår, børster, fjer og fjerdele, biavlprodukter, hesteserum, blodprodukter, farmaceutiske produkter, benprodukter til porcelæn, gelatine og lim og forarbejdet gylle
- 27) *Teknisk anlæg*: et anlæg, der fremstiller tekniske produkter
- 28) *Kategori 1- eller kategori 2-anlæg for mellemprodukter*: et anlæg, hvor uforarbejdet kategori 1- eller kategori 2-materiale behandles og/eller midlertidigt opbevares med henblik på den videre transport til det endelige bestemmelsessted; det kan anvendes til visse forberedende forarbejdningsaktiviteter såsom fjernelse af huder og skind af drøvtyggere og undersøgelse efter slagtning
- 29) *Kategori 3-anlæg for mellemprodukter*: et anlæg, hvor uforarbejdet kategori 3-materiale sorteres og/eller opskæres og/eller køles eller dybfryses i blokke og/eller midlertidigt opbevares med henblik på den videre transport til det endelige bestemmelsessted
- 30) *Samlecentraler*: anlæg til indsamling og behandling af visse animalske biprodukter bestemt til anvendelse som foder for de dyrekategorier, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, litra c)
- 31) *Lageranlæg*: et anlæg, bortset fra virksomheder og mellemhandlere omfattet af Rådets direktiv 95/69/EF ⁽²⁾, hvor forarbejdede animalske biprodukter midlertidigt oplagres inden den endelige anvendelse eller bortskaffelse
- 32) *Uforarbejdede animalske biprodukter*: animalske biprodukter, der kun har været underkastet kuldebehandling eller anden behandling, der ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for, at patogenerne er dræbt

- 22) *Medforbrændingsanlæg*: bortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/76/EF

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 332 af 30.12.1995, s. 15.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- 33) *Forarbejdet animalsk protein*: animalske proteiner, der udelukkende kommer fra kategori 3-materiale, der er behandlet på en sådan måde, at de er egnede til direkte anvendelse som fodermiddel, organisk gødningsstof eller jordforbedringsmiddel eller som ingrediens i foderstoffer eller i foder til selskabsdyr; disse proteiner omfatter fiskemel, kødmel, benmel, kød- og benmel, blodmel, tørrede fedtegrever, fjermel, hovmel, hornmel og andre lignende produkter, herunder blandinger og produkter indeholdende sådanne produkter
- 34) *Fodermiddel*: foder af animalsk oprindelse til opdrættede dyr, herunder forarbejdet animalsk protein, afsmeltet fedt, fiskeolie, gelatine og hydrolyseret protein, dicalciump-hosphat, mælk og mælkeprodukter
- 35) *Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler*: materialer af animalsk oprindelse, der sammen eller hver for sig anvendes til opretholdelse eller forbedring af jordbundens plantenæringsværdi, af dens fysiske og kemiske egenskaber og af dens biologiske aktivitet; de kan omfatte kompost og nedbrydningsaffald fra biogasproduktion
- 36) *Parti*: en mængde af et bestemt produkt, der er produceret, fremstillet og pakket under praktisk taget samme betin-gelser
- 37) *Afsmeltet fedt*: fedt hidrørende fra forarbejdning af kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale
- 38) *Grever*: de proteinholdige rester fra afsmeltning efter delvis adskillelse af fedt og vand
- 39) *Foder til selskabsdyr*: foder til selskabsdyr, med indhold af kategori 3-materiale
- 39) *Foder til selskabsdyr*: foder til selskabsdyr, som kan inde-holde kategori 3-materiale
- 40) *Tyggepinde og tyggeben*: ugarvede fortærbare produkter til selskabsdyr fremstillet af huder og skind af hovdyr eller andet animalsk materiale
- Uændret
- 41) *Anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr*: et anlæg, der fremstiller foder til selskabsdyr eller ingredienser til foder til selskabsdyr eller tyggepinde og tyggeben, og hvor der ved fremstillingen heraf anvendes visse animalske bipro-dukter
- 42) *Gylle*: alle ekskrementer og/eller urin fra klovdyr, hovdyr, dyr af hestefamilien og/eller fjerkræ, med eller uden strø-else, samt guano
- 43) *TSE*: alle overførbare spongiforme encephalopatier bortset fra dem, der forekommer hos mennesker

OPRINDELIGT FORSLAG

- 44) *Specificeret risikomateriale*: materiale som omhandlet i bilag B i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopater.

Artikel 3

Generelle forpligtelser

Animalske biprodukter og deraf afledte produkter skal indsamles, transporteres, opbevares, håndteres, forarbejdes, bortskaffes, afsættes, indføres fra tredjelande og anvendes i overensstemmelse med denne forordning.

KAPITEL II

**KATEGORISERING, INDSAMLING, TRANSPORT OG MIDLER-
TIDIG OPBEVARING AF ANIMALSKE BIPRODUKTER**

Artikel 4

Kategori 1-materiale

1. Kategori 1-materiale omfatter animalske biprodukter som nedenfor beskrevet, og alt materiale indeholdende sådanne biprodukter:

- a) alle dele af kroppe, herunder huder og skind, af følgende dyr:
- i) dyr, der mistænkes for at være inficeret med en TSE, eller for hvilke der foreligger officiel bekræftelse på forekomst af en TSE, herunder dyr, der er blevet aflivet i forbindelse med foranstaltninger til udryddelse af TSE
 - ii) dyr, bortset fra opdrættede dyr og vildt, herunder navnlig selskabsdyr, dyr fra zoologiske haver og cirkusdyr

ÆNDRET FORSLAG

- 44) *Specificeret risikomateriale*: materiale som omhandlet i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopater ⁽¹⁾.
- 45) *Køkken- og madaffald*: alle affaldsfødevarer med oprindelse i restauranter, cateringvirksomheder og køkkener, herunder husholdningskøkkener;
- 46) *Fjerntliggende områder*: områder, hvor dyrepopulationen er så lille, og hvor anlæggene ligger så langt væk, at de nødvendige indsamlings- og transportordninger ville være uacceptabelt bekostelige i forhold til lokal bortskaffelse
- 47) *Græsningsarealer*: arealer dækket af græs eller andre foderplanter, til afgræsning af opdrættede dyr.

Uændret

- i) dyr, der mistænkes for at være inficeret med en TSE i henhold til forordning (EF) nr. 999/2001, eller for hvilke der foreligger officiel bekræftelse på forekomst af en TSE, herunder dyr, der er blevet aflivet i forbindelse med foranstaltninger til udryddelse af TSE

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- iii) forsøgsdyr som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 86/609/EØF ⁽¹⁾
- iv) vildt, der ikke holdes af mennesker, og som mistænkes for at være inficeret med sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr
- b) specificeret risikomateriale, herunder døde drøvtyggere indeholdende sådant materiale
- c) afledte produkter af dyr, som er blevet indgivet stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF, og animalske produkter med restkoncentrationer af miljøforurenende stoffer og andre stoffer, der er opført i gruppe B (3) i bilag I til Rådets direktiv 96/23/EF ⁽²⁾, hvis de pågældende restkoncentrationer overstiger de niveauer, der er tilladt ifølge EF-bestemmelserne, eller hvis sådanne ikke findes, ifølge national lovgivning
- d) alt animalsk materiale indsamlet ved behandling af spildevand fra kategori 1-forarbejdningsanlæg og slagterier, hvor der fjernes specificeret risikomateriale, herunder frasigtet materiale, materiale fra sandfang, blandinger af fedt og olier, og slam, samt materiale fra afløb fra sådanne anlæg
- e) blandinger af kategori 1-materiale med kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale eller med materiale af begge disse kategorier.
2. Kategori 1-materiale skal uden unødigt forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7:
- a) direkte bortskaffes som affald ved forbrænding i et forbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../.../EF [om forbrænding af affald]
- b) i) specificeret risikomateriale og
- ii) når specificeret risikomateriale ikke er blevet fjernet inden bortskaffelse, hele kroppe af døde dyr, der indeholder specificeret risikomateriale
- Uændret
- d) alt animalsk materiale indsamlet ved behandling af spildevand fra kategori 1-forarbejdningsanlæg og andre steder, hvor der fjernes specificeret risikomateriale, herunder frasigtet materiale, materiale fra sandfang, blandinger af fedt og olier, og slam, samt materiale fra afløb fra sådanne anlæg
- e) køkken- og madaffald fra transportmidler i international fart
- f) blandinger af kategori 1-materiale med kategori 2-materiale eller kategori 3-materiale eller med materiale af begge disse kategorier.
2. Kategori 1-materiale skal, efter at specificeret risikomateriale er blevet permanent mærket, jf. forordning (EF) nr. 999/2001, uden unødigt forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og medmindre andet er fastsat i artikel 21 og 21a:
- a) direkte bortskaffes som affald ved forbrænding i et forbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 9a

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

OPRINDELIGT FORSLAG

b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../EF [om forbrænding af affald]

c) bortset fra materiale som nævnt i stk. 1, litra a), nr. i), forarbejdes efter forarbejdningsmetode 1, jf. bilag III, kapitel III, i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald i et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF

d) bortskaffes på en anden måde, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

3. Mellemliggende behandling eller opbevaring af kategori 1-materiale er kun tilladt i -anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

4. Uanset stk. 2 kan døde selskabsdyr direkte bortskaffes som affald ved nedgravning i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 5

Kategori 2-materiale

1. Kategori 2-materiale omfatter animalske biprodukter som nedenfor beskrevet, og alt materiale indeholdende sådanne biprodukter:

a) gylle fra alle dyrearter og indhold fra fordøjelseskanalen fra pattedyr

b) alt animalsk materiale, der indsamles ved behandling af spildevand fra andre slagterier end de i artikel 4, stk. 1, litra d), nævnte, eller fra kategori 2-forarbejdningsanlæg, herunder frasiaget materiale, materiale fra sandfang, blandinger af fedt og olier, og slam, samt materiale fra afløb fra sådanne anlæg

ÆNDRET FORSLAG

b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, efter en af forarbejdningsmetoderne 1-5 i bilag III, kapitel III, eller, når myndighederne kræver det, forarbejdningsmetode 1, hvorefter det deraf resulterende materiale skal mærkes permanent, når det er teknisk muligt med lugt, i henhold til bilag IV, kapitel I, og endeligt bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 9a

c) bortset fra materiale som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. i), forarbejdes efter forarbejdningsmetode 1, jf. bilag III, kapitel III, i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og det deraf resulterende materiale skal mærkes permanent når det er teknisk muligt med lugt, i henhold til bilag IV, kapitel I, og endeligt bortskaffes som affald ved nedgravning i et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF

Uændret

3. Mellemliggende behandling eller opbevaring af kategori 1-materiale er kun tilladt i kategori 1-anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

4. Bortskaffelsesmetoderne, jf. stk. 2, litra a)-d), tages op til revision på basis af den videnskabelige udvikling efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

5. Kategori 1-materiale, undtagen produkter fremstillet heraf som omhandlet i bilag VI, må ikke eksporteres til tredjelande.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- c) animalske produkter med restkoncentrationer af veterinærlægemidler og forurenende stoffer, der er anført i gruppe B (1) og (2) i bilag I til direktiv 96/23/EF, hvis de pågældende restkoncentrationer overstiger de niveauer, der er tilladt ifølge EF-bestemmelserne

- d) blandinger af kategori 2-materiale med kategori 3-materiale

- e) animalske biprodukter, der ikke er kategori 1-materiale eller kategori 3-materiale.

2. Kategori 2-materiale skal uden unødigt forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og:

- a) bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../.../EF [om forbrænding af affald]

- b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, og

- i) det deraf resulterende materiale skal bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../.../EF [om forbrænding af affald], eller bringes til et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF, eller

- ii) det afsmeltede fedt skal forarbejdes yderligere til fedtderivater til brug som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler eller til anden teknisk brug i et olie-kemisk anlæg, der er godkendt i henhold til artikel 11

- c) forarbejdes efter forarbejdningsmetode 1, jf. bilag III, kapitel III, i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, og:

ÆNDRET FORSLAG

- d) animalske produkter, der ikke er kategori 1-materiale, som importeres fra tredjelande, og som ifølge den kontrol, fællesskabslovgivningen foreskriver, ikke opfylder veterinærbestemmelserne for import til Fællesskabet, medmindre de videresendes eller importen godkendes med restriktioner, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne

- e) blandinger af kategori 2-materiale med kategori 3-materiale

- f) animalske biprodukter, der ikke er kategori 1-materiale eller kategori 3-materiale.

2. Kategori 2-materiale skal uden unødigt forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og medmindre andet er fastsat i artikel 21 og 21a:

- a) bortskaffes direkte som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 9a

- b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, under anvendelse af en af forarbejdningsmetoderne 1-5 i bilag III, kapitel III, eller, når myndighederne kræver det, af forarbejdningsmetode 1, hvorefter det deraf resulterende materiale skal mærkes permanent, når det er teknisk muligt med lugt, i henhold til bilag IV, kapitel I, og

- i) bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 9a, eller

- ii) hvis der er tale om afsmeltet fedt, forarbejdes yderligere til fedtderivater til brug som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler eller til anden teknisk brug, dog ikke i kosmetiske og farmaceutiske produkter og medicinsk udstyr, i et kategori 2-oliekemisk anlæg, der er godkendt i henhold til artikel 11

- c) forarbejdes efter forarbejdningsmetode 1, jf. bilag III, kapitel III, i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, hvorefter det deraf resulterende materiale skal mærkes permanent, når det er teknisk muligt med lugt, i henhold til bilag IV, kapitel I, og:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- i) det deraf resulterende proteinmateriale skal anvendes som organisk gødningstof eller jordforbedringsmiddel, eller
- ii) det deraf resulterende materiale skal behandles i et biogas- eller et komposteringsanlæg, der er godkendt af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 12
- d) hvis der er tale om fiskemateriale, ensileres i overensstemmelse med forskrifter, der skal vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2
- e) hvis der er tale om gylle eller indhold fra fordøjelseskanalen eller materiale indsamlet fra slagterier som omhandlet i stk. 1, litra b):
 - i) anvendes i uforarbejdet stand som råvare i et biogas- eller et komposteringsanlæg eller behandles i et teknisk anlæg, der er godkendt hertil
 - ii) hvis der ikke foreligger fare for spredning af en alvorlig smitsom sygdom, spredes på arealer i overensstemmelse med denne forordning
- f) bortskaffes på en anden måde, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

3. Mellemliggende behandling eller opbevaring af kategori 2-materiale er kun tilladt i anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

4. Uanset stk. 2 kan myndighederne om nødvendigt beslutte, at kategori 2-materiale kan bortskaffes som affald ved nedgravning på stedet, hvis

- i) en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel i forarbejdningsanlægget eller forbrændingsanlægget
- ii) de pågældende animalske biprodukter kommer fra et sted, der er vanskeligt tilgængeligt, og den givne mængde og afstand derfor ikke kan berettiggende indsamling af de animalske biprodukter.

Nedgravning skal ske i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

- i) hvis der er tale om resulterende proteinmateriale, anvendes som organisk gødningstof eller jordforbedringsmiddel i overensstemmelse med eventuelle krav, der skal vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité, eller

- ii) forarbejdes i et biogas- eller et komposteringsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 12, eller

- iii) bortskaffes som affald ved nedgravning i et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF

- d) hvis der er tale om fiskemateriale, ensileres eller komposteres i overensstemmelse med forskrifter, der skal vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2

Uændret

3. Mellemliggende behandling eller opbevaring af andet kategori 2-materiale end gylle er kun tilladt i kategori 2-anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

4. Bortskaffelsesmetoderne, jf. stk. 2, litra a)-f), tages op til revision på basis af den videnskabelige udvikling efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

Kategori 3-materiale

1. Kategori 3-materiale omhandler animalske biprodukter som nedenfor beskrevet, og alt materiale indeholdende sådanne biprodukter:

a) alle dele af slagtede dyr, der i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnet til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

b) alle dele af slagtede dyr, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

c) huder og skind, hove og horn, svinebørster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

d) blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne

e) animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, herunder affedtede knogler og grever

f) fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved emballagen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr, når de er bestemt for opdrættede dyr og ikke er blevet forarbejdet i overensstemmelse med dyresundhedsbestemmelserne for fremstilling af affaldsfoder

g) rå mælk fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr

h) fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion

5. Kategori 2-materiale, undtagen produkter fremstillet heraf som omhandlet i bilag VI, må ikke eksporteres til tredjelande.

Uændret

c) huder og skind, hove og horn, svinebørster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning med henblik på konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

d) blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning med henblik på konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne

Uændret

f) fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, bortset fra køkken- og madaffald, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved emballagen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- i) fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum
- j) skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviste kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr
- k) blod, huder og skind, hove, fjer, uld, horn, hår og pelsværk stammende fra dyr, der ikke udviste kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr.

2. Animalske biprodukter skal uden unødigt forsinkelse indsamles og transporteres i overensstemmelse med artikel 7, og:

- a) bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../EF [om forbrænding af affald]
- b) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 15
- c) forarbejdes i et teknisk anlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 16
- d) anvendes som råvare i et anlæg, der fremstiller foder til selskabsdyr, og som er godkendt i overensstemmelse med artikel 16
- e) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, eller i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 15, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../EF [om forbrænding af affald], eller bringes til et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF
- f) forarbejdes i et biogas- eller et komposteringsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 12

3. Mellemliggende behandling og/eller opbevaring af kategori 3-materiale må kun finde sted i anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

- k) blod, huder og skind, hove, fjer, uld, horn, hår og pelsværk stammende fra dyr, der ikke udviste kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr

- l) andet køkken- og madaffald end det i artikel 4, stk. 1, litra e), omhandlede.

2. Kategori 3-materiale skal uden unødigt forsinkelse indsamles og transporteres nedkølet, jf. bilag II, i overensstemmelse med artikel 7, og medmindre andet er fastsat i artikel 21 og 21a:

- a) bortskaffes direkte som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 9a

Uændret

- e) forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, eller i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 15, og det deraf resulterende materiale skal endeligt bortskaffes som affald ved forbrænding eller medforbrænding i et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 9a, eller bringes til et deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF

- f) forarbejdes i et biogas- eller et komposteringsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 12, eller

- g) hvis der er tale om køkken- og madaffald, som omhandlet i stk. 1, litra l), forarbejdes i et biogasanlæg eller komposteres i overensstemmelse med regler, der er vedtaget efter proceduren i artikel 33, stk. 2, eller, indtil sådanne regler er vedtaget, i overensstemmelse med national lovgivning.

3. Mellemliggende behandling og/eller opbevaring af kategori 3-materiale må kun finde sted i kategori 3-anlæg for mellemprodukter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 9.

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 7

Indsamling og transport

Uforarbejdede og forarbejdede animalske biprodukter skal indsamles, transporteres og identificeres i overensstemmelse med bilag II.

De tre kategorier af biprodukter skal holdes strengt adskilt under al håndtering, indsamling og transport, og desuden skal

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

1. Animalske biprodukter og forarbejdede produkter skal indsamles, transporteres og identificeres i overensstemmelse med bilag II.

Uændret

a) kategori 1- og kategori 2-materiale og produkter heraf, jf. artikel 4 og 5, mærkes permanent, når det er teknisk muligt med lugt, i henhold til bilag IV, kapitel I

b) kategori 3-materiale altid opbevares og transporteres nedkølet eller frosset, jf. bilag II og VIII, og opdeles, så materiale fra forskellige dyrearter holdes adskilt.

2. Under transporten skal et handelsdokument eller, når det kræves i denne forordning, et sundhedscertifikat ledsage animalske biprodukter og forarbejdede produkter. Handelsdokumenter og sundhedscertifikater skal opfylde kravene og opbevares i den periode, der er angivet i bilag II.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er passende ordninger til sikring af indsamling og transport af kategori 1- og kategori 2-materiale i henhold til bilag II.

Artikel 8

Fortegnelser

1. Producenter, der afsender animalske biprodukter, fører fortegnelser over de enkelte forsendelser med angivelse af:

a) datoen for fjernelsen af materialet fra stedet

b) mængden af materialet og en beskrivelse heraf

c) bestemmelsesstedet for forsendelsen, og

d) transportørens navn.

2. Enhver, der transporterer animalske biprodukter, registrerer på tidspunktet for indsamlingen:

a) adressen på det sted, hvorfra materialet indsamles

b) datoen for indsamlingen af materialet

Uændret

b) mængden af materialet og en beskrivelse heraf, og en beskrivelse af markøren, hvis det er relevant

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) mængden af materialet og en beskrivelse heraf
- d) det bestemmelsessted, det skal transporteres til.
3. Enhver, der modtager animalske biprodukter, fører fortegnelser over de modtagne forsendelser med angivelse af:
- a) datoen for materialets ankomst
- b) adressen på det sted, hvorfra materialet afsendtes
- c) mængden af materialet og en beskrivelse heraf
- d) transportørens navn og adresse.
4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede fortegnelser skal opbevares i en periode på mindst to år, således at de kan forelægges for myndighederne.

- c) mængden af materialet og en beskrivelse heraf, og en beskrivelse af markøren, hvis det er relevant
- Uændret
- c) mængden af materialet og en beskrivelse heraf, og en beskrivelse af markøren, hvis det er relevant
- Uændret

Artikel 9

Anlæg for mellemprodukter og lageranlæg

1. I forbindelse med animalske biprodukter skal anlæg for mellemprodukter og lageranlæg skal godkendes af myndighederne.
2. For at kunne godkendes skal kategori 1- og kategori 2-anlæg for mellemprodukter:
- a) opfylde kravene i bilag VIII, kapitel I
- b) behandle og opbevare kategori 1- eller kategori 2-materiale i overensstemmelse med bilag VIII, kapitel II, del B
- c) være undergivet virksomhedens egenkontrol som foreskrevet i artikel 22
- d) kontrolleres af myndighederne i overensstemmelse med artikel 23.
3. For at kunne godkendes skal kategori 3-anlæg for mellemprodukter:
- a) opfylde kravene i bilag VIII, kapitel I
- b) håndtere og opbevare kategori 3-materiale i overensstemmelse med bilag VIII, kapitel II, del A
- c) være undergivet virksomhedens egenkontrol som foreskrevet i artikel 22
- d) kontrolleres af myndighederne i overensstemmelse med artikel 23.

1. Kategori 1-, 2- og 3-anlæg for mellemprodukter og lageranlæg skal godkendes af myndighederne.
- Uændret
- a) ligge fysisk adskilt fra anlæg for kategori 1- og 2-materiale og opfylde kravene i bilag VIII, kapitel I
- Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

4. For at kunne godkendes skal lageranlæg:
- a) opfylde kravene i bilag VIII, kapitel III
 - b) oplagre forarbejdede animalske biprodukter i overensstemmelse med bilag VIII, kapitel III, punkt 3
 - c) være undergivet myndighedernes tilsyn.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 9a

Godkendelse af forbrændings- og medforbrændingsanlæg

1. Forbrænding og medforbrænding af forarbejdede produkter skal finde sted i henhold til bestemmelserne i direktiv 2000/76/EF. Forbrænding og medforbrænding af animalske biprodukter skal finde sted i henhold til bestemmelserne i direktiv 2000/76/EF eller, når dette direktiv ikke finder anvendelse, i henhold til bestemmelserne i denne forordning. Forbrændings- og medforbrændingsanlæg skal godkendes i henhold til nævnte direktiv eller i henhold til stk. 2 eller 3.

2. For at blive godkendt af myndighederne med henblik på bortskaffelse af animalske biprodukter skal et højkapacitetsforbrændings- eller medforbrændingsanlæg, som ikke er omfattet af direktiv 2000/76/EF,

- a) opfylde de generelle betingelser i bilag XII, kapitel I
- b) opfylde driftsbetingelserne i bilag XII, kapitel II
- c) opfylde kravene i bilag XII, kapitel III, vedrørende spildevandsudledning
- d) opfylde kravene i bilag XII, kapitel IV, vedrørende restprodukter
- e) opfylde kravene til temperaturmåling i bilag XII, kapitel V
- f) opfylde betingelserne vedrørende unormale driftsforhold i bilag XII, kapitel VI.

3. For at blive godkendt af myndighederne med henblik på bortskaffelse af animalske biprodukter må et lavkapacitetsforbrændings- eller medforbrændingsanlæg, som ikke er omfattet af direktiv 2000/76/EF,

- a) kun anvendes til bortskaffelse af døde selskabsdyr og/eller kategori 2- og 3-materiale
- b) når det er beliggende på en bedrift, kun anvendes til bortskaffelse af materiale fra denne bestemte bedrift
- c) opfylde de almindelige betingelser i bilag XII, kapitel I

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- d) opfylde de relevante driftsbetingelser i bilag XII, kapitel II
 - e) opfylde kravene i bilag XII, kapitel IV, vedrørende restprodukter
 - f) opfylde kravene til temperaturmåling i bilag XII, kapitel V
 - g) opfylde betingelserne vedrørende unormale driftsforhold i bilag XII, kapitel VI.
4. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.
5. Kravene i stk. 2 og 3 kan ændres på baggrund af den videnskabelige udvikling efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

KAPITEL III

Uændret

GODKENDELSE AF KATEGORI 1- OG KATEGORI 2-FORARBEJDNINGSANLÆG, BIOGASANLÆG, KOMPOSTERINGSANLÆG OG OLIEKEMISKE ANLÆG

Artikel 10

Godkendelse af kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg

1. Medlemsstaterne godkender for hele eller en del af deres område et eller flere kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlæg til indsamling og forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale. En medlemsstat kan beslutte at udpege et kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlæg i en anden medlemsstat efter aftale med den pågældende medlemsstat.
2. For at kunne godkendes af myndighederne skal kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg:
- a) opfylde kravene i bilag III, kapitel I
 - b) håndtere, forarbejde og opbevare kategori 1- eller kategori 2-materiale i overensstemmelse med bilag III, kapitel II, og bilag IV, kapitel I
 - c) være valideret af myndighederne i overensstemmelse med bilag III, kapitel V
 - d) være undergivet virksomhedens egenkontrol som foreskrevet i artikel 22
 - e) kontrolleres af myndighederne i overensstemmelse med artikel 23

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- f) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter for de processer, der anvendes
 - g) sikre, at de forarbejdede produkter opfylder kravene i bilag IV, kapitel I.
3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 11

Godkendelse af oliekemiske anlæg

1. Oliekemiske anlæg skal godkendes af myndighederne.
2. For at kunne godkendes skal et oliekemisk anlæg:
 - a) forarbejde afsmeltet fedt i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i bilag IV, kapitel III
 - b) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter for de processer, der anvendes
 - c) føre en fortegnelse over de oplysninger, som er indhentet i henhold til litra b), således at de kan forelægges for myndighederne
 - d) være undergivet myndighedernes tilsyn, så det sikres, at den erhvervsdrivende eller virksomhedsbestyreren overholder kravene i denne forordning.

2. For at kunne godkendes skal et kategori 2-oliekemisk anlæg:

- a) forarbejde afsmeltet fedt fra kategori 2-materiale i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i bilag IV, kapitel III

Uændret

3. For at kunne godkendes skal et oliekemisk anlæg for kategori 3 forarbejde afsmeltet fedt, som udelukkende stammer fra kategori 3-materiale, og opfylde kravene til oliekemiske anlæg for kategori 2-materiale som anført i stk. 2.

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

4. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 12

Godkendelse af biogas- og komposteringsanlæg

1. Biogasanlæg og komposteringsanlæg, der forarbejder animalske biprodukter, skal godkendes af myndighederne.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. For at kunne godkendes skal biogasanlæg og komposteringsanlæg:

- a) opfylde kravene i bilag IV, kapitel II, litra A)
- b) håndtere og forarbejde animalske biprodukter i overensstemmelse med bilag IV, kapitel II, litra B) og C)
- c) kontrolleres af myndighederne
- d) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter
- e) sikre, at nedbrydningsaffald er i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i bilag IV, kapitel II, litra D).

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

*Artikel 13***Forsendelse af forarbejdede animalske biprodukter til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg eller til deponeringsanlæg**

1. Forarbejdede animalske biprodukter må kun sendes til bortskaffelse ved forbrænding, medforbrænding eller deponering, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) De forarbejdede animalske biprodukter:
 - i) skal transporteres i overdækkede plomberede containere eller køretøjer, der er forsynet med en tydelig påskrift med ordlyden »Ikke til foderbrug — Kun til forbrænding/medforbrænding/deponering«, alt efter tilfældet
 - ii) må kun sendes til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv .../EF [om forbrænding af affald], eller til deponeringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 1999/31/EF.
- b) Myndighederne på oprindelsesstedet skal underrette myndighederne på bestemmelsesstedet om afsendelsen af hver forsendelse.
- c) Myndighederne på bestemmelsesstedet skal underrette myndighederne på oprindelsesstedet om ankomsten af hver forsendelse.
- d) Myndighederne på bestemmelsesstedet skal sikre, at det udpegede forbrændings- eller deponeringsanlæg kun anvender det modtagne materiale til de tilladte formål og fører fuldstændige fortegnelser som dokumentation for, at denne forordning er blevet overholdt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Forarbejdede animalske biprodukter må kun sendes til andre medlemsstater med henblik på bortskaffelse ved forbrænding eller medforbrænding, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Bestemmelsesmedlemsstaten skal have tilladt, at det pågældende materiale modtages.
- b) De forarbejdede animalske biprodukter skal:
 - i) ledsages af et officielt certifikat som vist i bilag VII
 - ii) transporteres i overdækkede plomberede containere eller køretøjer, der er forsynet med en tydelig påskrift med ordlyden "Ikke til foderbrug - Kun til forbrænding eller medforbrænding", i givet fald på oprindelses-, bestemmelses- og transitmedlemsstaternes sprog
 - iii) sendes direkte til forbrændings- eller medforbrændingsanlægget.
- c) Medlemsstater, der sender forarbejdede animalske biprodukter til andre medlemsstater, skal via ANIMO-systemet underrette myndighederne på bestemmelsesstedet om alle afsendte forsendelser, og ANIMO-meddelelsen skal indeholde ordene »Ikke til foderbrug — Kun til forbrænding eller medforbrænding«.
- d) Bestemmelsesmedlemsstaterne skal via ANIMO-systemet underrette myndighederne på oprindelsesstedet om alle ankomne forsendelser.
- e) Bestemmelsesmedlemsstaterne skal sikre, at de udpegede anlæg på deres område kun anvender det modtagne materiale til de tilladte formål og fører fuldstændige fortegnelser som dokumentation for, at denne forordning er blevet overholdt.

KAPITEL IV

**AFSÆTNING AF FORARBEJDET ANIMALSK PROTEIN OG
ANDRE FODERMIDLER, FODER TIL SELSKABSDYR, TYGGEPINDE,
TYGGEBEN OG TEKNISKE PRODUKTER**

*Artikel 14***Generelle dyresundhedsbestemmelser**

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at animalske biprodukter og deraf afledte produkter, som omhandlet i bilag V og VI, ikke afsendes fra nogen bedrift beliggende i et område, der er omfattet af restriktioner på grund af udbrud af en sygdom, som den dyreart, hvoraf produktet er fremstillet, er modtagelig for, eller fra noget anlæg eller område, hvorfra flytning eller samhandel ville bringe den gældende dyresundhedsstatus for en medlemsstat eller for en del af en medlemsstats område i fare; dette gælder dog ikke, når produkterne behandles i overensstemmelse med denne forordning.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Ved de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal det sikres, at produkterne stammer fra dyr,

- a) der kommer fra en bedrift, et område eller et delområde eller, for så vidt angår akvakulturprodukter, fra et akvakulturbedrug, en zone eller en del af en zone, som ikke er undergivet dyresundhedsrestriktioner for de pågældende dyr og produkter, navnlig restriktioner fastlagt i forbindelse med sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, der er foreskrevet i EF-bestemmelserne eller vedtaget på grund af en alvorlig smitsom sygdom, som er anført i Rådets direktiv 92/119/EF⁽¹⁾.
- b) der ikke er blevet slået på en virksomhed, hvor der på slagtetidspunktet fandtes dyr inficeret med eller mistænkt for at være inficeret med en af de sygdomme, der er omfattet af de i litra a) nævnte bestemmelser.

3. På betingelse af, at de i stk. 2, litra a), nævnte sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger iagttages, er afsætning af uforarbejdede animalske biprodukter, der kommer fra et område eller et delområde, som er undergivet dyresundhedsrestriktioner, men som ikke er inficerede eller mistænkt for at være inficerede, tilladt, for så vidt følgende betingelser, alt efter tilfældet, er opfyldt:

- a) Produkterne skal være fremstillet, håndteret, transporteret og opbevaret adskilt fra eller på andre tidspunkter end produkter, der opfylder alle dyresundhedsbetingelser.
- b) Produkterne skal i overensstemmelse med denne forordning være behandlet på en måde, der er tilstrækkelig til at udelukke den pågældende dyresundhedsmæssige risiko, og behandlingen skal være foregået på en virksomhed, der er godkendt hertil af den medlemsstat, hvor dyresundhedsproblemet optrådte.
- c) Produkterne skal være identificeret korrekt.
- d) Dette stykke skal anvendes i overensstemmelse med bilag V og VI eller med de nærmere regler, der vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Der kan i særlige situationer indrømmes undtagelser fra første afsnit efter proceduren i artikel 33, stk. 2. I sådanne tilfælde skal der især tages hensyn til de foranstaltninger og undersøgelser af dyrene, der skal gennemføres, og til sygdommens særlige kendetegn hos de pågældende arter. Hvis sådanne undtagelser indrømmes, skal alle foranstaltninger, der er påkrævede for at sikre, at dyresundheden i EF beskyttes, vedtages efter nævnte procedure.

Artikel 15

Godkendelse af kategori 3-forarbejdningsanlæg

- 1. Kategori 3-forarbejdningsanlæg skal godkendes af myndighederne.

3. På betingelse af, at de i stk. 2, litra a), nævnte sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger iagttages, er afsætning af animalske biprodukter, og deraf afledte produkter, som omhandlet i bilag V og VI, der kommer fra et område eller et delområde, som er undergivet dyresundhedsrestriktioner, men som ikke er inficerede eller mistænkt for at være inficerede, tilladt, for så vidt følgende betingelser, alt efter tilfældet, er opfyldt:

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. For at kunne godkendes skal kategori 3-forarbejdningsanlæg:

- a) opfylde kravene i bilag III, kapitel I og II, og i bilag V
- b) håndtere, forarbejde og opbevare kategori 3-materiale i overensstemmelse med bilag V
- c) være valideret af myndighederne i overensstemmelse med bilag III, kapitel V
- d) være undergivet virksomhedens egenkontrol som omhandlet i artikel 22 og være undergivet myndighedernes tilsyn i overensstemmelse med artikel 23
- e) sikre, at de forarbejdede produkter opfylder kravene i bilag V, kapitel I.

- a) være beliggende fysisk adskilt fra anlæg for kategori 1- og 2-materiale og opfylde kravene i bilag III, kapitel I og II, og i bilag V
- b) kun håndtere, forarbejde og opbevare kategori 3-materiale i overensstemmelse med bilag V

Uændret

3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

*Artikel 16***Godkendelse af anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg**

1. Anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg skal godkendes af myndighederne.

2. For at kunne godkendes skal anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg:

- a) i overensstemmelse med de specifikke krav, der i bilag VI er fastsat for de produkter, anlægget fremstiller, forpligte sig til:
 - i) at overholde de specifikke produktionsbetingelser, der er fastsat i denne forordning
 - ii) at indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med de kritiske kontrolpunkter for de processer, der anvendes
 - iii) afhængigt af produkterne at udtage prøver til analyse i et laboratorium, som er anerkendt af myndighederne, således at det kan kontrolleres, om de i denne forordning opstillede normer er overholdt
 - iv) at føre en fortegnelse over de oplysninger, som er indhentet i medfør af nr. ii) og iii), således at de kan forelægges for myndighederne; kontrol- og testresultater skal opbevares i en periode på mindst to år

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- v) at underrette myndighederne, hvis det af resultatet af en laboratorieundersøgelse som omhandlet i nr. iii) eller af enhver anden for dem foreliggende oplysning fremgår, at der består en alvorlig fare for menneskers og dyrs sundhed
- vi) kun at afsende produkter, der ledsages af et handelsdokument med angivelse af produktets art og produktionsvirksomhedens navn og veterinære autorisationsnummer
- b) være undergivet myndighedernes tilsyn, så det sikres, at den erhvervsdrivende eller virksomhedsbestyreren overholder kravene i denne forordning.
3. Godkendelsen suspenderes straks, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Artikel 17

Afsætning af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler

Medlemsstaterne sørger for, at forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler kun afsættes, hvis de:

- a) er blevet fremstillet i et kategori 3-forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 15
- b) udelukkende er blevet fremstillet af kategori 3-materiale som nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a)-j)
- c) er blevet håndteret, forarbejdet, opbevaret og transporteret i overensstemmelse med bilag V
- d) er i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i bilag V.

Artikel 18

Afsætning af foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter

Medlemsstaterne sørger for, at foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter kun afsættes, hvis de:

- a) opfylder de særlige betingelser, der er fastlagt i bilag VI
- b) kommer fra virksomheder, der er godkendt og undergivet tilsyn i overensstemmelse med artikel 16.

Afsætning og eksport af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler

Medlemsstaterne sørger for, at forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler kun afsættes eller eksporteres, hvis de:

- a) er blevet fremstillet i et kategori 3-forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 15 og på en sådan måde, at det er muligt at undgå genanvendelse inden for samme art

Uændret

Afsætning og eksport af foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter

1. Medlemsstaterne sørger for, at foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter, bortset fra dem, der er nævnt i stk. 2 og 3, kun afsættes eller eksporteres, hvis de:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Medlemsstaterne sikrer, at organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er fremstillet af forarbejdede produkter, bortset fra dem, der er fremstillet af gylle og indhold fra fordøjelseskanalen, kun afsættes eller eksporteres, hvis de opfylder eventuelle krav, der er vedtaget efter proceduren i artikel 33, stk. 2, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

3. Medlemsstaterne sikrer, at fedtderivater, der er fremstillet af kategori 2-materiale, kun afsættes eller eksporteres, hvis de:

- a) er fremstillet i et kategori 2-oliekemisk anlæg, der er godkendt i henhold til artikel 11, af fedt, der er afsmeltet som følge af forarbejdning af kategori 2-materiale i et kategori 2-forarbejdningsanlæg, der er godkendt i henhold til artikel 10, efter en af forarbejdningsmetoderne 1-5
- b) er blevet håndteret, forarbejdet, oplagret og transporteret i henhold til bilag IV
- c) opfylder de særlige krav i bilag IV

Artikel 19

Uændret

Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 10 i direktiv 90/425/EØF finder anvendelse på de produkter, som er omfattet af bilag V og VI til denne forordning.

Artikel 20

Organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler**Restriktioner for anvendelse**

1. Følgende anvendelse af animalske biprodukter og produkter afledt heraf er forbudt:

- a) fodring af en dyreart med forarbejdet animalsk protein afledt af kroppe eller dele af kroppe af dyr af samme art
- b) fodring af opdrættede dyr, bortset fra pelsdyr, med køkken- og madaffald eller fodermidler, der indeholder eller er afledt af køkken- eller madaffald
- c) spredning af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, bortset fra gylle, på græsningsarealer.

Det er forbudt at sprede organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, bortset fra gylle, på græsningsarealer.

2. Reglerne for gennemførelse af denne artikel, herunder reglerne vedrørende kontrolforanstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Der kan undtages fra stk. 1, litra a), for fisk og pelsdyr efter samme procedure, efter høring af den relevante videnskabelige komité.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL V

Uændret

UNDTAGELSER

Artikel 21

Undtagelsesbestemmelser

1. Medlemsstaterne kan under myndighedernes tilsyn tillade:

- a) anvendelse af animalske biprodukter i forbindelse med diagnosticering, undervisning og forskning
- b) anvendelse af animalske biprodukter til konserveringsformål i tekniske anlæg, der er godkendt hertil i overensstemmelse med artikel 16
- c) anvendelse i overensstemmelse med de i bilag IX fastsatte bestemmelser af kategori 2-materiale, hvis materialet kommer fra dyr, der ikke er blevet aflivet og ikke er døde på grund af forekomst af eller mistanke om forekomst af en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr, og af kategori 3-materiale som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a) - j), til fodring af
 - i) dyr i zoologiske haver
 - ii) cirkusdyr
 - iii) andre krybdyr end dyr i zoologiske haver og cirkusdyr
 - iv) pelsdyr
 - v) vildt af udryddelsestruede arter
 - vi) vildt af enhver art, hvis det er nødvendigt på grund af vanskelige ernæringsbetingelser eller af hensyn til udarbejdelse af dokumentationsmateriale
 - vii) anerkendte kenneler/hundekobler
 - viii) maddiker til agn.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de gør brug af undtagelserne i stk. 1, og meddeler den, hvilke kontrolforanstaltninger de iværksætter for at undgå, at sådanne animalske biprodukter anvendes til formål, der ikke er tilladte.

3. Hver medlemsstat opstiller en liste over brugere og samlecentraler, der inden for dens område er godkendt og registreret i medfør af stk. 1, litra c). Hver bruger og samlecentral skal tildeles et officielt nummer i kontroløjemed og for at gøre det muligt at spore de pågældende produkters oprindelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

Tilsynet med brugeres og samlecentralers lokaliteter varetages af myndighederne, som på ethvert tidspunkt skal have fri adgang til alle dele af de pågældende lokaliteter for at kunne kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), opfyldes.

Hvis det ved en sådan kontrol viser sig, at nævnte betingelser ikke er opfyldt, træffer myndighederne de fornødne foranstaltninger.

4. Detaljerende regler om kontrolforanstaltninger kan vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 21a

Undtagelser vedrørende bortskaffelse af animalske biprodukter

1. Myndighederne kan om nødvendigt beslutte
 - a) at døde selskabsdyr, undtagen de i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), nævnte, kan bortskaffes direkte som affald ved nedgravning
 - b) at følgende animalske biprodukter, som stammer fra fjerntliggende områder, kan bortskaffes som affald ved nedgravning på stedet:
 - i) kategori 1-materiale, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii)
 - ii) kategori 2-materiale
 - iii) kategori 3-materiale
 - c) at animalske biprodukter kan bortskaffes som affald ved forbrænding eller nedgravning på stedet i tilfælde af udbrud af en af de sygdomme, der er opført på liste A fra Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE), hvis myndighederne afviser transport til det nærmeste forbrændings- eller forarbejdningsanlæg på grund af fare for spredning af sundhedsrisici, eller fordi sygdomsudbredelse har ført til manglende kapacitet i de pågældende anlæg.
2. Der kan ikke undtages for kategori 1-materiale, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i).
3. Kategori 1-materiale, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii), kan kun brændes eller nedgraves i overensstemmelse med stk. 1, litra b) eller c), hvis myndighederne tillader og fører tilsyn med den anvendte metode og har forvisset sig om, at den udelukker enhver risiko for overførsel af TSE.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om
- a) hvilken brug de gør af mulighederne i stk. 1, litra b), med hensyn til kategori 1- og kategori 2-materiale
 - b) hvilke områder de klassificerer som fjerntliggende områder med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), og grunden til denne klassificering.
5. Myndighederne træffer de fornødne foranstaltninger
- a) for at sikre, at forbrænding eller nedgravning af animalske biprodukter ikke er til fare for dyrs eller menneskers sundhed
 - b) for at undgå henkastning, dumpning eller ukontrolleret bortskaffelse af animalske biprodukter.

Uændret

KAPITEL VI

KONTROL, DER SKAL FORETAGES I ANLÆG FOR MELLEMPRODUKTER OG FORARBEJDNINGSANLÆG

Artikel 22

Anlæggenes egenkontrol

1. Den, der driver eller ejer anlæg for mellemprodukter eller forarbejdningsanlæg, eller vedkommendes repræsentant er ansvarlig for, at der træffes alle de fornødne foranstaltninger for at opfylde kravene i denne forordning, og skal især:

- a) fastslå og føre kontrol med de kritiske punkter i anlæggene
- b) indføre og iværksætte metoder for tilsyn og kontrol med disse kritiske punkter
- c) i forarbejdningsanlæg udtage repræsentative prøver fra hvert forarbejdet parti for at kontrollere, at de i denne forordning opstillede normer for produkterne og de i EF-bestemmelserne fastsatte grænseværdier for restkoncentrationer af fysisk-kemiske stoffer overholdes
- d) registrere og i en periode på mindst to år opbevare resultaterne af den kontrol og de prøver, der er omhandlet i litra b) og c), således at de kan forelægges for myndighederne

1. Den, der driver eller ejer anlæg for mellemprodukter eller forarbejdningsanlæg, eller vedkommendes repræsentant er ansvarlig for, at der træffes alle de fornødne foranstaltninger for at opfylde kravene i denne forordning. Vedkommende skal indføre, iværksætte og opretholde en permanent procedure, der er udviklet i overensstemmelse med principperne i HACCP-systemet (Hazard Analysis Critical Control Point System). Vedkommende skal især:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

e) indføre en ordning, der for hvert afsendt parti gør det muligt at fastslå tidspunktet for dets fremstilling.

2. Hvis undersøgelsesresultaterne for prøver, der er udtaget i henhold til stk. 1, litra c), ikke opfylder bestemmelserne i denne forordning, skal forarbejdningsanlæggets driftsleder:

- a) straks give myndighederne meddelelse herom
- b) fastslå årsagerne til den manglende opfyldelse af bestemmelserne
- c) sørge for, at materiale, som mistænkes for eller vides at være kontamineret, ikke fjernes fra anlægget, før det er blevet omforarbejdet under myndighedernes direkte tilsyn og officielt ved prøveudtagning er blevet kontrolleret for at sikre, at det er i overensstemmelse med de normer, der er fastlagt i denne forordning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

*Artikel 23***Officiel kontrol**

1. Myndighederne skal med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med bilag III, kapitel IV, foretage kontrol af og føre tilsyn med anlæg for mellemprodukter og forarbejdningsanlæg.

2. Kontrol- og tilsynshyppigheden afpasses efter anlæggets størrelse, den type produkter der fremstilles, risikovurderingen og de afgivne garantier i forbindelse med iværksættelsen af systemet for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (Hazard Analysis Critical Control Points).

3. Hvis det ved myndighedernes kontrol viser sig, at ikke alle kravene i denne forordning opfyldes, træffer myndighederne de nødvendige foranstaltninger. Producenten skal, såfremt bestemmelserne i denne artikel om de mikrobiologiske normer samt om de forskellige typer af mikrobiologisk kontrol ikke er overholdt:

- a) straks meddele myndighederne alle nærmere oplysninger om prøvens art og det parti, som den er udtaget af
- b) forarbejde eller omforarbejde det kontaminede parti under myndighedernes tilsyn
- c) intensivere prøveudtagningen og kontrollen med produktionen
- d) gennemgå de fortegnelser over uforarbejdede animalske biprodukter, der er relevante for den undersøgte prøve
- e) sørge for hensigtsmæssige dekontaminerings- og rengøringsprocedurer for anlægget.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

*Artikel 24***Hyppigheden af kontrol og mikrobiologiske analyser**

1. De nærmere bestemmelser om og hyppigheden for den i artikel 22 og 23 omhandlede kontrol vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

2. Referencemetoderne for de mikrobiologiske undersøgelser vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

*Artikel 25***Liste over godkendte anlæg**

Hver medlemsstat udarbejder en liste over de anlæg på dens område, der er godkendt i henhold til artikel 9 - 12 og artikel 15 og 16. Hvert anlæg tildeles et officielt nummer, som identificerer anlægget med hensyn til arten af dets aktiviteter.

Medlemsstaterne sender denne liste samt ajourføringerne heraf til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen.

KAPITEL VII

EF-KONTROL*Artikel 26***EF-kontrol**

1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder kontrol på stedet og systemrevision af alle produktions-, afsætnings- og bortskaffelsesled for animalske biprodukter og deraf afledte produkter samt af myndighedernes organisation og virkemåde i medlemsstaterne for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, af bestemmelser vedtaget i henhold hertil samt af eventuelle beskyttelsesforanstaltninger.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

EF-KONTROL I MEDLEMSSTATERNE

Uændret

1. Eksperty fra Kommissionen kan, for så vidt det er nødvendigt for den ensartede anvendelse af denne forordning, i samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foretage kontrol på stedet. Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder eksperterne al den bistand, de behøver for at kunne udføre deres opgaver. Kommissionen underretter myndighederne om resultaterne af denne kontrol.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om samarbejde med de nationale myndigheder, vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL VIII

Uændret

**BESTEMMELSER OM INDFØRSEL TIL EF AF VISSE ANIMALSKE
BIPRODUKTER OG DERAFF AFLEDTE PRODUKTER***Artikel 27***Almindelige bestemmelser**

Bestemmelserne om indførsel fra tredjelande af fodermidler som omhandlet i bilag V og foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter som omhandlet i bilag VI må ikke være gunstigere eller mere ugunstige end dem, der gælder for fremstilling og afsætning af tilsvarende EF-produkter.

Bestemmelserne om indførsel fra tredjelande af produkter som omhandlet i bilag V og foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter som omhandlet i bilag VI må ikke være gunstigere eller mere ugunstige end dem, der gælder for fremstilling og afsætning af tilsvarende EF-produkter.

Dog kan der på særlige betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2, gives tilladelse til indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf, der stammer fra dyr, som er blevet behandlet med visse stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF.

Dog kan der på særlige betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2, og for så vidt de pågældende råvarer er mærket, gives tilladelse til indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf, der stammer fra dyr, som er blevet behandlet med visse stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF.

*Artikel 28***Forbud**

Indførsel af animalske biprodukter og deraff afledte produkter til EF er forbudt, medmindre indførslen finder sted i overensstemmelse med denne forordning.

Uændret

*Artikel 29***Overholdelse af EF-bestemmelserne**

1. De i bilag V og VI omhandlede produkter må kun indføres til EF, hvis de opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2-5.

2. De i bilag V og VI omhandlede produkter skal, medmindre andet er anført i nævnte bilag, hidrøre fra et tredjeland eller en del af et tredjeland, der er opført på en liste, som udarbejdes og ajourføres efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Listen kan kombineres med andre lister, der er opstillet af hensyn til folke- og dyresundheden. Ved udarbejdelse af listen skal der især tages hensyn til:

- a) tredjelandets lovgivning
- b) myndighedernes og kontroltjenesternes opbygning i tredjelandet, disses beføjelser og det tilsyn, de er undergivet, samt deres muligheder for effektivt at føre kontrol med anvendelsen af den gældende lovgivning

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) de faktiske dyresundhedsbetingelser for produktion, fremstilling, håndtering, opbevaring og forsendelse af animalske produkter til EF
- d) de garantier, som tredjelandet kan give med hensyn til opfyldelse af de relevante sundhedsbetingelser
- e) erfaringen med afsætningen af produktet fra tredjelandet og resultaterne af den foretagne importkontrol
- f) resultaterne af eventuelle EF-inspektioner i tredjelandet
- g) den sundhedsstatus, som husdyrbestanden, andre husdyr og vildtbestanden i tredjelandet har, navnlig med hensyn til eksotiske dyresygdomme og generelle sundhedsforhold i landet, der eventuelt kan udgøre en fare for folke- eller dyresundheden i EF
- h) den regelmæssighed og hurtighed, hvormed tredjelandet giver oplysning om forekomst på dets område af infektiøse eller smitsomme dyresygdomme, navnlig sygdomme opført på liste A og B fra Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE), eller, for akvakulturdyrs vedkommende, anmeldelsespligtige sygdomme opført i OIE's sundhedskodeks for akvakulturdyr
- i) de bestemmelser, der i tredjelandet gælder for forebyggelse og bekæmpelse af infektiøse eller smitsomme dyresygdomme, og anvendelsen heraf, herunder også bestemmelser om indførsel fra andre lande.

3. De i bilag V omhandlede produkter skal hidrøre fra virksomheder, der er opført på en EF-liste, som fastlægges efter proceduren i artikel 33, stk. 2, på grundlag af en meddelelse fra tredjelandets myndigheder til Kommissionen, ved hvilken de erklærer, at de pågældende anlæg opfylder EF-kravene og er undergivet tilsyn af en officiel kontrolteneste i tredjelandet.

Godkendte lister ændres således:

- a) Kommissionen giver medlemsstaterne underretning om de af det pågældende tredjeland foreslåede ændringer af listerne over virksomheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af ændringsforslagene.
- b) Medlemsstaterne kan inden for en periode på syv arbejdsdage fra modtagelsen af ændringerne af de i litra a) nævnte lister over virksomheder over for Kommissionen skriftligt fremsætte deres eventuelle bemærkninger hertil.
- c) Hvis mindst en medlemsstat fremsætter skriftlige bemærkninger, giver Kommissionen inden for en frist på fem arbejdsdage medlemsstaterne underretning herom, ligesom den sætter dette punkt på dagsordenen for det næste møde i Den Stående Veterinærkomité, med henblik på afgørelse efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

d) Hvis der ikke inden for den i litra b) nævnte frist er modtaget nogen bemærkninger fra medlemsstaterne, anses ændringerne af listen for at være accepteret af medlemsstaterne. Kommissionen giver inden for en frist på fem arbejdsdage medlemsstaterne underretning herom, og indførsel fra sådanne virksomheder tillades fem arbejdsdage efter, at medlemsstaterne har modtaget denne underretning.

4. De i bilag VI omhandlede produkter skal hidrøre fra virksomheder, der er godkendt og registreret af myndighederne i tredjelandet.

5. Forsendelser af produkter som omhandlet i bilag V og VI skal, medmindre andet er anført i nævnte bilag, være ledsaget af et sundhedscertifikat, der er udformet som vist i bilag X, og som attesterer, at produkterne opfylder de betingelser, der følger af nævnte bilag, og at de hidrører fra virksomheder, som sikrer opfyldelsen af disse betingelser.

*Artikel 30***Ligestilling**

1. Efter proceduren i artikel 33, stk. 2, kan anerkendes de sundhedsforanstaltninger, som et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller et område i et tredjeland anvender for produktion, fremstilling, håndtering, opbevaring og transport af en eller flere kategorier af de i bilag V og VI omhandlede produkter, som foranstaltninger, der frembyder tilsvarende garantier som dem, der anvendes i EF, hvis tredjelandet forelægger objektive beviser herfor.

Beslutningen skal indeholde de betingelser, der gælder for indførslen af animalske biprodukter fra det område, tredjeland eller gruppe af tredjelande.

2. De i stk. 1 nævnte betingelser omfatter følgende:

- a) arten og indholdet af det sundhedscertifikat, der skal ledsage produktet
- b) særlige sundhedskrav, der gælder for indførsel til EF
- c) om nødvendigt nærmere bestemmelser om opstilling og ændring af lister over områder eller virksomheder, hvorfra indførsel er tilladt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

*Artikel 31***EF-kontrol og -systemrevision**

1. Ekspertes fra Kommissionen, eventuelt ledsaget af eksperter fra medlemsstaterne, kan foretage kontrol på stedet med henblik på:

- a) at opstille listen over tredjelande eller dele deraf og fastlægge betingelserne for indførsel

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) at kontrollere overholdelsen af:

- i) betingelserne for at blive optaget på en EF-liste over tredjelande
- ii) betingelserne for indførsel
- iii) betingelserne for anerkendelse af foranstaltninger som ligestillede
- iv) eventuelle nødforanstaltninger, der anvendes i henhold til EF-lovgivningen.

De eksperter fra medlemsstaterne, der er ansvarlige for denne kontrol, udpeges af Kommissionen.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol foretages på vegne af EF, som dækker omkostningerne i forbindelse hermed.

3. Hyppigheden af og proceduren for den i stk. 1 omhandlede kontrol kan vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

4. Hvis der ved kontrol som omhandlet i stk. 1 konstateres en alvorlig overtrædelse af sundhedsbestemmelserne, anmoder Kommissionen straks tredjelandet om at træffe de fornødne foranstaltninger, eller den suspenderer forsendelsen af produkter, og den giver straks medlemsstaterne underretning herom.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Ændring af bilagene og overgangsforanstaltninger

Bilagene kan ændres eller suppleres og eventuelle fornødne overgangsforanstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Når den relevante videnskabelige komité er blevet hørt om alle de spørgsmål, der kan have betydning for dyre- eller folkesundheden, kan bilagene ændres eller suppleres og eventuelle fornødne overgangsforanstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 33

Forskriftsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved artikel 1 i afgørelse 68/361/EØF.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er på femten dage.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 34

Høring af videnskabelige komitéer

De relevante videnskabelige komitéer kan høres om alle spørgsmål, som falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, og som kan få virkninger for dyre- eller folkesundheden.

Artikel 35

Meddelelse af nationale bestemmelser

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til nationale retsforskrifter, som de vedtager inden for denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 36

Finansieringsbestemmelser

Kommissionen udarbejder en rapport om den finansielle støtte i medlemsstaterne til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter, med særlig omtale af kategori 1- og kategori 2-materiale og ledsaget af de fornødne forslag.

Artikel 37

Ophævelse

Direktiv 90/667/EØF og beslutning 95/348/EF og 1999/534/EF ophæves.

Henvisninger til direktiv 90/667/EØF læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 38

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den skal gælde fra 1. februar 2003 ⁽¹⁾.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

De relevante videnskabelige komitéer skal høres om alle spørgsmål, som falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, og som kan få virkninger for dyre- eller folkesundheden.

Uændret

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til nationale retsforskrifter, som de vedtager inden for denne forordnings anvendelsesområde.

2. Medlemsstaterne underretter navnlig senest et år efter, at denne forordning er trådt i kraft, Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer for at sikre, at forordningen overholdes. På baggrund af de modtagne oplysninger forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsforslag.

Uændret

Den bringes i anvendelse seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen.

Uændret

⁽¹⁾ Denne dato er anført for at give en periode på 18 måneder til gennemførelsen af de nye bestemmelser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG I

DEFINITIONER

Gelatine: naturligt, opløseligt protein, geldannende eller ikke-geldannende, som er fremkommet ved delvis hydrolyse af kollagen fremstillet af knogler, huder, skind og sener fra dyr (herunder fisk og fjerkræ)

Uændret

Hydrolyseret protein: blandinger af polypeptider, peptider og aminosyrer fremstillet ved hydrolyse af kollagen

Huder og skind: alt kutant og subkutant væv

Garvning: hærkning af huder ved hjælp af vegetabiliske garvningsmidler, kromsalte eller andre stoffer, f.eks. aluminiumsalte, jernsalte, kiselsalte, aldehyder og kinoner, eller andre syntetiske hærkningsmidler

Forarbejdet foder til selskabsdyr: foder til selskabsdyr, bortset fra råfoder, der har gennemgået en behandling, som skal sikre dets stabilitet

Foder til selskabsdyr på dåse: varmebehandlet foder til selskabsdyr i en hermetisk lukket beholder

Hermetisk lukket beholder: beholder, der skal beskytte indholdet mod mikroorganismer

Råfoder til selskabsdyr: foder til selskabsdyr, som ikke er konserveret på anden måde end ved frysning, lynfrysning eller en tilsvarende behandling

Fiskemel: forarbejdet animalsk protein fra havdyr, undtagen havpattedyr

Blod: frisk fuldblod

Blodprodukter: afledte produkter af blod eller blodfraktioner, undtagen blodmel, der omfatter: tørret/frosset/flydende plasma, tørret fuldblod, tørrede/frosne/flydende røde blodlegemer eller fraktioner heraf og blandinger

Blodmel: blodprodukter, der er fremstillet af varmebehandlet blod i overensstemmelse med bilag V, kapitel II, og som er bestemt til foder eller gødningsstoffer

Blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug: blodprodukter bestemt til tekniske eller farmaceutiske formål

In vitro-diagnostikum: et færdigpakket produkt, brugsklar for den endelige bruger, der indeholder et blodprodukt og anvendes som henholdsvis reagens, reagensprodukt, kalibreringsmiddel, kit eller ethvert andet system, der benyttes alene eller sammen med noget andet, og som ud fra sin fremstilling er bestemt til anvendelse in vitro til undersøgelse af prøver fra mennesker eller dyr, bortset fra donororganer og -blod, med som eneste eller væsentligste formål at diagnosticere en fysiologisk tilstand, en helbredstilstand, en sygdom eller en genetisk abnormitet eller at bestemme risikofrihed og forenelighed med eventuelle reagenser

Laboratoriereagenser: et færdigpakket produkt, brugsklar for den endelige bruger, der indeholder et blodprodukt, og som ud fra sin fremstilling er bestemt til anvendelse på et laboratorium som reagens eller reagensprodukt og benyttes alene eller sammen med noget andet

OPRINDELIGT FORSLAG

Uforarbejdet uld, hår og børster: fåreuld, hår af drøvtyggere og svinebørster, der ikke er vasket industrielt eller produceret ved garvning

Uforarbejdede fjer og fjerdele: fjer og fjerdele, der ikke er blevet behandlet med vanddamp eller på nogen anden måde, der sikrer, at der ikke overføres patogener

Biavlsprodukter: honning, bivoks, »gelée royale«, propolis eller pollen, som hverken er bestemt til konsum eller til industriel brug.

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

HYGIEJNEKRAV VED INDSAMLING OG TRANSPORT AF ANIMALSKE BIPRODUKTER

1. Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kategori 1-, kategori 2- og kategori 3-materiale kan identificeres og fortsat er identificerbart under indsamlingen og transporten.	1. Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kategori 1-, kategori 2- og kategori 3-materiale og produkter afledt heraf kan identificeres og fortsat er identificerbare og holdes strengt adskilte under indsamlingen og transporten.
2. Animalske biprodukter skal indsamles og transporteres i egnede containere eller køretøjer, så lækage undgås. Containere og køretøjer skal være ordentligt tildækket. Kølevogne skal være indrettet på en sådan måde, at den påbudte temperatur kan holdes under hele transporten.	Uændret
3. Køretøjer, presenninger og genbrugscontainere skal rengøres og desinficeres efter hver brug og skal holdes rene.	
4. Hvis animalske biprodukter ikke transporteres direkte i løs afladning, skal oplysninger om oprindelsen og de animalske biprodukters betegnelse og art samt teksten »Animalske biprodukter — Ikke til konsum« med bogstaver af en højde på mindst 2 cm være angivet på en etiket, der er fæstnet til containeren, kartonerne eller anden anvendt emballage.	
5. Under transporten skal: a) uforarbejdede og forarbejdede animalske biprodukter og deraf fremstillede produkter være ledsaget enten: i) af et handelsdokument med angivelse af: — datoen for fjernelsen af materialet fra anlægget — beskrivelse af materialet med angivelse af dets klassifikation i overensstemmelse med denne forordning,	— beskrivelse af materialet med angivelse af dets kategori i overensstemmelse med denne forordning, dyreart, for så vidt angår kategori 3-materiale og deraf afledte forarbejdede produkter, der skal anvendes som fodermidler, samt eventuelt øremærkenummer — materialets art, undtagen hvis der er tale om gylle, som angives med teksten »animalske biprodukter — må ikke anvendes til konsum«

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- mængden af materialet
- materialets oprindelsessted
- transportørens navn og adresse
- modtagerens navn og adresse samt registreringsnummer
- hvis relevant:

I. oprindelsesanlæggets godkendelses- eller registreringsnummer

II. behandlingens art og behandlingsmetoder.

Handelsdokumentet skal udfærdiges i tre eksemplarer (en original og to kopier). Originaleksemplaret skal ledsage forsendelsen til det endelige bestemmelsessted og opbevares af modtageren, en kopi opbevares af producenten, og den anden kopi opbevares af transportøren.

eller

- ii) af et sundhedscertifikat udstedt og underskrevet af myndighederne, når dette udtrykkeligt er krævet i denne forordning.

Det handelsdokument og det sundhedscertifikat, der er nævnt i henholdsvis nr. i) og ii), skal opbevares i en periode på mindst to år, så de kan forelægges for myndighederne.

En model for det i nr. i), omhandlede handelsdokument eller det i nr. ii) omhandlede sundhedscertifikat kan fastlægges efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

6. Myndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger til kontrol med flytninger af uforarbejdede og forarbejdede animalske biprodukter og deraf afledte produkter ved at kontrollere, at der føres de foreskrevne fortegnelser, og at der forefindes de dokumenter, som skal ledsage disse produkter under transporten til bestemmelsesstedet, og om nødvendigt ved at foretage forsegling.

Uændret

7. Transport af animalske biprodukter bør ske ved passende temperatur for at undgå alle risici for dyrs eller menneskers sundhed.

8. Uforarbejdet kategori 3-materiale, som er bestemt til produktion af fodermidler eller foder til selskabsdyr, skal transporteres nedkølet eller nedfrosset, medmindre det forarbejdes inden 24 timer efter afsendelsen.

9. Kølevogne skal være indrettet på en sådan måde, at der kan holdes en korrekt temperatur under hele transporten.

BILAG III

GENERELLE HYGIEJNEKRAV FOR FORARBEJDNINGSANLÆG FOR ANIMALSKE BIPRODUKTER

KAPITEL I

Uændret

Generelle betingelser for godkendelse af forarbejdningsanlæg for animalske biprodukter

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

a) Forarbejdningsanlæggets lokaler skal på passende måde være adskilt fra hovedfærdselsårer og andre anlæg som f.eks. slagterier. Anlæg til forarbejdning af animalske biprodukter må ikke være anbragt samme sted som slagterier, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning. Uvedkommende personer og dyr må ikke have adgang til anlægget.

a) Forarbejdningsanlæggets lokaler skal på passende måde være adskilt fra hovedfærdselsårer og andre anlæg som f.eks. slagterier. Anlæg til forarbejdning af animalske biprodukter af kategori 1 og 2 må ikke være anbragt samme sted som slagterier, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning. Uvedkommende personer og dyr må ikke have adgang til anlægget.

b) Forarbejdningsanlægget skal have en »ren« og en »uren« afdeling med tilstrækkelig adskillelse mellem de to afdelinger. I den urene afdeling skal der være et overdækket sted til modtagelse af de animalske biprodukter, og den skal være indrettet således, at den er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes. Forarbejdningsanlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet.

Uændret

c) Forarbejdningsanlægget skal kunne fremstille varmt vand og damp i tilstrækkelig mængde til at kunne forarbejde de animalske biprodukter.

d) Den urene afdeling skal om fornødent have udstyr til findeling af de animalske biprodukter og udstyr til at overføre de findelte animalske biprodukter til forarbejdningssenheden.

e) Alle installationer, der anvendes til forarbejdning af animalske biprodukter, skal anvendes i overensstemmelse med kravene i kapitel II. Når der kræves varmebehandling, skal anlægget være udstyret med:

- måleudstyr til at overvåge temperaturen mod tiden og om nødvendigt trykket på kritiske punkter
- registreringsanordninger til løbende registrering af måleresultaterne
- et passende sikkerhedssystem til undgåelse af utilstrækkelig opvarmning.

f) For at forhindre, at det endelige produkt rekontamineres af uforarbejdede animalske biprodukter, der bringes ind i forarbejdningssenheden, skal den del af anlægget, hvor materiale afleveres til forarbejdning, være klart adskilt fra den del, der anvendes til forarbejdning af produktet og til oplagring af det forarbejdede produkt.

2. Forarbejdningsanlægget skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de køretøjer, containere og beholdere, som de animalske biprodukter modtages eller transporteres i, dog med undtagelse af skibe.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af hjulene på køretøjer, der forlader forarbejdningsanlæggets urene afdeling.
4. Forarbejdningsanlægget skal være forsynet med et system til bortledning af spildevand, som opfylder de af myndighederne stillede krav.
5. Forarbejdningsanlægget skal have eget laboratorium eller kunne benytte et eksternt laboratorium. Laboratoriet skal være udstyret til at kunne foretage de fornødne analyser og skal være godkendt af myndighederne.

KAPITEL II

Generelle hygiejnebetingelser

1. Animalske biprodukter skal forarbejdes hurtigst muligt efter ankomsten. De skal opbevares hensigtsmæssigt, indtil de forarbejdes.
2. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af animalske biprodukter, skal rengøres, vaskes og desinficeres, hver gang de har været benyttet. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af uforarbejdet materiale, skal rengøres i et særligt område. Dette område skal være beliggende eller indrettet på en sådan måde, at risikoen for kontaminering af forarbejdede produkter undgås.
3. Personer, der arbejder i den urene afdeling, må ikke have adgang til den rene afdeling, medmindre de skifter arbejdstøj og sko eller desinficerer sidstnævnte. Udstyr og redskaber må ikke bringes fra den urene afdeling til den rene afdeling. Der skal fastlægges en procedure for personalets bevægelser mellem de forskellige områder, hvor der foreskrives fodbad og hjulbad.
4. Spildevand, der stammer fra den urene afdeling, skal behandles på en sådan måde, at der ikke er nogen patogener tilbage.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 33, stk. 2, krav vedrørende behandlingen af spildevand fra forarbejdningsanlæg.

5. Der skal systematisk træffes forholdsregler mod fugle, gnavere, insekter og andre skadedyr. Der skal i den forbindelse anvendes et dokumenteret program for skadedyrsbekæmpelse.
6. Der skal fastlægges dokumenterede rengørelsesprocedurer for alle dele af virksomheden. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr og de fornødne rengøringsmidler til rådighed for rengøring.
7. Hygiejnekontrollen skal omfatte regelmæssige inspektioner af miljø og udstyr. Inspektionsplaner og -resultater skal dokumenteres.
8. Installationer og udstyr skal holdes i god stand, og måleudstyret skal kalibreres med regelmæssige mellemrum.
9. De forarbejdede animalske biprodukter skal håndteres og oplagres i forarbejdningsanlægget på en sådan måde, at rekontaminering ikke kan forekomme.

7. Hygiejnekontrollen skal omfatte regelmæssige inspektioner af miljø og udstyr. Inspektionsplaner og -resultater skal dokumenteres og opbevares i mindst to år.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL III

Forarbejdningsmetoder

Metode 1

Trykbehandling, kontinuerlig eller batch*Findeling*

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 50 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 50 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 50, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes til en kernetemperatur på over 133 °C i mindst 20 minutter uden afbrydelse ved et (absolut) tryk på mindst 3 bar frembragt ved hjælp af mættet damp⁽¹⁾; varmebehandlingen kan anvendes som eneste forarbejdning eller som sterilisationsfase før eller efter forarbejdningen.
3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.

Metode 2

Naturligt fedtstof, batch*Findeling*

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 150 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 150 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 150 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes til en kernetemperatur på over 100 °C i mindst 125 minutter, en kernetemperatur på over 110 °C i mindst 120 minutter og en kernetemperatur på over 120 °C i mindst 50 minutter.
3. Forarbejdningen skal foretages i et batchsystem.
4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

⁽¹⁾ »Mættet damp« betyder, at al luft er fjernet og erstattet af damp i hele sterilisationskammeret.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Metode 3

Naturligt fedtstof — kontinuerlig eller batch*Findeling*

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 30 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 30 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 30 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes til en kernetemperatur på over 100 °C i mindst 95 minutter, en kerntemperatur på over 110 °C i mindst 55 minutter og en kernetemperatur på over 120 °C i mindst 13 minutter.
3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.
4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

Metode 4

Tilsat fedtstof — kontinuerlig eller batch*Findeling*

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 30 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 30 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 30 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen placeres de animalske biprodukter i en beholder med tilsat fedtstof og opvarmes derefter til en kernetemperatur på over 100 °C i mindst 16 minutter, en kernetemperatur på over 110 °C i mindst 13 minutter, en kernetemperatur på over 120 °C i mindst 8 minutter og en kernetemperatur på over 130 °C i mindst 3 minutter.
3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.
4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Metode 5

Affedtning — kontinuerlig eller batch*Findeling*

1. Hvis partikelstørrelsen af de animalske biprodukter, der skal forarbejdes, er på over 20 mm, skal den mindskes ved hjælp af hensigtsmæssigt udstyr, som er indstillet til, at partikelstørrelsen efter findelingen ikke er på over 20 mm. Udstyret til nedbringelse af størrelsen skal kontrolleres dagligt og dets tilstand registreres. Hvis der ved kontrol konstateres partikler på over 20 mm, skal forarbejdningen standses, og den må først genoptages, efter at de fornødne reparationer er blevet foretaget.

Tid, temperatur og tryk

2. Efter findelingen skal de animalske biprodukter opvarmes, indtil de koagulerer, og derefter presses, så fedt og vand fjernes fra det proteinholdige materiale. Det proteinholdige materiale opvarmes derefter til en kerntemperatur på over 80 °C i mindst 120 minutter og en kerntemperatur på over 100 °C i mindst 60 minutter.
3. Forarbejdningen kan foretages i et batchsystem eller i et kontinuerligt system.
4. De animalske biprodukter kan koges, så de forskellige krav vedrørende tid/temperatur opfyldes samtidigt.

Metode 6

(Kun for animalske biprodukter af fisk) kombineret syrning og varmebehandling

1. De animalske biprodukter findeles til en størrelse på ... mm. De blandes derefter med myresyre, så pH-værdien nedsættes til ... Blandingen opbevares i ..., timer inden der foretages yderligere behandling.
2. Blandingen fyldes derefter i en varmeveksler og opvarmes til en kerntemperatur på ... °C i mindst ... minutter. Produktets gennemløb i varmeveksleren kontrolleres ved mekaniske ordrer, der begrænser bevægelsen på en sådan måde, at produktet ved varmebehandlingens afslutning har gennemgået en cyklus, der er tilstrækkelig både med hensyn til tid og temperatur.
3. Efter varmebehandling foretages en mekanisk adskillelse af produktet i væske, fedt og grever. For at opnå forarbejdet animalsk proteinkoncentrat pumpes væskefasen ind i to dampopvarmede varmevekslere med vakuumkamre, så vandindholdet fjernes i form af vanddamp. Greverne inkorporeres igen i proteinkoncentratet inden oplagringen.

Metode 7

Enhver forarbejdningsmetode, der er godkendt af myndighederne, og for hvilken det på en for myndighederne tilfredsstillende måde er godtgjort, at der i en periode på en måned dagligt er udtaget prøver i overensstemmelse med følgende mikrobiologiske normer:

1. Prøver af materialet udtaget direkte efter varmebehandling:

— *Clostridium perfringens*: Ingen i 1 g af produkterne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Prøver af materialet udtaget under oplagringen eller ved udlagringen fra forarbejdningsanlægget:

— *Salmonella*: Ingen i 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

— *Enterobacteriaceæ*: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ i 1 g

Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M , idet prøven stadig betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

Oplysninger om de kritiske kontrolpunkter, der godtgør, at det enkelte forarbejdningsanlæg opfylder de mikrobiologiske normer, registreres og opbevares, således at ejeren af eller den, der driver virksomheden, eller disses repræsentanter og myndighederne kan overvåge forarbejdningsanlæggets drift. De oplysninger, der skal registreres og overvåges, er partikelstørrelsen, den kritiske temperatur og, hvis det er relevant, den absolutte tid, trykprofilen, tilførselshastigheden for råvarer og recirkuleringsraten for fedt.

Disse oplysninger stilles på anmodning herom til rådighed for Kommissionen.

KAPITEL IV

Tilsyn med produktionen

1. Forarbejdningsanlæg skal være undergivet myndighedernes tilsyn, og disse skal påse, at forordningens krav overholdes, og navnlig:

a) kontrollere:

- i) de generelle hygiejnebetingelser for lokaler, udstyr og personale
- ii) effektiviteten af den egenkontrol, anlægget foretager i henhold til artikel 22, bl.a. ved gennemgang af resultaterne og prøveudtagning
- iii) produkternes tilstand efter forarbejdningen; analyserne og undersøgelserne foretages efter videnskabeligt anerkendte metoder, især dem der er fastsat i EF-bestemmelserne eller i mangel heraf i anerkendte internationale normer

iv) betingelserne for oplagring og transport

b) udtage de nødvendige prøver til laboratorieundersøgelser

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) udføre enhver anden kontrol, der skønnes nødvendig for overholdelsen af denne forordning.
2. Myndighederne skal på ethvert tidspunkt have fri adgang til alle dele af de forarbejdningsanlægget samt til fortegnelser og handelsdokumenter eller sundhedscertifikater, så de kan kontrollere, at betingelserne i denne forordning nøje overholdes.

KAPITEL V

Valideringsprocedurer

Forarbejdningsanlægget skal valideres af myndighederne efter følgende procedurer, idet der i det mindste skal tages hensyn til følgende indikatorer:

- a) Beskrivelse af processen (ved hjælp af et procesdiagram).
- b) Identifikation af kritiske kontrolpunkter, herunder forarbejdningshastigheden for kontinuerlige systemer.
- c) Overholdelse af de særlige forarbejdningskrav, der er fastsat i denne forordning.
- d) Opfyldelse af følgende krav:
- Partikelstørrelse for batchtryk og kontinuerlige processer. Partikelstørrelsen bestemmes af hakkemaskinens hullskiveboringer eller spalteåbningen.
 - Temperatur, tryk, forarbejdningstid og forarbejdningshastighed (kun for kontinuerlige systemer):

I. Batchtryksystem:

- Temperaturen skal overvåges med et fast termoelement, og den skal afbildes mod tiden.
- Trykfasen skal overvåges med en fast trykmåler. Trykket skal afbildes mod tiden.
- Forarbejdningstiden skal fremgå af tid/temperatur- og tid/tryk-diagrammerne. Termoelementet og trykmåleren skal kalibreres mindst en gang om året.

II. Kontinuerligt tryksystem:

- Temperatur og tryk skal overvåges med termoelementer eller en infrarød temperaturføler og trykmålere, der anvendes bestemte steder i hele processystemet på en sådan måde, at temperatur og tryk opfylder de foreskrevne betingelser inden i hele det kontinuerlige system eller i et afsnit af systemet. Temperatur og tryk skal afbildes mod tiden.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- Resultaterne af målingen af minimumsopholdstiden inden i hele den relevante del af det kontinuerlige system, hvor temperatur og tryk opfylder de foreskrevne betingelser, skal forelægges for myndighederne; der anvendes uopløselige markører (f.eks. mangandioxid) eller en metode, som giver tilsvarende garantier. Præcise målinger og kontrol af forarbejdningshastigheden er af allerstørste vigtighed og skal under valideringstesten kontrolleres i forhold til et kritisk kontrolpunkt, som kan overvåges kontinuerligt, som f.eks.:
 - fødesneglens omdrejninger pr. minut (omdr./min.), eller
 - elektrisk effekt (ampere ved en given spænding), eller
 - fordampnings-/fortætningshastighed, eller
 - antal pumpeslag pr. tidsenhed.

Alt udstyr til måling og overvågning skal kalibreres mindst en gang om året.

Valideringsprocedurerne skal gentages med mellemrum, eller når myndighederne finder det nødvendigt, og under alle omstændigheder hver gang der foretages væsentlige ændringer af processen (dvs. ændringer med hensyn til maskiner, råvarer osv.).

Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 33, stk. 2, valideringsprocedurer på grundlag af kontrolmetoder.

BILAG IV

**HYGIEJNEKRAV VEDRØRENDE FORARBEJDNING OG BORTSKAFFELSE AF ANIMALSKE BIPRODUKTER
BESTEMT FOR BIOGAS- ELLER KOMPOSTERINGSANLÆG ELLER FOR OLIEKEMISKE ANLÆG**

KAPITEL I

Uændret

Særlige betingelser for forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale

Betingelser for godkendelse af kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlæg

Ud over de generelle krav, der er fastlagt i bilag III, gælder følgende:

1. Anlæg til forarbejdning af kategori 1-materiale må ikke være anbragt samme sted som anlæg til forarbejdning af kategori 2-materiale, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning.
2. Uanset ovenstående punkt kan medlemsstaterne dog tillade, at et kategori 2-forarbejdningsanlægs faciliteter
 - i) midlertidigt anvendes til forarbejdning af kategori 1-materiale, hvis en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel på kategori 1-forarbejdningsanlæg, eller
 - ii) vedvarende anvendes til forarbejdning af kategori 1-materiale, hvis den supplerende kapacitet, der er nødvendig for at kunne godkende anlæg til bestemte formål, ikke findes,

2. Myndighederne kan dog give tilladelse til, at et kategori 2-forarbejdningsanlæg midlertidigt anvendes til forarbejdning af kategori 1-materiale, hvis en epizooti fører til kapacitetsmangel på kategori 1-forarbejdningsanlæg. Myndighederne skal godkende kategori 2-forarbejdningsanlæggene på ny, inden de igen forarbejder kategori 2-materiale.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

dog kun på følgende betingelser:

- Anlægget skal være under permanent offentligt tilsyn.
- Al aflæsning, forarbejdning, oplagring eller anden håndtering af kategori 1-materiale skal foregå under offentligt tilsyn.
- Kategori 1-materiale skal opbevares i fuldstændigt separate lokaler eller på et separat modtagelsesområde.
- Kategori 1-materiale skal forarbejdes i separate lokaler under anvendelse af separate installationer og separat udstyr, undtagen hvis
 - i) forarbejdningen foregår i fuldstændigt lukkede anlæg eller med udstyr, der kun anvendes til dette formål, eller
 - ii) det parti kategori 2-materiale, der forarbejdes umiddelbart efter forarbejdning af kategori 1-materiale, betragtes som kategori 1-materiale.
- Det forarbejdede kategori 1-materiale skal opbevares i et andet lokale eller i særskilte beholdere og mærkes på passende måde. Lokalet eller de særskilte beholdere skal forsegles af myndighederne, når en repræsentant for disse ikke er til stede.
- Kategori 2-forarbejdningsanlæg, der midlertidigt eller vedvarende har forarbejdet kategori 1-materiale, skal grundigt rengøres og desinficeres på en af myndighederne godkendt måde, inden de forarbejder materiale af en højere sundhedskategori.

Forarbejdningsnormer

Uændret

3. Animalske biprodukter, bortset fra afsmeltet fedt af kategori 2-materiale bestemt for et oliechemisk anlæg, skal forarbejdes i overensstemmelse med
- forarbejdningsmetode 1, hvis der er tale om kategori 2-materiale, bortset fra gylle og indhold fra fordøjelseskanalen fra pattedyr, bestemt for biogas- eller komposteringsanlæg eller til anvendelse som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler, og kategori 1- og kategori 2-materiale bestemt for deponeringsanlæg
 - en af de i bilag III, kapitel III, anførte forarbejdningsmetoder, hvis der er tale om kategori 1- eller kategori 2-materiale bestemt til forbrænding eller medforbrænding.

Krav til produkterne efter forarbejdningen

4. Efter forarbejdningen skal produkterne varigt farves eller mærkes, under anvendelse af en ordning, der er godkendt af myndighederne. Kommissionen fastlægger de nærmere regler for nævnte ordning efter proceduren i artikel 33, stk. 2.
5. Prøver, der direkte efter varmebehandlingens afslutning udtages af forarbejdede animalske biprodukter, som er bestemt for biogas-, komposterings- eller deponeringsanlæg eller til anvendelse som organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler, skal være fri for varmeresistente patogene bakteriesporer (ingen *Clostridium perfringens* i 1 g af produktet).

4. Efter forarbejdningen skal produkterne varigt farves eller mærkes, når det er teknisk muligt med en lugt, under anvendelse af en ordning, der er godkendt af myndighederne. Kommissionen fastlægger de nærmere regler for nævnte ordning efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL II

Særlige krav for biogas- og komposteringsanlæg**A. Betingelser for godkendelse af biogas- og komposteringsanlæg, der behandler animalske biprodukter**

1. Biogasanlæg skal være udstyret med:

- a) en pasteuriserings-/hygiejneenhed, som ikke kan omgås, hvor det forarbejdede kategori 2-materiale eller det uforarbejdede kategori 3-materiale varmebehandles, inden det kommer ind i biogasreaktoren; denne enhed skal være forsynet med:

- udstyr til overvågning af temperaturen mod tiden
- registreringsanordninger til løbende registrering af måleresultaterne
- et passende sikkerhedssystem til undgåelse af utilstrækkelig opvarmning

- b) hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af køretøjer og containere, når de forlader biogasanlægget.

2. Komposteringsanlæg skal være udstyret med:

- a) en lukket komposteringsreaktor forsynet med:

- udstyr til overvågning af temperaturen mod tiden
- registreringsanordninger til løbende registrering af måleresultaterne
- et passende sikkerhedssystem til undgåelse af utilstrækkelig opvarmning

- b) hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af køretøjer og containere, som transporterer ubehandlede animalske biprodukter.

3. Biogas- og komposteringsanlæg skal have eget laboratorium eller kunne benytte et laboratorium, der er udstyret til at foretage de fornødne analyser.

B. Særlige hygiejnebetingelser

- 1. I et biogas- eller komposteringsanlæg må der kun behandles kategori 2-materiale, der har gennemgået forarbejdningsmetode 1 i et kategori 2-forarbejdningsanlæg, og kategori 3-materiale.

- 2. Animalske biprodukter som omhandlet i punkt 1 skal behandles hurtigst muligt efter ankomsten. De skal opbevares hensigtsmæssigt, indtil de behandles.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af animalske biprodukter, skal rengøres, vaskes og desinficeres, hver gang de har været benyttet. Containere, beholdere og køretøjer, der er anvendt til transport af ubehandlet materiale, skal rengøres i et særligt område. Dette område skal være beliggende eller indrettet på en sådan måde, at risikoen for kontaminering af behandlede produkter undgås.
4. Der skal systematisk træffes forholdsregler mod fugle, gnavere, insekter og andre skadedyr. Der skal i den forbindelse anvendes et dokumenteret program for skadedyrsbekæmpelse.
5. Der skal fastlægges dokumenterede rengørelsesprocedurer for alle dele af virksomheden. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr og de fornødne rengøringsmidler til rådighed for rengøring.
6. Hygiejnekontrollen skal omfatte regelmæssige inspektioner af miljø og udstyr. Inspektionsplaner og -resultater skal dokumenteres.
7. Anlæg og udstyr skal holdes i god stand, og måleudstyret skal kalibreres med regelmæssige mellemrum.
8. Nedbrydningsaffald skal håndteres og oplagres i anlægget på en sådan måde, at rekontaminering ikke kan forekomme.

C. Varmebehandlingskrav

1. Animalske biprodukter, der anvendes som råvare i et biogas-anlæg, skal undergå en behandling, der opfylder følgende minimumskrav:
 - a) maksimal partikelstørrelse inden de kommer ind i pasteuriseringsenheden: 12 mm
 - b) minimumstemperatur i alt materiale i pasteuriseringsenheden: 70 °C
 - c) minimumstid i pasteuriseringsenheden uden afbrydelse: 60 minutter
2. Animalske biprodukter, der anvendes som råvare i et komposteringsanlæg, skal undergå en behandling, der opfylder følgende minimumskrav:
 - a) maksimal partikelstørrelse inden de kommer ind i komposteringsreaktoren: 12 mm
 - b) minimumstemperatur i alt materiale i reaktoren: 70 °C
 - c) minimumstid i reaktoren ved 70 °C (alt materiale): 60 minutter

D. Krav vedrørende nedbrydningsaffald og kompost

Prøver af nedbrydningsaffald eller kompost, der udtages under oplagringen eller ved udlagringen fra biogas- eller komposteringsanlægget, skal være i overensstemmelse med følgende normer:

Salmonella: Ingen i 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 i 1 g

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Hvor:

- n = antallet af prøveenheder, som prøven består af
- m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m
- M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover
- c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M , idet prøven stadig betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

KAPITEL III

Behandlingsnormer for yderligere forarbejdning af afsmeltet fedt fra drøvtyggere

1. Omestring eller hydrolyse ved mindst 200 °C under tilsvarende passende tryk i 20 minutter (glycerol, fedtsyrer og fedtsyreestere).
2. Forsæbning med NaOH 12M (glycerol og sæbe)
 - i en batchproces: ved 95 °C i tre timer,eller
 - i en kontinuerlig proces: ved 140 °C ved 2 bar (2 000 hPa) i otte minutter eller tilsvarende betingelser.

BILAG V

SÆRLIGE BETINGELSER FOR AFSÆTNING OG INDFØRSEL AF FORARBEJDET ANIMALSK PROTEIN OG ANDRE FODERMIDLER

KAPITEL 1

Uændret

Generelle krav*Betingelser for godkendelse af forarbejdningsanlæg*

Ud over de generelle krav, der er fastlagt i bilag III, gælder følgende:

1. Anlæg til forarbejdning af kategori 3-materiale må ikke være anbragt samme sted som anlæg til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, medmindre de befinder sig i en fuldstændig separat del af en bygning.
2. Uanset ovenstående punkt kan medlemsstaterne dog tillade, at et kategori 3-forarbejdningsanlægs faciliteter
 - i) midlertidigt anvendes til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, hvis en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel på kategori 1- eller kategori 2-forarbejdningsanlægget, eller
1. Anlæg til forarbejdning af kategori 3-materiale må ikke være anbragt samme sted som anlæg til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale.
2. Myndighederne kan dog give tilladelse til, at et kategori 3-forarbejdningsanlæg midlertidigt anvendes til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, hvis en epizooti fører til kapacitetsmangel på kategori 1- og kategori 2-forarbejdningsanlæg. Myndighederne skal godkende kategori 3-forarbejdningsanlæggene på ny, inden de igen forarbejder kategori 3-materiale.

OPRINDELIGT FORSLAG

- ii) vedvarende anvendes til forarbejdning af kategori 1- eller kategori 2-materiale, hvis den supplerende kapacitet, der er nødvendig for at kunne godkende anlæg til bestemte formål, ikke findes,

dog kun på følgende betingelser:

- Anlægget skal være under permanent offentligt tilsyn.
- Al aflæsning, forarbejdning, oplagring eller anden håndtering af kategori 1- eller kategori 2-materiale skal foregå under offentligt tilsyn.
- Kategori 1- og kategori 2-materiale skal opbevares i fuldstændigt separate lokaler eller på et separat modtagelsesområde.
- Kategori 1- og kategori 2-materiale skal forarbejdes i særskilte lokaler under anvendelse af særskilte anlæg og særskilt udstyr, undtagen hvis forarbejdningen finder sted i fuldstændig lukkede anlæg eller med udstyr, der udelukkende anvendes til dette formål.
- Det forarbejdede kategori 1 eller kategori 2-materiale, skal opbevares i et særskilt lokale eller i særskilte beholdere og mærkes på passende måde, og det må ikke være bestemt til foderbrug. Lokalet eller de særskilte beholdere skal forsegles af myndighederne, når en repræsentant for disse ikke er til stede.
- Kategori 3-forarbejdningsanlæg, der midlertidigt eller vedvarende har forarbejdet kategori 1- eller kategori 2-materiale, skal grundigt rengøres og desinficeres på en af myndighederne godkendt måde, inden de forarbejder materiale af en højere sundhedskategori.

2a. Kategori 3-forarbejdningsanlæg gennemfører før, under og efter forarbejdningen en streng adskillelse af materiale fra kvæg, svin og fjerkræ.

3. Kategori 3-forarbejdningsanlæg skal være forsynet med:

- a) udstyr til kontrol af tilstedeværelse af uvedkommende materiale, såsom emballage, metalstykker mv., i de uforarbejdede animalske biprodukter
- b) hvis myndighedernes regelmæssige eller konstante tilstedeværelse er nødvendig som følge af mængden af de behandlede varer, et tilstrækkeligt udstyret, aflåseligt lokale, der kun står til disposition for inspektionstjenesten.

Uændret

Særlige hygiejnekra v for forarbejdningsanlæg

Modtagelse af råvarer

4. Kun det kategori 3-materiale, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a)-l), må anvendes til fremstilling af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler.
5. Inden forarbejdningen skal animalske biprodukter kontrolleres for tilstedeværelsen af uvedkommende materiale. Dette skal i givet fald fjernes.

4. Kun det kategori 3-materiale, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a)-l), og som er holdt adskilt, hvad angår dyrearter, må anvendes til fremstilling af forarbejdet animalsk protein og andre fodermidler.
5. Inden forarbejdningen skal animalske biprodukter kontrolleres for tilstedeværelsen af uvedkommende materiale. Dette skal i givet fald fjernes straks.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Varmebehandlingsnormer

6. De kritiske kontrolpunkter, der er afgørende for omfanget af den varmebehandling, der anvendes ved forarbejdningen, skal fastlægges for hver forarbejdningsmetode som anført i bilag III, kapitel III. De kritiske kontrolpunkter kan omfatte:

- Råvarens partikelstørrelse
- Den opnåede temperatur ved varmebehandlingen
- Det tryk, råvaren udsættes for
- Varmebehandlingsens varighed eller tilførselshastigheden for kontinuerlige systemer
- Der skal for processen fastsættes minimumsværdier for hvert af de relevante kritiske kontrolpunkter.

7. Der skal opbevares fortegnelser, der viser, at minimumsværdierne for processen er opnået for hvert af de kritiske kontrolpunkter,

8. Der skal anvendes nøjagtigt kalibrerede temperaturmålere/-registreringsanordninger til løbende overvågning af forarbejdningsbetingelserne. Der skal føres fortegnelser over datoerne for kalibreringen af temperaturmålere/-registreringsanordninger.

9. Materiale, der ikke har fået den fastlagte varmebehandling (dvs. materiale, som er blevet fjernet ved opstarten, eller som er lækkeret fra kogeapparatet), skal på ny gennemgå varmebehandlingen eller indsamles og forarbejdes på ny.

Krav til produkterne efter forarbejdningen

10. Prøver af de endelige produkter, der udtages under oplagringen eller ved udlagringen fra forarbejdningsanlægget, skal være i overensstemmelse med følgende normer:

Salmonella: Ingen i 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

Enterobacteriaceæ: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ i 1 g

Hvor:

n =
antallet af prøveenheder, som prøven består af

m =
tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M =
maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c =
antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M , idet prøven stadig betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

Uændret

6. De kritiske kontrolpunkter, der er afgørende for omfanget af den varmebehandling, der anvendes ved forarbejdningen, skal fastlægges for hver forarbejdningsmetode som anført i bilag III, kapitel III. De kritiske kontrolpunkter skal mindst omfatte:

Uændret

7. Der skal opbevares fortegnelser i mindst to år, der viser, at minimumsværdierne for processen er opnået for hvert af de kritiske kontrolpunkter,

8. Der skal anvendes nøjagtigt kalibrerede temperaturmålere/-registreringsanordninger til løbende overvågning af forarbejdningsbetingelserne. Der skal føres fortegnelser, som opbevares i mindst to år, over datoerne for kalibreringen af temperaturmålere/-registreringsanordninger.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL II

Særlige betingelser for forarbejdet animalsk protein

Foruden de i kapitel I nævnte betingelser skal følgende betingelser være opfyldt:

Forarbejdningsnormer

1. Forarbejdet animalsk protein af pattedyr, bortset fra blodmel, skal være behandlet efter forarbejdningsmetode 1.
2. Blodmel og forarbejdet animalsk protein af andre dyr end pattedyr, bortset fra fiskemel, skal være behandlet efter en af de forarbejdningsmetoder, der er anført i bilag III, kapitel III.
3. Fiskemel skal være behandlet efter
 - i) en af de forarbejdningsmetoder, der er anført i bilag III, kapitel III, eller
 - ii) en metode og parametre, der sikrer, at det forarbejdede produkt er i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i kapitel I, punkt 10, i dette bilag.

Oplagring og forsendelse af forarbejdet animalsk protein

4. Forarbejdet animalsk protein skal pakkes og oplagres i nye eller steriliserede sække eller oplagres i siloer, der er konstrueret til dette formål.
5. Der skal træffes passende foranstaltninger for at minimere kondensering i siloer, transportbeholdere og elevatorer.
6. Produkter i transportbeholdere, elevatorer og siloer skal beskyttes mod tilfældig kontaminering.
7. Udstyr til behandling af forarbejdet animalsk protein skal holdes rent og tørt og være forsynet med hensigtsmæssige kontrolsteder, så det kan kontrolleres, at det er rent. Alle lagerfaciliteter skal regelmæssigt tømmes og renses under hensyntagen til produktionskravene.
8. Forarbejdet animalsk protein skal opbevares tørt. Lækager og kondensering i lagerområdet skal undgås.
9. Forarbejdet animalsk protein skal forsendes i forseglede nye sække eller i overdækkede bulkcontainere eller køretøjer.
10. Hvert køretøj skal kontrolleres og skal være rent og tørt, inden det læsses.

Indførsel af forarbejdet animalsk protein

11. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af forarbejdet animalsk protein, hvis:
 - det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del II, eller, hvis der er tale om fiskemel, på listen i bilag XI, del III

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
 - det er produceret i overensstemmelse med denne forordning
 - det ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 1.
12. For at forsendelser af forarbejdet animalsk protein ved indførsel kan overgå til fri omsætning i EF, skal myndighederne ved grænsekontrolstedet udtage prøver
- i) af hvert vareparti, der forsendes i løs afladning
 - ii) stikprøvevis af forsendelser, som er emballeret på fremstillingsvirksomheden.
13. Medlemsstaterne kan nøjes med at foretage stikprøvekontrol af forsendelser i løs afladning hidrørende fra et tredjeland, for hvilket de seneste seks på hinanden følgende prøver har været negative. Viser et kontrolresultat sig at være positivt, skal oprindelseslandets myndigheder underrettes herom, for at de kan træffe passende foranstaltninger til afhjælpning af forholdet. Indførselslandets kontrolmyndigheder skal underrettes om de foranstaltninger, der træffes. Viser endnu et resultat sig at være positivt, for så vidt angår samme oprindelsesland, skal der herefter foretages kontrol af hver enkelt forsendelse fra det pågældende land, indtil betingelsen i første punktum på ny er opfyldt.
14. Medlemsstaterne skal opbevare en oversigt over resultaterne af kontrollen af de forsendelser, som der er udtaget prøver af.
15. Hvis resultatet af salmonellaundersøgelsen af en forsendelse viser sig at være positivt, skal forsendelsen:
- a) enten genudføres fra EF
 - b) eller på ny forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med denne forordning, eller dekontamineres ved en behandling, der er tilladt ifølge EF-bestemmelserne. Forsendelsen må ikke overgå til fri omsætning, inden den er blevet behandlet og i overensstemmelse med kapitel I, punkt 10, i dette bilag af myndighederne er blevet kontrolleret for salmonella med negativt resultat.

14. Myndighederne skal i mindst to år opbevare en oversigt over resultaterne af kontrollen af de forsendelser, som der er udtaget prøver af.
- Uændret
- a) behandles i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, stk. 2, litra a), i direktiv 97/78/EF
 - b) eller på ny forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med denne forordning, eller dekontamineres ved en behandling, der er godkendt af myndighederne. En fortegnelse over tilladte behandlinger kan fastsættes i henhold til proceduren i artikel 33, stk. 2. Forsendelsen må ikke overgå til fri omsætning, inden den er blevet behandlet og i overensstemmelse med kapitel I, punkt 10, i dette bilag af myndighederne er blevet kontrolleret for salmonella med negativt resultat.

KAPITEL III

Uændret

Særlige betingelser for blodprodukter

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Kun blod som omhandlet i artikel 6, litra a) og b), må anvendes til fremstilling af blodprodukter.
2. Blodprodukter skal være behandlet efter
 - i) en af de forarbejdningsmetoder, der er anført i bilag III, kapitel III, eller
 - ii) en metode og parametre, der sikrer, at det forarbejdede produkt er i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i kapitel I, punkt 10, i dette bilag.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Indførsel af forarbejdede blodprodukter

3. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af blodprodukter, hvis:

- de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del V
- de kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
- de er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning
- de ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

KAPITEL IV

Særlige betingelser for afsmeltet fedt og fiskeolie

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Afsmeltet fedt fra drøvtyggere skal renses på en sådan måde, at maksimumsindholdet af resterende uopløselige urenheder ikke overstiger 0,15 vægtprocent.

Indførsel af afsmeltet fedt

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel til EF af afsmeltet fedt, hvis:

- det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del IV
- det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
- det er produceret i overensstemmelse med denne forordning, og
 - a) hvis det helt eller delvis er fremstillet af råvarer af svin, kommer fra et land eller en del af et land, der i de seneste 24 måneder har været fri for mund- og klovesyge og i de seneste tolv måneder har været fri for klassisk svinepest og afrikansk svinepest
 - b) hvis det helt eller delvis er fremstillet af råvarer af fjerkræ, kommer fra et land eller en del af et land, der i de seneste seks måneder har været fri for Newcastle disease og aviær influenza
 - c) hvis det helt eller delvis er fremstillet af råvarer af drøvtyggere, kommer fra et land eller en del af et land, der i de seneste 24 måneder har været fri for mund- og klovesyge og i de seneste tolv måneder har været fri for kvægstæb,

eller

- d) hvis der i den relevante periode har været et udbrud af en af ovennævnte sygdomme, har undergået en varmebehandling:

- i) ved mindst 70 °C i mindst 30 minutter, eller

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

ii) ved mindst 90 °C i mindst 15 minutter,

og der registreres og opbevares oplysninger om de kritiske kontrolpunkter, således at ejeren af eller den, der driver virksomheden, eller disses repræsentanter og om nødvendigt myndighederne kan overvåge anlæggets drift; oplysningerne skal omfatte partikelstørrelsen, den kritiske temperatur og, hvis det er relevant, den absolutte tid, trykprofilen, tilførsels-hastigheden for råvarer og recirkuleringsraten for fedt

— det ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

Indførsel af fiskeolie

3. Medlemsstaterne tillader kun indførsel til EF af fiskeolie, hvis:

- den kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del III
- den kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
- den er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning
- den ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

4. Hvis det afsmeltede fedt eller fiskeolien er emballeret, skal produktet være pakket i nye containere eller i containere, der er blevet rengjort, og der skal være truffet de nødvendige forholdsregler for at undgå rekontaminering. Hvis det er hensigten at foretage bulktransport af produkterne, skal rør, pumper og bulktanke og alle andre bulkbeholdere eller bulktankvogne, der anvendes til transport af produkterne fra forarbejdningsanlægget enten direkte om bord på skibet eller til tanke på landjorden eller direkte til virksomheder, være inspiceret og fundet rene, inden de tages i anvendelse.

4. Hvis det afsmeltede fedt eller fiskeolien emballeres, skal produktet pakkes i nye containere eller i containere, der er blevet rengjort, og der skal træffes de nødvendige forholdsregler for at undgå rekontaminering. Hvis det er hensigten at foretage bulktransport af produkterne, skal rør, pumper og bulktanke og alle andre bulkbeholdere eller bulktankvogne, der anvendes til transport af produkterne fra forarbejdningsanlægget enten direkte om bord på skibet eller til tanke på landjorden eller direkte til virksomheder, inspiceres og findes rene, inden de tages i anvendelse.

KAPITEL V

Uændret

Særlige betingelser for mælk, mælkebaserede produkter og colostrum

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Rå mælk og colostrum skal være produceret under betingelser, som giver tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til dyresundhed. Disse betingelser skal fastlægges efter proceduren i artikel 33, stk. 2.
2. Mælk og behandlede eller forarbejdede mælkeprodukter skal være varmebehandlet ved en temperatur på mindst 72 °C i mindst 15 sekunder eller være opvarmet under en tilsvarende kombination af temperatur og tid med et mindst tilsvarende varmebehandlingsresultat, som er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, efterfulgt af
 - i) hvis det drejer sig om tømælk eller tømælksprodukter, en tørringsproces
 - ii) hvis det drejer sig om et syrnet mælkebaseret produkt, en proces, hvorved pH-værdien er blevet sænket og holdt under 6,0 i mindst en time.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Ud over de krav, der er fastlagt i punkt 2, skal tømælk og tømælksprodukter opfylde følgende krav:
- i) Der skal efter tørringen være truffet de fornødne forholdsregler med henblik på at undgå kontaminering af produkterne.
 - ii) Det færdige produkt skal være pakket i nye containere.
4. I tilfælde af bulktransport skal det køretøj eller den beholder, som mælken, mælkeproduktet eller colostrummet påfyldes for at blive afsendt til bestemmelsesstedet, forinden være desinficeret med et af myndighederne godkendt desinfektionsmiddel.

Indførsel af mælk og mælkebaserede produkter

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af mælk og mælkebaserede produkter, hvis:

— de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del I, og

- a) hvis mælk og mælkebaserede produkter fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne B i bilaget til beslutning 95/340/EF, har gennemgået en pasteurisering, der er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, og ledsages af et eksemplar af det sundhedscertifikat, som er fastlagt i bilag X, kapitel 2, punkt (A)
- b) hvis mælkebaserede produkter med en pH-værdi nedbragt til under 6 fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne C i bilaget til beslutning 95/340/EF, har gennemgået en pasteurisering, der er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, og ledsages af et eksemplar af det sundhedscertifikat, som er fastlagt i bilag X, kapitel 2, punkt (B)
- c) hvis mælk og mælkebaserede produkter fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne C i bilaget til beslutning 95/340/EF, har gennemgået sterilisering eller dobbelt varmebehandling, som hver især er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, og ledsages af et eksemplar af det sundhedscertifikat, som er fastlagt i bilag X, kapitel 2, punkt (C)

— de kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3.

6. Mælk og mælkebaserede produkter indført fra tredjelande eller dele af tredjelande, som er opført på listen i kolonne C i bilaget til beslutning 95/340/EF, og hvor der er forekommet et udbrud af mund- og klovesyge i de seneste tolv måneder, eller hvor der er foretaget vaccination mod mund- og klovesyge i de seneste tolv måneder, skal, inden de føres ind på EF's område, have været underkastet:

enten

- i) en sterilisering, hvor der er opnået en F°-værdi på 3 eller derover, eller

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- ii) en første varmebehandling med en opvarmningseffekt, som mindst svarer til den, der opnås ved pasteurisering ved en temperatur på mindst 72 °C i mindst 15 sekunder, og som er tilstrækkelig til at medføre en negativ reaktion på fosfataseprøven, efterfulgt af
 - endnu en varmebehandling med en opvarmningseffekt, som mindst svarer til den, der er opnået ved den første varmebehandling, og som ville være tilstrækkelig til at give negativ reaktion på en fosfataseprøven, og når der er tale om tørret mælk eller et tørret mælkebaseret produkt tillige efterfulgt af en tørringsproces, eller
 - syring, hvor pH-værdien er holdt på under 6 i mindst en time.
7. Hvis der konstateres risiko for indslæbning af en eksotisk sygdom eller enhver anden risiko for dyresundheden, kan der efter proceduren i artikel 33, stk. 2, fastsættes supplerende betingelser til beskyttelse af dyresundheden.

KAPITEL VI

Særlige betingelser for gelatine og hydrolyseret protein

Foruden de i kapitel I nævnte krav skal følgende betingelser være opfyldt:

A. Gelatine

1. Gelatine skal fremstilles ved en proces, der sikrer:
 - at uforarbejdet kategori 3-materiale har været underkastet en syre- eller alkalibehandling, efterfulgt af en eller flere skylninger. pH-værdien skal derefter reguleres. Gelatinen skal udvindes ved en eller flere på hinanden følgende opvarmninger efterfulgt af rensning ved filtrering og sterilisering.
 - Efter at have undergået de i punkt 1 nævnte processer kan gelatinen tørres og, hvis det er relevant, pulveriseres eller formes i plader.
 - Brug af andre konserveringsmidler end svovldioxid og hydrogenperoxid er forbudt.
2. Gelatine skal emballeres, pakkes, opbevares og transporteres under tilfredsstillende hygiejneforhold, og følgende forholdsregler skal navnlig iagttages:
 - Der skal være et lokale til opbevaring af indpakningsmateriale og emballager.
 - Indpakning og emballering skal foregå i et lokale eller på et sted, som er afsat til formålet.
 - Indpakningsmateriale og emballager, der indeholder gelatine, skal være forsynet med påskriften »Gelatine til foderbrug«.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

B. *Hydrolyseret protein*

3. Hydrolyseret protein skal fremstilles ved en proces, der omfatter passende foranstaltninger til minimering af kontamineringen af kategori 3-råvarer og forberedelse af kategori 3-råvarerne ved behandling med saltlage og kalk og intensiv vask, og derefter

- udsættes materialet for en pH-værdi på over 11 i mere end 3 timer ved en temperatur på over 80 °C, efterfulgt af en varmebehandling ved over 140 °C i 30 minutter ved et tryk på over 3,6 bar, eller
- udsættes materialet for en pH-værdi på 1 til 2 og derefter for en pH-værdi på over 11, efterfulgt af en varmebehandling ved 140 °C i 30 minutter ved et tryk på 3 bar, eller
- en tilsvarende fremstillingsproces, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Indførsel af gelatine og hydrolyseret protein

4. Die Medlemsstaterne tillader kun indførsel af gelatine, hvis:

- den kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del XI
- den kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
- den er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning
- den ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af hydrolyseret protein, hvis:

- det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del XI
- det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
- det er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning
- det ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL VII

Særlige betingelser for dicalciumphosphat

1. Dicalciumphosphat skal fremstilles ved en proces, hvor det sikres, at alt kategori 3-knoglematerialet knuses fint, affedtes med hedt vand og behandles med fortyndet saltsyre (med en minimumskoncentration på 4 % og en pH-værdi på under 1,5) i mindst to dage efterfulgt af tilsætning af alkali til den fremkomne phosphatopløsning, så der ved en pH-værdi på 4 til 7 udfældes dicalciumphosphat, som til sidst lufttørres i 15 minutter ved en starttemperatur på 270-325 °C og en sluttemperatur på mellem 60 og 65 °C, eller ved en tilsvarende proces, som er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Indførsel af dicalciumphosphat

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af dicalciumphosphat, hvis:

- det kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag X, del XI
- det kommer fra et forarbejdningsanlæg, som er anført på den liste, der er nævnt i artikel 29, stk. 3
- det er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning
- det ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

BILAG VI

SÆRLIGE BETINGELSER FOR AFSÆTNING AF, SAMHANDEL MED OG INDFØRSEL AF FODER TIL SELSKABSDYR, TYGGEPINDE OG TYGGEHEN OG TEKNISKE PRODUKTER

KAPITEL I

Uændret

Generelle betingelser for godkendelse af anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske anlæg

Virksomheder, der fremstiller foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter, skal opfylde følgende krav:

- a) De skal have de fornødne faciliteter til fuldstændig sikker oplagring og behandling af det modtagne materiale.
- b) De skal have de fornødne faciliteter til bortskaffelse i overensstemmelse med denne forordning af ikke-anvendte uforarbejdede animalske biprodukter, der resterer efter fremstillingen af produkterne, eller sende dem til et forarbejdningsanlæg eller et forbrændings- eller medforbrændingsanlæg i overensstemmelse med denne forordning.

KAPITEL II

Foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben

Foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben skal opfylde følgende krav:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- a) De animalske bestanddele, som foder til selskabsdyr fremstilles af, må udelukkende være animalske biprodukter som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a)-l).
- b) Foder til selskabsdyr på dåse skal underkastes varmebehandling til en Fc-værdi på mindst 3,0.
- c) Forarbejdet foder til selskabsdyr
- skal opvarmes til en kernetemperatur på mindst 90 °C
 - efter behandlingen skal der træffes de fornødne forholdsregler for at forhindre, at produktet udsættes for kontaminering
 - det færdige produkt skal pakkes i ny emballage.
- d) Tyggepinde og tyggeben
- skal under fremstillingsprocessen underkastes en varmebehandling, der er tilstrækkelig til at destruere patogener (herunder salmonella)
 - efter behandlingen skal der træffes de fornødne forholdsregler for at forhindre, at produktet udsættes for kontaminering
 - det færdige produkt skal pakkes i ny emballage.
- e) Råt foder til selskabsdyr:
- må udelukkende fremstilles af animalske biprodukter som anført i artikel 6, stk. 1, litra a), der stammer fra dyr slagtet på et EF-godkendt slagteri
 - det endelige produkt skal være indpakket i ny emballage, der forhindrer enhver lækage
 - der skal træffes effektive forholdsregler for at sikre, at produktet i alle led i produktionskæden frem til salgsstedet ikke udsættes for kontaminering
 - emballagen skal være forsynet med en tydelig påskrift med ordlyden »Kun foder til selskabsdyr«.
- f) Der skal under fremstillingen og/eller under oplagringen (inden afsendelsen) stikprøvevis udtages prøver, som skal undersøges for at kontrollere, at følgende normer er overholdt:

Salmonella: Ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Indførsel af foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben

Medlemsstaterne tillader kun indførsel af foder til selskabsdyr, tyggepinde og tyggeben, hvis:

- produkterne kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del X
- produkterne kommer fra anlæg til fremstilling af foder til selskabsdyr, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning
- produkterne er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— produkterne ledsages

- a) hvis der er tale om foder til selskabsdyr på dåse, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (A)
- b) hvis der er tale om forarbejdet foder til selskabsdyr, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (B)
- c) hvis der er tale om tyggepinde eller tyggeben, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (C)
- d) hvis der er tale om rått foder til selskabsdyr, af et certifikat i overensstemmelse med modellen i bilag X, kapitel 3, punkt (D).

KAPITEL III

Gylle, forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter*1. Uforarbejdet gylle*

Samhandel med uforarbejdet gylle

1. a) Samhandel med uforarbejdet gylle fra andre dyrearter end fjerkræ og dyr af hestefamilien er forbudt undtagen for gylle:

- der kommer fra et område, som ikke er underkastet restriktioner på grund af en alvorlig smitsom sygdom, og
- som under myndighedernes kontrol skal spredes på arealer tilhørende en bedrift, hvis arealer ligger på begge sider af grænsen mellem to medlemsstater.

- b) Som undtagelse fra litra a) kan en medlemsstat dog ved en særlig godkendelse tillade, at der på dens område indføres:

- gylle bestemt til forarbejdning i et teknisk anlæg eller et biogas- eller komposteringsanlæg, der er godkendt af myndighederne i overensstemmelse med denne forordning, med henblik på fremstilling af de nedenfor i punkt II omhandlede produkter; ved godkendelsen af sådanne anlæg tages gyllens oprindelse i betragtning
- gylle, som skal spredes på en bedrift; sådan samhandel kan kun finde sted, hvis både oprindelses- og bestemmelsesmedlemsstatens myndigheder giver tilladelse hertil; når sådan tilladelse gives, tages gyllens oprindelse og destination i betragtning, ligesom der tages hensyn til beskyttelsen af dyresundheden.

I disse tilfælde skal gyllen ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der er fastsat efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

2. For samhandel med uforarbejdet fjerkrægylle gælder følgende betingelser:

- a) Gyllen skal komme fra et område, der ikke er underkastet restriktioner på grund af Newcastle disease eller aviær influenza.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) Desuden må uforarbejdet gylle, der kommer fra fjerkræflokke, som er vaccineret mod Newcastle disease, ikke sendes til en region, der har fået status som »vaccinerer ikke mod Newcastle disease«, jf. artikel 12, stk. 2, i direktiv 90/539/EØF.
 - c) Gyllen skal ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der er fastsat efter proceduren i artikel 33, stk. 2.
3. Samhandel med uforarbejdet hestegylle er ikke underkastet dyresundhedsmæssige betingelser.

Indførsel af uforarbejdet gylle

4. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af uforarbejdet gylle, hvis:

- den kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del IX
- den alt efter den pågældende dyreart opfylder kravene i punkt 1, litra a)
- den ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

II. Forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter

5. For afsætning af forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter gælder følgende betingelser:

- a) De skal komme fra et teknisk anlæg eller et biogas- eller komposteringsanlæg, der er godkendt af myndighederne i overensstemmelse med denne forordning.

- b) De skal være varmebehandlet ved mindst 70 °C i mindst 60 minutter.

- c) De skal

- være fri for salmonella (ingen salmonella i 25 g behandlet produkt)
- være fri for *enterobacteriaceæ* (efter indholdet af aerobe kim: under 1 000 kolonidannende enheder pr. g behandlet produkt)
- have gennemgået en behandling til nedbringelse af spore- og toksindannelse.

- d) De skal opbevares således, at kontaminering eller sekundær infektion og optagelse af vand ikke kan finde sted efter fremstillingen.

Med henblik herpå skal oplagring ske:

- i veltillukkede, velisolerede siloer, eller
- i veltillukket emballage (plastsække eller storsække).

- b) De skal være varmebehandlet ved mindst 70 °C i mindst 60 minutter eller have gennemgået en tilsvarende behandling i overensstemmelse med regler, der fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Indførsel af forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter

6. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af forarbejdet gylle og forarbejdede gylleprodukter, hvis:

- de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del IX
- de kommer fra et anlæg, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning
- de opfylder kravene i punkt 5
- de ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

III. Guano

7. For afsætning af »guano« gælder ingen dyresundhedsmæssige betingelser.

KAPITEL IV

Blod og blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug, in vitro-diagnostikum eller laboratoriereagenser, bortset fra serum fra dyr af hestefamilien

A. Afsætning

1. For afsætning af de blodprodukter, der er omfattet af dette kapitel, gælder betingelserne i artikel 18 i denne forordning.

B. *Indførsel af blod og blodprodukter til teknisk eller farmaceutisk brug, in vitro-diagnostikum eller laboratoriereagenser, bortset fra serum fra dyr af hestefamilien*

2. For indførsel af blod gælder betingelserne i kapitel XI i dette bilag.

3. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af blodprodukter, hvis:

- de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del VI
- de har oprindelse i et tredjeland, hvor der for de modtagelige arters vedkommende ikke er konstateret noget tilfælde af mund- og klovesyge i de seneste 24 måneder eller af vesikulær stomatitis, smitsom blæreudslæt hos svin, kvægpest, pest hos små drøvtyggere, Rift Valley fever, bluetongue, afrikansk hestepest, klassisk svinepest, afrikansk svinepest, Newcastle disease eller aviær influenza i de seneste 12 måneder, og hvor der ikke er foretaget vaccination mod ovennævnte sygdomme i de seneste 12 måneder; sundhedscertifikatet kan udfærdiges i på grundlag af den dyreart, hvorfra blodprodukterne kommer,

eller

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— de, når der er tale om blodprodukter af kvæg, har oprindelse i en del af et tredjeland, der opfylder betingelserne i første led, og hvorfra indførsel af kvæg, fersk oksekød og tyresæd er tilladt ifølge EF-forskrifterne; i så fald skal det blod, hvoraf blodprodukterne er fremstillet, komme fra kvæg med oprindelse i den pågældende del af tredjelandet, og være opsamlet

i) på slagterier, der er godkendt efter EF-forskrifterne,

eller

ii) på slagterier, der er godkendt og under tilsyn af tredjelandets myndigheder; disse slagteriers adresse og godkendelsesnummer skal meddeles til Kommissionen og medlemsstaterne eller være angivet i certifikatet,

eller

— de, når der er tale om blodprodukter af kvæg, har gennemgået en af følgende behandlinger, der sikrer fravær af patogener af de i første led nævnte kvægsygdomme:

i) varmebehandling ved 65 °C i mindst tre timer efterfulgt af en effektivitetstest

ii) bestråling med 2,5 megarad eller med gammastråler efterfulgt af en effektivitetstest

iii) justering til en pH-værdi på 5 i to timer efterfulgt af en effektivitetstest

iv) varmebehandling ved mindst 90 °C overalt i produktet efterfulgt af en effektivitetstest

v) en anden behandling, der er godkendt efter proceduren i artikel 33, stk. 2,

eller

— de, når der er tale om blodprodukter af kvæg, opfylder betingelserne i dette bilags kapitel X; i så fald må emballagerne ikke åbnes under oplagringen, og forarbejdningsevne skal foretage en af de behandlinger, der er anført i foregående led,

og

— de kommer fra et anlæg, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning, og

— de ledsages af et sundhedscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 5.

4. Der fastsættes om nødvendigt efter proceduren i artikel 33, stk. 2, særlige betingelser for indførsel af produkter til brug som in vitro-diagnostika og laboratoriereagenser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL V

Serum fra dyr af hestefamilien

1. Serummet skal hidrøre fra dyr af hestefamilien, der hverken har en af de i direktiv 90/426/EØF omhandlede alvorlige smitsomme sygdomme eller nogen anden alvorlig smitsom sygdom, der kan ramme dyr af hestefamilien, og skal være fremstillet i institutter eller centre, der ikke er undergivet sundhedsmæssige restriktioner i henhold til nævnte direktiv.

Indførsel af serum fra dyr af hestefamilien

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af serum fra dyr af hestefamilien, hvis:

- det er fremstillet af dyr af hestefamilien, der er født og opdrættet i et tredjeland, hvorfra indførsel af heste til slagtning er tilladt
- det er fremstillet, behandlet og forsendt under iagttagelse af følgende betingelser:

a) Det skal komme fra et land, hvor følgende sygdomme er anmeldelsespligtige: afrikansk hestepest, dourine, snive, hesteencephalitis (i alle former, herunder også venezuelansk), infektiøs hesteanæmi, vesikulær stomatitis, rabies og miltbrand.

b) Det skal under en dyrlæges tilsyn være taget af dyr af hestefamilien, der på indsamlingstidspunktet ikke viste kliniske tegn på smitsomme sygdomme.

c) Det skal være taget af dyr af hestefamilien, som siden fødslen har opholdt sig på et tredjelands område eller, i tilfælde af officiel regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, på en del af et tredjelands område, hvor:

i) der ikke har været tilfælde af venezuelansk hesteencephalitis i de seneste to år

ii) der ikke har været tilfælde af dourine i de seneste seks måneder

iii) der ikke har været tilfælde af snive i de seneste seks måneder.

d) Det skal være taget af dyr af hestefamilien, som på indsamlingstidspunktet ikke kom fra og ikke havde opholdt sig på en bedrift, der af dyresundhedsmæssige grunde var omfattet af et forbud:

i) for så vidt angår hesteencephalitis, i de forudgående seks måneder regnet fra den dato, hvor de angrebne dyr blev aflivet

ii) for så vidt angår infektiøs anæmi, inden det tidspunkt hvor de resterende dyr, efter at de angrebne dyr var aflivet, har reageret negativt på to Coggins-tests foretaget med tre måneders mellemrum

iii) for så vidt angår vesikulær stomatitis, i de forudgående seks måneder

iv) for så vidt angår miltbrand, i de femten dage forud for det sidst rapporterede sygdomstilfælde.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Hvis alle dyr af de for sygdommen modtagelige arter på bedriften er blevet aflivet, og lokalerne er blevet desinficeret, er forbudsperioden på tredive dage regnet fra den dato, hvor dyrene blev fjernet og lokalerne desinficeret, undtagen i tilfælde af miltbrand, hvor forbudsperioden er på femten dage.

- e) Der skal være truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering med patogener under produktion, håndtering og emballering.
- f) Det skal være emballeret i forseglede tætte beholdere, der er tydeligt mærket med angivelsen »Serum fra dyr af hestefamilien« og forsynet med indsamlingsvirksomhedens registreringsnummer.
- det kommer fra et anlæg, som er godkendt af tredjelandets myndigheder, og som opfylder de særlige betingelser i denne forordning
- det ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 4.

KAPITEL VI

Huder og skind af hovdyr

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på:

- Huder og skind af hovdyr, der opfylder kravene i direktiv 64/433/EØF
- Huder og skind af hovdyr, der har gennemgået en fuldstændig garvningsproces
- Huder og skind i form af »wet blue«
- Huder og skind i form af »pickled pelts«
- Huder og skind i form af »sålelæder« (behandlet med kalk og saltlage ved en pH på 12-13 i mindst otte timer).

2. Inden for det anvendelsesområde, der er fastlagt i punkt 1, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på ferske, kølede og behandlede huder og skind.

Ved »behandlede huder og skind« forstås i dette kapitel huder og skind, der:

- er tørret, eller
- er tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før forsendelsen, eller
- er saltet i syv døgn i havsalt tilsat 2 % natriumkarbonat, eller
- er tørret i 42 døgn ved en temperatur på mindst 20 °C, eller
- er konserveret ved en anden proces end garvning, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Samhandel

3. Samhandel med ferske eller kølede huder og skind er undergivet de samme sundhedsbestemmelser som dem, der gælder for fersk kød i henhold til direktiv 72/461/EØF.
4. Samhandel med behandlede huder og skind er tilladt, såfremt hver forsendelse ledsages af et handelsdokument som omhandlet i bilag II, hvori det attesteres:
 - i) at huderne og skindene er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2, og
 - ii) at det pågældende parti ikke har været i berøring med andre animalske produkter eller med levende dyr, der frembyder en risiko for spredning af en alvorlig smitsom sygdom.

Indførsel af huder og skind

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af ferske eller kølede huder og skind, hvis:
 - a) de stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og
 - b) de har oprindelse i et tredjeland, eller i tilfælde af regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, i en del af et tredjeland, hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt, og som i de seneste 12 måneder forud for afsendelsen har været fri for følgende sygdomme:
 - klassisk svinepest,
 - afrikansk svinepest,
 - kvægpest,og som i mindst 24 måneder inden afsendelsen har været fri for mund- og klovesyge, og hvor der ikke i de seneste 12 måneder inden afsendelsen er foretaget vaccination mod mund- og klovesyge
 - c) de stammer fra dyr,
 - der har opholdt sig på oprindelseslandets område i mindst tre måneder inden slagtningen, eller siden fødslen, hvis dyrene er under tre måneder gamle
 - der, hvis der er tale om huder og skind af klovdyr, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage
 - der, hvis der er tale om huder og skind af svin, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af smitsom blæreudslæt hos svin inden for de seneste 30 dage eller af klassisk svinepest eller afrikansk svinepest inden for de seneste 40 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været tilfælde af disse sygdomme inden for de seneste 30 dage

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- der på slagteriet har gennemgået undersøgelse før slagtning inden for de seneste 24 timer inden slagtningen og ikke har udvist tegn på mund- og klovesyge, kvægpest, klassisk svinepest, afrikansk svinepest eller smitsom blæreudslæt hos svin
 - d) der er truffet alle forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener
 - e) de ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 5, punkt (A).
6. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af behandlede huder og skind, hvis:
- a) de ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 5, punkt (B)
 - b) huderne og skindene er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2, såfremt de kommer fra dyr med oprindelse i en region i et tredjeland eller et tredjeland, der ikke ifølge EF-bestemmelserne er undergivet restriktioner på grund af forekomst af en alvorlig smitsom sygdom, som den pågældende dyreart er modtagelig for,
- eller
- huderne og skindene er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2, tredje og fjerde led, såfremt de kommer fra andre regioner i et tredjeland eller et andet tredjeland,
- eller
- huderne og skindene stammer fra drøvtyggere og er blevet behandlet i overensstemmelse med punkt 2 og er blevet holdt separat i 21 dage eller har været under uafbrudt transport i 21 dage inden indførslen; i så fald erstattes det i punkt 6, litra a), omhandlede certifikat af en erklæring som fastlagt i bilag X, kapitel 5, litra (C), der attesterer eller beviser, at disse krav er opfyldt
- c) huderne og skindene, når der er tale om saltede huder og skind transporteret med skib, er blevet saltet så længe inden indførslen, som det er anført i det certifikat, der ledsager partiet
 - d) partiet har ikke været i berøring med andre animalske produkter eller med levende dyr, der frembyder risiko for spredning af en alvorlig smitsom sygdom.
7. Ferske, kølede og behandlede huder og skind af hovdyr skal indføres i containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller, der er forseglet af myndighederne i afsendelsestredjelandet.

KAPITEL VII

Jagttrofæer

1. Medmindre andet følger af foranstaltninger vedtaget i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82, er jagttrofæer:
- i) af hovdyr og fugle, der har gennemgået en fuldstændig konservering, så de kan opbevares ved omgivelsestemperatur

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

ii) af andre arter end hovdyr og fugle

ikke omfattet af noget forbud eller nogen restriktioner af dyresundhedsmæssige årsager.

2. Medmindre andet følger af foranstaltninger vedtaget i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82, gælder der følgende betingelser for jagttrofæer af hovdyr og fugle, der ikke er blevet behandlet som anført under punkt 1, nr. i):

— de skal hidrøre fra dyr fra et område, som ikke er omfattet af restriktioner som følge af forekomst af en alvorlig smitsom sygdom, som dyrene af de pågældende arter er modtagelige for, eller

— de skal opfylde betingelserne i punkt 3 eller 4, hvis de hidrører fra dyr fra et område, som er undergivet restriktioner som følge af forekomsten af en alvorlig smitsom sygdom, som dyrene af de pågældende arter er modtagelige for.

3. For jagttrofæer, der udelukkende består af ben, horn, hove, kløer, gevirer eller tænder, gælder følgende:

— de skal have ligget i kogende vand i et passende stykke tid, således at ben, horn, hove, kløer, gevirer eller tænder er befriet for alle fordærvelige rester

— de skal være blevet desinficeret med et af myndighederne godkendt produkt, herunder brintoverilte, når det gælder dele bestående af ben

— de skal umiddelbart efter behandlingen og uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter, der kan indebære en fare for kontaminering, være pakket enkeltvis i gennemsigtig, lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås

— de skal ledsages af et dokument eller et certifikat, hvori det attesteres, at ovennævnte betingelser er opfyldt.

4. For jagttrofæer, der kun består af huder eller skind, gælder følgende:

— de skal enten

i) være tørret, eller

ii) være tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen, eller

iii) være konserveret på anden måde end ved garvning, idet denne metode fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2

— de skal umiddelbart efter behandlingen og uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter, der kan indebære en fare for kontaminering, være pakket enkeltvis i gennemsigtig, lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås

— de skal ledsages af et dokument eller et certifikat, hvori det attesteres, at ovennævnte betingelser er opfyldt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Indførsel af jagttrofæer

5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel fra tredjelande af behandlede jagttrofæer af fugle og hovdyr, som alene består af ben, horn, hove, kløer, geværer, tænder, huder og skind, hvis
- de ledsages af et certifikat/dokument som fastlagt i bilag X, kapitel 6, litra (A), og
 - de, hvis der er tale om tør- eller vådsaltede skind transporteret med skib, har været saltet i mindst 14 dage inden indførslen.
6. Medlemsstaterne tillader indførsel af behandlede jagttrofæer af fugle og hovdyr bestående af hele anatomiske dele, som ikke er blevet behandlet på nogen måde, fra de tredjelande, der er opført på listen i Kommissionens beslutning 94/86/EF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de pågældende arter er tilladt, hvis de ledsages af et veterinærcertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 6, litra (B).

KAPITEL VIII

Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede svinebørster, fjer og fjerdele

1. Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede svinebørster, fjer og fjerdele (varerne) skal være indesluttet i lukket emballage og tørre. Forsendelse af svinebørster fra regioner, hvor afrikansk svinepest forekommer, er dog forbudt, undtagen for svinebørster,
- a) der er blevet kogt, farvet eller bleget eller
 - b) der er blevet behandlet på en anden måde, som sikrer, at patogener dræbes, forudsat der forelægges bevis herfor i form af et certifikat fra embedsdyrlægen på oprindelsesstedet; i forbindelse med denne bestemmelse anses fabrikvask ikke for at være en behandling.
2. Punkt 1 finder ikke anvendelse på prydfer eller fjer:
- a) der medbringes af rejsende til privat brug, eller
 - b) i forsendelser til privatpersoner til ikke-industrielle formål.

Indførsel af svinebørster

3. Medlemsstaterne tillader indførsel af svinebørster fra tredjelande eller, hvis der ifølge EF-forskrifterne er foretaget en regionalisering, fra regioner i tredjelande, hvor der ikke i de seneste tolv måneder er forekommet tilfælde af afrikansk svinepest, hvis sendingen ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 7, litra (A).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Medlemsstaterne tillader indførsel af svineborster fra tredjelande eller, hvis der ifølge EF-forskrifterne er foretaget en regionalisering, fra regioner i tredjelande, hvor der i de seneste tolv måneder er forekommet et eller flere tilfælde af afrikansk svinepest, hvis sendingen ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 7, litra (B).
5. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af uforarbejdet uld eller hår eller uforarbejdede fjer og fjerdele, hvis varerne er indesluttet i lukket emballage og tørre.
6. Uforarbejdet uld og hår og uforarbejdede fjer og fjerdele skal sendes direkte til bestemmelsesanlægget eller til det anlæg, hvor varerne midlertidigt skal oplagres, og dette skal ske på en sådan måde, at spredning af patogener undgås.

KAPITEL IX

Biavlprodukter

1. Biavlprodukter, som udelukkende skal anvendes til biavl:
 - a) må ikke hidrøre fra et distrikt, som er omfattet af et forbud i forbindelse med forekomst af amerikansk bipest eller trachmidesyge, hvis bestemmelsesområdet, for så vidt angår sidstnævnte sygdom, ikke har fået yderligere garantier i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv 92/68/EØF
 - b) skal opfylde de betingelser, som følger af artikel 8, litra a), i direktiv 92/65/EØF.

Eventuelle fornødne undtagelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Indførsel af biavlprodukter

2. Medlemsstaterne tillader kun indførsel af biavlprodukter til anvendelse til biavl, hvis de handelsdokumenter, der ledsager forsendelsen, indeholder nedennævnte oplysninger og er påstemplet af den myndighed, der fører tilsyn med den registrerede produktionsvirksomhed:

- oprindelsesland
- produktionsvirksomhedens navn
- produktionsvirksomhedens registreringsnummer
- produkternes art:

»Biavlprodukter, som udelukkende skal anvendes til biavl, som hidrører fra en bedrift, der ikke er pålagt restriktioner på grund af sygdomme hos bier, og som er indsamlet i centrum af et område med en radius på 3 km, der i mindst 30 dage ikke har været pålagt restriktioner på grund af amerikansk bipest, som er en anmeldelsespligtig sygdom.«

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL X

Ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel), hove og hovprodukter (bortset fra hovmel), bestemt til andre formål end foder og gødningsstoffer

1. Medlemsstaterne tillader kun indførsel fra tredjelande af ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og hovprodukter (bortset fra hovmel), bestemt til videreforarbejdning, men ikke til anvendelse i levnedsmidler, foder eller gødningsstoffer, hvis

- i) produkterne er tørret før udførslen og hverken er blevet nedkølet eller frosset
- ii) produkterne kun transporteres over land eller ad søvejen fra oprindelseslandet og direkte til et grænsekontrolsted i EF uden omladning i nogen havn eller på noget sted uden for EF
- iii) produkterne efter den grænsekontrol, der er omhandlet i direktiv 97/78/EF, transporteres direkte til forarbejdningsanlægget.

2. Hver forsendelse skal ledsages af:

- i) et handelsdokument, som er påstemplet af den myndighed, der fører tilsyn med oprindelsesvirksomheden, og som indeholder følgende oplysninger:

Oprindelsesland

Produktionsvirksomhedens navn:

Produktets art (tørrede ben/tørrede benprodukter/tørrede horn/tørrede hornprodukter/tørrede hove/tørrede hovprodukter), som

— hidrører fra sunde dyr slagtet på et slagteri, eller

— er blevet tørret i 42 døgn ved en gennemsnitstemperatur på mindst 20 °C, eller

— er blevet varmebehandlet i en time ved en kernetemperatur på mindst 80 °C før tørringen, eller

— er blevet forasket ved en temperatur på mindst 80 °C, eller

— er blevet behandlet med syre, således at pH-værdien inden tørringen i mindst en time har været på under 6 i hele produktet,

og som ikke på noget stadium er beregnet til anvendelse i levnedsmidler, foder eller gødningsstoffer

og

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- ii) af følgende importørerklæring, der skal være udfærdiget på mindst et officielt sprog i den medlemsstat, hvor sendingen først føres ind i EF, og på mindst et officielt sprog i bestemmelsesmedlemsstaten:

ERKLÆRING — MODEL

Undertegnede erklærer herved at have til hensigt at indføre følgende produkter: ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) og hove og hovprodukter (bortset fra hovmel) til EF og erklærer, at disse produkter ikke på noget stadium vil blive anvendt i levnedsmidler, foder eller gødningsstoffer, og at de vil blive sendt direkte til nedennævnte forarbejdningsvirksomhed:

Navn

Adresse

Importør

Navn

Adresse

Udfærdiget i

(sted)

.....

(dato)

Underskrift

Referencenummer som angivet på det certifikat, der er foreskrevet i bilag B til Kommissionens beslutning 93/13/EØF:

.....

Det officielle stempel for det grænsekontrolsted, hvor varerne indføres til EF

Underskrift

(grænsekontrolstedets embedsdyrlæge)

.....

(navn med blokbogstaver)

3. Ved afsendelsen til EF skal varen være indsluttet i plomberede containere eller lastvogne eller som bulkvare i et fartøj. Ved transport i containere skal containerne og i alle tilfælde ledsagedokumenterne være forsynet med forarbejdningsvirksomhedens navn og adresse.
4. Varerne skal fra ankomststedet på EF-området transporteres direkte til forarbejdningsvirksomheden i plomberede containere eller transportmidler.
5. Ved ankomsten til EF-området og inden afsendelse af varerne til forarbejdningsvirksomheden skal der hurtigst muligt gives meddelelse om den påtænkte afsendelse til den lokale embedsdyrlæge eller den pågældende myndighed ved en ANIMO-meddelelse eller, hvis dette ikke er muligt, pr. telex eller telefax.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

6. Der skal føres fortegnelser over varernes mængde og art under fremstillingen, således at det sikres, at varerne faktisk er blevet anvendt til det påtænkte formål.

KAPITEL XI

Uforarbejdede animalske biprodukter til fremstilling af foder til selskabsdyr og af farmaceutiske eller tekniske produkter

Medlemsstaterne tillader kun indførsel af uforarbejdede animalske biprodukter til fremstilling af foder til selskabsdyr eller farmaceutiske eller tekniske produkter, hvis:

- de kommer fra tredjelande, der er anført på listen i bilag XI, del VII
- de ledsages af et sundhedscertifikat som fastlagt i bilag X, kapitel 8
- de efter den grænsekontrol, der er omhandlet i direktiv 97/78/EF, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i nævnte direktiv transporteres enten
 - i) direkte til et anlæg for fremstilling af foder til selskabsdyr eller et tekniske anlæg, der har afgivet forsikring om, at de uforarbejdede animalske biprodukter kun vil blive anvendt til det tilladte formål, og at de ikke vil forlade anlægget i ubehandlet stand, eller
 - ii) til et anlæg for animalske mellemprodukter.

KAPITEL XII

Afsmeltet fedt til oliekemiske formål

Medlemsstaterne tillader kun indførsel af afsmeltet fedt bestemt til forarbejdning efter en metode, der mindst opfylder normerne for en af de metoder, der er beskrevet i bilag IV, kapitel III, hvis

- produkterne kun transporteres over land eller ad søvejen fra oprindelseslandet og direkte til et grænsekontrolsted i EF
- de efter den grænsekontrol, der er omhandlet i direktiv 97/78/EF, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i nævnte direktiv transporteres til det oliekemiske anlæg, hvor de skal forarbejdes
- hver forsendelse ledsages af en erklæring fra importøren om, at de i henhold til denne bestemmelse indførte produkter ikke vil blive anvendt til andre formål end yderligere forarbejdning efter en metode, der mindst opfylder normerne for en af de metoder, der er beskrevet i bilag IV, kapitel III.

Denne erklæring skal forelægges for embedsdyrlægen på det grænsekontrolsted, hvor varen indføres til EF, for at han kan påtegne den, og den skal derefter ledsage varepartiet, indtil det når forarbejdningsanlægget.

OPRINDELIGT FORSLAG

BILAG VII

SUNDHEDSCERTIFIKAT**for forarbejdede animalske biprodukter til forbrænding eller medforbrænding i en anden medlemsstat**

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesmedlemsstat:

Oprindelsesmedlemsstat:

Ministerium:

Kontor:

I. Identification af partiet

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

II. Partiets oprindelse

Forarbejdningsanlæggets adresse og godkendelsesnummer

.....

III. Partiets bestemmelsessted

Det forarbejdede animalske biprodukt sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

type:

registreringsnummer eller fartøjets navn:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved, at ovennævnte produkt ikke må anvendes til andre formål end til forbrænding eller medforbrænding, og at det opfylder betingelserne i artikel 13, litra B.b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...

Udfærdiget i , den
(sted) (dato)

Stempel ⁽¹⁾.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽¹⁾.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG VIII

HYGIEJNEKRAV FOR LAGERANLÆG OG ANLÆG FOR MELLEMPRODUKTER

KAPITEL I

Uændret

Betingelser for godkendelse af anlæg for mellemprodukter

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

- a) Lokalerne skal på passende måde være adskilt fra hovedfærdselsårer og andre anlæg som f.eks. slagterier.
- b) Anlægget skal have et overdækket sted til modtagelse af de animalske biprodukter.
- c) Anlægget skal være indrettet således, at det er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes.
- d) Anlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet.
- e) Anlægget skal have passende ordninger til beskyttelse mod skadedyr såsom insekter, gnavere, fugle osv.
- f) Anlægget skal være forsynet med et system til bortledning af spildevand, som opfylder hygiejnekravene.

- g) Anlægget skal, i det omfang det er nødvendigt for at nå målene i denne forordning, være forsynet med passende lagerfaciliteter med temperaturstyring med en kapacitet, der er tilstrækkelig til, at animalske biprodukter opbevares ved passende temperaturer, og som er udformet, så temperaturerne kan overvåges og registreres.

2. Anlægget skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de containere eller beholdere, som de animalske biprodukter ankommer i, og af de transportmidler, bortset fra skibe, der transporteres i. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af køretøjers hjul.

Uændret

KAPITEL II

Generelle hygiejnekrav

A. Anlæg for kategori 3-mellemprodukter

- 1. Anlæggets aktiviteter skal være begrænset til indførsel, indsamling, sortering, opskæring, nedkøling, frysning i blokke, midlertidig oplagring og afsendelse af kategori 3-materiale.

- 1. Anlægget må ikke ligge på samme sted som kategori 1- og kategori 2-anlæg, og dets aktiviteter skal være begrænset til indførsel, indsamling, sortering, opskæring, nedkøling, frysning i blokke, midlertidig oplagring og afsendelse af kategori 3-materiale.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Sortering af kategori 3-materiale skal foregå på en sådan måde, at enhver risiko for indslæbning af dyresygdomme undgås.
3. Under hele sorteringen og oplagringen skal kategori 3-materialet behandles og oplagres adskilt fra andre varer, og dette skal ske på en sådan måde, at udbredelse af epizootiske sygdomme forhindres.
4. Kategori 3-materiale skal oplagres hensigtsmæssigt, indtil det igen afsendes.
5. De køretøjer og containere, der benyttes til transport af uforarbejdet kategori 3-materiale, samt alt inventar og udstyr, der har været i berøring med det ubehandlede kategori 3-materiale, skal efter hver brug rengøres, vaskes og desinficeres. Emballagen skal brændes eller destrueres på anden måde efter nærmere anvisning fra embedsdyrlægen.

B. Anlæg for kategori 1- eller kategori 2-mellemprodukter

1. Anlæggets aktiviteter skal være begrænset til indsamling, håndtering, midlertidig oplagring og afsendelse af kategori 1- eller kategori 2-materiale.
2. Sortering af kategori 1- eller kategori 2-materiale skal foregå på en sådan måde, at enhver risiko for indslæbning af dyresygdomme undgås.
3. Under hele oplagringen skal kategori 1- eller kategori 2-materialet behandles og oplagres adskilt fra andre varer, og dette skal ske på en sådan måde, at udbredelse af epizootiske sygdomme forhindres.
4. Kategori 1- og kategori 2-materiale skal oplagres hensigtsmæssigt, indtil det igen afsendes.
5. De køretøjer og containere, der benyttes til transport af kategori 1- og kategori 2-materiale, samt alt inventar og udstyr, der har været i berøring med kategori 1- eller kategori 2-materialet, skal efter hver brug rengøres, vaskes og desinficeres. Emballagen skal brændes eller destrueres på anden måde efter nærmere anvisning fra embedsdyrlægen.

KAPITEL III

Betingelser for godkendelse af lageranlæg

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

- a) Anlægget skal have et overdækket sted til modtagelse af produkterne.

ÆNDRET FORSLAG

2. Sortering af kategori 3-materiale skal foregå på en sådan måde, at enhver risiko for indslæbning af dyresygdomme undgås. Råvarer bestemt til produktion af animalske proteiner bestemt til husdyrfoder skal holdes adskilt efter dyreart.
3. Under hele sorteringen og oplagringen skal kategori 3-materialet behandles og oplagres adskilt fra andre varer, og dette skal ske på en sådan måde, at udbredelse af dyresygdomme forhindres.
4. Kategori 3-materiale skal oplagres hensigtsmæssigt og nedkøles eller nedfryses, hvis det er relevant, indtil det igen afsendes.

Uændret

4. Kategori 1- og kategori 2-materiale skal oplagres hensigtsmæssigt, bl.a. under passende temperaturforhold, indtil det igen afsendes.

Uændret

- a) Lokaler til oplagring af kategori 3-materiale må ikke placeres på samme sted som lokaler til oplagring af kategori 1- eller kategori 2-materialer.

- b) Anlægget skal have et overdækket sted til modtagelse af produkterne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) Anlægget skal være indrettet således, at det er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes. c) Anlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet. d) Anlægget skal have passende ordninger til beskyttelse mod skadedyr såsom insekter, gnavere, fugle osv.	c) Anlægget skal være indrettet således, at det er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes. d) Anlægget skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet. e) Anlægget skal have passende ordninger til beskyttelse mod skadedyr såsom insekter, gnavere, fugle osv.
2. Anlægget skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de containere eller beholdere, som produkterne ankommer i, og af de transportmidler, bortset fra skibe, der transporteres i. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af køretøjers hjul.
3. Produkterne skal oplagres hensigtsmæssigt, indtil de igen afsendes.

Uændret

BILAG IX

**REGLER FOR BEHANDLING AF VISSE TYR KATEGORI 2- OG KATEGORI 3-MATERIALER, DER ER
BESTEMT TIL BRUG SOM FODERSTOFFER FOR DYREKATEGORIER SOM ANFØRT I ARTIKEL 21**

1. Kategori 2- og kategori 3-materiale skal transporteres til brugere eller samlecentre i overensstemmelse med bilag II. 2. Lokalerne skal opfylde kravene i bilag III, kapitel I, punkt 1, litra a), b), c), d) og f), punkt 2, 3 og 4, og kapitel II, punkt 1, 2, 4, 5 og 9, og der skal være tilstrækkelige faciliteter til rådighed til at destruere ubenyttet uforarbejdet kategori 2- eller kategori 3-materiale, eller sådant materiale skal sendes til et forarbejdningsanlæg eller et forbrændingsanlæg i overensstemmelse med denne forordning. 3. Ud over de fortegnelser, der er foreskrevet i artikel 8, skal der føres følgende fortegnelser: i) for så vidt angår endelige brugere, fortegnelse over den anvendte mængde kategori 2- eller kategori 3-materiale og datoen for anvendelsen ii) for så vidt angår samlecentre, der leverer kategori 2- eller kategori 3-materiale til endelige brugere, fortegnelser over: a) mængden af kategori 2- eller kategori 3-materiale, der er behandlet i overensstemmelse med nedenstående punkt 4 b) navn og adresse på hver endelig bruger, der køber forarbejdet kategori 2- eller kategori 3-materiale c) de lokaliteter, hvortil kategori 2- eller kategori 3-materialet bringes med henblik på brug	Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- d) den afsendte mængde, og
 - e) datoen for afsendelsen af materialet.
4. For samlecentre, der leverer kategori 2- eller kategori 3-materiale til endelige brugere, gælder for andet kategori 2- eller kategori 3-materiale end fiskeaffald følgende regler:
- i) Det skal gennemgå en af følgende behandlinger:
 - a) denaturering med en opløsning af et farvestof, som er godkendt af myndighederne; opløsningen skal være kraftig nok til, at farven på det behandlede kød er klart synlig, dvs. at hele overfladen på alle kødstykker skal være dækket med en opløsning som ovenfor nævnt, enten ved at kødet er neddyppet i opløsningen eller ved, at denne er påsprøjtet eller påført på anden måde
 - b) sterilisering, dvs. kogning eller behandling med damp under tryk, indtil alle kødstykker er gennemkogte
 - c) en anden behandling, der er godkendt af myndighederne.
 - ii) Efter behandlingen skal kategori 2- eller kategori 3-materialet emballeres inden distribution, og emballagen skal være forsynet med samlecenterets navn og adresse og være tydeligt mærket med påskriften »Ikke til konsum«.
-

OPRINDELIGT FORSLAG

BILAG X

**MODELLER FOR SUNDHEDSCERTIFIKATER VED INDFØRSEL FRA TREDJELANDE AF VISSE ANIMALSKE
BIPRODUKTER OG DERAf AFLEDTE PRODUKTER**

KAPITEL 1

SUNDHEDSCERTIFIKAT

**for forarbejdet animalsk protein, der ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF, herunder blandinger og
produkter indeholdende sådant protein, bortset fra foder til selskabsdyr**

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. *Identifikation af det forarbejdede animalske protein eller produktet*

Det forarbejdede animalske proteins eller produktets art:

Forarbejdet animalsk protein af:
(dyreart)

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. *Det forarbejdede animalske proteins eller produktets oprindelse*

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:

.....

III. *Det forarbejdede animalske proteins eller produktets bestemmelsessted*

Det forarbejdede animalske protein eller produktet sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... og attesterer,

a) at det ovenfor beskrevne forarbejdede animalske protein eller produkt udelukkende eller delvis består af forarbejdet animalsk protein, der ikke er bestemt til konsum, og som:

i) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt og valideret af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...

ii) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum
- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- huder og skind, hove og horn, svineborster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever
- fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr
- fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion
- fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum
- skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via det pågældende produkt kan overføres til mennesker eller dyr

iii) er blevet opvarmet:

- til en kernetemperatur på over 133 °C i mindst 20 minutter uden afbrydelse ved et (absolut) tryk på mindst 3 bar frembragt ved hjælp af mættet damp, med en partikelstørrelse inden varmebehandlingen på højst 50 ml. ⁽¹⁾, eller
- hvis der er tale om blodmel eller protein af andre dyr end pattedyr, dog ikke fiskemel, i overensstemmelse med forarbejdningsmetode ... som anført i bilag III, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... ⁽¹⁾, og

en udtagen stikprøve opfylder følgende normer ⁽²⁾:

- *clostridium perfringens*: ingen i 1 g,
- *salmonella*: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
- *enterobacteriaceæ*: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 g

eller

- hvis der er tale om fiskemel, i overensstemmelse med forarbejdningsmetode ... som anført i bilag III, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...⁽¹⁾, eller til en kerntemperatur på mindst 80 °C⁽¹⁾, og en udtagen stikprøve opfylder følgende normer:
 - salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
 - enterobacteriaceæ: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 g
- b) at en stikprøve af det endelige produkt er blevet undersøgt af myndighederne umiddelbart forud for afsendelsen og fundet i overensstemmelse med følgende norm:
 - Salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
- c) at det for det endelige produkt gælder:
 - at det er indpakket i en ny emballage⁽¹⁾,
 - eller
 - at når der er tale om forsendelse i bulk, containere eller andre transportmidler inden brugen er grundigt rengjort og desinficeret med et af myndighederne godkendt desinfektionsmiddel⁽¹⁾
- d) at det endelige produkt kun har været oplagret på lukkede lagre
- e) at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

Udfærdiget i,
(sted)

den
(dato)

Stempel⁽³⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift)⁽³⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

⁽³⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

ÆNDRET FORSLAG

BILAG X

**MODELLER FOR SUNDHEDSCERTIFIKATER VED INDFØRSEL FRA TREDJELANDE AF VISSE ANIMALSKE
BIPRODUKTER OG DERAFF AFLEDTE PRODUKTER**

KAPITEL 1

SUNDHEDSCERTIFIKAT

**for forarbejdet animalsk protein, der ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF, herunder blandinger og
produkter indeholdende sådant protein, bortset fra foder til selskabsdyr**

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. *Identifikation af det forarbejdede animalske protein eller produktet*

Det forarbejdede animalske proteins eller produktets art:

Forarbejdet animalsk protein af:
(dyreart)

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. *Det forarbejdede animalske proteins eller produktets oprindelse*

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:

.....

III. *Det forarbejdede animalske proteins eller produktets bestemmelsessted*

Det forarbejdede animalske protein eller produktet sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... og attesterer,

a) at det ovenfor beskrevne forarbejdede animalske protein eller produkt udelukkende eller delvis består af forarbejdet animalsk protein, der ikke er bestemt til konsum, og som:

i) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt og valideret af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...

ii) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum
- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- huder og skind, hove og horn, svineborster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning med henblik på konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning med henblik på konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever
- fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr
- fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion
- fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum
- skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via det pågældende produkt kan overføres til mennesker eller dyr

iii) er blevet opvarmet:

- til en kernetemperatur på over 133 °C i mindst 20 minutter uden afbrydelse ved et (absolut) tryk på mindst 3 bar frembragt ved hjælp af mættet damp, med en partikelstørrelse inden varmebehandlingen på højst 50 ml. ⁽¹⁾, eller
- hvis der er tale om blodmel eller protein af andre dyr end pattedyr, dog ikke fiskemel, i overensstemmelse med forarbejdningsmetode ... som anført i bilag III, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... ⁽¹⁾, og

en udtagen stikprøve opfylder følgende normer ⁽²⁾:

- clostridium perfringens: ingen i 1 g,
- salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
- enterobacteriaceæ: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 g

eller

- hvis der er tale om fiskemel, i overensstemmelse med forarbejdningsmetode ... som anført i bilag III, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...⁽¹⁾, eller til en kernetemperatur på mindst 80 °C⁽¹⁾, og en udtagen stikprøve opfylder følgende normer:
 - salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
 - enterobacteriaceæ: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 g
- b) at en stikprøve af det endelige produkt er blevet undersøgt af myndighederne umiddelbart forud for afsendelsen og fundet i overensstemmelse med følgende norm:
 - Salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
- c) at det for det endelige produkt gælder:
 - at det er indpakket i en ny emballage⁽¹⁾,
 - eller
 - at når der er tale om forsendelse i bulk, containere eller andre transportmidler inden brugen er grundigt rengjort og desinficeret med et af myndighederne godkendt desinfektionsmiddel⁽¹⁾
- d) at det endelige produkt kun har været oplagret på lukkede lagre
- e) at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

Udfærdiget i,
(sted)

den,
(dato)

Stempel⁽³⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift)⁽³⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

⁽³⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

OPRINDELIGT FORSLAG

KAPITEL 2

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for mælk og mælkebaserede produkter, som har undergået en enkelt varmebehandling og ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af mælken/de mælkebaserede produkter

Mælk af:
(dyreart)

Beskrivelse af mælken/de mælkebaserede produkter:

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. Oprindelse

Behandlings- eller forarbejdningsvirksomhedens adresse og registreringsnummer ⁽¹⁾:
.....

III. Mælken/de mælkebaserede produkters bestemmelsessted

Mælken/de mælkebaserede produkter sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler ⁽²⁾:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at ... (eksportland), ... (region) ⁽³⁾, har været fri for mund- og klovesyge og kvægpest i de tolv måneder umiddelbart forud for udførslen og ikke har vaccineret mod mund- og klovesyge eller kvægpest i de tolv måneder umiddelbart forud for udførslen
2. at den mælk/det mælkebaserede produkt, der er omhandlet i dette certifikat:
 - a) er fremstillet af rå mælk, der kommer fra dyr,
 - som ikke udviser kliniske tegn på en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr via mælk
 - som holdes på bedrifter, der ikke er underkastet officielle restriktioner på grund af mund- og klovesyge eller kvægpest, og
 - b) har undergået en behandling med opvarmning til ... (temperatur) i mindst ... (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, samt, når der er tale om tørret mælk eller et tørret mælkebaseret produkt, en tørringsproces
3. at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering af mælken/det mælkebaserede produkt efter forarbejdningen
4. at mælken/det mælkebaserede produkt er pakket i nye containere ⁽¹⁾, eller
 - hvis der er anvendt bulkcontainere, at disse forinden pålæsning er blevet desinficeret med et middel, der er godkendt af myndighederne ⁽¹⁾, og
 - at containerne er mærket med angivelse af mælkens/det mælkebaserede produkts art.

Udfærdiget i , den
(sted) (dato)

Stempel ⁽⁴⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽⁴⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ For godsvogne angives registreringsnummer. For bulkcontainere angives containerens nummer og plombens nummer.

⁽³⁾ Udfyldes, hvis tilladelsen til indførsel til EF er begrænset til bestemte regioner i det pågældende tredjeland.

⁽⁴⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for varmebehandlede mælkebaserede produkter med en pH-værdi nedsat til under 6, som ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af de mælkebaserede produkter

Mælk af:
(dyreart)

Beskrivelse af de mælkebaserede produkter:

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. Oprindelse

Behandlings- eller forarbejdningsvirksomhedens adresse og registreringsnummer ⁽¹⁾:
.....

III. De mælkebaserede produkters bestemmelsessted

De mælkebaserede produkter sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler ⁽²⁾:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at det mælkebaserede produkt, der er omhandlet i dette certifikat:
 - a) er fremstillet af rå mælk, der kommer fra dyr,
 - som ikke udviser kliniske tegn på en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr via mælk
 - som holdes på bedrifter, der ikke er underkastet officielle restriktioner på grund af mund- og klovesyge eller kvægepest, og
 - b) har undergået en behandling med opvarmning til ... (temperatur) i mindst ... (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, og
 - c) har været genstand for en syring, ved hvilken dets pH-værdi er blevet holdt på under 6 i mindst en time
2. at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering af det mælkebaserede produkt efter forarbejdningen
3. at det mælkebaserede produkt er pakket i nye containere ⁽¹⁾, eller
 - hvis der er anvendt bulkcontainere, at disse forinden pålæsning er blevet desinficeret med et middel, der er godkendt af myndighederne ⁽¹⁾, og
 - at containerne er mærket med angivelse af mælkens/det mælkebaserede produkts art.

Udfærdiget i den
(sted) (dato)

Stempel ⁽³⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽³⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ For godsvogne angives registreringsnummer. For bulkcontainere angives containerens nummer og plombens nummer.

⁽³⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(C)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for mælk og mælkebaserede produkter, der har undergået sterilisering eller dobbelt varmebehandling og ikke er bestemt til konsum, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af mælken/de mælkebaserede produkter

Mælk af:
(dyreart)

Beskrivelse af mælken/de mælkebaserede produkter:

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. Oprindelse

Behandlings- eller forarbejdningsvirksomhedens adresse og registreringsnummer ⁽¹⁾:
.....

III. Mælkens/de mælkebaserede produkters bestemmelsessted

Mælken/de mælkebaserede produkter sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler ⁽²⁾:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at den mælk/det mælkebaserede produkt, der er omhandlet i dette certifikat:
 - a) er fremstillet af rå mælk, der kommer fra dyr,
 - som ikke udviser kliniske tegn på en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr via mælk
 - som holdes på bedrifter, der ikke er underkastet officielle restriktioner på grund af mund- og klovesyge eller kvægst, og
 - b) har undergået:
 - enten
 - i) en sterilisering, hvor der er opnået en F_c -værdi på 3 eller derover, eller
 - ii) en første behandling, der omfatter opvarmning til ... (temperatur) i mindst ... (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, efterfulgt af endnu en behandling, der omfatter opvarmning til ... (temperatur) i mindst ... (tid), som har sikret en negativ reaktion på fosfataseprøven, og, når der er tale om tørret mælk eller et tørret mælkebaseret produkt, en efterfølgende tørringsproces
2. at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå kontaminering af mælken/det mælkebaserede produkt efter forarbejdningen
3. at mælken/det mælkebaserede produkt er pakket i nye containere ⁽¹⁾, eller
 - hvis der er anvendt bulkcontainere, at disse forinden pålæsning er blevet desinficeret med et middel, der er godkendt af myndighederne ⁽¹⁾, og
 - at containerne er mærket med angivelse af mælkens/det mælkebaserede produkts art.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽³⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ For godsvogne angives registreringsnummer. For bulkcontainere angives containerens nummer og plombens nummer.

⁽³⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

KAPITEL 3

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for foder til selskabsdyr på dåse, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af foderet

Foderet til selskabsdyr er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart:

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. Foderets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:

.....

III. Foderets bestemmelsessted

Foderet til selskabsdyr sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... og attesterer, at det ovenfor beskrevne foder til selskabsdyr

a) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...

b) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum
- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- huder og skind, hove og horn, svineborster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever
- fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr
- fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion
- fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum
- skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via dette produkt kan overføres til mennesker eller dyr

c) har været underkastet varmebehandling til en F_c -værdi på mindst 3,0 i hermetisk lukkede beholdere

d) er blevet analyseret på grundlag af stikprøver fra mindst 5 beholdere for hver forarbejdet batch ved laboratoriemæssige diagnosticeringsmetoder for at sikre tilstrækkelig varmebehandling af hele sendingen som omhandlet i litra a)

e) at der er truffet alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

Udfærdiget i,
(sted)

den,
(dato)

Stempel ⁽¹⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽¹⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT**for forarbejdet foder til selskabsdyr, undtagen på dåse, som sendes til EF**

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af foderet

Foderet til selskabsdyr er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart:

.....

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. Foderets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:

.....

III. Foderets bestemmelsessted

Foderet til selskabsdyr sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... og attesterer, at det ovenfor beskrevne foder til selskabsdyr

a) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...

b) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

— dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
 - huder og skind, hove og horn, svineborster og fjer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne
 - blod fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og som har gennemgået et levende syn og ved denne undersøgelse er fundet egnede til slagtning i overensstemmelse med EF-forskrifterne
 - animalske biprodukter fra fremstilling af produkter bestemt til konsum, f.eks. affedtede knogler og grever
 - fødevarer, der er af animalsk oprindelse eller indeholder animalske produkter, og som oprindeligt har været bestemt til konsum, men som er bestemt til foder af kommercielle grunde eller på grund af fremstillingsvanskeligheder, mangler ved pakningen eller andre fejl, der ikke indebærer nogen risiko for mennesker eller dyr
 - fisk eller andre havdyr, undtagen havpattedyr, som er taget på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion
 - fersk fiskeaffald fra anlæg, der fremstiller fiskerivarer til konsum
 - skaller, biprodukter fra rugerier og knækægsbiprodukter stammende fra dyr, der ikke udviser kliniske tegn på nogen sygdom, der via det pågældende produkt kan overføres til mennesker eller dyr
- c) er fremstillet således, at det forarbejdede foder eller de bestanddele, der er af animalsk oprindelse, har været underkastet en varmebehandling med en kerntemperatur på mindst 90 °C
- d) er blevet undersøgt ved stikprøver omfattende mindst fem prøver fra hver forarbejdet batch, som er udtaget under eller efter oplagringen i forarbejdningsanlægget, og som opfyldte følgende normer ⁽¹⁾:
- Salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0
 - Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 g
- e) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen
- f) er indpakket i ny emballage.

Udfærdiget i,
(sted)

den,
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(C)

SUNDHEDSCERTIFIKAT
for tyggepinde og tyggeben, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af tyggepinde og tyggeben

Tyggepindene eller tyggebenene er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart:

.....

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

II. Tyggepindenes eller tyggebenenes oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:

.....

III. Tyggepindenes eller tyggebenenes bestemmelsessted

Tyggepindene eller tyggebenene sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... og attesterer, at de ovenfor beskrevne tyggepinde og tyggeben

a) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...

b) udelukkende er fremstillet af følgende animalske biprodukter:

— dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum

- dele af dyr slagtet på et slagteri, som er erklæret uegnede til konsum, men som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og som stammer fra slagtekroppe, der er fundet egnede til konsum i overensstemmelse med EF-forskrifterne
- huder og skind fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri og er blevet undersøgt før og efter slagtning uden at vise kliniske tegn på en smitsom sygdom

c) har undergået

- i) for så vidt angår tyggepinde og tyggeben fremstillet af huder og skind af hovdyr, en varmebehandling, der er tilstrækkelig til at destruere salmonella ⁽¹⁾
- ii) for så vidt angår tyggepinde og tyggeben fremstillet af andre animalske biprodukter end huder og skind af hovdyr, en varmebehandling, hvor der er opnået en kerntemperatur på mindst 90 °C ⁽¹⁾
- d) er blevet undersøgt ved stikprøver omfattende mindst fem prøver fra hver forarbejdet batch, som er udtaget under eller efter oplagringen i forarbejdningsanlægget, og som opfyldte følgende normer ⁽²⁾:

— Salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceæ: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 g

e) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen.

f) er indpakket i ny emballage.

Udfærdiget i,
(sted)

den,
(dato)

Stempel ⁽³⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽³⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Hvor:

n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

m = grænseværdien for bakterietallet; resultatet er tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i alle prøveenheder ikke overstiger m

M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

⁽³⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(D)

SUNDHEDSCERTIFIKAT**for rådt foder til selskabsdyr, som sendes til EF**

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af foderet

Det rå foder til selskabsdyr er fremstillet af animalske biprodukter fra følgende dyreart:

.....

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. Foderets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:

.....

III. Foderets bestemmelsessted

Det rå foder til selskabsdyr sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer herved at have læst og forstået Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... og attesterer, at det ovenfor beskrevne rå foder til selskabsdyr

a) består af animalske biprodukter af dyrearter som nævnt under ovenstående punkt I og opfylder de relevante sundhedskrav i Kommissionens beslutning(er) .../.../EF ⁽¹⁾

- b) udelukkende består af dele af dyr slagtet på et EF-godkendt slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum
- c) er blevet fremstillet og oplagret i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt af myndighederne og undergivet disses tilsyn i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ...
- d) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen
- e) er indpakket i ny emballage, der udelukker enhver lækage.

Udfærdiget i den
(sted) (dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Nummeret på de(n) relevante beslutning(er) for fersk kød af de pågældende tamdyrsarter skal angives.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

KAPITEL 4

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for indførsel til EF af serum fra dyr af hestefamilien fra tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra indførsel af levende dyr af hestefamilien til slagtning er tilladt

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af serummet

Serum fra:

(dyreart)

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

II. Serumets oprindelse

Den registrerede indsamlingsvirksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:

.....

III. Serumets bestemmelsessted

Serummet sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at det ovenfor beskrevne serum fra dyr af hestefamilien:

- a) kommer fra et land, hvor følgende sygdomme er anmeldelsespligtige: afrikansk hestepest, dourine, snive, hesteencephalitis (i alle former, herunder også venezuelansk), infektiøs hesteanæmi, vesikulær stomatitis, rabies og miltbrand
- b) under en dyrlæges tilsyn er taget af dyr af hestefamilien, der på indsamlingstidspunktet ikke viste kliniske tegn på smitsomme sygdomme
- c) er taget af dyr af hestefamilien, der siden fødslen har opholdt sig på et tredjelands område eller, i tilfælde af officiel regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, på en del af et tredjelands område, hvor:
 - i) der ikke har været tilfælde af venezuelansk hesteencephalitis inden for de seneste to år
 - ii) der ikke har været tilfælde af dourine inden for de seneste seks måneder
 - iii) der ikke har været tilfælde af snive inden for de seneste seks måneder
- d) er taget af dyr af hestefamilien, som på indsamlingstidspunktet ikke kom fra og ikke havde opholdt sig på en bedrift, der af dyresundhedsmæssige grunde var omfattet af et forbud:
 - i) for så vidt angår hesteencephalitis, i de forudgående seks måneder regnet fra den dato, hvor de angrebne dyr blev aflivet
 - ii) for så vidt angår infektiøs anæmi, inden det tidspunkt hvor de resterende dyr, efter at de angrebne dyr var aflivet, har reageret negativt på to Coggins-tests foretaget med tre måneders mellemrum
 - iii) for så vidt angår vesikulær stomatitis, i de forudgående seks måneder
 - iv) for så vidt angår rabies, i måneden forud for det sidst rapporterede sygdomstilfælde
 - v) i tilfælde af miltbrand i de femten dage forud for det sidst rapporterede sygdomstilfælde.

Hvis alle dyr af de for sygdommen modtagelige arter på bedriften er blevet slagtet eller aflivet, og lokalerne er blevet desinficeret, er forbudsperioden på tredive dage regnet fra den dato, hvor dyrene er fjernet og lokalerne desinficeret, undtagen i tilfælde af miltbrand, hvor forbudsperioden er på 15 dage.
- e) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener under produktion, håndtering og emballering
- f) er emballeret i forseglede tætte beholdere, der er tydeligt mærket »Serum fra dyr af hestefamilien« og er forsynet med indsamlingsvirksomhedens registreringsnummer.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽¹⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽¹⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

KAPITEL 5

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for friske eller kølede huder og skind af hovdyr, som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af huderne og skindene

Huder og skind af:

(dyreart)

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

Plombenumre for de pågældende containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller:

.....

II. Hudernes og skindenes oprindelse

Den registrerede og tilsynsundergivne virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:

.....

III. Hudernes og skindenes bestemmelsessted

Huderne og skindene sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne huder og skind:

- a) stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri og er blevet undersøgt før og efter slagtning og fundet fri for alvorlige sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier
- b) har oprindelse i et land, eller i tilfælde af regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, i en del af et land, hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt, som i de seneste 12 måneder forud for afsendelsen har været fri for nedennævnte sygdomme, og hvor der ikke i denne periode er foretaget vaccination mod de pågældende sygdomme:

- klassisk svinepest ⁽¹⁾
- afrikansk svinepest ⁽¹⁾
- Teschener syge ⁽¹⁾
- kvægpest ⁽¹⁾,

og som i mindst 24 måneder inden afsendelsen har været fri for mund- og klovesyge, og hvor der ikke i de seneste 12 måneder inden afsendelsen er foretaget vaccination mod mund- og klovesyge ⁽¹⁾

- c) stammer fra dyr,

- der har opholdt sig på oprindelseslandets område i mindst tre måneder inden slagtningen, eller siden fødslen, hvis dyrene er under tre måneder gamle
- der, hvis der er tale om huder og skind af klovdyr, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været noget udbrud af mund- og klovesyge inden for de seneste 30 dage
- der, hvis der er tale om huder og skind af svin, kommer fra bedrifter, hvor der ikke har været noget udbrud af smitsom blæreudslæt hos svin inden for de seneste 30 dage eller af klassisk svinepest eller afrikansk svinepest inden for de seneste 40 dage, og omkring hvilke der inden for en radius på 10 km ikke har været tilfælde af disse sygdomme inden for de seneste 30 dage
- der på slagteriet har gennemgået undersøgelse før slagtning inden for de seneste 24 timer inden slagtningen og ikke har udvist tegn på mund- og klovesyge ⁽¹⁾, kvægpest ⁽¹⁾, klassisk svinepest ⁽¹⁾, afrikansk svinepest ⁽¹⁾ eller smitsom blæreudslæt hos svin ⁽¹⁾

- d) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Sygdomme, der ikke er relevante for den pågældende dyreart, udstreges.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for behandlede huder og skind af hovdyr, som sendes til EF og har oprindelse i tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del 1 i bilaget til beslutning 79/542/EØF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af huderne og skindene

Huder og skind af:

(dyreart)

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

Plombenumre for de pågældende containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller:

.....

II. Hudernes og skindenes oprindelse

Den registrerede og tilsynsundergivne virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:

.....

III. Hudernes og skindenes bestemmelsessted

Huderne og skindene sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne huder og skind stammer fra dyr, der er blevet slagtet på et slagteri og er blevet undersøgt før og efter slagtning og fundet fri for alvorlige sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier, og

1. enten ⁽¹⁾:

- a) har oprindelse i et land eller i en del af et land, hvor der ikke i de seneste 12 måneder har været tilfælde af nedennævnte sygdomme, som er anmeldelsespligtige i oprindelseslandet:

- kvægstygge ⁽²⁾
- mund- og klovesyge ⁽²⁾
- klassisk svinepest ⁽²⁾
- afrikansk svinepest ⁽²⁾

og er blevet

- tørret ⁽¹⁾, eller
- tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen ⁽¹⁾, eller
- tørsaltet eller vådsaltet den ..., og huderne og skindene vil ifølge transportørens erklæring blive sendt med skib, og transporten vil være af en sådan varighed, at de har været saltet i mindst 14 dage, inden de når EF-grænsekontrolstedet ⁽¹⁾,

eller ⁽¹⁾:

- b) er blevet

- saltet i syv døgn i havsalt tilsat 2 % natriumkarbonat ⁽¹⁾,

eller

- saltet i havsalt tilsat 2 % natriumkarbonat den ..., og huderne og skindene vil ifølge transportørens erklæring blive sendt med skib, og transporten vil være af en sådan varighed, at de har været saltet i mindst 7 dage, inden de når EF-grænsekontrolstedet ⁽¹⁾, eller
- tørret i 42 døgn ved en temperatur på mindst 20 °C ⁽¹⁾

2. har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener.

Udfærdiget i, den
(sted) (dato)

Stempel ⁽³⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽³⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Sygdomme, der ikke er relevante for den pågældende dyreart, udstreges.

⁽³⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(C)

OFFICIEL ERKLÆRING

for huder og skind af hovdyr (bortset fra svin og dyr af hestefamilien), som sendes til EF, og som er blevet opbevaret separat i 21 dage eller har været under uafbrudt transport i 21 dage inden indførslen

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Den officielle erklærings referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af huderne og skindene

Huder og skind af:
(dyreart)

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

Plombenumre for de pågældende containere, lastbiler, jernbanevogne eller baller:
.....

II. Hudernes og skindenes oprindelse

Virksomhedens adresse og officielle registreringsnummer:
.....

III. Hudernes og skindenes bestemmelsessted

Huderne og skindene sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne huder og skind:

a) er blevet

- tørret ⁽¹⁾, eller
- tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen ⁽¹⁾, eller
- saltet i syv døgn i havsalt tilsat 2 % natriumkarbonat ⁽¹⁾, eller
- tørret i 42 døgn ved en temperatur på mindst 20 °C ⁽¹⁾

b) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen og ikke har været i kontakt med andre animalske produkter eller levende dyr

c) — umiddelbart inden afsendelsen under officielt tilsyn er blevet opbevaret separat i 21 dage efter den behandling, der er beskrevet under litra a) ⁽¹⁾, eller

- ifølge transportørens erklæring vil være under transport i mindst 21 dage ⁽¹⁾.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

KAPITEL 6

(A)

CERTIFIKAT/DOKUMENT

for behandlede jagttrofæer af fugle og hovdyr, som alene består af ben, horn, hove, kløer, gevirer, tænder, huder eller skind, og som sendes til EF

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Certifikatets/dokumentets referencenr.:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af jagttrofæerne

Jagttrofæer af:

(dyreart)

Jagttrofæernes art:

a) udelukkende ben, horn, hove, kløer, gevirer, tænder ⁽¹⁾:

b) udelukkende huder og skind ⁽¹⁾:

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

CITES-certifikatets referencenummer ⁽¹⁾:

II. Jagttrofæernes bestemmelsessted

Jagttrofæerne sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

III. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at ovennævnte jagttrofæer:

- a) umiddelbart efter behandlingen og uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter er blevet pakket enkeltvis i gennemsigtig og lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås

b) for så vidt angår jagttrofæer, der kun består af huder og skind, er blevet ⁽¹⁾

- tørret ⁽¹⁾,
- tørsaltet eller vådsaltet mindst 14 dage før afsendelsen ⁽¹⁾,
- tørsaltet eller vådsaltet den . . . , og huderne og skindene vil ifølge transportørens erklæring blive sendt med skib, og transporten vil være af en sådan varighed, at de har været saltet i mindst 14 dage, inden de når EF-grænsekontrolstedet ⁽¹⁾

c) for så vidt angår jagttrofæer, der kun består af ben, horn, hove, kløer, geværer eller tænder ⁽¹⁾:

- har ligget i kogende vand i et passende stykke tid, således at ben, horn, hove, kløer, geværer eller tænder er befriet for alle fordærlige rester
- er blevet desinficeret med et produkt, som er godkendt af afsendelseslandets myndigheder, herunder brint-overilte, hvis der er tale om dele bestående af ben.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

VETERINÆRCERTIFIKAT**for jagttrofæer af fugle og hovdyr, som består af hele ubehandlede dele, og som sendes til EF**

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Certifikatets referencenr.:

Bestemmelsesland:

(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af jagttrofæerne

Jagttrofæer af:

(dyreart)

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

CITES-certifikatets referencenr. ⁽¹⁾:

II. Jagttrofæernes bestemmelsessted:

Jagttrofæerne sendes

fra

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

III. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. for så vidt angår jagttrofæer af andre klovdyr end svin ⁽¹⁾:

- a) at ... (eksportland), ... (region), har været fri for mund- og klovesyge og kvægpest i de seneste tolv måneder, og at der i samme periode ikke er foretaget vaccination mod nogen af disse sygdomme

- b) at de ovenfor beskrevne jagttrofæer:
- a) stammer fra dyr, som er blevet nedlagt i . . . , regionen . . . , der er godkendt til udførsel af fersk kød af de tilsvarende tamdyrsarter, og hvor der ikke i de seneste 60 dage har været dyresundhedsrestriktioner som følge af udbrud af sygdomme, som den pågældende dyreart er modtagelig for
 - b) stammer fra dyr, der er nedlagt mindst 20 km fra grænserne til et andet tredjeland eller til en del af et tredjeland, som ikke er godkendt til udførsel til EF af ubehandlede jagttrofæer af andre klovdyr end svin
2. for så vidt angår jagttrofæer af vildsvin ⁽¹⁾:
- a) at . . . i de seneste tolv måneder har været fri for klassisk svinepest, afrikansk svinepest, smitsom blæreudslæt hos svin, mund- og klovesyge og smitsom svinelammelse (Teschener syge), og at der ikke i de seneste tolv måneder er foretaget vaccination mod nogen af disse sygdomme
 - b) at de ovenfor beskrevne jagttrofæer:
 - a) stammer fra dyr, som er blevet nedlagt i . . . , der er godkendt til udførsel af fersk kød af de tilsvarende tamdyrsarter, og hvor der ikke i de seneste 60 dage har været dyresundhedsrestriktioner som følge af udbrud af sygdomme, som svin er modtagelige for
 - b) stammer fra dyr, der er nedlagt mindst 20 km fra grænserne til et andet tredjeland eller til en del af et tredjeland, som ikke er godkendt til udførsel til EF af ubehandlede jagttrofæer af vildsvin
3. for så vidt angår jagttrofæer af enhovede dyr, at de ovenfor beskrevne jagttrofæer stammer fra enhovet vildt, der er nedlagt i . . . ⁽¹⁾ (afsendelseslandet)
4. for så vidt angår jagttrofæer af fuglevildt ⁽¹⁾:
- a) at . . . , regionen . . . , er fri for aviær influenza og Newcastle disease
 - b) at de ovenfor beskrevne jagttrofæer stammer fra fuglevildt, der er nedlagt i . . . , regionen . . . , hvor der ikke i de seneste 30 dage har været dyresundhedsrestriktioner som følge af udbrud af sygdomme, som det pågældende fuglevildt er modtageligt for
5. at de ovenfor beskrevne jagttrofæer uden at være kommet i berøring med andre animalske produkter, som vil kunne kontaminere dem, er blevet pakket enkeltvis i gennemsigtig og lukket emballage, så efterfølgende kontaminering undgås.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

KAPITEL 7

(A)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for svinebørster, som sendes til EF fra tredjelande eller regioner i tredjelande, der er fri for afrikansk svinepest

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af svinebørsterne

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

II. Svinebørsternes oprindelse

Den registrerede virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:
.....

III. Svinebørsternes bestemmelsessted

Svinebørsterne sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at de ovenfor beskrevne svinebørster stammer fra svin, der har oprindelse i og er slagtet på et slagteri i oprindelseslandet
2. at de svin, hvorfra svinebørsterne stammer, ikke ved undersøgelsen i forbindelse med slagtingen udviste tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier
3. at oprindelseslandet eller, i tilfælde af regionalisering ifølge EF-bestemmelserne, oprindelsesregionen i mindst tolv måneder har været fri for afrikansk svinepest
4. at svinebørsterne er tørre og indesluttet i lukket emballage.

Udfærdiget i den
(sted) (dato)

Stempel ⁽¹⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽¹⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

(B)

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for svinebørster, som sendes til EF fra tredjelande eller regioner i tredjelande, der ikke er fri for afrikansk svinepest

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af svinebørsterne

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

II. Svinebørsternes oprindelse

Den registrerede virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:
.....

III. Svinebørsternes bestemmelsessted

Svinebørsterne sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved:

1. at de ovenfor beskrevne svinebørster stammer fra svin, der har oprindelse i og er slagtet på et slagteri i oprindelseslandet
2. at de svin, hvorfra svinebørsterne stammer, ikke ved undersøgelsen i forbindelse med slagtingen udviste tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller dyr, og ikke er blevet aflivet for at udrydde epizootier
3. at ovennævnte svinebørster er blevet:
 - kogt ⁽¹⁾
 - farvet ⁽¹⁾
 - bleget ⁽¹⁾
4. at svinebørsterne er tørre og indesluttet i lukket emballage.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende udstreges.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

KAPITEL 8

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for uforarbejdede animalske biprodukter, som sendes til EF med henblik på fremstilling af foder til selskabsdyr eller tekniske produkter, herunder farmaceutiske produkter

Bemærkning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinærformål og skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

Sundhedscertifikatets referencenummer:

Bestemmelsesland:
(EF-medlemsstatens navn)

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. *Identifikation af de uforarbejdede animalske biprodukter*

De uforarbejdede animalske biprodukters art:
(dyreart)

Emballagens art:

Antal pakninger:

Nettovægt:

Varepartiets produktionsnummer:

II. *De uforarbejdede animalske biprodukters oprindelse*

Den godkendte virksomheds adresse og godkendelsesnummer:
.....

III. *De uforarbejdede animalske biprodukters bestemmelsessted*

De uforarbejdede animalske biprodukter sendes

fra
(afsendelsessted)

til
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:

Plombens nr.:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

IV. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer herved, at de ovenfor beskrevne uforarbejdede animalske biprodukter:

- a) består af animalske biprodukter af dyrearter som nævnt under punkt I og opfylder de relevante sundhedskrav i Kommissionens beslutning(er) ...⁽¹⁾
- b) udelukkende består af sådanne dele af dyr slagtet på et slagteri, som i overensstemmelse med EF-forskrifterne er erklæret egnede til konsum, men som af kommercielle grunde ikke er bestemt til konsum
- c) er blevet dybfrosset på det anlæg, de kommer fra
- d) har været omfattet af alle fornødne forholdsregler for at undgå rekontaminering med patogener efter behandlingen
- e) er indpakket i ny emballage, der udelukker enhver lækage.

Udfærdiget i
(sted)

den
(dato)

Stempel ⁽²⁾

.....
(embedsdyrlægens underskrift) ⁽²⁾

.....
(navn, titel og stilling med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Nummeret på de(n) relevante beslutning(er) for fersk kød af de pågældende tamdyrsarter skal angives.

⁽²⁾ Underskrift og stempel i en fra fortrykket afvigende farve.

BILAG XI

LISTE OVER TREDJELANDE, HVORFRA MEDLEMSSTATERNE TILLADER INDFØRSEL AF ANIMALSKE BIPRODUKTER, DER IKKE ER BESTEMT TIL KONSUM

Nedenstående lister er principielle, og de varer, der indføres, skal opfylde de relevante krav vedrørende sundhed og dyresundhed.

DEL I

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af mælk og mælkebaserede produkter

De tredjelande, der er opført i kolonne B eller C i bilaget til beslutning 95/340/EØF.

DEL II

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af forarbejdet animalsk protein (undtagen fiskemel)

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

DEL III

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fiskemel og fiskeolie

De tredjelande, der er opført i bilaget til beslutning 97/296/EF, samt følgende lande:

(EE) Estland

(PR) Puerto Rico

(UA) Ukraine

DEL IV

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af afsmeltet fedt (undtagen fiskeolie)

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

DEL V

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af blodprodukter**A. Blodprodukter fra hovdyr**

De tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt.

B. Blodprodukter fra andre dyrearter

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

DEL VI

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af blodprodukter (undtagen fra dyr af hestefamilien) bestemt til tekniske og farmaceutiske formål**A. Blodprodukter fra hovdyr**

De tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt.

B. Blodprodukter fra andre dyrearter

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

DEL VII

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af uforarbejdet materiale til fremstilling af foder til selskabsdyr og tekniske produkter**A. Uforarbejdet materiale af kvæg, får, geder, svin og dyr af hestefamilien**

De tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, og hvorfra indførsel af alle kategorier af fersk kød af de respektive dyrearter er tilladt.

B. Uforarbejdet materiale af fjerkræ

De tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fersk fjerkrækød.

C. Uforarbejdet materiale af andre dyrearter

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

DEL VIII

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af ubehandlede svineborster

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

DEL IX

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af gylle til jordbehandling**A. Forarbejdede gylleprodukter:**

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF.

B. Forarbejdet hestegylle

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF for levende heste.

C. Uforarbejdet fjerkrægylle

De tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af fersk fjerkrækød.

DEL X

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af foder til selskabsdyr samt tyggepinde og tyggeben

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, samt følgende lande:

(LK) Sri Lanka ⁽¹⁾

(JP) Japan ⁽²⁾

(TW) Taiwan ⁽²⁾

DEL XI

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af gelatine, hydrolyseret protein og dicalciumphosphat til foderbrug

De tredjelande, der er opført i del I i bilaget til beslutning 79/542/EØF, samt følgende lande:

(KR) Republikken Korea ⁽³⁾

(MY) Malaysia ⁽³⁾

(PK) Pakistan ⁽³⁾

(TW) Taiwan ⁽³⁾

⁽¹⁾ Udelukkende tyggepinde og tyggeben fremstillet af skind af hovdyr.

⁽²⁾ Udelukkende forarbejdet foder til pryd fisk.

⁽³⁾ Udelukkende gelatine.

ÆNDRET FORSLAG

BILAG XII

KRAV TIL FORBRÆNDINGS- OG MEDFORBRÆNDINGSANLÆG, FOR HVILKE DIREKTIV 2000/76/EF IKKE FINDER ANVENDELSE

KAPITEL I

Almindelige betingelser

1. Forbrændings- eller medforbrændingsanlægget udformes, udstyres og drives således, at kravene i denne forordning opfyldes.
2. Forbrændings- eller medforbrændingsanlæggets driftsleder tager alle nødvendige forholdsregler i forbindelse med modtagelse af animalske biprodukter for, så vidt det er praktisk gennemførligt, at forebygge eller begrænse direkte fare for menneskers eller dyrs sundhed.

KAPITEL II

Driftsbetingelser

3. Forbrændings- eller medforbrændingsanlæg udformes, udstyres, bygges og drives således, at forbrændingsgasserne opvarmes på kontrolleret og ensartet vis, selv under de mest ugunstige forhold, til en temperatur, der i 2 sekunder er på 850 °C, målt nær den indre væg eller et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret, som godkendt af myndighederne.
4. Hver linje i et højkapacitetsforbrændingsanlæg skal være forsynet med mindst en støttebrænder. Denne brænder skal gå i gang automatisk, når forbrændingsgassernes temperatur efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft falder til under 850 °C. Den skal også benyttes i antændings- og udbrændingsfasen for at sikre, at temperaturen på 850 °C fastholdes på ethvert tidspunkt under disse faser, og så længe der stadig er uforbrændt affald i forbrændingskammeret.
5. Højkapacitetsforbrændings- eller medforbrændingsanlæg skal være forsynet med et automatisk system, som forhindrer indfyrring med animalske biprodukter:
 - a) ved antændingen, så længe temperaturen endnu ikke er nået op på 850 °C, og
 - b) hvis temperaturen falder til mindre end 850 °C.
6. Animalske biprodukter anbringes så vidt muligt direkte i ovnen uden direkte håndtering.

KAPITEL III

Spildevandsudledning

7. Forbrændings- eller medforbrændingsanlæg, herunder tilhørende oplagingsplads til animalske biprodukter, udformes således, at ikke-godkendt og utilsigtet udslip af forurenende stoffer til jord, overfladevand og grundvand undgås i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante EF-lovgivning. Der skal desuden være kapacitet til oplagring af forurenende regnvandsafstrømning fra forbrændingsanlæggets område og af forurenende vand, der skyldes spild eller brandslukning.
8. Denne opbevaringskapacitet skal være tilstrækkelig til, at vandet om nødvendigt kan kontrolleres og renses inden udledning.

KAPITEL IV

Restprodukter

9. I dette kapitel forstås ved »restprodukter« enhver form for flydende eller fast materiale, som opstår ved forbrændings- eller medforbrændingsprocessen, spildevandsrensningen eller andre processer, der foregår inden for forbrændings- eller medforbrændingsanlægget. De omfatter bundaske og slagge, flyveaske og kedelstøv.
10. Restprodukter fra forbrændings- eller medforbrændingsanlæggets drift skal begrænses til det mindst mulige for så vidt angår omfang og skadelighed. Restprodukterne skal genvindes, hvor det er hensigtsmæssigt, på selve anlægget eller udenfor i overensstemmelse med den relevante EF-lovgivning.
11. Transport og midlertidig oplagring af tørre restprodukter i form af støv skal finde sted på en måde, f.eks. i lukkede beholdere, så restprodukterne ikke spredes i miljøet.

KAPITEL V

Temperaturmåling

12. Der skal benyttes teknikker, med henblik på overvågning af de parametre og betingelser, der er relevante i forbindelse med forbrændings- eller medforbrændingsprocessen. Højkapacitetsforbrændings- eller medforbrændingsanlæg skal være udstyret med og anvende temperaturmålingsudstyr.
13. Temperaturmålekravene fastsættes i myndighedernes godkendelse eller de dertil knyttede vilkår.
14. Det kontrolleres, at ethvert automatisk udstyr, som overvåger emissioner til luft og vand, er korrekt installeret og fungerer, og det efterkontrolleres hvert år. Kalibrering foretages ved hjælp af parallelmålinger med benyttelse af referencemetoderne mindst hvert tredje år.
15. Temperaturmåleresultater registreres og forelægges på en hensigtsmæssig måde, så myndighederne, efter procedurer, som de selv fastsætter, kan kontrollere, at de godkendte driftsbetingelser og emissionsgrænseværdierne i denne forordning overholdes.

KAPITEL VI

Unormale driftsforhold

16. Driftslederen skal i tilfælde af havari eller unormale driftsforhold, så snart det er praktisk muligt, indskrænke eller standse driften, indtil normal drift kan genoptages.
-

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/11)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 676 endelig udg. — 2000/0327(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 13. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 120 E af 24.4.2001, s. 83.

OPRINDELIGT FORSLAG

EUROPA-PARLEMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er vedtaget et stort antal retsakter i Fællesskabet med henblik på at øge sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs. Denne lovgivning er kun effektiv, hvis den anvendes korrekt og ensartet i hele Fællesskabet. Herved kan man sikre lige spilleregler og mindske konkurrenceforvridning, der opstår, fordi skibe, der ikke følger reglerne, nyder økonomiske fordele, og belønne dem, der overholder reglerne.
- (2) Nogle af de opgaver, som nu udføres på fællesskabsplan eller nationalt plan, vil kunne varetages af et specialiseret organ. Der er klart brug for teknisk og videnskabelig støtte og sagkundskab på højt plan til korrekt anvendelse af fællesskabsretten om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs, til overvågning af gennemførelsen heraf og til vurdering af effektiviteten af de gældende foranstaltninger. Der bør derfor oprettes et europæisk agentur for søfartssikkerhed inden for Fællesskabets nuværende institutionelle rammer og kompetencefordeling.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- (2) Nogle af de opgaver, som nu udføres på fællesskabsplan eller nationalt plan, vil kunne varetages af et specialiseret organ. Der er klart brug for teknisk og videnskabelig støtte og sagkundskab på højt plan til korrekt anvendelse af fællesskabsretten om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs, til overvågning af gennemførelsen heraf og til vurdering af effektiviteten af de gældende foranstaltninger. Der bør derfor oprettes et europæisk agentur for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe inden for Fællesskabets nuværende institutionelle rammer og kompetencefordeling.

⁽¹⁾ EFT C 221 af 7.8.2001, s. 54.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(3) Med Agenturet oprettes et teknisk organ, der skal give Fællesskabet de nødvendige midler i hænde til effektivt at skærpe reglerne om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs. Agenturet skal bistå Kommissionen med den løbende opdatering af fællesskabsretten om søfartssikkerhed og skal yde den nødvendige støtte til sikring af, at den gennemføres ensartet og effektivt i hele Fællesskabet. Agenturet skal navnlig hjælpe med at styrke Fællesskabets havnestatskontrolordning og med at kontrollere de klassifikationsselskaber, der er anerkendt på fællesskabsplan.

Uændret

(4) For at kunne opfylde sit formål bør Agenturet udføre en række andre vigtige opgaver for at forbedre sikkerhed og forureningsforebyggelse i Fællesskabets farvande. Agenturet skal tilrettelægge passende uddannelsesaktiviteter inden for havnestatskontrol- og flagstatsrelaterede emner. Det skal give Kommissionen og medlemsstaterne objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger og data om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs, så de kan tage de fornødne initiativer til at skærpe de gældende foranstaltninger og vurdere disses effektivitet. Agenturet skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen som fastsat i Fællesskabets forskrifter om det europæiske skibsfartsindberetningssystem. Det skal samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne om opklaring af alvorlige søulykker i Fællesskabets farvande. Det skal stille Fællesskabets knowhow inden for søfartssikkerhed til rådighed for ansøgerlandene og vil være åbent for disses deltagelse.

(5) Agenturet vil fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og udvikle og videreformidle god praksis i Fællesskabet. Dette vil igen bidrage til at forbedre søfartssikkerhedssystemet i Fællesskabet generelt og mindske risikoen for søulykker, havforurening og tab af menneskeliv på søen.

(6) For at Agenturet kan udføre sine opgaver fyldestgørende, bør dets tjenestemænd aflægge besøg i medlemsstaterne for at kontrollere, om Fællesskabets system for sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs fungerer korrekt.

(7) Med hensyn til Agenturets ansvar i kontraktforhold, som reguleres i henhold til den lov, der gælder for den af Agenturet indgåede kontrakt, har Den Europæiske Domstol beføjelse til at afsige dom i henhold til voldgiftsklausulen i den pågældende kontrakt. Domstolen har også kompetence i tvister vedrørende skadeserstatning opstået i forbindelse med Agenturets ansvar uden for kontraktforhold.

OPRINDELIGT FORSLAG

(8) For at kunne overvåge Agenturets arbejde effektivt skal medlemsstaterne Kommissionen og Europa-Parlamentet være repræsenteret i en bestyrelse, som har beføjelse til at fastlægge budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansbestemmelser, indføre gennemsigtige arbejdsprocedurer for Agenturets beslutningsproces, godkende Agenturets arbejdsprogram og udpege den administrerende direktør.

(9) Af hensyn til en effektiv arbejdsgang i Agenturet er det nødvendigt, at den administrerende direktør råder over vidtgående uafhængighed og fleksibilitet i tilrettelæggelsen af Agenturets arbejde. I dette øjemed skal den administrerende direktør sikre, at Agenturets arbejdsprogram gennemføres korrekt, hvert år udarbejde et udkast til en årsberetning, der skal forelægges bestyrelsen, opstille overslag over Agenturets indtægter og udgifter og gennemføre budgettet.

(10) For at sikre Agenturet fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvortil indtægterne hovedsageligt kommer fra et fællesskabsbidrag —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Formål

1. Ved denne forordning oprettes et europæisk agentur for søfartssikkerhed, i det følgende benævnt »Agenturet«, som skal sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening i Fællesskabet.

2. Agenturet yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig støtte og sagkundskab på højt plan for at bistå dem med at anvende fællesskabsretten om søfartssikkerhed korrekt, overvåge gennemførelsen heraf og vurdere effektiviteten af de gældende foranstaltninger.

ÆNDRET FORSLAG

(8) For at kunne overvåge Agenturets arbejde effektivt skal medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i en bestyrelse, som har beføjelse til at fastlægge budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansbestemmelser, indføre gennemsigtige arbejdsprocedurer for Agenturets beslutningsproces, godkende Agenturets arbejdsprogram og udpege den administrerende direktør.

Uændret

(10) I takt med at der i løbet af de seneste år er oprettet flere decentrale agenturer, har budgetmyndigheden forsøgt at forbedre gennemskueligheden af og kontrollen med forvaltningen af de fællesskabsmidler, de får tildelt.

(11) For at sikre Agenturet fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvortil indtægterne hovedsageligt kommer fra et fællesskabsbidrag —

Uændret

1. Ved denne forordning oprettes et europæisk agentur for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe, i det følgende benævnt »Agenturet«, som skal sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe i Fællesskabet.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 2

Opgaver

1. For at sikre, at målene i artikel 1 gennemføres korrekt, udfører Agenturet følgende opgaver:

a) Det bistår Kommissionen med ajourføring af fællesskabsretten om søfartssikkerhed, bl.a. under hensyntagen til udviklingen i den internationale lovgivning på dette område. Denne opgave omfatter analyse af forskningsprojekter på området søfartssikkerhed og beskyttelse af havmiljøet.

b) Det bistår Kommissionen med en effektiv gennemførelse af fællesskabsretten om søfartssikkerhed i hele Fællesskabet. Det skal navnlig:

1) kontrollere, hvordan Fællesskabets havnestatskontrolordning fungerer, bl.a. ved besøg i medlemsstaterne, og foreslå Kommissionen eventuelle forbedringer på dette område

2) yde Kommissionen den tekniske bistand den behøver for at deltage i arbejdet i de tekniske organer under Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol

3) bistå Kommissionen på følgende områder:

— tilsyn med de klassifikationsselskaber, som allerede er anerkendt eller som skal anerkendes på fællesskabsplan i medfør af Rådets direktiv 94/57/EF

— med forbehold af direktiv 94/57/EF, løbende kontrol med kvaliteten af de præstationer inden for sikkerhed og forureningsforebyggelse, der ydes af klassifikationsselskaber, som allerede er anerkendt eller skal anerkendes i medfør af Rådets direktiv 94/57/EF

— løbende kontrol med, om Fællesskabets forskrifter om sikkerheden ved passagerskibe, navnlig Rådets direktiv 98/18/EF og 99/35/EF, gennemføres korrekt

— løbende kontrol med, om Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe gennemføres korrekt

— udførelse af alle andre opgaver, som tillægges Kommissionen i medfør af fællesskabsretten om søfartssikkerhed, herunder om skibsbesætninger.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) Det forsyner Kommissionen og medlemsstaterne med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger og data om søfartssikkerhed, så de på dette grundlag kan træffe de fornødne foranstaltninger til at forbedre sikkerheden til søs og vurdere effektiviteten af de gældende foranstaltninger. Disse opgaver omfatter indsamling, registrering og vurdering af tekniske oplysninger om sikkerhed til søs og skibsfart, men også om uforsætlig og forsætlig havforurening, systematisk anvendelse af de bestående databaser, herunder gensidig udveksling af data, og om nødvendigt udvikling af yderligere databaser. På grundlag af de indsamlede data bistår Agenturet Kommissionen med hver sjette måned at offentliggøre oplysninger om skibe, som er blevet nægtet anløbstilladelse i Fællesskabets havne i medfør af direktivet om havnestatskontrol. På samme grundlag skal Agenturet ligeledes bistå Kommissionen og medlemsstaterne med at fremme identifikation og forfølgelse af skibe, der er ansvarlige for ulovlig dumpning.
- d) Det udfører opgaver i forbindelse med overvågning af skibsfarten i medfør af direktiv 2001/.../EF om oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten for at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område.
- e) Det udvikler i samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne en fælles metodologi for opklaring af søulykker i Fællesskabet, støtter medlemsstaterne i deres opklaring af alvorlige søulykker i farvande henhørende under medlemsstaternes suverænitet og analyserer de foreliggende søulykkesrapporter.
- f) Det tilrettelægger passende uddannelsesforanstaltninger inden for havnestats- eller flagstatsrelaterede emner.
- g) Det yder ansøgerlandene teknisk støtte til gennemførelse af fællesskabsretten om søfartssikkerhed. Denne opgave omfatter tilrettelæggelse af passende uddannelsesforanstaltninger.

2. Til udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i litra a), b) d) og g), handler Agenturet kun efter anmodning fra Kommissionen. Agenturet kan alt efter omstændighederne udføre andre specifikke opgaver, dog udelukkende efter anmodning fra Kommissionen.

Artikel 3

Besøg i medlemsstaterne

1. For at udføre sine opgaver aflægger Agenturet besøg i medlemsstaterne. Medlemsstaternes myndigheder letter arbejdet for Agenturets personale for at sikre, at besøgene forløber tilfredsstillende. Agenturets tjenestemænd har beføjelse til:

2. Til udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i litra a), b) og d), handler Agenturet kun efter anmodning fra Kommissionen. Agenturet kan alt efter omstændighederne udføre andre specifikke opgaver, dog udelukkende efter anmodning fra Kommissionen.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- a) at gennemgå dossierer, oplysninger, rapporter og alle andre dokumenter vedrørende gennemførelsen af Fællesskabets forskrifter om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs
- b) at tage kopi af disse dossierer, oplysninger, rapporter og andre dokumenter eller dele heraf
- c) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
- d) at få adgang til alle lokaler, arealer eller transportmidler.

2. Agenturet oplyser den berørte medlemsstat om det planlagte besøg, de udsendte tjenestemænds identitet og datoen for besøgets begyndelse. De tjenestemænd ved Agenturet, der får til opgave at udføre disse besøg, udøver deres beføjelser efter at have forelagt en afgørelse fra Agenturets administrerende direktør med en beskrivelse af formålet med besøget.

3. Ved afslutningen af hvert besøg udfærdiger Agenturet en rapport, som den sender til Kommissionen.

3. Ved afslutningen af hvert besøg udfærdiger Agenturet en rapport, som den sender til Kommissionen og til den berørte medlemsstat.

Artikel 4

Uændret

Formidling og beskyttelse af oplysninger

1. Oplysninger, der indsamles af Kommissionen og Agenturet som led i anvendelsen af denne forordning, er omfattet af Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.

2. Tjenestemænd og andre ansatte ved Agenturet må ikke, selv efter at deres hverv er ophørt, afsløre oplysninger, som er af en sådan art, at de er omfattet af tjenstlig tavshedspligt, navnlig oplysninger om foretagender, disses forretningsforbindelser og omkostninger.

KAPITEL II

INTERN STRUKTUR OG ARBEJDSGANG

Artikel 5

Retlig status, hjemsted og regionale centre

1. Agenturet er et fællesskabsorgan. Det har status som juridisk person.
2. Agenturets hjemsted afgøres af de kompetente myndigheder efter forslag fra Kommissionen senest seks måneder efter denne forordnings vedtagelse.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Agenturet har i hver enkelt medlemsstat den videstgående rets- og handlevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Efter anmodning fra Kommissionen kan Agenturet, med samtykke fra de berørte medlemsstater, beslutte at oprette regionale centre, som skal varetage opgaver i forbindelse med overvågning af skibsfarten og navnlig sikre optimale trafikforhold i følsomme områder, som fastsat i direktiv 2001/.../EF om oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten.

4. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.

*Artikel 6***Personale**

1. Agenturets personale er omfattet af de regler og forskrifter, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Bestyrelsen fastsætter i samråd med Kommissionen de fornødne gennemførelsesbestemmelser.

2. Med forbehold af artikel 16 udøver Agenturet over for sine ansatte de beføjelser, vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger ansættelsesmyndigheden.

3. Agenturets personale består dels af EF-tjenestemænd, der udstationeres af EF-institutionerne og ansættes ved Agenturet som midlertidigt ansatte, dels af andre medarbejdere, som ansættes af Agenturet.

*Artikel 7***Privilegier og immuniteter**

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers Privilegier og Immuniteter gælder for Agenturet og dets personale.

*Artikel 8***Erstatningsansvar**

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af Agenturet indgåede aftaler.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal Agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader, forvoldt af dets afdelinger eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.

5. De ansattes personlige ansvar over for Agenturet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

*Artikel 9***Sprog**

1. Agenturets sprogordning fastsættes af Agenturets bestyrelse.

2. De oversættelsestjenester, Agenturets virksomhed kræver, leveres af Oversættelsescenteret for Den Europæiske Unions Organer.

*Artikel 10***Bestyrelsens oprettelse og beføjelser**

1. Agenturet har en bestyrelse.

2. Bestyrelsen:

a) udnævner den administrerende direktør på grundlag af artikel 16

b) vedtager hvert år inden den 31. marts Agenturets almindelige beretning for det foregående år og sender den til Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet

c) vedtager hvert år inden den 30. oktober efter Kommissionens godkendelse Agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til medlemsstaterne, Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet

d) vedtager Agenturets endelige budget inden regnskabsårets begyndelse, idet den om nødvendigt justerer det i overensstemmelse med Fællesskabets bidrag og Agenturets øvrige indtægter

e) opstiller procedurer, den administrerende direktør kan træffe sine afgørelser efter

f) udfører sine opgaver i forbindelse med Agenturets budget i overensstemmelse med artikel 19, 20 og 22

g) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og de i artikel 15, stk. 3, omhandlede direktører.

f) udfører sine opgaver i forbindelse med Agenturets budget i overensstemmelse med artikel 19, 20 og 23

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 11***Bestyrelsens sammensætning**

Bestyrelsen består af, fire repræsentanter for Kommissionen, fire repræsentanter for Rådet, fire repræsentanter for Europa-Parlamentet, og fire repræsentanter for de mest berørte erhvervssektorer, der udpeges af Kommissionen, og disses suppleanter. Mandatperioden er fem år. Den kan fornyes én gang.

Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat, fire repræsentanter for Kommissionen, og fire repræsentanter for de mest berørte erhvervssektorer, der udpeges af Kommissionen, og disses suppleanter. Mandatperioden er fem år. Den kan fornyes én gang.

Repræsentanterne udpeges på grundlag af deres erfaring og sagkundskab inden for søfartssikkerhed.

*Artikel 12***Bestyrelsens formandskab**

1. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Næstformanden afløser formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

Uændret

2. Formandens og næstformandens mandatperiode er tre år og udløber, når deres medlemskab af bestyrelsen ophører. Denne mandatperiode kan fornys én gang.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode er fem år. Denne mandatperiode kan fornys én gang.

*Artikel 13***Møder**

1. Bestyrelsen indkaldes til møde af formanden.

Uændret

2. Agenturets administrerende direktør tager del i drøftelserne. Han deltager ikke i afstemningen.

3. Bestyrelsen afholder ordinært møde en gang om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen, en tredjedel af medlemsstaterne.

3. Bestyrelsen afholder ordinært møde en gang om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen, en tredjedel af medlemsstaterne eller Europa-Parlamentet.

4. Bestyrelsen kan indbyde observatører til at overvære sine møder.

Uændret

*Artikel 14***Afstemning**

1. Bestyrelsen træffer sine beslutninger med to tredjedeles flertal.

2. Hvert medlem har én stemme.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 15

Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som hverken må søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. Han skal imidlertid udføre alle instruktioner eller anmodninger om bistand fra Kommissionen i relation til de i artikel 2 nævnte opgaver.

2. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:

- a) Den administrerende direktør forbereder arbejdsprogrammet og forelægger det for bestyrelsen efter godkendelse fra Kommissionen. Han træffer de nødvendige bestemmelser til at gennemføre arbejdsprogrammet. Han efterkommer alle anmodninger om bistand fra Kommissionen.
- b) Den administrerende direktør træffer afgørelse om besøg som fastsat i artikel 3, efter forudgående samtykke med Kommissionen.
- c) Den administrerende direktør tager alle nødvendige skridt, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af bekendtgørelser, for at sikre, at Agenturets virksomhed er i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.
- d) Den administrerende direktør indfører en effektiv overvågningsordning, således at Agenturets resultater kan sammenholdes med de opstillede mål. På dette grundlag udarbejder den administrerende direktør hvert år et udkast til den almindelige beretning og forelægger det for bestyrelsen. Han indfører regelmæssig evaluering baseret på anerkendte faglige standarder.
- e) Den administrerende direktør udøver beføjelserne i artikel 6, stk. 2, over for de ansatte.
- f) Den administrerende direktør udarbejder overslag over Agenturets indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 17 og gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 18.

3. Den administrerende direktør kan bistås af en eller flere direktører. Hvis den administrerende direktør er fraværende eller uarbejdsdygtig, træder en af direktørerne i hans sted.

Artikel 16

Udnævnelse af den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen. Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen.

2. Den administrerende direktørs mandatperiode er fem år. Den kan fornys én gang.

1. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen. Kommissionen kan foreslå en eller flere kandidater. Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den administrerende direktør, hvilket Kommissionen kan stille forslag om.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 17***Kontrol af lovligheden**

1. Enhver handling fra Agenturets side kan af medlemsstater, medlemmer af bestyrelsen eller af tredjeparter, der er direkte og personligt berørt heraf, henvises til Kommissionen med henblik på kontrol af den pågældende handlinges lovlighed. Sagen skal forelægges Kommissionen inden 15 dage fra den dag, hvor den pågældende part fik kendskab til den omtvistede handling. Kommissionen træffer afgørelse inden for en måned. Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden for denne frist, er det ensbetydende med afvisning af klagen.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun personalespørgsmål.

*Artikel 18***Tredjelandes deltagelse**

1. Tredjelande, som har indgået aftaler med Det Europæiske Fællesskab, der indebærer, at de har indført og anvender fællesskabsretten på de områder, der omfattes af denne forordning, kan deltage i Agenturet.

2. Efter de relevante bestemmelser i disse aftaler træffes der dispositioner, bl.a. med angivelse af arten og omfanget af samt de nærmere regler for disse landes deltagelse i Agenturets arbejde, herunder også bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

KAPITEL III

FINANSIERINGSBESTEMMELSER*Artikel 19***Budget**

1. Agenturets indtægter udgøres af:

- et bidrag fra Fællesskabet
- gebyrer for publikationer, uddannelse og andre tjenester, som leveres af Agenturet.

2. Agenturets bidrag til pensionerne opføres direkte i Kommissionens indtægtsdel.

2. Agenturets udgifter omfatter personale, administration, infrastruktur og driftsudgifter.

3. Agenturets udgifter omfatter personale, administration, infrastruktur og driftsudgifter.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Den administrerende direktør udarbejder et overslag over Agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med en stillingsfortegnelse.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Bestyrelsen vedtager senest den 31. marts et budget og sender det til Kommissionen, som på dette grundlag opstiller de relevante overslag i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som den forelægger Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til traktatens artikel 272.

6. vedtager bestyrelsen Agenturets budget og tilpasser det om nødvendigt efter Fællesskabets bidrag.

Artikel 20

Gennemførelse af og kontrol med budgettet budget

1. Den administrerende direktør gennemfører Agenturets budget.

2. Kontrollen med alle Agenturets udgiftsforpligtelser og deres betaling og med alle dets indtægters faktiske tilstedeværelse og indbetaling foretages af Kommissionens finansinspektør.

3. Senest den 31. marts hvert år forelægger den administrerende direktør Kommissionen, bestyrelsen og Revisionsretten de detaljerede regnskaber over det foregående regnskabsårs indtægter og udgifter.

Revisionsretten reviderer disse regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248. Den offentliggør hvert år en beretning om Agenturets virksomhed.

4. Europa-Parlamentet giver på bestyrelsens anbefaling Agenturets administrerende direktør decharge for budgettets gennemførelse.

ÆNDRET FORSLAG

4. Den administrerende direktør udarbejder et overslag over Agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med en stillingsfortegnelse.

5. Indtægter og udgifter skal balancere.

6. Bestyrelsen vedtager senest den 31. marts et forslag til overslag omfattende den foreløbige stillingsfortegnelse ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram og sender dem til Kommissionen, som på dette grundlag opstiller de relevante overslag i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som den forelægger Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til traktatens artikel 272.

7. Efter budgetmyndighedens vedtagelse af det almindelige budget vedtager bestyrelsen Agenturets endelige budget og arbejdsprogrammet og tilpasser dem om nødvendigt efter Fællesskabets bidrag. Den sender dem straks til Kommissionen og budgetmyndigheden.

8. Stillingsfortegnelsen godkendes i Unionens budget.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 21

Bekæmpelse af svig

1. Til bekæmpelse af svig og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, ubegrænset anvendelse.

2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾ og vedtager omgående bestemmelser herom, som skal finde anvendelse for alle Agenturets medarbejdere.

3. Finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsætter udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagere af midler fra Agenturet og de formidlere, der fordeler dem.

Artikel 21

Evaluerings

1. Senest fem år efter indledningen af Agenturets virksomhed foretager Agenturet i samarbejde med Kommissionen en uafhængig evaluering af gennemførelsen af denne forordning.

2. Med evalueringen vurderes det, hvilken virkning denne forordning, Agenturet og dets arbejdsform har haft for skabelsen af et højt niveau for søfartssikkerhed. Bestyrelsen præciserer opgaven nærmere med Kommissionens samtykke.

3. Resultaterne af evalueringen forelægges bestyrelsen, som fremsætter henstillinger til Kommissionen med henblik på ændringer i denne forordning, Agenturet og dets arbejdsform. Både resultaterne af evalueringen og henstillingerne offentliggøres.

Artikel 22

Uændret

1. Senest fem år efter indledningen af Agenturets virksomhed lader Agenturet udarbejde en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen stiller alle oplysninger til rådighed for Agenturet, som dette finder nødvendige for at foretage denne evaluering.

2. Med evalueringen vurderes det, hvilken virkning denne forordning, Agenturet og dets arbejdsform har haft for skabelsen af et højt niveau for søfartssikkerhed. Bestyrelsen præciserer opgaven nærmere med Kommissionens samtykke. I evalueringen tages der hensyn til de berørte parter synspunkter, både på EU-plan og på nationalt plan. Evalueringen finder sted efter høring af de berørte parter.

3. Resultaterne af evalueringen forelægges bestyrelsen, som fremsætter henstillinger til Kommissionen med henblik på ændringer i denne forordning, Agenturet og dets arbejdsform. Henstillingerne fremsendes af Kommissionen til Europa-Parlamentet og ledsages om nødvendigt af en tidsplan for videre handlinger. Både resultaterne af evalueringen og henstillingerne offentliggøres.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 22

Artikel 23

Finansieringsbestemmelser

Uændret

Bestyrelsen vedtager med Kommissionens godkendelse og efter udtalelse fra Revisionsretten Agenturets finansforordning, som bl.a. skal indeholde procedurerne for opstilling og gennemførelse af Agenturets budget i overensstemmelse med artikel 142 i finansforordningen for Den Europæiske Unions almindelige budget.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Artikel 24

Indledning af Agenturets virksomhed

Uændret

Agenturet indleder sin virksomhed senest tolv måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 24

Artikel 25

Ikrafttræden

Uændret

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC)

(2002/C 103 E/12)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 754 endelig udg. — 2001/0293(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 13. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at kunne udføre de opgaver, den har fået pålagt, især efter Det Europæiske Råds møder i Lissabon og Nice i hhv. marts og december 2000, bør Kommissionen holdes orienteret om indkomstfordelingen og om omfanget og sammensætningen af fattigdom og social udstødelse i medlemsstaterne.
- (2) EU's udvikling og det indre marked øger behovet for sammenlignelige og aktuelle tværsnits- og tidsseriedata om indkomstfordelingen og om omfanget og sammensætningen af fattigdom og social udstødelse med henblik på pålidelige og relevante sammenligninger mellem medlemsstaterne, der hovedsagelig skal anvendes som led i fællesskabshandlingsprogrammet til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse og som en del af inputtet til Kommissionens strukturelle indikatorer.
- (3) Med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et fællesskabshandlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse er der med foranstaltning 1.2 under indsatsområde 1 »Analyse af særtræk, årsager, processer og tendenser i forbindelse med social udstødelse« skabt det nødvendige grundlag for finansiering af foranstaltninger vedrørende indsamling og formidling af sammenlignelige statistikker, specielt støtte til forbedring af undersøgelser og analyser af fattigdom og social udstødelse.
- (4) Den bedste metode til at vurdere situationen med hensyn til indkomst, fattigdom og social udstødelse er at udarbejde EF-statistikker under anvendelse af harmoniserede metoder og definitioner.

(5) For at kunne afspejle ændringer i indkomstfordeling og i omfanget og sammensætningen af social udstødelse må statistikkerne ajourføres hvert år.

(6) For at kunne undersøge vigtige samfundsmæssige problemer, specielt nye problemer, der kræver videnskabelig forskning, har Kommissionen brug for tværsnits- og tidsseriemikrodata på husstandsniveau og personniveau.

(7) Der skal lægges størst vægt på at udarbejde aktuelle og sammenlignelige årlige tværsnitsdata om indkomstforhold og social udstødelse.

(8) Der bør tilskyndes til fleksibilitet med hensyn til datakilder, specielt anvendelse af eksisterende nationale datakilder, uanset om der er tale om undersøgelser, registre, eller nationale stikprøver, ligesom inddragelsen af nye kilder i de etablerede nationale statistiske systemer bør fremmes.

(9) Kommissionens forordning (EF) nr. .../... af ... om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker for så vidt angår adgang til fortrolige data til videnskabeligt brug fastlægger, med henblik på at gøre det muligt at drage statistiske konklusioner til videnskabelige formål, betingelserne for adgang til fortrolige data, der er indberettet til fællesskabsmyndigheden.

(10) Udarbejdelsen af særlige EF-statistikker er reguleret ved bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽¹⁾.

(11) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning er forvaltningsbestemmelser, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(12) Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽³⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i ovennævnte afgørelse —

⁽¹⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 61.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at etablere en fælles ramme for en systematisk udarbejdelse af EF-statistikker om indkomstforhold og levevilkår (i det følgende benævnt EU-SILC) omfattende sammenlignelige og aktuelle tværsnits- og tidsseriedata om indkomstforhold og om omfanget og sammensætningen af fattigdom og social udstødelse på nationalt plan og EU-plan.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »EF-statistikker«: jf. definitionen i artikel 2 i forordning (EF) nr. 322/97.
- b) »Udarbejdelse af statistikker«: jf. definitionen i artikel 2 i forordning (EF) nr. 322/97.
- c) »Undersøgelsesår«: det år, hvor indsamlingen, eller det meste af indsamlingen, gennemføres.
- d) »Feltarbejdsperiode«: den tidsperiode, i hvilken undersøgelseskomponenterne indsamles.
- e) »Referenceperiode«: den tidsperiode, som en bestemt information vedrører.
- f) »Privat husstand«: en person, der bor alene, eller en gruppe personer, der bor sammen i samme private bolig og deler udgifterne, herunder fælles tilvejebringelse af livsfornødenheder.

Medlemsstater, der har en fælles husstandsdefinition i deres nationale statistiske system, kan i begrænset omfang fravige denne fælles definition, hvis det kun har marginal virkning på sammenligneligheden.

Virkningen på sammenligneligheden af en enhver fravigelse fra den fælles definition skal beskrives i en kvalitetsrapport.

- g) »Tværsnitsdata«: data vedrørende et bestemt tidspunkt eller en bestemt tidsperiode. Tværsnitsdataene kan udtrækkes enten af en tværsnitsstikprøve med eller uden en rotationsstikprøve eller af en ren panelstikprøve (forudsat at tværsnitsrepræsentativiteten er sikret); sådanne data kan kombineres med registerdata (data om personer, husstande eller boliger hentet i et enhedsorienteret administrativt eller statistisk register).
- h) »Tidsseriedata«: data vedrørende ændringer på personniveau over tid observeret periodisk i et bestemt tidsrum. Tidsseriedata kan stamme enten fra en tværsnitsundersøgelse med rotationsstikprøve, hvor udvalgte personer følges op, eller fra en ren panelundersøgelse; de kan kombineres med registerdata.

seriedata kan stamme enten fra en tværsnitsundersøgelse med rotationsstikprøve, hvor udvalgte personer følges op, eller fra en ren panelundersøgelse; de kan kombineres med registerdata.

- i) »Stikprøvepersoner«: de personer, der udvælges til stikprøven ved første afsnit af et tidsseriepanel. De kan omfatte samtlige medlemmer af en oprindelig stikprøve af husstande eller en repræsentativ stikprøve af enkeltpersoner i en personundersøgelse.
- j) »Primære målområder«: de områder, hvor der skal indsamles data på årsbasis.
- k) »Sekundære målområder«: de områder, hvor der skal indsamles data hvert fjerde år eller sjældnere.
- l) »Bruttoindkomst«: husstandens samlede bruttoindkomst i en bestemt indkomstreferenceperiode før fradrag af indkomstskat, formueskat, arbejdstageres obligatoriske bidrag til sociale ordninger og arbejdsgiveres bidrag til sociale ordninger, men efter overførsler mellem husstandene.
- m) »Disponibel indkomst«: bruttoindkomst minus indkomstskat, formueskat, arbejdstageres obligatoriske bidrag til sociale ordninger og arbejdsgiveres bidrag til sociale ordninger.

Artikel 3

Anvendelsesområde

EU-SILC omfatter sammenlignelige og aktuelle tværsnitsdata om indkomstforhold, fattigdom, social udstødelse og andre levevilkår samt tidsseriedata om indkomstforhold, arbejdskraft og et begrænset antal ikke-monetære indikatorer for social udstødelse.

Artikel 4

Tidsplan

1. Tværsnits- og tidsseriedataene indsamles eller — hvis der er tale om registre — sammenstilles årligt fra 2003. I hver medlemsstat skal indsamlingstidspunktet så vidt muligt være det samme fra år til år.
2. Som undtagelse til artikel 4, stk. 1 kan Tyskland, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige starte den årlige tværsnits- og tidsseriedataindsamling i 2004, forudsat at landene forsyner sammenlignelige data i overgangsperioden for de af Kommissionen efterspurgte indikatorer for de områder, for hvilke der i Rådet er opnået enighed om en åben koordineringsmetode.

3. Indkomstreferenceperioden er en tolv måneders periode. Denne kan være en fast tolv måneders periode (f.eks. det foregående kalender- eller skatteår) eller en glidende tolv måneders periode (f.eks. tolv månedersperioden forud for interviewet).

Medlemsstater, der har en anderledes national statistisk tradition, kan i begrænset omfang fravige denne definition, hvis virkningen på sammenligneligheden er marginal.

Virkningen på sammenligneligheden af en enhver fravigelse fra den fælles definition skal beskrives i den kvalitetsrapport, der er omhandlet i artikel 16.

4. Hvis der anvendes en fast indkomstreferenceperiode, gennemføres feltarbejdet for undersøgelselementet i en begrænset periode, der ligger så tæt op ad indkomstreferenceperioden eller selvangivelsesperioden som muligt, således at den tidsmæssige afstand mellem indkomstvariabler og de løbende variabler bliver så lille som muligt.

Artikel 5

Datakarakteristika

1. For at gøre det muligt at gennemføre multidimensionale analyser på husstands- og personniveau og specielt undersøgelser af vigtige samfundsmæssige problemer, som er nye, og som kræver specifik forskning, skal samtlige husstands- og persondata kunne sammenknyttes med tværnsnitskomponenten.

På samme måde skal alle husstands- og persondata kunne sammenknyttes med tidsseriekomponenten.

Tidsseriemikrodataene behøver ikke at kunne sammenknyttes med tværnsnitsmikrodataene.

Tidsseriekomponenten skal omfatte mindst fire år.

2. For at begrænse respondentbyrden, for at lette indkomst-imputationsprocedurerne og for at teste datakvaliteten skal de nationale myndigheder have adgang til relevante administrative datakilder i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 322/97.

Artikel 6

Krævede data

1. De primære målområder og de dertil svarende referenceperioder, der skal være omfattet af tværnsnits- og tidsseriekomponenterne, er fastlagt i bilag I.

2. Sekundære målområder skal fra 2004 inddrages i tværnsnitskomponenten. De fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 14. Hvert år skal et sekundært område være omfattet.

Artikel 7

Indsamlingsenhed

1. Referencepopulationen for EU-SILC er alle private husstande og medlemmerne heraf på medlemsstatens område på dataindsamlingstidspunktet.

2. De vigtigste indsamlede oplysninger skal vedrøre

a) private husstande, herunder data om husstandens størrelse og sammensætning og grundlæggende karakteristika for dens medlemmer og

b) personer på 16 år eller derover.

3. Indsamlingsenheden samt indsamlingsmetoden for husstands- og personoplysninger er fastlagt i bilag I.

Artikel 8

Stikprøve- og opfølgingsbestemmelser

1. Tværnsnits- og tidsseriedataene skal være baseret på nationalt repræsentative stikprøver med tilfældig udvælgelse.

2. I tidsseriekomponenten skal enkeltpersoner, der indgår i den oprindelige stikprøve, dvs. stikprøvepersoner, følges i hele panelets varighed. Enhver stikprøveperson, som er flyttet til en privat husstand inden for de nationale grænser, skal følges til den nye bopæl efter opfølgingsbestemmelser og -procedurer, der fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 14.

Artikel 9

Stikprøvestørrelser

1. På grundlag af forskellige statistiske og praktiske overvejelser og præcisionskravene for de mest kritiske variabler skal den effektive minimumsstikprøvestørrelse, der skal opnås, være som fastlagt i tabellen i bilag II.

2. Stikprøvestørrelsen for tidsseriekomponenten er det antal husstande, i hvilke der i to på hinanden følgende år er gennemført interview. Et interview anses for gennemført, hvis samtlige eller i hvert fald størstedelen af husstandsmedlemmerne på 16 år eller derover er blevet interviewet.

3. Medlemsstater, der anvender registre for indkomst og andre data, kan anvende en stikprøve af personer frem for en stikprøve af fuldstændige husstande i interviewundersøgelsen. Den effektive minimumsstikprøvestørrelse udtrykt i antal detaljerede personlige interview skal være 75 % af de tal, der fremgår af kolonne 3 og 4 i tabellen i bilag II, for hhv. tværnsnits- og tidsseriekomponenterne.

Hver stikprøvepersons husstand skal også interviewes, idet indkomstdata og alle andre data, der ikke er dækket i interviewundersøgelsen, hentes fra registre for alle sådanne husstande og for samtlige deres medlemmer.

Artikel 10

Indberetning af data

1. I form af mikrodatafiler indberetter medlemsstaterne til Kommissionen (Eurostat) vægtede tværsnits- og tidsseriedata, der er fuldstændig kontrolleret, bearbejdet og imputeret, med hensyn til indkomstforhold.

Medlemsstaterne indberetter dataene i elektronisk form i et egnet teknisk format, som foreslås af Kommissionen.

2. Med hensyn til tværsnitskomponenten indberetter medlemsstaterne mikrodatafilerne for undersøgelsesår N til Kommissionen (Eurostat) så vidt muligt inden ti måneder efter afslutningen af dataindsamlingen. Allersidste frist for indberetning af mikrodata til Eurostat er 31. oktober (N + 1) for medlemsstater, hvor data indsamles ultimo år N eller gennem en løbende undersøgelse eller gennem registre, og 1. september (N + 1) for andre medlemsstater.

Dog indberettes tværsnitsmikrodatafiler for 2003 til Kommissionen (Eurostat) senest den 31. december 2004.

Sammen med mikrodatafilerne indberetter medlemsstaterne indikatorer om social samhørighed baseret på tværsnitsstikprøven for år N, som kommer til at indgå i den årlige forårsrapport i år (N + 2) til Det Europæiske Råd.

3. Med hensyn til tidsseriekomponenten indberetter medlemsstaterne mikrodatafilerne indtil år N til Kommissionen (Eurostat) så vidt muligt inden femten måneder efter feltarbejdets afslutning. Den bindende frist for årlig indberetning af mikrodata til Eurostat er ultimo marts (N + 2) begyndende i det andet år, hvor EU-SILC finder anvendelse. Den første indberetning af data (omfattende data, der er sammenknyttet tidsseriemæssigt, for undersøgelsesårene 2003 og 2004) finder sted senest ultimo marts 2006. Næste indberetning dækker de første tre undersøgelsesår 2003-2005; derefter skal der hvert år indberettes tidsseriedata omfattende de foregående fire undersøgelsesår (om nødvendigt med rettelser til tidligere indberetninger).

Artikel 11

Offentliggørelse

Med hensyn til tværsnitskomponenten offentliggør Kommissionen (Eurostat) en årlig tværsnitsrapport på EU-niveau senest ultimo juni (N + 2) baseret på de data, der er indsamlet i år N.

Dog udarbejder Eurostat for det første år af EU-SILC (indsamling i 2003) en tværsnitsrapport på EU-niveau senest i september 2005.

Artikel 12

Adgang til fortrolige EU-SILC-data til videnskabelige formål

1. Fællesskabsmyndigheden (Eurostat) kan til videnskabelige formål give adgang til EU-SILC-mikrodata i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../... [af ... om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker for så vidt angår adgang til fortrolige data til videnskabeligt brug].

2. Med hensyn til tværsnitskomponenten stilles mikrodatafiler på EU-niveau vedrørende data indsamlet i år N til rådighed til videnskabelige formål senest ultimo februar (N + 2).

Dog stilles tværsnitsmikrodatafiler på EU-niveau vedrørende 2003 til rådighed til videnskabelige formål senest ultimo april 2005.

3. Med hensyn til tidsseriekomponenten stilles mikrodatafiler på EU-niveau for data indsamlet indtil år N til rådighed til videnskabelige formål senest ultimo juli (N + 2).

Den første udgave af tidsseriemikrodatafiler på EU-niveau skal omfatte 2003 og 2004 og udsendes ultimo juli 2006. Anden udgave i juli 2007 skal omfatte årene 2003-2005; derefter skal hver udsendelse i juli omfatte tidsseriedata for de seneste fire år, for hvilke der foreligger data.

Artikel 13

Finansiering

1. For de første fire år, for hvilke de i denne forordning omhandlede data indsamles, modtager medlemsstaterne et finansielt bidrag fra Fællesskabet til dækning af de omkostninger, som arbejdet medfører.

2. De årlige bevillinger til det finansielle bidrag, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes som led i de årlige budgetprocedurer.

3. Budgetmyndigheden fastsætter de årlige disponible bevillinger.

Artikel 14

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF/Euratom, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.

Artikel 15

Gennemførelsesforanstaltninger

1. De nødvendige foranstaltninger til forordningens gennemførelse, herunder foranstaltninger under hensyn til den økonomiske og tekniske udvikling, fastsættes senest ni måneder før undersøgelsesårets begyndelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 14. Disse foranstaltninger vedrører:

- a) fastlæggelsen af listen over primære målvariable, der skal indgå i hvert område for tværnsnitskomponenten, og listen over målvariable i tidsseriekomponenten, herunder fastsættelse af koderne for variable og det tekniske format for indberetning til Eurostat
- b) det detaljerede indhold af kvalitetsrapporten
- c) ajourføring af definitionerne, specielt den praktiske anvendelse af indkomstdefinitionerne i artikel 2, litra l) og m) (herunder tidsplanen for inddragelse af de forskellige komponenter)
- d) stikprøveaspekterne, herunder opfølgingsbestemmelserne
- e) feltarbejdsaspekterne
- f) listen over sekundære målområder og variable.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 fastsættes med henblik på den dataindsamling, der gennemføres i 2003, de nødvendige foranstaltninger til forordningens gennemførelse, herunder

foranstaltninger under hensyn til den økonomiske og tekniske udvikling, senest seks måneder før undersøgelsesårets begyndelse, og disse vedrører kun stk. 1, litra a) til e).

3. Den samlede varighed af interviewet vedrørende primære målvariable og sekundære målvariable for tværnsnitskomponenten, herunder husstandsinterview og interview med enkeltpersoner, bør ikke overstige en time i gennemsnit i hvert land.

Artikel 16

Rapporter

Medlemsstaterne udarbejder senest ultimo (N + 2) som fastlagt i artikel 10, stk. 2, andet afsnit, kvalitetsrapporter, som omfatter både tværnsnits- og tidsseriekomponenter i relation til undersøgelsesår N, idet der fokuseres på intern nøjagtighed. Rapporten for 2003 skal dog kun omfatte tværnsnitskomponenten.

Kommissionen (Eurostat) udarbejder senest 30. juni (N + 3) en sammenlignende kvalitetsrapport, som omfatter både tværnsnits- og tidsseriekomponenter i relation til undersøgelsesår N. Rapporten for 2003 skal dog kun omfatte tværnsnitskomponenten.

Senest den 31. december 2007 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det arbejde, der er udført i henhold til denne forordning.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

**PRIMÆROMRÅDER OMFATTET AF TVÆRSNITSKOMPONENTEN OG OMRÅDER OMFATTET AF
TIDSSERIEKOMPONENTEN**

1. Husstandsoplysninger

Enhed (personer eller husstande)	Indsamlingsform	Emne	Områder	Referenceperiode	Tværsnitsområde (X) og/eller tidsserieområde (L)
Husstand	Personligt interview med et husstandsmedlem på 16 år eller derover eller register- data	Basisdata	Grundlæggende husstands- data	Løbende	X, L
		Indkomst	Samlet husstandsindkomst (brutto og disponibel)	Indkomst- referenceperiode	X, L
			Bruttoindkomstkompo- nenter på husstandsniveau	Indkomst- referenceperiode	X, L
		Social udstødelse	Restancer	Sidste 12 måneder	X, L
			Ikke-monetære afsavnsindi- katorer for husstanden	Løbende	X, L
			Fysisk og socialt miljø	Løbende	X
		Boligforhold	Grundlæggende boligforhold	Løbende	X, L
			Bekvemmeligheder i boligen	Løbende	X
			Boligomkostninger	Løbende	X

2. Personoplysninger

Enhed (personer eller husstande)	Indsamlingsform	Emne	Områder	Referenceperiode	Tværsnitsområde (X) og/eller tidsserieområde (L)
Samtlige personer under 16 år	Personligt interview med et husstandsmedlem på 16 år eller derover eller register- data	Basisdata	Demografiske data	Løbende	X, L
Tidligere medlemmer af husstanden			Demografiske data	Indkomst- referenceperiode	L
Samtlige personer på 16 år eller derover i husstanden	Personligt interview med samtlige husstandsmed- lemmer på 16 år eller derover (for midlertidigt fraværende personer eller personer, som det ikke er muligt at interviewe, kan anvendes fuldmagt) eller registerdata	Indkomst	Personlig bruttoindkomst, i alt og komponenter på personniveau	Indkomst- referenceperiode	X, L
	Helst ved personligt inter- view, men fuldmagt accep- teret efter normal proce- dure eller registerdata	Basisdata	Personlige basisdata	Løbende	X, L
			Demografiske data	Løbende	X, L
		Uddannelse	Uddannelse	Løbende	X, L
		Erhvervsoplys- ninger	Grundlæggende erhvervs- oplysninger	Løbende/indkomst- referenceperiode	X, L
			Bibeskæftigelse	Løbende	X

Enhed (personer eller husstande)	Indsamlingsform	Emne	Områder	Referenceperiode	Tværsnitsområde (X) og/eller tidsserieområde (L)
Mindst et husstands- medlem på 16 år eller derover (stik- prøvepersonen)	Personligt interview med enkeltperson(er) (undtagel- sesvis fuldmagt) eller regi- sterdata	Sundhed	Sundhed	Løbende	X, L
			Adgang til sundhedspleje	Seneste 12 måneder	X
		Erhvervsoplys- ninger	Detaljerede erhvervsoplys- ninger	Løbende	X, L
			Karriere forløb	Arbejdsliv	L
			Aktivitetsskalender	Indkomst- referenceperiode	L

BILAG II

MINDSTE EFFEKTIVE STIKPRØVESTØRRELSE

	Husstande		Personlige interview	
	tværsnit	tidsserie	tværsnit	tidsserie
	1	2	3	4
Belgien	4 750	3 500	8 750	6 500
Danmark	4 250	3 250	7 250	5 500
Tyskland	8 250	6 000	14 500	10 500
Grækenland	4 750	3 500	10 000	7 250
Spanien	6 500	5 000	16 000	12 250
Frankrig	7 250	5 500	13 500	10 250
Irland	3 750	2 750	8 000	6 000
Italien	7 250	5 500	15 500	11 750
Luxembourg	3 250	2 500	6 500	5 000
Nederlandene	5 000	3 750	8 750	6 500
Østrig	4 500	3 250	8 750	6 250
Portugal	4 500	3 250	10 500	7 500
Finland	4 000	3 000	6 750	5 000
Sverige	4 500	3 500	7 500	5 750
Det Forenede Kongerige	7 500	5 750	13 750	10 500
	80 000	60 000	156 000	116 500

NB:

Der er tale om den effektive stikprøvestørrelse, som er den størrelse, der kræves, hvis undersøgelsen var baseret på simpel tilfældig stikprøveudvælgelse (stikprøveplaneffekt = 1,0). De faktiske stikprøvestørrelser skal være større, hvis stikprøveplaneffekten overstiger 1,0, således at der kompenseres for alle former for manglende besvarelse. Desuden er stikprøvestørrelsen antal gyldige husstande, dvs. husstande — og samtlige medlemmer heraf — hvor samtlige eller næsten samtlige krævede oplysninger er blevet indhentet.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport

(2002/C 103 E/13)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 547 endelig udg. — 2001/0265(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 17. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd i Göteborg den 15. og 16. juni 2001 vedtog en strategi for bæredygtig udvikling Fællesskabet, der består af en række foranstaltninger, som omfatter udvikling af biobrændstoffer.

(2) Naturressourcer, og en forsigtig, rationel udnyttelse af disse som anført i traktatens artikel 174, stk. 1, omfatter olie, naturgas og fast brændsel, som er vigtige energikilder, men som også er hovedkilderne til CO₂-emissioner.

(3) Transportsektoren står for mere end 30 % af det endelige energiforbrug i Fællesskabet og er i udvikling, og denne tendens ser ud til at være stigende ligesom CO₂-emissionerne.

(4) Øget anvendelse af biobrændstoffer til transport udgør en del af den pakke af foranstaltninger, der er behov for til at opfylde Kyoto-protokollen, og alle andre politiske foranstaltninger til opfyldelse af nye forpligtelser.

(5) Øget anvendelse af biobrændstoffer til transport er en af de måder, hvorpå Fællesskabet kan påvirke det globale marked for brændstof til transport og dermed energiforsyningsikkerheden på mellemlang og lang sigt.

(6) Fremme af anvendelsen af biobrændstoffer, samtidig med at praksis for godt landmandsskab respekteres, vil give nye muligheder for en bæredygtig udvikling af landdistrikterne inden for en mere markedsorienteret fælles landbrugs-politik.

(7) I sine resolutioner af 8. juni 1998 ⁽¹⁾ og 5. december 2000 gav Rådet sin støtte til Kommissionens strategi og handlingsplan for vedvarende energi og anmodede om specifikke foranstaltninger inden for biobrændselssektoren.

(8) I sin beslutning af 18. juni 1998 ⁽²⁾ opfordrede Europa-Parlamentet til en stigning i biobrændstoffers markedsandel til 2 % i løbet af fem år i form af en række foranstaltninger, som skulle omfatte afgiftsfritagelser og fastsættelse af en obligatorisk andel af biobrændstoffer for olieselskaberne.

(9) Den optimale måde, hvorpå biobrændstoffers andel kan øges på de nationale markeder, afhænger af, hvilke ressourcer og råmaterialer der er til rådighed, den nationale politik til fremme af biobrændstoffer og af afgiftsordninger, og bør derfor så vidt muligt overlades til olieselskabernes politik og andre berørte parter.

(10) Nationale politik til fremme af anvendelsen af biobrændstoffer bør ikke føre til et forbud mod frie varebevægelser for brændstoffer, som opfylder de harmoniserede miljøspecifikationer, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning.

(11) Det vil imidlertid være vanskeligt at øge andelen af solgte biobrændstoffer ud over et vist niveau, med mindre der fastsættes foranstaltninger til iblanding af dem i fossilt brændsel. Medlemsstaterne bør derfor tilsigte, at der iblandes mindst 1 % biobrændstof i den mineralolie, der markedsføres i Fællesskabet. Denne procentdel vil blive tilpasset på grundlag af de andele, som biobrændstoffer har opnået blandt de forskellige brændstoffer, der markedsføres i medlemsstaterne, og på grundlag af yderligere detaljerede undersøgelser.

(12) Da målene for den påtænkte handling, nemlig indførelse af almindelige principper om en minimumsandel, udtrykt i procent, for biobrændstoffer, der skal markedsføres og distribueres, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på grund af handlingens omfang og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan; kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 210 af 6.7.1998, s. 215.

(13) Der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at foretage en hurtig tilpasning af listen over biobrændstoffer og vedvarende energistoffers procentvis andel samt tidsplanen for indførelse af biobrændstoffer på transportbrændstofmarkedet til de tekniske fremskridt og til resultaterne af en miljøvirkningsvurdering af den første gennemførelsesperiode.

(14) Da de for gennemførelsen af dette direktiv nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved dette direktiv fastsættes en minimumsandel, udtrykt i procent, af biobrændstoffer, der skal erstatte diesel eller benzin til transportformål i hver medlemsstat.

Artikel 2

1) I dette direktiv forstås ved:

- a) »biobrændstoffer«: flydende eller gasformigt brændstof til transport, fremstillet på grundlag af biomasse
- b) »biomasse«: den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (omfattende både vegetabiliske og animalske stoffer) og skovbrug og fra nærtstående industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger
- c) »energiindhold«: et brændstofs nedre brændværdi.

2) De produkter, der er opført i del A i bilaget, anses for at være biobrændstoffer.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sikrer, at den minimumsandel af biobrændstoffer, der sælges på deres markeder, senest den 31. december 2005 er på 2 %, beregnet på grundlag af energiindhold, af al benzin og diesel, der sælges til transport på deres markeder, og at denne andel stiger, således at der tilstræbes et minimumsiblandingsniveau, i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i del B i bilaget.

2. Biobrændstoffer kan foreligge som:

- a) rene biobrændstoffer,
- b) biobrændstoffer, der er iblandet mineraloliederivater under hensyntagen til de relevante europæiske standarder, der beskriver de tekniske specifikationer for brændstoffer til transport (EN 228 og EN 590),
- c) væsker på basis af biobrændstoffer såsom ETBE (ethyltertiær-butylether), hvor biobrændslets procentdel er angivet i del A i bilaget.

3. Medlemsstaterne kontrollerer virkningen af anvendelsen af biobrændstoffer i dieselblandinger på mere end 5 % i ikke-tilpassede køretøjer, og i givet fald træffe foranstaltninger til at sikre, at de relevante fællesskabsbestemmelser om emissionsstandarder overholdes.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sender hvert år inden den 1. juli en rapport til Kommissionen om det samlede salg af brændstof til transport og biobrændstoffernes andel af dette salg for det foregående år.

2. Senest den 31. december 2006 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvor langt anvendelsen af biobrændstoffer er kommet i medlemsstaterne, de økonomiske aspekter samt virkningerne for miljøet ved en yderligere forøgelse af biobrændstoffernes andel. På grundlag af denne rapport foreslår Kommissionen i givet fald en tilpasning af de i artikel 3 anførte målsætninger.

Artikel 5

1. Bilaget kan tilpasses til den tekniske udvikling efter den i artikel 6, stk. 2, nævnte procedure.

2. Tidsplanen i del B i bilaget kan tilpasses efter den i artikel 6, stk. 2, nævnte procedure på grundlag af den tekniske udvikling i biobrændstofteknologierne, markedsindtrængningen og anvendelsen inden for transportmidler.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning 1999/21/EF, Euratom ⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til tre måneder.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 7 af 13.1.1999, s. 16.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2004. De underretter straks Kommissionen herom

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

*BILAG***A. LISTE OVER BIOBRÆNDSTOFFER OG VEDVARENDE ENERGISTOFFERS PROCENTVISE ANDEL**

»bioethanol«: ethanol, der er fremstillet af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald, og som anvendes som biobrændstof

»biodiesel«: et flydende brændstof af dieselskvalitet, der er fremstillet af biomasse eller brugte fritureolier, og som anvendes som biobrændstof

»biogas«: et gasformigt brændstof, der er fremstillet ved anaerobgæring af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald, som kan renses til naturgaskvalitet, og som anvendes som biobrændstof

»biomethanol«: methanol, der er fremstillet af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald, og som anvendes som biobrændstof

»biodimethylether«: dimethylether, der er fremstillet af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald og som anvendes som biobrændstof

»bioolie«: en pyrolysebrændselsolie fremstillet af biomasse, og som anvendes som biobrændstof

»bioETBE (ethyl-tertiær-butylether)«: ETBE fremstillet på grundlag af bioethanol.

Volumenandelen af bioETBE, der beregnes som biobrændstof, er 45 %.

B. BIOBRÆNDSTOFS MINIMUMSANDEL AF DEN SOLGTE MÆNGDE BENZIN OG DIESEL

År	%	Heraf som minimum i form af iblanding (%)
2005	2	—
2006	2,75	—
2007	3,5	—
2008	4,25	—
2009	5	1
2010	5,75	1,75

Forslag til Rådets beslutning om indgåelse af tillægsprotokollen til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Malta med henblik på at associere Republiken Malta med det femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002)

(2002/C 103 E/14)

KOM(2001) 777 endelig udg. — 2001/0303(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. december 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 170, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen om oprettelse af en associering mellem Fællesskabet og Malta (i det følgende benævnt »associeringsaftalen«) mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republiken Malta (i det følgende benævnt »Malta«) trådte i kraft den 1. april 1971.
- (2) Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde i Luxembourg den 12.-13. december 1997, at kandidatlandene kunne associeres med Fællesskabets rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling som led i den førtiltrædelsesstrategi, der skulle iværksættes over for disse lande.
- (3) Ved afgørelse nr. 182/1999/EF⁽¹⁾ vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union det femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) (i det følgende benævnt »det femte rammeprogram«).
- (4) På mødet i Helsingfors den 10. og 11. december 1999 vedtog Det Europæiske Råd i februar 2000 at indkalde en bilateral regeringskonference om Maltas tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- (5) Malta har formelt meddelt Kommissionen, at landet ønsker en associering med det femte rammeprogram fra den 1. januar 2001.

(6) Den 17. oktober 2000 traf Rådet afgørelse om at bemyndige Kommissionen til at føre forhandlinger på Fællesskabets vegne om en tillægsprotokol til associeringsaftalen med henblik på at associere Malta med det femte rammeprogram (i det følgende benævnt »tillægsprotokollen«).

(7) Med forbehold for senere indgåelse gav Rådet ved afgørelse af 22. maj 2001 bemyndigelse til undertegnelse og foreløbig anvendelse fra den 1. marts 2001 af den tillægsprotokol, som de nævnte forhandlinger var mundet ud i.

(8) Tillægsprotokollen blev undertegnet i Bruxelles den 20. juni 2001.

(9) Tillægsprotokollen bør indgås, og Maltas myndigheder bør underrettes om dens endelige ikrafttrædelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tillægsprotokollen til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Malta med henblik på at associere Republikken Malta med det femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) godkendes på Fællesskabets vegne. Tillægsprotokollens tekst og dens to bilag er knyttet til denne beslutning.

Artikel 2

I overensstemmelse med tillægsprotokollens artikel 10 underretter Formanden for Rådet Republikken Malta om, at de nødvendige procedurer for tillægsprotokollens ikrafttrædelse er blevet gennemført på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1.

TILLÆGSPROTOKOL

til aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og Republikken Malta

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, herefter benævnt »Fællesskabet«,

på den ene side, og

REPUBLIKKEN MALTA, herefter benævnt »Malta«,

på den anden side,

som tager følgende i betragtning:

Aftalen om oprettelse af en associering mellem Fællesskabet og Malta, i det følgende benævnt »associeringsaftalen«, trådte i kraft den 1. april 1971.

På mødet i Helsingfors den 10. og 11. december 1999 vedtog Det Europæiske Råd at indkalde en bilateral regeringskonference om Maltas tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde i Luxembourg den 12. og 13. december 1997, at visse fællesskabsprogrammer (f.eks. inden for forskning) skulle åbnes for kandidatlandene, så de kan gøre sig bekendt med EU's politikker og arbejdsmetoder; i den forbindelse forventes hvert ansøgerland selv at yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet.

Ifølge ovennævnte konklusioner bør kandidatlandene endvidere, for så vidt angår de punkter, der vedrører dem, kunne deltage som observatører i de udvalg, der bistår Kommissionen med at gennemføre de programmer, som kandidatlandene bidrager finansielt til.

Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har ved afgørelse nr. 182/99/EF vedtaget et rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002), i det følgende benævnt »det femte rammeprogram«.

Maltas regering har ved skrivelse af 3. april 2000 anmodet om associering med det femte rammeprogram fra 1. januar 2001 —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. Forskningsforetagender, der ifølge maltesisk lov er hjemmehørende i Malta, kan deltage i alle særprogrammerne under det femte rammeprogram. Maltesiske videnskabsfolk og forskningsforetagender kan deltage i Det Fælles Forskningscenters aktiviteter.

2. Forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet kan deltage i forskningsprogrammer og -projekter i Malta inden for emner, der svarer til emnerne for programmerne under det femte rammeprogram.

3. Ved »forskningsforetagender« forstår i denne protokol bl.a.: universiteter, organisationer, der udfører forskningsaktiviteter, erhvervsvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og fysiske personer.

Artikel 2

Samarbejdet kan antage følgende former:

1. Deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Malta i gennemførelsen af alle særprogrammer under det femte rammeprogram i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i »regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning samt regler for formidling af forskningsresultater med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram«.

2. Finansielle bidrag fra Malta til budgetterne for programmerne under det femte rammeprogram, baseret på forholdet mellem Maltas og Den Europæiske Unions medlemsstaters bruttonationalprodukt.

3. Deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet i maltesiske forskningsprojekter og i rettighederne til resultaterne heraf i overensstemmelse med Maltas love i hvert enkelt tilfælde; mindst et forskningsforetagende fra Malta skal deltage i samarbejdet. Sådanne forskningsforetagender, der deltager i maltesiske forskningsprojekter under forsknings- og udviklingsprogrammer, afholder deres egne omkostninger, herunder deres forholdsmæssige del af de generelle omkostninger til ledelse og administration.
4. Hurtig udveksling af information om gennemførelsen af FTU-programmer i Malta og Fællesskabet og om resultaterne af det arbejde, der gennemføres som led i samarbejdet.
5. Samarbejdet kan når som helst tilpasses og udbygges efter aftale mellem parterne.

Artikel 3

1. Forskningsforetagender, der er hjemmehørende i Malta og deltager i Fællesskabets forskningsprogrammer, har samme rettigheder og pligter som forskningsforetagender, der er hjemmehørende i Fællesskabet, med hensyn til ejendomsret, udnyttelse og formidling af oplysninger og intellektuel ejendomsret, der opstår som følge af deltagelsen, jf. bilag A.
2. Forskningsforetagender, der er hjemmehørende i Fællesskabet og deltager i maltesiske forskningsprojekter under forsknings- og udviklingsprogrammer, har samme rettigheder og pligter som maltesiske forskningsforetagender i det pågældende projekt med hensyn til ejendomsret, udnyttelse og formidling af oplysninger og intellektuel ejendomsret, der fremkommer som følge af en sådan deltagelse.

Artikel 4

Under denne protokol nedsættes et fælles udvalg benævnt »Forskningsudvalget EF-Malta«, som bl.a. har til opgave at:

- at overvåge, evaluere og drøfte foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af denne protokol
- at undersøge, hvilke tiltag der kan bidrage til at forbedre og udbygge samarbejdet,

Udvalget, som sammensættes af repræsentanter for Kommissionen og Malta, fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget mødes, når en af parterne anmoder om det, og mindst en gang om året.

Artikel 5

1. Hvor stort et beløb Malta skal bidrage som følge af landets deltagelse i særprogrammerne, fastsættes i forhold til og som tillæg til det beløb, der hvert år er afsat på Den Europæiske Unions almindelige budget til forpligtelsesbevillinger til dækning af Kommissionens finansielle forpligtelser hidrørende

fra enhver form for arbejde, der er nødvendigt for gennemførelse, forvaltning og drift af disse programmer.

2. Den proportionalitetsfaktor, der danner grundlag for Maltas bidrag, fremkommer ved at udregne forholdet mellem Maltas bruttonationalprodukt, angivet i markedspriser, og summen af bruttonationalprodukterne, angivet i markedspriser, for medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Malta. Dette forhold udregnes på grundlag af de seneste tal fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat), der foreligger for samme år på det tidspunkt, hvor det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget offentliggøres.

3. For at lette Maltas deltagelse i særprogrammerne gennemføres betalingen af landets bidrag således:

År 2001: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 2, multipliceret med 0,5.

År 2002: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 2, multipliceret med 0,9.

4. Bestemmelserne om Maltas finansielle bidrag er fastlagt i bilag B.

5. Regler for Fællesskabets finansielle bidrag er fastlagt i bilag IV til Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse nr. 182/99/EF af 22. december 1998.

Artikel 6

1. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 3, har forskningsforetagender, der er hjemmehørende i Malta og deltager i det femte rammeprogram, samme kontraktlige rettigheder og forpligtelser som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Maltas fælles interesser.

2. Vilkårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter under Fællesskabets programmer er de samme for maltesiske forskningsforetagender som for forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Maltas fælles interesser.

3. Når der udvælges bedømmere eller eksperter til Fællesskabets FTU-programmer og udpeges medlemmer af rådgivende grupper og andre rådgivende organer, der bistår Kommissionen ved gennemførelsen af det femte rammeprogram, tages maltesiske eksperter i betragtning på linje med eksperter fra Fællesskabet.

4. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 3, har forskningsforetagender, der er hjemmehørende i Fællesskabet og deltager i forskningsprojekter under forsknings- og udviklingsprogrammer, samme kontraktlige rettigheder og forpligtelser som maltesiske forskningsforetagender, under hensyntagen til Fællesskabets og Maltas fælles interesser.

5. Et maltesisk forskningsforetagende kan være koordinator for et projekt på samme vilkår som foretagender fra Fællesskabet. I overensstemmelse med Fællesskabets finansforordning indeholder kontrakter, der indgås med eller af maltesiske forskningsforetagender, bestemmelser om kontrol- og revisionsforanstaltninger, der gennemføres af Kommissionen og Revisionsretten eller under disses ansvar. Der kan foretages en regnskabsrevision med det formål at kontrollere sådanne foretagenders indtægter og udgifter i forbindelse med deres kontraktlige forpligtelser over for Fællesskabet. Af hensyn til samarbejdet og den fælles interesse yder de relevante myndigheder enhver rimelig og gennemførlig bistand, der måtte være nødvendig eller hensigtsmæssig under de givne omstændigheder, ved gennemførelsen af sådanne kontrol- og revisionsforanstaltninger.

6. Vilkårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter vedrørende projekter under maltesiske forsknings- og udviklingsprogrammer er de samme for forskningsforetagender fra Fællesskabet som for forskningsforetagender fra Malta, under hensyntagen til Fællesskabets og Maltas fælles interesser.

Artikel 7

1. På grundlag af egne regler og bestemmelser forpligter parterne sig til at lette flytning og ophold for forskningsmedarbejdere, der, i Malta og i Fællesskabet, deltager i aktiviteter i medfør af denne protokol, og til at lette grænseoverskridende transport af varer, der skal anvendes under sådanne aktiviteter.

2. Varer og tjenesteydelser, der skal anvendes under samarbejdet i henhold til denne protokol, er fritaget for direkte og indirekte skatter, toldafgifter, import- og eksportforbud og -restriktioner i Malta.

Artikel 8

1. Maltesiske repræsentanter deltager, for så vidt angår de punkter, der vedrører dem, som observatører i programudvalgene under det femte rammeprogram. Når der stemmes, mødes disse udvalgt uden de maltesiske repræsentanter. Malta underrettes om afstemningens resultat.

2. For deltagelse som anført i stk. 1 gælder samme regler, herunder procedurer for modtagelse af information og dokumentation, som for deltagelse fra medlemsstaterne.

Artikel 9

1. Denne protokol indgås for årene 2001 og 2002.

2. Parterne kan hver især når som helst opsig protokollen med tolv måneders skriftligt varsel, jf. dog stk. 1. Projekter og aktiviteter, der er i gang på tidspunktet for opsigelsen og/eller ved udløbet af aftalen, fortsætter, indtil de er fuldført i henhold til vilkårene i protokollen.

3. Hvis Fællesskabet træffer afgørelse om ændring af et eller flere fællesskabsprogrammer, kan denne protokol opsiges på gensidigt acceptable vilkår. Malta underrettes om det præcise indhold af de ændrede programmer senest en uge efter, at de er vedtaget af Fællesskabet. Ønsker en af parterne i en sådan situation at opsig protokollen, underretter vedkommende den anden part senest en måned efter, at Fællesskabet har truffet afgørelsen.

4. Når Fællesskabet vedtager et nyt flerårigt rammeprogram for forskning og udvikling, kan denne protokol genforhandles eller forlænges på gensidigt acceptable vilkår.

Artikel 10

Protokollen træder i kraft, når parterne har meddelt hinanden, at de hertil nødvendige procedurer er gennemført.

I mellemtiden anvendes alle protokollens dele midlertidigt fra 1. marts 2001 med forbehold af gensidighed.

Artikel 11

Protokollen og dens bilag A og B udgør en integrerende del af aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Malta.

Artikel 12

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og maltesisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

BILAG A

PRINCIPPER FOR TILDELING AF INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

Rettigheder til intellektuel ejendom, der frembringes eller stilles til rådighed i medfør af protokollen, tilkendes efter bestemmelserne i dette bilag.

I. Anvendelse

Dette bilag finder anvendelse på fælles forskning, der gennemføres i medfør af nærværende protokol, medmindre parterne specifikt beslutter andet.

II. Ejendomsret samt tildeling og udøvelse af rettigheder

1. I denne protokol forstås ved »intellektuel ejendomsret« intellektuel ejendomsret som defineret i artikel 2 i konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, udfærdiget i Stockholm den 14. juli 1967.
2. Dette bilag omhandler fordelingen af rettigheder, interesser og royalties mellem parterne og deres deltagere. Hver part og dennes deltagere sikrer, at den anden part og dens deltagere kan opnå de intellektuelle ejendomsrettigheder, som tilkendes i overensstemmelse med dette bilag. Dette bilag ændrer og berører i øvrigt ikke fordelingen af rettigheder, interesser og royalties mellem en part og dens statsborgere eller deltagere, idet dette spørgsmål afgøres i henhold til den pågældende parts gældende love og praksis.
3. Følgende principper finder anvendelse og danner grundlag for bestemmelserne i de kontrakter, der indgås:
 - a) Behørig beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Parterne og/eller om relevant deres myndigheder og/eller deltagere sikrer, at de inden for et rimeligt tidsrum underretter hinanden om intellektuel ejendom, der fremkommer i medfør af denne protokol eller gennemførelsesordninger hertil, og søger beskyttelse for sådan intellektuel ejendom inden for et rimeligt tidsrum.
 - b) Hensyntagen til, hvilket bidrag parterne eller deres deltagere har ydet, når det afgøres, hvordan rettigheder og interesser fordeles.
 - c) Effektiv udnyttelse af resultater.
 - d) Ikke-diskriminerende behandling af deltagere fra den anden part, set i forhold til den behandling, ens egne deltagere får.
 - e) Beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger.
4. Deltagerne udarbejder i fællesskab en teknologiforvaltningsplan for ejendomsret og anvendelse, herunder offentliggørelse, af viden og intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning. En vejledende beskrivelse af, hvad teknologiforvaltningsplanen bør indeholde, findes i tillægget til denne protokol. Teknologiforvaltningsplanen skal godkendes af den bevilgende myndighed (styrelse, ministerium) hos den part, der medvirker til finansieringen af forskningsarbejdet, før der indgås en specifik kontrakt om forsknings- og udviklingssamarbejde, og planen vedlægges kontrakten.

Teknologiforvaltningsplanen udarbejdes under hensyntagen til målsætningerne for den fælles forskning, parternes og deltagernes forholdsmæssige finansielle eller andre bidrag, fordele og ulemper ved at tildele rettigheder for bestemte territorier eller anvendelsesområder, overførsel af eksportkontrollerede data, varer og tjenesteydelser, krav i henhold til gældende love, herunder parternes lovgivning om intellektuel ejendomsret, samt andre faktorer, som parterne finder relevante.

Rettigheder og forpligtelser vedrørende intellektuel ejendomsret til forskning udført af gæsteforskere, omfattes også af teknologiforvaltningsplanen.
5. Rettigheder til viden eller intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning, og som ikke er omhandlet af teknologiforvaltningsplanen, tildeles med parternes godkendelse efter de principper, der er opstillet i planen, idet parternes særlige bestemmelser vedrørende intellektuel ejendomsret dog har forrang. I tilfælde af uenighed ejes sådan viden eller intellektuel ejendom i fællesskab af alle deltagere, der er involveret i den fælles forskning, som den pågældende viden eller intellektuelle ejendom er et resultat af. Hver deltager, der er omfattet af denne bestemmelse, tildeles retten til at udnytte sådan viden eller intellektuel ejendom til egne forretningsmæssige formål uden geografiske begrænsninger.
6. Hver part sikrer, at den anden part og dens deltagere kan få de rettigheder til intellektuel ejendom, som tildeles dem i overensstemmelse med disse principper.

7. Parterne fastholder konkurrencevilkår på de områder, der er berørt af protokollen, men bestræber sig samtidig på at sikre, at de rettigheder, der erhverves i henhold til denne protokol og ordninger i medfør heraf, udøves på en sådan måde, at det fremmer især
 - i) formidling og anvendelse af viden, der er frembragt, frigivet eller på anden måde gjort tilgængelig som led i protokollen, og
 - ii) vedtagelse og indførelse af internationale standarder.
8. Protokollens udløb eller opsigelse berører ikke rettigheder og forpligtelser i henhold til dette bilag.

III. Ophavsretligt beskyttede værker

Ophavsret, der tilhører parterne eller deres deltagere, forvaltes i overensstemmelse med principperne i TRIPS-aftalen (aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der forvaltes af Verdenshandelsorganisationen) samt Bernerkonventionen (Paris-akten af 1971).

IV. Videnskabelig litteratur

Medmindre andet er aftalt i teknologiforvaltningsplanen, skal parterne eller deltagerne i den fælles forskning sammen stå for offentliggørelsen af forskningsresultater, jf. dog afsnit V. Ud over denne generelle regel skal følgende procedurer overholdes:

1. I tilfælde, hvor en af parterne eller dennes offentlige institutioner udgiver videnskabelige og tekniske tidsskrifter, artikler, rapporter, bøger, herunder videoer og programmel på grundlag af fælles forskning i henhold til protokollen, tilfalder der den anden part en verdensomspændende, ikke-eksklusiv, uigenkaldelig og royaltystri ret til at oversætte, reproducere, tilpasse, transmittere og offentligt distribuere sådanne værker.
2. Parterne sikrer, at litterære værker af videnskabelig karakter, som er blevet til på grundlag af fælles forskning i henhold til denne protokol, og som er offentliggjort af uafhængige forlag, får videst mulig udbredelse.
3. Alle eksemplarer af et ophavsretligt beskyttet værk, der omfattes af denne bestemmelse og distribueres offentligt, skal være forsynet med forfatternavn(e), medmindre en forfatter udtrykkeligt anmoder om ikke at blive nævnt ved navn. Desuden skal de klart og tydeligt omtale parternes fælles medvirken.

V. Ikke-frigivet viden

A. Ikke-frigivet viden i dokumentform

1. Hver af parterne, eller i givet fald deres myndigheder eller deltagere, fastlægger så tidligt som muligt og helst i teknologiforvaltningsplanen, hvilken viden de fortsat ikke ønsker frigivet, og tager herunder bl.a. tages til følgende kriterier:
 - a) den pågældende videns fortrolige karakter i den forstand, at den ikke som helhed eller i sin nøjagtige form eller sammenstilling af enkeltdeler er alment kendt blandt eller umiddelbart tilgængelig med lovlige midler for sagkyndige på området
 - b) den pågældende videns faktiske eller potentielle forretningsmæssige værdi i kraft af, at den holdes fortrolig
 - c) tidligere beskyttelse af den pågældende viden i den forstand, at den person, som lovligt sidder inde med denne viden, har taget skridt, der efter omstændighederne er rimelige, for at holde den fortrolig.

Parterne, eller i givet fald deres myndigheder eller deltagere, kan i visse tilfælde aftale, at den viden eller dele af den viden, der stilles til rådighed, udveksles eller frembringes som led i den fælles forskning, ikke må frigives, medmindre andet fremgår.

2. Hver af parterne sørger for, at de og deres deltagere tydeligt angiver, hvad der er ikke-frigivet viden, f.eks. ved en passende mærkning eller brugsindskrænkende påtegning. Dette gælder også for enhver hel eller delvis gengivelse af den pågældende viden.

Når en part eller deltager modtager ikke-frigivet viden, skal den respektere denne videns beskyttede karakter. Dette krav bortfalder automatisk, når ejeren gør den pågældende viden alment tilgængelig.

3. Ikke-frigivet viden, som meddeles i medfør af denne protokol, kan af den modtagende part eller dennes organisation videregives til personer inden for eller ansat af den modtagende part eller organisation, når disse har særlig bemyndigelse hertil med henblik på den igangværende fælles forskning, under den forudsætning, at sådan ikke-frigivet viden kun videregives på grundlag af en aftale om fortrolighed, og at den som anført ovenfor let kan identificeres som sådan.
4. Med forudgående skriftligt samtykke fra den part, der stiller ikke-frigivet viden til rådighed, kan den modtagende part give sådan viden større udbredelse end tilladt efter punkt 3. Parterne samarbejder om at fastlægge procedurer for anmodning om og opnåelse af forudgående skriftligt samtykke til en sådan større udbredelse, og hver part giver sit samtykke i den udstrækning, det er muligt efter denne parts nationale politik, love og bestemmelser.

B. Ikke-frigivet viden, der ikke er i dokumentform

Ikke-frigivet viden eller anden fortrolig viden, der ikke forelægges i dokumentform, men som stilles til rådighed på seminarer eller møder, der afholdes i henhold til denne protokol, eller som er tilvejebragt gennem udstationering af personale, brug af faciliteter eller gennem fælles projekter, behandles af parterne og deres deltagere efter principperne for ikke-frigivet viden i dokumentform, dog forudsat at modtageren af sådan ikke-frigivet eller fortrolig eller beskyttet viden, er blevet gjort opmærksom på denne videns fortrolige karakter på det tidspunkt, hvor den pågældende viden blev meddelt.

C. Forvaltning af ikke-frigivet viden

Parterne bestræber sig på at sikre, at ikke-frigivet viden, som de får stillet til rådighed i henhold til protokollen, forvaltes på den måde, som er fastlagt heri. Hvis en af parterne bliver opmærksom på, at den vil blive eller med rimelighed kan forventes at blive ude af stand til at opfylde fortrolighedsbestemmelserne i litra A og B, giver den omgående den anden part meddelelse herom. Parterne rådfører sig derefter med hinanden om, hvilke skridt der bør tages.

Tillæg

Vejledende principper for teknologiforvaltningsplaner

En teknologiforvaltningsplan er en særlig aftale, der indgås mellem deltagerne, om gennemførelsen af den fælles forskning og deltagernes respektive rettigheder og pligter.

For så vidt angår intellektuel ejendom, vil teknologiforvaltningsplanen normalt omhandle bl.a.: ejendomsret, beskyttelse, ret til anvendelse til forsknings- og udviklingsformål, udnyttelse og formidling, herunder også ordninger for fælles offentliggørelse, gæsteforskeres rettigheder og pligter samt procedurer for bilæggelse af tvister. Teknologiforvaltningsplanen kan også omhandle forgrunds- og baggrundsviden, videregivelse af rettigheder og forskningsresultater.

BILAG B

FINANSIELLE BESTEMMELSER VEDRØRENDE MALTAS FINANSIELLE BIDRAG, JF. PROTOKOLLENS ARTIKEL 5**1. Fastsættelse af det finansielle bidrag**

1.1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber underretter snarest muligt og senest den 1. september i hvert regnskabsår Malta og det underudvalg, der er omtalt i protokollens artikel 4, om følgende, ledsaget af det relevante baggrundsmateriale:

- a) forpligtelsesbevillingerne til det femte rammeprogram, som opført i oversigten over udgifter i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget
- b) den anslåede størrelse af Maltas bidrag med henblik på dets deltagelse i det femte rammeprogram, som opført i det foreløbige budgetforslag.

For at lette de interne budgetprocedurer fremlægger Kommissionen dog vejledende tal senest den 30. maj hvert år.

1.2. Så snart det almindelige budget er endeligt vedtaget, underretter Kommissionen Malta om ovennævnte beløb for Maltas deltagelse som opført i oversigten over udgifter.

2. Betalingsprocedurer

2.1. Kommissionen sender senest den 1. januar og den 15. juni i hvert regnskabsår Malta en indkaldelse af midler på et beløb svarende til Maltas bidrag i henhold til denne protokol. Ifølge disse indkaldelser skal Malta betale:

- seks tolvte dele af sit bidrag senest den 20. februar, og
- seks tolvte dele af sit bidrag senest den 15. juli.

Imidlertid udregnes de seks tolvte dele, der skal betales senest den 20. februar, på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i det foreløbige budgetforslag. Det beløb, der betales til denne frist, justeres derfor i forbindelse med betalingen af de seks tolvte dele, der forfalder den 15. juli.

2.2. For så vidt angår det første år af gennemførelsen af denne protokol sender Kommissionen en første indkaldelse af midler inden for 30 dage fra protokollens ikrafttræden. Hvis denne indkaldelse sendes efter den 15. juni, skal det fremgå af indkaldelsen, at Malta skal betale tolv tolvte dele af sit bidrag, beregnet på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i budgettet, inden for 30 dage.

2.3. Maltas bidrag udtrykkes og betales i euro.

2.4. Malta betaler sit bidrag under denne protokol inden for fristerne i punkt 2.1 og 2.2. Hvis fristerne ikke overholdes, skal der betales renter svarende til en måneds-interbankrenten (EURIBOR) i euro, som anført af Telerate. Denne sats forøges med 1,5 % for hver måneds forsinkelse. Den forøgede sats gælder for hele perioden efter betalingsfristens udløb. Dog skal der kun betales rente, hvis bidraget betales mere end 30 dage efter de fastlagte forfaldsdatoer, jf. punkt 2.1 og 2.2.

2.5. Rejseomkostninger, der opstår for maltesiske repræsentanter og eksperter i forbindelse med deres deltagelse i arbejdet i det udvalg, der er omtalt i artikel 4, artikel 6, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i denne protokol, og for dem, der medvirker ved gennemførelsen af det femte rammeprogram, refunderes af Kommissionen på samme grundlag og efter samme procedurer, som er gældende for repræsentanter og eksperter fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

3. Gennemførelse

3.1. Maltas finansielle bidrag til det femte rammeprogram i overensstemmelse med protokollens artikel 5 kan normalt ikke ændres i det pågældende regnskabsår.

3.2. Som led i opgørelsen af indtægter og udgifter ved afslutningen af hvert regnskabsår (n) foretager Kommissionen en regulering af regnskaberne med hensyn til Maltas bidrag, idet der tages hensyn til ændringer, der har fundet sted, enten ved overførsler, annulleringer, fremførsler, frigørelser eller ved tillægs- og ændringsbudgetter i løbet af regnskabsåret. Denne regulering finder sted, når den anden rate for år (n+1) betales. Der foretages yderligere reguleringer hvert år indtil juli 2006.

Maltas betalinger krediteres fællesskabsprogrammerne som budgetindtægter, der opføres på den relevante konto i oversigten over indtægter i Den Europæiske Unions almindelige budget.

Finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget gælder for forvaltningen af bevillingerne.

4. Oplysninger

Senest den 31. marts i hvert regnskabsår (n+1) udfærdiges og sendes oversigten over bevillinger til det femte rammeprogram vedrørende det foregående regnskabsår (n), opstillet på samme måde som Kommissionens driftsregnskab, til Maltas orientering.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/81/EØF for så vidt angår muligheden for at anvende en reduceret punktafgiftssats på biobrændstoffer og på visse mineralolier, der indeholder biobrændstoffer

(2002/C 103 E/15)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 547 endelig udg. — 2001/0266(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 17. december 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelsen integreres i Fællesskabets politikker med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
- (2) Som signatar af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF⁽¹⁾, har Fællesskabet forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at stabilisere koncentrationerne af drivhusgasser på et niveau, der beskytter klimaet mod farlige forstyrrelser.
- (3) I sin resolution af 8. juni 1998⁽²⁾ gav Rådet sin støtte til Kommissionens forslag til en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan vedrørende vedvarende energikilder og opfordrede til at træffe særlige foranstaltninger til fremme af biobrændstoffer, dvs. motorbrændstoffer eller brændsel fra fornyelige ressourcer.
- (4) I Kommissionens meddelelse »En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: En EU-strategi for bæredygtig udvikling«⁽³⁾ fremhæves den store betydning, som alternative brændstoffer, herunder biobrændstoffer, har for bekæmpelsen af klimaændringerne og for udviklingen af ren energi.
- (5) Udviklingen af biobrændstoffer skaber større spredning i Fællesskabets energikilder og bidrager dermed til at sikre energiforsyningen på mellemlang og lang sigt.

(6) Priserne på de forskellige energiprodukter er en vigtig parameter for Fællesskabets miljøbeskyttelses-, energi- og transportpolitik. Da biobrændstoffer beskattes i henhold til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier⁽⁴⁾, vil en passende differentiering af punktafgifterne kunne gøre det muligt at fremme produktionen af biobrændstoffer ved at mindske de meromkostninger, der er forbundet med fremstillingen af disse produkter i forhold til fossilt motorbrændstof og brændsel.

(7) Der bør derfor vedtages EF-regler for punktafgiftslempelser for biobrændstoffer med sigte på at gøre det indre marked mere effektivt og yde medlemsstaterne og de økonomiske aktører en rimelig retssikkerhed.

(8) Denne afgiftsdifferentiering bør indgå i en samlet pakke med andre tekniske, retlige og økonomiske foranstaltninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [...]/.../EF af [...] [om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport] indfører bl.a. et krav om, at biobrændstoffer skal udgøre en minimumsprocentdel af alle markedsførte motorbrændstoffer.

(9) Medlemsstaterne bør have det nødvendige spillerum til at fastlægge og gennemføre politikker, der er tilpasset deres nationale forhold.

(10) Konkurrencefordrejningen bør begrænses, og produktionen og distributionen af biobrændstoffer bør stimuleres gennem nedsatte kostpriser, bl.a. ved i medlemsstaterne at iværksætte ordninger for punktafgiftslempelser, der er tilpasset udviklingen i råvarepriserne.

(11) I visse tilfælde bør reducerede punktafgiftssatser, der ligger under de minimumssatser, der er fastsat i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier⁽⁵⁾, kunne tillades.

(12) Det er nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger for lokal, offentlig passagerbefordring, herunder taxier, og for offentlige myndigheders køretøjer. Der bør ligeledes fastsættes en overgangsperiode for biobrændstoffer i ren form, som var fuldstændig fritaget for punktafgifter den 1. januar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2001) 264 endelig/2 af 19.6.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

⁽⁵⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF.

- (13) Foranstaltninger, der gennemføres under afgiftsmyndighedernes kontrol med henblik på differentiering af punkt-afgifter, kan suppleres af yderligere fritagelser eller lempelser efter proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF. Kommissionen bør senest den 31. december 2007 underrette Rådet om disse supplerende foranstaltninger.
- (14) Punktafgiftslempelserne bør være tidsbegrænsede, så der kan føres tilsyn med deres anvendelse.
- (15) Et flerårigt program på højst seks år er tilstrækkeligt til at planlægge investeringsprojekter inden for de pågældende områder.
- (16) Visse biobrændstoffer bør, når de er bestemt til at anvendes som motorbrændstof eller brændsel, sidestilles med mineralolier, således at de er omfattet af bestemmelserne i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed⁽¹⁾. Der bør fastlægges gennemførelsesbestemmelser med henblik på at definere, hvad der i Fællesskabet forstås ved et produkt, »der er bestemt til at anvendes som motorbrændstof eller brændsel«.
- (17) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke anvendelsen af artikel 27, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer⁽²⁾, for så vidt angår den obligatoriske fritagelse af denatureret alkohol og bestemmelserne om dens distribution, da nærværende afgiftsordning kun vil finde anvendelse for særlige typer af denatureret alkohol, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætningsmiddel i et motorbrændstof, jf. artikel 2, stk. 3, i direktiv 92/81/EØF.
- (18) Da de for gennemførelsen af dette direktiv nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (19) Det bør fastsættes, at medlemsstaterne til orientering underretter Kommissionen om de nationale skatteforanstaltninger, der vedtages på biobrændstofområdet. Denne forpligtelse til at underrette Kommissionen fritager ikke medlemsstaterne for anmeldelsespligten i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3. Dette direktiv foregriber på ingen måde udfaldet af statsstøtteprocedurer, der indledes i henhold til artikel 87 og 88 i traktaten.

- (20) Direktiv 92/81/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 92/81/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, indsættes som litra m) og n):

»m) produkter henhørende under KN-kode 1507 til 1518, når de er bestemt til anvendelse som motorbrændstof eller brændsel

n) ikke-syntetiske produkter henhørende under KN-kode 2905 11 00, når de er bestemt til anvendelse som motorbrændstof eller brændsel.«

2) I artikel 2a, stk. 1, indsættes som litra f) og g):

»f) produkter henhørende under KN-kode 1507 til 1518, når de er bestemt til anvendelse som motorbrændstof eller brændsel

g) ikke-syntetiske produkter henhørende under KN-kode 2905 11 00, når de er bestemt til anvendelse som motorbrændstof eller brændsel.«

3) Som artikel 2b indsættes:

»Artikel 2b

Ved anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra m) og n), og artikel 2a, stk. 1, litra f) og g), fastlægges det efter proceduren i artikel 9a, stk. 2, hvad der forstås ved et produkt, der er bestemt til anvendelse som motorbrændstof eller brændsel.«

4) Som afsnit IIa indsættes:

»IIa Lempelser for biobrændstoffer

Artikel 8b

I perioden 1. januar 2002-31. december 2010 kan medlemsstaterne, uden at dette berører artikel 8f, under afgiftsmyndighedernes kontrol anvende en reduceret punkt-afgiftssats for de afgiftspligtige produkter, der er nævnt i artikel 2, når de består af eller indeholder et eller flere af følgende biobrændstoffer:

a) produkter henhørende under KN-kode 1507 til 1518, 4401 og 4402

b) ikke-syntetiske produkter henhørende under KN-kode 2207 20 00 og 2905 11 00

⁽¹⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

⁽²⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

c) produkter fra biomasse

d) vand (KN-kode 2201 og 2851 00 10).

Ved »biomasse« forstås den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (omfattende både vegetabiliske og animalske stoffer) og skovbrug og fra nærtstående industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger.

Artikel 8c

1. Punktafgiftslempelser, der følger af anvendelsen af den reducerede sats, der er omhandlet i artikel 8b, kan ikke værre større end den punktafgift, der skulle have været svaret af biobrændstofmængden i de produkter, som nævnte lempelse finder anvendelse for.

2. De afgiftsniveauer, som medlemsstaterne anvender for produkter, der består af eller indeholder de biobrændstoffer, der er nævnt i artikel 8b, kan være lavere end de minimumssatser, der er fastsat i direktiv 92/82/EØF.

Når disse produkter påtænkes anvendt, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof, kan afgiftsniveauet imidlertid ikke være lavere end 50 % af en medlemsstats normale punktafgift for tilsvarende motorbrændstoffer.

Ved »afgiftsniveau« forstås det samlede beløb af opkrævede indirekte afgifter, undtagen moms, som beregnes direkte eller indirekte af den mængde af produktet, der forbruges.

3. I medlemsstater, hvor produkter, som udelukkende består af biobrændstoffer, var fuldstændig fritaget for punktafgifter den 1. januar 2001, kan denne fritagelse fortsat anvendes indtil den 31. december 2003.

Artikel 8d

1. En yderligere lempelse svarende til den lempelse, der er omhandlet i artikel 8b, kan under afgiftsmyndighedernes kontrol anvendes for produkter, der består af eller indeholder de i artikel 8b nævnte biobrændstoffer, og som anvendes til lokal, offentlig passagerbefordring, herunder taxier, og af køretøjer, som offentlige myndigheder har ansvaret for.

2. Begrænsningen i artikel 8c, stk. 2, andet afsnit, finder ikke anvendelse i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 8e

De afgiftslempelser, der anvendes af medlemsstaterne, tilpasses efter udviklingen i råvarepriserne, så disse

lempelser ikke fører til en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer, i tilfælde af en vedvarende stigning i råoliepriserne.

Tilpasningen foretages på grundlag af udviklingen i råoliepriserne i de foregående tolv måneder. Prisudviklingen vurderes i forhold til gennemsnitsprisen for olie på månedsbasis, såkaldt »Brent dated«.

Artikel 8f

1. Tilladelsen til at anvende lempelsen i artikel 8b kan gives af en administrativ myndighed til en erhvervsdrivende for mere end et kalenderår som led i et flerårigt program. Den således tilladte lempelse kan højst anvendes i seks år i træk. Denne periode kan eventuelt forlænges.

2. I tilfælde af et flerårigt program, der har fået en administrativ myndigheds godkendelse inden den 31. december 2010, kan medlemsstaterne anvende lempelsen i artikel 8b efter den 31. december 2010 og indtil programmets afslutning, men denne periode kan ikke forlænges.

Artikel 8g

Senest den 31. december 2002, og derefter hver tolvte måned, meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke punktafgiftslempelser der anvendes i overensstemmelse med nærværende afsnit IIa.

Artikel 8h

Kommissionen underretter senest den 31. december 2007 Rådet om de skattemæssige, økonomiske, landbrugsmæssige, energimæssige, industrielle og miljømæssige aspekter af de lempelser, der er indrømmet i henhold til nærværende afsnit IIa. Kommissionen underretter også Rådet om yderligere fritagelser og lempelser, der indføres for biobrændstoffer efter proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF. Kommissionen fremsætter eventuelt forslag om deres ophævelse, ændring eller forlængelse.«

5) Afsnit IV ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Almindelige og afsluttende bestemmelser«

b) Som artikel 9a indsættes:

»Artikel 9a

1. Kommissionen bistås af det punktafgiftsudvalg, der er nedsat ved artikel 24, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF.
2. Når der henvises til dette stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskrifts-procedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.
3. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest

den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om etablering af en fællesskabsramme for støj-klassificering af civile subsoniske jetfly med henblik på beregning af støjafgifter

(2002/C 103 E/16)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 74 endelig udg. — 2001/0308(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 20. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge EF-traktatens artikel 2 og 6 går Fællesskabets politik bl.a. ud på at fremme integrationen af miljøbeskyttelseskrav i andre sektorpolitikker, herunder transportpolitikken.
- (2) Et af hovedmålene med den fælles transportpolitik er at fremme en bæredygtig udvikling af transportsektoren.
- (3) I Kommissionens meddelelse om lufttransport og miljø ⁽¹⁾ foreslås det bl.a. at anvende økonomiske incitamenter til at forbedre lufttransportens miljøpræstation.
- (4) Rådets direktiv om lufthavnsafgifter ⁽²⁾ åbner mulighed for at graduere lufthavnsafgifterne som funktion af miljøvirkningen, men fastsætter ingen kriterier for en sådan graduerings.
- (5) En graduerings af støjafgifterne til miljøformål på grundlag af en fælles klassificering af fly i henhold til deres støjbelastning vil give højere miljømæssig effektivitet, mere gennemskuelige afgiftssystemer og større forudsigelighed for lufttransportsselskaberne.

(6) En sådan graduerings er ikke udformet med henblik på at generere yderligere indtjening. Den bør principielt være indtægtsneutral, og den skal anvendes på en gennemskuelig og ikke-diskriminerende måde.

(7) De certificerede støjniveauer som defineret i bilag 16 — Bind I til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave, juli 1993 anses for på en hensigtsmæssig måde at afspejle støjbelastningen for den del af befolkningen, som bor i nærheden af lufthavne. Det er hensigtsmæssigt at måle støjniveauet ved landinden som det certificerede støjniveau ved indflyvningsmålepunktet som defineret i bilag 16; for støjniveauet ved start er der en god korrelation mellem gennemsnittet af de certificerede støjniveauer i det laterale målepunkt og overflyvningsmålepunktet som defineret i det førnævnte bilag 16.

(8) Støjafgifterne bør være proportionale med tilvæksten i de gener, som de enkelte fly påfører mennesker ved landing og start. Sammenhængen mellem denne tilvækst i generne og flystøjniveauet kan mest hensigtsmæssigt udtrykkes ved støjenerginiveauet.

(9) For at sikre den størst mulige gennemskuelighed mellem afgiftssystemerne i Fællesskabets lufthavne bør de lufthavne med kommerciel luftfart mellem medlemsstaterne, hvor der opkræves støjafgifter, anvende den fælles ramme for klassificering af fly efter en passende overgangsperiode.

(10) Det er nyttigt at søge at udbrede kendskabet til konceptet støjydelse, navnlig for de relativt tunge fly, ved at fremkomme med yderligere oplysninger om støjen pr. transporteret enhed.

(11) Direktivet er i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, dels fordi målet om at øge støjafgifternes miljøeffektivitet ikke kan nås af medlemsstaterne, idet der anvendes forskellige støjklassificeringssystemer til opkrævningen, og kan opfyldes bedre af Fællesskabet med en harmoniseret ramme til beregning af disse støjafgifter, dels fordi direktivet er begrænset til det nødvendige minimum for at nå dette mål og ikke går videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.

⁽¹⁾ KOM(1999) 640 endelig af 1.12.1999.

⁽²⁾ Kommissionens forslag: EFT C 257 af 22.8.1997, s. 2, som ændret ved KOM(1998) 509 endelig (EFT C 319 af 16.10.1998, s. 4).

(12) Da de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv er generelle foranstaltninger i betydningen i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, vedtages de ved anvendelse af forskriftsproceduren i artikel 5 i samme afgørelse.

(13) Kommissionen evaluerer inden den 1. april 2008 gennemførelsen af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Målet med dette direktiv er at øge miljøeffektiviteten af de støjafgifter, der opkræves af lufthavnene ved at sikre, at der anvendes fælles kriterier, som bygger på flys støjpræstation, ved beregningen af disse afgifter til miljøformål.

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 finder direktivet anvendelse på lufthavne eller lufthavnssystemer på en medlemsstats territorium, hvor der foregår kommerciel luftfart mellem medlemsstaterne og opkræves støjafgifter.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »støjafgift« en specifik afgift, som pålægges af lufthavnen i forhold til flyets certificerede støjkarakteristika, og som er udformet til at få dækket udgifterne til at begrænse eller forebygge støjproblemer og fremme brugen af fly, som stjer mindre.
- b) »graduering«, at der inden for en ramme, hvor indtægter og udgifter totalt set balancerer, kan pålægges støjafgifter af forskellig størrelse.
- c) »La« et flys støjniveau ved landingen. Det er lig med værdien af det certificerede støjniveau udtrykt i den effektivt opfattede støj (Effective Perceived Noise — EPN) i decibel ved indflyvningsmålepunktet og beregnes som defineret i bilag 16 — Bind I til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave, juli 1993. Den dertil svarende støjenergi er lig med antilogarithmen $La/10$.
- d) »Ld« et flys støjniveau ved start. Det er lig med det aritmetiske gennemsnit af de certificerede støjniveauer udtrykt i EPN-decibel i det laterale målepunkt og overflyvningsmålepunktet som defineret i førnævnte bilag 16. Den dertil svarende støjenergi er lig med antilogarithmen $Ld/10$.

e) »et flys støjydelse« støjemissionen pr. nyttelastenhed; passager eller ton fragt.

2. I henhold til proceduren i artikel 6, stk. 2, kan stk. 1, litra c) og d), tilpasses senere ændringer af bilag 16 i Bind I til den internationale civilluftfartskonvention, som måtte træde i kraft efter vedtagelsen af nærværende direktiv.

Artikel 3

En fælles ramme til beregning af støjafgifter

Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at beregningen af støjafgifter i lufthavne på deres område foretages efter følgende kriterier:

- 1) Støjafgiften ved landing og start skal være proportional med den relative støjbelastning ved landing og start for beboerne i nærheden af lufthavne. Støjafgiften i en given lufthavn for en landing og start skal beregnes som anført i bilaget.
- 2) Støjenergien ved landing og start skal beregnes på grundlag af støjniveauerne La og Ld .
- 3) Gradueringen af støjafgifter inden for et givet tidsrum må højst være en faktor 20 fra den højeste til den laveste støjafgift. Der kan anvendes en lavere faktor.

Artikel 4

Anvendelse af den fælles ramme

Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den fælles ramme til beregning af støjafgifter anvendes:

- 1) Fra den 1. april 2003
 - a) ved enhver større revision af de eksisterende systemer til beregning af støjafgifter,
 - b) for nyindførte systemer til beregning af støjafgifter.
- 2) Fra den 1. april 2006 for alle systemer til beregning af støjafgifter.

Artikel 5

Oplysninger til offentligheden

For at udbrede kendskabet til begrebet støjydelse kan medlemsstaterne eller lufthavnsmyndighederne supplere flystøjkarakteristikkerne La og Ld , som anvendes til beregning af støjafgifterne, med yderligere oplysninger, der afspejler et flys støjydelse, navnlig hvad angår fly med en maksimal startvægt på over 34 ton.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 6***Forskriftsudvalg**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Regler om Flysikkerhed nedsat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 ⁽¹⁾, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med artikel 8 i samme afgørelse.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468, er på tre måneder.

*Artikel 7***Gennemgang og rapportering**

Senest den 1. april 2008 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om erfaringerne med direktivets anvendelse.

Rapporten ledsages eventuelt af forslag om ændring af nærværende direktiv.

*Artikel 8***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest et år efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 9***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 10***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4, ændret ved forordning (EF) nr. 2176/96 (EFT L 291 af 14.11.1996, s. 15).

BILAG

Beregning af støjafgifter

Den samlede støjafgift for en landing og start i en given lufthavn er:

$$C = Ca \cdot 10^{[(La - Ta)/10]} + Cd \cdot 10^{[(Ld - Td)/10]}$$

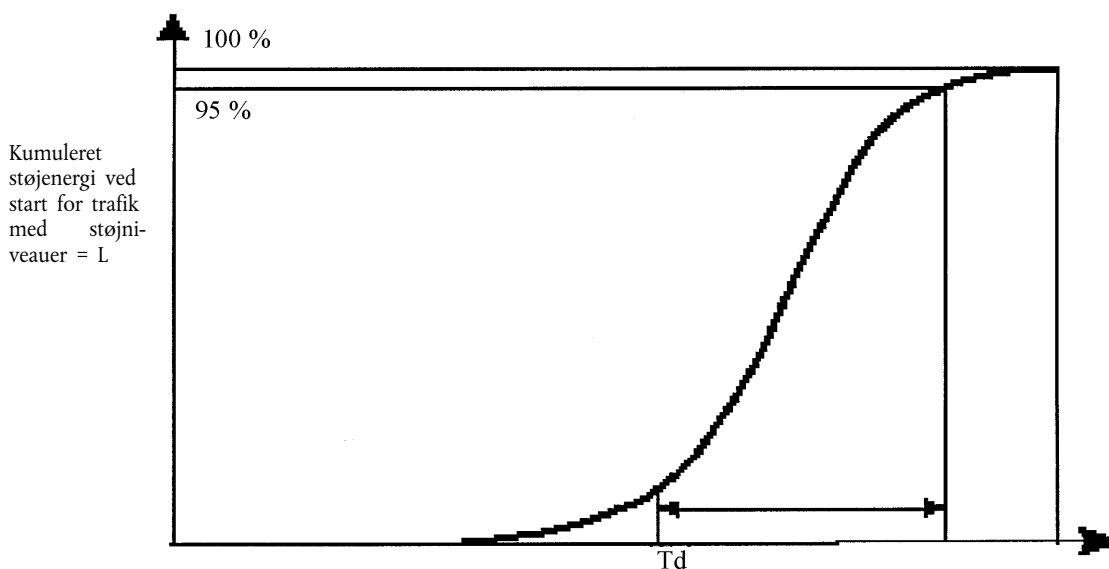
hvor:

Ca og Cd er enhedsstøjafgifterne ved landing og start for den pågældende lufthavn. Ca og Cd kan være lig med 0. De afspejler den relative betydning for den berørte befolkning af støjemissionerne ved landing og start,

La er det certificerede støjniveau ved indflyvning,

Ld = (Lf + Ll)/2, hvor Lf og Ll er de certificerede støjniveauer i overflyvningsmålepunktet og det laterale målepunkt, og

Ta og Td er støjgrænser ved landing og start, som svarer til forholdsvis støjsvage flykategorier for den pågældende lufthavn. Disse grænseværdier sættes til cirka 13 decibel under overgrænsen, hvilket svarer til 95 % af den støjenergi, som ifølge grafen udsendes ved lufthavnen.

Graduering af støjafgifter

Ifølge princippet om, at afgifter mest muligt skal afspejle de bagvedliggende omkostninger, bør der opkræves specifikke støjafgifter til at finansiere støjbegrænsende programmer og andre støjafgifter bør kompenseres af negative støjafgifter (rabatter), så der ikke genereres indtjening.

Der må tilstræbes en situation, hvor indtægter og udgifter balancerer, såvel i forbindelse med landing som ved start. Eksempel: ved starten vil støjafgiften (som kan være positiv eller negativ) for fly i være:

$$C_i = C_d \cdot [E_{di} - 1/N \cdot \sum E_{dj}]$$

hvor:

Cd er enhedsafgiften for start i den pågældende lufthavn,

E_{di} er den relative støjenergi ved start for det pågældende fly, og

N og $\sum E_{dj}$ er det forventede antal starter og den forventede kumulerede støjenergi ved start for det pågældende år.

C_i kan være positiv eller negativ.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser

(2002/C 103 E/17)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 784 endelig udg. — 2001/0305(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 21. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handling fra Fællesskabets side, når det drejer sig om lufttransport, bør bl.a. sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau for passagerer, men bør endvidere fuldt ud tage hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav.
- (2) Boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser forårsager alvorlige problemer og besvær for passagererne.
- (3) Fællesskabet bør fastsætte fælles minimumsbeskyttelseskrav med henblik på både at styrke passagerernes rettigheder og at sikre, at luftfartsselskaber opererer under harmoniserede betingelser på et liberaliseret marked.
- (4) Selv om Rådets forordning (EØF) nr. 295/91 af 4. februar 1991 om en ordning for kompensation til ruteflypassagerer, der afvises på grund af overbookning⁽¹⁾ skabte grundlæggende beskyttelse for passagererne, er det antal passagerer, der afvises stadig af en uacceptabel størrelsesorden; dette kan bedst nedskæres ved både at kræve, at luftfartsselskaberne opfordrer passagerer til frivilligt at afgive deres reservation mod en form for godtgørelse, og ved at afholde luftfartsselskaberne fra at afvise passagerer mod deres vilje ved hjælp af et krav om at betale kompensation af en størrelsesorden der er afskrækkende.

(5) Passagerer, som nægtes boarding mod deres vilje skal kunne annullere deres rejse med refusion af billetten eller fortsætte den under tilfredsstillende forhold, og der skal sørges tilstrækkeligt for dem, mens de venter på et senere fly.

(6) Frivillige skal også kunne aflyse deres rejser eller fortsætte dem under tilfredsstillende forhold, da de står overfor lignende rejsevanskeligheder, som passagerer, der nægtes boarding.

(7) Problemer og ulejlighed for passagererne på grund af aflysning bør også nedsættes, undtagen når aflysning forekommer under usædvanlige omstændigheder, som ikke er luftfartsselskabets eller dets kontraherende agents ansvar. Dette kan bedst opnås ved at kræve, at luftfartsselskaberne skal kontakte passagererne før den planlagte afgangstid og nå til enighed med dem om de betingelser, hvorunder passagererne er villige til frivilligt at opgive deres reservationer.

(8) Passagerer fra aflyste fly, som ikke ønsker at opgive deres reservationer, skal enten kunne få refunderet deres billet eller kunne fortsætte deres rejse under tilfredsstillende forhold, og der skal sørges tilstrækkeligt for dem, hvis de venter på et senere fly.

(9) På lignende måde bør passagerer kunne aflyse deres rejse eller fortsætte under tilfredsstillende forhold, hvis deres fly er forsinket i et specificeret tidsrum.

(10) Da der ikke længere skelnes skarpt mellem ruteflyvning og charterflyvning, gælder beskyttelse både for passagerer på ruteflyvning og på charterflyvning inklusive flyvning, der indgår i pakkerejser, feriepakker og andre pakketure.

(11) Da rejsearrangører almindeligvis har ansvaret for kommercielle beslutninger vedrørende pakkerejser, ferier og ture, bør de have ansvaret for kompensation og bistand til passagerer, der tager fly i forbindelse med pakkerejser, feriepakker og andre pakketure, ved boardingafvisning, aflysning eller lang forsinkelse.

(12) Da papirløse billetter er ved at blive almindelige, bør denne forordning dække alle former for billettering for at sikre omfattende passagerbeskyttelse.

⁽¹⁾ EFT L 36 af 8.2.1991, s. 5.

(13) Passagerer bør informeres om alle deres rettigheder ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser, så de er i stand til reelt at udøve deres rettigheder.

(14) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner, der gælder for overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og sikre at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i forhold til overtrædelser og være afskrækkende.

(15) Forordning (EØF) nr. 295/91 bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Denne forordning fastsætter minimumsrettigheder for luftfartspassagerer ved:

- a) boardingafvisning
- b) flyaflysning, undtagen når dette skyldes omstændigheder, der ikke er luftfartsselskabets eller dets agents ansvar
- c) flyet er forsinket et bestemt tidsrum.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »luftfartsselskab«: et lufttransportsselskab med en gyldig licens;
- b) »EF-luftfartsselskab«: et luftfartsselskab med en gyldig licens, der er udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽¹⁾;
- c) »rejsearrangør«: en rejsearrangør eller formidler som anført i artikel 2, stk. 2 og 3 i Rådets direktiv 90/314/EØF ⁽²⁾, dog ikke luftfartsselskaber;

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

d) »pakkerejse«: de tjenesteydelser, der defineres i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 90/314/EØF;

e) »billet«: et gyldigt dokument, der giver ret til transport eller det tilsvarende i papirløs form, inklusive elektronisk form, som er udstedt eller autoriseret af luftfartsselskabet eller dets autoriserede agent;

f) »bekræftet reservation«: passageren har en billet eller et andet bevis, hvoraf fremgår, at reservationen er blevet registreret og bekræftet af luftfartsselskabet eller rejsearrangøren;

g) »fælles rutenummer«: en situation, hvori en passager har en kontrakt med og bekræftet reservation hos et luftfartsselskab (det sælgende luftfartsselskab), men transporteres af et andet (det transporterende luftfartsselskab);

h) »endeligt bestemmelsessted«: det bestemmelsessted, der er anført på den billet, der fremvises ved indchecknings-skranken eller, ved flere på hinanden følgende flyvninger, bestemmelsesstedet for den sidste flyvning.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for passagerer ved afrejse fra en lufthavn, der er beliggende på territoriet i en medlemsstat, for hvilken traktaten gælder, og for passagerer, der har en kontrakt med et EF-luftfartsselskab eller med en rejsearrangør om en pakkerejse, der er udbudt til salg i Fællesskabets territorium, og afrejser fra en lufthavn, der er beliggende i et tredjeland til en lufthavn, der er beliggende på territoriet i en medlemsstat, for hvilken traktaten gælder, medmindre vedkommende nyder godt af tilsvarende kompensation og bistand i det pågældende tredjeland, når vedkommende:

- a) har en bekræftet reservation på et fly og er til stede med henblik på indcheckning, enten som foreskrevet og på det tidspunkt, der forud og skriftligt er angivet af luftfartsselskabet, rejsearrangøren eller et autoriseret rejsebureau, eller, hvis der ikke er angivet noget tidspunkt, senest 30 minutter før den offentliggjorte afgangstid, eller
- b) af et luftfartsselskab eller en rejsearrangør er blevet overført fra det fly, på hvilket vedkommende har en bekræftet reservation, til et andet fly, uafhængigt af grunden.

2. Forordningen gælder ikke for en passager, der rejser gratis eller til en nedsat billetpris, der ikke direkte eller indirekte er til rådighed for offentligheden. Passagerer med billetter, der er udstedt i henhold til et luftfartsselskabs eller rejsearrangørs bonusprogram eller et andet kommercielt program er dog omfattet af denne forordning.

3. Denne forordning gælder for et luftfartsselskab eller en rejsearrangør, med hvilken en passager, som omtalt i stk. 1 og i stk. 2, andet afsnit, har en kontrakt. Rejsearrangøren eller, i tilfælde af fælles rutenummer, det sælgende luftfartsselskab, skal træffe alle de arrangementer, der er nødvendige for at sikre gennemførelse af bestemmelserne i denne forordning med det transporterende luftfartsselskab.

4. Bestemmelserne i denne forordning påvirker ikke passagerrettigheder i henhold til direktiv 90/314/EØF.

Artikel 4

Bestemmelser, der fastlægges af luftfartsselskabet eller rejsearrangøren

Luftfartsselskabet eller rejsearrangøren skal i overensstemmelse med denne forordning fastsætte de bestemmelser, der følges, når passagerer afvises, inklusive prioriteter for boarding af passagerer, og bestemmelserne skal stilles til rådighed for offentligheden. Bestemmelserne skal indgå i luftfartsselskabets eller rejsearrangørens kontrakt eller transportbetingelser.

Artikel 5

Forpligtelser over for passagerer ved boardingafvisning

1. Når et luftfartsselskab eller en rejsearrangør regner med at skulle nægte boarding skal luftfartsselskabet eller rejsearrangøren først identificere eventuelle passagerer, der stadig venter på indcheckning til den pågældende flyvning, når der lukkes for indcheckning, og derefter opfordre til, at passagerer frivilligt opgiver deres bekræftede reservation til gengæld for goder, idet betingelserne aftales mellem den pågældende passager og luftfartsselskabet eller rejsearrangøren.

2. Frivillige modtager bistand i overensstemmelse med artikel 8, idet en sådan bistand kommer oveni de i stk. 1 nævnte goder, hvis der ikke melder sig et tilstrækkeligt antal frivillige til, at de resterende passagerer med bekræftede reservationer kan få plads på flyet, kan luftfartsselskabet eller rejsearrangøren afvise passagerer mod disses vilje i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt af luftfartsselskabet eller rejsearrangøren, som nævnt i artikel 4.

3. Hvis passagerer afvises, skal luftfartsselskabet eller rejseoperatøren øjeblikkeligt kompensere dem i overensstemmelse med artikel 7 og bistå dem i overensstemmelse med artikel 8 og 9.

4. Hvis et luftfartsselskab eller en rejsearrangør placerer en passager i en højere klasse end den, billetten var købt til, kan luftfartsselskabet eller rejsearrangøren ikke forlange supplement eller betaling.

5. Hvis luftfartsselskabet eller rejsearrangøren placerer en passager i en lavere klasse end den, billetten var købt til, skal den refundere prisforskellen mellem passagerens billet og den billigste, offentliggjorte billetpris, der findes for den klasse, hvori passageren placeres for den del af rejsen.

Artikel 6

Boarding af handicappede passagerer og andre passagerer med særlige behov

Et luftfartsselskab eller en rejsearrangør kan ikke afvise en handicappet passager og en ledsager til denne passager eller en passager, hvis mobilitet i øvrigt er nedsat, eller et uledsaget barn.

Artikel 7

Kompensationsret

1. Ved boardingafvisning modtager passageren kompensation som følger:

- a) 750 EUR for flyvninger på under 3 500 km
- b) 1 500 EUR for flyvninger på 3 500 km eller derover.

Ved fastsættelse af den relevante distance er grundlaget det sidste bestemmelsessted, hvor boardingafvisning forsinker passagerens ankomst efter det planmæssige ankomsttidspunkt.

2. Hvis en passager i henhold til artikel 8 accepterer omlægning af ruten til vedkommendes endelige bestemmelsessted på et alternativt fly, og hvis ankomsttiden ikke overstiger den planlagte ankomsttid på den oprindeligt reserverede flyvning med to timer for flyvninger på under 3 500 km og med fire timer på flyvninger på 3 500 km eller derover, kan luftfartsselskabet nedsætte den i stk. 1 nævnte kompensation med 50 %.

3. Det i stk. 1 nævnte kompensationsbeløb udbetales kontant eller, med passagerens skriftlige billigelse, med bankanvisning, bankcheck, i rejsekuponer og/eller andre tjenesteydelser.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte afstande måles efter storcirkelmetoden (ortodromisk rute).

Artikel 8

Ret til bistand

1. Ved boardingafvisning tilbydes passageren valget mellem:

- a) refusion af billetens fulde pris under de betingelser, den blev betalt under, for den del eller de dele af rejsen, der ikke blev foretaget og den del eller de dele, der allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i passagerens oprindelige rejseplan med en returflyvning til vedkommendes første afgangssted så hurtigt som muligt
- b) omlægning af rejsen under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted så hurtigt som muligt

- c) omlægning af ruten under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted på en senere dato efter passagerens eget valg.

Passageren tilbydes også gratis en telefonopringning og/eller telex eller fax og/eller e-mail til vedkommendes endelige bestemmelsessted.

2. I tilfælde, hvor en by eller et byområde betjenes af flere lufthavne, og et luftfartsselskab eller rejsearrangør tilbyder en passager et fly til en alternativ lufthavn end den, reservationen gælder for, betaler luftfartsselskabet eller rejsearrangøren omkostningerne ved at rejse fra den alternative lufthavn enten til den lufthavn, reservationen blev foretaget til eller til en anden nærliggende destination efter aftale med passageren.

Artikel 9

Ret til omsorg mens senere fly afventes

Ved boardingafvisning tilbydes passageren gratis:

- a) måltider og forfriskninger som står i rimeligt forhold til ventetiden
- b) hotel, hvis overnatning en eller flere nætter, eller yderligere ophold bliver nødvendigt.

Artikel 10

Aflysning

1. Hvis fly aflyses, gælder følgende bestemmelser, undtagen hvis luftfartsselskabet eller rejseoperatøren kan bevise, at det udelukkende skyldtes usædvanlige omstændigheder, som overstiger luftfartsselskabets eller dets kontraherende agents ansvar.

2. Hvis et luftfartsselskab eller en rejsearrangør før den planlagte afgangstid aflyser eller med rimelighed forventer at aflyse et fly, skal vedkommende gøre alt, hvad vedkommende kan, for at kontakte de pågældende passagerer og nå til enighed med dem om de betingelser, hvorunder de accepterer at afgive deres bekræftede reservationer. Passagererne skal mindst tilbydes valget mellem:

- a) refusion af billetens fulde pris under de betingelser, den blev betalt under, for den del eller de dele af rejsen, der ikke blev foretaget og den del eller de dele, der allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i passagerens oprindelige rejseplan med en returflyvning til vedkommendes første afgangssted så hurtigt som muligt

- b) omlægning af rejsen under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted så hurtigt som muligt

- c) omlægning af ruten under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted på en senere dato efter passagerens eget valg.

3. De passagerer, som et luftfartsselskab eller en rejsearrangør ikke kan nå frem til en ordning med i henhold til stk. 2, og som er til stede med henblik på indcheckning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, tilbydes den kompensation og den bistand, der tilbydes ved boardingafvisning, som specificeret i artikel 7, 8 og 9.

Artikel 11

Forsinkelser

1. Når et luftfartsselskab eller en rejsearrangør med rimelighed forventer, at et fly bliver forsinket ud over den planlagte afgang med to timer eller derover for flyvninger under 3 500 km eller fire timer og derover for flyvninger på 3 500 km eller derover tilbydes passagererne den omsorg, der tilbydes ved boardingafvisning, som specificeret i artikel 8.

Omsorg skal under alle omstændigheder tilbydes senest to timer efter den planlagte afgang på flyvninger på under 3 500 km og senest fire timer efter den planlagte afgang for flyvninger på departure of the flight in the case of flights of 3 500 km eller derover.

2. Når et luftfartsselskab eller en rejsearrangør med rimelighed forventer, at et fly forsinkes over to timer eller derover ud over den planlagte afgangstid, skal de straks tilbyde den omsorg, der tilbydes ved boardingafvisning, som specificeret i artikel 9, til en handicappet passager og enhver ledsager, til en passager hvis mobilitet i øvrigt er nedsat, til et uledsaget barn samt enhver anden bistand, som med rimelighed er påkrævet for at imødekomme sådanne passagerers særlige behov.

Artikel 12

Yderligere kompensation

Denne forordning indskrænker på ingen måde en passagers senere henvendelse med henblik på yderligere kompensation til de domstole, der har jurisdiktion.

Artikel 13

Kompensation fra tredjepart

Når et luftfartsselskab eller en rejsearrangør udbetaler kompensation eller opfylder de andre forpligtelser i henhold til denne forordning må bestemmelserne i denne forordning ikke fortolkes således, at de begrænser luftfartsselskabet eller rejseoperatørens ret til at søge kompensation fra tredje part i overensstemmelse med gældende lov.

Artikel 14

Forpligtelse til at informere passagererne om deres rettigheder

1. Den juridiske person, der har ansvaret for indcheckning af passagerer, sikrer, at en klart læselig besked med følgende tekst er opsat i indcheckningsområdet, således at den er umiddelbart synlig for passagererne: »Hvis De nægtes boarding eller hvis Deres fly aflyses eller forsinkes mindst to timer, kan De henvende Dem ved indcheckningsskranken eller boarding-udgangen, for at få et eksemplar af bestemmelserne om Deres rettigheder, navnlig vedrørende kompensation og bistand«.

2. Et luftfartsselskab eller en rejsearrangør, som nægter boarding eller som aflyser et fly skal give hver enkelt passager, der lider derunder, en skriftlig meddelelse, som indeholder bestemmelserne om kompensation og bistand, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. De skal også give hver enkelt af de passagerer, der påvirkes af en forsinkelse på mindst to timer, en tilsvarende meddelelse.

Artikel 15

Ansvarsbegrænsning

Forpligtelser overfor passagerer i henhold til denne forordning må ikke begrænses eller ophæves ved bl.a. en undtagelse eller restriktiv klausul i transportkontrakten.

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterne fastlægger bestemmelserne om de sanktioner, der gælder for overtrædelser af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og være afskrækkende. Medlemsstaterne meddeler disse bestemmelser til Kommissionen senest den (dato) og meddeler øjeblikkeligt eventuelle senere ændringer dertil.

Artikel 17

Håndhævelse

Medlemsstaterne udpeger det organ, der har ansvaret for håndhævelse af denne forordning og udpegelsen offentliggøres. Organet har ansvaret for håndhævelse af forordningen for luft-

havne beliggende på medlemsstatens (for hvilken traktaten gælder?) territorium og flyvninger fra et tredjeland til en lufthavn på dette territorium. Det har bl.a. ansvaret for undersøgelse af klager om overholdelse af denne forordning og for at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at passagerernes rettigheder overholdes.

Artikel 18

Gibraltar

Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn påvirker på ingen måde Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning vedrørende uenigheden om suveræniteten over det territorium, hvor lufthavnen er beliggende. Anvendelsen af denne forordnings bestemmelser på Gibraltar lufthavn suspenderes, til ordningerne i den fælles erklæring, som er fremsat af Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges udenrigsministre er bragt i anvendelse. Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer informerer Rådet om denne dato.

Artikel 19

Rapport

Kommissionen aflægger senest den 1. januar 2008 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes denne forordning fungerer samt resultaterne heraf, navnlig forekomsten af boardingafvisning og aflysning af flyvninger.

Rapporten ledsages af forslag til retsakter, om nødvendigt.

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 295/91 ophæves.

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et økopointsystem, som finder anvendelse i 2004 på lastvogne, der kører gennem Østrig

(2002/C 103 E/18)

KOM(2001) 807 endelig udg. — 2001/0310(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 21. december 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Protokol nr. 9 til akten vedrørende Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ fastsætter i artikel 11, stk. 2, litra a), at økopointsystemet udløber den 31. december 2003.

(2) I punkt 58 i konklusionerne fra mødet i Laeken den 14. og 15. december 2001 anmodede Det Europæiske Råd om, at økopointsystemet som en midlertidig løsning blev forlænget. Denne forlængelse indgår som led i beskyttelsen af miljøet i følsomme områder såsom Alpeområdet.

(3) Denne foranstaltning er nødvendig, indtil der vedtages et rammeforslag vedrørende betaling for brug af infrastrukturer som forudsat i hvidbogen om den europæiske transportpolitik frem til 2010 ⁽²⁾.

(4) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, bør de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter den rådgivningsprocedure, der er fastlagt i artikel 3 i den nævnte afgørelse.

(5) Der bør altså indføres et økopointsystem for 2004 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- a) »køretøj«: et køretøj som defineret i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 881/92 ⁽⁴⁾
- b) »international transport«: international transport som defineret i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 881/92
- c) »transittrafik gennem Østrig«: enhver trafik gennem østrigsk område, hvor udgangspunkt og bestemmelsessted ligger uden for Østrig
- d) »lastvogn«: ethvert motorkøretøj med en tilladt totalvægt på over 7,5 tons indregistreret i en medlemsstat, der er bestemt til transport af gods eller til trækning af påhængsvogne, herunder også trækkende køretøjer for sættevogne, og påhængskøretøjer med en tilladt totalvægt på over 7,5 tons, der trækkes af et motorkøretøj indregistreret i en medlemsstat med en højeste tilladt totalvægt på 7,5 tons
- e) »vejgodstrafik i transit gennem Østrig«: transittrafik gennem Østrig, der udføres med lastvogne, uanset om disse er med last eller uden last
- f) »bilateral kørsel«: international transport, der forgår med lastvogn, og som har udgangspunkt eller bestemmelsessted i Østrig og henholdsvis bestemmelsessted eller udgangspunkt i en anden medlemsstat, samt kørsel uden last i forbindelse med en sådan transport.

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på vejgodstransport ved kørsel inden for Fællesskabets område.

⁽¹⁾ EFT C 241 af 29.8.1994.

⁽²⁾ KOM(2001) 370 af 12. september 2001.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 95 af 9.4.1992, s. 1.

Artikel 3

1. Ved kørsel, der omfatter vejgodstrafik i transit gennem Østrig, gælder den ordning om kørsel for egen regning og ordningen om erhvervmæssig kørsel i henhold til Rådets første direktiv af 23. juli 1962 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 881/92, med forbehold af bestemmelserne i denne artikel.

2. Fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2004 gælder følgende bestemmelser:

- a) Det samlede NOx-emissionsniveau fra lastvogne, der kører i transit gennem Østrig, fastsættes i overensstemmelse med tabellen i bilag 1.
- b) Fastsættelsen af det samlede NOx-emissionsniveau fra lastvogne forvaltes ved hjælp af et økopointsystem. Som led i dette system behøver hver lastvogn, som kører i transit gennem Østrig, et økopointantal, som svarer til talværdien af dens NOx-emissioner (den godkendte værdi i forbindelse med produktionens overensstemmelse (COP-værdien) eller typegodkendelsesværdien). Tildeling og forvaltning af disse point beskrives i bilag 2.
- c) Østrig udfærdiger og stiller rettidigt de økopointkort til rådighed, som i henhold til bilag 2 skal anvendes ved forvaltning af økopointsystemet, for lastvogne, der kører i transit gennem Østrig.
- d) Kommissionen fordeler økopointene på medlemsstaterne i henhold til bestemmelser, der fastsættes efter stk. 4.

3. Hvis der ikke bliver vedtaget et rammeforslag vedrørende betaling for brug af infrastrukturer, opretholdes de i stk. 2 fastsatte bestemmelser i et år, og eventuelt i højst yderligere et år.

4. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 5 de nærmere bestemmelser for fremgangsmåderne vedrørende økopointsystemet, fordelingen af økopoint og de tekniske spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af denne artikel.

Artikel 4

1. Så længe bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, finder anvendelse, træffer medlemsstaterne som led i deres gensidige samarbejde eventuelle nødvendige foranstaltninger imod misbrug af økopointsystemet, der er forenelige med EF-traktaten.

2. Vognmænd med en fællesskabstilladelse, der er udstedt af de kompetente myndigheder i Østrig, er ikke bemyndiget til at udføre international godstransport ved kørsel, hvor hverken af- eller pålæsning finder sted i Østrig. Al kørsel, som indebærer transatkørsel gennem Østrig, er dog undergivet bestemmelserne i artikel 3.

3. Alle kontrolmetoder, herunder elektroniske systemer, der vedrører gennemførelsen af artikel 3, fastlægges om nødvendigt efter proceduren i artikel 5.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af et udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede rådgivningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT 70 af 6.8.1962, s. 2005/62.

BILAG 1

som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i denne forordning

År	Økopoint, procentsats	Økopoint for EU-15
1991	100 %	23 306 580
2004	40 %	9 422 488

BILAG 2

TILDELING OG FORVALTNING AF ØKOPOINT**som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i denne forordning**

1. For hver lastvogn, der kører gennem Østrig, skal chaufføren ved hver grænseovergang (i begge retninger) forelægges følgende:

- a) et dokument, hvoraf COP-værdien for NO_x-emissionen fra den anvendte lastvogn fremgår
- b) et gyldigt økopointkort, der er udstedt af de kompetente myndigheder.

ad a)

For lastvogne, der er indregistreret for første gang efter den 1. oktober 1990, skal det dokument, hvori COP-værdien dokumenteres, være en attest udstedt af den kompetente myndighed, hvori der angives en officielt bekræftet COP-værdi for NO_x-emissionen, eller typegodkendelsesdokumentet, hvori godkendelsesdato og den ved udstedelse af typegodkendelsen målte værdi er angivet. I sidstnævnte tilfælde er COP-værdien typegodkendelsesværdien forhøjet med 10 %. Er en sådan værdi først blevet fastsat for et køretøj, kan den ikke længere ændres i køretøjets levetid.

For lastvogne, der er indregistreret for første gang før den 1. oktober 1990, og for lastvogne, for hvilke der ikke findes nogen typegodkendelse, fastsættes skønsmæssigt en COP-værdi på 15,8 g/kWh.

ad b)

Økopointkortet indeholder et bestemt pointtal og nedskrives på følgende måde på grundlag af COP-værdien for de pågældende køretøjer:

- 1) hver g/kWh NO_x-emission, i henhold til værdien i det i stk. 1, litra a), nævnte dokument, tæller som ét point
- 2) decimaler af NO_x-emissionsværdierne rundes op til det næste større hele tal, når decimalværdien er 0,5 eller derover, og afrundes nedad i andre tilfælde.

2. Hver tredje måned beregner Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 5 antallet af ture og den gennemsnitlige NO_x-værdi for lastvognene fordelt på de enkelte stater.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et udvalg for sikkerhed til søs og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/19)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 788 endelig udg. — 2000/0236(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 27. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 384 E af 19.12.2000, s. 276.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i artikel 251 i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Gennemførelsesforanstaltningerne for de gældende forordninger og direktiver om sikkerhed til søs vedtages gennem et forskriftsudvalg, som er nedsat ved Rådets direktiv 93/75/EØF ⁽¹⁾ og, i bestemte tilfælde, gennem et ad hoc-udvalg. Disse udvalg styres i henhold til bestemmelser fastsat ved Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.

(2) Rådet godkendte ved sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs principielt oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og opfordrede Kommissionen til at forelægge et forslag til oprettelse af en sådan komité.

(2) Rådet godkendte ved sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs principielt oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS) og opfordrede Kommissionen til at forelægge et forslag til oprettelse af en sådan komité.

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993. Direktiv senest ændret ved direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

⁽²⁾ EFT L 197 af 18.7.1987, s. 3.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (3) For sikkerhed til søs har til opgave at centralisere arbejdsopgaverne for de udvalg, som er nedsat i henhold til EF-lovgivning om sikkerhed til søs, samt at bistå og rådgive Kommissionen i alle spørgsmål vedrørende sikkerhed til søs og forebyggelse eller begrænsning af miljøforurening på grund af søfartsaktiviteter.
- (4) I henhold til Rådets resolution af 8. juni 1993 skal der oprettes et udvalg for sikkerhed til søs og det skal overdrages de arbejdsopgaver, som tidligere blev varetaget af udvalg, som er nedsat i henhold til den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs. Al ny EF-lovgivning, som vedtages om sikkerhed til søs, falder også ind under udvalg.
- (5) Rådets afgørelse 87/373/EØF er blevet erstattet med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾. Afgørelse 1999/468/EF sigter på at definere procedurerne for de pågældende udvalg samt at sikre bedre oplysninger til Europa-Parlamentet og til offentligheden om udvalgenes arbejde.
- (6) For udvalget anvendes derfor de relevante bestemmelser i afgørelse 1999/468/EF. De nødvendige foranstaltninger til iværksættelse af den gældende lovgivning om sikkerhed til søs, er de generelle bestemmelser i artikel 2 i afgørelse 1999/468/EF, og disse foranstaltninger vedtages derfor i henhold til forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.

ÆNDRET FORSLAG

- (3) USS-udvalget for sikkerhed til søs har til opgave at centralisere arbejdsopgaverne for de udvalg, som er nedsat i henhold til EF-lovgivning om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe og beskyttelse af leve- og arbejdsforhold om bord samt at bistå og rådgive Kommissionen i alle spørgsmål vedrørende sikkerhed til søs og forebyggelse eller begrænsning af miljøforurening på grund af søfartsaktiviteter.
- (4) I henhold til Rådets resolution af 8. juni 1993 skal der oprettes et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe, og det skal overdrages de arbejdsopgaver, som tidligere blev varetaget af udvalg, som er nedsat i henhold til den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe og beskyttelse af leve- og arbejdsforhold om bord. Al ny EF-lovgivning, som vedtages om sikkerhed til søs, falder også ind under dette udvalg.

Uændret

- (6) For USS-udvalget anvendes derfor de relevante bestemmelser i afgørelse 1999/468/EF. De nødvendige foranstaltninger til iværksættelse af den gældende lovgivning om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening forårsaget af skibe og leve- og arbejdsforhold om bord er de generelle bestemmelser i artikel 2 i afgørelse 1999/468/EF, og disse foranstaltninger vedtages derfor i henhold til forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse med overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, og artikel 8, som præciserer Europa-Parlamentets rolle. Det i afgørelse 1999/468/EF, artikel 5, stk. 6, nævnte tidsrum fastsættes til en måned, så USS-udvalget kan handle under presserende forhold.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (7) Den eksisterende lovgivning om sikkerhed til søs, må også ændres således at USS-udvalget erstatter det udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 93/75/EØF eller, i pågældende fald, ad hoc-udvalget, som er nedsat i henhold til den pågældende lovgivning. Navnlig skal nærværende forordning ændre de pågældende bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 613/91 ⁽¹⁾, (EF) nr. 2978/94 ⁽²⁾ og (EF) nr. 3051/95 ⁽³⁾ for at indføre USS-udvalget og iværksætte forskriftsprocedurene i henhold til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF.
- (8) Den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs, bygger på bestemmelserne i internationale konventioner, koder og resolutioner, som træder i kraft på den pågældende EF-retsakts vedtagelsesdato eller den dato, der angives i retsakten. Som følge af denne situation kan medlemsstaterne ikke anvendes senere ændringer til disse internationale instrumenter, før EF-direktiverne eller EF-forordningerne er blevet ændret. Da det er vanskeligt at få datoerne for ikrafttrædelsen af en ændring på internationalt plan til at passe sammen med den retsakt, der indfører denne ændring i EF-ret giver dette anledning til betydelige problemer, navnlig forsinket anvendelse i Fællesskabet af de seneste og strengeste internationale normer og standarder.
- (9) Der må dog skelnes mellem bestemmelserne i en EF-retsakt som, med hensyn til gennemførelsen, henviser til et internationalt instrument, og EF-bestemmelser, som helt eller delvist gengiver et internationalt instrument. I sidstnævnte tilfælde kan de seneste ændringer til de internationale instrumenter kun blive gældende på EF-plan ved en ændring til de pågældende fællesskabsbestemmelser.
- (10) Medlemsstaterne skal derfor have lov til at anvende de seneste internationale konventioner, undtagen dem, der direkte indgår i en EF-retsakt. For at opnå dette, skal det blot angives, at der er tale om »den gældende« internationale konvention i direktivet eller forordninger uden angivelse af dato.

- (7) Den eksisterende lovgivning om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe og beskyttelse af leve- og arbejdsforhold om bord må også ændres således at USS-udvalget erstatter det udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 93/75/EØF eller, i pågældende fald, ad hoc-udvalget, som er nedsat i henhold til den pågældende lovgivning. Navnlig skal nærværende forordning ændre de pågældende bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 613/91 ⁽¹⁾, (EF) nr. 2978/94 ⁽²⁾ og (EF) nr. 3051/95 ⁽³⁾ for at indføre USS-udvalget og iværksætte forskriftsprocedurene i henhold til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF.
- (8) Den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe og beskyttelse af leve- og arbejdsforhold om bord bygger på bestemmelserne i internationale konventioner, koder og resolutioner, som træder i kraft på den pågældende EF-retsakts vedtagelsesdato eller den dato, der angives i retsakten. Som følge af denne situation kan medlemsstaterne ikke anvendes senere ændringer til disse internationale instrumenter, før EF-direktiverne eller EF-forordningerne er blevet ændret. Da det er vanskeligt at få datoerne for ikrafttrædelsen af en ændring på internationalt plan til at passe sammen med den retsakt, der indfører denne ændring i EF-ret giver dette anledning til betydelige problemer, navnlig forsinket anvendelse i Fællesskabet af de seneste og strengeste internationale normer og standarder.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 68 af 15.3.1991, s. 1.⁽²⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 1.⁽³⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14, ændret ved forordning (EF) nr. 179/98 af 23.1.1998, s. 35.⁽¹⁾ EFT L 68 af 15.3.1991, s. 1.⁽²⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 1.⁽³⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14, ændret ved forordning (EF) nr. 179/98 af 23.1.1998, s. 35.

OPRINDELIGT FORSLAG

(11) Der må dog etableres en specifik procedure til overensstemmelseskontrol, så Kommissionen efter høring af udvalget for sikkerhed til søs, kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre uoverensstemmelse mellem ændringerne til internationale instrumenter og den gældende EF-lovgivning eller EF-politik for sikkerhed til søs. En sådan procedure skal også tjene til at undgå, at internationale ændringer svækker det niveau for sikkerhed til søs, som Fællesskabet har opnået.

(12) Proceduren til overensstemmelseskontrol kan kun få fuld virkning, hvis foranstaltningerne vedtages hurtigst muligt og i hvert fald før den dato, hvorpå den internationale ændring træder i kraft. Rådets frist i henhold til artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF til at afgive udtalelse om foranstaltningerne skal derfor nedskæres til en måned —

ÆNDRET FORSLAG

(11) Der må dog etableres en specifik procedure til overensstemmelseskontrol, så Kommissionen efter høring af USS-udvalget, kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre uoverensstemmelse mellem ændringerne til internationale instrumenter og den gældende EF-lovgivning eller EF-politik for sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe og beskyttelse af leve- og arbejdsforhold om bord. En sådan procedure skal også tjene til at undgå, at internationale ændringer svækker det niveau for sikkerhed til søs, som Fællesskabet har opnået.

Uændret

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Formål**

Formålet med denne forordning er at forbedre gennemførelsen af EF-lovgivning om sikkerhed til søs, og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe:

a) ved at centralisere opgaverne for de udvalg, der er nedsat i henhold til den pågældende EF-lovgivning ved at skabe et enkelt udvalg, der herefter kaldes

b) ved at lette ændring af EF's lovgivning i forhold til udviklingerne i de internationale instrumenter, der gælder.

Formålet med denne forordning er at forbedre gennemførelsen af den i artikel 2, stk. 2, anførte EF-lovgivning om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening forårsaget af skibe og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe:

a) ved at centralisere opgaverne for de udvalg, der er nedsat i henhold til EF-søfartslovgivning og som ophæves ved nærværende forordning ved at skabe et enkelt udvalg, for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe, der herefter kaldes USS-udvalget

b) ved at lette senere ændring af EF's søfartslovgivning i forhold til udviklingerne i de internationale instrumenter, der gælder ved at undlade at nævne ikrafttrædelsesdatoerne for disse internationale instrumenter.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 2

Uændret

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »internationale instrumenter«: konventioner, protokoller, resolutioner, koder, regelsamlinger, cirkulærer, normer og bestemmelser, der er blevet vedtaget af en international konference, den internationale søfartsorganisation (International Maritime Organisation — IMO), den internationale arbejdsorganisation (ILO), parterne til et aftalememorandum eller et internationalt standardiseringsorgan.

1) »internationale instrumenter«: konventioner, protokoller, resolutioner, koder, regelsamlinger, cirkulærer, normer og bestemmelser, der er blevet vedtaget af en international konference, den internationale søfartsorganisation (International Maritime Organisation — IMO), den internationale arbejdsorganisation (ILO), parterne til et aftalememorandum eller et internationalt standardiseringsorgan, og som berøres af bestemmelserne i den gældende EF-søfartslovgivning

2) »EF-lovgivning om søfartsforhold«: Gældende EF-retsakter som følger:

Uændret

a) Rådets forordning (EØF) nr. 613/91 af 4. marts 1991 om overførsel af skibe fra et register til et andet inden for Fællesskabet

b) Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods

c) Rådets forordning (EF) nr. 2978/94 af 21. november 1994 om gennemførelse af IMO-resolution A.747(18) om anvendelse af tonnagemåling af ballastrum i olietankskibe med separate ballasttanke

d) Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed ⁽¹⁾

e) Rådets direktiv 94/58/EF af 22. november 1994 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv ⁽²⁾

Udgår

f) Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) ⁽³⁾

e) Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) ⁽²⁾

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20, ændret ved direktiv 97/58/EF (EFT L 274 af 7.10.1997, s. 8).

⁽²⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 28, ændret ved direktiv 98/35/EF (EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1, ændret ved direktiv 1999/97/EF (EFT L 331 af 23.12.1997, s. 67).

⁽²⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1, ændret ved direktiv 1999/97/EF (EFT L 331 af 23.12.1997, s. 67).

OPRINDELIGT FORSLAG

- g) Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 af 8. december 1995 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger
- h) Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe ⁽¹⁾
- i) Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 m og derover ⁽²⁾
- j) Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽³⁾
- k) Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater ⁽⁴⁾
- l) Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer ⁽⁵⁾.

Artikel 3

Nedsættelse af udvalget for sikkerhed til søs

1. Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, herefter kaldet udvalget som består af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25, ændret ved direktiv 98/85/EF (EFT L 315 af 11.11.1998, s. 14).

⁽²⁾ EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1, ændret ved direktiv 1999/19/EF (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 48).

⁽³⁾ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.

ÆNDRET FORSLAG

- f) Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 af 8. december 1995 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger
- g) Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe ⁽¹⁾
- h) Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 m og derover ⁽²⁾
- i) Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽³⁾
- j) Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater ⁽⁴⁾
- k) Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer ⁽⁵⁾
- l) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe ⁽⁶⁾
- m) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv ⁽⁷⁾

Uændret

Nedsættelse af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS-udvalget)

1. Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, herefter kaldet USS-udvalget, som består af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25, ændret ved direktiv 98/85/EF (EFT L 315 af 11.11.1998, s. 14).

⁽²⁾ EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1, ændret ved direktiv 1999/19/EF (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 48).

⁽³⁾ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 81.

⁽⁷⁾ EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Når der henvises til, gælder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, og i artikel 8 i denne afgørelse.

3. I denne forordning er det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i beslutning 1999/468/EF, fastsat til en måned.

Artikel 4

Procedure til overensstemmelseskontrol

1. Kan EF-forordninger og -direktiver som nævnt i artikel 2, stk. 2, ændres i henhold til proceduren i artikel 3, med henblik på at udelukke en ændring til internationale instrumenter, som defineret i artikel 2, stk. 1, som vedrører den pågældende forordning eller direktiv, fra den pågældende forordnings eller det pågældende direktivs anvendelsesområde.

En sådan ændring er kun mulig, hvis der er direkte fare for nedsættelse af niveauet for sikkerhed til søs, som er fastsat ved Fællesskabets søfartslovgivning, denne ændring, eller når den bringer gennemførelsen af EF-målsætningen for sikkerhed til søs i fare.

2. I en periode på seks måneder efter vedtagelse på internationalt niveau af en ændring til et internationalt instrument, afholder de medlemsstater, der er aftaleparter til dette instrument sig fra ethvert initiativ med henblik på at acceptere eller anvende denne ændring, så Kommissionen kan forelægge det i artikel 3, stk. 1, nævnte udvalg et forslag til Kommissionens forordning eller direktiv med henblik på, ved anvendelse af stk. 1, at udelukke denne ændring fra fællesskabsteksten. Hvis de seks måneder overskrides, forlænges dette tidsrum indtil passende foranstaltninger er blevet vedtaget.

ÆNDRET FORSLAG

2. Når der henvises til dette stykke, gælder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, og i artikel 8 i denne afgørelse.

Uændret

1. For at reducere faren for konflikt mellem Fællesskabets søfartslovgivning og de internationale instrumenter, der nævnes i artikel 2, stk. 1, kan EF-forordninger og -direktiver som nævnt i artikel 2, stk. 2, ændres i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, med henblik på at udelukke en ændring til internationale instrumenter, som defineret i artikel 2, stk. 1, som vedrører den pågældende forordning eller direktiv, fra den pågældende forordnings eller det pågældende direktivs anvendelsesområde. Proceduren til overensstemmelseskontrol kan kun anvendes med henblik på at foretage ændringer til Fællesskabets søfartslovgivning på de områder, der udtrykkeligt er omfattet af forskriftsproceduren og udelukkende inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

En sådan ændring er kun mulig, hvis der er direkte fare for nedsættelse af niveauet for sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening forårsaget af skibe eller beskyttelse af leve- og arbejdsforhold om bord som er fastsat ved Fællesskabets søfartslovgivning, denne ændring, eller når den bringer gennemførelsen af EF-målsætningen for sikkerhed til søs forebyggelse af forurening forårsaget af skibe eller beskyttelse af leve- og arbejdsforholdene om bord i fare.

Proceduren til overensstemmelseskontrol iværksættes af Kommissionen som, i pågældende tilfælde, gør dette på en medlemsstats anmodning.

2. I en periode på seks måneder efter vedtagelse på internationalt niveau af en ændring til et internationalt instrument, afholder de medlemsstater, der er aftaleparter til dette instrument sig fra ethvert initiativ med henblik på at acceptere eller anvende denne ændring, så Kommissionen kan forelægge det i artikel 3, stk. 1, nævnte udvalg et forslag til Kommissionens forordning eller direktiv med henblik på, ved anvendelse af stk. 1, i denne artikel, at udelukke denne ændring fra fællesskabsteksten. Hvis de seks måneder overskrides, forlænges dette tidsrum indtil passende foranstaltninger er blevet vedtaget.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Når en ændring til et internationalt instrument foregår ved stiltiende accept, vedtages Kommissionens forordning eller direktiv om udelukkelse af denne nye ændring fra EF-ret af de i stk. 1 nævnte grunde efter et passende tidsrum, så de pågældende medlemsstater har tid til at indgive indsigelse til ændringen på internationalt plan.

Artikel 5

Beføjelser for USS-udvalget

Udvalget har de beføjelser, som det betros i henhold til gældende EF-ret.

Artikel 2, stk. 2, kan ændres i henhold til proceduren i artikel 3, så den også indeholder retsakter, som træder i kraft efter vedtagelse af denne forordning.

Artikel 6

Ændring til forordning (EØF) nr. 613/91

Forordning (EØF) nr. 613/91 ændres således:

1) Artikel 1, punkt a), ændres således:

»a) I første afsnit udgår udtrykket »på den dato, hvor denne forordning vedtages«.

b) Sidste afsnit

2) Artikel 6 og 7 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 6

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs, som nedsættes ved artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

USS-udvalget har de beføjelser, som det betros i henhold til gældende EF-ret.

Artikel 2, stk. 2, kan ændres i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, så den også indeholder retsakter, som træder i kraft efter vedtagelse af denne forordning.

Uændret

b) Sidste afsnit erstattes med følgende:

»Ændringer til de internationale instrumenter i ovenstående afsnit kan udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001«

Uændret

»Artikel 6

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS), som nedsættes ved artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2001.

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 7

Hvis der henvises til nærværende artikel, gælder forskrifts-proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000.«

Artikel 7

Ændring til forordning (EF) N° 2978/94

Forordning (EF) nr. 2978/94 ændres således:

1) Artikel 3, punkt g erstattes med følgende tekst:

»g) »Marpol 73/78« i den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening af skibe som ændret ved protokollen af 1978 samt gældende ændringer hertil.

2) Artikel 7 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 7

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3, i forordning (EF) nr. .../2000.«

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Hvis der henvises til nærværende artikel, gælder forskrifts-proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2001.

Ændringer til de internationale instrumenter, som nævnes i artikel 3, kan udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2001.«

Uændret

2) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»Ændringer til de internationale instrumenter som anført i artikel 3 kan udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

3) Artikel 7 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 7

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS) i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2 i forordning (EF) nr. .../2001.«

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 8

Ændring til forordning (EF) N° 3051/95

Forordning (EF) nr. 3051/95 ændres således:

- 1) Artikel 9 »Artikel 10, stk. 2« udgår og i stedet skrives »Artikel 10«.

- 2) Artikel 10 udskiftes med følgende tekst:

»Artikel 10

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000.«

Artikel 9

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- 1) Artikel 9 ændres således:

a) »Artikel 10, stk. 2« udgår og i stedet skrives »Artikel 10«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Ændringer til de internationale instrumenter som anført i artikel 3 kan udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

- 2) Artikel 10 udskiftes med følgende tekst:

»Artikel 10

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS) i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

Uændret

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/20)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 788 endelig udg. — 2000/0237(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 27. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 384 E af 19.12.2000, s. 280.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forslag,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i artikel 251 i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De gældende direktiver om sikkerhed til søs henviser til det udvalg, der er nedsat ved Rådets direktiv 93/75/EØF ⁽¹⁾ og i nogle tilfælde til et ad hoc-udvalg, der er nedsat ved det pågældende direktiv. De eksisterende direktiver fastsætter, at disse udvalg fungerer i henhold til bestemmelserne i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.

(2) Afgørelse 87/373/EØF er blevet udskiftet med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾. Da de foranstaltninger, der er nødvendige for iværksættelse af de gældende direktiver inden for sikkerhed til søs er generelle foranstaltninger i henhold til artikel 2 i afgørelse 1999/468/EF skal de vedtages i henhold til forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5.

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19, senest ændret ved direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

⁽²⁾ EFT L 197 af 18.7.1987, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000 nedsætter et udvalg, udvalget for sikkerhed til søs, som skal centralisere de udvalgs arbejdsopgaver, som er blevet nedsat i henhold til fællesskabslovgivningen om sikkerhed til søs, fastsætter anvendelse af forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF til iværksættelse af denne lovgivning.
- (4) De gældende direktiver om sikkerhed til søs må derfor ændres så de eksisterende udvalg erstattes med udvalget.
- (5) De gældende direktiver skal endvidere ændres så ændringsprocedurerne, der er fastsat ved forordning (EF) nr. .../2000 og bestemmelserne i samme forordning med henblik på at lette tilpasning til ændringer til de internationale instrumenter om sikkerhed til søs, kan finde anvendelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at ændre de gældende direktiver om sikkerhed til søs, beskyttelse af havmiljøet og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe:

- a) ved at henvise til udvalget for sikkerhed til søs og som er nedsat ved forordning (EF) nr. .../2000.
- b) ved at lette tilpasning af disse direktiver til ændringer til internationale instrumenter inden for sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening forårsaget af skibe og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe i henhold til betingelserne fastsat ved forordning (EF) nr. .../2000.

ÆNDRET FORSLAG

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001 nedsætter et udvalg, udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS), som skal centralisere de udvalgs arbejdsopgaver, som er blevet nedsat i henhold til fællesskabslovgivningen om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe og leve- og arbejdsforhold om bord. Forordning (EF) nr. .../2001 fastsætter anvendelse af forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF til iværksættelse af denne lovgivning.
- (4) De gældende direktiver om sikkerhed til søs må derfor ændres så de eksisterende udvalg erstattes med USS-udvalget.
- (5) De gældende direktiver skal endvidere ændres så ændringsprocedurerne, der er fastsat ved forordning (EF) .../2001 og bestemmelserne i samme forordning med henblik på at lette tilpasning til ændringer til de internationale instrumenter om sikkerhed til søs, som fællesskabslovgivningen henviser til, kan finde anvendelse —

Uændret

Formålet med dette direktiv er at ændre de gældende direktiver om sikkerhed til søs, beskyttelse af havmiljøet og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe:

- a) ved at henvise til udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe, herefter benævnt USS-udvalget, som er nedsat ved forordning (EF) nr. .../2001.
- b) ved at lette tilpasning af disse direktiver til ændringer til internationale instrumenter inden for sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening forårsaget af skibe og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe i henhold til betingelserne fastsat ved forordning (EF) nr. .../2001.

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 2

Ændring til direktiv 93/75/EØF

Direktiv 93/75/EØF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) I punkt e) og i) udgår »den 1. januar 1998«

b) I punkt f) udgår »den 1. januar 1997«

c) I punkt g) udgår »den 10. juli 1998«

d) I punkt h) udgår »den 1. juli 1998«

2) Artikel 12 erstattes med følgende:

»Artikel 12

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3, i forordning (EF) nr. .../2000.«

Artikel 3

Ændring til direktiv 94/57/EF

Rådets direktiv 94/57/EF ⁽¹⁾ ændres således:

1) I artikel 2, punkt d), udgår »på datoen for dette direktivs vedtagelse«

2) I artikel 7 udgår første sætning og erstattes med »Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3, forordning (EF) nr. .../2000.«

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

2) I artikel 11 tilføjes følgende afsnit:

»Ændringerne til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001«

3) Artikel 12 erstattes med følgende:

»Artikel 12

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS) i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2001.«

Uændret

2) I artikel 7 udgår første sætning og erstattes med »Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS) i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20, ændret ved direktiv 97/58/EF (EFT L 274 af 7.10.1997, s. 8).

OPRINDELIGT FORSLAG

- 3) stk. 1, første tankestreg, udgår »i de internationale regler samt resolutioner« og erstattes med »i de internationale konventioner, protokoller og koder«.

- 4) Artikel 13 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 13

Proceduren i artikel 3, i forordning (EF) nr. .../2000 gælder for spørgsmål omfattet af artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 1, artikel 8, 9 og 10 og artikel 14, stk. 2.«

Artikel 5

Ændring til direktiv 95/21/EF

Rådets direktiv 95/21/EF ⁽¹⁾ ændres således:

- 1) Artikel 2 ændres således:

a) I punkt 1) udgår »1. juli 1999«

b) I punkt 2) udgår »som gældende den 1. juli 1999« og erstattes med »som gældende«

- 2) Artikel 18 erstattes med følgende:

»Artikel 18

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af -udvalget i henhold til proceduren i artikel 3, i (EF) nr. .../2000.«

ÆNDRET FORSLAG

- 3) Artikel 8 ændres således:

a) I stk. 1, første tankestreg, udgår »i de internationale regler samt resolutioner« og erstattes med »i de internationale konventioner, protokoller og koder«.

b) I stk. 2 tilføjes følgende:

»Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, litra d) og 6 kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2001.«

- 4) Artikel 13 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 13

Proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2000 gælder for spørgsmål omfattet af artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 1, artikel 8, 9 og 10 og artikel 14, stk. 2.«

Artikel 4

Uændret

- 2) Artikel 18 erstattes med følgende:

»Artikel 18

Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS)

Kommissionen bistås af USS-udvalget i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

⁽¹⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1, ændret ved direktiv 1999/97/EF (EFT L 331 af 23.12.1999, s. 67).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3) I artikel 19 punkt c) udgår

3) Artikel 19 ændres således:

a) punkt c) udgår

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Ændringerne til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2001«

Artikel 6

Artikel 5

Ændring til direktiv 96/98/EF

Uændret

Rådets direktiv 96/98/EF ⁽¹⁾ ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) I punkt c) udgår »pr. 1. januar 1999« og i punkt d) og n) udgår »den 1. januar 1999«.

2) Artikel 17 ændres således:

a) Tredje tankestreg tilføjes »samt at ændre kolonnerne vedrørende overensstemmelsesmodulerne«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»De konventioner og prøvenormer, der nævnes i punkt c), d) og n) gælder med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»De konventioner og prøvenormer, der nævnes i artikel 2, punkt c), d) og n) gælder med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

2) Artikel 18 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 18

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000.«

3) Artikel 18 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 18

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS) i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2001.«

Artikel 7

Artikel 6

Ændring til direktiv 97/70/EF

Uændret

Artikel 9 i Rådets direktiv 97/70/EF ⁽²⁾ erstattes med følgende tekst:

⁽¹⁾ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25, ændret ved direktiv 98/85/EF (EFT L 315 af 11.11.1998, s. 14).

⁽²⁾ EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1, ændret ved direktiv 1999/19/EF (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 48).

OPRINDELIGT FORSLAG

»Artikel 9

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget i henhold til proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000.«

Artikel 8

Ændring til direktiv 98/18/EF

Rådets direktiv 98/18/EF ⁽¹⁾ ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) I punkt a) udgår »på datoen for vedtagelsen af dette direktiv«

b) I punkt b) og c) udgår »med de på datoen for vedtagelsen af dette direktiv gældende ændringer« og erstattes med »med gældende ændringer«

c) I punkt d) og f) udgår »med de på datoen for vedtagelsen af dette direktiv gældende ændringer« og erstattes med »med gældende ændringer«

2) I artikel 6, stk. 1, punkt b) og c), stk. 2, punkt a), i) og stk. 3, punkt a) udgår »som ændret på datoen for vedtagelsen af dette direktiv«.

ÆNDRET FORSLAG

»Artikel 9

Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS)

Kommissionen bistås af USS-udvalget i henhold til proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001

Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, stk. 4, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2001.«

Artikel 7

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3) I Artikel 8 Punkt b) erstattes med følgende:

»b) bilag 1 kan ændres med henblik på:

- i) at anvende ændringerne til internationale konventioner med henblik på dette direktiv
- ii) at forbedre de tekniske krav i lyset af de indvundne erfaringer«.

4) Artikel 9 erstattes med følgende:

»Artikel 9

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget i henhold til proceduren i artikel 3, i forordning (EF) nr. .../2000.«

Artikel 9

Ændring til direktiv 98/41/EF

Rådets direktiv 98/41/EF ⁽¹⁾ ændres således:

- 1) I artikel 2, tredje tankestreg, udgår »i den på direktivets vedtagelsestidspunkt gældende udformning« og erstattes med »i den gældende udformning«

3) Artikel 8 ændres således:

a) Punkt b) erstattes med følgende:

»b) bilag 1 kan ændres med henblik på:

- i) at anvende ændringerne til internationale konventioner med henblik på dette direktiv
- ii) at forbedre de tekniske krav i lyset af de indvundne erfaringer«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001«

4) Artikel 9 erstattes med følgende:

»Artikel 9

Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe

Kommissionen bistås af USS-udvalget i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2001.«

Artikel 8

Uændret

2) I artikel 12 tilføjes følgende afsnit:

»Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelsen af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001«.

⁽¹⁾ EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

OPRINDELIGT FORSLAG

2) Artikel 13 erstattes med følgende:

»Artikel 13

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs, i henhold til proceduren i artikel 3, i forordning (EF) nr. .../2000.«

Artikel 10

Ændring til direktiv 1999/35/EF

Rådets direktiv 1999/35/EF ⁽¹⁾ ændres således:

1) Følgende ændringer foretages til artikel 2:

a) I punkt b) og o) udgår »med de på datoen for dette direktivs vedtagelse gældende ændringer« og erstattes med »med gældende ændringer«.

b) I punkt d) udgår »på datoen for dette direktivs vedtagelse«

c) I punkt e) udgår »med de på datoen for dette direktivs vedtagelse gældende ændringer« og erstattes med »med gældende ændringer«.

2) Artikel 16 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 16

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget, i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2000.«

ÆNDRET FORSLAG

3) Artikel 13 erstattes med følgende:

»Artikel 13

Kommissionen bistås af USS-udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS), i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2001.«

Artikel 9

Uændret

2) Artikel 16 erstattes med følgende tekst:

»Artikel 16

Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS)

Kommissionen bistås af USS-udvalget, i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

⁽¹⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3) I artikel 17 tilføjes følgende afsnit:

»Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2001.«

*Artikel 10***Ændring af direktiv 2000/59**

1) I punkt b) i artikel 2 udgår »på datoen for vedtagelsen af dette direktiv«

2) Artikel 14 erstattes med følgende:

*»Artikel 14***Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe (USS)**

1. Kommissionen bistås af USS-udvalget i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001.«

3) I artikel 15 tilføjes følgende afsnit:

»Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 2, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2001.«

*Artikel 11***Ændring af direktiv 2001/25/EF**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF ⁽¹⁾ ændres således:

1) Artikel 1 ændres således:

a) I punkt 16, 17 og 24 udgår »som gældende den 25. maj 1998« og erstattes med »som gældende«.

b) I punkt 18, 22 og 23 udgår »som gældende den 25. maj 1998« og erstattes med »som gældende«

c) I punkt 21 udgår »som gældende den 25. maj 1998« og erstattes med »som gældende«.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

d) I artikel 22 tilføjes følgende stykke:

»4. Ændringer til de internationale instrumenter, som anført i artikel 1, kan udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde ved anvendelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2001«

2) Artikel 23 erstattes med følgende:

»Artikel 23

Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe (USS)

Kommissionen bistås af USS-udvalget i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2001.«

*Artikel 11**Artikel 12***Iværksættelse**

Uændret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden ... De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager nævnte love og administrative bestemmelser, skal disse indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for den henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle de nationale retsforskrifter, som de udsteder for det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 12**Artikel 13***Ikrafttrædelse**

Uændret

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 13**Artikel 14***Adressater**

Uændret

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Ændret forslag til Rådets forordning om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmerne ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/21)

KOM(2001) 808 endelig udg. — 2000/0337(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 28. december 2001)

⁽¹⁾ EFT C 120 E af 24.4.2001, s. 140.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

Uændret

- (1) Der er indført et stigende antal programmer på en lang række områder til fordel for forskellige kategorier af modtagere inden for rammerne af de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 3. Kommissionen skal normalt varetage gennemførelsen af disse programmer, som i det følgende benævnes »EF-programmer«.
- (2) Gennemførelsen af de pågældende EF-programmer finansieres i hvert fald delvis over bevillinger, der er opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- (3) Kommissionen er i henhold til traktatens artikel 274 ansvarlig for gennemførelsen af dette budget.
- (4) For at Kommissionen fuldt ud kan varetage sit ansvar over for de øvrige institutioner og borgerne, må den prioritere sine institutionelle opgaver. Den bør derfor kunne uddelegere visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af EF-programmerne til tredjeparter. I øvrigt kan eksternaliseringen af visse forvaltningsopgaver være et hurtigt og effektivt middel til at nå disse EF-programmers målsætninger.
- (5) Eksternaliseringen af forvaltningsopgaverne skal ske under overholdelse af de begrænsninger, der er en følge af det institutionelle system, som er indført ved traktaten. Dette indebærer, at eksternaliseringen ikke kan omfatte opgaver, som ifølge traktaten påhviler institutionerne, og som indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (6) Eksternalisering kan benyttes på betingelse af, at der foretages en analyse, som omfatter flere faktorer, såsom identificering af, hvilke opgaver der gør eksternalisering berettiget, en cost-benefit analyse, der omfatter udgifterne til kontrol og samordning, indvirkningen på menneskelige ressourcer, effektiviteten og fleksibiliteten ved gennemførelsen af de eksternaliserede opgaver, forenklingen af procedurerne, afstanden mellem de eksternaliserede aktiviteter og de endelige modtagere, Fællesskabets synlighed som programpromotor og behovet for at opretholde et passende niveau af knowhow inden for Kommissionen.
- (7) En form for eksternalisering består i at oprette fællesskabsretlige organer med status som juridiske personer, idet følgende benævnt »forvaltningsorganer«.
- (8) For at sikre en ensartet behandling af forvaltningsorganerne på institutionelt plan bør der indføres vedtægter, herunder visse regler for struktur, opgaver, funktioner, budgetordning, kontrol og ansvarsfordeling.
- (9) Kommissionen kan som den institution, der er ansvarlig for den budgetmæssige gennemførelse af de forskellige EF-programmer, vurdere, hvorvidt og i hvilket omfang et forvaltningsorgan bør overdrages forvaltningsopgaver i forbindelse med et eller flere specifikke EF-programmer. Overdragelsen af opgaver til et forvaltningsorgan fritager ikke Kommissionen for det ansvar, den har ifølge traktaten, særlig artikel 274. Den må derfor kunne fastsætte præcise rammer for forvaltningsorganets virksomhed og sikre en effektiv kontrol med organets arbejdsgange, især ledelsesfunktionerne.
- (10) Dette indebærer, at Kommissionen skal have bemyndigelse i henhold til nærværende forordning til at oprette (og i givet fald opløse) et forvaltningsorgan. Da beslutningen om at oprette et forvaltningsorgan er en generel foranstaltning som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør en sådan beslutning træffes efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (11) Kommissionen skal ligeledes kunne udnævne medlemmerne af forvaltningsorganets styrelseskomité samt dets direktør, således at Kommissionen ikke mister kontrollen over de opgaver, der hører under dens egne beføjelser, når den uddelegerer dem til forvaltningsorganet.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (12) Endelig skal forvaltningsorganet i sin virksomhed fuldt ud respektere den planlægning, som Kommissionen fastlægger for EF-programmerne, i forbindelse med den forvaltning, som dette organ deltager i. Forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram skal forelægges Kommissionen til godkendelse og være i overensstemmelse med budgetbeslutningerne.
- (13) For at sikre en effektiv eksternalisering, der fuldt ud udnytter den ekspertise, som forvaltningsorganet kan tilføre, bør Kommissionen kunne overlade organet nogle eller alle gennemførelsesopgaver vedrørende et eller flere EF-programmer, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet. De opgaver, der således kan uddelegeres, omfatter forvaltningen af nogle eller alle faser af et specifikt projekts forløb, vedtagelsen af de nødvendige budgetgennemførelsesakter, indsamlingen og behandlingen af data, der skal fremsendes til Kommissionen, og udarbejdelsen af anbefalinger til Kommissionen.
- (14) Forvaltningsorganets budget skal kun finansiere organets driftsudgifter, og derfor bør dets midler hovedsagelig stamme fra en af budgetmyndigheden fastsat procentdel af den finansielle tildeling til de EF-programmer, som organet deltager i forvaltningen af.
- (15) For at sikre overholdelsen af traktatens artikel 274 skal EF-programmernes aktionsbevillinger til den forvaltning, som organet tager del i, fortsat opføres på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og bevillingsanvendelsen skal ske ved direkte kontering på dette budget. De finansielle transaktioner vedrørende disse bevillinger skal gennemføres efter bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- (16) Forvaltningsorganet kan pålægges opgaver i forbindelse med forvaltningen af programmer, der finansieres med andre midler end sådanne, som hidrører fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Dette må dog ikke, end ikke indirekte, medføre yderligere administrationsudgifter, som ville skulle dækkes gennem andre bevillinger fra det almindelige budget. I sådanne tilfælde gælder bestemmelserne i denne forordning under hensyntagen til de særlige forhold, der måtte fremgå af de pågældende programmets retsgrundlag.
- (17) Målsætningen om, at organets forvaltning skal være gennemskuelig og pålidelig, kræver, at der indføres en ekstern og intern kontrol af dets aktiviteter, at organet gøres ansvarligt for sine handlinger, og at offentligheden får aktindsigt i organets dokumenter efter principper og begrænsninger svarende til dem, der omhandles i traktatens artikel 255.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (18) Forvaltningsorganet skal løbende samarbejde intensivt med de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for den EF-programforvaltning, organet deltager i. For at dette samarbejde kan foregå så gnidningsløst som muligt, bør hver enkelt forvaltningsorgans hjemsted ligge der, hvor Kommissionens tjenestegrene findes.
- (19) Traktaten indeholder ikke andre beføjelser til vedtagelse af nærværende forordning end dem, der findes i artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Formål**

Formålet med denne forordning er at fastlægge vedtægterne for de forvaltningsorganer, hvortil Kommissionen i forbindelse med forvaltningen af EF-programmer på eget ansvar kan overdrage visse opgaver, hvis varetagelse den fører kontrol med.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) »forvaltningsorgan«: en retlig enhed oprettet i henhold til nærværende forordning
- b) »EF-program«: enhver foranstaltning eller række af foranstaltninger eller andre initiativer, der ifølge deres retsgrundlag eller budgetgodkendelse skal iværksættes af Kommissionen til fordel for en eller flere kategorier af bestemte modtagere, og som medfører udgiftsforpligtelser.

*Artikel 3***Oprettelse og opløsning**

1. Kommissionen kan beslutte at oprette et forvaltningsorgan med henblik på uddelegering af visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af et eller flere EF-programmer. Den kan fastsætte organets eksistensperiode.
2. Hvis Kommissionen ikke længere finder det nødvendigt at benytte et forvaltningsorgan, den selv har oprettet, træffer den beslutning om at opløse det. I så tilfælde udpeger den to likvidatorer til at varetage organets likvidation. Kommissionen fastsætter betingelserne for organets likvidation. Nettoresultatet af likvidationen konteres på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Kommissionen vedtager de beslutninger, der omhandles i stk. 1 og 2, efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Alle forvaltningsorganer, der er oprettet efter stk. 1, skal opfylde bestemmelserne i denne forordning.

*Artikel 4***Retlig status**

1. Forvaltningsorganet er et EF-organ, der skal yde offentlige tjenester.

2. Forvaltningsorganet er en juridisk person. Det har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handleevne, som de nationale lovgivninger kan give sådanne organer. Organet kan bl.a. erhverve eller overdrage løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

*Artikel 5***Hjemsted**

Forvaltningsorganet har hjemsted på et af Kommissionens tjenestesteder.

Det organiserer sine tjenestegrene i overensstemmelse med, hvad der er nødvendigt af hensyn til de programmer, det skal forvalte.

*Artikel 6***Opgaver**

Kommissionen kan for at nå målsætningen i artikel 3, stk. 1, overdrage forvaltningsorganet enhver opgave vedrørende gennemførelsen af et EF-program, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.

De opgaver, der kan overdrages til forvaltningsorganet, kan bl.a. omfatte:

- a) udarbejdelse af anbefalinger til Kommissionen vedrørende EF-programmets gennemførelse
- b) styring af alle faser eller dele af faserne i specifikke projekter som led i EF-programmets gennemførelse og udøvelse af den dertil nødvendige kontrol baseret på relevante beslutninger, der er truffet i henhold til de af Kommissionen uddelegerede beføjelser
- c) vedtagelse af budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter og gennemførelse, på grundlag af Kommissionens uddelegering, af alle de operationer, der er nødvendige for EF-programmets gennemførelse, bl.a. de operationer, der er knyttet til tildelingen af kontrakter og af tilskud

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- d) indsamling, analyse og fremsendelse til Kommissionen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at målrette gennemførelsen af EF-programmet.

Kommissionen fastlægger i en retsakt om uddelegeringen de betingelser, kriterier, parametre og regler, som forvaltningsorganet skal overholde ved udførelsen af de i stk. 2 omhandlede opgaver, samt reglerne for den kontrol, som gennemføres af de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i.

*Artikel 7***Struktur**

1. Forvaltningsorganet administreres af en styrelseskomité og en direktør.
2. Direktøren har myndigheden over forvaltningsorganets personale.

*Artikel 8***Styrelseskomité**

1. Styrelseskomitéen består af fem medlemmer, som udpeges af Kommissionen.
2. Styrelseskomitéens funktionstid er mindst to år. Dette mandat kan fornyes. Ved mandatets udløb eller ved fratrædelse beholder medlemmerne deres hverv, indtil deres mandat bliver fornyet, eller de bliver udskiftet.
3. Styrelseskomitéen udpeger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer.
4. Styrelseskomitéen mødes mindst to gange om året efter indkaldelse fra formanden. Komitéen kan ligeledes indkaldes efter anmodning fra et simpelt flertal af medlemmerne eller på direktørens anmodning.
5. Ethvert medlem af styrelseskomitéen, som er forhindret i at deltage i et møde, kan lade sig repræsentere af et andet medlem med et særligt mandat for det pågældende møde. Et medlem kan kun repræsentere ét andet medlem. Hvis formanden er forhindret i at deltage i mødet, overtager næstformanden formandshvervet.
6. Styrelseskomitéens beslutninger vedtages med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 9

Styrelseskomitéens opgaver

1. Styrelseskomitéen vedtager selv sin forretningsorden.
2. På grundlag af et udkast, som direktøren forelægger med Kommissionens godkendelse, vedtager styrelseskomitéen senest i begyndelsen af hvert år det årlige arbejdsprogram for forvaltningsorganet, omfattende detaljerede målsætninger og indikatorer for dets ydelse. Dette program skal overholde den programlægning, som Kommissionen har fastlagt i akterne om udarbejdelsen af de gennemførelsesprogrammer, som forvaltningsorganet deltager i administrationen af. Det årlige arbejdsprogram kan ændres undervejs efter samme procedure for at tage hensyn til bl.a. Kommissionens beslutninger vedrørende de pågældende EF-programmer. Foranstaltningerne i det årlige arbejdsprogram ledsages af et overslag over de nødvendige udgifter.
3. Styrelseskomitéen vedtager forvaltningsorganets driftsbudget efter proceduren i artikel 13.
4. Styrelseskomitéen træffer efter at have indhentet Kommissionens samtykke beslutning om accept af arv, donationer og tilskud fra andre kilder end Fællesskabet.
5. Styrelseskomitéen træffer beslutning om organiseringen af forvaltningsorganets tjenestegrene.
6. Styrelseskomitéen fastsætter særlige bestemmelser for gennemførelsen af aktindsigten i forvaltningsorganets dokumenter, jf. artikel 22, stk. 1.
7. Styrelseskomitéen vedtager senest den 31. marts hvert år en årsrapport om forvaltningsorganets effektivitet og aktiviteter i det foregående år og om deres finansiering, og forelægger denne for Europa-Parlamentet og Kommissionen. Rapporten omhandler bl.a. forskellene mellem målsætningerne i arbejdsprogrammet for det pågældende år og de konstaterede resultater i samme periode.
8. Styrelseskomitéen vedtager og anvender foranstaltninger til bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder.
9. Styrelseskomitéen påtager sig de andre opgaver, den tildeles ved denne forordning.

Artikel 10

Direktøren

1. Forvaltningsorganets direktør udnævnes af Kommissionen, som til dette formål udpeger en tjenestemand som defineret i ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.
2. Direktørens funktionstid er fire år. Dette mandat kan fornyes. Efter udtalelse fra styrelseskomitéen kan Kommissionen afslutte direktørens funktionstid, inden hans mandat udløber.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 11***Direktørens opgaver**

1. Direktøren repræsenterer forvaltningsorganet. Han varetager administrationen.
2. Direktøren forbereder styrelseskomitéens arbejde, bl.a. udarbejder han udkastet til forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han deltager uden stemmeret i styrelseskomitéens arbejde.
3. Direktøren står for gennemførelsen af forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han er blandt andet ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der omhandles i artikel 6, og i den forbindelse træffer han de relevante afgørelser. Han er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for gennemførelsen af aktionsbevillingerne til de programmer, hvis administration forvaltningsorganet deltager i, og hvis budget Kommissionen har givet organet fuldmagt til at gennemføre.
4. Direktøren udarbejder indtægts- og udgiftsoverslag og gennemfører som anvisningsberettiget forvaltningsorganets driftsbudget i overensstemmelse med den i artikel 15 omhandlede finansforordning.
5. Direktøren har ansvaret for udarbejdelsen og offentliggørelsen af de rapporter, som forvaltningsorganet skal forelægge for Kommissionen. Det drejer sig bl.a. om årsrapporten om forvaltningsorganets aktiviteter, jf. artikel 9, stk. 7, og om alle andre almindelige eller særlige rapporter, som Kommissionen anmoder forvaltningsorganet om.
6. Direktøren har med hensyn til forvaltningsorganets personale de beføjelser til at indgå ansættelseskontrakter, der følger af vilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Han varetager endvidere alle andre personaleanliggender i forvaltningsorganet.
7. Direktøren etablerer systemer til forvaltning og intern kontrol, som er egnede til at udføre de opgaver, forvaltningsorganet er pålagt, således at det sikres, at de aktiviteter organet udfører, er lovlige, korrekte og effektive.

*Artikel 12***Driftsbudget**

1. Alle forvaltningsorganets indtægter og udgifter skal anslås for hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, og optages i organets driftsbudget. Disse overslag, som omfatter forvaltningsorganets stillingsfortegnelse, fremsendes til orientering til budgetmyndigheden sammen med dokumenter vedrørende det foreløbige forslag til det almindelige budget. Stillingsfortegnelsen, der kun omfatter midlertidige stillinger og angiver antallet af personer, som forvaltningsorganet beskæftiger, fordelt på lønklasser og kategorier, i det pågældende regnskabsår, godkendes af budgetmyndigheden og offentliggøres som bilag til Kommissionens budget.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Forvaltningsorganets driftsbudget balancerer med hensyn til indtægter og udgifter.

3. Forvaltningsorganets indtægter omfatter, uden i øvrigt at foregribe andre indtægter, et tilskud opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som repræsenterer en procentdel, der fastsættes af budgetmyndigheden, af bevillingerne til de fællesskabsprogrammer, hvis forvaltning organet deltager i.

*Artikel 13***Opstilling af driftsbudget**

1. Direktøren opstiller hvert år et forslag til forvaltningsorganets driftsbudget med angivelse af driftsudgifterne for det efterfølgende regnskabsår. Han forelægger dette forslag for styrelseskomitéen.

2. Styrelseskomitéen vedtager senest den 1. marts hvert år forslaget til næste års driftsbudget, herunder stillingsfortegnelsen, som forelægges Kommissionen.

3. På basis af dette budgetforslag foreslår Kommissionen under hensyn til sin planlægning for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i, at der som led i budgetproceduren afsættes et årligt tilskud til forvaltningsorganets driftsbudget svarende til en vis procentsats af den årlige finansielle tildeling til de pågældende programmer.

4. På basis af det årlige tilskud, som den kompetente budgetmyndighed fastlægger, vedtager styrelseskomitéen i begyndelsen af hvert regnskabsår, samtidig med arbejdsprogrammet, forvaltningsorganets driftsbudget, der justeres med de forskellige bidrag til forvaltningsorganet og midlerne fra andre kilder.

5. Forvaltningsorganets driftsbudget kan først vedtages endeligt efter den endelige vedtagelse af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

6. Inden for rammerne af de bestemmelser i finansforordningen, der er omhandlet i artikel 15, skal enhver ændring af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, ske gennem et tillægs- og ændringsbudget, som er vedtaget i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i nærværende artikel.

*Artikel 14***Driftsbudgettets gennemførelse og godkendelse**

1. Direktøren gennemfører forvaltningsorganets driftsbudget.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Direktøren forelægger senest den 31. marts hvert år detaljerede regnskaber over alle indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår for styrelseskomitéen til godkendelse, og denne fremsender dem til Europa-Parlamentet, Revisionsretten og Kommissionen.

3. Europa-Parlamentet meddeler inden den 30. april i år $n+2$ forvaltningsorganet decharge for driftsbudgettets gennemførelse.

Denne decharge meddeles sammen med decharge vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

*Artikel 15***Finansforordningen vedrørende driftsbudgettet**

Finansforordningen vedrørende forvaltningsorganets driftsbudget vedtages af Kommissionen efter udtalelse fra Revisionsretten, under overholdelse af artikel 142 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

*Artikel 16***Finansforordningen vedrørende aktionsbevillingerne**

1. Når Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 6, litra c), har uddelegeret opgaver til forvaltningsorganet i forbindelse med budgetgennemførelsen af aktionsbevillingerne til EF-programmerne, forbliver disse bevillinger opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og deres gennemførelse sker ved direkte kontering i dette budget.

2. Direktøren er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for så vidt angår gennemførelsen af disse aktionsbevillinger, og skal i den forbindelse overholde finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

*Artikel 17***Programmer finansieret gennem andre kilder end det almindelige budget**

Bestemmelserne i artikel 13 og 16 foregriber ikke de specifikke bestemmelser, der er fastsat i medfør af retsgrundlagene for de programmer, der finansieres gennem andre kilder end De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

*Artikel 18***Personale**

1. Forvaltningsorganets personale er omfattet af de regler og forskrifter, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Styrelseskomitéen fastsætter efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Forvaltningsorganets personale består dels af EF-ansatte, som er udstationeret af institutionerne og tilknyttet forvaltningsorganet som midlertidigt ansatte, der varetager ledende stillinger, dels af andre ansatte, der rekrutteres af forvaltningsorganet gennem kontrakter, der kan fornys. Arten af kontrakten, privatretlig eller offentligretlig, og varigheden af de forpligtelser, der knytter de ansatte til forvaltningsorganet, samt kriterierne for krævede kvalifikationer, afhænger af det nærmere indhold og varigheden af de opgaver, der skal udføres, og er underlagt den gældende nationale lovgivning.

3. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for såvel forvaltningsorganet som dets personale.

*Artikel 19***Kontrol**

1. Gennemførelsen af de fællesskabsprogrammer, der overdrages til forvaltningsorganerne, er undergivet Kommissionens kontrol. Kontrollen udøves efter de nærmere regler, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3.

2. Funktionerne som intern revisor og finansinspektør i forvaltningsorganerne udøves af de kompetente tjenester i Kommissionen.

3. Kommissionen og forvaltningsorganet er ansvarlige for gennemførelsen af den interne revisors anbefalinger ifølge deres respektive beføjelser.

4. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har de samme beføjelser over for forvaltningsorganet og dets personale som over for Kommissionens tjenestegrene. Så snart forvaltningsorganet er oprettet, tiltræder det den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Styrelseskomitéen formaliserer denne tiltrædelse og vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser.

5. Revisionsretten reviderer forvaltningsorganets regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248.

6. Enhver akt fra forvaltningsorganet, herunder enhver beslutning og kontrakt, som dette organ indgår, skal udtrykkeligt indeholde en bestemmelse om, at Kommissionens interne revisor, OLAF og Revisionsretten kan kontrollere sagsakterne om nødvendigt på stedet, dvs. også hos de endelige modtagere af midler og i givet fald hos de formidlende organer, der distribuerer midlerne.

*Artikel 20***Ansvar**

1. Forvaltningsorganets ansvar i kontraktforhold reguleres af den lov, der gælder for den pågældende kontrakt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, skal forvaltningsorganet ifølge den almindelige lovgivning i medlemsstaterne erstatte skader, som forårsages af organet selv eller dets ansatte under udførelsen af deres hverv. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.

3. De ansattes personlige ansvar over for forvaltningsorganet er styret af bestemmelserne i den ordning, som gælder for dem.

*Artikel 21***Legalitetskontrol**

1. Enhver af forvaltningsorganets akter, der har bindende retsvirkning, som vil kunne berøre tredjemands interesser, kan forelægges Kommissionen af den pågældende part, af enhver anden person, der er direkte og individuelt berørt, eller af en medlemsstat med henblik på en kontrol af dens lovlighed.

2. Klagen skal forelægges Kommissionen inden for en måned fra den dag, hvor den anmodende part har fået kendskab til den akt, der anfægtes.

3. Efter at have hørt den anmodende parts og forvaltningsorganets argumenter, træffer Kommissionen inden for en måned afgørelse om klagen. En manglende afgørelse inden for denne frist medfører implicit, at klagen er afvist.

4. Kommissionen kan træffe afgørelse om enhver af forvaltningsorganets akter inden for en frist af en måned at regne fra den dag, hvor akten er vedtaget, og beslutte, efter at have hørt forvaltningsorganets argumenter, at den skal annulleres.

5. Forvaltningsorganet skal snarest muligt træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme de afgørelser, Kommissionen træffer i henhold til nærværende artikel.

*Artikel 22***Aktindsigt og fortrolighed**

1. Når forvaltningsorganet forelægges en anmodning om adgang til et dokument, der beror hos det, er det undergivet bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 ⁽¹⁾ om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

De særlige bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af disse bestemmelser, vedtages af styrelseskomitéen senest seks måneder efter forvaltningsorganets oprettelse.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Styrelseskomitéens medlemmer, direktøren og medlemmerne af personalet — også når deres respektive hverv er ophørt — samt alle personer, der deltager i forvaltningsorganets aktiviteter, må ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt.

*Artikel 23***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg betegnet »Forvaltningsorganudvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Hvis der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i denne afgørelses artikel 7.

3. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

*Artikel 24***Evaluerings**

Kommissionen foranstalter, at der udarbejdes en ekstern evalueringsrapport om hvert enkelt forvaltningsorgans tre første driftsår, og denne sendes til forvaltningsorganets styrelseskomité, Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

*Artikel 25***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på [...] dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs rammeprogram 2002-2006 ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/22)

KOM(2001) 822 endelig udg. — 2001/0202(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 10. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 275.

OPRINDELIGT FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 167, og artikel 172, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum, i det følgende benævnt »rammeprogrammet 2000-2006«, er vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. ... De betingelser for finansieringstilskud fra Fællesskabet, som fremgår af bilag III til nævnte afgørelse, bør suppleres med andre bestemmelser.
- (2) Disse bestemmelser bør fastsættes i en sammenhængende og gennemskuelig tekst, hvor der tages fuldt hensyn til målsætningerne for og særtrækkene ved de virkemidler, der er fastlagt i bilag III til rammeprogrammet 2002-2006 for at sikre en optimal gennemførelse.
- (3) Deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter bør give mulighed for at tage hensyn til, hvilke forsknings- og teknologiudviklingsaktiviteter, herunder demonstrationsaktiviteter, der er tale om. De kan desuden variere efter, om deltagerne er hjemmehørende i medlemsstater, associerede kandidatstater, andre associerede stater eller tredjelande, og efter deltagerens juridiske form, dvs. om det drejer sig om nationale organisationer, internationale organisationer af europæisk interesse,

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

andre internationale organisationer, små og mellemstore virksomheder, europæiske økonomiske firma grupper eller sammenslutninger af deltagere.

- (4) I overensstemmelse med rammeprogrammet 2002-2006 bør der i forbindelse med spørgsmålet om tredjelands retlige enheders deltagelse tages hensyn til målene for internationalt samarbejde som bl.a. omhandlet i traktatens artikel 164 og 170.
- (5) Internationale organisationer, der har til opgave at udbygge samarbejdet på forskningsområdet i Europa, og som medlemsstaterne og associerede stater har flertal i, bidrager til realiseringen af det europæiske forskningsrum. De bør derfor tilskyndes til at deltage i rammeprogrammet 2002-2006.
- (6) Det Fælles Forskningscenter (herefter benævnt FFC) deltager i indirekte aktioner for forskning og teknologiudvikling på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat.
- (7) Rammeprogrammets aktiviteter bør gennemføres på en måde, som tilgodeser Fællesskabets finansielle interesser og sikrer, at de beskyttes.
- (8) Reglerne for formidling af forskningsresultater bør fremme beskyttelse af intellektuel ejendomsret samt nyttiggørelse og formidling af resultaterne. De bør sikre, at deltagerne har gensidig adgang til forud eksisterende knowhow og til viden, der hidrører fra forskningsarbejdet, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre forskningsarbejdet eller nyttiggøre den viden, det resulterer i. De bør samtidig sikre, at deltagernes aktiver i form af intellektuel ejendom beskyttes. Endelig bør de udformes under hensyntagen til de integrerede projekters og ekspertisenettens særlige karakter, idet de navnlig giver deltagerne høj grad af fleksibilitet og tillader dem at aftale indbyrdes, hvilke ordninger der er mest hensigtsmæssige for deres samarbejde og for udnyttelsen af den viden, det resulterer i.
- (9) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under ramme-programmet bør grundlæggende etiske principper overholdes, herunder principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og det bør samtidig tilstræbes, at kvinderne kommer til at spille en større rolle i forskningen, samt at oplysningen af og dialogen med offentligheden forbedres —

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

I denne afgørelse fastsættes deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater under gennemførelsen af afgørelse ... om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det Europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet 2002-2006«), bortset fra FTU-aktiviteter, der iværksættes af et fællesforetagende eller enhver anden struktur, som er oprettet i medfør af traktatens artikel 171.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse gælder følgende definitioner:

- a) FTU-aktivitet: en aktivitet inden for forskning og teknologisk udvikling, herunder en demonstrationsaktivitet, som angivet i bilag I og III til rammeprogrammet 2002-2006.
- b) Direkte aktion: en FTU-aktivitet, som FFC udfører for at varetage de opgaver, det har fået tildelt i rammeprogrammet 2002-2006.
- c) Indirekte aktion: en FTU-aktivitet, der udføres af en eller flere deltagere ved brug af et af virkemidlerne under rammeprogrammet 2002-2006.
- d) Virkemidler: Fællesskabets indirekte interventionsmåder som fastsat i bilag III til rammeprogrammet 2002-2006, bortset fra Fællesskabets finansieringstilskud i henhold til traktatens artikel 169.
- e) Kontrakt: en aftale om tilskud, der har til formål at gennemføre en indirekte aktion, og som etablerer rettigheder og forpligtelser i forholdet mellem Fællesskabet og deltagerne i den indirekte aktion.
- f) Deltager: en retlig enhed, der medvirker i en indirekte aktion og har rettigheder og forpligtelser over for Fællesskabet i henhold til denne afgørelse eller kontrakten.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- g) Retlig enhed: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, der er oprettet i overensstemmelse med den for dens etableringssted gældende nationale ret, fællesskabsretten eller international ret, og som har juridisk personlighed og i eget navn har fuld rets- og handleevne.
- h) Konsortium: samtlige deltagere i samme indirekte aktion.
- i) International organisation: en retlig enhed, der er fremkommet ved en anden sammenslutning af stater end Fællesskabet, er oprettet ved en traktat eller en tilsvarende akt, har fælles organer, og har en status som international juridisk person, der er forskellig fra parternes.
- j) International organisation af europæisk interesse: en international organisation, hvor flertallet af medlemmerne er EF-medlemsstater eller associerede stater, og hvis hovedformål er at bidrage til at styrke det videnskabelige og teknologiske samarbejde i Europa.
- k) Associeret kandidatstat: en associeret stat, som Fællesskabet har anerkendt som kandidat til tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- l) Associeret stat: en stat, der er part i en international aftale indgået med Fællesskabet, i henhold til eller på grundlag af hvilken den bidrager finansielt til en del af eller hele budgettet for rammeprogrammet 2002-2006.
- m) Tredjeland: en stat, som hverken er en medlemsstat eller en associeret stat.
- n) Europæisk Økonomisk Firmagruppe (EØFG): enhver retlig enhed, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 ⁽¹⁾.
- o) Små og mellemstore virksomheder (SMV): virksomheder, der opfylder kriterierne i Kommissionens henstilling 96/280/EF ⁽²⁾.
- p) Virksomhedssammenslutning: en retlig enhed med flertal af små og mellemstore virksomheder, hvis interesser den repræsenterer.
- q) Budget: et overslag over de fornødne ressourcer og udgifter til gennemførelse af en indirekte aktion.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- r) Uregelmæssighed: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse eller forsømmelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en retlig enheds handling eller undladelse, der skader eller kunne skade De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, ved afholdelse af en uretmæssig udgift.
- s) Forud eksisterende knowhow: informationer, som deltagerne allerede var i besiddelse af før kontraktens indgåelse, eller som de erhverver sideløbende med kontraktens opfyldelse, samt ophavsrettigheder eller til disse informationer knyttede rettigheder, der følger af ansøgning om eller udstedelse af patenter, registrering af mønstre, modeller eller plantemateriale, udstedelse af supplerende certifikater eller andre former for tilsvarende beskyttelse.
- t) Viden: resultater, herunder informationer, uanset om disse kan beskyttes, der fremkommer ved gennemførelse af direkte eller indirekte aktioner, samt ophavsrettigheder eller de til disse resultater knyttede rettigheder, der følger af ansøgning om eller udstedelse af patenter, registrering af mønstre, modeller eller plantemateriale, udstedelse af supplerende certifikater eller andre former for tilsvarende beskyttelse.
- u) Formidling: fremlæggelse af viden med alle andre egnede midler end den offentliggørelse, som formaliteterne i forbindelse med beskyttelse af den pågældende viden indebærer.
- v) Nyttiggørelse: direkte eller indirekte anvendelse af viden i forskning eller til at skabe og markedsføre et produkt eller en proces eller til at skabe og udbyde en tjeneste.

*Artikel 3***Uafhængighed**

1. To retlige enheder betragtes i denne afgørelse som indbyrdes uafhængige, når der ikke foreligger noget afhængighedsforhold mellem dem. Der foreligger et afhængighedsforhold, når den ene retlige enhed direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over for den anden, eller den ene retlige enhed er omfattet af samme direkte eller indirekte bestemmende indflydelse som den anden. Bestemmende indflydelse kan blandt andet skyldes:

- a) direkte eller indirekte besiddelse af mere end 50 % af de udstedte aktier i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller interessenter
- b) direkte eller indirekte besiddelse, faktisk eller retligt, af beslutningsmagten i en retlig enhed.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Den omstændighed, at offentlige holdingselskaber, institutionelle investorer eller venturekapitalselskaber og -fonde direkte eller indirekte besidder mere end 50 % af de udstedte aktier i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller interessenter, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

3. Den omstændighed, at det samme offentlige organ har ejendomsret til eller fører tilsyn med flere retlige enheder, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

KAPITEL II

VIRKEMIDLER

Udgår

Artikel 4

Ekspertisenet

1. Målet for ekspertisenettene er at styrke den videnskabelige og teknologiske ekspertise i Fællesskabet gennem en gradvis og varig integration af den forskningskapacitet, der findes eller er ved at opstå både på nationalt og på regionalt plan. Nettene har hver især til formål at skaffe mere viden på et bestemt område ved at samle en kritisk kompetencemasse i nettet. Deres aktiviteter vil normalt være tværfaglige og rettes i almindelighed mod langsigtede målsætninger; de sigter ikke mod forud fastsatte præcise resultater i form af produkter, processer eller tjenesteydelser.

2. Med det formål at skabe virtuelle ekspertisecentre opstiller deltagerne et fælles aktivitetsprogram, hvori de inddrager en stor del af eller alle deres forskningsressourcer og -aktiviteter på området. Et forskningslaboratorium eller -institut eller et forskerhold, der er medlem af et net, får i givet fald af den retlige enhed, som det henhører under, tilstrækkelig handlefrihed til, at dette bliver muligt.

Det fælles aktivitetsprogram fokuseres på forskningsaktiviteter og skal desuden omfatte integrationsaktiviteter og formidling af ekspertise uden for nettet, som beskrevet i bilag III til Rådets Beslutning . . . [om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum]. Den årlige ajourføring af det fælles aktivitetsprogram, der foretages efter aftale med Kommissionen, kan omfatte omlægning af visse aktiviteter eller lancering af nye.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 5

Integrerede projekter

1. Formålet med integrerede projekter er at styrke Fællesskabets konkurrenceevne og fremme løsningen af vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer hentet inden for teknologisk forskning og udvikling. For hvert integreret projekt defineres det derfor klart, hvilken videnskabelig og teknologisk viden der sigtes mod, og projektet gennemføres med det mål at opnå bestemte resultater, som kan anvendes til produkter, processer eller tjenesteydelser.

2. Integrerede projekter består principielt af et sæt komponenter af forskellig størrelse og opbygning alt efter opgavens art; komponenterne vedrører hver især forskellige dele af den forskning, der skal udføres for at nå de fælles overordnede mål, men integreres i en helhed og gennemføres under stram samordning.

Et integreret projekt omfatter forskning, teknologiudvikling og demonstration samt forvaltning og nyttiggørelse af viden med det formål at fremme innovation og desuden enhver anden form for aktivitet, der har direkte tilknytning til disse mål, som beskrevet i bilag III til Rådets Beslutning ... [om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum]. Samtlige aktiviteter samles i en gennemførelsesplan, der ajourføres en gang om året i forståelse med Kommissionen. Denne ajourføring kan omfatte en omlægning af visse aktiviteter og lancering af nye.

Artikel 6

Specifikke målrettede forsknings- eller innovationsprojekter

1. Specifikke målrettede forskningsprojekter kan udformes på en af følgende måder, som også kan kombineres:

- a) Projekter for forskning og teknologisk udvikling, der tager sigte på opnåelse af ny viden enten med det formål i væsentlig grad at forbedre produkter, processer eller tjenesteydelser eller frembringe nye eller for at opfylde andre behov i samfundet og i tilknytning til Fællesskabets politikker.
- b) Demonstrationsprojekter, hvis formål er at påvise levedygtigheden af nye teknologier, som frembyder en potentiel økonomisk fordel, men som endnu ikke er markedsmodne.

2. Specifikke målrettede projekter vedrørende innovation er rettet mod forsøg med samt validering og formidling af nye innovationskoncepter og metoder på europæisk plan.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 7

SMV-specifikke forskningsprojekter

SMV-specifikke forskningsprojekter kan udformes på en af følgende måder:

- a) Projekter for kooperativ forskning gør det muligt for små og mellemstore virksomheder at henvende sig til retlige enheder, der er i besiddelse af den nødvendige forskningskapacitet til at udføre bestemte forskningsopgaver.
- b) Projekter for kollektiv forskning gennemføres af retlige enheder, der er i besiddelse af den nødvendige forskningskapacitet til at udføre bestemte forskningsopgaver, for virksomhedssammenslutninger inden for områder og emner, som mange små og mellemstore virksomheder med fælles problemer har interesse i.

Artikel 8

Integrerede infrastrukturinitiativer

I integrerede infrastrukturinitiativer indgår der en kombination af aktiviteter, som er væsentlige for både styrkelse og udvikling af forskningsinfrastruktur til brug for levering af tjenesteydelser på europæisk plan. Med henblik herpå må netsamarbejdsaktiviteterne kombineres med støttevirksomhed eller med forskning, der er en forudsætning for at forbedre den pågældende infrastrukturens ydeevne. Initiativerne omfatter også formidling af viden til potentielle brugere, herunder også erhvervslivet, ikke mindst små og mellemstore virksomheder.

Artikel 9

Aktiviteter på området menneskelige ressourcer og mobilitet

Aktiviteter på området menneskelige ressourcer og mobilitet gennemføres med sigte på uddannelse, kompetenceudvikling og vidеноverførsel. De består i, at der ydes tilskud til aktiviteter, der gennemføres af fysiske personer, af værtsstrukturer, herunder uddannelsesnet, og af forskerhold på højeste ekspertiseniveau.

Artikel 10

Samordningstiltag

Samordningstiltag har som mål at tilskynde til og støtte samordnede initiativer fra forskellige aktører inden for forskning og innovation. De omfatter en række aktiviteter, såsom tilrettelæggelse af konferencer og møder, gennemførelse af undersøgelser, udveksling af personale, udveksling og formidling af god praksis, opbygning af informationssystemer og nedsættelse af ekspertgrupper; de kan efter behov også omfatte støtte til forberedelse, tilrettelæggelse og forvaltning af fælles eller forbundne initiativer.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 11

Specifik støtte

Specifik støtte bruges til at realisere de målsætninger, der er fastlagt i rammeprogrammet 2002-2006, eller kan medvirke til at forberede nye aktiviteter under Fællesskabets politik for forskning og teknologiudvikling, eller den kan omfatte tilsyn og evaluering. Konkret kan der være tale om konferencer, seminarer, undersøgelser og analyser, videnskabelige priser og konkurrencer på højt niveau, arbejds- og ekspertgrupper, driftsstøtte og formidlings- informations- og kommunikationsvirksomhed, som eventuelt kan kombineres.

KAPITEL III

DELTAGELSE I INDIREKTE AKTIONER OG FINANSIERING

Artikel 12

Generelle principper

1. Retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan modtage EF-tilskud, jf. dog artikel 14 og 15.

2. Retlige enheder etableret i associerede stater kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse, jf. dog artikel 13.

3. FFC kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med en retlig enhed etableret i en medlemsstat og med samme rettigheder og forpligtelser som denne.

4. Internationale organisationer af europæisk interesse kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og de udøver samme rettigheder og opfylder samme forpligtelser som disse i overensstemmelse med deres oprettelsesakt.

KAPITEL II

Uændret

Artikel 4

Uændret

1. Retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan modtage EF-tilskud, jf. dog artikel 6 og 7.

2. Retlige enheder etableret i associerede stater kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse, jf. dog artikel 5.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5. Alt efter de anvendte virkemidlers karakter eller efter, hvilke målsætninger der gælder for FTU-aktiviteten, kan det i arbejdsprogrammerne til særprogrammerne fastsættes, at kun visse retlige enheder, bestemt ud fra deres aktiviteter eller deres type, kan deltage i en given indirekte aktion.

Artikel 13

Artikel 5

Mindsteantal af deltagere og deres etableringssted

Uændret

1. I arbejdsprogrammerne fastsættes et mindsteantal af deltagere, som er nødvendigt for en indirekte aktion, og disses etableringssted, afhængigt af virkemidlets karakter og FTU-aktivitetens målsætninger.

2. For ekspertisenetenes og de integrerede projekters vedkommende må mindsteantallet ikke være under tre indbyrdes uafhængige retlige enheder etableret i tre forskellige medlemsstater eller associerede stater, hvoraf mindst to skal være medlemsstater eller associerede kandidatstater.

3. Aktiviteter på områderne specifik støtte og menneskelige ressourcer og mobilitet, bortset fra forskeruddannelsesnet, kan gennemføres af én retlig enhed.

Når arbejdsprogrammet fastsætter et mindsteantal, der er større end eller lig med to retlige enheder etableret i lige så mange medlemsstater eller associerede stater, fastsættes dette antal som anført i stk. 4.

4. For så vidt angår andre virkemidler end dem, der er nævnt i stk. 2 og 3, må mindsteantallet ikke være under to indbyrdes uafhængige retlige enheder etableret i to forskellige medlemsstater eller associerede stater, hvoraf mindst én skal være en medlemsstat eller en associeret kandidatstat.

5. Retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat eller en associeret stat og består af indbyrdes uafhængige retlige enheder, der opfylder betingelserne i denne afgørelse, og europæiske økonomiske firmagrupper kan deltage alene i en indirekte aktion, forudsat at de er sammensat således, at de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1-4, er opfyldt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 14

Artikel 6

Deltagelse af retlige enheder fra tredjelande

Uændret

1. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 13, kan enhver retlig enhed etableret i et tredjeland deltage i FTU-aktiviteter under »Integration af forskning« i beslutning ... [om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum].

Retlige enheder, der deltager i FTU-aktiviteter som nævnt i første afsnit og er etableret i et tredjeland, der er nævnt under de specifikke internationale samarbejdsaktiviteter under særprogrammet »integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum«, kan modtage EF-tilskud inden for grænserne af den bevilling, der er afsat i bilag II til rammeprogrammet 2002-2006 med henblik på den i traktatens artikel 164, litra b), omhandlede aktion.

Retlige enheder, der deltager i FTU-aktiviteter som nævnt i første afsnit og er etableret i et tredjeland, bortset fra dem, der er nævnt i andet afsnit, kan modtage EF-tilskud, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis tilskuddet er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

2. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 13, kan retlige enheder etableret i et tredjeland, der har indgået en aftale med Fællesskabet om videnskabeligt og teknologisk samarbejde, deltage i andre FTU-aktiviteter end de i stk. 1 nævnte på de betingelser, aftalen foreskriver.

De kan modtage EF-tilskud, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis et sådant tilskud er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

3. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 13, kan retlige enheder, der er etableret i et andet tredjeland end dem, der er nævnt i stk. 2, deltage i andre FTU-aktiviteter end dem, der er nævnt i stk. 1, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis deltagelsen er nødvendig for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

2. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, kan retlige enheder etableret i et tredjeland, der har indgået en aftale med Fællesskabet om videnskabeligt og teknologisk samarbejde, deltage i andre FTU-aktiviteter end de i stk. 1 nævnte på de betingelser, aftalen foreskriver.

Uændret

3. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, kan retlige enheder, der er etableret i et andet tredjeland end dem, der er nævnt i stk. 2, deltage i andre FTU-aktiviteter end dem, der er nævnt i stk. 1, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis deltagelsen er nødvendig for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

OPRINDELIGT FORSLAG

De kan modtage EF-tilskud, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis et sådant tilskud er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

Artikel 15

Internationale organisationers deltagelse

Andre internationale organisationer end internationale organisationer af europæisk interesse kan deltage i FTU-aktiviteter under »Integration af forskning« i beslutning ... [om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum] på betingelserne i artikel 14, stk. 1, første og tredje afsnit, og i andre FTU-aktiviteter på betingelserne i artikel 14, stk. 3.

Artikel 16

Betingelser vedrørende teknisk kompetence og ressourcer

1. Deltagerne skal råde over den viden og tekniske kompetence, der er nødvendig for at gennemføre den pågældende indirekte aktion.

2. Ved indgivelsen af forslag skal deltagerne i det mindste potentielt råde over de ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion, og angive ressourcernes oprindelse.

Efterhånden som arbejdet skrider frem, skal deltagerne råde over de fornødne ressourcer i den form, de skal bruges i, og i rette tid, således at den pågældende indirekte aktion kan gennemføres.

De fornødne ressourcer til gennemførelsen af en indirekte aktion omfatter menneskelige ressourcer, infrastruktur, finansielle ressourcer og efter omstændighederne immaterielle goder samt andre ressourcer, der stilles til deres rådighed af en tredjepart på grundlag af en forud indgået aftale.

Artikel 17

Indgivelse af forslag til indirekte aktioner

1. Forslag til indirekte aktioner indgives på grundlag af indkaldelser af forslag, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og så vidt muligt formidles bredt i andre medier.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Artikel 7

Uændret

Andre internationale organisationer end internationale organisationer af europæisk interesse kan deltage i FTU-aktiviteter under »Integration af forskning« i beslutning ... [om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum] på betingelserne i artikel 6, stk. 1, første og tredje afsnit, og i andre FTU-aktiviteter på betingelserne i artikel 6, stk. 3.

Artikel 8

Uændret

Artikel 9

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Stk. 1 gælder ikke for:

- a) visse tilfælde af specifik støtte til aktiviteter, der udføres af retlige enheder, som udpeges i arbejdsprogrammerne
- b) visse tilfælde af specifik støtte til indkøb af en vare eller tjenesteydelse efter reglerne for offentlige indkøbs- og tjenesteydelsesaftaler
- c) specifik støtte, som under hensyn til dens nytte i forhold til målene og det videnskabelige og teknologiske indhold i særprogrammerne kan gøres til genstand for tilskudsansøgninger til Kommissionen, hvis denne mulighed er åbnet i arbejdsprogrammet for det pågældende særprogram, og hvis ansøgningen ikke falder ind under et område, der er omfattet af en offentlig indkaldelse af forslag

d) de former for specifikke støtte, der er omhandlet i artikel 19.

3. Forud for forslagsindkaldelser kan der udsendes indkaldelser af interessetilkendegivelser for at give Kommissionen mulighed for med større præcision at indkredse og bedømme målsætninger og behov, uden at dette dog foregriber Kommissionens senere beslutninger.

d) de former for specifikke støtte, der er omhandlet i artikel 11.

Uændret

Artikel 18

Evaluerings og udvælgelse af forslag til indirekte aktioner

1. Forslag til indirekte aktioner som nævnt i artikel 17, stk. 1 og stk. 2, litra c), evalueres på grundlag af følgende kriterier:

- a) forslagernes relevans for særprogrammets mål
- b) deres videnskabelige og teknologiske kvalitet
- c) merudbyttet ved en indsats på fællesskabsplan, herunder forslagernes mobilisering af en kritisk masse af ressourcer, deres forventede virkninger eller deres bidrag til Fællesskabets politik
- d) kvaliteten i planen for nyttiggørelse eller formidling af viden, de potentielle virkninger på innovationsområdet og forslagsstillernes evne til at forvalte intellektuel ejendom
- e) forslagsstillernes evne til at føre den indirekte aktion til ende, bedømt efter ressourcer, kompetence og organisation.

Artikel 10

Uændret

1. Forslag til indirekte aktioner som nævnt i artikel 9, stk. 1 og stk. 2, litra c), evalueres på grundlag af følgende kriterier:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. I tilslutning til stk. 1, litra c), tages der også hensyn til følgende kriterier:

- a) For ekspertisenettens vedkommende vurderes omfanget og intensiteten af den planlagte integrationsindsats og nettens evne til at fremme ekspertise i en bredere sammenhæng end blot blandt det enkelte nets medlemmer samt udsigterne til en langtidsholdbar integration af nettens forskningskapacitet og ressourcer ud over den periode, hvor der ydes EF-tilskud.
- b) For de integrerede projekters vedkommende vurderes det, om ambitionerne i målsætningerne og omfanget af de ressourcer, der afsættes, muliggør væsentlige bidrag til en styrket konkurrenceevne eller til løsning af samfundsproblemer.
- c) For de integrerede infrastrukturinitiativers vedkommende vurderes udsigterne for initiativets langtidsholdbarhed ud over den periode, hvor der ydes EF-tilskud.

3. I særprogrammernes arbejdsprogrammer fastlægges det på grundlag af de anvendte virkemidlers karakter eller målene for FTU-aktiviteten, hvilke af de i stk. 1 nævnte kriterier Kommissionen skal benytte. Heri præciseres og suppleres disse og de i stk. 2 omhandlede kriterier bl.a. med henblik på bedømmelse af om forslagene til indirekte aktioner bidrager til at forbedre oplysningen af og dialogen med offentligheden og til at øge kvindernes rolle i forskningen.

4. Forslag til indirekte aktioner, der strider mod grundlæggende etiske principper, bl.a. dem, der er fastslået i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eller som ikke opfylder betingelserne i arbejdsprogrammet eller forslagsindkaldelsen, kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen.

Deltagere, der har begået uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af en indirekte aktion, kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen.

5. Kommissionen evaluerer og udvælger forslagene til indirekte aktioner efter procedurer, der er gennemsikkelige og fair, og som sikrer uvildighed; den fastlægger procedurerne i en evalueringshåndbog, som den offentliggør.

6. Kommissionen evaluerer forslagene med bistand fra uafhængige eksperter, som den udpeger efter reglerne i artikel 19. Ved visse former for specifik støtte, især som anført i artikel 17, stk. 2, benytter den kun uafhængige eksperter, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

6. Kommissionen evaluerer forslagene med bistand fra uafhængige eksperter, som den udpeger efter reglerne i artikel 11. Ved visse former for specifik støtte, især som anført i artikel 9, stk. 2, benytter den kun uafhængige eksperter, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 19

Udnævnelse af uafhængige eksperter

1. Kommissionen udnævner uafhængige eksperter med henblik på de evalueringer, der skal foretages i henhold til rammeprogrammet 2002-2006 og særprogrammerne, samt den bistand, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, og artikel 26, stk. 1, andet afsnit.

Derudover kan den nedsætte uafhængige ekspertgrupper, som skal rådgive den om gennemførelsen af dens forskningspolitik.

2. Kommissionen udnævner de uafhængige eksperter efter en af følgende procedurer:

a) Som uafhængige eksperter til at foretage de evalueringer, der er omhandlet i artikel 5 i rammeprogrammet 2002-2006 og i særprogrammernes artikel 7, stk. 2, udnævner Kommissionen særligt fremtrædende forskere, erhvervsfolk eller politikere med stor erfaring inden for forskning, forskningspolitik eller forvaltning af nationale eller internationale forskningsprogrammer.

b) Som uafhængige eksperter, der skal bistå med at evaluere forslag til ekspertisenet og integrerede projekter og med at følge de udvalgte og iværksatte projekter, udnævner Kommissionen forskere eller erhvervsfolk på højeste ekspertiseniveau og med international autoritet inden for det relevante fag.

c) Som uafhængige eksperter ved oprettelse af de grupper, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, udnævner Kommissionen fagfolk med stor og anerkendt viden, kompetence og erfaring på det område eller i de spørgsmål, som arbejdet vedrører.

d) I andre tilfælde end nævnt i litra a), b) og c) udnævner Kommissionen, med det formål at sikre en afbalanceret inddragelse af forskningens forskellige aktører, uafhængige eksperter med relevant kompetence og viden på de områder, hvor de får stillet opgaver. Med henblik på disse udnævnelser indkalder Kommissionen ansøgninger enten fra enkeltpersoner eller ved henvendelse til forskningsinstitutioner for at etablere lister over egnede personer; hvis den anser det for formålstjenligt, kan den også vælge enhver person, der har den nødvendige kompetence uden at være opført på disse lister.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 11

Uændret

1. Kommissionen udnævner uafhængige eksperter med henblik på de evalueringer, der skal foretages i henhold til rammeprogrammet 2002-2006 og særprogrammerne, samt den bistand, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, og artikel 18, stk. 1, andet afsnit.

Uændret

a) Som uafhængige eksperter til at foretage de evalueringer, der er omhandlet i artikel 6 i rammeprogrammet artikel 9, stk. 2, i beslutning [...] og i artikel 8, stk. 2, i beslutning [...] om særprogrammet med henblik på strukturering af det europæiske forskningsrum, udnævner Kommissionen særligt fremtrædende forskere, erhvervsfolk eller politikere med stor erfaring inden for forskning, forskningspolitik eller forvaltning af nationale eller internationale forskningsprogrammer.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Når Kommissionen udnævner uafhængige eksperter, sikrer den sig, at disse ikke stilles over for en interessekonflikt i forbindelse med det emne, de skal udtale sig om. Med henblik herpå anmoder den eksperterne om at underskrive en erklæring om, at der ingen interessekonflikt foreligger på tidspunktet for deres udnævnelse, og at de forpligter sig til at informere Kommissionen, hvis der skulle opstå en under udførelsen af deres opgaver.

Artikel 20

Artikel 12

Kontrakter

Uændret

1. Om de udvalgte forslag til indirekte aktioner indgås der kontrakter på grundlag af den relevante, af Kommissionen udarbejdede standardkontrakt i overensstemmelse med rammeprogrammet 2002-2006 og med denne afgørelse samt i nødvendigt omfang under hensyntagen til de pågældende virkemidlers særlige karakter.

2. I kontrakten fastlægges deltagernes rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med denne afgørelse, herunder navnlig nærmere bestemmelser om teknisk, teknologisk og finansielt tilsyn med den indirekte aktion, om ajourføring af dens mål, om ændring af konsortiets sammensætning og om udbetaling af Fællesskabets tilskud, betingelser, der i givet fald skal være opfyldt, for at de nødvendige udgifter er støtteberettigede, af reglerne om formidling og nyttiggørelse.

3. For at sikre at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes, skal kontrakterne indeholde passende sanktionsbestemmelser.

4. Indgåelse af en kontrakt indskrænker ikke Kommissionens ret til at vedtage en inddrivelsesbeslutning, der kan tvangsfuldbyrdes, jf. traktatens artikel 256, for at opnå tilbagebetaling af et skyldigt beløb fra en deltager i en indirekte aktion. Inden Kommissionen træffer en sådan beslutning, anmoder den deltageren om inden for en bestemt frist at fremsætte sine bemærkninger.

Artikel 21

Artikel 13

Gennemførelse af indirekte aktioner

Uændret

1. Inden for konsortiet er deltagerne solidarisk ansvarlige for den tekniske gennemførelse af den indirekte aktion i overensstemmelse med kontraktbestemmelserne og konsortiets interne regler.

2. Fællesskabets tilskud til en indirekte aktion udbetales efter kontraktbestemmelserne til den deltager, som konsortiet har udpeget og Kommissionen godkendt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Denne deltager forvalter EF-tilskuddet i overensstemmelse med konsortiets beslutninger om, hvordan det skal fordeles mellem deltagere og aktiviteter.

3. Med hensyn til hæftelse gælder følgende bestemmelser, medmindre de modificeres i kontrakten med grundlag i virkemidlets karakter og størrelsen af deltagernes bidrag:

- a) Deltagerne hæfter ubegrænset og solidarisk for anvendelsen af det EF-tilskud, der er blevet tildelt i henhold til stk. 2, andet afsnit, dog ikke for den del af tilskuddet, som de i litra b) omhandlede deltagere har fået tildelt.
- b) En deltager, der af retlige eller forskriftsmæssige grunde ikke kan holdes solidarisk ansvarlig, hæfter kun for den del af EF-tilskuddet, som denne deltager har fået tildelt i henhold til stk. 2, andet afsnit.

4. Kommissionen gør kun det i stk. 3, litra a), omhandlede ansvar gældende, hvis hverken den forsømmelige deltager eller konsortiet på eget initiativ inden for en rimelig frist har erstattet den skade Fællesskabet har lidt.

5. Når flere retlige enheder har grupperet sig i en fælles retlig enhed, der handler som enedeltager i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, varetager den fælles retlige enhed de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i nærværende artikel og er ansvarlig over for Fællesskabet, uanset hvilke aftaler der er indgået mellem de retlige enheder, den består af.

5. Når flere retlige enheder har grupperet sig i en fælles retlig enhed, der handler som enedeltager i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, varetager den fælles retlige enhed de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i nærværende artikel og er ansvarlig over for Fællesskabet, uanset hvilke aftaler der er indgået mellem de retlige enheder, den består af.

Artikel 22

Artikel 14

Fællesskabets finansieringstilskud

Uændret

Fællesskabet finansieringstilskud kan inden for de grænser, der sættes af Fællesskabet regler for statsstøtte til forskning og udvikling ⁽¹⁾ antage tre forskellige former i overensstemmelse med bilag III til rammeprogrammet 2002-2006:

- a) Støtte til ekspertisenettene ydes som integrationstilskud, hvor beløbet bestemmes af værdien af den kapacitet og de ressourcer, som alle deltagere foreslår skal indgå i nettet. Tilskuddet supplerer de ressourcer som deltagerne sætter ind på at iværksætte deres fælles aktivitetsprogrammer.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Tilskuddet udbetales for gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram og på grundlag af de udgifter til gennemførelsen, der ikke bæres af deltagerne selv; udgifterne skal være attesteret af en ekstern revisor eller, for offentlige retlige enheders vedkommende, af en dertil bemyndiget offentligt ansat.

- b) Hvad angår visse aktiviteter på områderne menneskelige ressourcer og mobilitet og specifik støtte, bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra b), kan støtten ydes som et fast beløb.
- c) Hvad angår integrerede projekter og de øvrige virkemidler, bortset fra dem, der er nævnt i litra a) og b) og bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra b), ydes støtten som et budgettilskud, der beregnes som en efter aktivitetstype varierende procentdel af budgettet, som deltagerne afsætter til gennemførelse af den indirekte aktion.

Det fastsættes i kontrakten, hvilke udgifter der er behov for til at iværksætte den indirekte aktion, og udgifterne skal attesteres af en ekstern revisor eller, for offentlige retlige enheders vedkommende, af en dertil bemyndiget offentligt ansat.

I kontrakten kan der fastsættes gennemsnitssatser pr. udgiftstype eller forud fastsatte beløb og, efter aftale med deltagerne, et beløb pr. aktivitet, der ikke adskiller sig væsentligt fra de faktiske udgifter.

Artikel 23

Artikel 15

Ændring af konsortiers sammensætning

Uændret

1. Uanset hvilket virkemiddel, der arbejdes med, kan et konsortium inden for rammerne af Fællesskabets finansierings-tilskud, på eget initiativ eller i medfør af kontrakten, med Kommissionens tilslutning ændre sammensætning og navnlig optage nye retlige enheder, som bidrager til at gennemføre den indirekte aktion.

Bortset fra de i stk. 2 nævnte ændringer udpeger et konsortium nye retlige enheder efter de fremgangsmåder, som de finder hensigtsmæssige, eller i overensstemmelse med kontrakten.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. For ekspertisenet fastlægges det i det fælles aktivitetsprogram og for integrerede projekter i gennemførelsesplanen, hvilke ændringer i sammensætningen af konsortiet der forinden kræver offentliggørelse af en konkurrenceopfordring.

Konsortiet offentliggør indkaldelsen og sikrer, at den formidles bredt via bestemte informationsmedier, herunder på internetsteder om rammeprogrammet 2002-2006, ved annoncering i fagpressen eller i brochurer.

Det evaluerer buddene ud fra de samme kriterier som dem, der var gældende for evaluering og udvælgelse af den indirekte aktion, fastlagt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3 og 4, med bistand fra uafhængige eksperter, som det udpeger på grundlag af kriterierne i artikel 19, stk. 2, litra b).

Kommissionen kan i overensstemmelse med stk. 1 modsætte sig en udvidelse af konsortiet med nye deltagere, som det efter denne evaluering stiller forslag om.

Artikel 24

Supplerende finansieringstilskud

Kommissionen kan hæve Fællesskabets finansieringstilskud til en indirekte aktion under dennes gennemførelse for at udvide den til at omfatte nye aktiviteter, der kan medføre inddragelse af nye deltagere.

Dette gør den ved hjælp af indkaldelser af forslag, som eventuelt kun vedrører igangværende indirekte aktioner, og på grundlag af en evaluering efter reglerne i artikel 18.

Artikel 25

Konsortiers aktiviteter til fordel for tredjeparter

Når et konsortium ifølge kontrakten skal gennemføre alle eller en del af sine aktiviteter til fordel for en tredjepart, sørger det for, at dette bekendtgøres på passende vis og i givet fald i overensstemmelse med kontrakten.

Konsortiet evaluerer og udvælger de anmodninger, som det modtager, efter principperne om gennemsækelighed, ligebehandling og uvildighed samt i henhold til kontraktens bestemmelser.

ÆNDRET FORSLAG

Det evaluerer buddene ud fra de samme kriterier som dem, der var gældende for evaluering og udvælgelse af den indirekte aktion, fastlagt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3 og 4, med bistand fra uafhængige eksperter, som det udpeger på grundlag af kriterierne i artikel 11, stk. 2, litra b).

Uændret

Artikel 16

Uændret

Dette gør den ved hjælp af indkaldelser af forslag, som eventuelt kun vedrører igangværende indirekte aktioner, og på grundlag af en evaluering efter reglerne i artikel 10.

Artikel 17

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 26

Artikel 18

Teknisk, teknologisk og finansielt tilsyn og revision

Uændret

1. Kommissionen evaluerer periodisk de indirekte aktioner, som Fællesskabet yder tilskud til; de evalueres på grundlag af aktivitetsrapporter, der også omhandler gennemførelsen af planen for nyttiggørelse eller formidling af viden; deltagerne sender Kommissionen rapporterne som fastsat i kontrakten.

Under tilsynet med ekspertisenettene og de integrerede projekter og i nødvendigt omfang andre indirekte aktioner bistår Kommissionen af uafhængige eksperter, som den udpeger efter bestemmelserne i artikel 19, stk. 2.

Under tilsynet med ekspertisenettene og de integrerede projekter og i nødvendigt omfang andre indirekte aktioner bistår Kommissionen af uafhængige eksperter, som den udpeger efter bestemmelserne i artikel 11, stk. 2.

2. I overensstemmelse med kontrakten træffer Kommissionen alle foranstaltninger, der kan medvirke til at realisere målene med den indirekte aktion; den tager herunder hensyn til Fællesskabets finansielle interesser, som kan indebære, at den om nødvendigt justerer Fællesskabets finansieringstilskud eller afbryder en indirekte aktion ved overtrædelse af denne afgørelses bestemmelser eller brud på kontrakten.

Uændret

3. Kommissionen eller en bemyndiget repræsentant for denne har ret til at foretage teknisk, teknologisk og finansiell revision hos deltagerne for at forvisse sig om, at en indirekte aktion gennemføres eller er blevet gennemført som erklæret af deltagerne og under overholdelse af kontrakten.

4. I medfør af traktatens artikel 248, stk. 2, kan Revisionsretten efter sine egne regler kontrollere, hvordan Fællesskabets finansieringstilskud anvendes.

Artikel 27

Artikel 19

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Uændret

Kommissionen sikrer, at De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser under gennemførelsen af indirekte aktioner beskyttes ved effektiv kontrol og ved præventive foranstaltninger samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved iværksættelse af sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have afskrækkende virkning som fastsat i Rådets forordning (EF/Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁾ og 2185/96⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 1073/99⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 23.12.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL IV

KAPITEL III

REGLER FOR FORMIDLING OG NYTTIGGØRELSE

Uændret

Artikel 28

Artikel 20

Ejendomsret til viden

Uændret

1. Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i direkte aktioner, tilhører Fællesskabet.

2. Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i indirekte aktioner, som Fællesskabet finansierer fuldt ud, tilhører principielt Fællesskabet. Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i indirekte aktioner, som Fællesskabet har medfinansieret, tilhører de deltagere, som har udført det arbejde, der har resulteret i den pågældende viden.

3. Viden, der er et resultat af flere deltageres fælles arbejde, ejes af disse deltagere i fællesskab, og fordelingen og vilkårene for udøvelse af ejendomsretten aftales af deltagerne indbyrdes i overensstemmelse med denne afgørelses og kontraktens bestemmelser.

4. Viden, der er et resultat af arbejde som led i projekter for kooperativ eller kollektiv forskning, ejes i fællesskab af de små og mellemstore virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, som indbyrdes aftaler fordelingen og vilkårene for udøvelse af ejendomsretten i overensstemmelse med denne afgørelses og kontraktens bestemmelser.

5. Kan personer, der er ansat af en deltager, gøre rettigheder til viden gældende, træffer deltageren foranstaltninger eller indgår aftaler, der sikrer, at disse rettigheder kan udøves på en måde, som er forenelig med deltagerens forpligtelser i henhold til denne afgørelse og kontrakten.

6. En deltager, der overdrager ejendomsretten til viden til tredjeparter, træffer foranstaltninger eller indgår aftaler, der sikrer, at deltagerens forpligtelser i henhold til denne afgørelse og kontrakten overtages af rettighedsmodtageren. Så længe deltageren har pligt til at give adgang, skal han forhåndsorientere Kommissionen og de andre deltagere i samme indirekte aktion om den påtænkte overdragelse, og om hvem tredjepartern er.

Kommissionen kan modsætte sig overførsel af ejendomsret til tredjepart, navnlig til en tredjepart, der ikke er etableret i en medlemsstat eller en associeret stat, hvis overførslen ikke er forenelig med målet om at fremme fællesskabsindustriens internationale konkurrenceevne eller med etiske principper, herunder dem, der er fastslået i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 29

Artikel 21

Beskyttelse af viden

Uændret

1. I givet fald skal ejeren af viden sikre en passende og effektiv beskyttelse af viden, der kan anvendes erhvervsmæssigt, og i denne forbindelse navnlig tage hensyn til de berørte deltagers legitime interesser samt overholde kontrakten og gældende lovgivning.

2. Anser Kommissionen det for nødvendigt at beskytte viden i et bestemt land i en situation, hvor der ikke er ansøgt om en sådan beskyttelse, eller hvor der er givet afkald på beskyttelse, kan den tage skridt til beskyttelse efter aftale med den berørte deltager. I så fald overtager Kommissionen, for så vidt angår det pågældende land, deltagerens forpligtelser i forbindelse med indrømmelse af adgangsret. Deltageren kan kun afvise dette, hvis han kan påvise, at hans legitime interesser skades alvorligt.

3. En deltager kan offentliggøre eller tillade offentliggørelse af data om viden, som han ejer, på et hvilket som helst medium, hvis dette ikke svækker beskyttelsen af denne viden. Kommissionen og de andre deltagere i samme indirekte aktion skal forhåndsorienteres om enhver påtænkt offentliggørelse, som de kan modsætte sig, hvis den ville skade beskyttelsen af viden.

Artikel 30

Artikel 22

Nyttiggørelse og formidling af viden

Uændret

1. Deltagerne og Fællesskabet skal i overensstemmelse med de berørte deltagers interesser nyttiggøre eller sørge for nyttiggørelse af viden, der hidrører fra direkte eller indirekte aktioner, og som de har ejendomsretten til. Deltagerne skal fastsætte detaljerede og kontrollerbare vilkår for nyttiggørelse.

2. Hvis viden er egnet til formidling, eller hvis den ikke nyttiggøres i overensstemmelse med stk. 1, skal deltagerne sørge for, at den formidles inden en frist fastlagt af Fællesskabet. Forsømmer deltagerne denne pligt, varetager Kommissionen selv formidlingen. Der tages i denne forbindelse særligt hensyn til:

- a) fordelene ved hurtig formidling, f.eks. med det formål at undgå overlappende forskningsarbejde og at skabe synergi mellem indirekte aktioner

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) behovet for at beskytte intellektuel ejendomsret
- c) behovet for fortrolighed
- d) deltagernes legitime interesser.

Artikel 31

Artikel 23

Tilrådighedsstillelse af viden fra direkte aktioner

Uændret

Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i direkte aktioner, kan stilles til rådighed for en enkelt eller flere interesserede retlige enheder, især dem, der er etableret i en medlemsstat eller en associeret stat, hvis de pågældende retlige enheder påtager sig at nyttiggøre den pågældende viden eller sørge for, at den nyttiggøres. Viden stilles til rådighed på passende betingelser, bl.a. med hensyn til betaling af gebyrer.

Artikel 32

Artikel 24

Principper for adgangsret inden for indirekte aktioner

Uændret

1. Adgangsret gives efter anmodning. Indrømmelse af adgangsret kan gøres betinget af, at der indgås særlige aftaler, som sikrer, at denne ret kun anvendes til det aftalte formål, og at passende fortrolighedsregler overholdes. Deltagerne kan desuden indgå andre aftaler, navnlig med det formål at indrømme en mere vidtgående eller gunstigere adgangsret, herunder adgangsret for tredjepart, eller at specificere betingelserne for adgangsret nærmere uden at begrænse den. Sådanne aftaler skal være i overensstemmelse med gældende konkurrenceregler.

Kommissionen kan modsætte sig indrømmelse af adgangsret til tredjepart, navnlig til en tredjepart, der ikke er etableret i en medlemsstat eller en associeret stat, hvis en sådan indrømmelse ikke er forenelig med målet om at fremme fællesskabsindustriens internationale konkurrenceevne eller med etiske principper, herunder dem, der er fastslået i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Der gives adgangsret til forud eksisterende knowhow, hvis den pågældende deltager har ret til at gøre det.

3. En deltager kan udtrykkelig udelukke nærmere bestemt forud eksisterende knowhow fra forpligtelsen til at indrømme adgangsret; det skal ske i en skriftlig aftale indgået mellem deltagerne, før den pågældende deltager underskriver kontrakten, eller før en ny deltager indtræder i den pågældende indirekte aktion. De andre deltagere kan kun nægte at give deres samtykke til en sådan udelukkelse, hvis de kan påvise, at det vil skade deres legitime interesser alvorligt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Adgangsret indebærer ikke nogen ret til at give underlicenser uden samtykke fra den deltager, der har indrømmet adgangsretten.

Artikel 33

Artikel 25

Adgangsret med henblik på gennemførelse af indirekte aktioner

Uændret

1. Deltagere i samme indirekte aktion har adgangsret til viden, der hidrører fra arbejde udført som led i den indirekte aktion og til forud eksisterende knowhow, som de har brug for til at udføre deres del af arbejdet som led i denne indirekte aktion. Adgangsret til viden gives royaltyfrit. Adgangsret til forud eksisterende knowhow gives royaltyfrit, medmindre der er aftalt andre vilkår før underskrivelsen af kontrakten.

2. Selvom en deltager udtræder af en indirekte aktion, har han fortsat pligt til at give de andre deltagere i samme indirekte aktion adgangsret i henhold til stk. 1, så længe den indirekte aktion ikke er afsluttet, medmindre fortsat adgangsret strider mod pågældende deltagers legitime interesser.

Artikel 34

Artikel 26

Adgangsret med henblik på nyttiggørelse

Uændret

1. Deltagere i samme indirekte aktion har adgangsret til viden, der hidrører fra arbejde udført som led i den indirekte aktion og til forud eksisterende knowhow, som de har brug for til at nyttiggøre deres egen viden. Adgangsret til viden gives royaltyfrit, medmindre der er aftalt andre vilkår før underskrivelsen af kontrakten. Adgangsret til forud eksisterende knowhow gives på ikke-diskriminerende vilkår, som aftales nærmere.

2. Med forbehold af deltagernes legitime interesser kan der kræves adgangsret på de vilkår, der er fastlagt i stk. 1, i op til to år efter den indirekte aktions afslutning; udtræder en deltager tidligere, løber denne frist fra udtrædelsestidspunktet; fristen kan forlænges efter aftale mellem deltagerne i samme indirekte aktion.

Artikel 35

Artikel 27

Uforenelige eller begrænsende forpligtelser

Uændret

1. Deltagerne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at undgå forpligtelser, der er uforenelige med de i denne afgørelse fastsatte forpligtelser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Deltagere i samme indirekte aktion underrettes hurtigst muligt af en deltager, der skal give adgangsrret, om — efter omstændighederne — begrænsninger i indrømmelsen af adgangsrret til forud eksisterende knowhow, forpligtelser til at indrømme rettigheder til den pågældende viden eller enhver begrænsning, som kan påvirke indrømmelsen af adgangsrret væsentligt.

OPRINDELIGT FORSLAG

BILAG

FTU-AKTIVITETER OG EF-TILSKUD OPDELT EFTER VIRKEMIDDELTYPE

Type virkemiddel ⁽¹⁾	FTU-aktivitet	EF-tilskud ⁽²⁾
Ekspertisenet	— Udvalgte forskningstemaer — Behov for videnskabelig og teknologisk støtte til EU's politik og nye eller fremdukkende videnskabelige og teknologiske behov	Integrationstilskud: op til 25 % af værdien af den kapacitet og de ressourcer, som deltagerne foreslår skal indgå i nettet ⁽³⁾
Integrerede projekter	— Udvalgte forskningstemaer — Behov for videnskabelig og teknologisk støtte til EU's politik og nye eller fremdukkende videnskabelige og teknologiske behov	Budgettilskud: op til 50 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Specifikke målrettede forsknings- eller innovationsprojekter	— Behov for videnskabelig og teknologisk støtte til EU's politik og nye eller fremdukkende videnskabelige og teknologiske behov — Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter — Stimulering af samspillet mellem forskning og innovation — Udvikling af harmoniske relationer mellem videnskab og samfund	Budgettilskud: op til 50 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Aktiviteter på området menneskelige ressourcer og mobilitet	— Udvikling af menneskelige ressourcer og styrkelse af mobiliteten	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ , i givet fald som et fast beløb
Integrerede infrastrukturinitiativer	— Støtte til forskningsinfrastruktur	Budgettilskud: alt efter aktiviteterens art, 50-100 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾

Type virkemiddel ⁽¹⁾	FTU-aktivitet	EF-tilskud ⁽²⁾
SMV-specifikke forskningsprojekter	— Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder	Budgettilskud: op til 50 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Samordningstiltag	Alle rammeprogrammets 2002-2006 aktiviteter undtagen: — Udvalgte forskningstemaer — Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾
Specifik støtte	Alle rammeprogrammets 2002-2006 aktiviteter	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ , i givet fald som et fast beløb

⁽¹⁾ Ekspertisenet og integrerede projekter iværksættes kun på de videnskabelige og teknologiske områder, der er omfattet af de udvalgte forskningstemaer, og i begrundede tilfælde på de områder, hvor der er behov for videnskabelig og teknologisk underbygning af Fællesskabets politik, eller hvor der dukker nye videnskabelige og tekniske behov op.

De øvrige virkemidler benyttes på alle videnskabelige og tekniske områder, herunder dem, der svarer til de udvalgte forskningstemaer, som anført i bilag I til rammeprogrammet 2002-2006 og i særprogrammernes bilag I.

⁽²⁾ Fællesskabet yder finansieringstilskud til et budget bestående af udgifter i tillæg til dem, som deltagerne selv afholder. Dette gælder dog ikke de forslag, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra b), hvor tilskuddet dækker en købspris, og heller ikke når tilskuddet er et fast beløb, som Kommissionen har fastsat på forhånd.

Fællesskabet yder 100 % tilskud til disse udgifter. For samordningstiltagenes vedkommende dækker det således op til 100 % af det budget, der er nødvendigt for samordning af de aktiviteter, der finansieres af deltagerne selv.

⁽³⁾ Satsen varierer efter områderne og fastsættes i arbejdsprogrammet. EF-tilskuddet dækker efter additionalitetsprincippet udgifter til det fælles aktivitetsprogram.

⁽⁴⁾ Standardkontrakten vil præcisere, hvilke betingelser der skal være til stede for at visse retlige enheder, især offentlige organer, kan få tilskud på op til 100 % af deres marginalomkostninger.

⁽⁵⁾ Under overholdelse af EF-reglerne for statsstøtte til forskning og udvikling kan tilskudssatserne reguleres efter, om aktiviteterne vedrører forskning eller demonstration, eller efter hvilke andre aktiviteter der iværksættes, f.eks. forskeruddannelse eller forvaltning af et konsortium.

⁽⁶⁾ Et integreret infrastrukturinitiativ skal omfatte netsamarbejde (samordning: op til 100 % af budgettet) og mindst en af følgende andre aktiviteter: forskning (op til 50 % af budgettet) eller specifikke tjenesteydelser (f.eks. tværnational adgang til forskningsinfrastruktur: op til 100 % af budgettet).

⁽⁷⁾ For indirekte aktioner, hvis formål er at foregribe EU's videnskabelige og teknologiske behov, herunder de specifikke internationale samarbejdsaktiviteter, er der et loft for EF-tilskuddet på 50 % af budgettet for de forskellige aktivitetstyper, der iværksættes i denne forbindelse.

⁽⁸⁾ Rammeprogrammets 2002-2006 finansieringstilskud til forskningsinfrastruktur ydes til tekniske forberedelser (herunder gennemførelighedsundersøgelser) med et loft på 50 % af budgettet og til opbygning af ny infrastruktur med et loft på 10 % af budgettet.

ÆNDRET FORSLAG

Udgår

Ændret forslag til Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget

(2002/C 103 E/23)

KOM(2001) 691 endelig udg./2 — 2000/0203(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 10. januar 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

»gennemførelsesbestemmelserne«) for at sikre et bedre regelhierarki og gøre finansforordningen lettere at læse.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78 h,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De forhold, der gjorde sig gældende, da finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ blev vedtaget, har ændret sig meget som følge af de forskellige udvidelser, indførelsen af de finansielle overslag som ramme om budgettet og de institutionelle ændringer, og finansforordningen er derfor flere gange blevet ændret på væsentlige punkter. I anledning af de nye ændringer, der er nødvendige for at sikre en forenkling af lovgivning og administration og en endnu strammere forvaltning af Fællesskabernes finanser, bør der af klarhedshensyn ske en fuldstændig omarbejdning af finansforordningen af 21. december 1977.

(2) Denne forordning bør begrænse sig til at fastlægge hovedprincipperne og grundreglerne for alle de budgetspørgsmål, der er omhandlet i traktaterne, mens de detaljerede bestemmelser bør henvises til en forordning om gennemførelsesbestemmelserne (i det følgende benævnt:

(3) Med hensyn til budgetprincipper bør de fire grundlæggende budgetretlige principper (enhedsprincippet, bruttoprincippet, specificeringsprincippet og princippet om etårighed) og principperne om ligevægt, regningsenhed, forsvarlig økonomisk forvaltning og klarhed og åbenhed overholdes ved opstillingen og gennemførelsen af budgettet.

(4) Denne forordning bør bekræfte disse principper, begrænse undtagelserne til det strengt nødvendige og fastsætte klare rammer for undtagelserne.

(5) Med hensyn til enhedsprincippet bør det i denne forordning nævnes, at den også finder anvendelse på udgifterne til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og samarbejdet om retlige og indre anliggender, når de afholdes over budgettet. Stillingsfortegnelsen for fællesskabsorganerne bør fastlægges af budgetmyndigheden som led i budgetproceduren under hensyn til dens faktiske eller potentielle indvirkning på antallet af EU-ansatte og på det almindelige budget via det tilskud, der udbetales eller er afsat til disse organer, og på de pensioner, der vil blive udbetalt til deres personale.

(6) Med hensyn til bruttoprincippet bør mulighederne for tilbagebetaling af acontobeløb og for genanvendelse afskaffes, idet de delvis bør erstattes af øremærkede indtægter. De særlige regler, der gælder for strukturfondene, må ikke berøres af disse ændringer.

(7) Med hensyn til specificeringsprincippet har Kommissionen brug for en vis fleksibilitet i forvaltningen, så den kan overføre personale- og administrationsbevillinger mellem afsnit, der vedrører forskellige politikområder, og mellem forskellige kapitler for aktionsudgifter. Denne forordning bør således tillade en integreret opstilling af tildelingen af økonomiske og administrative ressourcer efter formål. Desuden bør procedurerne for overførsel af administrationsbevillinger harmoniseres for alle de øvrige institutioner, således at overførsler mellem forskellige afsnit henhører under budgetmyndighedens kompetence, mens overførsler inden for et afsnit henhører under hver enkelt institutions kompetence. Budgetmyndigheden kan kun oprette reserver i to tilfælde, nemlig når der ikke findes et retsgrundlag, og når det er usikkert, om bevillingerne er tilstrækkelige eller kan anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

⁽¹⁾ EFT L 96 E af 27.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 162 af 5.6.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 260 af 17.9.2001, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordning sidst ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 762/2001 (EFT L 111 af 20.4.2001, s. 1).

- (8) Med hensyn til princippet om etårighed bør der på alle områder anvendes opdelt bevillinger, idet den tekniske ordning, der for øjeblikket gælder for bevillingerne til Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), dog bør bibeholdes. Beslutninger om fremførsler af forpligtelses- og betalingsbevillinger bør træffes af den pågældende institution på grund af den forenkling, der følger af afskaffelsen af de ikke-opdelte bevillinger. Tillægsperioderne bør kun benyttes i de tilfælde, hvor det er strengt nødvendigt, nemlig i forbindelse med betalinger under EUGFL.
- (9) Med hensyn til princippet om klarhed og åbenhed bør der sikres bedre information om gennemførelsen af budgettet og regnskabsføringen. Der skal også fastsættes en ufravigelig tidsfrist for offentliggørelsen af budgettet, og man bør knæsette princippet om foreløbig offentliggørelse, foranlediget af Kommissionen, mellem det tidspunkt, hvor Europa-Parlamentets formand erklærer budgettet for vedtaget, og den officielle offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Desuden bør negative udgifter herefter behandles som øremærkede indtægter for således at afskaffe negative beløb. Muligheden for en negativ reserve bør imidlertid bibeholdes.
- (10) Endelig bør princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning defineres ved henvisning til principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet, og overholdelsen af princippet bør sikres ved hjælp af målelige indikatorer, som gør det muligt at vurdere de opnåede resultater. Der bør foregå evaluering i hele et programs gennemførelsesperiode.
- (11) Procedurene for opstilling og udformning af budgettet bør harmoniseres og forenkles ved at afskaffe sondringen mellem tillægsbudgetter og ændringsbudgetter, som ikke har nogen praktisk betydning.
- (12) I budgetsektionen vedrørende Kommissionen bør det være tilladt at opstille bevillingerne og indtægterne efter formål, dvs. en aktivitetsbaseret budgetlægning (»Activity Based Budgeting«), med henblik på at gøre forvaltningen af budgettet klarere i overensstemmelse med målene for forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig produktivitet og effektivitet.
- (13) Kommissionen bør i personaleforvaltningen råde over en vis fleksibilitet i forhold til det antal stillinger, der er godkendt i budgettet, især set i lyset af de nye retningslinjer for forvaltningen, hvor det er resultaterne, der tæller, og ikke den måde, resultaterne er opnået på. Denne frihed vil dog fortsat være underlagt den dobbelte begrænsning, som ligger i størrelsen af budgetbevillingerne og det samlede antal tildelte stillinger. Lønklasse A1 og A2 udelukkes desuden herfra.
- (14) Det bør præciseres, hvorledes budgettet kan gennemføres, idet det nemlig enten kan gennemføres fra centralt hold af Kommissionen eller ved delt forvaltning sammen med medlemsstaterne eller decentraliseret forvaltning sammen med modtagertredjelande eller endelig sammen med internationale offentligretlige organisationer. Forvaltningen fra centralt hold bør enten kunne varetages direkte af Kommissionens tjenestegrene eller indirekte ved uddelegering til andre offentligretlige organer på nationalt plan eller fællesskabsplan. De forskellige gennemførelsesmetoder skal sikre, at uanset hvilket organ der varetager alle eller en del af gennemførelsestransaktionerne, så overholdes procedurerne, der beskytter Fællesskabets midler, samtidig med at det understreges, at det endelige ansvar for gennemførelsen af budgettet i henhold til EF-traktatens artikel 274 påhviler Kommissionen.
- (15) Kommissionens ansvar for gennemførelsen af budgettet medfører, at den ikke kan uddelegere offentlige forvaltningsopgaver, der indebærer skønsmæssige beføjelser. Dette princip bør fastslås i forordningen, der desuden bør præcisere omfanget af de opgaver, der kan uddelegeres. Det bør også understreges, at privatretlige organer, med undtagelse af organer, der er tildelt en offentlig opgave under staternes garanti, ikke kan udføre handlinger vedrørende budgetgennemførelsen, men kun opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art.
- (16) Overholdelsen af principperne om klarhed og åbenhed og forsvarlig økonomisk forvaltning indebærer, at de offentligretlige organer eller organer, der har fået tildelt en offentlig forvaltningsopgave under statens garanti, og som gennemførelsesopgaverne uddelegeres til for Kommissionens regning, bør råde over klare procedurer for indgåelse af aftaler, over en effektiv intern kontrol, over et regnskabsafslæggelsessystem, som er adskilt fra resten af deres aktiviteter, og over en ekstern revision.
- (17) Denne forordning opfylder forpligtelserne i henhold til EF-traktatens artikel 279, idet den fastslår de anvisningsberettigedes, regnskabsførerens og den interne revisors beføjelser og ansvar. De anvisningsberettigede har det fulde ansvar for samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner, der udføres under deres myndighed, idet de skal kunne redegøre for disse transaktioner, eventuelt også under en disciplinærprocedure. Følgelig bør de anvisningsberettigedes ansvar øges ved, at den centraliserede forudgående kontrol og særlig finansinspektørens forhåndspåtegning af indtægts- og udgiftstransaktioner og regnskabsførerens kontrol med den frigørende påtegning afskaffes. Regnskabsføreren er fortsat ansvarlig for betalingernes korrekte gennemførelse, for opkrævningen af indtægter og for inddrivelsen af fordringer. Han er ansvarlig for likviditetsstyringen og for regnskabsføringen og udarbejder institutionernes finansielle oversigter. Den interne revisor udøver sine funktioner efter de internationale standarder på området. Hans funktion er at give institutionene rimelige garantier for, at de forvaltnings- og kontrolsystemer, som de anvisningsberettigede har etableret, fungerer tilfredsstillende. Den interne revisor er ikke involveret i de finansielle transaktioner. Hans opgave er ikke at udføre en kontrol af sådanne transaktioner forud for den anvisningsberettigedes beslutninger, en funktion, der fremover udelukkende påhviler den anvisningsberettigede.

- (18) De anvisningsberettigedes, regnskabsførernes og forskudsbestyrernes ansvar adskiller sig ikke principielt fra det ansvar, der påhviler andre tjenestemænd og øvrige ansatte, og de bør inden for rammerne af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber være omfattet af de eksisterende disciplinære og økonomiske sanktioner. Til gengæld bør man bibeholde visse specifikke bestemmelser, hvori opregnes særlige typer af fejl, som regnskabsførere og forskudsbestyrere kan tænkes at begå på grund af arten af deres opgaver; de bør ikke længere have adgang til nogen særlig godtgørelse eller forsikring. Med henblik på tilfælde, der ikke indebærer svig, bør hver institution, for at give ansættelsesmyndigheden den nødvendige ekspertise, etablere en særlig instans til behandling af økonomiske uregelmæssigheder; denne afgør, om den pågældende uregelmæssighed medfører et disciplinært eller økonomisk ansvar for den pågældende tjenestemand eller ansatte, og hvis den har opdaget systemfejl, sender den en rapport til den anvisningsberettigede og den interne revisor. Derimod bør det i forordningen fastsættes, at tilfælde, hvor der er tale om svig, henvises til behandling efter de gældende bestemmelser om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og om bekæmpelse af korruption, der involverer tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne.
- (19) Begreberne budgetmæssig og retlig udgiftsforpligtelse og betingelserne for anvendelsen heraf bør defineres. For tidsmæssigt at begrænse den mulige budgetmæssige virkning af Kommissionens beslutninger og begrænse omfanget af sovede forpligtelser bør det tidsrum, hvori der kan indgås retlige enkeltforpligtelser på grundlag af samlede budgetmæssige forpligtelser, begrænses.
- (20) Denne forordning bør definere de typer af betalinger, som de anvisningsberettigede kan foretage. Gennemførelse af betalinger bør hovedsagelig ske på grundlag af foranstaltningens effektivitet og af dens resultater.
- (21) Denne forordning bør præcisere, at udgifter fastsættes, anvises til betaling og betales inden for en tidsfrist, der vil blive fastsat i gennemførelsesbestemmelserne, idet en overskridelse af denne frist giver kreditorerne ret til morarenter, der afholdes over budgettet.
- (22) Med hensyn til aftaler bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiver om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af aftaler om offentlige indkøb, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder anvendes på offentlige aftaler, som institutionerne indgår for egen regning; principperne i dem bør også tjene som grundlag for de regler, der finder anvendelse på alle aftaler, der indgås for tredjemands regning.
- (23) For at forebygge uregelmæssigheder, bekæmpe svig og bestikkelse og fremme en forsvarlig og effektiv forvaltning bør ansøgere eller bydende, der har gjort sig skyldige i uregelmæssigheder, svig eller bestikkelse eller befinder sig i en interessekonflikt, udelukkes fra tildelingen af kontrakter.
- (24) For at sikre den nødvendige klarhed bør ansøgere og bydende på behørig måde informeres om tildelingen af kontrakter.
- (25) Endelig bør det nuværende Rådgivende Udvalg for Indkøb og Aftaler nedlægges som led i ansvarliggørelsen af de anvisningsberettigede.
- (26) Tildeling af og kontrol med fællesskabstilskud bør reguleres ved specifikke bestemmelser baseret på principperne om klarhed og åbenhed, ligebehandling, samfinansiering, kollektiv vurdering og kontrol samt det princip, at der ikke kan ydes tilskud med tilbagevirkende kraft.
- (27) For at undgå kumulering af tilskud bør der ikke to gange kunne ydes tilskud til finansiering af samme foranstaltning eller til finansiering af løbende udgifter for samme regnskabsår.
- (28) For at sikre de nødvendige redskaber til bekæmpelse af svig og bestikkelse bør der fastlægges en række grunde, der medfører udelukkelse fra tildelingen af tilskud, svarende til reglerne i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.
- (29) For at præcisere institutionens og modtagerens rettigheder og pligter bør tildelingen af tilskud baseres på en skriftlig aftale.
- (30) Med hensyn til regnskabsføring og regnskabsaflæggelse bør det præciseres, at regnskabet består af et almindeligt regnskab og et budgetregnskab, og det bør understreges, at det almindelige regnskab opstilles med henblik på opgørelse af formuestillingen, mens budgetregnskabet bruges ved opgørelsen af resultatet af budgetgennemførelsen og beretningerne om gennemførelsen af budgettet.
- (31) De principper, som det almindelige regnskab og årsregnskabet er baseret på, bør defineres med henvisning til de internationalt anerkendte regnskabsprincipper og til Rådets direktiver om årsregnskaberne for visse selskabsformer i det omfang, de er relevante for det offentlige.
- (32) Bestemmelserne om fremlæggelse af oplysninger om gennemførelsen af budgettet bør ændres, så disse oplysninger udvides til også at omfatte anvendelsen af fremførte, genopførte og genanvendte bevillinger samt de forskellige fællesskabsretlige organer, og således at fremlæggelsen af de månedlige oplysninger og beretningen om gennemførelsen, der tre gange om året skal forelægges budgetmyndigheden, organiseres bedre.

- (33) De regnskabsmetoder, som institutionerne anvender, bør harmoniseres, og Kommissionens regnskabsfører bør på dette område have retten til at tage initiativer.
- (34) Det bør præciseres, at anvendelsen af edb-systemer i den økonomiske forvaltning ikke må begrænse Revisionsrettens adgang til bilag.
- (35) De upræcise begreber forskud og acontobeløb bør afskaffes. Udbetalingerne foretages i form af forfinansieringer, mellemliggende betalinger og betaling af saldo, medmindre hele beløbet udbetales på én gang.
- (36) Med hensyn til ekstern kontrol og decharge har Kommissionen ganske vist det fulde ansvar for gennemførelsen af budgettet, men omfanget af den delte forvaltning, der udføres sammen med medlemsstaterne, gør det nødvendigt at kræve, at disse fuldt ud samarbejder med Kommissionen under hele Revisionsrettens kontrolprocedure og derefter under budgetmyndighedens dechargeprocedure.
- (37) For at få regnskabsaflæggelsen og dechargeproceduren til at forløbe bedst muligt, bør den tidsplan, der fører frem til decharge, ændres.
- (38) For at forbedre den interinstitutionelle procedure bør Kommissionen efter anmodning forelægge Europa-Parlamentet alle de oplysninger vedrørende det pågældende regnskabsår, der er nødvendige for, at dechargeproceduren kan forløbe godt, under skyldig hensyntagen til individets grundlæggende rettigheder, beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger, bestemmelserne om retlige og disciplinære procedurer og Unionens interesser.
- (39) For visse fællesskabspolitikker bør der indføres specifikke bestemmelser, som skal være baseret på principperne i nærværende forordning.
- (40) Den forvaltningsmæssige særordning for EUGFL, herunder specielt det forhold, at forpligtelsesbevillingerne har samme størrelse som betalingsbevillingerne, og ordningen med bevillingsfremførsler, bør bibeholdes, idet den dog fra den 1. januar 2007 ikke længere bør gælde for bevillingerne til udvikling af landdistrikterne.
- (41) For at sikre, at de samlede disponible bevillinger holdes på samme niveau, bør alle indtægter fra EUGFL, Garantisektionen, afsættes samlet til denne sektion.
- (42) Der bør, for så vidt angår bevillingerne til EUGFL og administrationsudgifterne, åbnes mulighed for at indgå forudgående forpligtelser fra den 15. november i året før det pågældende regnskabsår.
- (43) Med hensyn til strukturfondene bør mulighederne for tilbagebetaling af acontobeløb og genopførelse af bevillinger bibeholdes på de betingelser, der er fastsat i Kommissionens erklæring, der som bilag er knyttet til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene.
- (44) Med hensyn til forskning bør budgettets udformning bringes i overensstemmelse med bestemmelserne om aktivitetsbaseret budgetlægning, samtidig med at den smidighed i forvaltningen, som Det Fælles Forskningscenter har i dag, bevares.
- (45) Med hensyn til foranstaltninger udadtil bør der åbnes mulighed for at decentralisere forvaltningen af bistanden til tredjelande på betingelse af, at Kommissionen opnår garantier for en forsvarlig økonomisk forvaltning, og at modtagerlandet over for Kommissionen har ansvaret for de udbetalte midler.
- (46) Finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås med modtagerlandet eller et organ, der er undergivet offentlig national ret, fællesskabsret eller international ret, eller med privatretlige fysiske eller juridiske personer, bør indeholde de almindelige principper for indgåelse af aftaler, der er fastsat i afsnit V i del I og i afsnit IV i del II i denne forordning, for så vidt angår foranstaltninger udadtil.
- (47) Der bør i et særligt afsnit fastsættes generelle bestemmelser om forvaltningen af de europæiske kontorer. I betragtning af den status, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har, og dets særlige mandat, bør de specifikke bestemmelser om dets forvaltning samles i et særligt kapitel inden for nævnte afsnit.
- (48) De bestemmelser, der specielt gælder for administrationsbevillinger, bør ligeledes samles i et særligt afsnit.
- (49) Med hensyn til gennemførelsen af programmer vedrørende udvikling af landdistrikterne og ledsageforanstaltninger bør det understreges, at de særlige bestemmelser for forvaltningen af bevillinger, der gælder for EUGFL, Garantisektionen, kun gælder indtil udløbet af indeværende programmeringsperiode.
- (50) Ændringen af tidsplanen for konsolidering af institutionernes årsregnskaber bør udsættes til regnskabsåret 2005, så der bliver tid til at få indført de nødvendige interne procedurer på området.
- (51) Der bør i forbindelse med proceduren for vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser til denne forordning fastsættes tidsfrister, der sikrer, at enhver ændring af finansforordningen rent faktisk træder i kraft inden for en rimelig frist.

(52) Med hensyn til de finansielle bestemmelser for organer etableret af Fællesskaberne i form af juridiske personer, der vil kunne modtage tilskud over budgettet, bør der sikres passende rammer, der tilpasses de særlige behov i forbindelse med forvaltningen af dem. Samtidig er det nødvendigt at harmonisere bestemmelserne om bl.a. decharge og regnskabsføring, uden at man på nogen måde må anfægte den operationelle selvstændighed, der er nødvendig, for at disse organer kan udføre deres hverv. Kommissionens interne revisor bør over for disse organer udøve de samme beføjelser som dem, han udøver over for Kommissionens tjenestegrene. Disse organers specifikke bestemmelser bør tilpasses for at bringe dem i overensstemmelse med denne finansforordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

DEL I

FÆLLES BESTEMMELSER

AFSNIT I

GENSTAND

Artikel 1

(Oprindeligt forslag: artikel 1)

Denne forordning fastlægger regler for opstilling og gennemførelse af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, i det følgende benævnt »budgettet«.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Ombudsmanden sidestilles ved anvendelsen af denne forordning med Fællesskabets institutioner.

Artikel 2

(Ny)

Enhver anden retsforskrift vedrørende gennemførelsen af budgettet, med hensyn til indtægter eller udgifter, skal være baseret på de principper, der er anført i afsnit II.

AFSNIT II

BUDGETPRINCIPPER

Artikel 3

(Oprindeligt forslag: artikel 2)

Budgettet opstilles og gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og under overholdelse af principperne om enhed, etårighed, ligevægt, regningsenhed,

bruttoopgørelse, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning samt klarhed og åbenhed.

KAPITEL 1

ENHEDSPRINCIPPET

Artikel 4

(Oprindeligt forslag: artikel 3)

1. Budgettet er det dokument, der hvert år på forhånd angiver og godkender de indtægter og udgifter, der skønnes at være nødvendige for Fællesskaberne.

2. Fællesskabernes udgifter og indtægter omfatter:

a) Det Europæiske Fællesskabs udgifter og indtægter, herunder administrationsudgifterne i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og samarbejdet om retlige og indre anliggender samt de dertil hørende aktionsudgifter, såfremt disse afholdes over budgettet.

b) Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs administrationsudgifter og indtægter.

c) Det Europæiske Atomenergifællesskabs udgifter og indtægter.

3. På budgettet opføres sikkerhedsstillelsen for Fællesskabernes lånoptagelses- og långivningstransaktioner samt betalingerne til garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland.

Artikel 5

(Oprindeligt forslag: artikel 4)

1. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost, jf. dog artikel 74.

2. Der kan ikke indgås forpligtelse eller udstedes betalingsanvisning for en udgift ud over de godkendte bevillinger.

3. En bevilling kan ikke opføres på budgettet, hvis den ikke svarer til en udgift, der anses for nødvendig.

4. Renter af midler, der fortsat er De Europæiske Fællesskabers ejendom, opføres som generelle indtægter på budgettet, jf. dog artikel 74.

KAPITEL 2

PRINCIPPET OM ETÅRIGHED

Artikel 6

(Oprindeligt forslag: artikel 5)

Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår, som begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

Artikel 7

(Oprindeligt forslag: artikel 6)

1. Budgettet omfatter opdeltte bevillinger, der består af forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger.

2. Forpligtelsesbevillingerne dækker de samlede omkostninger ved de retlige forpligtelser, der indgås i det pågældende regnskabsår, jf. dog artikel 77, stk. 2, og artikel 167, stk. 2.

3. Betalingsbevillingerne dækker de betalinger, der er nødvendige til opfyldelse af retlige forpligtelser, der er indgået i det pågældende eller tidligere regnskabsår.

4. Stk. 1 og 2 berører ikke de særlige bestemmelser i afsnit I, IV og VI i del II. De er ikke til hinder for, at der kan indgås samlede forpligtelser eller budgetmæssige forpligtelser opdelt i årlige trancher.

Artikel 8

(Oprindeligt forslag: artikel 7)

1. Indtægterne opføres på regnskabet for et regnskabsår på grundlag af de beløb, der er oppebåret i løbet af regnskabsåret. Egne indtægter for januar i det følgende regnskabsår kan dog indbetales før tiden i medfør af Rådets forordning om gennemførelse af afgørelsen om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

2. Opførelsen af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, den supplerende indtægt baseret på BNI og eventuelle finansielle bidrag justeres i overensstemmelse med den forordning, der omhandles i stk. 1.

3. De afsatte bevillinger for et regnskabsår kan kun anvendes til dækning af udgifter, som der er indgået forpligtelser for, og som er betalt i det pågældende regnskabsår, jf. dog undtagelserne i afsnit I i del II, samt til dækning af skyldige beløb som følge af forpligtelser fra tidligere regnskabsår.

4. Forpligtelserne opføres i regnskabet på grundlag af de retlige forpligtelser, der er indgået indtil den 31. december, under forbehold af de samlede forpligtelser, der er omhandlet i artikel 77, stk. 2, og af de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 167, stk. 2, som opføres på grundlag af de budgetmæssige forpligtelser, der er indgået indtil 31. december.

5. Betalingerne opføres på regnskabet for et regnskabsår på grundlag af de betalinger, som regnskabsføreren har foretaget indtil den 31. december i det pågældende regnskabsår.

6. Uanset stk. 4 og 5 opføres EUGFL, Garantisektionens udgifter på regnskabet for et regnskabsår efter reglerne i afsnit I i del II.

Artikel 9

(Oprindeligt forslag: artikel 8)

1. Forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, som ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført, bortfalder.

De kan imidlertid fremføres, men kun til det følgende regnskabsår, hvis institutionen træffer beslutning herom senest den 15. februar i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. For så vidt angår forpligtelsesbevillinger, kan fremførslen vedrøre:

a) Enten beløb svarende til de forpligtelsesbevillinger, for hvilke samtlige de i artikel 60 definerede forberedende etaper forud for indgåelsen af forpligtelsen er afsluttet pr. 31. december; der kan indgås forpligtelser for disse beløb til og med den 31. marts det følgende år.

b) Eller beløb, der er nødvendige, når lovgivningsmyndigheden har vedtaget den grundlæggende retsakt i løbet af regnskabsårets sidste kvartal, og Kommissionen ikke senest den 31. december har været i stand til at indgå forpligtelser for de bevillinger, der er opført hertil på budgettet.

3. For så vidt angår betalingsbevillinger, kan fremførslen vedrøre beløb, der er nødvendige til dækning af tidligere indgåede forpligtelser eller er knyttet til fremførte forpligtelsesbevillinger, når de bevillinger, der er opført under de pågældende poster på budgettet for det efterfølgende regnskabsår, ikke kan dække behovet. Den pågældende institution skal i første række anvende de for det indeværende regnskabsår godkendte bevillinger og kun anvende fremførte bevillinger, når førstnævnte bevillinger er opbrugt.

4. Institutionen underretter senest den 15. marts Europa-Parlamentet og Rådet, i det følgende benævnt »budgetmyndigheden«, om sin beslutning om fremførsel og redegør samtidig for, hvordan de i stk. 2 og 3 fastsatte kriterier for hver budgetpost er anvendt på de enkelte fremførsler.

5. Bevillinger anbragt i reserve og bevillinger vedrørende personaleudgifter kan ikke fremføres.

Artikel 10*(Oprindeligt forslag: artikel 9)*

Udnyttede indtægter og disponible bevillinger pr. 31. december hidrørende fra de øremærkede indtægter, der omhandles i artikel 18, fremføres automatisk. Disponible bevillinger svarende til fremførte øremærkede indtægter skal anvendes først.

Artikel 11*(Oprindeligt forslag: artikel 10)*

Frigørelser, som følger af, at bevillinger ikke eller kun delvis er udnyttet til de foranstaltninger, hvortil de er afsat, og som finder sted i senere regnskabsår i forhold til det regnskabsår, for hvilket de er opført på budgettet, medfører, at de tilsvarende bevillinger annulleres.

Artikel 12*(Oprindeligt forslag: artikel 11)*

Så snart budgettet er endeligt vedtaget, kan der indgås forpligtelser for de herpå opførte bevillinger med virkning fra 1. januar, jf. dog de undtagelser, der er nævnt i afsnit I og VI i del II.

Artikel 13*(Oprindeligt forslag: artikel 12)*

1. Er budgettet ikke endeligt vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, finder bestemmelserne i EF-traktatens artikel 273, EKSF-traktatens artikel 78 b og Euratom-traktatens artikel 178 anvendelse på forpligtelser og betalinger vedrørende udgifter, der i princippet er godkendt i det seneste behørigt vedtagne budget.

2. Hvis tildeling af to eller flere foreløbige tolvte dele efter traktaternes bestemmelser for et bestemt kapitels vedkommende ikke gør det muligt at dække de udgifter, der er nødvendige for at undgå at bryde kontinuiteten i Fællesskabernes aktivitet på det pågældende område, kan en overskridelse af det bevillingsbeløb, der er opført i det tilsvarende kapitel på det foregående regnskabsårs budget, undtagelsesvis tillades efter de fremgangsmåder, der er omhandlet i traktaterne. I så fald må de samlede godkendte bevillinger på det foregående regnskabsårs budget ikke overskrides.

KAPITEL 3**LIGEVÆGTSPRINCIPPET****Artikel 14***(Oprindeligt forslag: artikel 13)*

1. Der skal på budgettet være ligevægt mellem indtægter og betalingsbevillinger.

2. Fællesskaberne kan ikke optage lån til dækning af et budgetunderskud. De kan dog optage lån, men kun med det formål at erhverve byggegrunde og bygninger, og kun hvis

sådanne lån frembyder alle de garantier, der er nødvendige for at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 15*(Oprindeligt forslag: artikel 14)*

1. Saldoen for hvert regnskabsår opføres på budgettet for det følgende regnskabsår som indtægt, hvis der er tale om et overskud, eller som betalingsbevilling, hvis der er tale om et underskud.

2. Overslag over sådanne indtægter eller betalingsbevillinger opføres på budgettet under budgetbehandlingen eller eventuelt gennem forelæggelse af en ændringsskrivelse efter fremgangsmåden i artikel 34. De opstilles i overensstemmelse med Rådets forordning om gennemførelse af afgørelsen om Fællesskabernes egne indtægter.

3. Efter fremlæggelsen af årsregnskabet for hvert regnskabsår vil differencen i forhold til overslagene blive opført på budgettet for det følgende regnskabsår gennem et ændringsbudget i overensstemmelse med artikel 37.

KAPITEL 4**PRINCIPPET OM REGNINGSENHED****Artikel 16***(Oprindeligt forslag: artikel 15)*

Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges i euro.

Til dækning af likviditetsbehov som omhandlet i artikel 61 kan regnskabsføreren — og, hvis der er tale om forskudskonti, forskudsbestyreren — dog gennemføre transaktioner i nationale valutaer på nærmere vilkår, der fastlægges i forordningen til gennemførelse af nærværende forordning, herefter »gennemførelsesbestemmelserne«.

KAPITEL 5**BRUTTOPRINCIPPET****Artikel 17***(Oprindeligt forslag: artikel 16)*

Samtlige indtægter skal dække samtlige betalingsbevillinger, jf. dog artikel 18. Indtægter og udgifter opføres uden modregning, jf. dog artikel 20.

Artikel 18*(Oprindeligt forslag: artikel 17, stk. 1)*

1. Følgende kategorier af indtægter er øremærkede til finansiering af bestemte former for udgifter:

a) medlemsstaternes finansielle bidrag til visse forskningsprogrammer i medfør af Rådets afgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

- b) renterne af de deponeringer og bøder, der er omhandlet i forordningen om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud
- c) indtægter, der har et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og arv
- d) bidrag til fællesskabsaktiviteter fra tredjelande og forskellige organer
- e) indtægter fra tredjemand for levering af varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder udført på dennes anmodning
- f) indtægter fra tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt uretmæssigt
- g) indtægter fra levering af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, der udføres for andre institutioner eller organer, herunder sådanne institutioners og organers tilbagebetalinger af udlæg for tjenesterejser
- h) forsikringserstatninger
- i) indtægter i forbindelse med udlejning
- j) indtægter fra salg af publikationer og film, også på elektroniske medier.

2. I det relevante retsgrundlag kan det også foreskrives, at de forventede indtægter øremærkes til finansiering af bestemte former for udgifter.

3. Budgettet skal indeholde poster til opførelse af de kategorier af øremærkede indtægter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og beløbet skal så vidt muligt anføres.

Artikel 19

(Oprindeligt forslag: artikel 17, stk. 2)

1. Kommissionen kan modtage enhver form for donation til fordel for Fællesskaberne, bl.a. fonde, tilskud, gaver og arv.

2. Kommissionen kan kun modtage donationer, der vil kunne medføre en eller anden form for forpligtelse, efter forhåndsgodkendelse fra Parlamentet og Rådet, der udtaler sig senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Er der ikke rejst indvending inden for nævnte frist, afgør Kommissionen endeligt, om den vil tage imod donationen.

Artikel 20

(Oprindeligt forslag: artikel 18)

1. I gennemførelsesbestemmelserne kan angives de tilfælde, hvor visse indtægter kan fratrækkes fakturaer eller betalings-

anmodninger, og hvor der da udstedes betalingsanvisning på nettobeløbet.

2. Prisen på varer og tjenesteydelser, der leveres til Fællesskaberne, skal opføres på budgettet med beløbet eksklusive afgifter, hvis de omfatter afgifter, der refunderes af medlemsstaterne i henhold til protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter eller af tredjelande i henhold til relevante aftaler.

3. Der kan justeres for kursdifferencer, som registreres under budgetgennemførelsen. Det positive eller negative slutresultat indregnes i regnskabsåret saldo.

KAPITEL 6

SPECIFICERINGSPRINCIPPET

Artikel 21

(Oprindeligt forslag: artikel 19)

Bevillingerne fordeles efter formål på afsnit og kapitler; kapitlerne underinddeles i artikler og konti.

Artikel 22

(Oprindeligt forslag: artikel 20)

1. Hver institution kan, inden for sin budgetsektion, foreslå budgetmyndigheden overførsler fra afsnit til afsnit.

Kommissionen videresender de andre institutioners forslag om overførsel fra afsnit til afsnit til budgetmyndigheden med henblik på dennes afgørelse. Kommissionen kan vedlægge disse forslag sin udtalelse.

2. Hver institution kan, inden for sin budgetsektion, foretage overførsler fra kapitel til kapitel og fra artikel til artikel. Institutionerne underretter budgetmyndigheden og Kommissionen om de overførsler, de har foretaget.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anfægter ikke de særlige bestemmelser, der i artikel 23 er fastsat for Kommissionen.

Artikel 23

(Oprindeligt forslag: artikel 21)

1. Kommissionen kan inden for sin budgetsektion:

a) overføre bevillinger inden for artikler og, med undtagelse af personale- og driftsudgifter, fra artikel til artikel inden for hvert kapitel

b) for så vidt angår personale- og administrationsudgifter, overføre bevillinger fra afsnit til afsnit, forudsat at der er tale om bevillinger anvendt til samme formål

- c) for så vidt angår aktionsudgifter, overføre bevillinger mellem kapitler inden for samme afsnit, dog højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen sker.

Senest tre uger før den foretager de overførsler, der er omhandlet i første afsnit, litra b) og c), underretter Kommissionen budgetmyndigheden om sin beslutning.

2. Kommissionen kan, inden for sin budgetsektion, forelægge budgetmyndigheden forslag om andre overførsler end dem, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 24

(Oprindeligt forslag: artikel 22)

1. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om bevillingsoverførsler efter stk. 2, 3 og 4, jf. dog de undtagelser, der er omhandlet i afsnit I i del II.

2. Når overførselsforslag vedrører bevillinger til dækning af udgifter, der er en nødvendig følge af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, skal Rådet efter høring af Europa-Parlamentet træffe afgørelse med kvalificeret flertal inden for en frist på seks uger, medmindre sagen er af hastende karakter. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse i så god tid, at Rådet har mulighed for at gøre sig bekendt med den og træffe afgørelse inden for den anførte frist. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden fristens udløb, betragtes overførselsforslagene som godkendt.

3. Når overførselsforslag vedrører udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, skal Europa-Parlamentet efter høring af Rådet træffe afgørelse inden for en frist på seks uger, medmindre sagen er af hastende karakter. Rådet afgiver sin udtalelse med kvalificeret flertal i så god tid, at Europa-Parlamentet har mulighed for at gøre sig bekendt med den og træffe afgørelse inden for den anførte frist. Er der ikke truffet afgørelse inden fristens udløb, betragtes overførselsforslagene som godkendt.

4. Overførselsforslag, der vedrører såvel udgifter, der er en nødvendig følge af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, som andre udgifter, betragtes som godkendt, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har truffet anden afgørelse inden for en frist på seks uger fra de to institutioners modtagelse af forslagene. Hvis Europa-Parlamentet nedsætter beløbet i et sådant overførselsforslag med ét beløb, og Rådet nedsætter beløbet med et andet beløb, betragtes det laveste beløb, som én af de to institutioner har accepteret, som godkendt. Hvis én af de to institutioner principielt afviser overførslen, kan den ikke foretages.

Artikel 25

(Oprindeligt forslag: artikel 23)

1. Der kan kun overføres bevillinger til budgetposter, hvorunder der på budgettet er opført en bevilling eller er anført bemærkningen pro memoria (p.m.).

2. Øremærkede indtægter kan kun overføres, hvis de anvendes til deres oprindelige formål.

Artikel 26

(Oprindeligt forslag: artikel 24)

1. Overførsler inden for de afsnit i budgettet, som vedrører bevillingerne til EUGFL, Garantisektionen, til strukturfondene og til forskning, er omfattet af de særlige bestemmelser i afsnit I, II og III i del II.

2. Beslutninger om overførsler, der skal muliggøre anvendelse af reserven vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskaberne yder til tredjelande, og af reserven til nødhjælp, træffes af budgetmyndigheden på forslag af Kommissionen.

Proceduren i artikel 24 finder anvendelse. Men hvis Europa-Parlamentet og Rådet ikke kan blive enige om et beløb, der er forskelligt fra det, der er anført i Kommissionens forslag, eller hvis de afholder sig fra at træffe afgørelse, anses Kommissionens forslag om overførsel for vedtaget.

KAPITEL 7

PRINCIPPET OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 27

(Oprindeligt forslag: artikel 25)

1. Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om sparsommelighed skal institutionen med henblik på gennemførelsen af sine aktiviteter stille de mindst omkostningskrævende ressourcer til rådighed i rette tid og i den rigtige mængde og af den rigtige kvalitet.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem input og output.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og nå de forventede resultater.

3. Der skal opstilles mål, hvis virkeliggørelse kan kontrolleres ved hjælp af kvantitative indikatorer.

4. For at sikre anvendelsen af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning skal institutionerne regelmæssigt foretage en evaluering af programmer eller foranstaltninger.

Artikel 28

(Oprindeligt forslag: artikel 26)

1. Ethvert forslag, der forelægges for den lovgivende myndighed, og som kan indvirke på budgettet, herunder på antallet af stillinger, skal ledsages af en finansieringsoversigt.

2. Under budgetbehandlingen giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige, for at udviklingen i bevillingsbehovene kan sammenlignes med de oprindelige overslag i finansieringsoversigterne. Kommissionen skal bl.a. oplyse, hvilke fremskridt der er gjort, og hvor langt den lovgivende myndighed er kommet i behandlingen af de forelagte forslag. Bevillingsbehovene justeres eventuelt i takt med udviklingen i forhandlingerne om retsgrundlaget.

KAPITEL 8

PRINCIPPET OM KLARHED OG ÅBENHED

Artikel 29

(Oprindeligt forslag: artikel 27)

1. Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed.

2. Budgettet og ændringsbudgetterne offentliggøres i deres endeligt vedtagne form i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, på foranledning af Europa-Parlamentets formand.

Offentliggørelsen finder sted senest to måneder efter den dato, hvor budgettet erklæres for endeligt vedtaget.

Det konsoliderede årsregnskab offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De beretninger og den analyse af den økonomiske forvaltning, som hver institution udarbejder, offentliggøres ligeledes i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 30

(Oprindeligt forslag: artikel 28)

1. Oplysninger om Fællesskabernes lånoptagelses- og långivningstransaktioner til fordel for tredjemand anføres i et bilag til budgettet.

2. Oplysninger om de transaktioner, der udføres af garanti-fonden for aktioner i forhold til tredjeland, anføres i årsregnskabet.

AFSNIT III

OPSTILLING AF BUDGETTET OG DETTES STRUKTUR

KAPITEL 1

OPSTILLING AF BUDGETTET

Artikel 31

(Oprindeligt forslag: artikel 29)

Europa-Parlamentet, Rådet, De Europæiske Fællesskabers Domstol, Revisionsretten, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Ombudsmanden opstiller hver især et overslag over deres udgifter og indtægter, som de sender til Kommissionen inden den 1. juli hvert år.

Institutionerne sender også til orientering overslagene til budgetmyndigheden inden den 1. juli hvert år. Kommissionen opstiller et overslag over sine egne udgifter og indtægter, som den også sender til budgetmyndigheden inden samme dato.

Ved udarbejdelsen af sit eget overslag anvender Kommissionen de oplysninger, der er nævnt i artikel 32.

Artikel 32

(Ny)

Hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190, sender — i overensstemmelse med retsaktens om oprettelse af organet — hvert år inden den 1. april Kommissionen et overslag over sine udgifter og indtægter, herunder en stillingsfortegnelse, samt sit arbejdsprogram.

Kommissionen sender disse dokumenter til budgetmyndigheden til orientering, undtagen i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 46, punkt 3, litra d).

Artikel 33

(Oprindeligt forslag: artikel 30)

1. Kommissionen forelægger hvert år senest den 1. september Rådet et foreløbigt budgetforslag. Dette sendes samtidig til Europa-Parlamentet.

Det foreløbige budgetforslag indeholder en generel oversigt over Fællesskabernes udgifter og indtægter, der sammenfatter de overslag, der omhandles i artikel 31.

2. Sammen med det foreløbige budgetforslag forelægger Kommissionen:

a) En analyse af den økonomiske forvaltning i det forløbne regnskabsår.

- b) En udtalelse om de øvrige institutioners overslag. Udtalelsen kan indeholde afvigende overslag, der skal være behørigt begrundede.
- c) Alle relevante arbejdsdokumenter vedrørende institutionernes stillingsfortegnelser og de tilskud, som Kommissionen yder til de organer, der er omhandlet i artikel 190, og til europaskolerne.
- d) Oplysninger om mål for de enkelte aktiviteter og om en eventuelt disponibel evaluering.

Artikel 34

(Oprindeligt forslag: artikel 31)

1. Kommissionen kan, på eget initiativ eller efter anmodning fra de øvrige institutioner for så vidt angår deres respektive sektioner, forelægge Rådet en ændringsskrivelse til det foreløbige budgetforslag på grundlag af nyopdagede faktorer, som ikke var kendte, da det foreløbige budgetforslag blev opstillet.

2. Kommissionen skal, medmindre andet er aftalt mellem institutionerne, eller ganske særlige omstændigheder gør sig gældende, forelægge en sådan ændringsskrivelse for Rådet senest tredivede dage før Europa-Parlamentets førstebehandling af budgetforslaget. Rådet skal forelægge Europa-Parlamentet ændringsskrivelsen senest femten dage før den nævnte førstebehandling.

Artikel 35

(Oprindeligt forslag: artikel 32)

1. Rådet opstiller budgetforslaget efter den fremgangsmåde, der er fastsat i EF-traktatens artikel 272, EKSF-traktatens artikel 78 og Euratom-traktatens artikel 177.

2. Rådet forelægger budgetforslaget for Europa-Parlamentet senest den 5. oktober hvert år. Rådet vedlægger forslaget en begrundelse, hvori det i givet fald angiver grundene til, at det har fraveget det foreløbige budgetforslag.

Artikel 36

(Oprindeligt forslag: artikel 33)

1. Formanden for Europa-Parlamentet erklærer, efter den fremgangsmåde, der er fastsat i EF-traktatens artikel 272, EKSF-traktatens artikel 78 og Euratom-traktatens artikel 177, budgettet for endeligt vedtaget.

2. Når budgettet er endelig vedtaget, er medlemsstaterne fra den 1. januar i det følgende regnskabsår eller fra det tidspunkt, hvor budgettet erklæres for endeligt vedtaget, hvis dette sker efter den 1. januar, forpligtet til at overdrage Fællesskabernes skyldige beløb på de betingelser, der er fastsat i Rådets forordning om gennemførelse af afgørelsen om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

Artikel 37

(Oprindeligt forslag: artikel 34)

1. Kommissionen kan i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, eller hvis det i øvrigt er nødvendigt, forelægge foreløbige forslag til ændringsbudgettet.

Foreløbige forslag til ændringsbudget hidrørende fra de øvrige institutioner sendes til Kommissionen.

2. Kommissionen forelægger ethvert foreløbigt forslag til ændringsbudget for Rådet senest den 1. september hvert år, medmindre ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Den kan lade anmodninger om ændringsbudgetter hidrørende fra de øvrige institutioner ledsage af en afvigende udtalelse.

3. Budgetmyndigheden drøfter forslagene og tager i den forbindelse hensyn til, hvor meget sagen haster.

Artikel 38

(Oprindeligt forslag: artikel 35)

1. Når Rådet får forelagt et foreløbigt forslag til ændringsbudget, opstiller det et forslag til ændringsbudget i overensstemmelse med artikel 35.

2. Bortset fra tidsfristerne finder artikel 35 og 36 anvendelse på ændringsbudgetterne. Disse skal begrundes i forhold til de budgetter, hvis overslag de ændrer.

Artikel 39

(Oprindeligt forslag: artikel 36)

Kommissionen og budgetmyndigheden kan aftale at fremrykke visse datoer vedrørende fremsendelse af overslag samt vedtagelse og fremsendelse af det foreløbige budgetforslag og budgetforslaget; en sådan aftale må dog ikke medføre, at de perioder, der i EF-traktatens artikel 272, EKSF-traktatens artikel 78 og Euratom-traktatens artikel 177 er fastsat til behandling af disse tekster, afkortes eller udsættes.

KAPITEL 2

BUDGETTETS STRUKTUR OG UDFORMNING

Artikel 40

(Oprindeligt forslag: artikel 37)

Budgettet består af:

- a) en sammenfattende oversigt over indtægter og udgifter
- b) en særskilt sektion for hver institution med en oversigt over dennes indtægter og udgifter.

Artikel 41

(Oprindeligt forslag: artikel 38)

1. Budgetmyndigheden fordeler Kommissionens indtægter og de øvrige institutioners indtægter og udgifter på afsnit, kapitler, artikler og konti i overensstemmelse med deres art eller formål.

2. Oversigten over udgifter i Kommissionens sektion af budgettet opstilles efter en kontoplan vedtaget af budgetmyndigheden og opdelt efter formål.

Et afsnit svarer til et politikområde, mens et kapitel normalt svarer til en aktivitet.

Hvert afsnit kan omfatte aktionsbevillinger og administrationsbevillinger.

Inden for hvert afsnit samles administrationsbevillingerne i et enkelt kapitel.

Artikel 42

(Oprindeligt forslag: artikel 39)

Budgettet kan ikke omfatte negative indtægter eller udgifter.

De egne indtægter, der oppebæres i henhold til Rådets afgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, er netto-beløb og opføres som sådanne i budgettets sammenfattende oversigt over indtægter.

Artikel 43

(Oprindeligt forslag: artikel 40)

1. Hver sektion i budgettet kan omfatte et afsnit til »formålsbestemte reserver«. Der opføres bevillinger under dette afsnit i følgende to situationer:

- a) der foreligger ikke noget retsgrundlag på det tidspunkt, hvor budgettet opstilles
- b) der er alvorligt begrundet usikkerhed om, at de bevillinger, der er opført under budgetposterne, er tilstrækkelige eller kan anvendes på en måde, der er forenelig med forsvarlig økonomisk forvaltning.

Bevillingerne under afsnittet »formålsbestemte reserver« kan kun anvendes efter overførsel foretaget efter fremgangsmåden i artikel 22, 23 og 24.

2. I tilfælde af alvorlige vanskeligheder med budgetgennemførelsen kan Kommissionen i løbet af regnskabsåret foreslå overførsel af bevillinger til afsnittet »formålsbestemte reserver«.

Budgetmyndigheden træffer afgørelse om sådanne overførsler efter bestemmelserne i artikel 26.

Artikel 44

(Oprindeligt forslag: artikel 41)

Sektionen vedrørende Kommissionen kan omfatte en »negativ reserve« på højst 200 millioner euro. Reserven, der opføres under et særligt afsnit, kan omfatte såvel forpligtelsesbevillinger som betalingsbevillinger.

Reserven skal anvendes inden regnskabsårets udgang ved overførsel efter fremgangsmåden i artikel 22, 23 og 25.

Artikel 45

(Oprindeligt forslag: artikel 42)

1. Budgettets sektion vedrørende Kommissionen omfatter følgende to reserver:

- a) en reserve til nødhjælp til tredjelande
- b) en reserve vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskerne yder i forbindelse med foranstaltninger til fordel for tredjelande.

2. Opførelse på budgettet af, træk på og finansiering af de reserver, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), sker efter bestemmelserne i henholdsvis Rådets forordning om budgetdisciplin og Rådets forordning om gennemførelse af afgørelsen om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

Artikel 46

(Oprindeligt forslag: artikel 43)

1. Budgettet viser:

1) I den sammenfattende oversigt over indtægter og udgifter:

- a) overslag over Fællesskabernes indtægter i det pågældende regnskabsår
- b) de anslåede indtægter i det foregående regnskabsår og indtægterne i regnskabsåret n-2
- c) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det pågældende regnskabsår
- d) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det foregående regnskabsår
- e) de indgåede udgiftsforpligtelser og de betalte udgifter i regnskabsåret n-2

- f) en oversigt over forfaldsplanerne for de betalinger, der skal udføres i efterfølgende regnskabsår som følge af budgetmæssige forpligtelser indgået i tidligere regnskabsår
- g) de relevante anmærkninger for hver underinddeling.
- 2) I hver enkelt institutions sektion, er indtægterne og udgifterne struktureret på samme måde som i punkt 1 og med de relevante anmærkninger til hver underinddeling samt forfaldsplanerne for de betalinger, der skal udføres i efterfølgende regnskabsår som følge af budgetmæssige forpligtelser indgået i tidligere regnskabsår.

De årlige betalingsbevillinger, der anslås at være nødvendige i efterfølgende regnskabsår på grundlag af regnskabsårets forpligtelsesbevillinger, anføres i en vejledende forfaldsplan i anmærkningerne til budgettet.

3) For så vidt angår personale:

- a) en stillingsfortegnelse, der for hver budgetsektion angiver antallet af faste og midlertidige stillinger i hver lønklasse inden for hver kategori og tjenestegruppe, som godkendes inden for de grænser, som budgetbevillingerne sætter
- b) en stillingsfortegnelse over det personale, der aflønnes over bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling med henblik på direkte foranstaltninger, og en stillingsfortegnelse over det personale, der aflønnes over de samme bevillinger med henblik på indirekte foranstaltninger; fortegnelserne er opdelt efter kategori og lønklasse og med en sondring mellem faste og midlertidige stillinger, der godkendes inden for de grænser, som budgetbevillingerne sætter
- c) hvad angår videnskabeligt og teknisk personale, kan opdelingen baseres på lønklassegrupper på de betingelser, der fastsættes i hvert enkelt budget. Stillingsfortegnelsen skal angive antallet af højt kvalificerede videnskabelige eller tekniske medarbejdere, som indrømmes specielle fordele efter de særlige bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse fællesskaber, herefter »vedtægten«
- d) en stillingsfortegnelse, der for hvert af de i artikel 190 omhandlede organer angiver antallet af faste og midlertidige stillinger, der godkendes inden for de grænser, som budgetbevillingerne sætter, opdelt efter kategori og lønklasse.

Stillingsfortegnelserne skal ud for antallet af stillinger, der godkendes for det pågældende regnskabsår, vise antallet af godkendte stillinger for det foregående regnskabsår.

4) For så vidt angår lånoptagelse og långivning:

- a) i den almindelige oversigt over indtægter, budgetposter svarende til de her omhandlede transaktioner, bestemt til opførelse af eventuelle tilbagebetalinger fra modtagere, der i første omgang har misligholdt deres forpligtelser og derved gjort det nødvendigt at iværksætte opfyldelsesgarantien. Disse poster forsynes med et pro memoria (p.m.) og de relevante anmærkninger

b) i sektionen vedrørende Kommissionen:

- i) budgetposter svarende til Fællesskabernes opfyldelsesgaranti i forbindelse med de her omhandlede transaktioner. Disse poster forsynes med et pro memoria (p.m.), så længe der ikke herunder er opstået faktiske udgifter, der skal dækkes af endelige bevillinger
- ii) anmærkninger med henvisning til retsgrundlaget, omfanget og varigheden af de planlagte transaktioner og den finansielle garanti, som Fællesskaberne stiller for gennemførelsen af transaktionerne

c) i et dokument som bilag til sektionen vedrørende Kommissionen, til orientering:

- i) løbende kapitaltransaktioner og gældsforvaltning
- ii) kapitaltransaktioner og gældsforvaltning i det pågældende regnskabsår.

5) Indtægts- og udgiftsposter, der er nødvendige for iværksættelsen af reserven vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskaberne yder til tredjelande, og for iværksættelsen af garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland.

2. Budgetmyndigheden kan foruden de dokumenter, der er nævnt i stk. 1, vedlægge budgettet andre dokumenter.

Artikel 47

(Oprindeligt forslag: artikel 44)

1. De stillingsfortegnelser, der er beskrevet i artikel 46, stk. 1, punkt 3, udgør for hver institution eller hvert organ en ufravigelig grænse; ingen udnævnelser kan finde sted ud over denne grænse.

Hver institution eller hvert organ kan dog ændre sin stillingsfortegnelse med indtil 10 % af stillingerne inden for de grænser, der sættes af budgetbevillingerne og det samlede antal godkendte stillinger, forudsat at ændringen ikke vedrører lønklasse A1 og A2.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan virkningerne af deltids-tjeneste, der er godkendt af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægten udlignes gennem nyudnævnelser.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

(Oprindeligt forslag: artikel 45)

1. Kommissionen gennemfører på eget ansvar budgettet, både med hensyn til indtægter og udgifter, i overensstemmelse med denne forordning og inden for de grænser, som sættes af de givne bevillinger.

2. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 49

(Oprindeligt forslag: artikel 46)

1. De bevillinger, der er opført på budgettet til en fællesskabsforanstaltning eller til enhver anden af Unionens foranstaltninger, kan først anvendes, når der er vedtaget en grundlæggende retsakt.

2. Følgende bevillinger kan anvendes uden grundlæggende retsakt, forudsat at de foranstaltninger, som de skal finansiere, henhører under Fællesskabets kompetence:

- a) bevillinger til pilotprojekter af eksperimentel art, der skal vise, om en foranstaltning er gennemførlig og hensigtsmæssig
- b) bevillinger til forberedende foranstaltninger, der skal danne grundlag for forslag om vedtagelse af fremtidige fællesskabsforanstaltninger
- c) bevillinger til punktuelle eller permanente foranstaltninger, som Kommissionen gennemfører i medfør af opgaver, der følger af dens beføjelser på det institutionelle plan ud over dens initiativret på det lovgivningsmæssige område, og i medfør af de særlige beføjelser, der direkte tillægges den ved traktaterne
- d) bevillinger til drift af hver enkelt institution inden for rammerne af dens administrative selvstændighed.

Artikel 50

(Oprindeligt forslag: artikel 47)

Kommissionen giver de andre institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem.

Artikel 51

(Oprindeligt forslag: artikel 48)

Kommissionen og hver af de øvrige institutioner kan, på de vilkår, der er fastsat i denne forordning og i deres forretningsordener, og inden for de grænser, som de fastsætter i fuldmagtssdokumentet, uddelegere deres beføjelser vedrørende budgettets gennemførelse til ansatte inden for deres respektive

institution. De befuldmægtigede kan kun handle inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt får overdraget.

Artikel 52

(Oprindeligt forslag: artikel 49)

Det er forbudt enhver, som deltager i budgetgennemførelsen, at foretage en handling som led i budgetgennemførelsen, som vil kunne medføre, at der opstår en konflikt mellem den pågældendes egne interesser og Fællesskabernes interesser. Hvis noget sådant skulle ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og forelægge sagen for den kompetente myndighed.

KAPITEL 2

GENNEMFØRELSESMETODER

Artikel 53

(Oprindeligt forslag: artikel 50)

1. Kommissionen gennemfører budgettet:

- a) fra centralt hold
- b) ved delt eller decentraliseret forvaltning, eller
- c) ved fælles forvaltning sammen med internationale organisationer.

2. Når Kommissionen gennemfører budgettet fra centralt hold, foretages gennemførelsestransaktionerne enten direkte i dens tjenestegrene eller indirekte efter bestemmelserne i artikel 54-57.

3. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, overlades gennemførelsesopgaver til medlemsstaterne efter bestemmelserne i afsnit I og II i del II.

4. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved decentraliseret forvaltning, overlades gennemførelsesopgaver til tredjelande efter bestemmelserne i afsnit IV i del II.

5. Når der er tale om delt eller decentraliseret forvaltning, anvender Kommissionen — for at sikre sig, at midlerne anvendes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser — sådanne procedurer for regnskabsafslutning eller regler for beregning af finansielle korrektioner, at den kan påtage sig ansvaret for gennemførelsen af budgettet i henhold til EF-traktatens artikel 274.

6. Når budgettet gennemføres på de måder, der er omhandlet i stk. 3 og 4, skal medlemsstaterne og tredjelandene gennem regelmæssig kontrol sikre sig, at de foranstaltninger, der skal finansieres over fællesskabsbudgettet, gennemføres korrekt.

Medlemsstaterne og tredjelandene træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge uregelmæssigheder og svig, og indlede eventuel forfølgelse for at inddrive midler, der er udbetalt uretmæssigt.

7. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved fælles forvaltning, overlades visse gennemførelsesopgaver til internationale offentligtretlige organisationer efter nærmere regler fastsat i gennemførelsesbestemmelserne.

Disse organisationer skal på regnskabs- revisions-, kontrolområdet og i forbindelse med indgåelse af kontrakter anvende standarder, der frembyder garantier svarende til de internationalt anerkendte standarder.

Artikel 54

(Oprindeligt forslag: artikel 51)

1. Kommissionen kan ikke overlade gennemførelsesbeføjelser, som den har i medfør af traktaterne, til tredjemand, når beføjelserne indebærer en betydelig skønsmargen, der vil kunne afspejle overvejelser af politisk art. De gennemførelsesopgaver, der overlades til tredjemand, skal være nøje defineret og kontrolleret.

2. Inden for de grænser, der er fastsat i stk. 1, kan Kommissionen, når den gennemfører budgettet fra centralt hold, men indirekte, efter bestemmelserne i artikel 53, stk. 2, overlade offentlige forvaltningsopgaver, navnlig vedrørende budgetgennemførelsen til:

- a) fællesskabsretlige organer omhandlet i artikel 55, i det følgende benævnt »gennemførelsesorganer«
- b) organer oprettet af Fællesskaberne og omhandlet i artikel 190
- c) nationale organer, der er offentligretlige eller har fået tildelt en offentlig forvaltningsopgave under statens ansvar.

3. Når organer, som omhandlet i stk. 2, udfører gennemførelsesopgaver, skal de gennem regelmæssig kontrol sikre sig, at de foranstaltninger, der skal finansieres over fællesskabsbudgettet, gennemføres korrekt.

Disse organer træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge uregelmæssigheder og svig, og indlede eventuel forfølgelse for at inddrive midler, der er gået tabt, er udbetalt uretmæssigt eller ikke er anvendt korrekt.

Artikel 55

(Oprindeligt forslag: artikel 52)

1. Gennemførelsesorganer oprettes ved Kommissionens beslutning. De er fællesskabsretlige juridiske personer, der kan få uddelegeret beføjelse til helt eller delvis at gennemføre et fællesskabsprogram eller -projekt for Kommissionens regning og på dennes ansvar.

2. Vilkår og regler for oprettelse og drift af gennemførelsesorganer udformes på en sådan måde, at Kommissionen bevarer

den overordnede kontrol med gennemførelsen og kan overvåge organernes drift.

Artikel 56

(Oprindeligt forslag: artikel 53)

1. Beslutninger om at overlade gennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, skal indeholde bestemmelser, der sikrer klarhed og åbenhed omkring de gennemførte transaktioner; de skal bl.a. omfatte:

- a) procedurer for indgåelse af aftaler og ydelse af tilskud, der er klare og ikke-diskriminerende, og som forhindrer enhver interessekonflikt
- b) et system til effektiv intern kontrol af forvaltningstransaktionerne
- c) et regnskab over transaktionerne og procedurer for regnskabsaflæggelse, som gør det muligt at sikre sig, at fællesskabsmidlerne er anvendt korrekt, og i Fællesskabernes regnskaber at vise, i hvilket omfang fællesskabsmidlerne faktisk er udnyttet
- d) en uafhængig ekstern revision.

2. Kommissionen kan beslutte, at de kontrolsystemer, regler for regnskabsføring og procedurer for indgåelse af aftaler, der anvendes af de nationale organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), sidestilles med dens egne regler, under hensyntagen til de internationalt anerkendte standarder.

3. Kommissionen skal sikre, at gennemførelsen af de overladte opgaver regelmæssigt overvåges, vurderes og kontrolleres.

Artikel 57

(Oprindeligt forslag: artikel 54)

1. Kommissionen kan ikke overlade opgaver vedrørende forvaltning af midler hidrørende fra budgettet, navnlig betaling og inkassering, til andre eksterne, privatretlige organer end sådanne, som har fået tildelt en offentlig forvaltningsopgave under statens garanti, efter bestemmelserne i artikel 54, stk. 2, litra c).

2. De opgaver, der på kontraktbasis kan overlades til eksterne, privatretlige organer, der ikke har fået tildelt en offentlig forvaltningsopgave under statens garanti, er opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsmagende beføjelser.

KAPITEL 3

FINANSIELLE AKTØRER

Afdeling 1

Princippet om adskillelse af funktioner

Artikel 58

(Oprindeligt forslag: artikel 55)

Funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører er adskilte.

Afdeling 2

Den anvisningsberettigede

Artikel 59

(Oprindeligt forslag: artikel 56)

1. Institutionen udøver funktionen som anvisningsberettiget.
2. Hver institution fastsætter i sin forretningsorden det niveau i organisationen, hvortil den uddelegerer den anvisningsberettigedes funktioner, omfanget af de uddelegerede beføjelser og de befuldmægtigedes mulighed for at subdelegere dem.
3. Den anvisningsberettigedes funktioner kan kun delegeres eller subdelegeres til ansatte, der er omfattet af vedtægten.
4. De ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kan kun handle inden for de grænser, der er fastsat i dokumentet vedrørende den pågældende delegation eller subdelegation.

Artikel 60

(Oprindeligt forslag: artikel 57)

1. Den anvisningsberettigede skal i hver institution sørge for, at indtægter og udgifter forvaltes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, og sikre deres lovlighed og formelle rigtighed.
2. Forvaltning af udgifter omfatter, at den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede indgår budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter udgifter og anviser udgifter til betaling samt foretager de handlinger, der er nødvendige til forberedelse af disse transaktioner.
3. Forvaltning af indtægter omfatter udfærdigelse af overslag over fordringer, fastsættelse af udestående fordringer og udstedelse af indtægtsordrer. Den omfatter eventuelt også, at der gives afkald på fastsatte fordringer.
4. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede etablerer, i overensstemmelse med de minimumsstandarder,

den enkelte institution fastsætter, og under hensyn til de risici, der er forbundet med forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisatorisk struktur og systemer og procedurer for forvaltning og intern kontrol, der er tilpasset de opgaver, han skal udføre. Inden der gives tilladelse til en transaktion, skal dens operationelle og finansielle aspekter kontrolleres af tjenestemænd, der er uafhængige af den tjenestemand, der har iværksat transaktionen. Iværksættelse og kontrol af en transaktion er adskilte funktioner.

5. Enhver ansat med ansvar for kontrollen med den økonomiske forvaltning skal have den nødvendige faglige kompetence. Vedkommende skal overholde en særlig kodeks af faglige standarder, der fastlægges af den enkelte institution.

6. Enhver ansat, der deltager i den økonomiske forvaltning og kontrollen med transaktionerne, og som mener, at en beslutning, som hans overordnede pålægger ham at føre ud i livet eller acceptere, er i modstrid med gældende regler eller med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, underretter skriftligt den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede herom eller, hvis denne ikke reagerer, den instans, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3. Er der tale om en ulovlig aktivitet, om svig eller om bestikkelse, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, underretter han de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

7. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede redegør over for institutionen for sin virksomhed i en årsberetning, som omfatter resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål, en redegørelse for risiciene og en redegørelse for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet. Han sender årsberetningen til institutionen ledsaget af oplysninger om de finansielle forhold og forvaltningen.

Afdeling 3

Regnskabsføreren

Artikel 61

(Oprindeligt forslag: artikel 58)

1. Hver institution udnævner en regnskabsfører, der i sin institution har ansvaret for:
 - a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af fastlagte fordringer
 - b) udarbejdelse og forelæggelse af årsregnskabet i overensstemmelse med afsnit VII
 - c) regnskabsføring i overensstemmelse med afsnit VII
 - d) fastlæggelse, i overensstemmelse med afsnit VII, af regnskabsregler, regnskabsmetoder og budgetkontoplan

e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og eventuelt godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere og dokumentere regnskabsmæssige oplysninger

f) likviditetsstyring.

2. Regnskabsføreren modtager fra de anvisningsberettigede, som garanterer deres pålidelighed, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af et årsregnskab, der giver et retvisende billede af Fællesskabernes formue og budgetgennemførelsen.

3. Regnskabsføreren er den eneste, der har beføjelse til at forvalte midler og værdier, medmindre andet er fastsat i denne forordning. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

Artikel 62

(Ny)

Regnskabsføreren kan under udførelsen af sine opgaver uddelegere visse af sine funktioner til ansatte, der er omfattet af vedtægten, og som arbejder under hans ansvar.

Fuldmagtsdokumentet definerer de opgaver, der overdrages til de befuldmægtigede.

Afdeling 4

Forskuksbestyreren

Artikel 63

(Oprindeligt forslag: artikel 59)

Til betaling af mindre udgifter og inkassering af indtægter bortset fra egne indtægter kan der oprettes forskudskonti, hvortil institutionens regnskabsfører overfører de nødvendige midler, og institutionens regnskabsfører udpeger de forskudsbestyrere, der har ansvaret for forskudskonti.

KAPITEL 4

DE FINANSIELLE AKTØRERS ANSVAR

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 64

(Oprindeligt forslag: artikel 60)

1. Den myndighed, der har udnævnt og ved delegation eller subdelegation bemyndiget en anvisningsberettiget, kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, inddrage den pågældende bemyndigelse, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

2. En regnskabsfører kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af den myndighed, der har udnævnt ham, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

3. En forskudsbestyrer kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af den myndighed, der har udnævnt ham, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Artikel 65

(Oprindeligt forslag: artikel 61 og artikel 62, stk. 1)

1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafretlige ansvar, som de i artikel 64 nævnte ansatte kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne.

2. Der kan over for anvisningsberettigede, regnskabsførere og forskudsbestyrere træffes disciplinære foranstaltninger og rejses erstatningskrav efter bestemmelserne i vedtægten, jf. dog bestemmelserne i artikel 67 og 68.

Afdeling 2

Bestemmelser for anvisningsberettigede bemyndiget ved delegation eller subdelegation

Artikel 66

(Oprindeligt forslag: artikel 62, stk. 2 og 3)

1. Hvis en ved delegation eller subdelegation bemyndiget anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler ham at træffe, er i strid med gældende regler eller med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, skal han give den fuldmagtsgivende myndighed skriftlig meddelelse herom. Hvis den fuldmagtsgivende myndighed skriftligt giver den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede en begrundet instruks om at træffe den ovenfor omhandlede beslutning, kan sidstnævnte ikke drages til ansvar.

2. I tilfælde af subdelegation forbliver den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede ansvarlig for, at de oprettede systemer for forvaltning og intern kontrol fungerer effektivt, og for valget af den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede.

3. Hver institution opretter en særlig instans for økonomiske uregelmæssigheder, der skal afgøre, om der foreligger en økonomisk uregelmæssighed, og hvilke følger dette eventuelt skal have.

På grundlag af udtalelsen fra denne instans afgør institutionen, om der skal træffes foranstaltninger med henblik på at fastslå, om disciplinært ansvar eller erstatningsansvar kan gøres gældende. Hvis den har opdaget systemrelaterede problemer, sender instansen den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede og den interne revisor en rapport med eventuelle henstillinger.

Afdeling 3

Bestemmelser for regnskabsførere og forskudsbestyrere

Artikel 67

(Oprindeligt forslag: artikel 63)

Bl.a. nedenstående ansvarspådragende handlinger kan medføre, at der over for en regnskabsfører træffes disciplinære foranstaltninger eller rejses erstatningskrav efter de regler, der er fastsat i vedtægten:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for
- b) ændring af bank- eller postgirokonti
- c) inkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de tilsvarende indtægts- eller betalingsordrer
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

Artikel 68

(Oprindeligt forslag: artikel 64)

Bl.a. nedenstående ansvarspådragende handlinger kan medføre, at der over for en forskudsbestyrer træffes disciplinære foranstaltninger eller rejses erstatningskrav efter de regler, der er fastsat i vedtægten:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for
- b) manglende dokumentation for de betalinger, han har foretaget
- c) udbetaling til andre end de berettigede
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 5

FORVALTNING AF INDTÆGTER

Afdeling 1

Overdragelse af egne indtægter

Artikel 69

(Oprindeligt forslag: artikel 65)

Egne indtægter som omhandlet i Rådets afgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter opføres på

budgettet i form af et overslag udtrykt i euro. De overdrages i overensstemmelse med Rådets forordning til gennemførelse af nævnte afgørelse.

Afdeling 2

Overslag over fordringer

Artikel 70

(Oprindeligt forslag: artikel 66)

1. I forbindelse med enhver foranstaltning eller situation, der kan medføre eller ændre en fællesskabsfordring, udfærdiger den kompetente anvisningsberettigede på forhånd et overslag over fordringen.

2. Uanset stk. 1 udfærdiges der ikke på forhånd et sådant overslag over de egne indtægter, omhandlet i Rådets afgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, som medlemsstaterne overdrager til Kommissionen på bestemte tidspunkter. For sådanne beløb udsteder den kompetente anvisningsberettigede en indtægtsordre.

Afdeling 3

Fastlæggelse af fordringer

Artikel 71

(Oprindeligt forslag: artikel 67)

1. Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer eksistensen af debitors gæld
- b) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer fordringens forfaldsvilkår.

2. Egne indtægter, der overdrages til Kommissionen, og enhver fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling, skal fastlægges ved en debetnota stilet til debitor efterfulgt af en indtægtsordre sendt til regnskabsføreren, begge udarbejdet af den kompetente anvisningsberettigede.

3. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.

4. Betingelserne for, hvornår der skal betales morarenter til Fællesskaberne, fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne.

Afdeling 4

Anvisning til indbetaling

Artikel 72

(Ny)

1. Anvisning til indbetaling er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede, bemyndiget ved delegation eller subdelegation, ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inkassere en fordring, som han har fastlagt.

2. Institutionen kan formalisere en fordring, hvor personer og ikke stater optræder som debitorer, i en afgørelse, der udgør et tvangsfuldbyrdsgrundlag i henhold til EF-traktatens artikel 256 og EKSF-traktatens artikel 92.

Afdeling 5

Inkassering

Artikel 73

(Oprindeligt forslag: artikel 68)

1. Regnskabsføreren tager sig af de indtægtsordrer, som den kompetente anvisningsberettigede på behørig måde har udstedt med henblik på inkassering af fordringer. Han skal sikre, at Fællesskabernes indtægter bliver indbetalt, og sørge for, at deres krav bevares.

Regnskabsføreren inddriver Fællesskabernes fordringer ved modregning i alle tilfælde, hvor debitor selv i forhold til Fællesskabernes har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling.

2. Når den ved delegation bemyndigede kompetente anvisningsberettigede påtænker at afstå fra at inkassere en fastlagt fordring, skal han sikre sig, at afkaldet formelt er i orden og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning og de kriterier, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne. Beslutninger om afkald skal begrundes. Den anvisningsberettigede kan kun uddelegere beslutninger om afkald på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 74

(Oprindeligt forslag: artikel 69)

Indtægter i form af bøder, tvangsbøder og sanktioner samt påløbne renter bogføres ikke endeligt som budgetindtægter, så længe beslutningerne herom kan annulleres af Domstolen.

Første afsnit finder ikke anvendelse på beslutninger om regnskabsafslutning og om finansielle korrektioner.

KAPITEL 6

FORVALTNING AF UDGIFTER

Artikel 75

(Ny)

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse, anvisning til betaling og betaling.

2. Forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse skal der foreligge en finansieringsafgørelse vedtaget af institutionen eller de myndigheder, som denne har bemyndiget.

Afdeling 1

Forpligtelser

Artikel 76

(Oprindeligt forslag: artikel 70)

1. En budgetmæssig forpligtelse består i at afsætte de bevilgninger, der er nødvendige for gennemførelsen af senere betalinger til indfrielse af en retlig forpligtelse.

En retlig forpligtelse er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede indgår en forpligtelse over for tredjemand, der kan medføre en udgift, som skal finansieres over budgettet.

Den budgetmæssige og den retlige forpligtelse indgås af samme anvisningsberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der er anført i gennemførelsesbestemmelserne.

2. Der er tale om en budgetmæssig enkeltforpligtelse, hvis den person, som udgiften vedrører, er bestemt.

Der er tale om en samlet budgetmæssig forpligtelse, hvis mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere enkeltforpligtelsen, ikke er bestemt.

En budgetmæssig forpligtelse er foreløbig, hvis den har til formål at dække den form for udgifter, der er omhandlet i artikel 151, eller løbende administrationsudgifter, hvor enten beløbet eller de endelige modtagere ikke er endeligt bestemt.

3. De budgetmæssige forpligtelser for foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, kan kun opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår, hvis den grundlæggende retsakt åbner mulighed for det, og hvis der er tale om administrationsudgifter. Når den budgetmæssige forpligtelse på denne måde er opdelt i årlige trancher, nævnes dette i den retlige forpligtelse, undtagen hvis der er tale om personaleudgifter.

Artikel 77

(Oprindeligt forslag: artikel 71)

1. I forbindelse med enhver foranstaltning, som kan have udgiftsvirkning for budgettet, skal den kompetente anvisningsberettigede indgå en budgetmæssig forpligtelse, før han indgår en retlig forpligtelse over for tredjemand.

2. De samlede budgetmæssige forpligtelser dækker alle omkostninger, som følger af de tilsvarende retlige enkeltforpligtelser, der indgås frem til den 31. december i år $n+1$, jf. dog de særlige bestemmelser i afsnit IV, del II.

Juridiske enkeltforpligtelser vedrørende individuelle eller foreløbige budgetmæssige forpligtelser skal indgås senest den 31. december i år n , jf. dog bestemmelserne i artikel 76, stk. 3, og artikel 183, stk. 2.

Ved udløbet af de perioder, der er anført i første og andet afsnit, frigør den kompetente anvisningsberettigede den uudnyttede del af disse budgetmæssige forpligtelser.

Når der vedtages en retlig enkeltforpligtelse, der følger af en samlet forpligtelse, skal den kompetente anvisningsberettigede, inden han underskriver, registrere beløbet i budgetregnskabet og afskrive det på den samlede forpligtelse.

3. Ved retlige forpligtelser og de tilsvarende budgetmæssige forpligtelser indgået i forbindelse med foranstaltninger, der strækker sig over mere end ét regnskabsår, gives der, undtagen når der er tale om personaleudgifter, en tidsfrist for indfrielse af forpligtelserne, fastsat i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den del af sådanne forpligtelser, der ikke er indfriet seks måneder efter denne frist, frigøres efter bestemmelserne i artikel 11.

Artikel 78

(Oprindeligt forslag: artikel 72)

Når der vedtages en budgetmæssig forpligtelse, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen sker under den rigtige budgetpost
- b) at bevillingerne er til stede
- c) at udgiften er i overensstemmelse med gældende bestemmelser i budgettet, i forordninger og i alle retsakter vedtaget til gennemførelse af traktater og forordninger
- d) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

Afdeling 2

Fastsættelse af udgifter

Artikel 79

(Oprindeligt forslag: artikel 73)

Fastsættelse af en udgift er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer fordringens forfaldsvilkår.

Afdeling 3

Anvisning til betaling af udgifter

Artikel 80

(Oprindeligt forslag: artikel 74)

Anvisning til betaling af udgifter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgift, som han har fastsat.

Afdeling 4

Betaling af udgifter

Artikel 81

(Oprindeligt forslag: artikel 75)

1. Betalingen er baseret på påvisningen af, at den tilsvarende foranstaltning er gennemført, afhængigt af den grundlæggende retsakt eller af kontrakten, og dækker én af følgende transaktioner:

- a) betaling af hele det skyldige beløb
- b) betaling af det skyldige beløb i form af:
 - i) forfinansiering, eventuelt opdelt i flere delbetalinger
 - ii) en eller flere mellemliggende betalinger
 - iii) betaling af saldoen af det skyldige beløb.

2. Ved bogføringen sondres der mellem de på betalingstidspunktet forskellige typer af betalinger, som omhandlet i stk. 1.

Artikel 82*(Oprindeligt forslag: artikel 76)*

Regnskabsføreren betaler udgifterne inden for de grænser, som de disponible midler sætter.

Afdeling 5**Tidsfrister i forbindelse med forvaltning af udgifter****Artikel 83***(Oprindeligt forslag: artikel 77)*

Udgifter skal fastsættes, anvises til betaling og betales inden for de tidsfrister, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne. Disse indeholder også regler for, på hvilke betingelser for sent betalte kreditorer kan modtage morarenter, som afholdes over budgetposten for selve udgiften.

KAPITEL 7**EDB-SYSTEMER****Artikel 84***(Oprindeligt forslag: artikel 79)*

Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af edb-systemer, kan underskrifter foretages elektronisk.

KAPITEL 8**DEN INTERNE REVISOR****Artikel 85***(Oprindeligt forslag: artikel 80)*

Hver institution udnævner en intern revisor, der i overensstemmelse med de relevante internationale standarder skal give institutionen sikkerhed for, at systemerne og procedureerne til gennemførelse af budgettet fungerer tilfredsstillende. Den interne revisor kan hverken være anvisningsberettiget eller regnskabsfører.

Artikel 86*(Oprindeligt forslag: artikel 81)*

1. Den interne revisor rådgiver sin institution med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om kvaliteten af forvaltnings- og kontrolsystemer og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for gennemførelsen af transaktionerne og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Han har til opgave:

- a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssigt udformet og fungerer effektivt, og i hvilket omfang tjenestegrene har formået at gennemføre politikker,

programmer og foranstaltninger set i lyset af de dermed forbundne risici

- b) at vurdere udformningen og kvaliteten af de interne kontrolsystemer, der anvendes på alle budgetgennemførelsestransaktioner.

2. Den interne revisors hverv dækker hele institutionens virksomhed og alle dens tjenestegrene. Han har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver.

3. Den interne revisor aflægger rapport til institutionen om resultatet af sine undersøgelser og anfører heri eventuelle henstillinger. Institutionen sørger for, at henstillingerne følges op.

Artikel 87*(Oprindeligt forslag: artikel 82)*

Særlige regler, som institutionen fastsætter for den interne revisor, udformes på en sådan måde, at han sikres uafhængighed under udøvelsen af sit hverv.

Den interne revisor kan, i forbindelse med udøvelsen af sit hverv, drages til ansvar efter de bestemmelser, der findes i vedtægten, og som præciseres nærmere i gennemførelsesbestemmelserne.

AFSNIT V**INDGÅELSE AF OFFENTLIGE AFTALER****KAPITEL 1****GENERELLE BESTEMMELSER****Afdeling 1****Anvendelsesområde og tildelingsprincipper****Artikel 88***(Oprindeligt forslag: artikel 83)*

1. Offentlige aftaler er gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt af en ordregivende myndighed som omhandlet i artikel 103 og 168 med henblik på, mod betaling af et beløb, der helt eller delvis afholdes over budgettet, at få stillet varer eller fast ejendom til rådighed, få udført bygge- og anlægsarbejder eller få leveret tjenesteydelser.

Aftalerne kan vedrøre:

- a) fast ejendom
- b) varer
- c) bygge- og anlægsarbejder
- d) tjenesteydelser.

2. Tilskud er ikke omfattet af dette afsnit.

Artikel 89

(Oprindeligt forslag: artikel 84)

1. Aftaler, der helt eller delvis finansieres over budgettet, skal overholde principperne om klarhed og åbenhed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling.

2. Aftaler skal indgås på grundlag af den bredest mulige konkurrence, jf. dog de tilfælde, hvor proceduren med forhandling, som omhandlet i artikel 91, stk. 1, litra d), finder anvendelse.

Afdeling 2

Offentliggørelse

Artikel 90

(Oprindeligt forslag: artikel 85)

1. Aftaler, hvis værdi ligger over de beløbsgrænser, der er fastsat i artikel 104 eller 168, skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forudgående offentliggørelse kan kun undlades i de tilfælde, der er nævnt i artikel 91, stk. 2, og i forbindelse med de tjenesteydelsesaftaler, der er anført i gennemførelsesbestemmelserne.

Offentliggørelse af visse oplysninger efter tildeling af kontrakten kan undlades i de tilfælde, hvor offentliggørelsen ville være til hinder for anvendelse af lovgivningen, være i modstrid med offentlighedens interesse, være til skade for offentlige eller private virksomheders legitime forretningsmæssige interesser eller kunne hindre en loyal konkurrence mellem disse.

2. Aftaler, hvis værdi ligger under de beløbsgrænser, der er fastsat i artikel 104 eller 168, skal offentliggøres på passende måde.

Afdeling 3

Procedurer for indgåelse af aftaler

Artikel 91

(Oprindeligt forslag: artikel 86 og 87)

1. Proceduren i forbindelse med indgåelse af aftaler antager en af følgende former:

- a) offentligt udbud
- b) begrænset udbud
- c) projektkonkurrence
- d) procedure med forhandling.

2. Drejer det sig om aftaler, hvis værdi ligger over de beløbsgrænser, der er omhandlet i artikel 104 eller 168, er proceduren med forhandling kun tilladt i de tilfælde, der er omhandlet i gennemførelsesbestemmelserne.

Første afsnit finder ikke anvendelse på tjenesteydelsesaftaler, som omhandlet i gennemførelsesbestemmelserne.

3. Hvis værdien ligger under bestemte beløbsgrænser, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne, kan den ordregivende myndighed enten anvende proceduren med forhandling eller, uanset artikel 88, stk. 1, første afsnit, simpelthen betale forelagte fakturaer.

Artikel 92

(Oprindeligt forslag: artikel 85, stk. 4)

Der skal i udbudsdokumenterne være en fuldstændig, klar og præcis beskrivelse af, hvad aftalen drejer sig om.

Artikel 93

(Oprindeligt forslag: artikel 88)

1. Fra deltagelse i aftaler udelukkes enhver ansøger eller bydende:

- a) hvis bo er under konkursbehandling, som er erklæret konkurs, som befinder sig i en lignende situation i henhold til nationale love eller andre bestemmelser, eller som har indstillet sin erhvervsvirksomhed
- b) som ved retskraftig dom er dømt for en strafbar handling, der anfægter hans faglige hæderlighed
- c) som under udøvelsen af sit erhverv har begået en ansvars-pådragende handling, som de ordregivende myndigheder kan bevise
- d) som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller skat i henhold til retsfor skrifterne i det land, hvor han er etableret, hvor den ordregivende myndighed hører hjemme, eller hvor kontrakten skal effektueres
- e) som ved retskraftig dom er dømt for svig, bestikkelse, deltagelse i en kriminel organisation eller enhver anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser
- f) som i forbindelse med indgåelsen af en anden aftale eller tildeling af et tilskud finansieret over fællesskabsbudgettet er fundet skyldig i grov misligholdelse, idet han ikke har overholdt sine kontraktmæssige forpligtelser.

2. Ansøgere og bydende skal dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 94

(Oprindeligt forslag: artikel 89)

Fra tildelingen af kontrakter udelukkes ansøgere eller bydende, der i forbindelse med indgåelsen af den pågældende aftale:

- a) befinder sig i en interessekonflikt
- b) har afgivet urigtige erklæringer i forbindelse med forelæggelsen af de oplysninger, som den ordregivende myndighed har krævet med henblik på deres deltagelse i den pågældende aftale, eller ikke har forelagt de krævede oplysninger.

Artikel 95

(Oprindeligt forslag: artikel 90)

Ansøgere eller bydende, der befinder sig i en af de i artikel 93 og 94 nævnte situationer, der medfører udelukkelse, kan af den ordregivende myndighed få pålagt administrative eller økonomiske sanktioner efter at have fået lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.

Sanktionerne kan bestå i:

- a) at ansøgeren eller den bydende i en periode på højst 5 år udelukkes fra aftaler eller tilskud, der finansieres over budgettet
- b) finansielle sanktioner, der pålægges kontrahenten i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra f), og ansøgeren eller den bydende i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 94. Det er dog en forudsætning, at der er tale om virkelig alvorlige forhold, og bøderne kan ikke overstige værdien af den pågældende aftale.

Sanktionerne er proportionale med, hvor alvorlige de ansvarspådragende handlinger er.

Artikel 96

(Oprindeligt forslag: artikel 91)

1. Udvalgseskriterierne, der muliggør en vurdering af ansøgers og bydendes kapacitet, og tildelingskriterierne, der muliggør en vurdering af buddenes indhold, skal være fastlagt på forhånd og angivet i udbudsdokumenterne.
2. En kontrakt kan tildeles ved tilslag eller på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige bud.

Artikel 97

(Oprindeligt forslag: artikel 92)

1. Reglerne for afgivelse af bud sikrer, at der bliver tale om reel konkurrence, og at buddenes indhold hemmeligholdes, indtil de alle åbnes samtidig.

2. Den ordregivende myndighed kan, efter nærmere regler fastsat i gennemførelsesbestemmelserne, af de bydende kræve en forhåndsgaranti for at sikre sig, at de bydende står ved deres bud.

3. Ses der bort fra aftaler vedrørende mindre beløb som omhandlet i artikel 91, stk. 3, skal ansøgninger eller bud åbnes af et udvalg, der udpeges til dette formål. Alle bud eller ansøgninger, som udvalget erklærer ikke-forskriftsmæssige, afvises.

4. Alle ansøgninger eller bud, som udvalget erklærer forskriftsmæssige, vurderes efter de udvælgelses- og tildelingskriterier, der på forhånd er fastsat i udbudsdokumenterne, af et udvalg, der udpeges til dette formål, og som indstiller kontraktmodtageren.

Artikel 98

(Oprindeligt forslag: artikel 93)

Under hele den procedure, der fører frem til indgåelse af aftalen, skal eventuelle kontakter mellem den ordregivende myndighed og ansøgerne eller de bydende foregå på en måde, der sikrer klarhed, åbenhed og ligebehandling. Sådanne kontakter kan ikke medføre ændring af aftalebetingelserne eller indholdet af det oprindelige bud.

Artikel 99

(Oprindeligt forslag: artikel 94)

1. Den kompetente anvisningsberettigede udpeger kontraktmodtageren under overholdelse af de udvælgelses- og tildelingskriterier, der på forhånd er fastsat i udbudsdokumenterne, og af reglerne for indgåelse af aftaler.

2. Den ordregivende myndighed skal oplyse alle ansøgere og bydende, hvis ansøgning eller bud er blevet afvist, om årsagen hertil, og den skal oplyse alle bydende, der har fremsat et forskriftsmæssigt bud, og som skriftligt anmoder herom, om de kvaliteter og relative fordele, der kendetegner det valgte bud, samt opgive navnet på kontraktmodtageren.

Meddelelse af visse oplysninger kan imidlertid undlades i de tilfælde, hvor meddelelse af oplysningerne ville være til hinder for anvendelse af lovgivningen, være i modstrid med offentlighedens interesse, være til skade for offentlige eller private virksomheders legitime forretningsmæssige interesser eller kunne hindre loyal konkurrence mellem disse.

Artikel 100

(Oprindeligt forslag: artikel 95)

Den ordregivende myndighed kan, så længe en kontrakt ikke er underskrevet, enten undlade at indgå kontrakten eller annullere den pågældende udbudsprocedure, uden at ansøgerne eller de bydende kan gøre krav på nogen form for godtgørelse.

En eventuel beslutning herom skal begrundes og meddeles ansøgerne eller de bydende.

Afdeling 4

Garantier og kontrol

Artikel 101

(Oprindeligt forslag: artikel 96)

Den ordregivende myndighed kan, efter nærmere regler fastsat i gennemførelsesbestemmelserne, af kontrahenterne kræve en forhåndsgaranti med henblik på:

- a) at sikre, at aftalen gennemføres på tilfredsstillende måde
- b) at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med udbetaling af forfinansiering.

Artikel 102

(ny, genanvendelse af teksten i artikel 84, stk. 3, i det oprindelige forslag)

Hvis indgåelsen eller gennemførelsen af en aftale er behæftet med væsentlige fejl eller uregelmæssigheder eller med svig, suspenderer institutionerne gennemførelsen af den pågældende aftale.

Hvis sådanne fejl, uregelmæssigheder eller svigagtige fremgangsmåder kan tilskrives kontrahenten, kan institutionerne endvidere nægte at foretage en udbetaling eller inddrive allerede udbetalte beløb i et omfang, der er proportionalt med, hvor alvorlige de pågældende fejl, uregelmæssigheder eller svigagtige fremgangsmåder er.

KAPITEL 2

BESTEMMELSER VEDRØRENDE AFTALER INDGÅET AF FÆLLESSKABSINSTITUTIONERNE FOR EGEN REGNING

Artikel 103

(Oprindeligt forslag: artikel 97)

Fællesskabsinstitutionerne betragtes som ordregivende myndigheder i forbindelse med de aftaler, de indgår for egen regning.

Artikel 104

(Oprindeligt forslag: artikel 98)

Med forbehold af bestemmelserne i afsnit IV i del II i denne forordning fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets direktiver om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige aftaler om varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder de beløbsgrænser, der er afgørende for:

- a) offentliggørelsesreglerne som omhandlet i artikel 90

- b) valget af procedure som omhandlet i artikel 91

- c) de dertil hørende tidsfrister

Artikel 105

(Oprindeligt forslag: artikel 99)

Deltagelse i konkurrencen om kontrakter er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer, som er omfattet af traktaterne, og for alle fysiske og juridiske personer i tredjelande, der har ratificeret en særlig aftale med De Europæiske Fællesskaber, for så vidt angår offentlige aftaler, idet deres deltagelse sker på de i den særlige aftale fastsatte betingelser.

Artikel 106

(Oprindeligt forslag: artikel 100)

Hvis den multilaterale aftale om offentlige aftaler indgået i Verdenshandelsorganisationens regi finder anvendelse, kan også statsborgere i de lande, der har ratificeret denne aftale, deltage på de i aftalen fastsatte betingelser.

AFSNIT VI

TILSKUD

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 107

(Oprindeligt forslag: artikel 101)

1. Tilskud er direkte finansielle bidrag uden krav om tilbagebetaling, der over budgettet ydes til finansiering af:

- a) enten en foranstaltning, der tager sigte på at fremme virkeliggørelsen af et mål, der indgår i en af Den Europæiske Unions politikker
- b) eller administrationsudgifterne for et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse, eller et mål, der indgår i en af Den Europæiske Unions politikker.

De ydes på grundlag af en skriftlig aftale.

2. Følgende udgiftskategorier betragtes ikke som tilskud således som omhandlet i dette afsnit:

- a) institutionernes personaleudgifter, lån og kapitalandele samt aftaler
- b) udgifter afholdt af EUGFL, Garantisektionen, og af strukturfondene som omhandlet i artikel 149, stk. 1, og artikel 156, stk. 1, samt støtte udbetalt som makrofinansiel bistand.

KAPITEL 2

TILDELINGSPRINCIPPER

Artikel 108

(Oprindeligt forslag: artikel 102)

1. Tilskud ydes under overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed, ligebehandling og samfinansiering, og tilskud kan ikke kumuleres eller ydes med tilbagevirkende kraft.

2. Et tilskud må ikke have til formål eller bevirke, at modtageren opnår en gevinst.

Artikel 109

(Oprindeligt forslag: artikel 103)

1. Ses der bort fra bistand i krisesituationer og fra humanitære bistandsforanstaltninger, anføres tilskud i et årligt program, der offentliggøres i regnskabsårets begyndelse.

Dette arbejdsprogram gennemføres ved at indkalde forslag, undtagen i hastende tilfælde, eller hvis modtagerens beskaffenhed medfører, at ydelse af tilskud uden forudgående indkaldelse af forslag er den eneste mulighed i forbindelse med en bestemt foranstaltning.

2. Alle tilskud, som bevilges i løbet af et regnskabsår, offentliggøres i en årlig meddelelse under overholdelse af fortroligheds- og sikkerhedskrav.

Artikel 110

(Oprindeligt forslag: artikel 104)

1. Hver modtager kan i forbindelse med én og samme foranstaltning kun opnå ét tilskud finansieret over budgettet.

2. En modtager kan pr. regnskabsår kun opnå ét driftstilskud finansieret over budgettet.

Artikel 111

(Oprindeligt forslag: artikel 105)

1. Der kan kun ydes tilskud til allerede påbegyndte foranstaltninger i tilfælde, hvor ansøgeren kan dokumentere, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen, inden aftalen blev underskrevet.

I disse tilfælde må støtteberettigede udgifter dog ikke ligge forud for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde fastsat i retsgrundlaget, eller når der er tale om udgifter, der er nødvendige for

gennemførelsen af bistand i krisesituationer og til humanitære bistandsforanstaltninger, på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne.

Der kan ikke ydes tilskud med tilbagevirkende kraft til allerede afsluttede foranstaltninger.

2. En aftale om driftstilskud skal være underskrevet senest fire måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår. Støtteberettigede udgifter må ikke ligge forud for datoen for indgivelse af støtteansøgningen eller forud for begyndelsen af modtagerens regnskabsår.

Artikel 112

(Oprindeligt forslag: artikel 106)

1. Et tilskud til foranstaltninger må ikke finansiere samtlige omkostninger i forbindelse med en foranstaltning, jf. dog bestemmelserne i afsnit IV i del II.

Et driftstilskud må ikke finansiere samtlige modtagerorganets driftsudgifter.

2. Hvis driftstilskud fornys, skal de gradvis nedtrappes.

Der kan dog i retsgrundlaget afviges fra første afsnit til fordel for organer, der forfølger et mål af almen europæisk interesse.

KAPITEL 3

TILDELINGSPROCEDURE

Artikel 113

(Oprindeligt forslag: artikel 108)

1. For at komme i betragtning skal ansøgninger om tilskud være indgivet skriftligt af juridiske personer.

Som undtagelse herfra kan det i retsgrundlaget fastsættes, at der kan ydes tilskud til fysiske personer, afhængigt af foranstaltningens art og ansøgerens målsætning.

2. Der kan ikke ydes tilskud til ansøgere, der i forbindelse med proceduren for ydelse af tilskud befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i artikel 93 og 94.

Ansøgerne skal dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i artikel 93.

3. Den anvisningsberettigede kan, på de betingelser, der er omhandlet i artikel 95, anvende administrative og økonomiske sanktioner over for ansøgere, der er udelukket efter bestemmelserne i stk. 2.

Artikel 114*(Oprindeligt forslag: artikel 107)*

1. Der anvendes udvælgelseskriterier til bedømmelse af ansøgerens evne til at fuldføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram.

2. Der anvendes tildelingskriterier til at bedømme kvaliteten af de indgivne forslag set i forhold til de opstillede mål og prioriteter.

Artikel 115*(Oprindeligt forslag: artikel 109)*

1. Forslagene bedømmes, på grundlag af forud offentliggjorte udvælgelses- og tildelingskriterier, af et udvalg, der er nedsat til dette formål, med henblik på at afgøre, hvilke forslag der vil kunne finansieres.

2. Den kompetente anvisningsberettigede fastlægger derefter listen over modtagere og de tildelte beløb.

3. Den kompetente anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgeren om, hvilken beslutning der er truffet. I de tilfælde, hvor det ønskede tilskud ikke ydes, meddeler institutionen grundene til, at ansøgningen er blevet afvist, med henvisning til de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier.

KAPITEL 4**BETALING OG KONTROL****Artikel 116***(Oprindeligt forslag: artikel 110)*

Betalingstempoet er betinget af de finansielle risici, foranstaltningens varighed og gennemførelsesgrad eller af de udgifter, modtageren har afholdt.

Artikel 117*(Oprindeligt forslag: artikel 111)*

Den kompetente anvisningsberettigede kan af modtageren kræve en forhåndsgaranti for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med udbetalingen af forfinansiering.

Artikel 118*(Oprindeligt forslag: artikel 112)*

1. Tilskudsbeløbet bliver først endeligt, når institutionen har godkendt de endelige rapporter og regnskaber, uden at dette begrænser institutionens mulighed for senere at gennemføre kontrol.

2. Hvis modtageren ikke opfylder sine retlige og kontraktmæssige forpligtelser, suspenderes tilskuddet, og det kan derefter reduceres eller helt bortfalde, efter at modtageren har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

KAPITEL 5**GENNEMFØRELSE****Artikel 119***(Oprindeligt forslag: artikel 113)*

1. Hvis foranstaltningens gennemførelse gør det nødvendigt, at modtageren indgår aftaler, er disse undergivet de principper, der er omhandlet i afsnit V.

2. I tilfælde af fælles forvaltning sikrer Kommissionen sig, at principperne om klarhed og åbenhed og om ikke-diskrimination overholdes i forbindelse med de procedurer for indgåelse af aftaler, der anvendes af de internationale organisationer.

3. Hver aftale om tilskud giver udtrykkeligt Kommissionen og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsmidler.

AFSNIT VII**AFLÆGGELSE AF ÅRSREGNSKABET OG REGNSKABS-
FØRING****KAPITEL 1****AFLÆGGELSE AF ÅRSREGNSKABET****Artikel 120***(Oprindeligt forslag: artikel 115)*

Fællesskabernes årsregnskab omfatter:

- a) de i artikel 125 definerede årsopgørelser for institutionerne og for de organer, der er omhandlet i artikel 190
- b) de konsoliderede årsopgørelser, der er en sammenfatning af de finansielle oplysninger i de årsopgørelser, som er omhandlet under litra a)
- c) beretningerne om gennemførelsen af budgetterne for institutionerne og budgetterne for de organer, der er omhandlet i artikel 190
- d) de konsoliderede beretninger om budgetgennemførelsen, der er en sammenfatning af oplysningerne i de beretninger, som er omhandlet under litra c).

Artikel 121

(Ny)

Årsregnskabet for institutionerne og de organer, der er omhandlet i artikel 190, ledsages af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret.

Artikel 122

(Ny, delvis genanvendelse af artikel 116, stk. 1, i det oprindelige forslag)

Årsregnskabet skal være formelt korrekt, pålideligt og fuldstændigt og give et retvisende billede af:

- a) for så vidt angår årsopgørelserne: aktiver, passiver, udgifter og indtægter, rettigheder og forpligtelser, der ikke er opført under aktiver og passiver, og likviditetsbevægelser
- b) for så vidt angår beretningen om gennemførelsen af budgettet: de enkelte foranstaltninger vedrørende gennemførelse af budgettet både med hensyn til indtægter og udgifter.

Artikel 123

(Ny, delvis genanvendelse af artikel 116, stk. 2, i det oprindelige forslag)

Årsopgørelserne opstilles i overensstemmelse med følgende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper:

- a) princippet om going concern
- b) forsigtighedsprincippet
- c) princippet om konsekvens med hensyn til anvendte regnskabsmetoder
- d) princippet om anvendelse af sammenlignelige oplysninger
- e) princippet om væsentlighed
- f) ikke-modregningsprincippet
- g) princippet om indhold frem for formalia
- h) periodiseringsprincippet.

Artikel 124

(Ny)

1. Ifølge periodiseringsprincippet skal årsopgørelserne omfatte udgifter og indtægter, der vedrører regnskabsåret, uanset betalings- eller inkasseringstidspunkt.

2. Værdien af aktiver og passiver bestemmes efter de værdisættelsesregler, der er fastsat ved regnskabsmetoderne i artikel 132.

3. Bilaget til årsopgørelserne viser de rettigheder og forpligtelser, der ikke figurerer på balancen, men som vil kunne have væsentlig indflydelse på formuestillingen, på den finansielle situation og på resultatet i den berørte institution eller et af organerne, der er omhandlet i artikel 190.

Artikel 125

(Oprindeligt forslag: artikel 115)

1. Årsopgørelserne opstilles i millioner euro og omfatter:
 - a) Balancen og resultatopgørelsen, der viser formuestillingen, den finansielle stilling og det økonomiske resultat pr. 31. december i det forløbne regnskabsår; årsopgørelserne opstilles efter det skema, der er fastsat i Rådets direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer, idet der dog tages hensyn til de særlige træk, der kendetegner Fællesskabernes aktiviteter.
 - b) Pengestrømsanalysen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger og den endelige likviditetssaldo.
 - c) Opgørelsen over ændringer i egenkapitalen, der på detaljeret måde viser de stigninger og fald, der i regnskabsårets løb er registreret for hver enkelt post på kapitalkontiene.
2. Bilaget til årsopgørelserne indeholder supplerende oplysninger om og noter til oplysningerne i de i stk. 1 nævnte opgørelser.

Artikel 126

(Oprindeligt forslag: artikel 115, stk. 3)

Beretningerne om budgetgennemførelsen opstilles i millioner euro. De omfatter:

- a) opgørelsen over resultatet af budgetgennemførelsen, der sammenfatter alle budgettransaktioner i regnskabsåret, både med hensyn til indtægter og udgifter; den opstilles efter samme skema som budgettet
- b) bilaget til opgørelsen over resultatet af budgetgennemførelsen, der indeholder supplerende oplysninger om og noter til de heri indeholdte oplysninger.

Artikel 127

(Oprindeligt forslag: artikel 117)

1. Regnskabsførerne for de øvrige institutioner og for de organer, der er omhandlet i artikel 190, sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår deres foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører.

2. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber og sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Revisionsretten det foreløbige årsregnskab for hver institution og for hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190, samt det foreløbige konsoliderede årsregnskab.

Senest samme dato sender han Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret for hver institution og for hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190.

Artikel 128

(Oprindeligt forslag: artikel 118)

1. Revisionsretten fremsætter senest den 15. juni sine bemærkninger om det foreløbige årsregnskab for hver institution og for hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190, så de kan foretage de korrektioner, som skønnes nødvendige med henblik på opstilling af det endelige årsregnskab.

2. Hver institution og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190, opstiller på eget ansvar deres endelige årsregnskab og sender det senest den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten med henblik på opstilling af det endelige konsoliderede årsregnskab.

3. Kommissionen godkender det endelige konsoliderede årsregnskab og sender det senest den 15. september efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

4. Det endelige konsoliderede årsregnskab offentliggøres senest den 31. oktober efter det afsluttede regnskabsår i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med den revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 248, EKSF-traktatens artikel 45 c og Euratom-traktatens artikel 160 c.

KAPITEL 2

OPLYSNINGER OM BUDGETGENNEMFØRELSEN I LØBET AF REGNSKABSÅRET

Artikel 129

(Oprindeligt forslag: artikel 119)

Kommissionen skal, ud over de opgørelser, der er omhandlet i artikel 125 og 126, to gange om året forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og de tilsvarende risici.

Oplysningerne sendes samtidig til Revisionsretten.

Artikel 130

(Ny — tidligere artikel 78)

1. Foruden de opgørelser, der er omhandlet i artikel 125 og 126, sender Kommissionen en gang om måneden Europa-Parlamentet og Rådet talmæssige oplysninger, sammenfattet på kapitelniveau, om gennemførelsen af budgettet; tallene skal dække både indtægter og udgifter svarende til samtlige bevillinger.

Oplysningerne skal også vise, hvorledes de fremførte bevillinger er blevet udnyttet.

De talmæssige oplysninger fremsendes senest ti arbejdsdage efter udgangen af hver måned.

2. Tre gange om året — senest tredive arbejdsdage efter udgangen af maj, august og december — forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen af budgettet, både med hensyn til indtægter og udgifter; oplysningerne specificeres på kapitler, artikler og konti.

Beretningen indeholder også oplysninger om anvendelsen af de bevillinger, som er fremført fra tidligere regnskabsår.

KAPITEL 3

REGNSKABSFØRING

Afdeling 1

Fælles bestemmelser

Artikel 131

(Oprindeligt forslag: artikel 120)

1. Institutionernes regnskabssystem er et system, der gør det muligt at registrere og klassificere budgetmæssige og finansielle oplysninger.

2. Regnskabet består af et almindeligt regnskab og et budgetregnskab. Regnskaberne føres i euro på basis af kalenderåret.

3. Det almindelige regnskab og budgetregnskabet afsluttes ved regnskabsårets udgang med henblik på opstilling af det årsregnskab, der omhandles i kapitel 1.

4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede desuden fører et analytisk regnskab.

5. Kommissionen kan for at lette forvaltningen oprette samlekonti.

Artikel 132

(Ny, *genanvendelse af artikel 120, stk. 2, i det oprindelige forslag*)

1. Kommissionens regnskabsfører fastsætter, efter høring af regnskabsførerne for de andre institutioner og for de organer, der er omhandlet i artikel 190, de regnskabsregler og -metoder og den harmoniserede budgetkontoplan, der skal anvendes af alle institutioner og af alle de organer, der er omhandlet i artikel 190.

2. Ved fastsættelsen af de regler og metoder, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionens regnskabsfører udgangspunkt i de almindeligt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, men kan afvige herfra, når fællesskabsaktiviteternes særlige karakter gør det berettiget.

Afdeling 2**Det almindelige regnskab****Artikel 133**

(Oprindeligt forslag: artikel 120, stk. 3)

I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter dobbelt bogholderimetoden alle begivenheder og transaktioner, der påvirker den økonomiske og finansielle situation og formuestillingen for institutionerne og for de organer, der er omhandlet i artikel 190.

Artikel 134

(Ny, *genanvendelse af artikel 120, stk. 5, i det oprindelige forslag*)

1. De enkelte kontobevægelser og kontienes saldi bogføres.

2. Alle regnskabsposter, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil der henvises.

3. Regnskabssystemet skal gøre det muligt at spore hver enkelt regnskabsposting.

Artikel 135

(Ny, *genanvendelse af artikel 121, stk. 2, i det oprindelige forslag*)

Regnskabsføreren foretager, efter regnskabsaflæggelsen og frem til regnskabsafslutningen, de korrektioner, der er nødvendige for at sikre, at der opstilles et formelt korrekt og pålideligt årsregnskab, som giver et retvisende billede; dog må sådanne korrektioner ikke medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende regnskabsår.

Afdeling 3**Budgetregnskabet****Artikel 136**

(Ny, *genanvendelse af artikel 120, stk. 4, i det oprindelige forslag*)

1. Budgetregnskabet gør det muligt i detaljer at følge gennemførelsen af budgettet.

2. Med det formål registreres i budgetregnskabet alle de i afsnit IV i del I omhandlede transaktioner vedrørende gennemførelse af budgettet, både med hensyn til indtægter og udgifter.

KAPITEL 4**FORMUEFORTEGNELSE****Artikel 137**

(Oprindeligt forslag: artikel 122)

1. Hver institution og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190, skal føre fortegnelser, der viser mængden og værdien af de materielle, immaterielle og finansielle anlægsaktiver, der udgør Fællesskabernes formue, efter en model vedtaget af Kommissionens regnskabsfører.

Hver institution og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 190, kontrollerer, at oplysningerne i disse fortegnelser stemmer overens med de virkelige forhold.

2. Salg af løsøre skal annonceres på passende måde.

AFSNIT VIII**EKSTERN REVISION OG DECHARGE****KAPITEL 1****EKSTERN REVISION****Artikel 138**

(Oprindeligt forslag: artikel 123)

Revisionsretten foretager den revision af regnskaberne, der omhandles i EF-traktatens artikel 248, EKSF-traktatens artikel 45 og Euratom-traktatens artikel 180.

Artikel 139

(Oprindeligt forslag: artikel 124)

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen underretter så snart som muligt Revisionsretten om alle beslutninger og foranstaltninger, som de træffer i henhold til artikel 9, 13, 18, 22, 23, 26 og 36.

2. Institutionerne sender Revisionsretten alle interne bestemmelser, som de vedtager på det finansielle område.

3. Revisionsretten underrettes om udnævnelser af anvisningsberettigede, interne revisorer, regnskabsførere og forskudsbestyrere samt om uddelegering af beføjelser, der sker med hjemmel i artikel 51, 61, 62, 63 og 85.

Artikel 140

(Oprindeligt forslag: artikel 125)

1. Revisionsretten foretager sin revision på grundlag af bilag og om fornødent på stedet. Revisionen har til formål at fastslå lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne i forhold til bestemmelserne i traktaterne, budgettet, denne forordning og alle retsakter vedtaget til gennemførelse af traktaterne. Den har også til formål at kontrollere, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Revision i medlemsstaterne foretages i samarbejde med de nationale revisionsorganer eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder.

2. Under udførelsen af sit hverv har Revisionsretten på de betingelser, der er fastsat i artikel 142, adgang til alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning i de tjenestegrene og organer, som er undergivet dens revision. Den har beføjelse til at udspørge enhver ansat, der har ansvaret for en indtægts- eller udgiftstransaktion, og til at benytte de samme kontrolmuligheder, som nævnte tjenestegrene eller organer råder over.

For at opnå alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af det hverv, som Revisionsretten har fået pålagt ved traktaterne eller retsakter udstedt i henhold til disse, kan Revisionsretten efter egen anmodning være til stede ved den revision, som hver fællesskabsinstitution foretager som led i budgetgennemførelsen, eller som udføres på institutionens vegne.

På Revisionsrettens anmodning skal hver institution bemyndige pengeinstitutter, i hvilke Fællesskabet har tilgodehavender, til at give Revisionsretten mulighed for at forvisse sig om, at de eksterne oplysninger stemmer overens med regnskabet.

3. Med henblik på udførelsen af sit hverv meddeler Revisionsretten de institutioner og myndigheder, som denne forordning gælder for, navnene på de ansatte, der er bemyndiget til at revidere de pågældende institutioner og myndigheder.

Artikel 141

(Oprindeligt forslag: artikel 126)

Revisionsretten sørger for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes i kassen, kontrolleres på grundlag af

attester underskrevet af depositarerne eller officielle erklæringer vedrørende kasse- eller værdipapirbeholdninger. Den kan selv foretage en sådan kontrol.

Artikel 142

(Oprindeligt forslag: artikel 127)

1. Kommissionen, de øvrige institutioner, de organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabernes vegne, og de nationale revisionsorganer eller, hvis disse ikke har de fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder samt de endelige modtagere af betalinger over budgettet, yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som denne mener at have brug for under udførelsen af sit hverv. De giver Revisionsretten adgang til alle bilag vedrørende indgåelse og gennemførelse af aftaler, der finansieres over fællesskabsbudgettet, alle regnskaber over penge og materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, enhver form for dokumentation vedrørende Fællesskabernes indtægter og udgifter, alle fortegelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten måtte finde nødvendige i forbindelse med revision af beretningen om resultatet af budgetgennemførelsen og den økonomiske forvaltning på grundlag af bilag eller på stedet, og endvidere, i samme øjemed, alle dokumenter og oplysninger, der opbevares på et magnetisk medium.

Første afsnit finder også anvendelse på fysiske og juridiske personer, der får udbetalt midler over fællesskabsbudgettet.

2. Ansatte, hvis arbejde kontrolleres af Revisionsretten, skal:

a) åbne deres kasse og fremvise penge, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de sidder inde med, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil

b) fremvise korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige til fuldstændig udførelse af den revision, der er omhandlet i artikel 140, stk. 1.

Kun Revisionsretten kan anmode om at få meddelt de oplysninger, der omhandles i første afsnit, litra b).

3. Revisionsretten har beføjelse til at revidere dokumenter vedrørende Fællesskabernes indtægter og udgifter, som opbevares af institutionernes tjenestegrene, især de tjenestegrene, der har ansvaret for beslutninger vedrørende indtægter og udgifter, af organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Fællesskabernes vegne, eller af fysiske eller juridiske personer, der får udbetalt midler over fællesskabsbudgettet.

De nationale revisionsorganer, eller hvis disse ikke har de fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder, giver, hvis Revisionsretten anmoder om det, denne adgang til alle oplysninger, som de råder over vedrørende transaktioner, der helt eller delvis finansieres af Fællesskaberne, og vedrørende forvaltning og revision af sådanne transaktioner.

4. Efterprøvningen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også anvendelsen af fællesskabsmidler, som organer uden for institutionerne har modtaget som tilskud.

5. Ethvert tilskud til modtagere, som ikke hører under institutionerne, er betinget af, at modtagerne, eller kontrahenterne eller underkontrahenterne, skriftligt accepterer at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af tilskuddene.

6. Kommissionen skal, hvis Revisionsretten anmoder om det, give den alle oplysninger om Fællesskabernes lånopdagelses- og långivningsvirksomhed.

7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag.

Artikel 143

(Oprindeligt forslag: artikel 128)

1. For Revisionsrettens årsberetning, der omhandles i EF-traktatens artikel 248, stk. 4, EKSF-traktatens artikel 45 c, stk. 4, og Euratom-traktatens artikel 160 c, stk. 4, gælder bestemmelserne i stk. 2-7 i denne artikel.

2. Revisionsretten meddeler senest den 15. juni Kommissionen og de berørte institutioner de bemærkninger, som den mener bør medtages i årsberetningen. Disse bemærkninger behandles fortroligt. Alle institutioner sender senest den 30. september Revisionsretten deres svar på bemærkningerne. Alle andre institutioner end Kommissionen sender samtidig deres svar til Kommissionen.

3. Kommissionen meddeler straks de berørte medlemsstater Revisionsrettens bemærkninger om forvaltningen af fællesskabsmidler, som de har ansvaret for i henhold til gældende bestemmelser, men dog kun hvis de pågældende medlemsstater udtrykkeligt nævnes i Revisionsrettens bemærkninger.

4. Medlemsstaterne sender deres svar til Kommissionen senest den 31. august. Kommissionen videresender svarene til Revisionsretten senest den 30. september, ledsaget af dens bemærkninger.

5. Årsberetningen indeholder en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

6. Årsberetningen indeholder et afsnit for hver institution. Revisionsretten kan tilføje enhver form for resumé eller sammenfatning samt generelle bemærkninger, som den finder relevante.

Revisionsretten sørger for, at institutionernes svar i den offentliggjorte udgave af årsberetningen følger umiddelbart efter de tilsvarende bemærkninger.

7. Revisionsretten sender senest den 31. oktober de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og de øvrige institutioner sin årsberetning med tilhørende svar og sørger for offentliggørelse heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 144

(Oprindeligt forslag: artikel 129)

Samtidig med den årsberetning, der omhandles i artikel 143, afgiver Revisionsretten over for Europa-Parlamentet og Rådet en erklæring om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Artikel 145

(Oprindeligt forslag: artikel 130)

1. Foruden årsberetningen kan Revisionsretten når som helst, i form af særberetninger, fremsætte sine bemærkninger om særlige spørgsmål. Den kan desuden afgive udtalelse på begæring af en af institutionerne.

2. Revisionsretten sender den berørte institution enhver bemærkning, som den mener bør medtages i en særberetning. Disse bemærkninger behandles fortroligt.

Institutionen har en frist på to en halv måned til at meddele Revisionsretten sine eventuelle kommentarer til de pågældende bemærkninger.

Senest en måned herefter vedtager Revisionsretten den endelige udgave af den pågældende særberetning.

Hvis de bemærkninger, der er omhandlet i første afsnit, vedrører forvaltningen af fællesskabsmidler, i forbindelse med hvilke medlemsstaterne har kompetence i kraft af den gældende lovgivning, sender Kommissionen de pågældende bemærkninger til de medlemsstater, der udtrykkeligt er nævnt heri.

Medlemsstaterne sender deres svar til Kommissionen inden for en frist af halvanden måned regnet fra forelæggelsen af de pågældende bemærkninger. Kommissionen sender straks svaret til Revisionsretten, ledsaget af sine kommentarer.

Senest en måned herefter vedtager Revisionsretten den endelige udgave af den pågældende særberetning.

Særberetningerne, ledsaget af svarene fra de pågældende institutioner eller medlemsstater, sendes straks til Europa-Parlamentet og Rådet, der hver især, eventuelt i samråd med Kommissionen, afgør, hvad der skal gøres til opfølgning heraf.

Hvis Revisionsretten beslutter at offentliggøre visse af sine særberetninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skal de ledsages af svarene fra de pågældende institutioner eller medlemsstater.

3. Hvis de udtalelser, der er omhandlet i stk. 1, ikke vedrører udkast eller forslag til retsakter, som den har fået forelagt til høring som led i lovgivningsproceduren, kan Revisionsretten offentliggøre dem i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Revisionsretten træffer beslutning om offentliggørelsen efter høring af den institution, der har anmodet om udtalelsen, eller som berøres af den. Offentliggjorte udtalelser skal ledsages af eventuelle bemærkninger fra den eller de pågældende institutioner.

KAPITEL 2

DECHARGE

Artikel 146

(Oprindeligt forslag: artikel 131)

1. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år $n+2$ Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

2. Hvis den frist, der nævnes i stk. 1, ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet Kommissionen om årsagerne til, at afgørelsen har måttet udsættes.

3. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, skal Kommissionen hurtigst muligt træffe foranstaltninger, der gør det lettere at fjerne hindringerne for denne afgørelse.

Artikel 147

(Oprindeligt forslag: artikel 132)

1. Dechargeafgørelsen omfatter regnskaberne over alle Fællesskabernes indtægter og udgifter, den heraf følgende saldo og Fællesskabernes aktiver og passiver som opført på balancen. Afgørelsen indeholder en vurdering af, om Kommissionen under gennemførelsen af budgettet for det pågældende regnskabsår har optrådt ansvarligt.

2. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet efter Rådet regnskaberne og balancen som omhandlet i EF-traktatens artikel 275, EKSF-traktatens artikel 78 d og Euratom-traktatens artikel 179 a. Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning, ledsaget af svarene fra de reviderede institutioner, de af Revisionsrettens særberetninger, der er relevante for det pågældende regnskabsår, og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

3. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger Kommissionen det alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere gennemførelsen af budgettet for det pågæl-

dende regnskabsår. Adgangen til og behandlingen af fortrolige oplysninger skal ske under hensyntagen til individets grundlæggende rettigheder, beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger, bestemmelserne om retlige og disciplinære procedurer og Unionens interesser.

Artikel 148

(Oprindeligt forslag: artikel 133)

1. I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 276, EKSF-traktatens artikel 78 g og Euratom-traktatens artikel 180 b gør Kommissionen og de øvrige institutioner alt for at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge og de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge.

2. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om det, skal institutionerne aflægge rapport om de foranstaltninger, de har truffet som reaktion på disse bemærkninger og kommentarer, bl.a. de instrukser, som institutionerne har givet tjenestegrene, der medvirker ved budgettets gennemførelse. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen ved at oplyse, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme disse bemærkninger, så Kommissionen kan tage hensyn hertil i sin egen rapport. Institutionernes rapporter sendes også til Revisionsretten.

DEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

DEN EUROPÆISKE UDVIKLINGS- OG GARANTIFOND FOR LANDBRUGET, GARANTISEKTIONEN

Artikel 149

(Oprindeligt forslag: artikel 134)

1. Bestemmelserne i del I og III finder anvendelse på de udgifter, der afholdes af de myndigheder og organer, der er omhandlet i lovgivningen for EUGFL, Garantisektionen, samt på indtægterne, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

2. De foranstaltninger, som forvaltes direkte af Kommissionen, gennemføres efter bestemmelserne i del I og III.

Artikel 150

(Oprindeligt forslag: artikel 135)

1. For hvert regnskabsår omfatter budgettet for EUGFL, Garantisektionen, forpligtelsesbevillinger af samme størrelse som betalingsbevillingerne.

2. Uudnyttede betalingsbevillinger fremføres automatisk, men kun til det følgende regnskabsår, til dækning af tidligere indgåede forpligtelser.

3. Fremførte betalingsbevillinger, der ikke er udnyttet ved regnskabsårets slutning, annulleres.

Artikel 151

(Oprindeligt forslag: artikel 136)

1. Kommissionen refunderer medlemsstaternes udgifter.
2. Kommissionens beslutninger om fastsættelse af disse refusionsbeløb udgør samlede foreløbige forpligtelser inden for de grænser, der sættes af de samlede bevillinger, der er opført under EUGFL, Garantisektionen, med fradrag af de øremærkede indtægter.
3. For udgifterne til løbende forvaltning af EUGFL, Garantisektionen, kan der fra 15. november indgås forudgående forpligtelser, der konteres under det følgende regnskabsårs bevillinger. Disse forpligtelser kan dog ikke overstige halvdelen af det løbende regnskabsårs tilsvarende samlede bevillinger. De kan kun vedrøre udgifter, som i princippet er baseret på et eksisterende retsgrundlag.

Artikel 152

(Oprindeligt forslag: artikel 137)

1. For de udgifter, som er afholdt af de myndigheder og organer, der er omhandlet i lovgivningen for EUGFL, Garantisektionen, indgås der inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af de af medlemsstaterne fremsendte opgørelser en forpligtelse opdelt på kapitler, artikler og konti. Der foretages inden for samme frist en betalingskontering, undtagen hvis medlemsstaternes betaling endnu ikke er foretaget, eller hvis udgifternes berettigelse er usikker.

Denne budgetmæssige forpligtelse fratrækkes den samlede foreløbige forpligtelse, der er omhandlet i artikel 151.

2. De samlede foreløbige forpligtelser, som er indgået for et regnskabsår, men for hvilke der ikke inden den 1. februar i det følgende regnskabsår er indgået endelige forpligtelser, specificeret efter kontoplanen, frigøres med virkning for det oprindelige regnskabsår.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af regnskabsafslutningen.

Artikel 153

(Oprindeligt forslag: artikel 138)

Udgifterne konteres et regnskabsår på grundlag af de beløb, som Kommissionen har refunderet medlemsstaterne frem til og med den 31. december i det pågældende regnskabsår, forudsat at betalingsordren er kommet regnskabsføreren i hænde senest den 31. januar i det efterfølgende regnskabsår.

Artikel 154

(Oprindeligt forslag: artikel 139)

1. I de tilfælde, hvor Kommissionen i henhold til artikel 23 kan foretage bevillingsoverførsler, træffer den beslutning herom senest den 31. januar i det følgende regnskabsår og underretter budgetmyndigheden herom.
 2. I andre tilfælde end dem, der omhandles i stk. 1, forelægger Kommissionen budgetmyndigheden forslag om overførsler senest den 10. januar i det følgende regnskabsår.
- Budgetmyndigheden træffer afgørelse om overførslerne efter proceduren i artikel 24, men inden for en frist af tre uger.

Artikel 155

(Oprindeligt forslag: artikel 140)

Øremærkede indtægter omhandlet i dette afsnit anvendes samlet enten til bevillinger til EUGFL, Garantisektionen, med det formål at finansiere udgifterne til den fælles landbrugs-politik, eller til bevillinger til EUGFL, Garantisektionen, med det formål at finansiere foranstaltninger til udvikling af land-distrikterne og ledsageforanstaltninger.

AFSNIT II

STRUKTURFONDENE

Artikel 156

(Oprindeligt forslag: artikel 141)

1. Bestemmelserne i del I og III finder anvendelse på de udgifter, der afholdes af de myndigheder og organer, der er omhandlet i lovgivningen om strukturfondene, Samhørigheds-fonden og førtiltrædelsesforanstaltningerne på struktur- og landbrugsområdet, samt på indtægterne, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.
2. De foranstaltninger, der forvaltes direkte af Kommissionen, gennemføres ligeledes i overensstemmelse med reglerne i denne forordnings del I og III.
3. Førtiltrædelsesforanstaltningerne på struktur- og landbrugsområdet kan forvaltes decentralt på de betingelser, der er fastsat i artikel 165.

Artikel 157

(Oprindeligt forslag: artikel 142)

1. Kommissionens udbetaling af finansielle bidrag fra fondene foretages i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 156.
2. Fristen for, hvornår Kommissionen skal foretage de mellemliggende betalinger, fastsættes i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 156.

3. Behandlingen af medlemsstaternes tilbagebetalinger af forfinansierede beløb og disses virkninger for størrelsen af de finansielle bidrag fra fondene reguleres ved den lovgivning, der er omhandlet i artikel 156.

Artikel 158

(Oprindeligt forslag: artikel 143)

På de betingelser, der er fastsat i den i artikel 156 omhandlede lovgivning, frigør Kommissionen automatisk de bevillinger, der er disponeret over.

De således frigjorte bevillinger kan genopføres i tilfælde af en åbenlys fejl, der udelukkende kan tilskrives Kommissionen, og i tilfælde af force majeure, der har alvorlige følger for gennemførelsen af de foranstaltninger, der støttes gennem strukturfondene.

Med det formål undersøger Kommissionen de frigørelser, der er foretaget i løbet af det foregående regnskabsår, og træffer senest den 15. februar i det løbende regnskabsår, på grundlag af behovet, beslutning om, hvorvidt det er nødvendigt at genopføre de tilsvarende bevillinger.

Artikel 159

(Oprindeligt forslag: artikel 144)

For så vidt angår de aktionsbevillinger, der er omhandlet i dette afsnit, kan Kommissionen foretage overførsler fra afsnit til afsnit, forudsat der er tale om bevillinger med samme formål i henhold til den lovgivning, der er omhandlet i artikel 156.

Artikel 160

(Oprindeligt forslag: artikel 145)

Arbejdet med at udvælge, forvalte og kontrollere projekter er undergivet bestemmelserne i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 156.

AFSNIT III

FORSKNING

Artikel 161

(Oprindeligt forslag: artikel 146)

1. Bestemmelserne i del I og III finder anvendelse på bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

Disse bevillinger opføres enten under et af de budgetafsnit, der vedrører forskningspolitik i form af direkte eller indirekte aktioner, eller i et kapitel om forskningsaktiviteter under et andet afsnit.

De anvendes ved gennemførelse af de former for foranstaltninger, der er anført i gennemførelsesbestemmelserne.

2. For så vidt angår de aktionsbevillinger, der er omhandlet i dette afsnit, kan Kommissionen foretage overførsler fra afsnit til afsnit, forudsat at bevillingerne anvendes til samme formål.

3. Ekspertyer, der aflønnes over bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling, ansættes efter procedurer, der fastsættes i forbindelse med vedtagelsen af hvert enkelt forskningsrammeprogram.

Artikel 162

(Oprindeligt forslag: artikel 147)

1. Bevillinger til Det Fælles Forskningscenter kan opføres på budgettet under andre afsnit og kapitler end dem, der er omhandlet i artikel 161, stk. 1, hvis det drejer sig om bevillinger, der skal dække centrets deltagelse — på et konkurrencemæssigt grundlag eller efter forhandling — i fællesskabsforanstaltninger, der helt eller delvis finansieres over det almindelige budget.

2. Bevillinger til foranstaltninger, som Det Fælles Forskningscenter deltager i på et konkurrencemæssigt grundlag, sidestilles med øremærkede indtægter som omhandlet i artikel 18. De forpligtelsesbevillinger, som disse indtægter medfører, stilles til rådighed, så snart der foreligger et overslag over fordringen.

Anvendelsen af disse bevillinger angives i et analytisk regnskab i opgørelsen over resultatet af budgetgennemførelsen for hver enkelt aktionskategori, som det vedrører; de holdes adskilt fra indtægter hidrørende fra finansielle midler fra tredjemand (offentlige eller private) og fra indtægter hidrørende fra andre ydelser, som Kommissionen udfører for tredjemand.

3. Reglerne for indgåelse af aftaler i afsnit V i del I finder ikke anvendelse på Det Fælles Forskningscenters aktiviteter for tredjemands regning.

4. Inden for budgetafsnittet vedrørende forskningspolitik i form af direkte aktioner kan Kommissionen, uanset artikel 23, foretage overførsler fra kapitel til kapitel, dog højst 15 % af de oprindelige bevillinger på den budgetpost, hvorfra overførslen sker.

AFSNIT IV

FORANSTALTNINGER UDADTIL

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 163

(Oprindeligt forslag: artikel 148)

1. Bestemmelserne i del I og III finder anvendelse på foranstaltninger udadtil, som finansieres over budgettet, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

2. Bevillingerne til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger anvendes af Kommissionen:

- a) enten ved autonom beslutning
- b) eller inden for rammerne af aftaler indgået med ét eller flere modtagertredjelande
- c) eller inden for rammerne af aftaler indgået med de internationale organisationer, der er omhandlet i artikel 53.

KAPITEL 2

GENNEMFØRELSE AF FORANSTALTNINGERNE

Artikel 164

(Oprindeligt forslag: artikel 149)

De i dette afsnit omhandlede foranstaltninger kan enten gennemføres fra centralt hold af Kommissionen eller decentraliseret af de(t) pågældende modtagerland(e) eller sammen med internationale organisationer.

Artikel 165

(Oprindeligt forslag: artikel 150)

1. Kommissionen kan som led i den decentraliserede forvaltning beslutte at overdrage forvaltningen af visse foranstaltninger til myndighederne i modtagertredjelandene efter at have konstateret, at de(t) pågældende modtagerland(e) er i stand til ved forvaltningen af fællesskabsmidler at anvende mindst følgende kriterier, som skal nærmere præciseres alt efter omfanget af den aftalte decentralisering:

- a) funktionerne anvisning til betaling og betaling skal være faktisk adskilte
- b) der skal være et effektivt system for intern kontrol af forvaltningstransaktioner
- c) der skal være særskilte procedurer for regnskabsaflæggelse, som gør det muligt at redegøre for anvendelsen af fællesskabsmidlerne
- d) der skal være et system for uafhængig ekstern kontrol
- e) procedurerne for indgåelse af aftaler skal være klare og ikke-diskriminerende og forhindre enhver interessekonflikt.

2. Modtagerlandet skal forpligte sig til at overholde bestemmelserne i artikel 53, stk. 6.

Artikel 166

(Oprindeligt forslag: artikel 151)

Modtagertredjelandenes og de internationale organisationers gennemførelse af foranstaltningerne kontrolleres af Kommis-

sionen. Det sker enten ved forudgående godkendelse, efterfølgende kontrol eller en blanding af begge dele.

Artikel 167

(Oprindeligt forslag: artikel 152)

1. Foranstaltninger, der gennemføres, giver anledning til:

- a) at der indgås en finansieringsaftale mellem Kommissionen, der handler på Fællesskabernes vegne, og de(t) pågældende modtagerland(e) eller de organer, disse har udpeget, i det følgende benævnt »modtageren«
- b) eller at der indgås en kontrakt eller en aftale om tilskud med de nationale eller internationale offentligretlige organer eller de fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for foranstaltningernes gennemførelse.

I de aftaler, der er omhandlet i første afsnit, fastsættes regler for kontrahentens forvaltning af den eksterne bistand.

2. Finansieringsaftaler med modtagertredjelande indgås senest den 31. december i år n+1, idet år n er det år, hvor den budgetmæssige forpligtelse vedtages. De individuelle kontrakter og aftaler til gennemførelse af finansieringsaftalerne indgås senest den 31. december i år n+3, idet år n er det år, hvor den budgetmæssige forpligtelse vedtages. Individuelle kontrakter og aftaler vedrørende revision og evaluering kan indgås senere.

KAPITEL 3

INDGÅELSE AF AFTALER

Artikel 168

(Oprindeligt forslag: artikel 153)

1. Bestemmelserne i artikel 56 og i kapitel 1 i afsnit V i del I om de generelle bestemmelser om indgåelse af aftaler finder anvendelse på de aftaler, der er omfattet af nærværende afsnit, jf. dog de særlige bestemmelser om beløbsgrænser og betingelser for indgåelse af aftaler med tredjelande, som er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne. I dette afsnit betragtes følgende som ordregivende myndigheder:

- a) Kommissionen, i en eller flere modtageres navn og for deres regning
- b) de(n) pågældende modtager(e)
- c) et organ henhørende under national eller international ret eller juridiske eller fysiske personer, der har indgået en aftale om finansiering eller tilskud med Kommissionen med henblik på gennemførelsen af en ekstern foranstaltning.

2. De udbudsprocedurer, der skal følges ved indgåelse af sådanne aftaler, fastlægges i de finansieringsaftaler eller aftaler om tilskud, der er nævnt i artikel 167.

Artikel 169

(Oprindeligt forslag: artikel 154)

1. Alle personer, der henhører under traktaternes anvendelsesområde, kan på lige vilkår deltage i udbuddet, og det samme gælder, i overensstemmelse med de særlige bestemmelser herom i de grundlæggende retsakter vedrørende det pågældende samarbejdsområde, for alle statsborgere, både fysiske og juridiske personer, i modtager tredjelandene eller i ethvert andet tredjeland, der udtrykkeligt er anført i disse retsakter.

2. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan statsborgere fra andre tredjelande end dem, der er omhandlet i stk. 1, få adgang til at deltage i udbuddet i henhold til de særlige bestemmelser herom, der er indeholdt i de grundlæggende retsakter om samarbejde med tredjelande.

KAPITEL 4

YDELSE AF TILSKUD

Artikel 170

(Oprindeligt forslag: artikel 155)

En foranstaltning kan i sin helhed finansieres over budgettet, hvis dette er nødvendigt for dens gennemførelse.

KAPITEL 5

KONTROL AF REGNSKABERNE

Artikel 171

(Oprindeligt forslag: artikel 156)

Hver finansieringsaftale og aftale om tilskud skal udtrykkeligt give Kommissionen og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsmidler, jf. dog bestemmelserne i artikel 56, stk. 2.

AFSNIT V

EUROPÆISKE KONTORER

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 172

(Oprindeligt forslag: artikel 157)

1. I dette afsnit betegner udtrykket »europæiske kontorer« de organer, der oprettes til at udføre særlige tværgående opgaver for institutionerne.

2. Bestemmelserne i dette afsnit finder også anvendelse på Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.

3. Bestemmelserne i del I og III finder anvendelse på driften af de europæiske kontorer, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

Artikel 173

(Oprindeligt forslag: artikel 158)

1. Bevillingerne til hvert europæiske kontor, som opføres samlet under en særlig budgetpost i budgetsektionen vedrørende Kommissionen, udspecificeres i et bilag til denne sektion.

Bilaget udformes som en oversigt over indtægter og udgifter, opdelt på samme måde som budgettets forskellige sektioner.

De bevillinger, der opføres i bilaget, dækker hvert europæiske kontors samlede finansielle behov i forbindelse med de opgaver, som kontoret udfører for institutionerne.

2. Stillingsfortegnelsen for hvert europæiske kontor knyttes som bilag til Kommissionens stillingsfortegnelse.

3. Direktøren for hvert europæiske kontor træffer beslutning om overførsler inden for det i stk. 1 omhandlede bilag. Kommissionen underretter budgetmyndigheden om sådanne overførsler.

4. Hvert europæiske kontors årsregnskab udgør en integrerende del af Fællesskabernes årsregnskab som omhandlet i artikel 120.

Artikel 174

(Oprindeligt forslag: artikel 159)

Kommissionen uddelegerer — for så vidt angår de bevillinger, der er opført i bilaget vedrørende hvert europæiske kontor — beføjelserne som anvisningsberettiget til det pågældende europæiske kontors direktør og fastsætter grænser og betingelser for de uddelegerede beføjelser.

Artikel 175

(Oprindeligt forslag: artikel 160)

1. Hvert interinstitutionelle europæiske kontor opstiller et analytisk regnskab over sine udgifter, som gør det muligt at fastslå hver institutions andel af de leverede ydelser. Kontorets styrelsesudvalg fastsætter regler for, hvorledes dette regnskab skal føres.

2. Anmærkningerne vedrørende den særlige budgetpost, hvorunder de samlede bevillinger til hvert interinstitutionelle europæiske kontor er opført, skal vise et overslag over omkostningerne i forbindelse med de tjenester, som det europæiske kontor yder hver af institutionerne, udarbejdet på grundlag af overslagene i det analytiske regnskab, der omhandles i stk. 1.

3. Hvert interinstitutionelt kontor meddeler de berørte institutioner resultaterne af dette analytiske regnskab.

Artikel 176

(Oprindeligt forslag: artikel 161)

1. Hvert europæiske kontors styrelsesudvalg fastlægger de nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i dette afsnit.

2. I de tilfælde, hvor et europæisk kontors arbejdsopgaver omfatter ydelser mod betaling til tredjemand, fastlægger styrelsesudvalget særlige bestemmelser om de vilkår, som ydelserne leveres på, samt om føring af det tilsvarende regnskab.

KAPITEL 2

DET EUROPÆISKE KONTOR FOR BEKÆMPELSE AF SVIG

Artikel 177

(Oprindeligt forslag: artikel 162)

Bestemmelserne i kapitel 1 finder anvendelse på Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, i det følgende benævnt »OLAF«, jf. dog undtagelserne i dette kapitel.

Artikel 178

(Oprindeligt forslag: artikel 163)

Kommissionen foretager, efter anmodning fra OLAF's direktør, overførsler inden for det bilag, der omhandles i artikel 173, stk. 1. Kommissionen underretter budgetmyndigheden om sådanne overførsler.

Artikel 179

(Oprindeligt forslag: artikel 164)

1. Kommissionen uddelegerer, for så vidt angår bevillingerne i det bilag vedrørende OLAF, der er knyttet til Kommissionens budgetsektion, beføjelserne som anvisningsberettiget til OLAF's direktør og fastsætter grænser og betingelser for de uddelegerede beføjelser.

2. OLAF's direktør kan subdelegere sine beføjelser til ansatte, der er omfattet af vedtægten.

Artikel 180

(Oprindeligt forslag: artikel 165)

Bestemmelserne i artikel 175, stk. 1, 2 og 3, og i artikel 176, stk. 2, gælder ikke for OLAF.

AFSNIT VI

ADMINISTRATIONSBEVILLINGER

Artikel 181

(Oprindeligt forslag: artikel 166)

Bestemmelserne i del I og III finder anvendelse på administrationsbevillingerne, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

Artikel 182

(Oprindeligt forslag: artikel 167)

1. For løbende forvaltningsudgifter kan der fra den 15. november hvert år indgås forudgående forpligtelser, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. Sådanne forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af de bevillinger, der er opført under den tilsvarende budgetpost for det løbende regnskabsår. De kan ikke vedrøre nye udgifter, som ikke er principielt godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget.

2. Udgifter, der skal betales forud, som f.eks. lejeudgifter, kan fra den 1. december give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår.

Artikel 183

(Oprindeligt forslag: artikel 168)

1. For hvert regnskabsår skal de på budgettet opførte forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger være af samme størrelse.

2. Administrationsudgifter i medfør af kontrakter, der dækker perioder på mere end et regnskabsår, enten i overensstemmelse med lokal sædvane, eller fordi der er tale om levering af udstyr, konteres budgettet for det regnskabsår, hvori de afholdes.

DEL III

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 184

(Oprindeligt forslag: artikel 169)

I budgetsektionen vedrørende Kommissionen vil der i en overgangsperiode, under bevillingerne til EUGFL, Garantisektionen, være opført en monetær reserve, hvis opførelse, udnyttelse og finansiering reguleres ved henholdsvis Rådets forordning om budgetdisciplin og Rådets afgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter samt ved bestemmelser vedtaget til gennemførelse af denne afgørelse.

Artikel 185

(Oprindeligt forslag: artikel 170)

Bevillingerne til EUGFL, Garantisektionen, vedrørende udvikling af landdistrikterne og ledsageforanstaltninger vil, indtil udløbet af den periode, der dækkes af de finansielle overslag, dvs. indtil den 31. december 2006, være omfattet af bestemmelserne i artikel 150.

Indtil da kan bevillinger, som der ikke er indgået forpligtelser for, og de tilsvarende uudnyttede betalingsbevillinger fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår, og det fremførte beløb må højst svare til 3 % af bevillingerne under det pågældende afsnit. En sådan fremførsel er kun mulig, hvis de forpligtelsesbevillinger, der er afsat under de pågældende poster i budgettet for det følgende regnskabsår, ikke gør det muligt at supplere gennemførelsen af de programmer til udvikling af landdistrikterne med den forskel, der er konstateret i forhold til det niveau, som blev besluttet for det foregående regnskabsår. Beslutningen om fremførsel træffes senest den 15. februar i det regnskabsår, hvortil fremførslen sker, af Kommissionen, der underretter budgetmyndigheden herom.

Artikel 186

(Ny)

1. Den opdeling efter formål af Kommissionens udgifter, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, anvendes første gang for regnskabsåret 2004.

For regnskabsåret 2003 omfatter sektionen vedrørende Kommissionen:

- a) en del A vedrørende institutionens personale- og administrationsudgifter
- b) en del B vedrørende aktionsudgifterne, underopdelt efter behov.

2. De frister, der omhandles i artikel 127, stk. 2, artikel 128, stk. 4, og artikel 143, stk. 2, 4 og 7, anvendes første gang for regnskabsåret 2005.

For de foregående regnskabsår fastsættes disse frister til henholdsvis:

- a) den 1. maj for så vidt angår artikel 127, stk. 2
- b) den 15. juli for så vidt angår artikel 128, stk. 1
- c) den 15. september for så vidt angår artikel 128, stk. 2
- d) den 15. oktober for så vidt angår artikel 128, stk. 3
- e) den 30. november for så vidt angår artikel 128, stk. 4
- f) den 15. juli og den 31. oktober for så vidt angår artikel 143, stk. 2
- g) den 30. september og den 31. oktober for så vidt angår artikel 143, stk. 4
- h) den 30. november for så vidt angår artikel 143, stk. 7.

Bestemmelserne i afsnit VII i del I anvendes gradvist, afhængigt af de tekniske muligheder, med henblik på at opnå fuld virkning i regnskabsåret 2005.

AFSNIT II

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 187

(Oprindeligt forslag: artikel 171)

Europa-Parlamentet og Rådet har beføjelse til at anmode om alle relevante oplysninger og forklaringer vedrørende budgetspørgsmål henhørende under deres kompetenceområde.

Artikel 188

(Oprindeligt forslag: artikel 172)

Kommissionen fastlægger, efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige institutioner, gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning.

Alle institutioner afgiver deres udtalelse senest tre måneder efter det tidspunkt, hvor Kommissionen fremsender sit udkast til forordning om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen. Svarer de ikke inden for denne frist, anses deres udtalelse for at være positiv.

Forordningen om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen vedtages endeligt af Kommissionen senest tre måneder efter, at den har modtaget den sidste udtalelse, eller, hvis der ikke afgives udtalelse, senest tre måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i andet afsnit.

Artikel 189

(Oprindeligt forslag: artikel 173)

Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår hvert tredje år, og hver gang det er nødvendigt, denne finansforordning på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Enhver forordning om ændring af finansforordningen vedtages af Rådet, under anvendelse af samrådsproceduren, hvis Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om det. Denne procedure indledes, hvis Rådet agter at afvige fra Europa-Parlamentets udtalelse.

Samrådet finder sted i et samrådsudvalg bestående af Rådet og repræsentanter for Europa-Parlamentet. Kommissionen deltager i samrådsudvalgets arbejde.

Formålet med samrådsproceduren er at opnå enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Samrådsproceduren kan normalt strække sig over en periode på indtil tre måneder, men Rådet kan dog fastsætte en anden, passende frist, hvis den pågældende retsakt skal vedtages inden en bestemt dato, eller hvis sagen haster.

Hvis de to institutioners holdninger ligger tilstrækkelig tæt på hinanden, kan Europa-Parlamentet afgive en ny udtalelse, hvorefter Rådet træffer den endelige afgørelse.

Artikel 190

(Oprindeligt forslag: artikel 174)

1. Kommissionen udarbejder, på grundlag af nærværende forordning, en rammefinansforordning for de organer nedsat af Fællesskaberne, som er juridiske personer, der kan modtage tilskud over budgettet. De finansielle bestemmelser for sådanne organer kan kun afvige fra rammeforordningen, hvis det er nødvendigt som følge af de særlige behov, der gør sig gældende for det enkelte organ, og kun hvis Kommissionen på forhånd giver sit samtykke.

Rammeforordningen vedtages efter høring af Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. Disse institutioner afgiver deres udtalelse om forordningsforslaget senest tre måneder efter det tidspunkt, hvor Kommissionen fremsender sit udkast til forordning. Svarer de ikke inden for denne frist, anses deres udtalelse for at være positiv.

2. Det er Europa-Parlamentet, der giver decharge for gennemførelsen af budgettet for de organer, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit.

3. Kommissionens interne revisor har, i forhold til de organer, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, de samme beføjelser, som han har i forhold til Kommissionens tjenestegrene.

4. Organerne, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, anvender de regnskabsregler, der nævnes i artikel 132, for at deres årsregnskab kan konsolideres med Kommissionens årsregnskab.

Artikel 191

(Oprindeligt forslag: artikel 175)

Finansforordningen af 21. december 1977 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 192

(Oprindeligt forslag: artikel 176)

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Rådets afgørelse om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskabs ramme-program 2002-2006 (Euratom) ⁽¹⁾

(2002/C 103 E/24)

KOM(2001) 823 endelig udg./2 — 2001/0327(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 10. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 275.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 (Euratom) som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum, i det følgende benævnt »rammeprogrammet 2000-2006«, er vedtaget ved Rådets afgørelse. Betingelserne for finansieringstilskud fra Fællesskabet bør suppleres med andre bestemmelser, der fastsættes i overensstemmelse med traktatens artikel 7.
- (2) Disse bestemmelser bør fastsættes i en sammenhængende og gennemskuelig tekst, hvor der tages fuldt hensyn til målsætningerne for og særtrækkene ved de virkemidler, der er fastlagt i bilag III til særprogrammet vedrørende kerneenergi, Rådets afgørelse, for at sikre en optimal gennemførelse.
- (3) Deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter bør give mulighed for at tage hensyn til, hvilke forsknings- og uddannelsesaktiviteter, herunder demonstrationsaktiviteter, der er tale om. De kan desuden variere efter, om deltagerne er hjemmehørende i medlemsstater, associerede kandidatstater, andre associerede stater eller tredjelande, og efter deltagernes juridiske form, dvs. om det drejer sig om nationale organisationer, internationale organisationer af europæisk interesse eller andre internationale organisationer, eller sammenslutninger af deltagere.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (4) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under rammeprogrammet bør grundlæggende etiske principper overholdes, herunder principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og det bør samtidig tilstræbes, at kvinderne kommer til at spille en større rolle i forskningen, samt at oplysningen af og dialogen med offentligheden forbedres.
- (5) I overensstemmelse med rammeprogrammet 2002-2006 bør der i forbindelse med spørgsmålet om tredjelands retlige enheders deltagelse tages hensyn til målene for internationalt samarbejde som bl.a. omhandlet i traktatens artikel 101.
- (6) Internationale organisationer, der har til opgave at udbygge samarbejdet på forskningsområdet i Europa, og som bidrager til realiseringen af det europæiske forskningsrum, fordi et flertal af deres medlemmer er medlemsstater og associerede stater, bør tilskyndes til at deltage i rammeprogrammet 2002-2006.
- (7) Det Fælles Forskningscenter (herefter benævnt FFC) deltager i indirekte aktioner for forskning og teknologiudvikling på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat.
- (8) Rammeprogrammets aktiviteter bør gennemføres på en måde, som tilgodeser Fællesskabets finansielle interesser og sikrer, at de beskyttes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

*Artikel 1***Formål**

I denne afgørelse fastsættes regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning, der gennemføres i henhold til Det Europæiske Atomfællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse (2002-2006) som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet 2002-2006«).

*Artikel 2***Definitioner**

I denne afgørelse gælder følgende definitioner:

- a) »Indirekte aktion«: en FTDU-aktivitet, der udføres af en eller flere deltagere ved brug af et af virkemidlerne under rammeprogrammet 2002-2006.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) »FTDU-aktivitet«: en aktivitet inden for forskning og teknologiudvikling, herunder en demonstrationsaktivitet, samt en uddannelsesaktivitet, som angivet i bilaget til rammeprogrammet 2002-2006.
- c) »Budget«: et overslag over de fornødne ressourcer og udgifter til gennemførelse af en indirekte aktion.
- d) »Konsortium«: samtlige deltagere i samme indirekte aktion.
- e) »Kontrakt«: en aftale om tilskud, der har til formål at gennemføre en indirekte aktion, og som etablerer rettigheder og forpligtelser i forholdet mellem Fællesskabet og deltagerne i den indirekte aktion.
- f) »Retlig enhed«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, der er oprettet i overensstemmelse med den for dens etableringssted gældende nationale ret, fællesskabsretten eller international ret, og som har juridisk personlighed og i eget navn har fuld rets- og handleevne.
- g) »Associeret stat«: en stat, der er part i en international aftale indgået med Fællesskabet, i henhold til eller på grundlag af hvilken den bidrager finansielt til en del af eller hele budgettet for rammeprogrammet 2002-2006.
- h) »Associeret kandidatstat«: en associeret stat, som Fællesskabet har anerkendt som kandidat til tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- i) »Europæisk Økonomisk Firmagruppe (EØFG)«: enhver retlig enhed, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 ⁽¹⁾.
- j) »Virkemidler«: Fællesskabets indirekte interventionsmåder som fastsat i bilag III til særprogrammet vedrørende kerneenergi.
- k) »Uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse eller forsømmelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en retlig enheds handling eller undladelse, der skader eller kunne skade De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, ved afholdelse af en uretmæssig udgift.
- l) »International organisation«: en retlig enhed, der er fremkommet ved en anden sammenslutning af stater end Fællesskabet, er oprettet ved en traktat eller en tilsvarende akt, har fælles organer, og har en status som international juridisk person, der er forskellig fra dens medlemsstaters.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- m) »International organisation af europæisk interesse«: en international organisation, hvor flertallet af medlemmerne er EF-medlemsstater eller associerede stater, og hvis hovedformål er at bidrage til at styrke det videnskabelige og teknologiske samarbejde i Europa.
- n) »Deltager«: en retlig enhed, der medvirker i en indirekte aktion og har rettigheder og forpligtelser over for Fællesskabet i henhold til denne afgørelse eller kontrakten.
- o) »Tredjeland«: en stat, som hverken er en medlemsstat eller en associeret stat.

Artikel 3

Uafhængighed

1. To retlige enheder skal i forbindelse med denne afgørelse betragtes som indbyrdes uafhængige, når der ikke foreligger noget afhængighedsforhold mellem dem. Der foreligger et afhængighedsforhold, når den ene retlige enhed direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over for den anden, eller den ene retlige enhed er omfattet af samme direkte eller indirekte bestemmende indflydelse som den anden. Bestemmende indflydelse kan blandt andet skyldes:

- a) direkte eller indirekte besiddelse af mere end 50 % af de udstedte aktier i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller af stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller interessenter
- b) direkte eller indirekte besiddelse, faktisk eller retligt, af beslutningsmagten i en retlig enhed.

2. Den omstændighed, at offentlige holdingselskaber, institutionelle investorer eller venturekapitalselskaber og -fonde direkte eller indirekte besidder mere end 50 % af de udstedte aktier i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller interessenter, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

3. Den omstændighed, at det samme offentlige organ har ejendomsret til eller fører tilsyn med flere retlige enheder, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

KAPITEL II

VIRKEMIDLER

Udgår

Artikel 4

Ekspertisenet

1. Målet for ekspertisenettene er at styrke den videnskabelige og teknologiske ekspertise i Fællesskabet gennem en gradvis og varig integration af den forskningskapacitet, der findes eller er

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

ved at opstå både på nationalt og på regionalt plan. Nettene har hver især til formål at skaffe mere viden på et bestemt område ved at samle en kritisk kompetencemasse i nettet. Deres aktiviteter vil normalt være tværfaglige og rettes i almindelighed mod langsigtede målsætninger; de sigter ikke mod forud fastsatte præcise resultater i form af produkter, processer eller tjenesteydelser.

2. Med det formål at skabe virtuelle ekspertisecentre opstiller deltagerne et fælles aktivitetsprogram, hvori de inddrager en stor del af eller alle deres forsknings- eller uddannelsesressourcer og -aktiviteter på området. Et forskningslaboratorium eller -institut eller et forskerhold, der er medlem af et net, får i givet fald af den retlige enhed, som det henhører under, tilstrækkelig handlefrihed til, at dette bliver muligt.

Det fælles aktivitetsprogram fokuseres på forsknings- og uddannelsesaktiviteter og skal desuden omfatte integrationsaktiviteter og formidling af ekspertise uden for nettet, som beskrevet i bilag III til Rådets afgørelse om særprogrammet vedrørende kerneenergi. Den årlige ajourføring af det fælles aktivitetsprogram, der foretages efter aftale med Kommissionen, kan omfatte omlægning af visse aktiviteter eller lancering af nye.

*Artikel 5***Integrerede projekter**

1. Formålet med integrerede projekter er at styrke Fællesskabets konkurrenceevne og fremme løsningen af vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer hentet inden for forskning, teknologisk udvikling og uddannelse. For hvert integreret projekt defineres det derfor klart, hvilken videnskabelig og teknologisk viden der sigtes mod, og projektet gennemføres med det mål at opnå bestemte resultater, som kan anvendes til produkter, processer eller tjenesteydelser.

2. Integrerede projekter består principielt af et sæt komponenter af forskellig størrelse og opbygning alt efter opgavens art; komponenterne vedrører hver især forskellige dele af den forskning og uddannelse, der skal udføres for at nå de fælles overordnede mål, men integreres i en helhed og gennemføres under stram samordning.

Et integreret projekt omfatter forsknings- eller uddannelsesaktiviteter, herunder demonstration samt forvaltning og nyttiggørelse af viden med det formål at fremme innovation og desuden enhver anden form for aktivitet, der har direkte tilknytning til målene i Rådets afgørelse om særprogrammet vedrørende kerneenergi, som beskrevet i bilag III til den pågældende afgørelse. Samtlige aktiviteter samles i en gennemførelsesplan, der ajourføres en gang om året i forståelse med Kommissionen. Denne ajourføring kan omfatte en omlægning af visse aktiviteter og lancering af nye.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

Specifikke målrettede forsknings- eller uddannelsesprojekter

1. Specifikke målrettede forskningsprojekter kan udformes på en af følgende måder, som også kan kombineres:
 - a) Projekter for forskning og teknologisk udvikling, der tager sigte på opnåelse af ny viden enten med det formål i væsentlig grad at forbedre produkter, processer eller tjenesteydelser eller frembringe nye eller for at opfylde andre behov i samfundet og i tilknytning til Fællesskabets politikker.
 - b) Demonstrationsprojekter, hvis formål er at påvise levedygtigheden af nye teknologier, som frembyder en potentiel økonomisk fordel, men som endnu ikke er markedsmodne.
2. Specifikke målrettede projekter vedrørende uddannelse skal fremme en hurtig spredning af ny viden på europæisk plan og bedre integrere nationale aktiviteter.

Artikel 7

Integrerede infrastrukturinitiativer

I integrerede infrastrukturinitiativer indgår der en kombination af aktiviteter, som er væsentlige for både styrkelse og udvikling af forskningsinfrastruktur til brug for levering af tjenesteydelser på europæisk plan. Med henblik herpå skal netsamarbejdsaktiviteterne kombineres med støttevirksomhed eller med forskning, der er en forudsætning for at forbedre den pågældende infrastrukturens ydeevne. Initiativerne skal omfatte formidling af viden til potentielle brugere, herunder også erhvervslivet, ikke mindst små og mellemstore virksomheder.

Artikel 8

Aktiviteter på området menneskelige ressourcer og mobilitet

Aktiviteter på området menneskelige ressourcer og mobilitet gennemføres med sigte på uddannelse, kompetenceudvikling og videnovertagelse. De består i, at der ydes tilskud til aktiviteter, der gennemføres af fysiske personer, af værtsstrukturer, herunder uddannelsesnet, og af forskerhold på højeste ekspertiseniveau.

Artikel 9

Samordningstiltag

Samordningstiltag har som mål at tilskynde til og støtte samordnede initiativer fra forskellige aktører inden for forskning, uddannelse og innovation. De omfatter en række aktiviteter, såsom tilrettelæggelse af konferencer og møder, uddan-

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

nelseskurser, gennemførelse af undersøgelser, udveksling af personale, udveksling og spredning af god praksis, opbygning af informationssystemer og nedsættelse af ekspertgrupper; de kan efter behov også omfatte støtte til forberedelse, tilrettelæggelse og forvaltning af fælles eller forbundne initiativer.

Artikel 10

Specifik støtte

Specifik støtte bruges til at realisere de målsætninger, der er fastlagt i rammeprogrammet 2002-2006, eller kan medvirke til at forberede nye aktiviteter under Fællesskabets politik for forskning og uddannelse, eller den kan omfatte tilsyn og evaluering. Konkret kan der være tale om konferencer, seminarer, undersøgelser og analyser, videnskabelige priser og konkurrencer på højt niveau, arbejds- og ekspertgrupper, driftsstøtte og formidlings- informations- og kommunikationsvirksomhed, som eventuelt kan kombineres.

KAPITEL III

KAPITEL II

REGLER FOR DELTAGELSE OG FINANSIERING

Uændret

Artikel 11

Artikel 4

Anvendelsesområde

Uændret

Reglerne i dette kapitel gælder for retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion. De gælder, med mindre andet er fastsat i de særlige regler, der er fastsat i kapitel IV for FTDU-aktiviteter under det udvalgte forskningsområde »forskning i fusionsenergi« i særprogrammet vedrørende kerneenergi.

Artikel 12

Artikel 5

Generelle principper

Uændret

1. Retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan modtage EF-tilskud, jf. dog artikel 14 og 15.

1. Retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan modtage EF-tilskud, jf. dog artikel 7 og 8.

2. Retlige enheder etableret i associerede stater kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse, jf. dog artikel 13.

2. Retlige enheder etableret i associerede stater kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse, jf. dog artikel 6.

3. FFC kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med en retlig enhed etableret i en medlemsstat og med samme rettigheder og forpligtelser som denne.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Internationale organisationer af europæisk interesse kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og de udøver samme rettigheder og opfylder samme forpligtelser som disse i overensstemmelse med deres oprettelsesakt.

5. Alt efter de anvendte virkemidlers karakter eller efter, hvilke målsætninger der gælder for FTDU-aktiviteten, kan det i arbejdsprogrammerne til særprogrammerne fastsættes, at kun visse retlige enheder, bestemt ud fra deres aktiviteter eller deres type, kan deltage i en given indirekte aktion.

Artikel 13

Artikel 6

Mindsteantal af deltagere og deres etableringssted

Uændret

1. I arbejdsprogrammerne fastsættes et mindsteantal af deltagere, som er nødvendigt for en indirekte aktion, og disses etableringssted, afhængigt af virkemidlets karakter og FTDU-aktivitetens målsætninger.

2. For ekspertisenetenes og de integrerede projekters vedkommende må mindsteantallet ikke være under tre indbyrdes uafhængige retlige enheder etableret i tre forskellige medlemsstater eller associerede stater, hvoraf mindst to skal være medlemsstater eller associerede kandidatstater.

3. Aktiviteter på områderne specifik støtte og menneskelige ressourcer og mobilitet, bortset fra forskeruddannelsesnet, kan gennemføres af én retlig enhed.

Når arbejdsprogrammet fastsætter et mindsteantal, der er større end eller lig med to retlige enheder etableret i lige så mange medlemsstater eller associerede stater, fastsættes dette antal som anført i stk. 4.

4. For så vidt angår andre virkemidler end dem, der er nævnt i stk. 2 og 3, må mindsteantallet ikke være under to indbyrdes uafhængige retlige enheder etableret i to forskellige medlemsstater eller associerede stater, hvoraf mindst én skal være en medlemsstat eller en associeret kandidatstat.

5. Retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat eller en associeret stat og består af indbyrdes uafhængige retlige enheder, der opfylder betingelserne i denne afgørelse, og europæiske økonomiske firmagrupper kan deltage alene i en indirekte aktion, forudsat at de er sammensat således, at de betingelser, der er fastsat i stk. 1-4, er opfyldt.

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 14

Deltagelse af retlige enheder fra tredjelande

1. Med forbehold af andre begrænsninger, som kan være fastsat i særprogrammets arbejdsprogram, kan enhver retlig enhed etableret i et tredjeland deltage i FTDU-aktiviteter udover det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTDU-aktivitet, eller hvis deltagelsen er nødvendig for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

Retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, kan modtage EF-tilskud, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTDU-aktivitet, eller hvis tilskuddet er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

Artikel 15

Internationale organisationers deltagelse

Andre internationale organisationer end internationale organisationer af europæisk interesse som nævnt i artikel 12, stk. 4 kan deltage i FTDU-aktiviteter på betingelserne i artikel 14.

Artikel 16

Betingelser vedrørende teknisk kompetence og ressourcer

1. Deltagerne skal råde over den viden og tekniske kompetence, der er nødvendig for at gennemføre den pågældende indirekte aktion.

2. Ved indgivelsen af forslag skal deltagerne i det mindste potentielt råde over de ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion, og angive ressourcernes oprindelse.

Efterhånden som arbejdet skrider frem, skal deltagerne råde over de fornødne ressourcer i den form, de skal bruges i, og i rette tid, således at den pågældende indirekte aktion kan gennemføres.

De fornødne ressourcer til gennemførelsen af en indirekte aktion omfatter menneskelige ressourcer, infrastruktur, finansielle ressourcer og efter omstændighederne immaterielle goder samt andre ressourcer, der stilles til deres rådighed af en tredjepart på grundlag af en forud indgået aftale.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 7

Uændret

1. Med forbehold af andre begrænsninger, som kan være fastsat i særprogrammets arbejdsprogram, kan enhver retlig enhed etableret i et tredjeland deltage i FTDU-aktiviteter udover det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTDU-aktivitet, eller hvis deltagelsen er nødvendig for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

Uændret

Artikel 8

Uændret

Andre internationale organisationer end internationale organisationer af europæisk interesse som nævnt i artikel 5, stk. 4 kan deltage i FTDU-aktiviteter på betingelserne i artikel 7.

Artikel 9

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 17

Artikel 10

Indgivelse af forslag til indirekte aktioner

Uændret

1. Forslag til indirekte aktioner indgives på grundlag af indkaldelser af forslag, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og så vidt muligt formidles bredt i andre medier.

2. Stk. 1 gælder ikke for:

a) visse tilfælde af specifik støtte til aktiviteter, der udføres af retlige enheder, som udpeges i arbejdsprogrammet

b) visse tilfælde af specifik støtte til indkøb af en vare eller tjenesteydelse efter reglerne for offentlige indkøbs- og tjenesteydelsesaftaler

c) specifik støtte, som under hensyn til dens nytte i forhold til målene og det videnskabelige og teknologiske indhold i særprogrammet kan gøres til genstand for tilskudsansøgninger til Kommissionen, hvis denne mulighed er åbnet i særprogrammets arbejdsprogram, og hvis ansøgningen ikke falder ind under et område, der er omfattet af en offentlig indkaldelse af forslag

d) de former for specifik støtte, der er omhandlet i artikel 19.

3. Forud for forslagsindkaldelser kan der udsendes indkaldelser af interessetilkendegivelser for at give Kommissionen mulighed for med større præcision at indkredse og bedømme målsætninger og behov, uden at dette dog foregriber Kommissionens senere beslutninger.

d) de former for specifik støtte, der er omhandlet i artikel 12.

Uændret

Artikel 18

Artikel 11

Evaluerings og udvælgelse af forslag til indirekte aktioner

Uændret

1. Forslag til indirekte aktioner som nævnt i artikel 17, stk. 1 og stk. 2, litra c), evalueres på grundlag af følgende kriterier:

1. Forslag til indirekte aktioner som nævnt i artikel 10, stk. 1 og stk. 2, litra c), evalueres på grundlag af følgende kriterier:

a) forslagernes relevans for særprogrammets mål

Uændret

b) deres videnskabelige og teknologiske kvalitet

c) merudbyttet ved en indsats på fællesskabsplan, herunder forslagernes mobilisering af en kritisk masse af ressourcer, deres forventede virkninger eller deres bidrag til Fællesskabets politik

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

d) kvaliteten i planen for nyttiggørelse eller formidling af viden, de potentielle virkninger på innovationsområdet og forslagsstillernes evne til at forvalte intellektuel ejendom

e) forslagsstillernes evne til at føre den indirekte aktion til ende, bedømt efter ressourcer, kompetence og organisation.

2. Ved anvendelsen af stk. 1, litra c), tages der også hensyn til følgende kriterier:

a) For ekspertisenettens vedkommende vurderes omfanget og intensiteten af den planlagte integrationsindsats og nettens evne til at fremme ekspertise i en bredere sammenhæng end blot blandt det enkelte nets medlemmer samt udsigterne til en langtidsholdbar integration af nettens forskningskapacitet og ressourcer ud over den periode, hvor der ydes EF-tilskud.

b) For de integrerede projekters vedkommende vurderes det, om ambitionerne i målsætningerne og omfanget af de ressourcer, der afsættes, muliggør væsentlige bidrag til en styrket konkurrenceevne eller til løsning af samfundsproblemer.

c) For de integrerede infrastrukturinitiativers vedkommende vurderes udsigterne for initiativets langtidsholdbarhed ud over den periode, hvor der ydes EF-tilskud.

3. I særprogrammets arbejdsprogram fastlægges det på grundlag af de anvendte virkemidlers karakter eller målene for FTDU-aktiviteten, hvilke af de i stk. 1 nævnte kriterier Kommissionen benytter. Heri præciseres og suppleres disse og de i stk. 2 omhandlede kriterier bl.a. med henblik på bedømmelse af, om forslagene til indirekte aktioner bidrager til at forbedre oplysningen af og dialogen med offentligheden og til at øge kvindernes rolle i forskningen.

4. Forslag til indirekte aktioner, der strider mod grundlæggende etiske principper, bl.a. dem, der er fastslået i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eller som ikke opfylder betingelserne arbejdsprogrammet eller forslagsindkaldelsen, kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen.

Deltagere, der har begået uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af en indirekte aktion, kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen.

5. Kommissionen evaluerer og udvælger forslagene til indirekte aktioner efter procedurer, der er gennemsikkelige og fair, og som sikrer uvildighed; den fastlægger procedurerne i en evalueringshåndbog, som den offentliggør.

OPRINDELIGT FORSLAG

6. Kommissionen evaluerer forslagene med bistand fra uafhængige eksperter, som den udpeger efter reglerne i artikel 19. Ved visse former for specifik støtte, især som anført i artikel 17, stk. 2, benytter den kun uafhængige eksperter, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

Artikel 19

Udnævnelse af uafhængige eksperter

1. Kommissionen udnævner uafhængige eksperter med henblik på de evalueringer, der skal foretages i henhold til rammeprogrammet 2002-2006 og særprogrammet, samt den bistand, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, og artikel 26, stk. 1, andet afsnit.

Derudover kan den nedsætte uafhængige ekspertgrupper, som skal rådgive den om gennemførelsen af dens forskningspolitik.

2. Kommissionen udnævner de uafhængige eksperter efter en af følgende procedurer:

a) Som uafhængige eksperter til at foretage de evalueringer, der er omhandlet i rammeprogrammet 2002-2006, artikel 5, og i særprogrammets artikel 6, stk. 2, udnævner Kommissionen særligt fremtrædende forskere, erhvervsfolk eller politikere med stor erfaring inden for forskning, forskningspolitik eller forvaltning af nationale eller internationale forskningsprogrammer.

b) Som uafhængige eksperter, der skal bistå med at evaluere forslag til ekspertisenet og integrerede projekter og med at følge de udvalgte og iværksatte projekter, udnævner Kommissionen forskere eller erhvervsfolk på højeste ekspertiseniveau og med international autoritet inden for det relevante fag.

c) Som uafhængige eksperter ved oprettelse af de grupper, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, udnævner Kommissionen fagfolk med stor og anerkendt viden, kompetence og erfaring på det område eller i de spørgsmål, som arbejdet vedrører.

d) I andre tilfælde end nævnt i litra a), b) og c) udnævner Kommissionen, med det formål at sikre en afbalanceret inddragelse af forskningens forskellige aktører, uafhængige eksperter med relevant kompetence og viden på de områder, hvor de får stillet opgaver. Med henblik på disse udnævnelser indkalder Kommissionen ansøgninger enten fra enkeltpersoner eller ved henvendelse til forskningsinstitutioner for at etablere lister over egnede personer; hvis den anser det for formålstjenligt, kan den også vælge enhver person, der har den nødvendige kompetence uden at være opført på disse lister.

ÆNDRET FORSLAG

6. Kommissionen evaluerer forslagene med bistand fra uafhængige eksperter, som den udpeger efter reglerne i artikel 12. Ved visse former for specifik støtte, især som anført i artikel 10, stk. 2, benytter den kun uafhængige eksperter, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

Artikel 12

Uændret

a) Som uafhængige eksperter til at foretage de evalueringer, der er omhandlet i rammeprogrammet 2002-2006, artikel 5 og 6, og i særprogrammets artikel 7, stk. 2, udnævner Kommissionen særligt fremtrædende forskere, erhvervsfolk eller politikere med stor erfaring inden for forskning, forskningspolitik eller forvaltning af nationale eller internationale forskningsprogrammer.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Når Kommissionen udnævner uafhængige eksperter, sikrer den sig, at disse ikke stilles over for en interessekonflikt i forbindelse med det emne, de skal udtale sig om. Med henblik herpå anmoder den eksperterne om at underskrive en erklæring om, at der ingen interessekonflikt foreligger på tidspunktet for deres udnævnelse, og at de forpligter sig til at informere Kommissionen, hvis der skulle opstå en under udførelsen af deres opgaver.

Artikel 20

Artikel 13

Kontrakter

Uændret

1. Om de udvalgte forslag til indirekte aktioner indgås der kontrakter på grundlag af den relevante, af Kommissionen udarbejdede standardkontrakt i overensstemmelse med rammeprogrammet 2002-2006 og med denne afgørelse samt i nødvendigt omfang under hensyntagen til de pågældende virksomheders særlige karakter.

2. I kontrakten fastlægges deltagernes rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med denne afgørelse, herunder navnlig nærmere bestemmelser om fagligt, teknologisk og finansielt tilsyn med den indirekte aktion, om ajourføring af dens mål, om ændring af konsortiets sammensætning og om udbetaling af Fællesskabets tilskud, betingelser, der i givet fald skal være opfyldt, for at de nødvendige udgifter er støtteberettigede.

I kontrakten fastlægges reglerne om formidling og nyttiggørelse af viden og resultater i overensstemmelse med traktatens afsnit II, kapitel 2.

3. For at sikre at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes, skal kontrakterne indeholde passende sanktionsbestemmelser.

Artikel 21

Artikel 14

Gennemførelse af indirekte aktioner

Uændret

1. Inden for konsortiet er deltagerne solidarisk ansvarlige for den tekniske gennemførelse af den indirekte aktion i overensstemmelse med kontrakt-bestemmelserne og konsortiets interne regler.

2. Fællesskabets tilskud til en indirekte aktion udbetales efter kontraktbestemmelserne til den deltager, som konsortiet har udpeget og Kommissionen godkendt.

Denne deltager forvalter EF-tilskuddet i overensstemmelse med konsortiets beslutninger om, hvordan det skal fordeles mellem deltagere og aktiviteter.

3. Med hensyn til hæftelse gælder følgende bestemmelser, medmindre de modificeres i kontrakten med grundlag i virksomhedens karakter og størrelsen af bidraget fra deltagerne:

OPRINDELIGT FORSLAG

- a) Deltagerne hæfter ubegrænset og solidarisk for anvendelsen af det EF-tilskud, der er blevet tildelt i henhold til stk. 2, andet afsnit, dog ikke for den del af tilskuddet, som de i litra b) omhandlede deltagere har fået tildelt.
- b) En deltager, der af retlige eller forskriftsmæssige grunde ikke kan holdes solidarisk ansvarlig, hæfter kun for den del af EF-tilskuddet, som denne deltager har fået tildelt i henhold til stk. 2.

4. Kommissionen gør kun det i stk. 3, litra a), omhandlede ansvar gældende, hvis hverken den forsømmelige deltager eller konsortiet på eget initiativ inden for en rimelig frist har erstattet den skade, Fællesskabet har lidt.

5. Når flere retlige enheder har grupperet sig i en fælles retlig enhed, der handler som enedeltager i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, varetager den fælles retlige enhed de opgaver, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, og er ansvarlig over for Fællesskabet, uanset hvilke aftaler der er indgået mellem de retlige enheder, den består af.

Artikel 22

Fællesskabets finansieringstilskud

Fællesskabet finansieringstilskud kan inden for de grænser, der sættes af Fællesskabet regler for statsstøtte til forskning og udvikling ⁽¹⁾ i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse antage tre forskellige former:

- a) Støtte til ekspertisenettene ydes som integrationstilskud, hvor beløbet bestemmes af værdien af den kapacitet og de ressourcer, som alle deltagere foreslår skal indgå i nettet. Tilskuddet supplerer de ressourcer som deltagerne sætter ind på at iværksætte deres fælles aktivitetsprogrammer.

Tilskuddet udbetales for gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram og på grundlag af de udgifter til gennemførelsen, der ikke bæres af deltagerne selv; udgifterne skal være attesteret af en ekstern revisor eller, for offentlige retlige enheders vedkommende, af en dertil bemyndiget offentligt ansat.

- b) Hvad angår visse aktiviteter på områderne menneskelige ressourcer og mobilitet og specifik støtte, bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, litra b), kan støtten ydes som et fast beløb.

ÆNDRET FORSLAG

5. Når flere retlige enheder har grupperet sig i en fælles retlig enhed, der handler som enedeltager i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, varetager den fælles retlige enhed de opgaver, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, og er ansvarlig over for Fællesskabet, uanset hvilke aftaler der er indgået mellem de retlige enheder, den består af.

Artikel 15

Uændret

Fællesskabet finansieringstilskud kan i overensstemmelse med bilag III til rammeprogrammet antage tre forskellige former:

Uændret

- b) Hvad angår visse aktiviteter på områderne menneskelige ressourcer og mobilitet og specifik støtte, bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 10, stk. 2, litra b), kan støtten ydes som et fast beløb.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG

- c) Hvad angår integrerede projekter og de øvrige virkemidler, bortset fra dem, der er nævnt i litra a) og b) og bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, litra b), ydes støtten som et budgettilskud, der beregnes som en efter aktivitetstype varierende procentdel af det budget, som deltagerne afsætter til gennemførelse af den indirekte aktion.

Det fastsættes i kontrakten, hvilke udgifter der er behov for til at iværksætte den indirekte aktion, og udgifterne skal attesteres af en ekstern revisor eller, for offentlige retlige enheders vedkommende, af en dertil bemyndiget offentligt ansat.

I kontrakten kan der fastsættes gennemsnitssatser pr. udgiftstype eller forud fastsatte beløb og, efter aftale med deltagerne, et beløb pr. aktivitet, der ikke adskiller sig væsentligt fra de faktiske udgifter.

Artikel 23

Ændring af konsortiers sammensætning

1. Uanset hvilket virkemiddel, der arbejdes med, kan et konsortium inden for rammerne af Fællesskabets finansierings-tilskud, på eget initiativ eller i medfør af kontrakten, med Kommissionens tilslutning ændre sammensætning og navnlig optage nye retlige enheder, som bidrager til at gennemføre den indirekte aktion.

Bortset fra de i stk. 2 nævnte ændringer udpeger konsortier nye retlige enheder efter de fremgangsmåder, som de finder hensigtsmæssige, eller i overensstemmelse med kontrakten.

2. For ekspertisenet fastlægges det i det fælles aktivitetsprogram og for integrerede projekter i gennemførelsesplanen, hvilke ændringer i sammensætningen af konsortiet der forinden kræver offentliggørelse af en konkurrenceopfordring.

Konsortiet offentliggør indkaldelsen og sikrer, at den formidles bredt via bestemte informationsmedier, herunder på internetsteder om rammeprogrammet 2002-2006, ved annoncering i fagpressen eller i brochurer.

Konsortiet evaluerer buddene:

- a) ud fra de samme kriterier som dem, der var gældende for evaluering og udvælgelse af den indirekte aktion, fastlagt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3 og 4,

ÆNDRET FORSLAG

- c) Hvad angår integrerede projekter og de øvrige virkemidler, bortset fra dem, der er nævnt i litra a) og b) og bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 10, stk. 2, litra b), ydes støtten som et budgettilskud, der beregnes som en efter aktivitetstype varierende procentdel af det budget, som deltagerne afsætter til gennemførelse af den indirekte aktion.

Uændret

Artikel 16

Uændret

- a) ud fra de samme kriterier som dem, der var gældende for evaluering og udvælgelse af den indirekte aktion, fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3 og 4,

OPRINDELIGT FORSLAG

- b) med bistand fra uafhængige eksperter, som det udpeger på grundlag af kriterierne i artikel 19, stk. 2, litra b).

Kommissionen kan i overensstemmelse med stk. 1 modsætte sig en udvidelse af konsortiet med nye deltagere, som det efter denne evaluering stiller forslag om.

*Artikel 24***Supplerende finansieringstilskud**

Kommissionen kan hæve Fællesskabets finansieringstilskud til en indirekte aktion under dennes gennemførelse for at udvide den til at omfatte nye aktiviteter, der kan medføre inddragelse af nye deltagere.

Dette sker efter indkaldelse af forslag, som eventuelt kun vedrører igangværende indirekte aktioner, efter afslutningen af en evaluering efter reglerne i artikel 18.

*Artikel 25***Konsortiers aktiviteter til fordel for tredjeparter**

Når et konsortium ifølge kontrakten skal gennemføre alle eller en del af sine aktiviteter til fordel for en tredjepart, sørger det for, at dette bekendtgøres på passende vis og i givet fald i overensstemmelse med kontrakten.

Konsortiet evaluerer og udvælger de anmodninger, som det modtager, efter principperne om gennemsækelighed, ligebehandling og uvildighed samt i henhold til kontraktens bestemmelser.

*Artikel 26***Teknisk, teknologisk og finansielt tilsyn og revision**

1. Kommissionen evaluerer periodisk de indirekte aktioner, som Fællesskabet yder tilskud til; de evalueres på grundlag af aktivitetsrapporter, der også omhandler gennemførelsen af planen for nyttiggørelse eller formidling af viden; deltagerne sender Kommissionen rapporterne som fastsat i kontrakten.

Under tilsynet med ekspertisenettene og de integrerede projekter og i nødvendigt omfang andre indirekte aktioner bistår Kommissionen af uafhængige eksperter, som den udpeger efter bestemmelserne i artikel 19, stk. 2.

ÆNDRET FORSLAG

- b) med bistand fra uafhængige eksperter, som det udpeger på grundlag af kriterierne i artikel 12, stk. 2, litra b).

Uændret

Artikel 17

Uændret

Dette sker efter indkaldelse af forslag, som eventuelt kun vedrører igangværende indirekte aktioner, efter afslutningen af en evaluering efter reglerne i artikel 11.

Artikel 18

Uændret

Artikel 19

Uændret

Under tilsynet med ekspertisenettene og de integrerede projekter og i nødvendigt omfang andre indirekte aktioner bistår Kommissionen af uafhængige eksperter, som den udpeger efter bestemmelserne i artikel 12, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. I overensstemmelse med kontrakten træffer Kommissionen alle foranstaltninger, der kan medvirke til at realisere målene med den indirekte aktion; den tager herunder hensyn til Fællesskabet finansielle interesser, som kan indebære, at den om nødvendigt justerer Fællesskabets finansieringstilskud eller afbryder en indirekte aktion ved overtrædelse af denne afgørelses bestemmelser eller brud på kontrakten.

3. Kommissionen eller en bemyndiget repræsentant for denne har ret til at foretage teknisk, teknologisk og finansiell revision hos deltagerne for at forvisse sig om, at en indirekte aktion gennemføres eller er blevet gennemført som erklæret af deltagerne og under overholdelse af kontrakten.

4. I medfør af traktatens artikel 160 C, kan Revisionsretten efter sine egne regler kontrollere, hvordan Fællesskabets finansieringstilskud anvendes.

Artikel 27

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Kommissionen sikrer, at De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser under gennemførelsen af indirekte aktioner beskyttes ved effektiv kontrol og ved præventive foranstaltninger samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved iværksættelse af sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have afskrækkende virkning som fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾, 2185/96 ⁽²⁾ og 1074/99 ⁽³⁾ og Rådets.

KAPITEL IV

SÆRREGLER FOR DELTAGELSE I FTDU-AKTIVITETER UNDER DET UDVALGTE FORSKNINGSTEMA »FORSKNING I FUSIONS-ENERGI«

Artikel 28

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for FTDU-aktiviteter under det udvalgte forskningstema »forskning i fusionsenergi«. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i dette kapitel og bestemmelserne i kapitel II og III, er det bestemmelserne i dette kapitel, der gælder.

Artikel 29

Procedurer

FTDU-aktiviteter under det udvalgte forskningstema »forskning i fusionsenergi« kan gennemføres på grundlag af de procedurer, der er fastsat inden for følgende rammer:

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 210 af 10.8.1999, s. 24.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Artikel 20

Uændret

Kommissionen sikrer, at De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser under gennemførelsen af indirekte aktioner beskyttes ved effektiv kontrol og ved præventive foranstaltninger samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved iværksættelse af sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have afskrækkende virkning som fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ og 2185/96 ⁽²⁾ og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/99 ⁽³⁾.

KAPITEL III

Uændret

Artikel 21

Uændret

Artikel 22

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 210 af 10.8.1999, s. 24.

OPRINDELIGT FORSLAG

- a) Associeringskontrakter med medlemsstater, associerede stater eller retlige enheder, der er etableret i de pågældende stater,
- b) Den Europæiske Aftale om Fusionsudvikling (EFDA),
- c) enhver anden multilateral aftale, som Fællesskabet har indgået med associerede retlige enheder,
- d) retlige enheder, som oprettes, efter at det rådgivende udvalg for fusionsprogrammet, som der henvises til i artikel 5, stk. 2 i særprogrammet vedrørende kerneenergi, har afgivet udtalelse,
- e) andre kontrakter af begrænset varighed med ikke-associerede retlige enheder, der er etableret i medlemsstater eller associerede stater,
- f) internationale aftaler om samarbejde med tredjelande, eller enhver retlig enhed, som er etableret ved en sådan aftale.

Artikel 30

EF-tilskud

Udgår1. Reglerne vedrørende EF-tilskud til de aktiviteter, som omfattes af associeringskontrakter, som nævnt i artikel 29, litra a), og kontrakter af begrænset varighed, som nævnt i artikel 29, litra e), skal fastlægges i disse kontrakter.

Den årlige basissats for EF-tilskuddet må ikke overstige 20 % af de løbende udgifter i 2003 og falder årligt, så gennemsnitsværdien i løbet af rammeprogrammet 2002-2006 ikke overstiger 15 %.

2. Efter høring af det rådgivende udvalg for fusionsprogrammet, som er nævnt i artikel 5, stk. 2, i særprogrammet vedrørende kerneenergi, kan Kommissionen finansiere:

- a) de kapitalrelaterede udgifter til specifikt definerede projekter, som det pågældende udvalg har givet prioritetsstatus, med en ensartet sats på 35 %,
- b) specifikt definerede multilaterale aktiviteter, der gennemføres under Den Europæiske Aftale om Fusionsudvikling eller af en retlig enhed, der er etableret med dette formål for øje, herunder indkøb.

3. I forbindelse med projekter og aktiviteter, der modtager et tilskud, der ligger over den årlige basisrate, som er nævnt i stk. 1, andet afsnit, har alle retlige enheder, der er nævnt i artikel 29, litra a) til e), ret til at deltage i de eksperimenter, der gennemføres med det pågældende udstyr.

4. EF-tilskud til aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af en international samarbejdsaftale, som nævnt i artikel 29, litra f), fastsættes i denne aftale eller af den retlige enhed, som er etableret i henhold til aftalen.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 23

Uændret

1. Reglerne vedrørende EF-tilskud til de aktiviteter, som omfattes af associeringskontrakter, som nævnt i artikel 22, litra a), og kontrakter af begrænset varighed, som nævnt i artikel 22, litra e), skal fastlægges i disse kontrakter.

Den Basissatsen for EF-tilskuddet må ikke overstige 17,5 % i løbet af rammeprogrammet 2002-2006.

Uændret

- a) de kapitalrelaterede udgifter til specifikt definerede projekter, som det pågældende udvalg har givet prioritetsstatus, med en ensartet sats på 37,5 %

Uændret

3. I forbindelse med projekter og aktiviteter, der modtager et tilskud, der ligger over basissatsen i stk. 1, andet afsnit, har alle retlige enheder, der er nævnt i artikel 22, litra a) til e), ret til at deltage i de eksperimenter, der gennemføres med det pågældende udstyr.

4. EF-tilskud til aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af en international samarbejdsaftale, som nævnt i artikel 22, litra f), fastsættes i denne aftale eller af den retlige enhed, som er etableret i henhold til aftalen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Fællesskabet kan sammen med retlige enheder, der er associeret til programmet, oprette enhver relevant retlig enhed, som kan styre dets deltagelse i og tilskud til en sådan aftale.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

BILAG

FTDU-AKTIVITETER OG EF-TILSKUD OPDELT EFTER VIRKEMIDDELTYPE

Type virkemiddel	FTDU-aktivitet	EF-tilskud ⁽¹⁾
Ekspertisenet	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Integrationstilskud: op til 25 % af værdien af den kapacitet og de ressourcer, som deltagerne foreslår skal indgå i nettet ⁽³⁾
Integrerede projekter	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud: op til 50 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Specifikke målrettede forsknings- eller innovationsprojekter	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud: op til 50 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Aktiviteter på området menneskelige ressourcer og mobilitet	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ , i givet fald som et fast beløb
Integrerede infrastrukturi-initiativer	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud: alt efter aktiviteternes art, 50-100 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
Samordningstiltag	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾
Specifik støtte	— Udvalgte forskningstemaer — Andre aktiviteter inden for nuklear sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ , i givet fald som et fast beløb

⁽¹⁾ Fællesskabet yder finansieringstilskud til et budget bestående af udgifter i tillæg til dem, som deltagerne selv afholder. Dette gælder dog ikke de forslag, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra b), hvor tilskuddet dækker en købspris, og heller ikke når tilskuddet er et fast beløb, som Kommissionen har fastsat på forhånd.

Fællesskabet yder 100 % tilskud til disse udgifter. For samordningstiltagenes vedkommende dækker det således op til 100 % af det budget, der er nødvendigt for samordning af de aktiviteter, der finansieres af deltagerne selv.

⁽²⁾ I behørigt berettigede tilfælde.

⁽³⁾ Satsen varierer efter områderne og fastsættes i arbejdsprogrammet. EF-tilskuddet dækker efter additionalitetsprincippet udgifter til det fælles aktivitetsprogram.

⁽⁴⁾ Standardkontrakten vil præcisere, hvilke betingelser der skal være til stede for at visse retlige enheder, især offentlige organer, kan få tilskud på op til 100 % af deres marginalomkostninger.

⁽⁵⁾ Under overholdelse af EF-reglerne for statsstøtte til forskning og udvikling kan tilskudssatserne reguleres efter, om aktiviteterne vedrører forskning eller demonstration, eller efter hvilke andre aktiviteter der iværksættes, f.eks. forskeruddannelse eller forvaltning af et konsortium.

⁽⁶⁾ Et integreret infrastrukturinitiativ skal omfatte netsamarbejde (samordning: op til 100 % af budgettet) og mindst en af følgende andre aktiviteter: forskning (op til 50 % af budgettet) eller specifikke tjenesteydelser (f.eks. tværnational adgang til forskningsinfrastruktur: op til 100 % af budgettet).

ÆNDRET FORSLAG

Udgår

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne

(2002/C 103 E/25)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 7 endelig udg. — 2002/0013(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 11. januar 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Terrorangrebene den 11. september i De Forenede Stater og den efterfølgende politiske udvikling havde alvorlige konsekvenser for luftfartsselskabers operationer og medførte en betydelig nedgang i efterspørgslen i resten af sommerfartplanssæsonen 2001 og i vinterfartplanssæsonen 2001/2002.
- (2) Med henblik på at sikre, at manglende udnyttelse af tildelte slots for disse sæsoner ikke fører til, at luftfartsselskaber mister deres rettigheder til disse slots, lader der til at være behov for klart og entydigt at slå fast, at terrorangrebene den 11. september 2001 medførte en negativ påvirkning af disse fartplanssæsoner.
- (3) Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter

i Fællesskabets lufthavne ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 indsættes følgende artikel 10a:

»Artikel 10a

Begivenhederne den 11. september 2001

Terrorangrebene den 11. september 2001 havde alvorlige konsekvenser for luftfartsselskabers operationer i sommer-sæsonen 2001 og vintersæsonen 2001-2002. Koordinatorerne accepterer derfor, for så vidt angår artikel 10, stk. 3, at luftfartsselskaberne er berettiget til at få tildelt samme serie ankomst- og afgangstidspunkter i sommerfartplans-sæsonen 2002 og vinterfartplanssæsonen 2002-2003, som de var berettiget til i henholdsvis sommerfartplans-sæsonen 2001 og vinterfartplanssæsonen 2001-2002.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra [...].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 14 af 22.1.1993, s. 1.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne

(2002/C 103 E/26)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 8 endelig udg. — 2002/0014(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 14. januar 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den beslutning, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet den 15. februar 1996 ⁽¹⁾ påpeger behovet for, at Fællesskabet indtager en mere aktiv holdning og udvikler en strategi med henblik på at forbedre sikkerheden for de medborgere, der rejser med fly, eller som bor nær lufthave.
- (2) Kommissionen har tilstillet Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse med titlen »Fastlæggelse af en fællesskabsstrategi til forbedring af flyvesikkerheden« ⁽²⁾.
- (3) Denne meddelelsen påviser klart, at sikkerhed kan styrkes effektivt ved at sikre, at luftfartøjer i fuldt omfang opfylder de internationale sikkerhedsnormer der foreligger i bilaget til konventionen om international civil luftfart, som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944.
- (4) Erfaringen har vist, at tredjelandslande ikke altid gennemfører og håndhæver internationale sikkerhedsnormer; det er derfor, for at forbedre transportsikkerheden i Fællesskabet, nødvendigt, at Fællesskabets medlemsstater selv overvåger overholdelse af internationale normer i deres lufthavne.

(5) Bestemmelser og procedurer for rampchecks, inkl. udstedelse af startforbud for fly bør harmoniseres for at sikre ensartet effektivitet i alle lufthavne i hele Fællesskabet, hvilket vil medføre en nedskæring af tredjelandes selektive anvendelse af bestemte lufthavne for at forsøge at undgå korrekt kontrol.

(6) En harmoniseret fremgangsmåde, hvad angår medlemsstaternes effektive håndhævelse af internationale sikkerhedsnormer, forebygger konkurrenceforvridning og styrker en fælles holdning over for tredjelandslande.

(7) De oplysninger, der indsamles i de enkelte medlemsstater, bør stilles til rådighed for alle andre medlemsstater og Kommissionen for at sikre den mest effektive overvågning af, at tredjelandes fly overholder de internationale sikkerhedsnormer.

(8) Der er af ovennævnte grunde behov for på fællesskabsniveau at fastsætte en procedure til vurdering af udenlandske fly og de dermed forbundne samarbejdsmekanismer mellem medlemsstaterne med henblik på indbyrdes udveksling og analyse af oplysninger og de konklusioner, der kan drages heraf.

(9) Fly, der lander i Fællesskabet på et hvilket som helst tidspunkt, skal underkastes inspektion, når der er mistanke om, at de ikke overholder de internationale sikkerhedsnormer.

(10) Sikkerhedsrelateret information er så følsom, at den eneste måde, hvorpå man kan sikre indsamling af sådan information er at sikre, at den anvendes korrekt og at informationskilderne er fortrolige; EU's borgere bør informeres om den indsats, der gøres med henblik på deres sikkerhed og om de vigtigste tilfælde, der påvirker luftfartssikkerhed.

(11) De luftfartøjer, for hvilke udbedring er påkrævet, skal — i tilfælde af, at manglerne helt klart indebærer en sikkerhedsrisiko — pålægges startforbud, indtil disse mangler er blevet udbedret; der bør fastsættes ankeret mod sådanne beslutninger.

⁽¹⁾ Beslutning B4-0150/96 (EFT C 65 af 4.3.1996, s. 172).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet, rapport fra gruppen på højt niveau, som blev oprettet ved Rådets beslutning af 11. marts 1996 til Europa-Parlamentet og Rådet om fastlæggelse af en fællesskabsstrategi til forbedring af luftfartssikkerheden, SEK(96) 1083, sendelig udg., 12.6.1996.

- (12) Faciliteterne i den kontrollerende lufthavn kan være af en sådan art, at den kompetente myndighed er nødt til at give luftfartøjet tilladelse til at flyve videre til en mere passende lufthavn, forudsat at betingelserne for en sikker overførelse af luftfartøjet er opfyldt.
- (13) Det er nødvendigt, at Kommissionen udarbejder foranstaltninger vedrørende specifikke sikkerhedsrisici samt for gennemførelse af kravene i artikel 4, 5 og 6; der skal nedsættes et udvalg og fastlægges en procedure for nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i dette udvalg.
- (14) Da de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af dette direktiv er generelle foranstaltninger som nævnt i artikel 2 i Rådets beslutning 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages ved anvendelse af forskriftsproceduren, som fastsat i artikel 5 i denne beslutning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at bidrage til en forbedring af luftfarssikkerheden ved at sikre,

- at der indsamles og videregives oplysninger, således at der kan fremskaffes tilstrækkeligt bevismateriale til at træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at sikre sikkerheden både for luftfartspassagerer og mennesker på landjorden
- at tredjelands luftfartøjer, drift af disse luftfartøjer og deres besætning kontrolleres, når der foreligger rimelig mistanke om, at internationale sikkerhedsnormer ikke er opfyldt, og at sådanne fartøjer pålægges flyveforbud, hvis sikkerheden umiddelbart tilsiger det
- at der træffes afgørelse om gennemførelse af passende foranstaltninger for at udbedre de konstaterede mangler.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på tredjelands luftfartøjer, der lander i lufthavne beliggende i Fællesskabets medlemsstater.

Statsluftfartøjer, som defineret i konventionen angående international civil luftfart, der blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944 (i det følgende benævnt Chicago-konventionen) og luftfartøjer, hvis højeste tilladte startvægt er under 5 700 kg, og som ikke anvendes til erhvervmæssig lufttransport, falder uden for direktivets anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Dette direktiv begrænser dog ikke medlemsstaternes rettigheder — under behørig overholdelse af fællesskabsretten — til at udføre kontrol af, udstede startforbud for, udelukke eller pålægge betingelser for et hvilket som helst luftfartøj, der lander i deres lufthavne.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

»udstedelse af startforbud«: udstedelse af et formelt forbud imod, at et luftfartøj forlader en lufthavn og de nødvendige skridt til at tilbageholde det

»internationale sikkerhedsnormer«: de sikkerhedsnormer, der er indeholdt i Chicago-konventionen med bilag som gældende på tidspunktet for kontrollen

»rampcheck«: en undersøgelse af tredjelands luftfartøjer i overensstemmelse med bilag II

»tredjelands luftfartøj«: et luftfartøj, der ikke benyttes eller opereres under kontrol af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

Artikel 4

Indsamling af oplysninger

Medlemsstaterne indfører en ordning til indsamling af enhver oplysning, der anses for nyttig for opfyldelsen af det i artikel 1 beskrevne formål, herunder:

- a) vigtige tilgængelige sikkerhedsoplysninger, bl.a. i form af
 - pilotrapporter
 - rapporter fra den organisation, der forestår vedligeholdelsen
 - rapporter om flyvehændelser
 - andre organisationer, der er uafhængige af medlemsstaternes kompetente myndigheder
 - klager
- b) oplysninger om de foranstaltninger, der træffes som følge af et rampcheck, såsom
 - udstedelse af startforbud for et luftfartøj
 - udelukkelse af et luftfartøj eller operatør fra det pågældende land
 - krav om udbedring af mangler
 - etablering af kontakt til operatørens kompetente myndighed

c) opfølgende oplysninger om operatøren, bl.a. om

- gennemførelsen af udbedringsforanstaltninger
- fornyet konstatering af manglende overensstemmelse.

Disse oplysninger skal opbevares, idet der anvendes en standardrapport, der skal indeholde de punkter, der er beskrevet i formularen i bilag I.

Artikel 5

Rampcheck

1. Hver medlemsstat tager passende midler i brug for at sikre, at tredjelandes luftfartøjer, der er mistænkt for ikke at være i overensstemmelse med de internationale sikkerhedsnormer, og som lander i en hvilken som helst lufthavn i medlemsstaten, der normalt er åben for international lufttrafik, underkastes rampcheck. Ved gennemførelsen af sådanne procedurer skal de kompetente myndigheder især være opmærksomme på luftfartøjer,

- for hvilke der er modtaget oplysninger om et ringe vedligeholdelsesniveau, eller som har åbenbare skader eller mangler
- for hvilke der er blevet rapporteret unormal manøvrering efter indflyvning i medlemsstatens luftrum, som giver anledning til alvorlige betænkeligheder angående sikkerheden
- der tidligere har været underkastet et rampcheck, som har afsløret mangler, så der kan være stærk tvivl om, hvorvidt luftfartøjet er i overensstemmelse med internationale sikkerhedsnormer, og medlemsstaten har betænkeligheder om, hvorvidt manglerne er udbedret
- for hvilke der er tegn på, at de kompetente myndigheder i det land, hvor luftfartøjet er registreret, eventuelt ikke udfører egentlige sikkerhedscheck, eller
- hvor oplysninger indsamlet i henhold til artikel 4 giver anledning til betænkelighed med hensyn til operatøren, eller hvis et tidligere rampcheck af et luftfartøj, der anvendes af samme operatør, har afsløret mangler.

2. Medlemsstaterne sikrer gennemførelsen af passende rampcheck og andre overvågningsforanstaltninger, som fastlagt i artikel 9, stk. 3.

3. Et rampcheck udføres i overensstemmelse med den i bilag II beskrevne procedure og med anvendelse af en formular til rampcheckrapport, der mindst omfatter de punkter, der er beskrevet i den formular, der indgår i dette bilag. Ved afslutningen af et rampcheck underrettes luftfartøjschefen om indholdet af rapporten, og hvis der påvises mangler, sendes rapporten til luftfartsforetagendet og til den pågældende kompetente myndighed.

4. Ved udførelsen af et rampcheck i henhold til dette direktiv bestræber den kompetente myndighed sig på så vidt muligt at undgå, at luftfartøjet bliver unødigt forsinket.

Artikel 6

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder deltager i en gensidig udveksling af oplysninger.

2. Alle de i artikel 4 omhandlede standardrapporter og de i artikel 5, stk. 3, omhandlede rampchecks stilles efter anmodning straks til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder og for Kommissionen.

3. Hvis det fremgår af en standardrapport, at der består en potentiel sikkerhedsrisiko, eller det fremgår af en rampchecksrapport, at et luftfartøj ikke er i overensstemmelse med de internationale sikkerhedsnormer, og at det derfor kan udgøre en potentiel sikkerhedsrisiko, videresendes rapporten straks til hver enkelt kompetent myndighed i medlemsstaterne og til Kommissionen.

Artikel 7

Beskyttelse og udbredelse af oplysninger

1. De oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 6, må kun anvendes til at opfylde formålet med dette direktiv og adgangen til oplysningerne begrænses til de involverede kompetente myndigheder og Kommissionen.

2. De enkelte medlemsstater offentliggør hvert halve år oplysninger, så de er tilgængelige for offentligheden, vedrørende:

- det antal luftfartøjer, der har fået startforbud i de seneste seks måneder, herunder type fly, luftfartsselskabets navn og land, registreringsstaten, grunden til startforbudet, lufthavn og dato for startforbudet samt de påbudte udbedringsforanstaltninger,
- type luftfartøj, registreringsstat samt navn og land for det luftfartsselskab, hvis luftfartøj er blevet tilbageholdt mere end en gang i de seneste 24 måneder, grunden til startforbud og lufthavn og dato for startforbudet samt de påbudte udbedringsforanstaltninger,
- en liste over lufthavne, der er åbne for international trafik, antallet af udførte rampchecks og antallet af tredjelandes luftfartøjers bevægelser i hver af de lufthavne, der forekommer på listen,
- antallet af rampchecks, som er meddelt i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 3.

3. Kommissionen kan, i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 2, beslutte at frigøre supplerende oplysninger til parter, der kan forventes at drage nytte heraf med henblik på bedre sikkerhed i luften.

4. Den fortrolige karakter af de oplysninger, der afgives frivilligt, navnlig af besætningen på luftfartøjer, der underkastes rampcheck, sikres ved i udstrakt grad at gøre kilden til sådanne oplysninger anonym.

Artikel 8

Udstedelse af startforbud for et luftfartøj

1. Når manglende overensstemmelse med internationale sikkerhedsnormer helt klart indebærer en sikkerhedsrisiko, udsteder den kompetente myndighed, der udfører et rampcheck, startforbud for luftfartøjet, så længe den pågældende sikkerhedsrisiko ikke er fjernet.

2. Hvis et luftfartøj får startforbud, underretter den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor inspektionen har fundet sted, straks operatørens kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder i luftfartøjets registreringsstat.

3. Hvis risikoen er af en sådan art, at luftfartøjet kan flyves sikkert uden fragt eller betalende passagerer, fastlægger den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen har fundet sted, i samråd med det land, der er ansvarligt for luftfartøjets drift, de nødvendige betingelser, hvorunder luftfartøjet kan få tilladelse til, uden fragt eller betalende passagerer, at flyve sikkert til en lufthavn, hvor manglerne kan udbedres, og underretter de stater, der vil blive overfløjet af luftfartøjet.

Artikel 9

Sikkerhedsforbedrende foranstaltninger og gennemførelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de operationelle foranstaltninger, de har truffet, og de ressourcer, de har afsat til opfyldelse af de i artikel 4, 5 og 6 opstillede krav.

2. På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i medfør af stk. 1, kan Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 2, træffe passende foranstaltninger til at fremme gennemførelsen af artikel 4, 5 og 6, såsom:

- opstilling af en liste over de oplysninger, der skal indsamles
- fastlæggelsen af enkelthederne med hensyn til indholdet af og procedurerne for rampcheck
- fastlæggelse af formen for opbevaring og videregivelse af data

- etablering af eller støtte til passende organer til styring og forvaltning af de nødvendige redskaber til indsamling og udveksling af oplysninger.

3. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i medfør af artikel 4, 5 og 6, og i overensstemmelse med den i artikel 11, stk. 2, fastlagte procedure, kan der træffes beslutning om at gennemføre passende rampcheck og andre overvågningsforanstaltninger, navnlig over for en bestemt operatør eller operatører fra et bestemt tredjeland, indtil den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland har vedtaget tilfredsstillende foranstaltninger til udbedring af manglerne.

4. Kommissionen kan træffe passende foranstaltninger med henblik på at samarbejde med og bistå tredjelande med at forbedre deres luftfartssikkerhedskontrol.

Artikel 10

Udelukkelse af operatører eller operationelle betingelser

Hvis en medlemsstat beslutter at udelukke en bestemt operatør eller operatører fra et bestemt tredjeland fra dets lufthavne eller pålægge dette eller disse bestemte operationelle betingelser, indtil den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland har vedtaget tilfredsstillende foranstaltninger til udbedring af manglerne, skal

- a) medlemsstaten meddele Kommissionen de trufne foranstaltninger
- b) Kommissionen kan, i samråd med det i henhold til artikel 11, stk. 1, oprettede udvalg, identificere betydningen af sikkerhedsrisikoen på EF-niveau;
- c) Kommissionen kan, i henhold til den i artikel 11, stk. 2, fastsatte procedure, træffe enhver foranstaltning, der anses for nødvendig, inkl. udvidelse af de foranstaltninger, der er meddelt i henhold til punkt a, til at omfatte hele Fællesskabet.

Artikel 11

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der nedsættes ved artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, gælder forskriftsproceduren i henhold til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, og artikel 8 heri.

⁽¹⁾ EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4.

3. Den frist, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF er på 3 måneder.

4. Udvalget kan også rådspørges af Kommissionen vedrørende ethvert andet spørgsmål forbundet med anvendelsen af dette direktiv, f.eks. identificering af de fællesskabsomspændende følger af den sikkerhedsrisiko, som nævnt i artikel 10.

Artikel 12

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttrædelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 13

Rapport

Senest ... (*), udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af direktivet og navnlig af artikel 10, hvori der bl.a. tages hensyn til udviklingen i Fællesskabet og i internationale fora. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til ændring af direktivet.

Artikel 14

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

(*) To år efter direktivets ikrafttræden.

BILAG I

Den nationale luftfartsmyndighed (navn)

(land)

SAFA

Standardrapport

¹Nr. ² Kilde: SR⁴ Sted: ³ Dato: ⁵ (ubenyttet)⁷ AOC-nummer: ⁶ Operatør: ⁸ Land: ¹⁰ Rutenummer: : ⁹ Rute: fra ¹² Rutenummer: : ¹¹ Rute: til ¹⁴ Charterstat: ¹³ Chartret af operatør (*): ¹⁶ Registreringsmærke

(*) (hvis det er relevant)

¹⁵ Luftfartøjstype ¹⁷ Konstruktionsnummer ¹⁸ Flybesætning: Certificeringsstat: ¹⁹ Bemærkninger:

..... :

..... :

..... :

..... :

..... :

..... :

..... :

²⁰ Trufne foranstaltninger:

..... :

..... :

..... :

..... :

..... :

..... :

..... :

²¹ (ubenyttet)²² Den nationale koordinators navn ²³ Underskrift

BILAG II

- I. Et rampcheck bør omfatte alle, eller et udsnit af, følgende aspekter, alt efter hvor megen tid der er til rådighed.
1. En kontrol af tilstedeværelsen og gyldigheden af de for internationale flyvninger nødvendige dokumenter, såsom: registreringsbevis, logbog, luftdygtighedsbevis, besætningens certifikater, radiotilladelse, liste over passagerer og fragt, etc.
 2. En kontrol af, at flyvebesætningens sammensætning og kvalifikationer er i overensstemmelse med de krav, der stilles i bilag 1 og 6 til Chicago-konventionen (ICAO-bilagene).
 3. En kontrol af den driftsmæssige dokumentation (flyvedata, driftsflyveplan, teknisk log) og af forberedelse af flyvningen i et omfang, der godtgør, at flyvningen er forberedt i overensstemmelse med ICAO, bilag 6.
 4. Kontrol af, om følgende elementer, der i henhold til ICAO, bilag 6, er påkrævet i forbindelse med international flyvning, er i orden:
 - air operator's certificate AOC — luftfartsselskabets licens
 - Noise and Emission Certificate — støj og emissionscertifikater
 - operations manual (AOM), herunder liste over minimumsudstyr (MEL) ⁽¹⁾, og flight manual
 - sikkerhedsudstyr
 - sikkerhedsudstyr i kabinen
 - det udstyr, der er nødvendigt for den enkelte flyvning, herunder radiokommunikations- og radionavigationsudstyr
 - flight recorders
 5. En kontrol af luftfartøjets og dets udstyrs tilstand (herunder skader og reparationer), så det sikres, at det til stadighed er i overensstemmelse med normerne i ICAO, bilag 8.
- II. Efter hvert rampcheck udfærdiges der en rampchecksrapport, og denne skal omfatte de standardiserede generelle oplysninger, der er beskrevet nedenfor, og en liste med de elementer, der er kontrolleret, tillige med angivelse af de mangler, der er konstateret for hvert af disse elementers vedkommende, om nødvendigt ledsaget af særlige bemærkninger.

⁽¹⁾ Liste over minimumsudstyr.

Den nationale luftfartsmyndighed (navn)

(land)

SAFA

Rampcheckrapport

¹ Nr. _____

² Kilde: RI ⁴ Sted:

³ Dato:

⁵ Lokal tid:

⁷ AOC-nummer:

⁶ Operatør:

⁸ Land:

¹⁰ Rutenummer:

⁹ Rute: fra

¹² Rutenummer:

¹¹ Rute: til

¹⁴ Charterstat:

¹³ Chartret af operatør (*):

¹⁶ Registreringsmærke

(*) (hvis det er relevant)

¹⁵ Luftfartøjstype

¹⁷ Konstruktionsnummer

¹⁸ Flybesætning: Certificeringsstate:

¹⁹ Bemærkninger:

Kode/standard/bemærkninger

.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

²⁰ Trufne foranstaltninger:

.....

²¹ Kontrollørens fulde navn:

Denne rapport er en tilkendegivelse af, hvad der blev konstateret ved denne lejlighed, og må ikke opfattes som noget afgørende bevis for, at luftfartøjet er fuldt ud egnet til at foretage den planlagte flyvning.

²² Den nationale koordinators navn

²³ Underskrift

Den nationale luftfartsmyndighed (Navn)

(Land)

Punkt	Kontrolleret	Bemærkning
A. Cockpit		
<i>Generelt</i>		
1. Almindelig tilstand	1 ☐	1 ☐
2. Nødudgang	2 ☐	2 ☐
3. Udstyr	3 ☐	3 ☐
<i>Dokumenter</i>		
4. Manualer	4 ☐	4 ☐
5. Checklister	5 ☐	5 ☐
6. Radionavigationskort	6 ☐	6 ☐
7. MEL-liste	7 ☐	7 ☐
8. Registreringscertifikat	8 ☐	8 ☐
9. Støjcertifikat (hvis relevant)	9 ☐	9 ☐
10. AOC eller tilsvarende	10 ☐	10 ☐
11. Radiolicens	11 ☐	11 ☐
12. Luftdygtighedsbevis	12 ☐	12 ☐
<i>Flyve data</i>		
13. Driftsflyveplan	13 ☐	13 ☐
14. Vægt og balance	14 ☐	14 ☐
<i>Sikkerhedsudstyr</i>		
15. Håndildslukkere	15 ☐	15 ☐
16. Redningsveste	16 ☐	16 ☐
17. Sikkerhedseler	17 ☐	17 ☐
18. Iltudstyr	18 ☐	18 ☐
19. Lygte	19 ☐	19 ☐
<i>Flybesætning</i>		
20. Flybesætning	20 ☐	20 ☐
<i>Rejseløgbog/teknisk log eller tilsvarende</i>		
21. Rejseløgbog	21 ☐	21 ☐
22. Frigørelse efter vedligeholdelse	22 ☐	22 ☐
23. Tidligere konstaterede mangler	23 ☐	23 ☐
24. Fø flyvningscheck	24 ☐	24 ☐

Punkt	Kontrolleret	Bemærkning
B. Sikkerhedsudstyr/kabine		
1. Kabinens almindelige tilstand	1	1
2. Sæde til kabinepersonale	2	2
3. Førstehjælpskasse/lægeligt nødudstyr	3	3
4. Håndildslukker	4	4
5. Redningsveste	5	5
6. Sikkerhedsseler	6	6
7. Nødudgange, lysstriber og markering, lygter	7	7
8. Evakueringsslisker, redningsflåder (i fornødent omfang)	8	8
9. Iltforsyning (besætning og passagerer)	9	9
10. Sikkerhedsbrochurer	10	10
11. Tilstrækkeligt antal kabinepersonale	11	11
12. Adgang til nødudgange	12	12
13. Sikkerhed for passagerbagage	13	13
14. Tilstrækkelig sædekapacitet	14	14
C. Luftfartøjets tilstand		
1. Generel ydre tilstand	1	1
2. Døre og luger	2	2
3. Styreanordninger	3	3
4. Hjul og dæk	4	4
5. Landingsstel	5	5
6. Hjulbrønde	6	6
7. Indsugnings- og udstrålingsdyser	7	7
8. Turbineblade	8	8
9. Propeller	9	9
10. Synlige reparationer	10	10
11. Synlige ikke-udbedrede skader	11	11
12. Lækager	12	12
D. Last		
1. Lastrummets generelle tilstand	1	1
2. Farligt gods	2	2
3. Sikkerhed for last om bord	3	3

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et fællesskabsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i det indre marked (Fiscalis 2007-programmet)

(2002/C 103 E/27)

KOM(2002) 10 endelig udg. — 2002/0015(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 17. januar 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I det indre marked er den faktiske, ensartede og effektive anvendelse af fællesskabsretten af væsentlig betydning for beskatningssystemernes virkemåde, navnlig når det drejer sig om at beskytte de forskellige staters og Fællesskabets finansielle interesser gennem bekæmpelse af skattesvig og -unddragelse, undgå konkurrencefordrejninger og nedbringe byrderne for såvel administrationer som skatteborgere. Sikringen af denne faktiske, ensartede og effektive anvendelse af fællesskabsretten er en opgave for Fællesskabet i samvirke med medlemsstaterne.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 888/98/EF af 30. marts 1998 om et fællesskabshandlingsprogram til forbedring af afgiftssystemerne i det indre marked (Fiscalis-programmet) ⁽¹⁾ har i høj grad bidraget til virkeliggørelsen af de generelle mål for perioden 1998-2002. Det anses derfor for ønskeligt at videreføre Fiscalis-programmet i en ny femårig periode. Beslutning 888/98/EF bør i overensstemmelse dermed ophæves.

(3) Et effektivt, reelt og omfattende samarbejde mellem de nuværende og fremtidige medlemsstater og mellem disse og Kommissionen er af stor betydning for virkemåden for beskatningssystemerne i det indre marked.

(4) Fællesskabets erfaringer med Fiscalis-programmet har vist, at udvekslinger, seminarer og multilaterale kontrolforanstaltninger kan bidrage til at opfylde programmets mål, idet de giver embedsmænd fra forskellige nationale administrationer mulighed for at mødes i en erhvervs-mæssig sammenhæng. De pågældende aktiviteter bør derfor videreføres, men udvides til også at omfatte skat på indkomst, formue og forsikring.

(5) Indførelsen af og virkemåden for en kommunikations- og informationsudvekslingsinfrastruktur har en vital rolle at spille, når det drejer sig om at udbygge beskatningssystemerne i EU. Navnlig har Momsinformationsudvekslings-systemet (VIES), som er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ⁽²⁾, vist informationsteknologiens værdi som middel til at beskytte indtægter og samtidig reducere den administrative arbejdsbyrde til et minimum.

(6) For at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsretten er det vigtigt, at de embedsmænd, der har beskatning som ansvarsområde, har en høj fælles standard for forståelsen af fællesskabsretten og dens gennemførelse i de nuværende og fremtidige medlemsstater. En sådan standard kan kun opnås via effektiv grundlæggende uddannelse og videreuddannelse fra de nuværende og fremtidige medlemsstaters side. En supplerende EU-indsats er et nyttigt middel til koordination og fremme af denne uddannelse.

(7) Erfaringerne med Fiscalis-programmet har vist, at det ved koordineret udformning og gennemførelse af et fælles uddannelsesprogram har været muligt at opfylde dette programs målsætninger, navnlig ved at skabe større fælles kendskab til fællesskabsretten.

(8) Tilstrækkelige sprogkunderskaber blandt embedsmændene i skatteadministrationerne har vist sig at være af stor betydning som middel til at lette samarbejdet. De deltagende lande bør derfor tilbyde deres embedsmænd den nødvendige sprogundervisning.

(9) Selv om ansvaret for, at disse mål føres ud i livet, først og fremmest påhviler de deltagende lande, er der behov for en supplerende indsats på fællesskabsplan for at koordinere sådanne aktiviteter, oprette en infrastruktur og sikre det nødvendige incitament. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for de i denne beslutning fastlagte foranstaltninger ikke alle i tilstrækkelig grad opfyldes af de deltagende lande og kan derfor på grund af aktionens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, begrænser denne beslutning sig til det mest nødvendige til virkeliggørelse af disse mål og rækker ikke ud over, hvad der er nødvendigt til dette formål.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 28.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

(10) I denne beslutning fastlægges for programmets samlede varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag i henhold til punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾.

(11) Da de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne beslutning, er forvaltningsforanstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør de træffes efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i nævnte afgørelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Artikel 1

Fiscalis 2007-programmet

1. Der indføres for perioden 1. januar 2003-31. december 2007 et flerårigt fællesskabshandlingsprogram (Fiscalis 2007), i det følgende benævnt »programmet«, for at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked.

2. Aktiviteterne under programmet omfatter følgende:

- a) kommunikations- og informationsudvekslingssystemer
- b) multilaterale kontrolforanstaltninger, der omfatter medlemsstaterne og de ansøgerlande, der enten indbyrdes eller med medlemsstater af Den Europæiske Union har indgået bilaterale eller multilaterale aftaler, som gør en sådan aktivitet mulig
- c) seminarer
- d) udvekslinger
- e) uddannelsesaktiviteter
- f) andre aktiviteter, der vedtages på et individuelt grundlag efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

- a) »beskatning« følgende skatter og afgifter, der anvendes i de deltagende lande:

- i) merværdiafgift
- ii) punktafgifter på alkohol, tobaksvarer og mineralolie
- iii) indkomst- og formueskatter som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 77/799/EØF ⁽³⁾
- iv) afgifter på forsikringer som defineret i artikel 3 i Rådets direktiv 76/308/EØF ⁽⁴⁾
- b) »administration« de deltagende landes offentlige myndigheder med ansvar for forvaltning af beskatning
- c) »deltagende lande« medlemsstaterne og de i artikel 4 omhandlede lande
- d) »embedsmand« en embedsmand i administrationen
- e) »udveksling« et arbejdsophold, som en embedsmand gennemfører i et andet deltagende lands administration, og som er tilrettelagt inden for rammerne af programmet
- f) »multilateral kontrol« en koordineret kontrol af en eller flere indbyrdes forbundne skattepligtige personers skattetilsvær tilrettelagt af flere deltagende lande og i fælles eller komplementær interesse.

Artikel 3

Målsætning

1. Den overordnede målsætning med programmet er at forbedre virkemåden for beskatningssystemerne i det indre marked ved at forstærke samarbejdet mellem de deltagende lande og deres administrationer og embedsmænd og at fastlægge og afhjælpe problemer, f.eks. med hensyn til lovgivning og administrative fremgangsmåder, der gør dette samarbejde mere vanskeligt.

2. Målene for programmet skal være:

- a) for merværdiafgift:

at støtte Den Europæiske Unions momsstrategi som skitseret i Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om en »Strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked« ⁽⁵⁾ eller en eventuel fremtidig sådan strategi fastlagt af Kommissionen

- b) for punktafgifter:

at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne ved at sikre en mere ensartet anvendelse af de gældende regler og fastlægge en fælles approach for retlige og administrative aspekter på punktafgiftsområdet

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 336 af 27.12.1977.

⁽⁴⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

⁽⁵⁾ KOM(2000) 348 endelig.

c) for direkte beskatning:

at forstærke hensynet til Fællesskabets politikker på området direkte beskatning og yde støtte til samling af erfaringer, informationsudveksling og andet administrativt samarbejde

d) for ansøgerlandene:

at imødekomme ansøgerlandenes særlige behov ved at træffe de fornødne foranstaltninger i et tiltrædelsesøjemed på området skattelovgivning og administrativ kapacitet.

3. De operationelle mål for programmet fastsættes hvert år efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4**Ansøgerlandenes deltagelse**

Programmet er åbent for deltagelse af:

- a) ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne dertil og i de respektive associeringsråds afgørelser.
- b) Cypern, Malta og Tyrkiet på grundlag af bilaterale aftaler herom med disse lande.

KAPITEL II**AKTIVITETERNE UNDER PROGRAMMET****Artikel 5****Kommunikations- og informationsudvekslingssystemer**

1. Kommissionen og de deltagende lande påser, at følgende kommunikations- og informationsudvekslingssystemer er operationelle, for så vidt som deres virke er nødvendigt i henhold til fællesskabsretten:

- a) Det Fælles Kommunikationsnet/Det Fælles Systeminterface (CCN/CSI), i den udstrækning det er nødvendigt til støtte for virkemåden for de andre systemer, der er omhandlet i dette stykke
- b) Momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) og dets meldingssystemer
- c) Systemet til Verifikation af Punktafgiftspligtige Varers Omsætning
- d) Det Hurtige Varslingssystem for Punktafgifter
- e) Tabelsystemet for Punktafgifter.

2. Der kan indføres nye kommunikations- og informationsudvekslingssystemer efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

3. Kommunikations- og informationsudvekslingssystemernes fællesskabselementer omfatter maskinel, programmel og nettilslutninger, der skal være fælles for samtlige deltagende lande for at sikre systemernes sammenkobling og interoperabilitet, hvad enten disse er installeret hos Kommissionen (eller en udpeget underleverandør) eller hos de deltagende lande (eller en udpeget underleverandør). Kommissionen indgår i Fællesskabets navn de fornødne kontrakter til sikring af disse elementers operationelle egenskaber.

4. Kommunikations- og informationsudvekslingssystemernes ikke-fællesskabselementer omfatter nationale databaser, som udgør en del af disse systemer, nettilslutninger mellem fællesskabselementerne og ikke-fællesskabselementerne samt det programmel og maskinel, som hvert deltagende land måtte anse for hensigtsmæssigt for at få det fulde udbytte af systemerne overalt i sin administration. De deltagende lande påser, at ikke-fællesskabselementerne holdes operationelle, og sikrer disse elementers interoperabilitet med fællesskabselementerne.

5. Kommissionen koordinerer i samarbejde med de deltagende lande de aspekter ved fastlæggelsen af og virkemåden for fællesskabs- og ikke-fællesskabselementerne i systemerne og infrastrukturen, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 6**Multilaterale kontrolforanstaltninger**

De deltagende lande vælger blandt de multilaterale kontrolforanstaltninger, som de træffer, dem, for hvis vedkommende omkostningerne skal bæres af Fællesskabet i henhold til artikel 11. De deltagende lande indsender hvert år rapporter og evalueringer vedrørende sådanne kontrolforanstaltninger til Kommissionen.

Artikel 7**Seminarer**

Kommissionen og de deltagende lande tilrettelægger sammen seminarer med deltagelse af embedsmænd fra administrationerne, repræsentanter for Kommissionen og om nødvendigt andre eksperter.

Artikel 8**Udvekslinger af embedsmænd**

1. Kommissionen og de deltagende lande tilrettelægger udvekslinger af embedsmænd. Udvekslingerne må ikke overstige én måned. Hver udveksling målrettes mod en særlig erhvervsaktivitet, forberedes i tilstrækkelig god tid og evalueres efterfølgende af de pågældende embedsmænd og administrationer.

2. De deltagende lande træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de udvekslede embedsmænd kan deltage effektivt i arbejdet i værtsadministrationen. Med henblik herpå skal de være bemyndiget til at udføre de opgaver, som svarer til de funktioner, der tildeles dem af værtsadministrationen i overensstemmelse med landets retsorden.

3. I udvekslingsperioden sidestilles den udvekslede embedsmands civilretlige ansvar i forbindelse med udøvelsen af hans opgaver med værtsmyndighedens nationale embedsmænds. De udvekslede embedsmænd er underlagt samme regler for tavshedspligt som de nationale embedsmænd.

Artikel 9

Uddannelsesaktiviteter

1. For at fremme samarbejdet mellem deres uddannelsesinstitutioner og embedsmændene med ansvar for uddannelsen på beskatningsområdet i administrationerne skal de deltagende lande i samarbejde med Kommissionen:

- a) udvikle de eksisterende uddannelsesprogrammer og om nødvendigt udarbejde nye programmer med henblik på at etablere en fælles uddannelseskerne for embedsmænd, således at disse kan erhverve de nødvendige fælles faglige færdigheder og kundskaber
- b) åbne de uddannelseskurser på beskatningsområdet, som hvert deltagende land tilbyder sine egne embedsmænd, for embedsmænd fra alle de deltagende lande, når det er hensigtsmæssigt
- c) udvikle de nødvendige fælles værktøjer for uddannelse på beskatningsområdet.

2. Desuden påser de deltagende lande, at deres embedsmænd får den nødvendige grundlæggende uddannelse og regelmæssige videreuddannelse med henblik på erhvervelse af de fælles faglige færdigheder og kundskaber i overensstemmelse med de fælles uddannelsesprogrammer samt den sprogundervisning, som er nødvendig for, at embedsmændene kan tilegne sig tilstrækkelige sprogkundskaber.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 10

Finansiell ramme

Den finansielle ramme for gennemførelsen af programmet i perioden 1. januar 2003-31. december 2007 fastsættes til 56 mio. EUR. Budgetmyndigheden fastsætter de årlige bevilninger inden for de grænser, der sættes af det finansielle overslag.

Artikel 11

Udgifter

1. De nødvendige udgifter til gennemførelsen af programmet deles af Fællesskabet og de deltagende lande i henhold til stk. 2, 3 og 4.

2. Fællesskabet afholder følgende udgifter:

- a) udgifter til udformning, indkøb, installering, vedligeholdelse og daglig drift af fællesskabselementerne i de kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, der er beskrevet i artikel 5, medmindre Kommissionen efter den i artikel 13, stk. 2, fastsatte procedure træffer anden afgørelse
- b) rejse- og opholdsudgifter i tilknytning til multilaterale kontrolforanstaltninger og udvekslinger af embedsmænd
- c) rejse- og opholdsudgifter og andre udgifter i tilknytning til seminarer og uddannelsesaktiviteter
- d) den del af udgifterne til andre aktiviteter, som fastlægges på et individuelt grundlag efter den i artikel 13, stk. 2, fastsatte procedure.

3. Kommissionen fastsætter, i overensstemmelse med finansforordningen gældende for de Europæiske Fællesskabers almindelige budget, reglerne for betaling af udgifter og meddeler de deltagende lande disse.

4. De deltagende lande afholder følgende udgifter:

- a) 100 % af udgifterne til udformning, indkøb, installering, vedligeholdelse og daglig drift af ikke-fællesskabselementerne i de kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, der er beskrevet i artikel 5, medmindre Kommissionen efter den i artikel 13, stk. 2, fastsatte procedure træffer anden afgørelse
- b) den eventuelle forskel mellem de udgifter, der er betalt af Fællesskabet i henhold til stk. 1, og de faktiske udgifter til aktiviteten
- c) udgifterne til grund- og videreuddannelsen inkl. sprogundervisningen af deres embedsmænd.

Artikel 12

Finanskontrol

Finansieringsafgørelserne og alle aftaler eller kontrakter, der følger af denne beslutning, underkastes finanskontrol og om nødvendigt revisioner på stedet foretaget af Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og den Europæiske Revisionsret. Alle tilskud, der ydes i henhold til denne beslutning, skal på forhånd være godkendt skriftligt af modtagerne. Modtagerne skal i denne aftale acceptere, at den Europæiske Revisionsret foretager revision af anvendelsen af den ydede finansiering.

KAPITEL IV

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Fiscalis-udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i afgørelsen.
3. Den periode, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.

Artikel 14

Overvågning

1. Programmet overvåges til stadighed af de deltagende lande og Kommissionen i fællesskab.
2. Kommissionens tjenestegrene forelægger hvert år det i artikel 13, stk. 1, omhandlede udvalg en overvågningsrapport, som viser de hidtidige resultater af aktiviteterne under det samlede program.
3. De deltagende landes administrationer forelægger Kommissionen alle data, der er nødvendige, for at overvågningsrapporterne kan udarbejdes på en så effektiv måde som muligt.

Artikel 15

Foreløbig og endelig evaluering

1. Programmet underkastes en midtvejsevaluering og en efterfølgende evaluering, der foretages under Kommissionens ansvar ved hjælp af de af de deltagende lande udfærdigede rapporter. Programmets effektivitet vurderes på grundlag af de i artikel 3 fastsatte mål. Evalueringerne baseres på de i stk. 2 omhandlede rapporter.
- I midtvejsevalueringen undersøges de første resultater og virkninger af aktiviteterne under programmet. Desuden foretages der en vurdering af bevillingsanvendelsen, overvågningsens forløb og iværksættelsen.

— Formålet med den efterfølgende evaluering er at vurdere effektiviteten af aktiviteterne under programmet.

2. De deltagende lande fremsender følgende til Kommissionen:

- a) senest den 31. december 2004 en midtvejsevalueringsrapport om programmets effektivitet
- b) senest den 31. december 2007 en efterfølgende evalueringsrapport om programmets effektivitet.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet følgende:

- a) senest den 30. juni 2005 en midtvejsevalueringsrapport om programmets effektivitet og en meddelelse om, hvorvidt programmet bør videreføres, i givet fald ledsaget af et forslag hertil
- b) senest den 30. juni 2008 en evalueringsrapport om programmets effektivitet.

Disse rapporter fremsendes ligeledes til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og til Regionsudvalget til underretning.

4. De i stk. 3 omhandlede evalueringsrapporter udfærdiges bl.a. på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter, de i artikel 14, stk. 2, omhandlede overvågningsrapporter og alle andre relevante data.

Artikel 16

Ophævelse

Beslutning nr. 888/98/EF ophæves.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2003.

Artikel 18

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om supplerende makrofinansiel bistand til Ukraine

(2002/C 103 E/28)

KOM(2002) 12 endelig udg. — 2002/0018(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 17. januar 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg inden fremlæggelsen af sit forslag.

(2) Ukraine er ved at gennemføre fundamentale politiske og økonomiske reformer og udfolder betydelige bestræbelser for at indføre en markedsøkonomi.

(3) Ukraine og Det Europæiske Fællesskab samt medlemsstaterne har indgået en partnerskabs- og samarbejdsaftale, som bidrager til opbygningen af et fuldgældigt samarbejdsforhold.

(4) Chernobyl-atomkraftværket blev lukket i december 2000 som aftalt mellem de ukrainske myndigheder, G-7 og Den Europæiske Union i det aftalememorandum, der blev undertegnet den 21. december 1995.

(5) Den Internationale Valutafond (IMF) godkendte i september 1998 en »udvidet lånefacilitet« (EFF) for Ukraine på ca. 2,3 mia. USD, som efterfølgende forøgedes til ca. 2,6 mia. USD, til støtte for et økonomisk program for perioden juli 1998 til juni 2001. IMF forlængede i december 2000 dette finansielle arrangement til udgangen af august 2002. Verdensbanken har siden 1998 ydet betydelig støtte til Ukraines reformbestræbelser, herunder godkendelse i september 1998 af et tilpasningslån for den finansielle sektor (FSAL) på 300 mio. USD. Verdensbanken forventes fortsat at yde betydelig finansiell bistand til Ukraine i de kommende år, herunder godkendelse af en række tilpasningslån.

(6) Paris-klubbens medlemmer vedtog i juli 2001 en omlægning af Ukraines gæld.

(7) Rådet har ved afgørelse 94/940/EF ⁽¹⁾, 95/442/EF ⁽²⁾ og 98/592/EF ⁽³⁾ godkendt makrofinansiel bistand til Ukraine for indtil et samlet beløb på 435 mio. EUR i form af støtte til tidligere makroøkonomiske programmer.

(8) De omstændigheder, der lå til grund for ydelsen af makrofinansiel bistand til Ukraine efter afgørelse 98/592/EF, har ændret sig, hvorfor afgørelsen, herunder eventuelt ikke-udbetalte bistandsbeløb, bør erstattes.

(9) Der er imidlertid behov for yderligere officiel støtte fra Fællesskabet under det igangværende program til støtte for betalingsbalancen, konsolidering af reservestillingen og fremme af landets nødvendige strukturtilpasning.

(10) Fællesskabets lån bør forvaltes af Kommissionen.

(11) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne afgørelse end artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder Ukraine en langfristet lånefacilitet på højst 110 mio. EUR i hovedstol med en maksimal løbetid på femten år med henblik på at sikre en holdbar betalingsbalancesituation, styrke landets reservestilling og lette gennemførelsen af de nødvendige strukturreformer.

2. Til dette formål bemyndiges Kommissionen til på Fællesskabets vegne at låne de nødvendige midler, som stilles til rådighed for Ukraine i form af et lån.

3. Dette lån forvaltes af Kommissionen i nært samråd med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og på en måde, der er i overensstemmelse med enhver aftale mellem IMF og Ukraine.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndiges til, efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, at aftale de økonomisk-politiske betingelser i tilknytning til lånet med de ukrainske myndigheder. Disse betingelser skal være i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i artikel 1, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT L 366 af 31.12.1994, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 258 af 28.10.1995, s. 63.

⁽³⁾ EFT L 284 af 22.10.1998, s. 45.

2. Kommissionen kontrollerer med regelmæssige mellemrum i samarbejde med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og i tæt koordination med IMF, at den økonomiske politik i Ukraine er i overensstemmelse med formålene med lånet, og at lånebetingelserne overholdes.

Artikel 3

1. Bistanden stilles til rådighed for Ukraine i mindst to rater. Med forbehold af artikel 2 frigives den første rate på grundlag af tilfredsstillende resultater med Ukraines makroøkonomiske program som led i det løbende EFF-arrangement, der er aftalt med IMF, eller som led i et mere omfattende, opfølgende arrangement med IMF.

2. Med forbehold af artikel 2 frigives den/de efterfølgende rater på grundlag af tilfredsstillende videreførelse af de arrangementer, der er omhandlet i stk. 1, og tidligst tre måneder efter frigivelsen af den foregående rate.

3. Midlerne udbetales til Ukraines nationalbank.

Artikel 4

1. De lånoptagelses- og långivningstransaktioner, der er nævnt i artikel 1, gennemføres med samme valørdato og må for Fællesskabet ikke medføre omlægning af forfaldstiden, valutakurs- og renterisici eller andre kommercielle risici.

2. Kommissionen skal, hvis Ukraine ønsker det, træffe de nødvendige foranstaltninger til at indføre en klausul om førtidig

tilbagebetaling i lånebetingelserne og til, at en sådan klausul kan anvendes.

3. Giver omstændighederne mulighed for en forbedring af renten på lånene, kan Kommissionen på Ukraines anmodning helt eller delvist refinansiere sine oprindelige lånoptagelser eller omlægge de hertil svarende finansielle betingelser. En sådan refinansiering eller omlægning gennemføres på de betingelser, der er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for de af transaktionerne berørte lån eller i en forhøjelse af restgælden, udtrykt i løbende valutakurs, på datoen for disse transaktioner.

4. Ukraine bærer alle de omkostninger, som Fællesskabet afholder i forbindelse med indgåelse og gennemførelse af transaktionerne i henhold til denne afgørelse.

5. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg underrettes mindst én gang om året om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 5

Kommissionen sender mindst én gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en vurdering af gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

Rådets afgørelse 98/592/EF ophæves.

Forslag til Rådets direktiv om forbedret adgang til domstolsprøvelse i forbindelse med grænseoverskridende sager gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp og andre finansielle aspekter i civile retssager

(2002/C 103 E/29)

KOM(2002) 13 endelig udg. — 2002/0020(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. januar 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EU har sat sig som mål at bevare og udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer.
- (2) Ifølge artikel 65, litra c), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal der bl.a. fastsættes foranstaltninger med henblik på at fjerne hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende, om nødvendigt ved at fremme foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler.
- (3) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 Rådet til at udarbejde minimumsstandarder, som sikrer et passende retshjælpsniveau i grænseoverskridende retssager i hele EU.
- (4) Hverken det forhold, at en person, der er involveret i en tvist som sagsøger eller sagsøgt, mangler økonomiske midler, eller problemerne i forbindelse med en tvist af grænseoverskridende karakter må udgøre hindringer for effektiv adgang til domstolsprøvelse.
- (5) Forslaget til direktiv har først og fremmest til formål at garantere et passende retshjælpsniveau i forbindelse med grænseoverskridende retssager, men med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte visse fælles minimumsstandarder. Et direktiv fra Rådet er det retlige instrument, der er bedst egnet til at nå dette mål.
- (6) Direktivet gælder for alle civile retssager, herunder handelsret, arbejdsret og forbrugerret.
- (7) Enhver, der er part i en civil retssag, skal kunne gøre sine rettigheder gældende ved en domstol, selv om den pågældendes økonomiske situation forhindrer, at vedkommende kan betale sagsomkostningerne.
- (8) Retshjælpen skal som minimum omfatte effektiv advokatbistand og fritagelse for betaling af sagsomkostningerne eller dækning af disse.
- (9) Retshjælpen kan betragtes som passende, når den giver den retshjælpssøgende en effektiv adgang til domstolsprøvelse.
- (10) Når den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt, bevilger retshjælp, med undtagelse af støtte forud for retssagen fra en lokal advokat, hvis den retshjælpssøgende ikke har sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat, skal denne medlemsstat under overholdelse af direktivets principper anvende sin egen lovgivning.
- (11) Det forhold, at medlemsstaternes retssystemer er komplekse og forskellige, samt de omkostninger, der naturligt påløber i forbindelse med tvister af grænseoverskridende karakter, bør ikke stå i vejen for en domstolsprøvelse. Det er således hensigtsmæssigt, at retshjælpen dækker de omkostninger, der er forbundet med en tvist af grænseoverskridende karakter.
- (12) EU-borgere bør, uanset hvor de har bopæl, kunne få retshjælp, hvis de opfylder direktivets betingelser. Det samme gælder for tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i en medlemsstat.
- (13) Hvis der bevilges retshjælp, skal den dække hele retssagen, herunder omkostningerne til at få dommen erklæret eksigibel eller fuldbyrdet; retshjælpsmodtageren skal fortsat modtage denne støtte, hvis dommen i den sag, retshjælpsmodtageren har vundet, appelleres.
- (14) Det er hensigtsmæssigt at tilrettelægge det civilretlige samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at fremme informeringen af offentligheden og fagfolk og gøre videreformidlingen af ansøgninger om retshjælp fra én medlemsstat til en anden enklere og hurtigere.

- (15) Den europæiske overenskomst om formidling af ansøgninger om retshjælp, der blev undertegnet i Strasbourg i 1977, hvori det fastsættes, at de kontraherende parter underretter de formidlende og de modtagende myndigheder, og som indeholder bestemmelser om et system for disse myndigheders formidling af ansøgninger, finder fortsat anvendelse på forbindelserne mellem medlemsstaterne og de tredjelande, der er parter i overenskomsten. Dette direktiv erstatter til gengæld overenskomsten vedrørende forbindelserne mellem medlemsstaterne.
- (16) De underretnings- og formidlingsmekanismer, der er omhandlet i direktivet, er direkte inspireret af mekanismerne i den europæiske overenskomst. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en tidsfrist for videreformidlingen af ansøgninger om retshjælp, selv om der ikke er fastsat en sådan frist i overenskomsten af 1977. Fastsættelsen af en relativ kort frist er med til at sikre, at retsvæsnen fungerer efter hensigten.
- (17) Ved at udarbejde et standardskema til videreformidling af ansøgninger om retshjælp i tilfælde af grænseoverskridende tvister vil retssagerne lettere og hurtigere kunne gennemføres.
- (18) I lyset af forskellene i sagsomkostninger og levestandard mellem medlemsstaterne er det hensigtsmæssigt for at nå direktivets målsætninger at overlade det til dem at fastsætte de indtægtsgrundlag, hvorover en person formodes at kunne betale sagsomkostningerne.
- (19) Direktivets mål kan imidlertid ikke nås, hvis retshjælpsøgende ikke får mulighed for at bevise, at de ikke kan betale sagsomkostningerne, selv om deres indtægter overstiger det indtægtsgrundlag, der er fastsat i den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt.
- (20) Muligheden for at drage nytte af ordninger eller private aftaler, der sikrer effektiv adgang til domstolsprøvelse, udgør ikke en form for retshjælp. Denne mulighed kan imidlertid føre til en formodning om, at den pågældende kan betale sagsomkostningerne til trods for vedkommendes dårlige økonomiske situation.
- (21) Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at afvise ansøgninger om retshjælp, der vedrører åbenlyst ubegrundede sager, uden på forhånd at skulle vurdere den retshjælpsøgendes chancer for at vinde sagen.
- (22) Direktivets anvendelsesområde omfatter ikke juridiske personer, med undtagelse af dem, der ikke arbejder med gevinst for øje, f.eks. forbrugerorganisationer, og som kan anlægge en retssag for at beskytte generelle, retligt anerkendte interesser. Dette princip falder sammen med målene for direktivet om søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (direktiv 98/27/EF af 19. Maj 1998) ⁽¹⁾.
- (23) Retshjælpen skal bevilges på samme vilkår, uanset om der er tale om traditionelle retssager eller udenretslig bilæggelse af tvister, f.eks. mægling, når der i loven tilskyndes til at anvende sidstnævnte ordninger.
- (24) Det forhold, at en part i en retssag kan være forpligtet til at betale sagsomkostningerne eller en advokat, selv om den pågældende vinder sagen, udgør en hindring for adgangen til domstolsprøvelse. En rimelig godtgørelse af disse omkostninger, som den tabende part skal betale, kan afbøde denne ulempe. Beskyttelsen af den svage part i en tvist, navnlig inden for arbejdsret og forbrugerret, kan berettigede undtagelser fra dette princip.
- (25) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at fastsættelsen af minimumsstandarder ikke er til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter gunstigere bestemmelser for retshjælpsøgende.
- (26) Da målene for den planlagte indsats ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, men bedre vil kunne nås ved hjælp af en fællesskabsindsats, kan Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, træffe en række foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i samme artikel, går direktivet ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (27) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det tager navnlig sigte på at fremme anvendelsen af princippet om, at der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse, jf. chartrets artikel 47, stk. 3.
- (28) [I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv.] [I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]
- (29) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er derfor ikke bundet af dette eller forpligtet til at anvende det —

(¹) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Målsætninger og anvendelsesområde

Dette direktiv sigter mod at skabe forbedret adgang til domstolsprøvelse i forbindelse med grænseoverskridende sager gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp og andre finansielle aspekter i civile retssager.

Det finder anvendelse på alle retssager på det civilretlige område, uanset hvilken domstol der skal afgøre tvisten.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

»Retshjælp«: alle midler, der stilles til rådighed for en person for at sikre den pågældende effektiv adgang til domstolsprøvelse, når dennes økonomiske midler er utilstrækkelige til at dække sagsomkostningerne.

»Civil retssag«: alle retssager på det civilretlige område, herunder handelsret, arbejdsret og forbrugerret.

»Sagsomkostninger«: retsafgifter og advokatsalærer.

Artikel 3

Ret til retshjælp

Enhver fysisk person, der er involveret i en tvist på det civilretlige område som sagsøger eller sagsøgt, har ret til at modtage en passende retshjælp, når den pågældende ikke råder over tilstrækkelige midler til i henhold til artikel 13 at gøre sine rettigheder gældende ved en domstol, jf. dog artikel 14.

Retshjælpen omfatter navnlig effektiv bistand fra en advokat og/eller en anden person, der i henhold til loven har bemyndigelse til at repræsentere retshjælpsmodtageren ved retten, for at støtte den pågældende forud for retssagen samt fritagelse for betaling af sagsomkostningerne eller dækning af disse.

Medlemsstaterne kan stille krav til retshjælpsmodtageren om at godtgøre en del af eller hele retshjælpen efter retssagens afslutning, hvis den pågældendes økonomiske situation i mellemtiden er betydeligt forbedret.

Artikel 4

Ansvar for retshjælpen

Retshjælpen ydes af den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt, i overensstemmelse med medlemsstatens lovgivning og under overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

Dækning af udgifter i forbindelse med grænseoverskridende tvister

Den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt, tager hensyn til de supplerende omkostninger ved grænseoverskridende tvister.

Det drejer sig navnlig om udgifter til tolkning og oversættelse samt rejseudgifter, hvis de berørte personer er forpligtet til personligt at møde for retten.

Den medlemsstat, hvori den retshjælpsøgende har sin bopæl, yder retshjælp med henblik på at dække de omkostninger, der påløber i denne medlemsstat, navnlig i forbindelse med muligheden for at få bistand af en lokal advokat.

Artikel 6

Forbud mod forskelsbehandling

Medlemsstaterne bevilger uden forskel retshjælp til EU-borgere og tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i en af medlemsstaterne.

Artikel 7

Fortsættelse af retshjælpen

Der bevilges retshjælp til den retshjælpsøgende med henblik på at dække omkostningerne ved at få dommen erklæret eksigibel eller fuldbyrdet i den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt, jf. bestemmelserne i artikel 3, stk. 3.

Bestemmelserne i artikel 50 i Rådets forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område finder anvendelse på fuldbyrdelser.

Der kan fortsat ydes retshjælp, såfremt dommen i den sag, retshjælpsmodtageren har vundet, appelleres. Ansøgningen tages op til fornyet behandling, hvis retshjælpsmodtageren appellerer dommen.

Artikel 8

Behandling af ansøgninger om retshjælp

De relevante nationale myndigheder, der kan træffe beslutning om ansøgninger om retshjælp, skal sikre størst mulig åbenhed omkring behandlingen af ansøgningerne.

Ethvert afslag på retshjælp skal begrundes.

Medlemsstaterne sikrer, at der er mulighed for at klage over et afslag på en ansøgning om retshjælp.

Artikel 9

Indsendelse og videreformidling af ansøgninger om retshjælp

Retshjælpssøgende, hvis sædvanlige opholdssted er i en anden medlemsstat end den, for hvis retter sagen er indbragt, kan indsende en ansøgning om retshjælp i den medlemsstat, hvor det sædvanlige opholdssted er.

De relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor den retshjælpssøgende har sit opholdssted, videreformidler inden otte dage ansøgningen til de relevante myndigheder i den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt.

Dokumenter, der videreformidles i medfør af dette direktiv, er fritaget for legalisering og alle lignende formaliteter.

Medlemsstater, der leverer ydelser i henhold til stk. 2, kan ikke opkræve gebyr herfor.

De formidlende myndigheder kan nægte at videreformidle en ansøgning, som klart ikke kan antages, navnlig hvis retssagen ikke er af civil art.

Ansøgninger om retshjælp, der videreformidles i henhold til den i dette direktiv fastsatte procedure, udfærdiges på de modtagende myndigheders sprog eller et andet sprog, som disse accepterer.

Bestemmelserne i dette direktiv erstatter bestemmelserne i den europæiske overenskomst om formidling af ansøgninger om retshjælp, der blev undertegnet i Strasbourg i 1977 for så vidt angår forbindelserne mellem medlemsstaterne.

Artikel 10

Meddelelse til Kommissionen

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de myndigheder, der er ansvarlige for videreformidling og modtagelse af ansøgninger; listen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de officielle EU-sprog, ud over deres eget eller egne sprog, på hvilke(t) de accepterer, at ansøgninger om retshjælp sendes til de berørte myndigheder.

Artikel 11

Standardskema

For at lette videreformidlingen af ansøgninger vil Kommissionen, bistået af det udvalg, der er omhandlet i Rådets forordning nr. 1348/2000⁽¹⁾ om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, udarbejde et standardskema.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

Artikel 12

Hasteprocedure

Medlemsstaterne sørger for, at ansøgninger om retshjælp fra personer, der ikke har bopæl i den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt, behandles inden for en rimelig frist inden retsmødet.

Artikel 13

Økonomiske betingelser

Medlemsstaterne bevilger retshjælp til fysiske personer, der er part i en tvist henhørende under medlemsstaternes jurisdiktion, og som på grund af deres personlige økonomiske situation ikke kan betale sagsomkostningerne.

Medlemsstaterne kan fastsætte indtægtsgrundlag, over hvilke den retshjælpssøgende formodes at kunne betale sagsomkostningerne. Ved fastsættelsen af disse indtægtsgrundlag skal der tages hensyn til forskellige objektive elementer, f.eks. leveomkostninger og sagsomkostninger.

Retshjælpssøgende, der ikke opfylder betingelserne i foregående stykke, men som kan fremlægge bevis for, at de ikke er i stand til at betale sagsomkostningerne, navnlig på grund af forskelle i levestandard mellem den medlemsstat, hvor den retshjælpssøgende har sin bopæl, og den medlemsstat, for hvis retter sagen er indbragt, kan bevilges retshjælp.

Retshjælpssøgende formodes at kunne betale sagsomkostningerne, hvis de i det konkrete tilfælde kan gøre brug af privatretslige ordninger, der indebærer, at der ikke skal betales advokatsalærer, hvis sagen tabes, og hvor tredjemand i så tilfælde dækker sagsomkostningerne.

Artikel 14

Betingelser vedrørende tvistens indhold

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at de relevante myndigheder kan afvise ansøgninger om retshjælp i forbindelse med retssager, som forekommer at være åbenlyst ubegrundede.

Artikel 15

Anvendelse i forbindelse med juridiske personer

Retshjælp bevilges til juridiske personer, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som er etableret på en medlemsstats område, såfremt retssagen har til formål at beskytte almene interesser, der er anerkendt i loven, og de juridiske personer ikke har tilstrækkelige økonomiske midler til at betale sagsomkostningerne, jf. dog artikel 14.

Artikel 16

Udenretslige procedurer

Der skal gives retshjælp i tilfælde, hvor tvisten bilægges ved brug af udenretslige procedurer, når der i lovgivningen tilskyndes til at anvende sådanne procedurer, eller når en dommer henviser tvistens parter til at anvende sådanne.

Artikel 17

Godtgørelse af sagsomkostninger og advokatsalærer

Medlemsstaterne sørger for, at den vindende part har ret til en rimelig godtgørelse af en del af eller alle sagsomkostningerne fra den tabende part.

Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra dette princip med henblik på at sikre en passende beskyttelse af svage parter.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at når den tabende part har modtaget retshjælp, skal denne ikke godtgøres, eller den skal dækkes af staten.

Artikel 18

Oplysning

De relevante nationale myndigheder samarbejder for at sikre oplysningen af offentligheden og fagfolk om de forskellige retshjælpsordninger, navnlig via det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF.

Artikel 19

Mere gunstige bestemmelser

Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der er mere gunstige for retshjælpssøgende.

Artikel 20

Dette direktiv træder i kraft på [tyvende]dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 21

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.